

Jacob Boehme

GİZEM MAGNUM

Bölüm Bir

Ücretsiz elektronik metin baskısı

Gizem Magnum

BÖLÜM BİR

Bir Sergi

Musa'nın Birinci Kitabı

isminde

Yaratılış

Anno 1623'ü yazan

Jacob Boehme

Tercüme eden
John Sparrow

Mysterium Magnum'un elektronik baskısına giriş

Jacob Boehme'nin "Mysterium Magnum, birinci bölüm" çalışmasının bu elektronik baskısını sunmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum.

Bu onun ölümünden önceki son büyük kitabıydı. Yaratılış'ta bulunan alegorilerin bir açıklamasını içerir. Bu bölüme eklenen alfabetik konu, isim ve yer listesinden Jacob Boehme'nin ne kadar yer kapladığını görebiliriz.

www.scribd.com/meuser adresinde ve internet arşivinde bulunan diğer kitaplarından bazıları şunlardır: [Aurora](#) , [Grace'in Seçimi](#), ["Üç İlke İlahi Öz'ün"](#) ve ["İnsanın Üç Katlı Hayatı "](#). [İlahi Vahyin Dört Tablosu](#) Ve [Franz Hartmann'ın Jacob Boehme üzerine çalışması](#) o yerlerde de mevcut.

Ammonius Saccas, Plotinus, Porphyry, Iamblichus ve Proclus'un teosofik neo-platonik geleneğinin yanı sıra Kabalistik gelenekle de ortak pek çok tema vardır. Hiyerarşiler, Kozmos'un yayılmacı nesli, melek krallıkları, üçlüler, imzalar, düşünce, ikilik, dönüşüm; bunların hepsi diğer geleneklerde olduğu gibi Boehme'de de bulunabilir. Jacob Boehme'nin oldukça örtülü bir yazı stili kullandığını unutmayın. Dar görüşlü dünyada hayatta kalabilmek için bunu yapmak zorundaydı.

O dönemde köktendinci Hristiyanlar birbirleriyle savaş halindeydi. Potansiyel Mesih fikrini kesinlikle kabul etti. *içinde* insanoğlu (aslında Yeni Ahit'te de bu olasılığa değinilmektedir), doğru yaşam tarzına yönelmiş olanlar için mümkün olan bir dönüşüm ve gerçekleşmedir.

Bu baskının temel amacı, Boehme araştırmacısı ve öğrencisi için aranabilir bir metin sağlamak ve metinlerine kolayca erişilebilmesi için arama motorlarının Boehme'nin yazılarını indekslemesine olanak sağlamaktır.

John Sparrow'un önsözünü, Jacob Boehme'nin önsözünü ve bu kitapta ele alınan isimler ve yerleri içeren kapsamlı bir alfabetik dizini içeren tam bir metindir. Daha kolay okunabilmesi için birleşik fiillerin yazılışı modernleştirilmiştir. İtalikler Sparrow'un elindendir.

Boehme'nin çalışmaları yaklaşık dört yüz yıl sonra ücretsiz olarak yayınlanmayı hak ediyor. Bugün hâlâ geçerliliğini koruyor çünkü süreç odaklı ve süreç felsefesi (Whitehead, Peirce, vb.) artık daha fazla ilgi görüyor, felsefi sorunlara bazı çözümler vaat ediyor,

ontolojik olanlar gibi, kuantum mekaniğinin geliştirilmeye başlanmasından bu yana uzun süredir bilimin başına bela olan şeyler.

Psikologlar ayrıca Boehme'nin dikkatli okuyucuya sunduğu insan doğasına dair içgörülerden de büyük ölçüde yararlanabilirler.

Daha birçok değerli belge (Boehme ve bütünleştirici maneviyat ve bütünsel bilim hakkındaki e-kitabım gibi diğer teosofik Kabalistik kaynaklara ait) ana sitemde bulunabilir:

meuser.awardspace.com

Daha eski bir site ama güzel bir arama özelliği ve blogu var: _

Members.tripod.com/m_euser

Yazarlar köşemi scripd'de bulabilirsiniz:www.scribd.com/meuser
Scribd'deki e-kitabım [Burada](#) .

Son olarak bu harika eserin ilham verici bir çalışmasını diliyorum.
Martin Euser

İçindekiler

Yazarın önsözü.

Okuyucuya.

Bölüm 1: Tezahür Eden Tanrı Nedir: ve Üçlülük.

Bölüm 2: Sözün veya Tanrının Kalbinin.

Bölüm 3: Ebedi İyilikten nasıl bir Kötülük ortaya çıktı;
İyinin Kötünün Başlangıcı Olmadığı Yer: Ve
Şeytanların yaşadığı Karanlık Dünyanın veya
Cehennemin Kökeninin.

4. Bölüm: İki İlkeden, yani. Tanrı'nın Sevgisi ve Öfkesi;
Karanlığın ve Aydınlığın; Okuyucunun dikkate
alması çok gerekli.

Bölüm 5: Beş Duyudan.

Bölüm 6: Kurumsallığın Özüne Dair. Doğanın Yedinci
Formu. Luna (Ay) ve Satürn.
BaşlangıçSon.

Bölüm 7: Kutsal Teslis ve İlâhi Öz hakkında. Meleklerin

Bölüm 8: Yaratılışı ve Hakimiyetleri Hakkında. Lucifer'in

Bölüm 9: Lejyonlarıyla birlikte Düşüşü.

Bölüm 10: Cennetin Yaratılışı ve Dış Dünyanın. Yaratılışın

Bölüm 11: Gizeminden.

Bölüm 12: Yaradılışın Altı Günlük Çalışmalarından.

Bölüm 13: Dördüncü Günün Yaratılışına Dair.

Bölüm 14: Beşinci Günün Yaratılışına Dair.

Bölüm 15: Altıncı Günün Yaratılış Çalışmasından.

Bölüm 16: Göksel ve Dünyevi İnsan Farkına Dair.

Bölüm 17: Cennetin.

Bölüm 18: Adem düşmeseydi nasıl olması gerektiğini
gösteren Cennet Devleti.

Bölüm 19: Kadının binasının (çerçevesinin); İnsanın
nasıl rütbelendirildiğini gösteriyor
dışarıdaki Doğal Hayata.

Bölüm 20: İnsanın Acınası ve Sefil Düşüşüne ve
Çürümesine Dair.

Bölüm 21: Hayvani Adamın Etkisi ve Aslına Dair; ve
Hastalığının ve Ölümlülüğünün
Başlangıcı ve Zemini.

Bölüm 22: Gerçek Günahın Kökeni ve
Tanrı'nın Öfkesinin İnsan
Mülkiyetinde Uyanışı.

- Bölüm 23: Tanrı, Adem ve Havva'yı, Günah ve Kibir'e girip Yılanın Ens'inde uyandıklarında nasıl hatırladı; ve bu meşakkatli dünyanın Düzenini onlara yükledi ve onlara bir Yardım (veya Kurtarıcı) olarak Yılan Vahşisini atadı.
- Bölüm 24: Dünyanın Laneti'nin ve Hastalık Bedeninin Sebebi ve Yükselişi Hakkında.
- Bölüm 25: Tanrı'nın Adem'i Cennetten nasıl kovduğu ve Kerubi'yi Bahçenin önüne nasıl koyduğu.
- Bölüm 26: İnsanın Bu Dünyadaki Çoğalması ve İlk Doğan, Kardeşinin Katili Kabil'in.
- Bölüm 27: Kabil'in ve Habil'in adaklarından, Sahte ve Hıristiyanlık Karşıtı Kilise'den ve ayrıca Gerçek Kutsal Kilise'den.
- Bölüm 28: Kabil'in Kardeşini Öldürmesiyle ilgili, yani. Yeryüzündeki Gururlu, Kibirli, Hıristiyanlık Karşıtı, ikiyüzlü Kilisenin; ve aynı zamanda Gerçek Hıristiyanlığın Bu Deccal Kilisesi'nin altına gizlenmiş. Adem
- Bölüm 29: Ağacının kendi Kökünden nasıl ortaya çıkıp açıldığını ve kendini Dallara, dallara, Dallara ve Meyvelere nasıl tanıttığını gösterir; Bütün Sanatların ve Yönetimlerin İcadının Ortaya Çıktığı veya Tezahür Ettiği Şey.
- Bölüm 30: Ahit Çizgisinden. Enoch'un
- Bölüm 31: Harika Çizgisinden.
- Bölüm 32: Tanrı ile Nuh arasındaki antlaşmadan.
- Bölüm 33: İkinci monarşinin başlangıcı ve Tanrı'nın onunla yaptığı antlaşma *Nuh* ve tüm Yaratıklar.
- Bölüm 34: Nasıl *Nuh* Oğlunu lanetledi *jambonve* Mistik Kehanetin Üç Oğlu ve Onların Gelecekleri Hakkında.

İsimlerin, yerlerin vs. alfabetik dizini.

Yazarın Önsözü

1. Görünen âlemi mahiyetiyle ele aldığımızda ve mahlûkların hayatını düşündüğümüzde, görünür âlemde saklı olan görünmez manevi âlemin, bedendeki ruha benzerliğini buluruz; ve bununla gizli Tanrı'nın herkese yakın ve her şeyin içinden olduğunu görün; ve yine de görünür öze tamamen gizlenmiştir.

2. İnsanın zihninde bunun bir örneği vardır.

ışığa ve karanlığa eğilimli görünmez ateş, yani. sevinç ve üzüntüye; ve yine de kendi içinde bunların hiçbirisi yoktur; yalnızca bunların bir nedenidir; görünmez, anlaşılmaz, kaynak bir ateş; ve yine de onun özü, yalnızca yaşam iradesi dışında hiçbir şeye dahil değildir.

3. Beden zihni kavrayamaz; ama zihin com

vücudu kavrar; ve onu sevmeye ya da sevmemeye getirir; Bu aynı şekilde Tanrı'nın Sözü ve gücü açısından da anlaşılmalıdır; görünür duyulur unsurlara gizlenmiş olan ve yine de unsurların içinde ve içinde ikamet eden; ve bedendeki zihin gibi duyulur yaşam ve öz aracılığıyla çalışır.

1. Veya acı ve keder.

4. Görünen duyulur şeyler görünmeyen özüdür:

Görünmez ve anlaşılmaz olandan, görünen ve anlaşılır olana ulaşılır: Görünür öz, görünmez gücün ifadesinden veya ilhamından ortaya çıkar: İlahi gücün görünmez ruhsal Sözü, ruhun görünür öze birlikte ve onun aracılığıyla çalışır. ve vücut aracılığıyla.

2 inç

5. İnsanın içsel ruhsal ruhu görünür olana üflendi

ilahi gücün görünmez Sözü'nün söylenmesi veya ilham edilmesiyle oluşan görüntü; (yaratılan görüntünün anlaşılması için) burada insanın bilimi ve görünmez ve görünür öze ilişkin bilgisi oluşur.

6. Böylece insan artık görünmez Tanrı Sözü'nden yetenek almıştır.

Tanrı'nın yeniden ifadesine göre: O, ilahi bilimin gizli Sözünü, zamansal yaratıkların tarzı ve biçiminde yeniden oluşum ve ayrılık halinde ifade eder; ve bu manevi Sözü hayvanlara ve bitkilere göre şekillendirir; burada Tanrı'nın görünmez bilgeliği çeşitli farklı biçimlerde tasvir edilir ve modellenir: açıkça gördüğümüz gibi, insan anlayışı, tüm güçleri kendi özelliklerinde ifade eder ve her şeye, her şeyin özelliğine göre, gizli bilgeliğin sağladığı adlar verir. gücüyle bilinir ve anlaşılır: ve gizli Tanrı, ilahi Gücün zevki ve oyunu için görünür şeylerle tezahür ettirilir: böylece görünmez olan görünür olanla oynayabilir ve böylece kendini görüntüye ve duyuya tanıtabilir. Kendisinin.

1 inç

7. Zihin kendini bedenle ve beden aracılığıyla tanıtırken duylara ve düşüncelere bölünerek kendi kendine duyarlı bir şekilde çalışır ve hareket eder; görünmez dünya da görünür aracılığıyla ve görünür dünyayla birlikte çalışır: bir insanın gizli ilahi olanın ne olduğunu araştıramayacağını hiçbir şekilde düşünemeyiz. Dünyanın ne olduğu, işleyişi ve özü nedir, çünkü yaratılışın görünür özünde güçlü dünyanın içsel ruhsal işleyişinin bir figürünü görüyoruz.

8. Ve Tanrı hakkında başka türlü düşünmemeliyiz, ama O, tüm özlerin en içsel temeli; ama yine de o, herhangi bir şeyi, o şeyin kendine özgü gücüyle kavrayamaz; ama nasıl ki güneş, ışığı ve gücüyle hissedilen canlılara kendini tanıtıyor ve her şeyle birlikte çalışıyor ve kendisini bir öze de sokuyor; aynı şey, yaratıkların yaşamıyla birlikte ilahi Söz için de anlaşılmalıdır.

9. O halde bu görünür dünyanın ifade edilmiş, biçimlendirilmiş söz olduğunu görmek, Tanrı'nın sevgisine ve öfkesine göre, yani. manevi dünyanın görünürde saklı olduğu ebedi manevi doğanın Büyük Gizemine göre; ama yine de insan ruhu, ilahi bilim ve gücün ebedi konuşan Sözü'nden çıkan bir kıvılcımdır: ve beden, yıldızların ve elementlerin ensidir; ve aynı zamanda cennetin iç zemini ve ens'i ile ilgili olarak, yani. gizli dünyanın; bu nedenle o, tüm özlerin başlangıçta ortaya çıktığı Büyük Gizemden söz etme gücüne ve yeteneğine sahiptir.

10. O zamandan bu yana büyük Gizemler, başlangıcı ve orijinali

her şey ilahi lütufla başımıza gelir; Aynısını gerçek bilgide (ruhun temeli aracılığıyla) anlayabildiğimiz için, ilahî bilimin ilham edilmiş sözüyle, bunun temelini (bize izin verildiği ölçüde) bu kitapta yazacağız: Kendimize bir Anıt olarak ve Okuyucuya ilahi bilginin uygulanması için.

11.

Ve I. merkezin ve zeminin ne olduğunu belirteceğiz ve ilan edeceğiz
tüm özlerin arasında.

II. İlahi tezahürün (Tanrı'nın sözünün söylenmesi
yoluyla) ne olduğu.

III. Ne kadar da iyi ve kötünün aslı tek bir temelden
geliyor, yani. ışık ve karanlık; yaşam ve ölüm; Neşe
ve üzüntü; ve toprağında nasıl olduğu; ayrıca her
öz ve kaynağın yararlı ve gerekli olduğu
[kaçınılmaz].

IV. Her şeyin temeli nasıl Büyük Gizem'den
alınmıştır, yani. Sonsuz Olan'ın ilhamından.

V. Ebedi Bir'in kendisini duyuma, algıya ve
ayrılığa, kendisinin bilimine ve ilahi gücün
oyununa nasıl tanıttığı.

VI. İnsan, Tanrı'nın gerçek bilgisine ve ebedi ve geçici
doğanın bilgisine nasıl ulaşabilir?

VII. Ayrıca insan, tüm varlıkların Varlığının gerçek
tefekkürüne nasıl ulaşabilir?

VIII. Ayrıca dünyanın ve tüm yaratıkların yaratılışından.

IX. Ve sonra insanın doğuşu, düşüşü ve yeniden
doğuşu; Doğa krallığındaki ilk Ademsel insana
göre onun ne olduğu ve lütuf krallığındaki yeni
nesilde ne olduğu ve yeni doğumun nasıl
gerçekleştiği.

X. Ayrıca Eski ve Yeni Ahit'in ne olduğu, her biri kendi
anlayışına göre.

12. Ve bu açıklamayı Musa'nın ilk Kitabının tüm bölümleri boyunca
genişleteceğiz; ve Eski Ahit'in nasıl Yeni'nin bir figürü olduğuna işaret
eder: kutsal patriklerin yaptıklarından ne anlaşılmalıdır: bu nedenle
Tanrı'nın ruhu onları Musa'ya aktarılmak üzere vermiştir: ve bu yazılı
tarihlerdeki figürler ne anlama gelmektedir? bak ve nişan al; ve Mesih'in
zamanından önceki çocuklarındaki Tanrı'nın ruhunun, Mesih'in
krallığına ilişkin figürde onlara nasıl imada bulunduğunu; Böylece Tanrı
her zaman bu merhamet koltuğunu (ya da lütuf tahtını) Mesih'i temsil
etmiştir: onun aracılığıyla öfkelerini silecek ve

lutfunu ortaya koy.

13. Ve bu dünyanın tüm zamanının bir saat gibi nasıl tasvir edildiği ve modellendiği: daha sonra zamanda nasıl gitmesi gerektiği: ve içsel manevi dünya ve aynı zamanda dışsal maddi dünya nedir: aynı zamanda içsel manevi insan nedir? ve sonra bu dünyanın özünün dış insanı şudur: Zaman ve sonsuzluk nasıl iç içedir ve insan tüm bunları nasıl anlayabilir?

14. Şimdi eğer öyle olursa, bu yazılarımız okunduğunda Okuyucu aynı şeyi şu anda kavrayamayabilir ve anlayamayabilir (henüz tam temeli ve hamile uyumu olan bu zemini, aynı zamanda Kutsal Yazılarla ve Kutsal Kitap'ın ışığında görerek). doğa uzun zamandır çok karanlıktı ve yine de ilahi lütufla sade sadeliğe verilmiştir) kötü dünyanın gidişatına ve geleneklerine göre aynı şeyi küçümsemesin ve reddetmesin; ama burada ima edilen uygulamanın temeline bakın; ve kendini buna teslim et; ve Tanrı'dan ışık ve anlayış için dua edin: ve sonunda o bizim zeminimizi doğru bir şekilde anlayacak ve O'nda çok büyük bir sevgi ve kabul görecektir.

15. Ama gururlu ve mağrur olanlar için hiçbir şey yazmadık zaten yeterince bilen bilgiler; ama yine de aslında hiçbir şey bilmiyorum; Onların karnı onların Tanrısı olan ve yalnızca Canavara bağlı kalanlardır.

Babil Fahişesi ve onun zehrinden içecek; ve bile bile körlüğe ve şeytanın tuzağına düşecekler. Ama biz, (bilgimizin ruhuyla) ahmaklık anlayışının önüne sağlam bir sürgü koyduk ki, manamızı anlamayalım; onların isteyerek ve isteyerek Şeytan'a hizmet ettiklerini ve Tanrı'nın çocukları olmadıklarını görüyoruz.

16. Ancak biz, açıkça ve temel olarak anlaşılmayı arzuluyoruz. Tanrı'nın çocukları: Tanrı'nın bize verdiği bilgimizi yürekten ve kolayca aktarın; böyle bir vahiy vaktinin doğduğunu görünce; bu nedenle herkes, verdiği hükmü ve kınamayı görsün ve buna dikkat etsin: Herkes buna göre ödülünü alacak ve biz onu İsa Mesih'in uysal ve şefkatli sevgisinin lütfuna emanet edeceğiz. Amin.

11 Eylül. Anno 1623.

Okuyucuya

Mysterium Magnum'un bu kitabı, Yaratılış'ın bir açıklaması olduğundan, dikkatle okunup tartılırsa, yazar Jacob Behm'in diğer yazılarını özenle okumayanların gözlerindeki buğuyu temizleyecektir. Yollarına çıkan engellerden, yanlış raporlardan ve bunlara yüzeysel olarak bakan ve ikinci veya üçüncü elden tahminlerde bulunan başkalarının ilişkilerinden rahatsız olmak ve bu nedenle en büyük faydadan mahrum kalmak Bu kitabın son bölümünün son paragrafındaki tavsiyeye kulak verirlerse, kaçınılmaz olarak kazanacakları anlayışlar olacaktır; burada yazar şöyle diyor: Okuyucuya, derin duygularımızın herhangi bir yerinde bir şeyler karanlık bulduğu zaman, bunu uyarıyoruz. kötü dünyanın tarzına göre onu mahkûm etmesin; ama kalbinin kapısını mutlaka açacak olan Allah'a özenle okuyun ve dua edin, böylece onu kavrayacak ve onu ruhunun yararına ve kurtuluşu için kullanabilecektir.

Ve okuyucunun ilerlemesine de yardımcı olabilmek için, onu sevgi bağlarıyla çeken şeylere biraz değineceğim ve belki de bu değerli yazıları okumaya başlamasını engelleyen bazı itirazlardan düşüncelerini arındıracağım. .

Anlama arzusunu tatmin etmek için neler yapıldığını kısaca da olsa biraz inceleyelim: ve herhangi bir şeyi hayata geçirmek isteyen kişinin önceden beceriyle donatılması veya yönlendirmek için bir öğretmenin hazır bulunması gerektiğini gözlemleyebiliriz: bu nedenle tüm yazılar öyledir, ancak zaman ve mekan açısından uzaktaki diğer kişiler, başka türlü kolayca bilemeyecekleri şeyler hakkında bilgi sahibi olabilirler; Sanatın, felsefenin ve tarihin kayıt altına alınmasına hizmet eden şey, sonraki nesillere atalarının zamanlarında olanı anlatmaktan başka bir işe yaramasa da, çağdan çağa aktarılan şey, yalnızca dışarıdan yapılan şeylerin veya konuşulan sözlerin bir ilişkisidir. ve en azından bilge adamların düşüncelerine ve zihinlerine sahip olan en eski becerilerden çok az ya da hiç söz edilmedi, en azından hiçbir onların bu tür kazanımlara ulaşmalarını sağlayan orijinal zemini, yolları ve anlayış süreçlerini ifade etmedi: ' Kutsal Yazılar en eski ve kesin olanıdır, ancak yine de her yerde, en gizli derinliklerde olsa da, yalnızca çıplak bir ilişki kurar.

Mesela ilk başta şöyle diyor: Başlangışta Tanrı gökleri ve yeri yarattı ve Tanrı şöyle dedi: Işık olsun ve Işık vardı. Ancak hiçbir yerde Başlangış'ın, Tanrı'nın, Yaratılış'ın, Göklerin, Yer'in ve Işışın ne olduğu, Tanrı'nın o zaman nasıl yarattığı ya da nasıl söylendiği ve yapıldığı açıklanmaz; ne de konuşarak ya da konuşmadan nasıl yapılır; Musa her şeyi biliyordu; ve muhtemelen o şağda bu kitabı kendisi için yazdığı insanlardan bazıları onları anlamıştı ya da daha ayrıntılı yazardı, çünkü onların tam olarak anlayamadıkları şeyi ifade etme niyetinde olamazdı; Ona ruhuyla bu kadar üstün bir şekilde eğitim veren aynı Tanrı'nın, insanları onun sözleriyle eğitim alabilecek kadar uygun hale getirdiğini düşünmeden edemiyorum; ve neden biz de aynı Tanrı ruhuyla olmasın, çünkü bunlar hem bizim eğitimimiz hem de onların eğitimi için yazıldı: öyleyse bu yazara bu şeyleri onun yaptığı gibi temelden açıklamak ne kadar büyük bir hediye olmalı? Tamamlandı.

İnsanın becerisinin en iyi kısmı, insanın şalışmasına ve etki yaratmasına konu olan malzemelerin bilgisinden oluşur; Gençlere sanat öğretmeye kalkışmak ve ilk önce onları bu sanatların uygulanmasında kullanacak kadar madde bilgisiyle yeterince donatmamak doğrudan bir yöntem değildir: Mekanik işlerde pek çok malzemenin elimize geştiğini keşfedebiliyoruz. kullanım sırasında bozulabilir, böylece daha sonra bunlardan kereste, tuğla, taş gibi en iyi şekilde yararlanılamaz.

Bu nedenle, yanlış olanın düzeltilmesi için her şeyin başlangıcına bakılmalıdır, çünkü tek bir hata, onun üzerine inşa edilen her şeyde emek kaybına yol aşabilir ve bu tür şeylerdeki cehalet, görünüşe göre, İnsan bedeninin kullanımına ve yararına yönelik kesin bir şalışma ortaya koyarız, ancak sanat ve bilimin malzemesi olan ve liberal olarak adlandırılan insanların zihinleri, ruhları ve ruhları, çiftçiliğe, ekime ve iyileştirmeye bakmayı nadiren teklif ederiz. bu tür şeylerden; Her ne kadar doğal olduğu kadar ilahi beceri de olsa, bunu yapmak için bir örneğimiz var: Pavlus dikti ve Apollos su yaptı, ancak Tanrı artışı verdi.

Ancak zamanımızı ve düşüncelerimizi dünyevi kazanç ve zevkler için o kadar çok harcıyoruz ki, dışsal insanın dönüşüne hizmet edecek olandan daha fazla bilgiye önem vermiyoruz ve en yararlı bilgileri ilk icat eden bilge adamların daha derin becerilere sahip olduğunu duysak da yaşamımızın gerekli desteği için keyif aldığımız ve uyguladığımız şeyler; bizim yapamayacağımız bir şeyin yapıldığına pek inanmayız,

Eğer onların becerisine sahip olsaydık biz de onların yaptığını yapabilirdik: ve eğer Kutsal Yazılar Musa'nın, peygamberlerin, Mesih'in ve Müritlerin bu kadar büyük işler yaptığından bahsetmeseydi, böyle şeylerin şimdiye kadar yapıldığına inanmazdık. Tamamlandı. Çünkü biz genellikle Mısır'daki hünerli kişilerin büyük işlerinin gerçek olduğunu düşünmekten o kadar uzağız ki, metindeki açık sözlerin aksine, Musa'nın Harun'a asasını bırakmasını söylediğinde olduğu gibi onlarınkiler gerçek yılanlar olarak kabul edilmez. yılan oldu ve Mısırlılar asalarını bıraktılar ve yılan oldular, fakat Harun'un asası Mısırlıların bütün asalarını yuttu; bütün bunlardan dolayı insanlar Mısırlıların asalarının Harun'ununki gibi gerçek yılanlara dönüşmediğini, fakat bunların sadece şeytanın hayalleri olduğunu;

ve bizi bu konudaki gerçeğe inanmaya iten şey nedir, ama çubukların, yılanların ne olduğunu ve nasıl bu kadar değiştiklerini bilmediğimiz için: yazar bunu Exodus'ta gerçekleştirecek kadar yaşasaydı açıklardı. Amacı, Yaratılış kitabını başlatıp mükemmelleştirirken, Musa'nın beş kitabının tümü üzerindeydi. Nebuchadnezzar'ın, Dan'de olduğu gibi saçlarının tüylere ve tırnaklarının pençelere dönüştüğüne inanılmıyor. iv. 33.

Büyü incelemelerinde tuhaf eylemlerin tarihçeleri vardır, burada bunların gerçekleştirilme şekli ve tarzı atlanır: ve doğadaki ruhsal büyü işlemleri hiç incelenmez, "Minerallerin gizli erdemleri nelerdir" sorusuna tatmin edici gözüyle bakılır. , taşlar, bitkiler, hayvanlar, erkekler? Bunlara, demiri çeken ve dünyanın kutuplarına yönelen mıknatıs taşının güçleri ve erdemleri denildiği gibi, bunların gizli nitelikler olduğu söylenmektedir: ve bunların bilgisi bizim erişimimizden o kadar uzaktır ki, bunu yapmamız gerekir. Öncelikle bunların nerede ve nasıl fark edilebileceğini araştırın.

Bu amaçla pek çok dışsal deney yapıyoruz ve böylece doğanın harika etkilerini yaratmasını sağlıyoruz: ancak çok az kişi Doğa'nın ruhunun orada nasıl çalıştığını inceliyor; o, Ruh'un tüm harikalarını ürettiği bir örtü veya kabuk altında çalışıyor. ve böylece manevi şeyler dış gözlerimizden gizlenir; görünen şeyler, içinde tüm manevi şeylerin benzerliğinin ve benzerliğinin temsil edildiği bir camdır; yine de, çalışan Ruh'un hareketlerini görmek açısından, tüm bakış açılarından zihnin kendisi daha net ve aldatıcı değildir; her şey yakından görülebilmek için oradadır; şeylerin oraya nasıl üretildiğini, bu kadar çeşitli düşünce ve temsili neyin oluşturduğunu araştırarak olursak; orada bir ustayı, dünyadaki ve zihindeki her şeyi yaratan Ruh'u algılayacağız.

ve kim kendini o Ruh'a teslim ederse, o ona kendi içindeki ve dışındaki işleyişini bildirecektir; herhangi bir şeyi kavradığımızda anlayışımızı açan şey budur; ve bu, her şeyin yaratıcısı olan, her şeyi ne zaman, nerede ve nasıl yaptığını bilen ve hem melekler hem de insanlar için tüm bilgeliğiyle işleyen Kudretli Tanrı'dır ve biz her zaman bu Ruh'a başvurmalıyız. yazar bize tavsiyelerde bulunur, yoksa hiçbir gerçek bilgiye sahip olamayız.

Mükemmel bir şeyi başarabilmek için hangi yola başvururlardı ki, eğer iyi bir işçilikle ilgiliyse, örneğin bir saat veya dikkat edin, elbette böyle bir şeyin nerede bulunabileceğini sorardık ve hemen satan yerlere gitmemiz için yönlendirilirdik, ama belki de hiçbiri bizim memleketimizde görülmeyecekti; eğer öyleyse, bazılarının deniz ötesinde, Hint Adaları'nda bulunan nadir bir sanatçıya, bizimle birlikte olan bir arkadaşına yazdığı bir mektupta, yapımını anlatmasını rica ederek bir mektup yazmasını isteriz. eğer bozuksa, dişi kırılmışsa, ipi kaymışsa veya başka herhangi bir kusur varsa, parçalarına, duruşuna veya diğer kusurlarına ilişkin bir cevap vermesi gerekiyorsa; bu kadar becerikli bir adam için bu çok takdir edilecektir ve biz de bu mektubu açıklayacak dili anlayan kendi ülkemizdeki arkadaşını ararız, böylece doğru anlamını bulabiliriz: ancak bu yapıldığında, böylece, konunun anlaşılması için gerekli olan materyaller, nasıl başlayacağınız, hangi araçlara sahip olacağınız ve diğer birçok ayrıntı hakkında bilgi sahibi olmazsınız;

ondan daha fazla talimat almadan: ve bu nedenle bu talimatları verebilen tarafın kendisiyle konuşmak istiyoruz;

ama eğer bunları en iyi şekilde yapan ve o mektubu yazan kişinin öldüğünü duyarsak: bundan sonra hangi tavsiyeyi almalıyız: o sanatçı tarafından ve en çok bilen erkekler için herhangi bir kitap veya başka mektup yazıp yazmadığını araştırmalıyız. bu nitelikteki yazıları okuyarak, bu sayede şeyin ne olduğu konusunda yetkin bilgi elde edilebilir; ve ister doğal ister ilahi olsun her konuda aynı yol izlenmelidir; bu çok fazla çaba ve zaman ve maliyet harcamasıyla yapılır;

ancak bir model için bir modelin nereden alınacağını fark edebilseydik, onu incelemeye başlayabilirdik ve bu yüzden ilk başta zayıf da olsa taklit edebilirdik ve uzun bir deneyim süreciyle elde edebileceğimizden daha kesin bir bilgiye ulaşabilirdik. dünyadaki tüm kitaplar, tüm bilgili adamların doğru bir şekilde bir araya getirilmesinden çok daha fazlasıdır.

Böyle bir konuyla ilgili en özenle yazılabilecek kitapları açıklayın. Bu hile, o şeyi icat eden ya da yapan tarafın ölmesi ve kendisiyle konuşulmaması durumunda yapılır, çünkü eğer hayatta olsaydı, çok geçmeden öğrenme yeteneğine sahip birine bunun nasıl yapılacağını kendisi kadar iyi öğretebilirdi: ve sonra bu taraf egzersiz yaparak buluşu her ayrıntısında düzeltmeye gelir ve sonunda onu kesinleştirir: ve böylece ilahi kazanımlar da hem aranır, bulunur hem de elde edilir: bunlar çoğu insanın mekanik şeyler hakkında dolaştığı sıkıcı arayışlardır. Erkeklerde bir mesleği öğrenmek için yedi yıl çırak olmak ya da onların tam anlamıyla bir sır olarak adlandırdıkları bir şey vardır ve erkeklerin geçimlerini sağlayan şey onların işi olduğundan, yetersiz kalmamak için bunu ifşa etmekten nefret ederler. kendilerinin ve ailelerinin geçimi için başka nelerden rahatça yararlanabilecekleri; yine de geçici bir fayda uğruna bu kadar zahmete giriliyor.

Dışardaki şeyler bilmeye değer değil, Yaratıcımızın yüceliği için bu dünyada emek vereceğimiz hayatımızı sürdürmemiz açısından; bu hayat, gelecekte olan ve sonsuza kadar sürecektir olanla karşılaştırılmaya da layık değildir;

yine de tüm fizik öğrenimi sağlığı sağlamak ve mevcut yaşamın ölümüne neden olan hastalıkları önlemektir, ancak sonsuzluk konusunda ne ruha ne de ruha zarar verir: ancak sağlık eksik olsun ve yeryüzünde insanlara bahşedilen diğer her şey önemsiz olsun. Avukatın tavsiyesinin tamamen kullanıldığı, ticaret yapmamak, mülk edinmemek ve zenginlik kazanmamak, yerleşmek ve bundan yararlanılabileceğini güvence altına almak bundan hiç zevk almaz. Eşinin, çocuklarının, akrabalarının ve arkadaşlarının, sahip oldukları izinlerden bağımsız olarak geçimini sağlamak için bir miktar bakım gereklidir.

her ne kadar en bilgili danışmanın bulabileceği en kesin yol izlense de, her vakanın zayıfatı öyle büyük ki, büyük mülkler yıkılırken umutsuz harcamalar yapılıyor; Sağlık olmadan öğrenmenin bütün bu kısmı boşunadır.

Ve sonra, tüm dünyayı harekete geçiren tüm dünyevi şeylerin zenginliği ve bolluğu; egemenliğin onuru ve gücü, görkemli saraylar, hoş bahçeler, korular, yürüyüş yolları, çayır, tarlalar, kara umutları, nehirler, denizler; Dolu masalar, lezzetli yemekler, zarif kıyafetler, büyük katılım, kullanışlı evlerin, at arabalarının, atların, kuş tüyü yatakların, muhteşem kıyafetlerin, yiyecek ve giyecek için tüm sığırların artması, toprağın meyveleri, her yerden getirilen her türlü mal dünyanın; Süleyman'ın donanması altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus kuşlarını getirdiği gibi (1 Krallar x. 22), bizde de aynı şeyler var; değerli taşlar, inciler, her çeşit baharat, hoş kokulu parfümler, ipekler, papağanlar ve güzel şarkı söyleyen kuşlar, bol miktarda nakliye yoluyla getirildi.

İnsanların ekmek olmayan şeyler için emek harcadığı, çok fazla zaman, acı ve masraf gerektiren, tüm eğlence amaçlı zevkler ve vücut egzersizleri: yine de bunların yasal kullanımları vardır, böylece insanlar birbirlerine yararlı ve faydalı olurlar. ve böylece zorunluluk birçok mükemmel mekanik sanatı ortaya çıkardı.

Aynı zamanda, insan toplumunun huzuru ve rahatlığı için, farklı duygulanımları uzlaştırmaya yönelik diller için gramer, söylemlerde mantık, ikna etmede retorik gibi insanoğlunun ender bağışları, insan zihninin egzersizleri de vardır; hoş müziğin keyfi; aritmetik, tüm ticaret ve trafikteki muhasebeciler için temel gerekliliktir ve onsuz önemli hiçbir şeyin yönetilmesi mümkün değildir. Haritacılıkta, mimaride, coğrafyada, optikte veya perspektifte, resimde, heykelde, gravürde geometri. Ayrıca sivil işlerde, denizcilikte, çiftçilikte, kronolojide zamanların sırasını düzenleyen astronomi; ve son olarak, bize mevsimlerin kıtlığa veya bolluğa doğru değişiminin, yılların eğiliminin keşfini ima eden astroloji, ülkeleri veya kişileri hastalık veya sağlığa, havanın saflığına veya kirliliğine, kuruluşuna veya nemine. Ve liberal denilen sanatlar insana ne sağlarsa sağlasın, beden sağlığının olmadığı yerde saygı görmezler.

Ve eğer bu ölümlü yaşamda gerçekleştirilen performanslar, etkiler ve eserler, gelecek dünyadaki ruhu takip etmiyor ve zihne yönelik düşünceler olarak açıkça ve özellikle ruha temsil edilmeseydi; ve büyük galiplerin eylemleri zafer gösterilerinde ortaya konduğu gibi: burada uyku ve uykudan başka bir şeyle zamanımızı geçirmek boşunaydı: eğer eserlerimizden aldığımız zevk emeklerimizin meyvesi olmasaydı;

Vahiy'de söylendiği gibi, Ne mutlu ölenlere

Rab'de, çünkü onlar emeklerinden dinlenir ve işleri onları takip eder (Va. xiv. 13): bunun iyi anlaşılması, insanlarda öyle bir ihtiyat ve ihtiyatlılığa neden olur ki, onlar yalnızca bu tür işlere sahip olmaya çalışırlar. onlar sevinecekler ve yakılacaklar ve kişi, canı ateşten kurtulur gibi kurtarılsa bile kayıplara maruz kalacaklar değil; ve bu, tüm kalplerin düşüncelerinin açık olacağı gün;

sanki önümüzde hayatın bir resminde açıkça resmedilmişler ve her gizli düşünce yargıya sunulacak: yakın Kaballerin, imparatorların, kralların, prenslerin ve devletlerin kabine konseyleri ve ağız konuştuğunda şehvetli hayaller. en yüksek ibadetlerde kutsal şeyler ve en ağırbaşlı duruşta hareket eden beden; aşkın en adil iddialarındaki aldatma niyetleri

ve dostluk; bencillik için çok sayıda kelimedeki yalanlar ve yalanlar; çünkü eğer Elişa, Suriye Kralı'nın gizli odasında fısıldananları anlatabilseydi (2 Kral vi. 12), her şey ortaya çıktığında her şey gizli kalacak mıydı; ve sonra bir adam söyleyeceği her boş kılıcın hesabını kıyamet gününde verecektir; aynı zamanda, iyi ya da kötü olsun, bedende yapılan her şey için yargılanacağız: Bunun gerçek olduğu kolaylıkla itiraf edilebilir, çünkü Kutsal Yazılarda yazılıdır; ama gerçekte nasıl ve ne anlamda böyle olacağını ve ne şekilde uygulanacağını kim bilebilir; ve bunu ciddiye alıyor.

Bu tür şeylerden yalnızca Kutsal Kitap'ta bahsedilir; beden sağlığı olsun ya da olmasın, bunun bilgisi ruhu sevindirecektir; ve diğer tüm kitapların çok ötesindedir: çünkü onlar sonsuz kurtuluş için gerekli olan her şeyi o kadar açık bir şekilde ortaya koyarlar ki, en sıradan kapasite bile bunları öğrenebilir ve insanların orada keşfedilen bu kadar büyük kurtuluşu ihmal etmeleri daha büyük bir kınama olacaktır; bunlar kurtuluşun gizemlerini tam olarak bilen ve bizi onun yollarına yönlendirenler tarafından yazılmıştır: o zaman onların anlaşılması ne kadar mükemmel ve onları açıkça açıklayan yazılar ne kadar kabul edilebilir ve faydalıdır: Ama biz en çok biz içiniz. kısmen onların anlaşılmasını bırakmaya istekli veya en fazla yalnızca gerçek bilgiyi arzuluyor; çünkü şeylerin mistik bir şekilde açıklanmasından söz edenlerin aldatıcı olduğundan şüpheleniliyor; sanki insanlar ilahi ve doğal gizemleri kavrayabilecekleri kadar iyi kavramasalar da, biz onları araştırmayı teklif ettikleri ve onlara anlayış göstermeyi öğretene bu tür bir öğrenmenin eksikliğinden şikayet ettikleri için yargılayacağız.

Oysa Kurtarıcımız bizzat öğrencilerine Cennetin Krallığının gizemlerini öğretmişti. Ve Havari Pavlus Müjde'nin, Tanrısallığın, Mesih'in, İmanın ve Diriliş'in gizemlerini öğretti.

Dışarıda olanlara göre her şey benzetmelerle yapılıyordu (Markos iv. 11), ancak Mesih bunların anlamını öğrencilerine ayrı ayrı açıkladı. Kutsal Yazılar bize yalnızca yapılan işlerin ilişkisi konusunda değil, aynı zamanda Tanrı adamının yetkin ve her iyi işe hazır olması için de talimat verir: Bu Tanrı adamı içsel insandır, Tanrı'nın çocuğudur, gizli olandır. gönül adamı; İlimizdeki Mesih; yediğimiz ve içtiğimiz dışında etinden ve kanından hiçbir payımız olmayan; acı çekmeden önce henüz yeryüzündeyken söylediği bu ruh ve yaşam sözleri, öğrencilerinin haykırmasına neden oldu, bu, buna kimin dayanabileceği zor bir sözdür; onun göksel İlahi etinin ve kanının onların içinde olduğunu düşünmeden

ruhları ve orada onların ondan yiyip içtiklerini; çünkü o zamanlar nasıl olduğunu bilmeseler de onun bir parçası olmuşlardı; yine de ölümlü et ve kan, yozlaşmanın yaşlı adamı olan dünya olan Cennetin Krallığını miras alamayacak ve dünyaya geri dönecektir.

Bunlar büyük gizemlerdir ve daha önce olduğu gibi duyurulduktan sonra da; çünkü bunlar ruhsal şeylerin gizli gizli işlemleridir ve tüm dünyevi yaratıklar arasında yalnızca insanın ruhu bunları anlamaya muktedirdir; gerçekten de yüksek yerlerde kötülüğün gizemini oluşturan yalan harikalar, ruhsal kötülükler vardır; bunlar yalnızca, onların kötü meyvelerini ortaya çıkarmak için kalplerinde onlara olan sevgiyle çalışarak insanın ruhunu aldatırlar, ve onları gizemde bilmezler, çünkü onlar bu konuda Havariler tarafından çok iyi tanınırlardı. İnsanlar gizemleri bildiklerini ve onları öğretemediklerini iddia ediyorlarsa suçludurlar, ancak onları arayanlar, bulduklarını söyleyenler ve başkalarını, ellerinde olanlarla yetinmemeleri için kışkırtanlar değil. onu arayarak daha zengin bir hazine elde edebilirsiniz.

Mesih'in tarihi ve Kutsal Yazılarda adı geçen tüm diğer şeyler şaşmaz bir şekilde doğrudur; onun Meryem Ana'dan doğduğu, dünyanın Kurtarıcısı olduğu, Kudüs'te çarmıha gerildiği, ölümden yeniden dirildiği, göğe yükseldiği. cennet; bunun anlatılması bir ruhu tam olarak tatmin etmez; çünkü şeytanlar her şeye ve dünyanın başlangıcından bu yana kelimelerle Tanrı tarafından keşfedilen ve söylenenlere inanır ve bilirler ve titrerler: ve eğer tarihte ve tarih tarafından işaret edilen gizemi öğrenmezsek ve onu hissederseniz, biz de aynı şekilde hissederiz. Mesih'in içimizde saf, temiz, iffetli bir kalple doğduğunu ve Havari Pavlus'un Korintliler arasında başka hiçbir şey bilmemeyi arzuladığı Mesih ve onun çarmıha gerildiği bilgisini anladığını; bu, tarihin yalın bilgisi değildi, çünkü belli bir yerde şöyle demişti: Bir zamanlar Mesih'i bedene göre tanıyorduk: yeryüzünde onunla sohbet edenlerin yaptığı gibi, ama şimdi onu artık öyle tanımıyoruz; o halde onu ruhen, mistik bilgiden başka nasıl tanıyorduk?

Kutsal Yazılarda Tanrı, melekler, insanlar, dünya, sonsuzluk, zaman, yaratılış, düşüş, günah, çürüme, lanet, sefalet, ölüm, yargı, cehennem, şeytanlar, lanetlenme: Mesih, kurtuluş ile ilgili olarak bahsedilen gizemler sonsuzdur. , aklanma, kurtuluş, özgür lütuf, özgür irade, diriliş; Cennet: Kutsal Ruh, kutsallaşma, iade, kutsanmışlık, sonsuz yaşam ve yücelik. Bunların hepsi ruhu ilgilendiriyor

Kutsal Yazılar dışında başka hiçbir kitabın kesin bilgisini öğretmediği, insanın ebedi kısmıdır. Öyleyse, sonsuzlukla ilgili olarak ruhun öğrenmesi, kaçınması veya elde etmesi için bu kadar tatmin edici ve gerekli şeyleri öğreten şeye nasıl değer vereceğiz?

Diğer yazarlar, dışsal nesnelerden dışsal duyular yoluyla elde edilen deneyimler üzerine yapılan gözlemlerden yazmışlardır, ancak bu beceri, şeylerin kabuğundan ve örtüsünden öteye gitmez; doğadaki ruh, ilahi Ruh kadar dış gözlemlere görünmezdir: Kutsal Ruh'tan yazanın içsel duyuları vardı, çünkü şöyle yazılmıştır: Gözlerimizle gördüğümüz, kulaklarımızla duyduğumuz, ellerimizle tuttuğumuz hayat sözünü size bildiririz. ; ayrıca hiçbir gözün görmediği, kulağın duymadığı veya insanın yüreğine girip tasavvur edemediği, fakat Tanrı'nın kendisini sevenler için şüphesiz hazırladığı şeyleri gözleriyle gördüler: bazıları dile getirilemeyen bunlar, kutsal adamlar tarafından bizim için ilan edilmiş ve kaydedilmiştir ve bazılarının bu yazıları toplayıp gelecek nesillere aktarma sanayisini harekete geçiren Kutsal Yazılar dışında hiçbir yerde yoktur: ve Havarilerin zamanında insanlar O zamanlar yegâne Kutsal Yazılar olan Eski Ahit'i okumakta gayretliydi ve Kurtarıcımız Yahudilere onları araştırmalarını emrederek şunları söyledi: Onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz ve onlar bana tanıklık ediyorlar (Yuhanna v. 39) .

1 İçe dönük, ruhsal. 2 Dışa dönük, bedensel.

Kısa bir süre sonra Bereallılar her gün Kutsal Yazıları araştırdılar.

Pavlus'un öğrettiklerinin öyle olup olmadığına bakın: Şimdi, eğer başka bir kitap onlara bu şeyleri bildirmiş olsaydı, onları da ararlardı; ama bunu yaptıklarını okumadık. Bu aynı zamanda onların mükemmelliğini de arttırır; önde gelen Havarilerin arkasında olmayan kişi, aynı zamanda bir Evanjelist olan ve Kutsal Yazıları çocukluğunda bilen Timoteos'a, Mesih'e olan iman aracılığıyla onu kurtuluş için bilge kılabileceklerini söyler. İsa: bizi kurtuluş için bilge kılabilecek şey ne kadar değerlidir: Eski Ahit için bunlar söylendi: ama Pavlus'un mektuplarıyla ilgili olarak, Havarî Petrus, bazılarının diğer Kutsal Yazılar gibi onları da gasp ettiğine tanıklık ediyor. : ve Yeni Ahit'in değeri ayrıca, Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla konuştuğu ve eski tüm Peygamberlerin tanıklık ettiği Havariler tarafından yazılmış olmasıyla da ortaya çıkar; ve aynı zamanda dünyanın başlangıcından bu yana saklanan bazı gizemler de burada ifade edilir ve bu, diğer tüm kitaplar için çok önemlidir; ve bu, yüzlerce yıldır en yetenekli bilgili adamların onları tercüme etme çabasını kıskırtmıştır. birkaç dil çıktı

Orijinal İbranice ve Yunanca ve dolayısıyla çeşitli konuşmaların üslubunun çeşitliliği nedeniyle, bu çevirilerin bazılarında herhangi bir dile yapılan gerçek ifadeler, ifadeyi değiştirmeden, bir başkasıyla karşılaştırılarak anlam daha fazla açıklanmaktadır. tecelli edecektir: Dinde şu veya bu mezhepten birkaç kurucunun anlayışlarıyla derlenen, bazıları bir temelden ve akıldan, bazıları başka bir mantıktan gelen kelimelerin anlamlarını yorumlamaya da özen göstermişlerdir; Muhalif kardeşlerin tüm kiliselerinde fikir ayrılıklarına neden olması, her bir tarafın aynı Kutsal Yazı metninin farklı anlamları için çeşitli nedenleri olması, ancak hatanın temeli

konuşulan konuyla ilgili akıl yeteneği; Zihinde temsil edilen içsel fikirleri anlama yeteneği tüm insanlarda aynıdır ve eğer bu dışsal gözlem üzerine sonuçlanırsa buna Yunanca'da akıl denir. *logos* Verum, vaaz, oran, söz, söz, akıl anlamına gelen bunlarla kastedilenler, ya dille ya da harflerle ifade edilir ya da ya dışarıdan duyular yoluyla, ya da içeriden yani Allah'tan, anlayışla düşüncelere kazınır: Kutsal Yazıların sözlerinin kesin anlamı, onların içinde saklı mücevher olduğundan, öldüklerinden beri Havariler ile görüşerek onlara ulaşamayız, bu nedenle şimdi kendimizi onların konuştukları ve daha sonra araştırılacak olan şeylere vermeliyiz. ve bunların bilgisinin Tanrı'dan dua yoluyla alınması, anlayışı açacak, çünkü insanda bir ruh vardır ve Her Şeye Gücü Yeten'in ilhamı anlayış verir (Eyüp xxxii. 8) ve o, sonra Havarilere yaptığı gibi bize de öğretin: ve Kutsal Ruh'un emriyle kendisine Tanrı hakkında verilen derin bilgiyi yazan ve içimizde olanı anlayabilmemiz için bize yol gösteren bu yazar gibi öğretin. ilahi ve doğal olan, yeni insan ve eski: tüm İncil'in amacı ve kapsamı budur: bu yeni ve eski şeyler, katibin Cennetin Krallığında öğrendiği, hazinesinden çıkardığı şeylerdir, ne de Mesih'ten hoşlanan kişi için her türlü bilgi eksik olacaktır, çünkü bilgeliğin ve bilginin tüm hazineleri onda saklıdır.

1 Ya da Gen. ii.7'de olduğu gibi nefes almak.

Bir insan, Pavlus'un, Galatyalıların aldığından başka bir müjdeyi öğretenlere, biz [kendisi veya başka bir Havari] ya da gökten bir melek, sahip olduklarımızın dışında başka bir müjdeyi vaaz etmesine rağmen neden bu kadar büyük bir lanet okuduğunu merak ederdi. size vaaz verdi ve aynısını söylüyorsa, eğer biri sizin aldığınız müjdeden başka bir müjdeyi vaaz ederse, ona lanet olsun (Gal. i. 8);

şimdi nedir bu müjde? onların aldıkları, Mesih'in müjdesidir: eğer Mesih'i tanısaydık, onun müjdesini ve onu nasıl aldıklarını çok geçmeden anlardık ve başkalarını vaaz edenlerin ne kadar haklı olarak lanetlendiklerini bilirdik: ve Mesih'i onunki kadar tam olarak bildiğimizde, Havariler bunu yaptı, biz ondan onların yazılarından bulabileceğimizden daha fazlasını anlayacağız, ancak onların yazılarından ve hepsi müjdeyi vaaz eden Peygamberlerin hepsi bizi Mesih'e yönlendiriyor ve O'nun nerede ve ne olduğunu anlatıyor. Elçi Yuhanna şunu söylüyor: Söz Tanrı'ydı ve her şey onun tarafından yaratıldı ve onda yaşam vardı ve yaşam insanların ışığıydı ve bu, dünyaya gelen her insanı aydınlatan gerçek ışıktı. Musa bu Söze, bunu yapabilmemiz için yüreklerimizde bulunan emir adını verir. Pavlus buna, vaaz ettikleri iman sözü olan Mesih diyor; kalbimizde ve ağzımızda yanımızda. James buna ruhlarımızı kurtarabilecek aşılınmış söz diyor ve yaramazlığın tüm pisliğini ve gereksizliğini bir kenara bırakmayı ve onu uysallıkla karşılamayı tavsiye ediyor; Buradan, herkesi aydınlatan sözün, pislik ve aşırı yaramazlıklara sahip olanlara bile aşılandığı, bunların hepsinin bir kenara bırakılması gerektiği veya bu aşılınmış sözün, ruhlarımızı kurtarabilmesine rağmen alınamayacağı anlaşılabilir. ve içimizdeki Mesih olduğuna göre, hiç kimse sorgulamaz, ancak bu kabul edilmek bizi kurtaracaktır: ve bu, işitmenin, itaat etmenin veya almanın geldiği sözdür ve bu işitmeyele iman gelir (Romalılar x. 17), yani, Mesih içimizde doğmaya gelir: böylece Mesih'in nerede olduğunu, ne olduğunu ve onun güçlü etkinliğini görürüz; ve bunu hissederek bilmek ve bu sözü kabul etmek, onu kucaklayan tüm insanlara olacak olan kurtuluşun müjdesi olan Müjdeyi almaktır; ve bunu vaaz etmek ve ilan etmek işte o İncil'dir; tüm dünyaya yayılan o ses (Mezmur xix. 4; Romalılar x. 18); O, ebedî bir İncildir; kim ondan başkasını tebliğ ederse, lanetlenmiştir.

Şimdi, bu kelimenin ne gibi bir etkisi vardır ve nasıl bir etkiye sahiptir ve nasıl tüm yaratılışta ve her canlıda, tüm insanlarda ve bizlerde, bu yazarın tam olarak Yaratılış'ta açıkladığı, tüm gizemlerin içinde yer aldığı Mysterium Magnum vardır, bu konuda hiçbir bilgi yoktur. bu yazarın bu bölümde onları nasıl açtığını gözlemleyerek anlaşılabilir bir gizem isteyen Kutsal Yazılar'ın geri kalan tüm kitaplarının en küçük zerresi veya başlığı; ve Tanrı'nın Kitabının tamamının doğa ve Kutsal Yazılarla anlaşılmasına bir giriş görevi görecek; ve sonra herkesin öğrenebileceği en iyi ve en rahat ders olan Hayat Kitabı'nda isimlerimizin nasıl yazıldığını okuyabiliriz ve o zaman bu yazarın veya herhangi bir adamın bize öğretmesine ihtiyacımız kalmaz, çünkü hepimize öğretilecektir. Tanrı'nın vaat ettiği ve gerçekleşmesi kesin olarak beklendiği gibi.

Bunlar dikkate alındığında yazarın kutsallık, kendini inkar, teslimiyet, yeniden doğuş, dışsal irademizi ve Tanrı'ya isyan eden arzularımızı öldürme yollarında yürümeye yönelik ciddi öğütleri, belki de bazılarının heyecan verici düşüncelerini tatmin edebilir ve yatıştırabilir. Bu derin gizemlerin açıklanmasında kötü bir amaç amaçlanmıştı; oysa bu tür şeyleri İsa'nın öğrencilerinden başka kimsenin anlaması mümkün değildi;

Bu yazarın ifade ettiği gibi büyük bir vahiy, Mesih'i takip etmekten vazgeçmeyen, kendi iradesini terk etmeyen, sürekli tövbe içinde yaşayan ve herkesin ciddiyetle çağırdığı çarmihini her gün yüklenen bir kalbe giremez. kitabında bunu yapmak *İsa'ya Giden Yol* yazıları yer yer tatlı kokulu çiçeklerle dolu, hem şekillere hem de renklere meraklı, öyleyse kitapları neden kötü olarak skandallansın ki; Tanrı korkusuyla ve hayata giden dar yolda yürümeyi arzulayan ve bu yolda O'nun yolundan çok daha fazla ilerleme bulmuş olan bazı kişilerin kaygılarına göre, bunların Kutsal Ruh tarafından dikte edilmiş gibi görüldüğünü kabul etmek mümkün değildir. yazıları, bunların tesellisi asla alınmayacak: Eğer yazıları iyice tartılsaydı, insanların onun hakkında bu tanıklığın verilmesine ihtiyacı olmazdı.

Ancak kardeşlerine karşı sözleriyle sitemlerle ve acı sözlerle dolu olan, sözleri veya yazıları onların damak zevkine uymayanlar da var; birbirlerine sövdüklerini ve acıya acıya, kötülüğe kötülüğe karşılık verdiklerini; oysa Başmelek Mikail, Musa'nın cesedi konusunda şeytanla çekiştiğinde, azarlayıcı bir suçlamada bulunmaya cesaret edemedi ve şöyle dedi: Rab seni azarladı; ama bunlar bilmedikleri şeyler hakkında kötü konuşuyorlar; böyle olmaması gerekir, kötülüğe iyilikle karşılık vermek gerekir; Kardeşimizde bir kusur biliyorsak bunu ona özel olarak söylemeliyiz ve eğer o bizi duyarsa, kardeşimizi kazanmışız demektir; ve birbirlerinin herhangi bir şekildeki sürçmelerini ve kusurlarını küçümsemek, küçümsemek, küçümsemek ve kusur bulmaktan çok daha iyidir; Üstelik kınanacak şey, Mesih'in öğrencisi olacak herkesin bu dünyada araması gereken ve efendisinden üstün olduğunu düşünmemesi gereken şeydir; çünkü evin sahibine Beelzebub adını verdilerse, onları kendi ev halkından ne kadar daha çok çağıracaklar (Mat. x. 25). Ayrıca Mesih'in Beelzebub'a sahip olduğu söyleniyordu (Markos iii.22). Ancak herhangi birine verilen bu tür isimler, hiç kimseyi herhangi bir kişinin sözlerini veya yazılarını incelemekten alıkoymamalı, böylece bunların iyi mi yoksa kötü mü olduğu anlaşılabilir. Bu yazarın kötü olduğuna hükmeden kişilerin,

yazılarının bazı bölümleriyle ilgili olarak büyüden söz eden yanlış beyanlar: sanki büyü bilgisinin büyücülük olması gerekiyormuş gibi: Daniel'in şöyle dediğini düşünürlerse: Babil'in bilge adamlarını yok etmeyin (Dan. ii. 24); ve diğer adıyla Belteşassar (Dan. iv. 8, 9) olarak da adlandırılan Daniel'in sihirbazların efendisi olduğunu; aynı zamanda Mesih'e gelen Doğu'nun bilge adamlarının veya Magi'nin de kim olduğunu; Düşünemiyorum ama onlar mükemmel insanlardı ve Magia (İngilizce'de büyü) bilgisine sahiptiler; reddedilmek değil, tüm titizlikle aranmak; öyle ki, gizli işleyişi açığa çıkarabilelim ve şeytanın ve Şeytan'ın kötü büyücüleri veya büyücüleri tarafından kullanılan hilelerine, onun bu dünyadaki araçlarına karşı çıkabilelim: (2 Krallar ix. 22) kötü Jezebel'in büyücülüklerine, keşfedilebilir; ve fahişelikleri aracılığıyla ulusları ve büyücülükleri aracılığıyla aileleri satan büyücülük hanımıyla birlikte (Nahum iii. 4) ve (Gal. iii. 1) gibiler Pavlus'un yazdığı Galatyalıları büyüledi; yıkılabilir ve tamamen yok edilebilir.

Kutsal Yazılarda ifade edilen şeyleri anlamak için ciddi bir şekilde çalışalım ki, bilmediğimiz şeyler hakkında kötü konuşmayalım.

Kardeşimizin gözündeki zerreyi kendi gözümüzün kirisinden çıkarmadan görmemeliyiz; daha doğrusu, onu çıkarmaya kalkışmadan önce kardeşimizin gözünde bir çöp olduğundan emin olmalıyız; bazıları bu yazarın yazılarını saçmalıklarla dolu olmakla suçluyor, ama yine de onları anlayamadıklarını itiraf ediyorlar, o zaman neden yargılıyorlar; çünkü anlamını kavrayamadığım her şey; saçmalık değil kendi içinde; gerçi ben öyle düşünüyorum: Onun sert sözlerinde bir büyük kusur daha bulunuyor; şimdi, en mükemmel Kitapta bile sert kelimeler kullanılıyor ve daha da kötüsü, zor olduğu için: derin şeyler ve gizemler kolay kelimelerle ifade edilemez; en mükemmel bazı şeyler (Rom. viii. 26; 2 Kor. xii. 4) hiçbir sözle dile getirilemez; bu nedenle, sert sözlerle de olsa başka bazı sert şeylerin de söylenebilmesi mutludur; hiç yoktan iyidir: sıradan anlamda kolay saydığımız kelimeler, gerçek anlam ve anlamlarında zordur: bu yazıların zor kelimeleri bile chimick filozofları için, α,β,γ,δ'dan daha kolaydır. Yunanca okuyamıyor: Bu yüzden Gizemler Okulu'na ya da Pentecost'a gitmemiş biri için ChristCross Row'u okumak onun için zor.

Bu yazar, yaratılmadan ve yaratık tarafından algılanmadan önce, yani Yaratılış'tan önce sonsuzluğun gizemlerini yazıyor; ayrıca Lucifer düşmeden önce meleklerin yaratılışı ve onun

sonbahar ve dünyanın yaratılışı; genel olarak bu kitapta olduğu gibi: ve eğer biri onu dikkatle incelerse, Üç İlke kitabında tüm özlerin özüne ilişkin üç İlkeden bahsettiğini görecekler:

Ancak bu kitabın sonundaki Mysterium Magnum'un özetinde, Uçurum ile Tanrı'nın bir olduğunu ve Uçurum'un tarif edilemez Tanrı olduğunu, yalnızca kendisine tezahür ettirildiğini ve kendisini ona açıklayacağı Tanrı olduğunu algılayabilirler: ve Tanrı, Üçlü Birlik'teki Birliktir, yaratılışın yaratıklara tezahür ettirdiği üç ebedi İlkedir: Hangi Üç İlkenin, doğanın yedi özelliğinin ve sonsuzluktaki ateşin on formunun bilgisi, yazılarını kolay ve keyifli hale getirin.

Tanrı'nın önünde alçakgönüllü bir şekilde yürürsek, birbirimize kardeşçe öğüt vermeliyiz ve yargılanmadığımıza hükmetmemeliyiz, çünkü ölçtüğümüz aynı ölçü bize yeniden ölçülecektir: adil yargıyı yargılayalım ve adaleti açıklayalım. ki bu kötüdür, öğle vakti güneşten önce, herkes bunun farkına varsın ve hendeğe düşmemeye dikkat etsin; yüreklerimize sevgisini saçan Tanrı, kanunundaki harika şeyleri görebilmemiz için anlayışlarımızı aydınlatsın. ve o zaman birbirimizi bu kadar kolay küçümsemeyeceğiz, kardeşlerimize ve onların eylemlerine karşı suçlamalara maruz kalmayacağız ve bu şekilde bazılarını diğerlerinin aleyhine yaralamayacağız.

Doğduğunda ve dış havayı ilk kez tohum nefesi olarak soluduğunda, onu ana rahminde şekillendiren ve takımyıldızı haline getiren zahiri insanın ruhunun öldürücülüğünden kurtulsaydık; Her türlü şehvete eğilimli olan ve insanları günaha çeken bu durum, günlük ölçülülükle hafifletilse ve bedeni her gün alçaltarak yeryüzündeki üyelerimizi küçük düşürmeye çalışılrsa;

alçakgönüllü ve pişman bir kalp, kırık bir ruh ve yaslı bir ruh için çabalamak, kalbimizin derinliklerinden tövbe etmek, hayatımızı sürekli düzeltmek, arınmak, kalplerimizle bütünleşmek ve arzulara hiçbir kötülüğün ve kötülüğün yerleşmesine izin vermemek En içteki düşüncelerimizden biri: Vücudumuzu dışsal yiyeceklerle doldurduğumuzda, şehvetin kıpırdandığını, kabaran gururu, öfkeyi ve öfkeyi, yakıcı kıskançlığı, açgözlü açgözlülüğü, başkalarının iyiliğine karşı kin duymayı, hoş giden şehveti, bu dünyanın alkışlarının, şereflerinin, zevklerinin peşinde göz gezdiren; ama oruç tuttuğumuzda bu ruh bedende hemen hemen hissedilmez: her an kendimizde gözlemleyebileceğimiz gibi: ama sevgiye, uysallığa, kendini inkar etmeye, sabretmeye, hoşgörüyeye ve tüm erdemlere olan eğilim, Tanrı'nın Ruhu,

içimizde canlanıyor;

ve böylece Peygamberlerin neden şöyle dediklerini bir ölçüde anlayabiliriz: Rab bana şöyle diyor: Rab'bin sözü geldi; oysa söz daha önce onların içindeydi, yalnızca bu yaşam ruhu, sözü Rab'den, kalplerinde, zihinlerinde ve anlayışlarında ortaya çıkardı; onun kıpırdadığını ya da yeniden konuştuğunu hissettiler: ve ayrıca, biz onu ayırt edebileceğiz. İmanın iyi mücadelesinde hangi düşmanla uğraşmamız gerekiyor: Dünya ve onun zevkleri, üstesinden gelmemiz gereken büyük bir düşmandır, aksi takdirde kendimizi inkar edip Mesih'in çarmihini üstlenemeyiz. bu olmadan onun öğrencisi olamayız; ama haçların, sıkıntıların ve ıstırapların en büyük düşmanlarımız olduğunu düşünmeye tabiyiz, çünkü inançla değil, tüm haçların içimizde öldürdüğü dışsal ruhla yaşıyoruz ve onlar sayesinde her gün ölüyoruz. Günahın aracı olan ve onun arzularının gerçekleşmesini sağlayan şey; ve bu nedenle, en büyük dostumuzun en büyük düşmanımız olduğunu düşünüyoruz: O, son düşmanımız olan ölümlü getirir ve onun iğnesidir, ancak bedenın arzularını öldürerek. Yaşayacağız ve bu sayede mutlaka savaşmamız gereken o son düşmanı her gün yeneceğiz, çünkü tüm insanların bir kez ölmesi ve ölümden sonra yargı gelmesinin kaderi olduğu düşünülür.

Mücadelemizde kararlı ve dikkatli olursak, ilk ölüme karşı galip geliriz ve ikinci ölümün bunlar üzerinde hiçbir etkisi olamaz, bu da hükmün sonucudur: Ama bunu yendikten sonra; o zaman, hayatımız olan Mesih (Tanrı'nın Oğlu'na imanla) ortaya çıktığında, biz de O'nunla birlikte yücelik içinde görüneceğiz.

Şimdi Kutsal Yazılarda ifade edilen şeyleri anlamak ne kadar mükemmel bir şeydir ki, bunlar hiçbir teselli içermeyen ölü bir mektup olmasınlar; çünkü Mesih'in yaşamının erdemini, öldürmeyi hissetmeden hiç kimse ölmeye sevinemez. ölümlü bedende günah; çünkü bu nedenle Rab'be korkuyla hizmet etmeli ve titreyerek O'nda sevinmeliyiz, çünkü içinde günahın yaşamının bulunduğu dışsal ruhumuza sahip olup titremeden sevinmek bizim için güvenli değildir. İnsanlar, eğer günahı öldürmüş olsalardı, ölmenin sevincini duyabilselerdi, Tanrı'nın emirlerinin yolunda koşmak konusunda ruh ve vicdan açısından ne kadar neşeli olurlardı; ve böylece onlar için hazırlanan ve aracılığıyla zafer kazandığımız Mesih'in bize vereceği zafer tacını tatmak için kesin bir umutla doldular.

Acı çeken bir ruhu, bir süre için acı verici olsalar bile, bizim için hazırlanan sonsuz sevinçlerle karşılaştırılmaması gerektiğini düşünmek nasıl rahatlatır? Ama eğer kutsal Havarilerin ve Peygamberlerin aşkın sözleri anlaşılmazsa, onlar bizim için ölüdür, biz de onlar için öyleyiz.

Sonuç olarak, okuyucuya bu kitabın yarısından fazlasının, 22 Ağustos 1652'de saat 13.00 sıralarında Essex ilçesindeki Gestingthorp'ta bu hayattan ayrılan sevgili akrabam Bay John Ellistone tarafından İngilizceye çevrildiğini bildirin. sabah: ve böylece, ruhunun, aynı yolda yürüyenlerin de yapacağı, sevgi dolu emeklerinin meyvelerinden yararlandığı gizeme girdi; geri kalanlar arasında ben de, belirlenen zamanda Mesih'e layık bulunabilirim. ve sayısız melek topluluğunun arasına girebilecek kapasiteye sahibim, gerçi şimdi hesap verilmeyi hak ediyorum

İnsan çocuklarının en değersizlerinden biri,

JOHN SPARROW.

De Mysterio Magno

OF

BÜYÜK GİZEM

YANI

İlahi Sözün Tezahüründen

Üç İlke aracılığıyla

İlahi Öz'ün

İlk bölüm

Tezahür Eden Tanrı nedir: ve Teslis'in

1. Eğer yeni doğumun ne olduğunu ve nasıl olduğunu anlayabilirsek Bunu kabul edersek, öncelikle insanın ne olduğunu ve nasıl Tanrı'nın sureti olduğunu bilmemiz gerekir; ve ilahi mesken 2'nin ne olduğu; ayrıca vahyedilen Tanrı'nın ne olduğu; insan kimin imgesidir.

2. Tanrı'nın ne olduğunu düşündüğümde O birdir derim; içinde yaratığa ebedi Hiçlik olarak atıfta bulunulması; onun ne temeli, ne başlangıcı, ne de meskeni vardır; kendisinden başka hiçbir şeye sahip değildir; o uçurumun iradesidir; o kendi içinde tektir; ne mekana ne de mekana ihtiyacı var; kendini kendi içinde doğurur; sonsuzluktan sonsuzluğa; o hiçbir şeye benzemez ve benzemez; yaşadığı özel bir yeri yoktur; 3 sonsuz bilgelik ya da anlayış onun meskenidir; o bilgeliğin iradesidir; bilgelik onun tezahürüdür.

3. Bu ebedi nesilde üç şeyi anlamalıyız;
yani. 1. Sonsuz bir irade. 2. İradenin ebedi zihni. 3. İrade ve aklın ruhu olan irade ve akıldan çıkış 4.

4. Vasiyet babadır; zihin iradenin tasarlanmış 5'idir, yani. iradenin oturduğu yer veya ikametgahı veya bir şeyin merkezi; ve bu iradenin kalbidir; iradenin ve aklın çıkışı ise güç ve ruhtur.

1 Dövülmüş veya yapılmış.

2 Ya da Tanrı'nın nasıl insanın içinde yaşadığını ve her şeyi kendi varlığıyla doldurduğunu. 3 Ya da göksel bir gökte yıldızların üzerinde muhtelif meskenler yok, nedenin hayal ettiği gibi.

4 Akış, akış, ilerideki işlemler. 5
Anlama veya kap.

5. Bu üç katlı 1 ruh tek bir özdür ama yine de öz, ama ebedi anlayış, bir şeyin aslı:

ve yine de bu, ebedi gizlilik2 (tıpkı insanın anlayışının zaman ve mekânla sınırlı olmayıp, onun kendi anlayışı ve yeri olması gibi) ve ruhun çıkışı da ebedi orijinal tefekkürdür, yani. ruhun bir lubet'i.

6. Çıkış yapan 3'e Tanrı'nın lubet'i veya ebedi olan denir. tüm güçlerin, renklerin ve erdemlerin ebedi aslı olan bilgelik; bu lubet'te üçlü ruh, yani güçleri, renkleri ve erdemleri arzulamaya gelir; ve onun arzusu bir izlenimdir, bir tasavvurdur: İrade, bilgeliği zihinde tasarlar ve anlayışta tasarlanan, tüm renklerin, güçlerin ve erdemlerin ebedi sözüdür; ebedi iradenin, zihnin anlayışından yola çıkarak ruh tarafından ifade ettiği 4.

7. Ve bu konuşma, Tanrı'nın bir gözü olan Tanrı'nın hareketi veya yaşamıdır. bir gücün, rengin ve erdemlerin birbirini tanıdığı ve birbirinden ayırdığı sonsuz görme; ama yine de hepsi eşit orantıda veya benzetmede, ağırlıktan, sınırdan ve ölçülerden yoksun, aynı zamanda birbirlerinden bölünmemiş olarak duruyorlar. Bütün güçler, renkler ve erdemler birdir; ve bu belirgin, karşılıklı, iyi ayarlanmış, doğurgan bir uyumdur; ya da, söyleyebileceğim gibi, içinde tüm konuşmaların, güçlerin, renklerin ve erdemlerin yer aldığı ve telaffuz ya da konuşmayla birlikte kendilerini ortaya koyan ve kendilerini görünür ve anlaşılır hale getiren konuşan bir sözcük.

8. Burası artık uçurumun, sonsuz kaosun gözü. (sonsuzluk ve zaman ne varsa) kapsanmıştır; ve buna Ögüt, Güç, Harika ve Erdem denir. Onun kendine özgü ve özel adı, tüm doğanın dışında olan, herhangi bir özün tüm başlangıcı olmayan, kendi içinde çalışan TANRI veya JEOVA veya YEHOVA olarak adlandırılır; kendini yaratmak, bulmak veya algılamak; hiçbir şeyden, hiçbir şeyden kaynaklanmayan: Ne başı vardır, ne de sonu vardır, ölçülemezdir, hiçbir sayı onun büyüklüğünü, büyüklüğünü ifade edemez, her düşüncenin ulaşamayacağı kadar derindir; o hiçbir şeyden ne uzak ne de yakındır; O her şeyin içindedir ve her şeyin içindedir: onun doğuşu her yeredir ve onun dışında ve onun dışında başka hiçbir şey yoktur: o zaman ve sonsuzluktur, boşluk ve uçurumdur, ama yine de onu gerçek anlayıştan, yani Tanrı'nın kendisi dışında hiçbir şey anlamaz.

1 Veya TriUne. 2 Veya mistik Gizem.

3 Tek sonsuz iradede uçup giden şey. 4 Ya da açıkça konuşuyor. 5 Metin, özellik.

İkinci bölüm

Sözün veya Tanrının Kalbinin.

1. BU şimdi Aziz Yuhanna'nın söylediği şey, Ch. 1. *Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Tanrı Söz'dü: Aynı Başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi.* Söz, Uçurumun İradesidir: Başlangıç, İradenin Kavranışıdır (ya da Kavranmasıdır); burada gebe kalır ve kendisini Ebedi Bir Başlangıç'a getirir; (Söz) artık Tasarlanan'dır, İrade'de Hiçtir ve Kavram'la birlikte bir Nesil vardır: Bu, İrade ile Başlangıç'taydı ve Başlangıç'taydı. İrade; ancak İrade Lubet'iyle başlangıcını İrade Kavramında alır: Bu nedenle ona Kalp denir, yani. Ebedi Hayatın Aslının bulunduğu bir Merkez veya Yaşam Çemberi.

2. Ve John ayrıca şunları söylüyor: *Aynı şekilde her şey yaratıldı ve o olmadan yapılan hiçbir şey olmadı: İçinde Hayat vardı ve Hayat İnsanların Işığıydı.* İşte, ey İnsan, şimdi Söz'de bulunan ve Ebedi olan bu Yaşam Işığını alın ve tüm Varlıkların Varlığına ve özellikle de Kendi Özünüze bakın, çünkü Sen araştırılmaz Tanrı'nın bir İmajı, Hayatı ve Varlığısın. ve ona dair bir benzerlik: İşte Zamanı ve Sonsuzluğu, Cenneti, Cehennemi, Dünyayı, Aydınlığı ve Karanlığı, Acıyı ve Kaynağı, Yaşamı ve Ölümü, Bir Şeyi ve Hiçbir Şeyi düşünün. Burada, Sözün Işığının ve Yaşamının sizde olup olmadığını, kendinizi inceleyin, böylece her şeyi görebilir ve anlayabilirsiniz. Çünkü senin Hayatın Söz'deydi ve Tanrı'nın yarattığı Surette açıkça görülüyordu; ona Söz'ün Ruhu'ndan üflenmiştir. Şimdi Anlayışınızı Yaşamınızın Işığında yükseltin ve oluşan Söze bakın: Onun içsel Nesilini düşünün, çünkü her şey Yaşam Işığında tezahür eder.

3. Yapamam mı diyorsun; Ben yozlaşmış ve ahlaksız mıyım? Duy Beni! Henüz Tanrı'dan doğmadın, aksi halde aynı Işığa yeniden sahip olsaydın, o zaman yapabilirdin. O zaman git! Aslında hepimiz Tanrı'da sahip olmamız gereken yücelikten çok uzaktayız: Ama sana biraz göstereceğim. Dikkatli olun ve onu doğru şekilde düşünün; Kafası karışan Babel gibi Şakacı olmayın. Lo! Tüm Varlıkların Varlığından bahsettiğimizde, her şeyin Tanrı'dan ve Tanrı aracılığıyla olduğunu söyleriz: çünkü Aziz Yuhanna şunu da söyler: *onsuz hiçbir Şey değildi*

yapılan yapıldı.

4. Şimdi Akıl diyor ki, Tanrı İyiyi ve Kötüyü, Acıyı ve Sevinci, Yaşamı ve Ölümü nereden ve nasıl yarattı? Tanrı'da kötülüğü yaratan böyle bir İrade var mıdır? Burada Akıl spekülasyon yapmaya başlar ve onu yakalar; ama sadece Çemberin Dışına doğru gider ve içeri giremez; çünkü o, Yaşam Çemberinin Sözü'nün dışındadır ve içinde değildir.

5. Şimdi kendine bak ve ne olduğunu düşün; Hükümranlılığıyla birlikte dış dünyanın ne olduğuna bir bakın ve dışsal Ruhunuz ve Varlığınız ile dış Dünya olduğunuzu göreceksiniz; sen büyük Dünya'nın küçük bir Dünyasısın; senin dışsal Işığın Güneşin ve Yıldızların bir Kaosudur, aksi takdirde Güneşin Işığını göremezdin [Veya ondan Işık alamazdın]; Yıldızlar akli Görüşte Ayrılığın Özünü verir. Bedenin Ateş, Hava, Su, Topraktır; metalin Mülkiyeti de burada yatıyor; çünkü Güneş'in Yıldızlarla birlikte bir Ruh olduğu, Dünyanın diğer Elementlerle birlikte bir Varlık [Öz, Madde, Beden], pıhtılaşmış bir Güç olduğu. Üstün olan (Varlık) aynı zamanda aşağı olandır; ve bu Dünyanın tüm Yaratıkları aynıdır.

6. Bir Taşı veya Toprak Parçasını elime alıp ona baktığımda, yukarıda olanı ve aşağıda olanı, evet, içindeki tüm Dünyayı görüyorum; yalnızca her Şeyde bir Özellik, ona göre adlandırıldığına göre en önemli ve açık olandır. Diğer tüm Mülkler, yalnızca ayrı Dereceler ve Merkezler halinde, müşterek olarak oradadır ve yine de tüm Dereceler ve Merkezler, yalnızca tek bir Merkezdir. Her şeyin çıktığı tek bir Kök vardır; kendisini yalnızca pıhtılaştığı Sıkıştırımda ayırır: Orijinali, yeniden ifade etmede, yani yeniden nefes almada (veya yankılanmada) tüm Yerlerde duran, ifade edilen Sözü'nün büyük Gizeminden gelen bir Duman veya buharlı Nefes gibidir.) kendine göre bir Benzerlik; Ruh'a göre bir Öz.

7. Ama şimdi zahiri Dünyanın Tanrı olduğunu ya da kendi içinde bu tür bir Özden yoksun olan Konuşan Söz olduğunu söyleyemeyiz; ya da aynı şekilde, dışsal İnsan Tanrı'dır: Ama bu yalnızca, Kendini Yeniden Kavramlamasında kendi İfadesine bu şekilde pıhtılaştıran ve Arzunun Ruhu aracılığıyla kendisini dört Unsurla sürekli olarak pıhtılaştıran ifade edilmiş Söz'dür; . Ebedi Konuşan Söz'ün ruhsal olan bir Gizem yaratması gibi, Yıldızlardan oluşan ve kendisini öyle bir Hareket ve Hayata sokan Mod ve Şekilde.

kendisi. Hangi Gizeme Ebedi Doğanın Merkezi adını veriyorum; Ebedi Konuşan Söz'ün kendisini bir Nesle getirdiği ve aynı zamanda ifade edilen Söz'de maddi olarak sahip olduğumuz gibi, kendi içinde manevi bir Dünya oluşturduğu yer.

8. Çünkü şunu söylüyorum: İçsel Dünya, Tanrı'nın ikamet ettiği Cennettir; ve dışsal Dünya içsel olarak ifade edilir ve içsel olandan yalnızca başka bir Başlangıca sahiptir, ancak yine de içsel olanın dışındadır; (Ebedi Konuşan Söz'ün Hareketiyle) içeriden ifade edilir ve bir Başlangıç ve Son'a kapatılır.

9. Ve batın Âlemi, Ebedi Konuşan Söz'de duruyor, Ebedi Kelime onu (Hikmet yoluyla) kendi Güçlerinden, Renklerinden ve Fazileti'nden, Ezelden büyük bir Gizem olarak bir Öz'e seslendirmiştir; ki bu Öz de yalnızca, Nesil'e Yeniden Kavramsallığını kendi içinde taşıyan ve Kavram ile aynı şekilde kendisini katılaştıran ve Ebedi Söz'ün Yaratılma Şekli'nden sonra kendisini Formlara sokan Bilgelik'teki Söz'den gelen bir İlimdir; Güçler, Renkler ve Erdem kendilerini Bilgelik aracılığıyla Söz'de üretirler, ya da söyleyebileceğim gibi, Söz'deki Bilgelikten.

10. Bu nedenle Tanrı'ya yakın ya da uzak hiçbir şey yoktur; bir Dünya diğerindedir ve hepsi tektir: ama biri Ruhsaldır, diğeri Bedenseldir; Ruh ve Bedenin birbirinin içinde olması ve ayrıca Zaman ve Sonsuzluk'un tek bir Şey olmasına rağmen farklı Başlangıçlar olması gibi. İçsel [Prensip]teki manevi Dünya ebedi bir Başlangıca sahiptir ve dışsal olan ise zamansaldır; her birinin kendi Doğuşu vardır. Ancak Ebedi Konuşan Söz her şeye hakimdir, yine de onun hareketsiz durması ne manevi ne de dış Dünya tarafından kavranamaz veya tasavvur edilemez; ama Sonsuzluktan Sonsuzluğa kadar çalışır ve Çalışması tasarlanır; çünkü o biçimlendirilmiş Söz'dür; ve çalışan Söz onun Hayatıdır ve kavranılamaz, çünkü tüm Öz'den yoksundur, yalnızca çıplak bir Anlayış veya kendisini Öz'e getiren bir Güç olarak [kendini özde ifade eder].

11. İçsel manevi Dünyada, Söz kendisini, içinde dörtlünün saklandığı tek bir Unsur olarak manevi bir Öz olarak tasavvur eder. Ama ne zaman Tanrı, yani. Söz, bu tek Elementi hareket ettirdi, ardından gizli Özellikler kendilerini gösterdi, çünkü dört Element var.

Derleyicinin notu

3. Bölüm'de Flagrat (Almanca: Schreck, İngilizce: korku, şaşkınlık, dehşet) ve Lubet (Almanca: Lust, özlem, arzu, ama aynı zamanda sevinç, zevk, hayal gücü anlamına da gelir) gibi bazı yeni terimler tanıtılıyor. iyilik/kötülük veya sevgi/öfkeye yönelik hareketli bir irade olarak tezahür eder). Jacob Boehme'nin kullandığı orijinal kelimeleri bilmiyorsanız eserini anlamak zorlaşır. Ayrıca Boehme'nin tanımındaki doğanın ilk üç özelliğinin bir yönüyle sırasıyla daralma, genişleme ve dönme/dönme olarak anlaşılabilirliğini bilmekte fayda var. Bazı yararlı bağlantılar ve kaynakçaları şu adreste bulabilirsiniz:[Boehme sayfası](#) . Bu terminoloji sorusu hakkında daha fazlasını (kısmen Paracelsus'tan ödünç alınmıştır) aşağıdaki siteden okuyabilirsiniz: [Boehme Hakkında - terminoloji](#)

Gezegenerin işaretleri o kadar iyi bilinmektedir ki, aşağıdaki metinde gezegenlerin isimlerinden sonra bunlar çıkarılmıştır.

Üçüncü bölüm

Ebedi İyilikten nasıl bir Kötülük ortaya çıktı; İyinin Kötünün Başlangıcı Olmayan Şeyi: Ve Şeytanların yaşadığı Karanlık Dünyanın veya Cehennemin Orijinali.

1. O halde, Işık ve Karanlığın, üstelik Acı ve Kaynağın dış dünyada görüldüğünü ve yine de bunların hepsinin aslında Ebedi Gizemden kaynaklandığını görmek, yani. içsel manevi Dünya'dan ve içsel manevi Dünya, Ebedi Üreten ve Konuşan Söz'den ortaya çıkar; bunun üzerine, İyi'de Kötülüğün Başlangıcı olmayan bir Kötü'nün Ebedi İyi'den nasıl ortaya çıktığını düşünmeliyiz. ; Karanlık, Acı ve Kaynak buradan doğar; ve sonra Karanlıkta bir Parlaklık veya Işık ortaya çıkar

2. Çünkü Sonsuz Işığın ya da Sonsuz Karanlığın yaratıldığını söyleyemeyiz; yoksa bir Zaman ve kapsamlı bir Başlangıçta olmaları gerekir; ve bunlar geçersizdir; çünkü onlar Nesil'de birliktedirler; henüz Bilgelikte ya da Tanrı Sözünün Neslinde değil

Tanrı; ama asıllarını Konuşan Sözün Arzusunda alırlar.

3. Çünkü (tüm Doğanın veya Başlangıcın [Ötesinde veya dışında] geçersiz olan) Ebedi Konuşan Söz'de yalnızca İlâhi Anlama veya Ses vardır; ne Karanlık ne de Işık vardır; ne kalın ne de ince; ne Sevinç ne de Acı; dahası, hiçbir Duyarlılık veya Algı [Bulma veya Yakalama] yoktur; ancak tek bir Kaynak, İrade ve Hakimiyet'te bulunan bir Anlama Gücü değildir; onun ne dostu ne de düşmanı vardır, çünkü o tek İyidir, başka bir şey değildir.

4. O halde bu Ebedi İyiliğin, Duyulur Olmayan bir Öz olamayacağını görerek (çünkü kendine tezahür etmemiştir), kendisini bir Lubet'e sokar, kendisinin ne olduğunu görmek ve görmek için; Lubet'in Bilgelik olduğu yer. Ve sonra Lubet böylece kendisinin ne olduğunu görerek, kendisinin ne olduğunu bulma ve hissetme arzusuna girer; yani. Renklerin, Güçlerin ve Erdemin Koku ve Tadını duyarlı bir Algılamaya. Ve yine de özgür manevi Lubet'te kendisini Açlık gibi bir Arzu haline getirmemişse hiçbir Algı ortaya çıkamaz.

5. Çünkü Hiçlik, Bir Şeye açlık duyar ve Açlık bir Arzudur, yani. ilk Verbum Fiat veya Güç yaratmak. Çünkü Arzu'nun yapabileceği ya da tasarlayabileceği hiçbir şey yoktur; kendini tasarlar ve etkiler; kendi kendine pıhtılaşır; kendi içine çekilir, kendini kavrar, Uçurumdan Byss'e gelir ve Manyetik Çekimi ile kendini gölgede bırakır; böylece Hiç doldurulur ve yine de Hiç olarak kalır. Bu sadece bir Mülkiyet olarak yani. bir Karanlık. Bu, Karanlığın ebedi Aslı'dır; çünkü bir Özelliğin olduğu yerde, zaten Bir Şey vardır; ve Bir Şey, Hiçlik gibi değildir; Başka bir şey olmadığı sürece, Belirsizlik yaratır [Karanlığa neden olur], yani. bir Parıltı onu doldurur; ve o zaman Işıktır ve yine de Mülkte bir Karanlık olarak kalır.

6. Anlayışlıya ifade edebileceğim bu Pıhtılaşma veya İzlenim veya Arzu veya Açlık'ta, bu Sıkıştırma veya kapsamlı Karmaşıklık'ta iki şeyi anlamamız gerektiğini söylüyorum; 1. Renklerin Bilgeliği, Gücü ve Erdemi olan özgür Lubet; ve 2. Kendi içinde özgür Lubet'in Arzusu: Özgür Lubet için, yani. Hikmet, Mülkiyet değildir; fakat o her türlü Eğilimden münezzehtir ve Tanrı ile birdir. Ama Arzu bir Özelliiktir: Artık Arzu Lubet'ten doğar; bu nedenle Arzu, özgür Lubet'i Sıkıştırma'da, İzlenim'de başından beri tasarlar ve kavrar ve onu hissetme ve bulmada da getirir.

7. Ve bizi burada doğru ve zamanında anlayın: Arzu, özgür Lubet'e yönelik İrade'den doğar ve kendisini özgür Lubet'ten çıkarır ve kendisini bir Arzu haline getirir; Çünkü Arzu Babanın Mülküdür; ve ücretsiz Lubet, yani. Bilgelik, Oğul'un Mülküdür; Her ne kadar Tanrı, bir [ya da tek] Ruh olduğuna göre, Işıktaki Ateş yoluyla Tezahür edene kadar bu yerde Baba ya da Oğul olarak adlandırılmasa da; ve orada ona Baba ve Oğul deniyor; ama bunu, Doğanın Doğuş Nedeni'ne dayanarak, gerçek Kaynağın daha iyi anlaşılması için, İnsan'ın İlahi Doğuş'ta hangi Kişiye ve Doğadaki Gücün neye atfedilmesi gerektiğini anlayabilmesi için belirledim. Ebedi Doğanın Merkezi; Uçurumun İradesinin kendisini Doğaya ve forma nasıl getirdiğini.

Sonsuz doğanın merkezi:
Uçurumun İradesi kendini nasıl getirir?
doğaya ve forma

8. Uçurumun İradesinden doğan Arzu ilk biçimdir; ve bu da Fiat ya da ifade edildiği gibi, *Olsun*; ve özgür Lubet'in Gücü Tanrı'dır; Fiat'ı kim yönetiyor; ve her ikisine birden Verbum Fiat, yani Hiçbir Şeyin olduğu yeri yaratan ve Doğanın ve tüm Varlıkların Aslı olan Ebedi Söz adı verilir.

9. Satürn ( ). Arzunun ilk Özelliği Buruktur, serttir, hevesle etkileyicidir, kendini tasarlar, kendini gölgede bırakır; ve ilk olarak Uçurumun büyük Karanlığını yaratır. İkincisi, kendisini manevî bir tarzda, bütünüyle kaba, haşin, sert ve kalın bir şekilde maddesel kılar ve Soğukluğun ve bütün Keskinliğin ve Keskinliğin Sebebidir; aynı zamanda Öz denilen her şeyin; ve bu, özgür Lubet'in kendisini bulduğu ve algıladığı ve kendi tefekkürünü başlattığı Algılamanın Başlangıcıdır; ancak Arzu kendi içinde kendisini Acıya ve Kaynağa getirir: Yine de özgür Lubet yalnızca bu şekilde bulguyu (veya Algıyı) alır.

10. Merkür ( ). İkinci biçim veya Özellik Arzunun Sıkılığıdır; yani bir Sıkışma, Karıştırma veya Hareket; çünkü her Arzu çekici ve bağlayıcıdır; ve bu, Hareketin, Kıpırdamanın ve Yaşamın Başlangıcıdır ve acı veren [veya eziyet veren] Kaynağın Merkür Yaşamının gerçek Orijinalidir. Çünkü burada, Burukluk veya Sertlik ile Pişmanlık veya Karıştırmanın Acısı arasındaki ilk Düşmanlık ortaya çıkıyor; Çünkü Arzu sertleşir, kalınlaşır ve donar.

Soğuk, Suyu sertleştirir ve dondurur: Böylece Burukluk yalnızca ham bir Soğukluktur; ve Cesaret, yani. Çekim, İzlenim (ya da sıkı sıkıya bağlı Arzu) ile birlikte ortaya çıkar.

11. Baba ve Oğul olarak burada bile: Baba hareketsiz ve sert olurdu; ve Cesaret, yani. Oğlu, Baba'yı harekete geçirir ve Huzursuzluğa Neden Olur; ve bu Baba, yani. Burukluk dayanamaz; ve bu nedenle, itaatsiz Oğul'u tutma, ondan kaçınma ve onu koruma arzusuyla daha şevkle ve ciddiyetle onu cezbeder; Böylece Oğul, Pişmanlık'ta [Ya da Acıda] yalnızca daha da güçlenir. Ve bu, Anlamanın gerçek Kaynağı ve Sebebidir; özgür Lubet'te, İlahi Neşe Krallığının güçlerinin, Renklerinin ve Erdeminin Hareketinin (veya Tezahürünün) Ebedi Başlangıcıdır: Ve karanlıkta Arzu, Düşmanlığın, Acının ve Azabın Kaynağıdır; ve Tanrı'nın Öfkesinin ve tüm Huzursuzluğun ve Çelişkinin (veya Antipatinin) Ebedi Kökeni.

12. Mars ( ). Üçüncü Özellik, ilk iki İlkenin oluşturduğu Acıdır [sıkıntıdır] veya Kaynaktır veya yükselen Bahardır. Cezalandırıldığında, yani. Karıştırma, Sertlik veya İzlenim içinde Öfke ile çabalar ve hareket eder ve Sertliği zedeler, sonra Sertliğin Pişmanlığında [kırılmışlığında] ilk Duygu Duygusu ortaya çıkar ve Özlerin Başlangıcıdır; çünkü ilki, her Gücün özgür Lubet'te, Güçler Sözü'nde duyulur [Duygu veya farklı] ve kendi içinde ayrılabilir hale geldiği Ayrışma'dır; Güçlerin her biri kendi içinde karşılıklı olarak tezahür ettiği Ayrımın Aslı'dır (veya farklı Çeşitliliktir); aynı zamanda Düşüncelerin ve Aklın Aslı.

13. Çünkü Ebedi Akıl, İlahın Mutlak Özsel Gücüdür: Ancak Duyular, her Gücün kendi içinde kendisini algıladığı ve hissettiği Güçler Bölümündeki Hareket ile Doğa aracılığıyla ortaya çıkar; Tat ve Kokunun da Aslı'dır: Ayrımdaki Güçlerin Algısı karşılıklı Münasebette, birbirine girdiğinde, birbirlerini hissederler, tadarlar, koklarlar, duyarlar, görürler; ve burada, Tanrı'nın Gücünün Durgunluğundaki Özgürlükte olamayacak olan Yaşamın Kaynağı ortaya çıkar: Bu nedenle İlahi Anlayış, kendisine tezahür edebilmesi ve bir Çalışma Hayatı olabilmesi için kendisini ruhsal Niteliklere getirir.

14. Şimdi Izdırabı kendi Nesilinde ve kendine has Özelliğinde ele alacağız. Çünkü bir Zihin olduğu gibi, yani. Özgürlükte, Tanrı'nın Gücü Sözünde bir Anlayış, aynı şekilde ilk

Arzu İradesi, Karanlığın Arzusunda kendisini Zihnin Izdırıp Kaynağı olduğu Zihne getirir, yani. bir Kükürt Kaynağı; ve yine de burada Ruh yalnızca anlaşılmalıdır.

15. Izdırabın Kaynağı bu şekilde anlaşılmalıdır. Sıkılaştırıcı Arzu kendini tasarlar ve kendi içine çeker (büzülür) ve kendisini dolu, sert ve kaba hale getirir; artık Cazibe Sertliğin Düşmanıdır; Sertlik kalıcıdır; Cazibe kaçaktır; biri onu kendi içine alacak, diğeri ise kendisinden çıkacak. Ama birbirlerinden ayrılıp ayrılamadıklarından, dönen bir çark gibi birbirlerinin içinde kalırlar; biri yükselecek, diğeri alçalacak.

16. Sertlik Nedeni Madde ve Ağırılık İçin; ve Şefkat Ruhu ve Aktif Hayatı verir: Bunlar hem kendi içlerinde hem de kendi dışlarında karşılıklı olarak dolaşırlar ve yine de hiçbir yere gidemezler. Arzu Ne, yani. Mıknatıs sertleştirir ve Çekim yeniden parçalara ayrılır; ve kendi içinde en büyük Huzursuzluktur; şiddetli bir Delilik gibi; ve bu başlı başına korkunç bir ıstıraptır; ve yine de Ateşe (her Yaşamın Tezahürünün görüldüğü dördüncü Form olan Doğadaki Ateşin tutuşmasına) kadar [anlaşılması gereken] hiçbir doğru duygu algılanmaz. Ve bunun ne olduğunu veya ne anlama geldiğini, Doğayı Arayan'ın gerçek anlayışına bırakıyorum; bırakın kendisi araştırsın ve düşünsün; bunu kendi doğal ve babacan Bilgisinde bulacaktır.

17. Sıkıntı Kükürtlü Ruhu yaratır; ve Compunction Merkür'ü oluşturur, yani. Doğanın Çalışma Efendisi, Doğanın Hayatıdır; ve buruk Arzu keskin TuzRuhunu yaratır; ve yine de üçü de yalnızca birdir. Ancak kendilerini Kükürt, Merkür ve Sal olarak adlandırılan üç forma ayırırlar: Bu üç Özellik onlara Serbest Lubet'i etkiler, bu aynı zamanda bu üç formun Yağı olan maddi bir Öz'ü de verir (yani Hayatları ve Yaşamları). Öfkelerini yatıştıran, uysallaştıran ve yatıştıran sevinç; ve hiçbir rasyonel İnsan bunu inkar edemez. Her şeyde bir Tuz, Kükürt ve Yağ vardır; ve Mercurius, yani. hayati Zehir [Hayat Zehiri], her Şeyin Özünü oluşturur; ve böylece Uçurum kendisini Byss'e ve Doğa'ya getirir.

18. Güneş( ). Dördüncü Doğa Formu Ateşin Yakılmasıdır; hassas [Duygu ve Anlayış] ve entelektüel Yaşamın ilk ortaya çıktığı ve gizli Tanrı'nın kendini gösterdiği yer. Çünkü Doğa olmadan tüm Yaratıklara gizlenir; ama Ebedi ve Zamansal Doğada o

algılanır ve ortaya çıkar.

19. Ve bu Tezahür ilk olarak Güçlerin Uyanışıyla gerçekleştirilir, yani. yukarıda adı geçen üç Özellik, Kükürt, Merkür ve Sal ve burada Yaşamın yaşamsal Varlığını ve Güzelliğini, Yaşamı ve Parıltısını taşıdığı Yağ tarafından [yanar ve parlar]: Gerçek Yaşam ilk olarak dördüncü Formda tezahür eder, yani . Ateş ve Işıktaki; Ateşte Doğal ve Işıktaki Yağlı Ruhsal; ve Işığın Gücünde ilahi entelektüel [veya Yaşam anlayışı tezahür eder.]

20. Okuyun, katılın ve sağa işaretleyin; Burada, Doğanın Tanımı ile Zamansal Doğayı değil, Ebedi Doğayı anlıyorum: Size yalnızca zamansal Doğayı bu şekilde gösteriyorum, çünkü o, Ebedi olandan ifade edilir veya söylenir ve bu nedenle Buzağıları, İnekleri kandırmıyorum veya iddia etmiyorum. ya da Öküz, çünkü Babil'de irrasyonel Aklın yapması gereken budur.

21. Öncelikle şunu bilin; İlahi Anlayışın bu nedenle kendisini Ateşe tanıttığını, onun Ebedi Lubet'inin görkemli ve Parlak [bir Işık] olabileceğini; çünkü İlahi Anlama hiçbir Kaynağı kendi içine almaz; aynı zamanda kendi Varlığı için de hiçbir Kaynak'a ihtiyaç duymaz; çünkü Her Şey'in Bir Şey'e ihtiyacı yoktur; Bir Şey yalnızca Tüm'ün Çalınmasıdır, bununla Tüm'ün melodisi olur ve çalar; ve TOPLAM veya Tüm'ün kendine tezahür etmesi için, İradesini Niteliklere sokar: Böylece biz bir Yaratık olarak Nitelikler hakkında yazacağız, yani. tezahür eden Tanrı'nın; Hepsi nasıl, yani. Muazzam, Dipsiz, Ebedi Anlayış kendini gösterir.

22. İkinci olarak, Derin ve İlahi Anlayış bu nedenle kendisini endişeli Ateş İradesine ve Yaşama sokar ki, Tanrı denilen onun büyük Sevgisi ve Sevinci tezahür etsin; çünkü eğer hepsi bir olsaydı, o zaman Bir, kendisine tezahür etmezdi; ama Ebedi İyilik, Tezahür yoluyla bilinir ve bir Sevinç Krallığı kurar: Aksi halde, eğer Acı olmasaydı, Sevinç kendine tezahür etmezdi; ve sürekli olarak aynı şeyi yapacak tek bir İrade olacaktı. Ama eğer kendisini Karşıtlık'a sokarsa, o zaman Yarışma'da Sevinç Lubet'i bir Arzuya ve kendi başına bir Aşk Oyunu'na dönüşür; yani insan Kapasitemize göre çalışmak ve hareket etmek, konuşmak zorundadır.

23. Ebedi Ruhsal ve Tabîî Ateşin Aslı, Ebedi Birleşim veya Çiftleşme ile gerçekleştirilir, her biri ayrı ayrı değil,

ikisi de ortaklaşa; yani. Bir Aşk Alevi olan İlâhi Ateş; ve Azap olan ve Kaynağı tüketen Tabiat Ateşi: Onu böyle anlayın.

24. Tek Parça, yani. Baba'nın veya Uçurum'un İradesi, kendisini Büzülmenin en büyük Keskinliğine sokar; burada soğuk bir Ateş, soğuk, acı veren bir Kaynaktır ve Sıkılaştırıcı Sıkıntı Izdırabıyla Bilenir; ve bu Izdırapta Özgürlüğü arzulamak gelir, yani. özgür Lubet veya Uysallık; diğer Parça ise tezahür etmeyi arzulayan Serbest Lubet'tir; kendisini Doğa olmadan yaratan Babanın İradesinin özlemini çeker ve onu Oyunu için kullanır; bu burada yine İradeyi arzuluyor ve İrade burada kendisini yeniden Acıdan Özgürlüğe gitmeyi yeniden tasarladı; yani. Lubet.

25. Anlayın; Tanrı'nın Özgür Lubet'ini arzulayan, yeniden tasarlanmış İrade'dir: Ama şimdi korkunç, buruk, sert, zorlayıcı Keskinliği içine almıştır; ve Özgür Lubet, bir Hiç olarak öfkeli Doğaya atıfta bulunarak büyük bir Uysallıktır ve yine de öyledir: Şimdi her ikisi de birbirinin içinde hareket eder; keskin İrade, FireLubet'i hevesle ve kudretle arzular ve Lubet, Sert İrade'yi arzular ve onların içine girip birbirlerini hissetmeleriyle, bir Şimşek Parlaması gibi büyük bir Bayrakrat yaratılır; Tıpkı Ateşin veya göksel Yıldırımın veya göksel Alevin Arş'ta alevlenmesi gibi.

26. Ve bu Flagrat'ta Ateş tutuşturulur: Çünkü soğuk olan Sıkılaştırıcı sert Karanlık, Özgür Lubet'in Işığından ve büyük Uysallığından dehşete düşer ve kendi içinde Gazap ve soğuk Mülkiyet'in emekliye ayrıldığı bir Ölüm Bayrağı haline gelir. kendi içine döner ve bir Ölüm olarak kendini kapatır; Çünkü Flagrat'ta karanlık Zihin esas teşkil eder; ne yazık ki kendi içine kapanıyor; Işık karşısında büyük bir Korku olarak [Işıktan korkmak veya dehşete düşmek gibi]; veya Işığın Düşmanlığı olarak; ve bu, karanlık Dünyanın gerçek Orijinalidir, yani. Cehennem dediğimiz Şeytanların itildiği Uçurum'un.

Dördüncü Bölüm

İki İlkeden, yani. Tanrı'nın Sevgisi ve Öfkesi; Karanlığın ve Aydınlığın; Okuyucunun dikkate alması çok gerekli

Bu Flagrat'ta veya Ateşin Yakılmasında iki Krallık birbirinden ayrılır, ancak yine de yalnızca bir Krallıktır; ama Öz, Kaynak ve İrade olarak bölünürler ve birbirlerine görünmezler; biri diğerini kendi Kaynağında kapsamaz, ancak yine de bir Orijinalden kaynaklanırlar ve birbirlerine bağımlıdırlar; ve biri olmadan diğeri bir Hiç'ti ve yine de her ikisi de Kaynaklarını Tek Orijinalden alıyor. Bunu şu şekilde anlayın:

Blaze veya Flagrat ortaya çıktığında Punctum'dadır ve hemen bir Üçgen veya Haç oluşturur:

Ve bu, her şeyin karakter keskinliğinin . Birincisi, gerçek anlamıdır; ve Tanrı tezahür etti Trinity'de: Üçgen gizli Tanrıyı simgelemektedir; yani. Kelime veya İlahi Anlayış; ebedi, başlangıçsız Doğumunda üç katlı, ancak Tezahüründe yalnızca bir olan: Ateş ve Işık Dünyasında bu Üçlü, Doğumda kendini gösterir; sanki böyle bir Figürün durduğu herhangi bir Yer varmış gibi değil; HAYIR; ama bütün Doğum böyledir; İlahi Ateş herhangi bir Şeyde tecelli ettiği her yerde, Alevini bir Üçgen haline getirir.

 İnsan Çocuklarının yapması gereken ciddi bir şekilde gözlemlemek ve aynı şekilde Yaşamın kendisini Kutsal Teslis'i simgeleyen bir Üçgen içinde alevlendirdiğini görmek. Ve Yaşam Işığının, (Yuhanna'nın ilk bölümünde söylediği gibi) İnsana üflenen ve yine de Tanrı ile ilişkili olarak Cennette kaybolan İlahiyat Sözü'nde olduğunu görmek, bu nedenle 15.00'te yeniden doğması gerekir. theT.

Yukarıdaki Karakterlerin Açıklaması

3. Üstteki Haç, Üçlü Birlik'te tamamen Doğadan yoksun, biçimlenmemiş Söz'ü temsil eder ve Karakter bu şekilde belirlenir. ; ve bu Karakter oluşan Söz'e işaret eder, yani. the Melek Dünyası.

4. Ancak üç düz Uçlu Üçgen kendisini öyle bir hale getirdi ki T.Ölümün öldürüldüğü yer, bize özgürce kendini veren büyük Tanrı Sevgisini işaret ediyor ve simgeliyor.

Hayatın Işığında Üçgenden ayrıldığımızda, Üçgenden tekrar İnsanlığımıza girdik.

5. Bu nedenle büyük Açı aşağıya doğru dalgalanır, büyük Alçakgönüllülüğü ve aynı zamanda Yükselme yükselen ateşli Açıyı kaybettiğimizi gösterir; içinde Tanrı'nın İmajı ve Benzerliği olduğumuz: Bu nedenle Yenilenme AçıT•kendini aşağı doğru çevirdi ve artık Başlangıcıyla yukarıya çıkmıyor, bu da bize şimdi gerçek Teslimiyetin işaretidir.T• Mesih'in Ruhu'ndaki bizlerin, Tanrı'nın Işıktaki büyük Alçakgönüllülüğü aracılığıyla yeniden doğacağımız yer.

6. Şimdi İrade kendisini Ateşin Bayrağında iki Krallığa ayırıyor; burada her biri kendi içinde ikamet ediyor, yani. Karanlıktaki Bayrakrat, Tanrı'nın Öfkesidir ve Özgür Lubet'in Yeniden Kavramasındaki Bayrakrat, Özgür Lubet'teki Son derece Muzaffer İlahi Sevinç Krallığı haline gelir: çünkü böylece özgür Lubet yükseltilir ve bir güreş Aşk Oyununa getirilir ve böylece yaylanıyor ve çalışıyor.

7. Tanrı'nın bu şekilde bir Başlangıç elde ettiğini kastetmiyoruz; ama bu, tezahür eden Tanrı'nın ebedi Başlangıcıdır; yani. İlahi Anlayışın, Güç ile farklı Çeşitlerde nasıl tezahür ettiğini ve kendisini bir Krallık halinde nasıl işlediğini; bu ebedi bir Nesildir. Burada sadece görünmez, algılanamaz Tanrı'nın, kendi Tezahürü için kendisini Algıya nasıl tanıttığını konuşuyoruz.

8. Şimdi Ateşin Alevlenmesinden iki katlı bir Ateş, iki katlı bir Ruh ve iki katlı bir Öz anlayacağız; yani. İzlenim veya Arzu ile vazgeçilmez hale getirilen Özgür Lubet'te bir Aşk Ateşi; Ateşte Ruh ve Öz birbirinden ayrılır, ancak yine de Ruh ve Bedenin bir olması gibi karşılıklı olarak birbirleriyle iç içedirler. Ve şimdi Ruh nasılsa, Öz de öyledir; ve Özgür Lubet İzleniminde kutsal tatlı bir Öz ve kutsal tatlı bir Ruh olduğu gibi, aynı şekilde karanlık İzlenimde de buruk, sert, ham ve acı bir Öz ve Ruh vardır; Öz neyse, Zihni de öyledir. Anlamak| ve Özdeki İrade.

9. Her ne kadar Zamansal olanla ilgili olarak Ebedi [Öz] Ruhsal olsa da, gerçek Ruh, Kavramdaki bir Töz haline getirdiği şeyden çok daha inceliklidir. Zira Tözden önce gerçek akli Ruh ortaya çıkar ve Tözden önce yalnızca bir İradedir ve kendine tezahür etmez: Çünkü İrade, kendisine tezahür edebilsin diye kendisini Töz ve Öz'e sokar.

10. Şimdi Ateşteki Ayrılığı ele alacağız: Ateş tutuşturulduğunda, o zaman Fireblaze veya Flagrat Salnitral olur, burada Güçler karşılıklı olarak ortaya çıkar, kendilerini gösterir ve Bölünmeye gelirler; orada tek Ebedi Gücün Gücü vardır. Tanrı kendini gösterir ve Ayrım'da kendisini hem ruhsal hem de maddi olarak Niteliklere ayırır; Bu dünyada görüldüğü gibi; manifold Tuzları da buradan ortaya çıkar; Yaratılışla birlikte böyle bir Madde haline geldi; bu, Sonsuzlukta yalnızca Ruhsal bir Öz idi, ancak Zamanın Başlangıcında kaba ve sert hale geldi.

11. Ayrıca hem iyi hem de kötü çok çeşitli Ruhlar, başlangıçta bu Ebedi Kökten kaynaklanır; ve aynı şekilde çok sayıda Yıldız, dört Element ve her şey yaşıyor ve hareket ediyor. Ancak Ayrılığın kendisi de bu şekilde anlaşılmalıdır; Alev ortaya çıkınca ateşten ayrılık çıkar; Fireflagrat tüketir, tasarlanan Özü hem Serbest Lubet'te hem de Sert İzlenim'de kavrar ve onu Göz Parıldaması'nda tüketir, çünkü burada bir Uçurum olan Ebedi İrade Ateşte tezahür eder: Hayır Öz ondan önce var olabilir; her şeyi kendi Hiçliğine yutar.

12. İşte Ebedi Ölümün, yani Yiyip Yitirmenin Aslı; ve bu Yitirme'de en yüksek Arcanum veya Sır vardır: Çünkü gerçek, esas canlı Ruh ve Anlayış bu Yitirme'den çıkar ve başka bir Başlangıç yapar; çünkü ilk Başlangıç, kendisini Uçurum'dan Byss'e, kendi Tefekkürüne tanıtan Tanrı'nındır: Ama yine Yitirme'den çıkan bu Başlangıç, Ruhsal bir Başlangıçtır ve üç Dünya oluşturur; yani 1. Sıcak ve Soğuktaki Karanlık Ateş Dünyası; tamamen sade, Öz'den yoksun bir Hamlık. 2. Diğer Dünya Manevi Işık veya Melek Dünyasıdır. 3. Ve üçüncüsü Zamanın Başlangıcıyla başladı; Tanrı her iki iç Dünyayı hareket ettirdiğinde, bu dışsal Dünyayı ortaya çıkardı ve bir Zaman Formu halinde yarattı.

13. Şimdi Yiyip İçme Ateşindeki Ayrılık şu şekilde anlaşılmalıdır: İlk İzlenimin gerekli kıldığı Güçler, Ateşte bir Maneviyat'a indirgenmiştir. 1. Özgür Lubet'ten bir Ruhsal Gizem ortaya çıkar; bu, İlahiyat'a (yani Ebedi Anlayış'a) gelince, Ruhsaldır; ve o meleksel Işık ve Yaşamdır; ve aynı zamanda gerçek insani [Hayat;] ve böylece her şey onlara benzer; çünkü onlar Tanrı'nın Güçleridir: Bu nedenle Melekler içlerinde Tanrı'nın büyük Adını taşırlar; ve aynı şekilde ilahi Güce sahip olan tüm gerçek İnsanlar.

14. Serbest Lubet'in Özünden, Ateşte, Anlayışın Bedeni veya Özü olan yağlı bir Güç ortaya çıkar; Orada ateş yanar; ve oradan parlayan Parıltı veya Bakış ortaya çıkar. Üçüncüsü, Anlayış ve Ruhsal Yağdan Element gibi hareketli bir Lubet çıkar; ve aynı zamanda İlahi Unsurdur.

15. Dördüncü olarak, Elementten sulu bir Özellik ortaya çıkar; ve yine de sadece ruhsal olarak anlaşılmalıdır: Bu, Mesih'in bize içmemiz için vereceğini söylediği Sudur: Ve kim bundan içerse, bu onun içinde Sonsuz Yaşam Pınarına fışkıracaktır: Bu, Gökkubbenin üzerindeki Sudur. Musa'nın bahsettiği, Tanrı'nın Arş'ın altındaki dış Sulardan ayırdığı: Bu sulu ve elementel Özellik, Ateşte tüketilen Serbest Lubet'in Özünden ve (şu anda kendini Tanrı'da tecelli eden) Anlayış Sözü'nden kaynaklanmaktadır. Ateş) bu Güçleri yaşayan ve hareket eden bir Öz olarak kendisinden ifade eder; ve burada Melekler Dünyası anlaşılmaktadır.

16. Karanlık Mülkten olan Ayrılıkta, Konuşan Söz vasıtasıyla, Ateşten Ayrılıkta, yani. buruk, sert İzlenimden, 1. Başka bir İlke veya başka bir Mülkiyetin Başlangıcı olan, cehennem gibi susuz, öfkeli bir Kaynak; Hangi Kaynak soğuk veya sert Taşlar gibi tamamen kabadır; Fireblaze'e benzeyen korkunç bir Zihin. 2. Bu ateşli Ruhtan, Karanlıktan, zehirli bir Özelliğe sahip bir Yağ çıkar: Çünkü bu, endişeli Sıkıntının Pişmanlığından doğan Kötü Mercurius'tur.

17. 3. Aynı şekilde Izdırap da Element gibi hareketli bir Zihni yaratır; ama tümüyle son derece öfkeli, çok delici bir Mülkiyet içinde; Burada, Lucifer'in olmayı ve orada yönetmeyi arzuladığı, Tanrı'nın Öfkesindeki ya da Tanrı'nın Öfkesindeki büyük Ateşin Kudreti ve İradesi ortaya çıkar ve bu nedenle o bir Şeytandır, yani Aşkateşi'nden dünyaya kusan bir şeytandır. Kara ateş. 4. Ateşte yutmak yoluyla, gazaplı mülkten de çıkar. İlk karanlık İzlenimden itibaren, sulu bir Özellik: Ama daha ziyade, içinde Karanlığın Yaşamının oluştuğu Zehirli bir Kaynaktır (karanlık Yaşam yanar).

18. Ama benim burada Petrol ve Su ile ilgili yazım şu şekilde anlaşılmalıdır: Flagrat'ta Ateşin Tutuşmasında (hem Özgür Lubet'in Ens'indeki Sevinç Bayrağı'nda, hem de Gazap'ın Gazap Bayrağı'nda) Karanlık Spiritüel Ens'in izlenimi, ilk Arzu'nun pıhtılaştırdığı veya biriktirdiğı Öz, Ateş Bayrağı'nda tüketilir; yani, sanki kendi iyiliğı için ölür ve Tek Ruh'a alınır; burada Gazap Ateşinde ve Sevinç Krallığının Işık Ateşinde tecelli eden; ki bu [Ruh] şimdi onu yeniden ifade ediyor ya da onu iki ruhsal Dünya olarak kendi içinden yeniden üflüyor.

19.Doğru anlayın. Bunlar Spirasyondaki ateşli Özellikten, Özgür Lubet'e göre kutsal ve neşeli, Karanlığa göre acı verici ve öfkeli olan yaşam Kaynağına doğru ilerler. Gazap ve acı Kaynak, Sevincin Köküdür ve Sevinç, karanlık Gazap'ın Düşmanlığının Köküdür; Böylece iyinin ortaya çıktığı ve iyi olduğunun bilindiğı bir Contrarium vardır.

20. Ve (Serbest Lubet'teki ilk Arzu'nun pıhtılaştırdığı ve kararttığı) Ateş'teki çürümüş Öz, Ateş ve Nur'un Mülkü olan manevi bir Yağ olarak Ateş'in Azabı yoluyla ilerler; ve Mortification'dan bir Su çıkar, yani. Petrol Evi olan utanmış, anlamsız bir Öz; burada Ateş kaynağı veya Ruhu kendi hayati Bölgesine sahiptir; Petrol, Ateş Kaynağının Besinidir, onu tekrar kendi içine çeker ve yutar ve böylece Ateş Kaynağını yatıştırır ve onu içinde büyük Sevginin Yaşamının doğduğı en büyük Uysallığa sokar, yani. iyi Tat. Öyle ki Ateş kaynağı, Su kaynağındaki Mortifikasyonla Yağda Tevazu veya Uysallık olur.

21. Çünkü hiçbir Ateş Ruhu, kendi doğal Özelliğinin veya özel Özünün Utanması olmadan uysal olamaz; Ancak daha önce bir Öz olan Su, Özgür Lubet'ten birikmiş ve yine de Ateşte mahvolmuş, Ateşin Özünü uysal bir Arzuya dönüştürebilir.

Beşinci Bölüm

Beş Duyudan

Aşk ateşi (Venüs)

1. Beşinci biçim veya Özellik Aşk Arzusu'dur, yani. kutsal Yaşam veya görüntülenen Işık Ateşi; O, gazaplı ve yakıcı ateşte uyandırılır veya diriltir; yani parlaklığını ve parlaklığını ateşten alır; Tüm dış Ateşlerde bunun bir benzerini görüyoruz: Işığın Ateşten doğduğunu ama yine de Ateşten çok farklı bir Kaynağa sahip olduğunu görüyoruz. Çünkü Ateş acı verir ama Işık uysaldır, hoştur, sevimlidir ve Öz verir.

2. Ateş, Işığa ve Havaya neden olur; ve Işığın Uysallığından Dolayı Havadan Su çıkar; Çünkü Ateşe giden Lubet, Ateş alevinde mahvolur; ve böylece Ateşte azap olan şey uysal bir Özdür, ama o yalnızca bir Ruhtur: Ama Ateşten Işığa çıktığında pıhtılaşır ve Ateşin Ölümüdür; Ateş bununla söner; Fakat eğer manevi bir mahiyette ise, o, Ateşin Besini ve Ferahlığıdır: Ve açıkça görüyoruz ki, yanan her Ateş bir Hava ve havadan da bir Su çıkarır; Ateş, Hava ve sulu Ruh'u kendi Yaşamı ve Parıltısı için yeniden kendine çeker. Aksi takdirde, eğer ona sahip olamazsa, kısa zamanda nesli tükenir ve yok olur; yani boğuyor; çünkü Hava onun Hayatıdır ve yine de Havayı doğurur.

3. Aynı şekilde biz de ilahi Varlığı düşünmeliyiz; sonsuz Uçurum Anlayışının kendisini Byss'e ve Öz'e nasıl tanıttığını; yani. Uçurumun Tezahürü'nün ebedi bir Aşk Oyunu olduğu ve ebedi bir Nesil ve Yutuluş'a; Abyss'in kendi tasarladığı (ya da biriktirdiği) Byss'te kendisiyle güreştiği, spor yaptığı ve oynadığı; kendisini Bir Şeye verir ve yine Bir Şeyi kendi içine alır ve dolayısıyla başka bir Şeyi ortaya çıkarır veya verir. Kendisini bir Lubet ve Arzu ile tanıştırır; üstelik Güce, Kuvvete ve Erdeme dönüşür ve karşılıklı olarak bir Dereceyi diğerinden ve diğeri aracılığıyla üretir, böylece kendi içinde ebedi bir Oyun ve Melodi olabilir.

4. Ve bunu Doğanın beşinci Formunda ele alacağız: Ebedi Sözün veya Anlayışın Güçleri tezahür ettirildiğinde

Ebedi Ruhsal Ateş vasıtasıyla, Celal-i Zülcelâl'in ebedi Işığında (her Güç veya Mülkiyet kendinde tecelli eder ve bir Hissetme, Tatma, Koklama, İşitme, Görme Özüne girer; bu da, her şeyin var olduğu Ateş vasıtasıyla tecelli eder). enerjik, hızlı ve Hayat dolu) o zaman bile bir Mülk karşılıklı olarak diğerine girer, çünkü bunların hepsi birinden çıkar. Free Lubet'ten. Dolayısıyla bu Serbest Lubet de henüz ortada ve hepsi ortaklaşa bu Serbest Lubet'e tekrar girmeyi arzuluyorlar, yani. Bir'e; ve orada, Zât'taki diğerini tattığında, kokladığında, hissettiğinde, duyduğunda, gördüğünde, kutsal birleşimleriyle birbirlerine sarılırlar; gerçek İlahi Sevinç Krallığı burada oluşur; Yedi Mülk ile Güneşin Işığı ve Gücündeki Temsilden anlaşılabilceği gibi, Dünya'nın büyüyen ve gelişen Hayatı da aynı şekildedir.

5. Tanrı'nın Cennetindeki ilahi Sevinç Krallığı (yani, Anlak için ifade edebileceğim şekliyle, ifade edilmiş veya Spirlenmiş Özünde tezahür eden Tanrı'da) Sevgi Arzusu'ndan oluşur, yani. Işıktaki Ateş aracılığıyla kendini gösteren Güçte: Çünkü Ateş Uysal'a Özgür Lubet, Öz ve Kaynak verir, bölünür ve hareket eder ve bir Sevinç Krallığı haline gelir.

6. Ve böylece Karanlığı ele alacağız; Her şeyin Sevgiyle sevindiği ve melodileştiği, Karanlıkta bir Düşmanlık olan, Işıktaki arzulayan bir Sevgi ne varsa; Çünkü Ateş soğuktur ve Karanlıkta sıcaktır; dahası, acı, buruk, bağlayıcı; Mülkler tamamen katıdır ve Düşmanlık ve Muhalefetle doludur. Onlar Bir'i değil, yalnızca kendi Kudretlerinin Yükselişini ararlar; ve onların Yükselişi ve Ateşi ne kadar büyükse, Işıktaki Sevinç [Neşe Krallığı] da o kadar büyüktür.

7. Güçlü Işıktaki [Güç Işığında] iyi ve kutsal olan, Karanlıkta kaygı verici ve olumsuz olan; Karanlık, Işığın en büyük Düşmanlığıdır ve yine de Işığın tezahür etmesinin Sebebidir: çünkü Siyah olmasaydı, Beyaz kendine tezahür edemezdi; ve eğer Acı olmasaydı Sevinç de kendini göstermezdi.

8. Böylece Sevinç kendi başına zafer kazanır, o Keder gibi değildir; ve Acı, Ateşin ve Işığın Kudreti ve Kuvveti olduğu için kendi içinde zafer kazanır. Gurur ve Öz İrade buradan doğar; çünkü Karanlık Ateşin Kudreti Işığa Özü ve güdü Kaynağını verir; Bu da Kral Lucifer'i o kadar etkilemiş ve harekete geçirmişti ki, Kök'te kendini yüceltmışti.

Ateşin, Ateşe ve Işığa hükmetmesi ve onlara hükmetmesi için, Işıktan Karanlığa atıldı ve Işık ondan çekildi.

9. O halde Cehennem ve karanlık dünyanın, yani Allah'ın gazabının ne olduğunu burada iyi anlayın; Kutsal Yazılar'ın açıkça söylediği gibi, bir Cehennem vardır; yani, Çaresizlik Körfezi veya Tanrı'nın ve tüm İyiliğin Umudunun boş olduğu Çukur. Şimdi onu herhangi bir yerel Yer olarak anlamamalıyız, ama Ebedi Doğanın ilk Zeminidir; Yer, Tanrı'nın Krallığı ile bu Dünya arasındadır ve kendine özgü bir İlke oluşturur, kendi içinde ikamet eder ve ne Yeri ne de yerel Meskeni vardır; ve o her yerdedir, ancak yalnızca kendi içinde yaşar ve yine de Işığa ve Dış Dünyaya Öz verir; yani Kaynağın Sebebidir, yani. Ateş ve Tanrı'nın tüm Varlıklarının bütün Varlığıdır.

10. Karanlıkta öfkeli, gayretli bir Tanrıdır; ve Ateş Ruhu'nda yakıcı bir Ateş; ve Işıktaki o, merhametli, Sevgi dolu bir Tanrıdır; ve Işığın Gücünde o özellikle, tüm diğer Niteliklerin üzerinde, Tanrı olarak anılır. Ve yine de Tanrı dışında her şey tezahür etmiştir; kendisini bileşen Niteliklerinde Ebedi Doğa aracılığıyla tezahür ettiren. Aksi halde, eğer Tanrı'nın Derinliğinde ne olduğunu söylersem, o zaman onun tamamen Doğa ve Özelliklerden yoksun olduğunu söylemem gerekir; tüm Varlıkların Anlayışı ve Orijinali olmak; Varlıklar onun Tezahürüdür; ve biz bu konuda yalnızca yazma Yeteneğine sahibiz, Tezahürü olmadan kendisi tarafından da bilinmeyen, tecelli etmemiş Tanrı hakkında değil.

Hayatın Aslı

Jüpiter

11. Doğanın ve tüm Varlıkların altıncı Özelliği de Geri Kalanlardan doğar ve Sevgi arzusundaki Işık aracılığıyla Ateşte tezahür eder; Doğanın Anlayışı, Sesi, Sesi, Konuşması ve hem Canlı hem de Hayatsız Şeylerdeki tüm sesler; Onun gerçek Orijini, Hareket ve Sertliğin ortaya çıktığı birinci, ikinci ve üçüncü Formun büzücü Arzusu veya İzleniminden gelir: Pıhtılaşmanın Özü Ateşte tüketilir ve Yiyicilikten böyle bir Ruh çıkar; Sevgide Işığın Mülkiyeti ve rahatsız edici nefret dolu Kaynağa göre Karanlıkta kaygılı Mülkiyet; ve böylece bunu anlamamız gerekiyor.

12. Her Ruh, benzerliğinden sonra Öz'ü arzular. Şimdi, Ateşten yalnızca bir Ruh (ruhsal bir Anlayış, yani Uçurumun veya Tanrının Anlayışının Tezahürü) ortaya çıkar; bu Ruh, kendisini Aşk-arzusu içinde yeniden tasarlar ve kendisini Güçlerin Niteliklerinde oluşturur. . Ve bu karşılıklı Münasebet, Rıza ve birbiriyle samimi bütünleşme, Sevginin hoş Tadıdır.

13. Ama Arzu'nun Güçleri tekrar pıhtılaştırdığı ve onları Formlara soktuğu Aşk Arzusu'nda tasarlanan şey, yani. Güçlerin açıkça hareket edebildiği ve hareket edebildiği tözsel bir Ruh'a dönüşen bu (ben diyorum ki) artık Söz'de bulunan doğal ve yaratıcı Anlayıştır, söylendiği gibi, 'Onun içinde Hayat vardı ve Hayat onun içindeydi. İnsanların Işığı' [Yuhanna 1].

14. Bu İşitme, Görme, Hissetme, Tatma ve Koklama Uyumu

gerçek entelektüel Yaşam; çünkü bir Güç diğerine girdiğinde Seste birbirlerini kucaklarlar ve birbirlerine nüfuz ettiklerinde karşılıklı olarak uyanırlar ve birbirlerini tanırlar; ve bu Bilgi, Ebedi Bilgeliğin Doğasına göre sayısız, engin ve dipsiz olan gerçek anlayıştan oluşur, yani. BÜTÜN olan BİR'in.

15. Bu nedenle, eğer içinde ilahi Işık varsa, yalnızca bir İrade bu çeşmeden çıkabilir ve bu Kalemin Tefekkür'ün yazdığı Sonsuzluğu görebilir.

16. Artık, Sertlik ve Yumuşaklık, Kalınlık ve İncelik ve Hareket Güçlerinin tecelli Hayatına veya Sesine aittir; çünkü Hareket olmadan her şey hareketsizdir. Ancak Ateşin Özü olmadan net Ses olamaz. Çünkü Ateş, Sesi ilk önce Sertlik ve Yumuşaklıkta yapar.

17. Ayrıca Kavram olmadan Ses de olamaz ve dolayısıyla tüm Formlar Sese aittir: 1. Arzu Sertlik yaratır. 2. Compunction hareket eder. 3. Izdırap, onu Ayırım için bir Öz halinde toplar. 4. Ateş, ilk toplanan Öz'ün Kabalığını yutarak bir Ruh'a veya Ses'e dönüşür. 5. Arzu bunu yine Yumuşaklığı ve Uysallığıyla alır ve Güçlere göre onu bir Ses, Ton veya İfade haline getirir. 6. Ve kavranan veya oluşturulan şey, hayati Ses veya ayrı Anlayıştır [veya tüm Seslerin, Seslerin, Seslerin ifade edilmiş Bilgisidir,

Doğada ve Yaratıklarda Güçler, Renkler ve Erdemler.]

18. Bu artık, kendi içinde yalnızca Tek Güç olan ve tüm Güçlerin kapsandığı, tezahür etmiş Söz'dür. Ancak bu şekilde kendisini Ebedi ve Zamansal Doğa aracılığıyla gösterir ve İfadesi için kendisini Formlarda ortaya koyar; çünkü oluşan Söz, Benzerliğini yeniden üretecek benzer Kudret'e sahiptir, yani. böyle | Ruhun Doğuşu Olarak Varlık.

19. Cennetin Krallığı olarak adlandırılan Tanrı'nın Işığında Ses tamamen yumuşak, hoş, sevimli, saf ve incedir; evet telaffuzumuz, konuşmamız, ses çıkarmamız, şarkı söylememiz ve şarkı söylememizdeki dışsal kaba Titrememize gönderme yapan bir Sükunet olarak; Sanki Zihin kendi içindeki bir Sevinç Krallığı'nda çalışıyor ve melodiler yaratıyor ve çok içten bir şekilde böylesine tatlı, hoş bir Melodi ve Melodiyi duymuş ve yine de dışarıdan onu ne duymuş ne de anlamıştır: çünkü Düşünceler birbirleriyle çalarken ve karşılıklı Melodiler oluştururken, Işık her şey zariftir. Ama yine de, Yüce Melekût'ta Meleklerin kullandığı ve duyduğu, gerçek, anlaşılır, farklı bir Ses ve Konuşma vardır; ama Dünya Mallarına göre. Çünkü Sesin kaba, sert ve tiz olduğu yerde, karanlık İzlenimde güçlüdür; Orada ateş çok şiddetli ve yakıcıdır. Adem'in Düşüşünden sonra biz İnsanlar, Karanlık Dünyanın Ateşini Hayati Özümüzde o kadar uyandırdık ve alevlendirdik ki, hayati Sesimiz iğrenç ve Canavar gibi, Uçuruma benziyor. Karanlıktaki Ses için de aynı şey anlaşılmalıdır; çünkü Sözün Nesli, Işıktaki Tezahüründe, kutsal Güçte olduğu gibi, Karanlıkta da öyledir, ancak tamamen katı, sert, sert ve iğrençtir. Işıktaki hoş bir Ses ve hoş bir Melodi veren, Karanlıkta hiçbir gerçek Sesten yoksun donuk, sert, iğrenç bir Gürültü yapan şey: Ve bu, büzücü, sert, inatçı, kaygılı Neslin Özünden gelir. yani. Soğukluğun Orijinalinden veya soğuk Ateşin Kaynağından.

Altıncı Bölüm.

Kurumsallığın Özüne Dair.

Doğanın Yedinci Formu.

Luna (Ay) ve Satürn.

BaşlangıçSon.

1. Tanrı'nın, kendi Özü itibarıyla bir Öz olmadığını, yalnızca Öz'ün tek Gücü veya Anlayışı (veya Orijinali) olduğunu kabul ediyoruz, yani. her şeyin içinde yer aldığı, araştırılmaz bir Ebedi İrade; ve aynı şey TÛM'dür ve yine de yalnızca BİR'dir, ancak yine de kendini tezahür ettirmeyi ve kendisini, Sevgi arzusundaki Ateş aracılığıyla Işığın Gücünde gerçekleştirilen manevi bir Öz'e tanıtmayı arzular.

2. Ama yine de gerçek ilahi Öz (Tanrı'nın Ruhu'nu değil, Öz'ü anlayın) tezahür eden Anlayış'tan veya Güçlerin Oluşumundan başka bir şey değildir; ve o, Mülkiyetin Özünde ve Kaynağında bir Gücün deneysel ve bilerek bir başkasını tattığı, kokladığı, hissettiği, gördüğü ve duyduğu Arzu'dan, yani Aşkarzu'dan oluşur; büyük ateşli özlem Arzu buradan doğar. Bu Özelliklerde tezahür eden Tanrı, ateşli bir Aşk Arzusu Alevinde olduğu gibi anlaşılır; burada sadece hoş bir tat, tatlı nefes alan bir Koku, büyüleyici Melodi, hoş ve keyifli Görme, gülümseyen ve dost canlısı Görünüm, zarif bir Zevk, Zevk veya Duygu vardır: Ve yine de, yalnızca Güçlerin (kendilerini Özelliğe Etkileme yoluyla tanıtmış ve Işıktaki Ateş aracılığıyla tezahür ettirmiş olan) bir Aşk Oyununda olduğu gibi karşılıklı olarak güreştiği ve birbiriyle güreştiği manevi bir Özdür. hoş bir Şarkı, hamile Ahenk veya Sevinç Krallığı gibi. Bu artık Tanrı'nın tezahür eden Ruhsal Özüdür; [ve] güçlü Tüm Temel Sözün, ilahi Bilgeliğin melodik Oyununun anlaşıldığı kendine özgü Neslinde kendisini nasıl tezahür ettirdiği.

3. Ancak eğer ilahi Güçlerin kendilerini daha dışsal oluşumlara yeniden soktuğu semavi veya ilahi Öz'den söz edersek, o zaman biçimlendirilmiş ve tezahür etmiş Söz'ün Güçlerinin Aşk arzularında kendilerini yeniden ortaya çıkardıklarını söylemeliyiz. Bütün Güçlerin Mülkiyetine göre harici bir Öz; burada, tıpkı bir Malikanede olduğu gibi, Aşk Oyunlarını oynayabilirler ve böylece Aşk Sporü güreşinde karşılıklı olarak çalabilecekleri ve birbirleriyle melodiler oluşturabilecekleri bir yere ve yere sahip olurlar; ve bu şekilde anlaşılmalıdır.

4. Bir Maden Gücü Dünya'da bulunduğı ve Güneş tarafından tutuşturulduğu için, kıpırdamaya ve yayılmaya başlar ve Güneş'in Güçlerine arzu duyar ve onları kendine çeker; ama bu özlem Arzu içinde kendisini toplar ve kendisini bir Beden olarak biçimlendirir, yani. bir Kök veya benzeri; bu aç Arzunun içinden, ilk Güç gibi bir Beden veya Bitki çıkıyor; böylece aynı şekilde Tanrı'nın tezahür eden Güçleri kendilerini dışsal bir Derece halinde oluştururlar; yani. bir Öze veya Bedenselliğe; Ruh'a atıfta bulunarak konuşmak; halbuki biz sadece Ruhsal bir Öz'ü anlamalıyız, ancak yine de Güçlerin Ruhu'na referansla Maddi veya Özsel olmalıyız; Su Havadan daha kalın bir Madde olduğundan; Çünkü Hava Suya nüfuz eder. İlahi Güçler ve Zât hakkında da aynı şeyin anlaşılması gerekir.

5. Güçler açıkça ortaya çıkıyor: yağlı bir Mülkte; fakat yağlılık, sulu bir Mülkte tecelli eder; bu nedenle ilahi Güçlerin Özü bir Ruhsal Sudan oluşur, yani. Kutsal Elementte, dört Elementli (daha dışsal bir Derece olarak) bu Dünya ortaya çıkarıldı ve Tözel bir forma dönüştürüldü.

6. Ve bu kutsal Unsurdan veya Ruhsal Sudan, içinde Tanrı'nın tezahür etmiş Güçlerinin işlediğı kutsal Cenneti anlıyoruz; Bu dış Dünyanın Başlangıçtaki hangi kutsal Element dört Elemente nüfuz etti ve onları çekti; içinde Güç'ün öyle bir Meyve yetiştirdiğı, ki burada Gazabın Kibirinin tezahür etmediğı; Adam'ın ihmalkar bir şekilde kaybettiğı; böylece kutsal Elementin dört Element ve Dünya aracılığıyla canlı Tomurcuklanmaları sona erdi: çünkü Kibrin Laneti ortaya çıktı ve etkili bir şekilde çalışıp Dünya'dan fıskırdı.

7. Böylece Ebedi Doğanın yedinci formundan, Tanrı'nın Gücünün Esas olduğu Cennetin Ebedi Krallığını anlıyoruz; bu Öz, Ateşin ve Işığın Parıltısı ve Gücü ile renklendirilmiştir; Çünkü Ruhsal Ateşin ve Işığın Parıltısı Çalışmadır

Ruhsal Sudaki Yaşam, yani. kutsal Elementte; çünkü bu Su (ilahi Güçlerin toplanmış veya donmuş Özü olarak) hareket etmektedir. Ancak yine de ilahi Güçlere ilişkin olarak Anlayıştan yoksun bir Öz olarak söz konusudur; çünkü her Madde veya Beden Ruh'tan daha aşağı olduğundan, bu daha dışsal bir Derecedir. Yağlı Öz, Suyun Ruhu'dur, yani. sulu Ruh'un ve Tanrı'nın tezahür eden Güçleri, Yağın Ruhu veya yağlı Ruh'tur; ve Sözün Ebedi Anlayışı, tecelli eden Güçlerin Başlangıcıdır; ve bir Derece karşılıklı olarak diğerinden ileri çıkar; ve tüm Öz [Ya da Varlıklar] tecelli eden [açığa çıkan ya da ifade edilen] Tanrı'dan başka bir şey değildir.

8. Bu zahiri Dünyanın Zamanlarından önce, bu Dünya Mekânında Nasıl bir Hayat, Hareket ve

Hakimiyet olduğunu ve Ebediyetin ne olduğunu düşündüğümüzde, öyle bir Hayat olduğunu ve Ebediyete kadar olduğunu görürüz. Yukarıda bahsedildiği gibi Hareket ve Hakimiyet.

9. Dört Element ve Yıldızdan oluşan dış Dünya, Ruhsal Dünyanın içsel Güçlerinin bir Figürüdür ve Tanrı'nın Hareketi (içsel Ruhsal Dünyayı hareket ettirdiğinde) tarafından ifade edilmiş veya nefeslendirilmiştir ve Tanrı'nın ilahi Arzusu tarafından toplanmıştır. içsel Güçler ve hem içsel ruhsal karanlık Dünyadan, hem de kutsal Işık Dünyasından yaratıcı bir Varlığa tanıtıldı.

10. Bu dışsal Dünya, hem kutsaldan, hem de karanlık Dünyadan üflenen Ateş Ruhu ve Su Ruhunun bir Smoak'ı veya buharlı Buharı gibidir; ve bu nedenle kötü ve iyidir, Sevgi ve Öfkeden oluşur ve manevi Dünyaya referans ve saygı açısından yalnızca Duman veya puslu bir Nefes gibidir; ve kendisini yine Özellikleriyle birlikte Güçlerin biçimlerine Hamile Kadın olarak tanıtmıştır; Yıldızlarda, Elementlerde ve Yaratıklarda ve aynı şekilde büyüyen Ağaçlarda ve Bitkilerde görüldüğü gibi. Doğuşuyla kendi içinde başka bir İlke veya Başlangıç yaratır; Çünkü Zamanın Hamile Kadını, Ebedi Hamile Kadının bir Modeli veya Platformudur; ve Sonsuzluktaki Zaman kanepeleri; ve bu, Sonsuzluk'un, muhteşem Doğuşu ve Güçleri ve Gücündeki Tezahürüyle, kendisini bir formda veya Zamanda görmesinden başka bir şey değildir.

11. Ve şimdi ruhsal kutsal Dünyada bir Öz'ün var olduğunu kabul ettiğimizde, yani. İlahi Güçlerin oynadığı ve çalıştığı, yağlı ve sulu bir Byss'te Ruhsal Kükürt, Merkür ve Sal'dan oluşan kapsamlı bir Öz; aynı şekilde karanlıkta

Dünya'da böyle bir Özellik var, ama tamamen olumsuz, iğrenç, zıt, kinci, kıskanç, acı ve tutkulu: Arzusuna göre Özü de var, ama tamamen aşağılık, ham, sindirilmemiş, sulu bir Doğa, kaba sert Taşların veya vahşi Toprağın Mülkiyeti gibi tamamen keskin ve sert; soğuk ve kavurucu, karanlık ve ateşli bir Mülkiyetin; bunların hepsi Aşka aykırıdır; Böylece Aşkın mı, Acının mı ne olduğu bilinebilsin.

12. Neşenin Doluluğunun kendi içinde kendini bilmesi için, Kaynağın keskin Ekşiliği Sevincin Sebebi, Karanlık ise Işığın Tezahürü olmalıdır; Böylece BİR'de olamayacak olan Işık açıkça bilinebilsin.

13. Ancak Üç İlke veya Dünya oluşturan Ebedi Doğanın yedi Özelliği ile ilgili Okuyucunun İsteğine kısaca ve tam olarak yanıt vermek için, (Basitlik Uğruna Sevgiden) bir kez daha Formları kısaca belirteceğim, Daha ileri Değerlendirme ve Meditasyon için A, B, C olarak.

I. Biçim. Büzücü; Arzu.

14. Bak! İyi olan Ebedi Sözün Arzusu, Ebedi Doğanın Başlangıcıdır ve Ebedi Hiç'in Bir Şeye Dönüşmesidir; Özlerin Nedenidir; ayrıca Soğuk ve Sıcaktan; aynı şey Su ve Hava için de geçerlidir; ve Güçlerin Oluşumu; ve Lezzetin Sebebi, Tüm Tuzların Anası.

II. Biçim. Acı; Kompakt.

15. Arzunun Hareketi, yani. Çekim, Doğanın diğer formudur, tüm Yaşamın ve Hareketin Nedenidir; Aynı şey Duyular ve Ayrım için de geçerlidir.

III. Biçim. Acı; Algı.

16. Izdırap, yani. Duyarlılık, Duyuların hareket ettirildiği ve eyleme geçtiği Zihnin bir Sebebi olan üçüncü formdur.

IV. Ateş; Ruh; Sebep; Arzu.

17. Ateş, gerçek Manevi Hayatın Sebebidir; burada kutsal

Serbest Lubet'in güçleri, buruk, sindirilmemiş Pürüzlülük'ten sağlanır; çünkü Ateş, Özünde, İzlenimin karanlık Özünü yutar ve onu kendisinden, Işıktan, Ruhsal Güçlere dönüştürür.

V. Formu. Işık; Aşk.

18. Kutsal Ruhsal Sevgi Arzusu, burada Tanrı'nın kutsal İradesi sert Etkide kendini arındırmış ve kendisini her şeye kadir olanın Gücü ile Ateş aracılığıyla tezahür ettirmiş olup, şimdi kendisini Ateş aracılığıyla Işıktan ortaya çıkarmaktadır; ve böylece Güçlerde Yaşama ve Harekete, Arzuya dahil edilir; ve burada Kutsal Nesil ve büyük Tanrı Sevgisinin Muzaffer Krallığı oluşur ve tezahür eder.

VI. Biçim. Ses; Ses; Kelime.

19. Altıncı, Aşk Arzusu'nda oluşan ve tüm Güçlerin açık Sözü'ne dahil edilen, ilahi Güçlerden çıkan ilahi Söz'ün Sesidir; burada Tanrı'nın Bilgeliğinin Özgür Lubet'indeki ilahi Sevinç Krallığının Tezahürü oluşur.

VII. Biçim. Öz; Yapı; Aksiyon.

20. Yedinci, Güçlerin biçimlendirilmiş Özüdür, yani. Güçlerin Tezahürü: Yedincinin anlaşılabilir bir Özde olması, Geri Kalanların Evi ve Malikanesi olarak veya Ruhun içinde çalıştığı ve oynadığı Ruhun Bedeni olarak Ruh'taki ilk düzeltme nedir? kendisi; aynı zamanda Ateşin Besinidir, Ateşin rızkı için Özünü çektiği ve içinde yandığı; ve Yedinci, ilahi İhtişamın Krallığıdır; ve Yediler bu şekilde adlandırılmış veya ifade edilmiştir.

21. Dış Doğum veya Tezahür şudur:

Tanrı'nın Yedi Ruhu veya Doğanın Güçleri, hem Cennetsel hem de Cehennem Krallığında ve ayrıca bu Dünyanın Krallığında kendilerini Sevgi ve Öfkede gösterip tezahür ettirdikleri şekliyle.

Kızgınlık	Cehennem gibi	Dünya
1. Sıkılaştırıcı, Arzu. 2. Cazibe veya Anlamanın Karışıklığı. 3. Acı veya Zihin.	1. Sertlik, Soğukluk, Açgözlülük. 2. Pişmanlık, Kıskaçlık. 3. Düşmanlık.	1. Soğuk, Sertlik, Kemik, Tuz. 2. Zehir, Yaşam, Büyüme, Duyular. 3. Kükürt, Algı, Ağrı.
4. Ateş veya Ruh.	Gurur, Öfke. Ateşi seviyorum.	4. Ruh, Akıl, Arzu.
Aşk	Göksel	Dünyevi Krallık
5. Işık veya Sevgi- Arzu. 6. Ses veya Anlama. 7. Beden veya Öz.	5. Uysallık. 6. İlahi Sevinç. 7. Cennet.	5. VenusSport, Hayatın Işığı. 6. Konuşmak, Ağlamak, Ayırt Etmek. 7. Beden, Tahta, Taş, Toprak, Metal, Bitki

Bu, Yazar'dan Abraham von Somerveldt tarafından bu biçimde alınmıştır.

22. Saygıdeğer Okuyucu, Anlamı doğru ve iyi anlayın; Anlam, sanki yedi Özellik bölünmüş ve biri diğerine yakınmış veya diğerinden daha erken ortaya çıkmış gibi anlaşılmalıdır; yedisi de birdir; ve hiçbirisi ne birinci, ne ikinci, ne de son; çünkü sonuncusu yine ilkidir; ilkinin kendisini Ruhsal bir Öz'e tanıtmaması gibi, sonuncusu da Maddi Öz'e kendini tanıtıyor; sonuncusu birincinin Bedenidir: Bunu ayrı ayrı yazmak ve Okuyucunun Düşüncesine açıklamak için şunu söylemeliyiz: Sevgi ve Öfkeye, Sonsuzluk ve Zamana göre bunlar tamamen yalnızca Tanrı'nın Tezahürüdür.

23. Ancak şunu gözlemlemeliyiz ki, her Özellik aynı zamanda esastır; ve bu Öz, Cennetin Krallığındaki tek bir Öz gibidir ve göksel Bitkilerin oradan fışkırdığı bir Gizemdir.

her Gücün Mülkiyeti; Dünyanın tüm Ağaçların ve Bitkilerin Gizemi olması gibi, aynı zamanda Çimenlerin ve Solucanların da Gizemi; ve dört Element tüm Hayvanların Gizemidir; ve Astrum, Hayvanlar ve Sebzelerdeki Tüm İşlemlerin Gizemi.

24. Her Özellik kendi başına özsemdir ve Özünde diğer altı biçimin Özünü de taşır ve diğer altı biçimin Özünü de Özünde Özsel kılar; Toprakta ve Taşlarda, özellikle de Metallerde gördüğümüz gibi, çoğu zaman yedi Metalin tümü tek bir Sıkıştırma bir araya getirilir ve geri kalan her şeyi kendi içinde pıhtılaştıran ve büyüleyen tek bir Özellik esastır; ve her Özelliğin bir Şeyde kendi güçlü Üstünlüğüne sahip olmasına göre, her zaman biri diğerlerinden daha belirgindir: Benzeri, Bitkilerde de anlaşılmalıdır; bir Bitkide veya Tahta Parçasında sıklıkla buruk, ekşi, sert, acı, kaygı verici veya kükürtlü bir Özellik bulunduğunda; aynı zamanda ateşli, tatlı veya tatlı, gösterişli veya sulu bir Niteliktir.

Yedinci Bölüm.

Kutsal Teslis ve İlâhi Öz hakkında.

1. Ebedi ve Zamansal Doğa özellikle karanlıkta ve Ateş Dünyasında anlaşılır, yani. ilk dört Formda; 1. Sıkılaştırıcı Arzu'da. 2. Acı Pişmanlık İçinde. 3. Acı veya Duygu İçinde. 4. Ateşte; Flagrat'ta [Ateşin] tutuşturulmasıyla Bölünmenin ilerlediği yer. Ancak hem iç hem de dış Dünyadaki Güçlerin tümü Işıktaki veya Aşk Ateşinde anlaşılır. Lovedesire'da.

2. Çünkü onların ilk Dayanağı Ebedi Söz'dür, yani. Her Şeyin içinde yer aldığı Bir. İkinci Temel, Sözün Özgür Lubet'idir, yani. Tek Gücün tüm Renklerinin İlâhiyatın İradesinde tezahür ettiği Bilgelik. Üçüncü Zemin, Sevgi Arzusu'dur; burada Özgür Lubet, Güçlerin Renkleri ve Erdemleri ile Doğa aracılığıyla kendisini arındırmış [keskinleştirmiş] ve Ateşin İltihap yoluyla kendisini manevi bir Hükümdarlığa tanıtmıştır; ki [Lubet], Ebedi Sevinç Krallığında Işıktaki Güçlerle kendini gösterir.

3. Dördüncü Zemin yağlı Ruh'tur; Özgür Lubet, kendi kendine özgü Formunda olduğu gibi, Alçakgönüllülük'teki ateşli Aşk Arzusunda kendini toplar ve onunla Ateş ve Işığın Parıltısını ve Özünü biriktirir ve onu ilk Öz'e sokar; Özgür Lubet'in Uysallığında, yağlı Özelliğe Ateşin ve Işığın Gücü, gerçek ve kutsal Tentürdür.

4. Beşinci Zemin, buruk, sert, karanlık Arzudaki ilk Ruhsal Özün Ateşte tüketildiği Ateşteki Azaptan doğan sulu Ruhtur. Şimdi, Ateşin Yitirilmesinden, yağlı Toprak olan Manevi Öz ve Ateş Ruhunu Gazabından mahrum bırakan, böylece gazaplı Özelliklerini Ateşe veremeyen, Mortifikasyondan sulu bir Öz ortaya çıkar. yağlı zeminde; Öyle ki, Ateş, Ölümün içinden yansın ve yalnızca bir Işık olsun: Aksi halde yağlı Toprak alev alırdı. Dolayısıyla Ateş, Yitirirken Suyu doğurmalıdır, yani. Ölümü ve yine de Yaşamı boyunca ona sahip olması gerekiyor; aksi takdirde ne Ateş ne de Işık var olabilir. Ve böylece yiyip bitiren, alan ve yine tüketen bir Ebedi Nesil vardır; ve yine de

dolayısıyla bu, Ebedi bir Bağıştır ve Başlangıcı ve Sonu yoktur.

5. Böylece artık Tanrı'nın ve O'nun Özünün ne olduğunu anlıyoruz;
Biz Hristiyanlar, Tanrı'nın üç yönlü olduğunu, ancak Öz bakımından
yalnızca tek olduğunu söyleriz: Ama biz genellikle Tanrı'nın Kişilik olarak
üç yönlü olduğunu söyler ve savunuruz, aynı şey Cahiller tarafından, evet
Bilgililerin büyük bir kısmı tarafından çok yanlış bir şekilde kavranır ve
anlaşılır: çünkü Tanrı bir Kişi değildir, yalnızca Mesih'tedir; ama o, ebedi
doğuran Güçtür ve tüm Varlıklarla birlikte Krallıktır; her şey Aslını ondan alır.

6. Ama Tanrı için O'nun Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olduğunu söylediğimizde,
bu çok doğru bir şekilde söylenmiştir, ancak bunu açıklamamız gerekir,
aksi takdirde aydınlanmamış Zihin bunu anlamaz. Baba öncelikle Uçurumun
İradesidir; o her türlü Doğadan veya Başlangıçlardan yoksundur; Kendisini
kendi Tezahürünün Lubet'i olarak kavrayan bir şeyin İradesi.

7. Ve Lubet, İradenin veya Babanın tasarlanmış Gücüdür; ve bu onun Oğlu,
Kalbi ve Makamıdır; İradedeki ilk Ebedi Başlangıç: Ve bu nedenle Oğul
olarak anılır, çünkü o, İradenin kendi Kavramı ile İradede bir Ebedi Başlangıç
alır.

8. Şimdi İrade, bir Spirasyon veya Tezahür olarak, Kavram yoluyla kendi
dışından konuşur; ve Konuşma veya İlhamdaki bu İradeden Çıkış,
Kadimlerin dediği gibi, Tanrının Ruhü veya üçüncü Kişidir.

9. Esinlenen veya söylenen şey Hikmettir, yani. Renklerin Gücünü ve İradenin
Erdemini ebediyen bir Yaşamın merkezine veya Yerleşeceği Kalp'e tasavvur
eder ve onu yine ebediyen kendi ezeli formundan geliyormuşçasına
Tasavvur'dan dile getirir ve yine de onu ebediyen dile getirir. onu Kalp
Merkezi için ebediyen tasavvur eder (ya da kavrar).

10. Böylece İrade Kavramı, yani. Baba'nın, Sonsuzluktan Sonsuzluğa,
Konuşan Sözü'nü sonsuzluktan tasarlayan ve onu Sonsuzluktan
Sonsuzluğa söyleyen: Konuşma, İradenin Tezahürünün Ağızıdır: Ve Konuşmadan
veya Nesilden Çıkış, Tanrının Ruhudur. biçimlendirilmiş Söz: Ve söylenenler
Tanrının Gücü, Renkleri ve Erdemi'dir, yani. bilgelik.

11. Burada hiçbir gerekçeyle Tanrı'nın üç Kişi olduğunu söyleyemeyiz; ama
o, Ebedi Nesil'inde üç yönlüdür; kendini doğurur

Üçlü; ve yine de bu Ebedi Nesilde anlaşılması gereken tek bir Öz ve Nesil vardır; ne Baba, Oğul, ne de Ruh; tek Ebedi Yaşam veya İyi.

12. Teslis ilk kez onun Ebedi Mazharında doğru bir şekilde anlaşılmıştır; kendini Ebedi Doğa aracılığıyla, Işıktaki Ateş aracılığıyla tezahür ettirdiği yer.

13. Üç Özelliği tek bir Özde anladığımızda, yani. Ateş Dünyalı Baba; ve Işıktaki Aşk Arzusu olan Oğul, yani. Işık Dünyası ile ya da Ateşteki büyük Uysallık ile; ve Tentürdeki, yağlı ve sulu Yaşam ve Egemenlikteki hareketli Yaşam ile Kutsal Ruh; Ateşte ve Nurda tecelli eden, yani. Özgür Lubet Mülkiyetine, yani İlahi Mülkiyete göre, büyük ateşli bir Işık Alevi ve Sevgide tecelli eder; ve sonra, karanlık Ateş Dünyasının Mülkiyetine göre, gazaplı, acı verici, acı verici bir Mülkiyette. Ve yine de o tek kişidir; Işıktaki o Aşkateşi Alevidir; ve Doğadaki tutuşmuş Ateşte o, tüketen bir Ateştir, buna göre Tanrı'ya tüketen Ateş denir; ve karanlık, öfkeli Kaynak'ta, karanlık Dünyanın Ruhlarının Mülkiyetini oluşturan öfkeli, gayretli bir İntikamcıdır.

14. Baba yalnızca Oğul'da, yani Işığın Gücünde, ilahi Sevinç Krallığında kutsal bir Tanrı olarak adlandırılır. büyük Uysallık ve Sevgide; çünkü bu, onun Tanrı olarak adlandırıldığı asıl Mazharıdır. Ateşte ona kızgın bir Tanrı denir; ama Işıktaki ya da Aşkateşinde ona kutsal Tanrı denir; ve karanlık Doğada ona Tanrı denmez.

15. Ayrım Yapmalıyız; her Dünyanın kendi Prensibi ve Hakimiyeti vardır. Aslında Her Şey tek bir Ebedi Orijinal'dendir, ancak kendisini iki yönlü bir Kaynak halinde parçalara ayırır; Ateşte ve Nurda bunun bir misali vardır; Ateşin acı verici ve yakıcı olduğu ve Işığın uysal ve verici olduğu; ama yine de biri diğeri olmadan bir Hiç'ti.

16. Ateş Aslını Tabiattan alır, fakat Işığın Aslını Özgür Lubet'ten alır. Tanrının Güçlerinden. Bu nedenle Tanrı'nın İradesi, Işığı ve Güçleri tezahür ettirmek ve onları Öz'e dahil etmek için kendisini Ateşe sokar.

17. Her ne kadar burada Doğanın Formları hakkında yazmış olsam da (Ebedi Doğayı anlayın), bu yine de Tanrı'nın sanki Tanrı olduğu gibi anlaşılmamalıdır.

sınırlı veya sınırlı. İlâhi Mülkiyetteki Hikmet ve Kudret, Sınırsız ve Ölçüsüzdür, sayısızdır, sonsuzdur ve anlatılamaz. Ben yalnızca Tanrı'nın Tezahürünün en önemli Formları olan iç ve dış Doğa yoluyla kendisini nasıl tezahür ettirdiğini, Niteliklerini yazıyorum.

18. Bu yedi Özellik her şeyde bulunur; ve o, bunu inkar eden Anlayıştan yoksundur. Bu yedi Özellik, iç Dünya'da kutsal Unsur'u, yani. kutsal doğal Yaşam ve Hareket. Ancak bu tek Unsur kendisini bu dış Dünya'da dört açık Özele ayırır: dört Elemente; ve yine de yalnızca bir tanesidir ve kendisini dört Başlangıç Kaynağına böler, yani. Ateşe, Havaya, Suyu ve Toprağı.

19. Ateşten Hava doğar; ve Havadan Su; ve Sudan Dünyayı veya dünyevi bir Maddeyi. Ve onlar yalnızca tek ebedi Unsurun Tezahürüdür ve içsel açıdan [Ya da daha önce] tutuşmuş bir Duman ya da buhar halindeki Buhar gibidirler. Aynı şekilde tüm Astrum [Ya da Takımyıldızlar] içsel, ateşli, karanlık ve aydınlık Dünyadan, İlâhi Tezahürün Büyük Zihninden üflenen Güçlerden başka bir şey değildir ve yalnızca Yüce Zihnin içinde bulunduğu şekillendirilmiş bir Model veya Platformdur. İlâhi Tezahürat kendisini bir Zaman'da görür ve kendisiyle oynar.

Sekizinci Bölüm

Meleklerin Yaratılışı ve Hakimiyetleri Hakkında

1. Meleklerin Yaratılışının bir Başlangıcı vardı, ancak onların yaratıldığı Güçlerin hiçbir zaman bir Başlangıcı yoktu, ancak Ebedi Başlangıcın Doğuşu ile birlikteydiler; onların (Güçlerin) kutsal Üçlü Birlik veya aynı şey olduklarından değil, fakat onlar ebedi, karanlık, ateşli ve aydınlık Doğadan gelen ilahi tezahür Arzusu tarafından tasarlandılar; tezahür etmiş Söz'den çıkmış ve yaratıksal Formlara ve Şekillere dahil edilmiştir.

2. Ruh olan Tanrı, Mazharı yoluyla ve onun aracılığıyla, kendisini, büyük Sevinç Krallığının tecelli eden Sözündeki ebedi hamile Uyumunun Sesleri olan farklı Ruhlara tanıtmıştır; onlar, Tanrı'nın Ruhu'nun Sevinç Krallığında melodiler çıkardığı Tanrı'nın Enstrümanıdır; onlar Ateşin ve Işığın Alevleridir, ancak yaşayan, anlayışlı bir Hakimiyettedirler.

3. Çünkü Aziz Yuhanna'nın dediği gibi [Böl. 1.], İnsanların Hayatı Söz'deydi; aynı şekilde Meleklerin Hayatı da Ezelden Gelen Sözdeydi: çünkü yazılmıştır [Mat. 22.30], Dirilişte onlar (İnsanlar) Allah'ın gökteki melekleri gibidirler.

4. Ve Ebedi Doğa aracılığıyla ilahi Tezahürün ana formlarını anladığımız gibi, aynı şekilde Başmelekler'i veya birçok Lejyonlu Melek Prenslüklerini de anlamalıyız; ama özellikle Kutsal Teslis'in Mülkiyetine ve aynı zamanda inkar edilemeyecek üç İlke'ye göre üç Hiyerarşide.

5. Olarak, 1. Karanlık Dünyaya göre kendini oraya dalan Lucifer Krallığı ile Tek Hiyerarşi anlaşılmalıdır; diğeri ise aydınlık, ateşli ve karanlık Dünya ile anlaşılır; ve üçüncüsü, içsel olanın kendisini tezahür ettirdiği dış Dünyanın Gizemi ile anlaşılır.

6. Her Hiyerarşinin kendi asli Hakimiyeti ve Düzeni vardır, yani. onlar karanlık Dünya'da, Tanrı'nın Gazabı'nda; ve kutsal Dünyadakiler Tanrı Sevgisinde; ve dış dünyada olanlar, Allah'ın büyük

Hem Aşk'a hem de Öfke'ye göre harikalar.

7. Karanlık Dünyadakiler, Gazaptaki Ebedi Doğanın Niteliklerine göre Tanrı'nın büyük Gazabının Adını (veya İsimlerini) taşırlar; ve Işıktaki olanlar kutsal Tanrı'nın İsimlerini taşırlar, yani. ilahi Güçlerin; ve zahir Dünya Harikalarının Yaratılışında olanlar, zahir Dünyasının tecelli eden Güçlerinin İsimlerini taşırlar, yani. Gezegenlerin, Yıldızların ve Dört Elementin.

8. Karanlık Dünyada olanlar, tezahür eden Gazabın Doğasında egemen olanlardır, yani. Tanrı'nın Öfkesinin Özelliklerindedirler ve orada kendi soylu Egemenliklerine sahiptirler; ve kutsal Dünya'da olanlar, muzaffer Dünyanın Güçleri'nde hüküm sürüyorlar, yani. büyük kutsal Sevinç Krallığında, kutsal Bilgeliğin Harikalarında; ve dış dünyada bulunanlar, Yıldızların Güçleri ve dört Element üzerinde hüküm sürerler ve aynı zamanda Gazaptaki Yok Ediciye karşı Savunma için Dünya üzerinde kendi soylu Hakimiyetlerine, Krallıklarına ve Prensliklerine sahiptirler.

9. Her Ülkenin Lejyonlarıyla birlikte kendi prens Melek Koruyucusu vardır; ayrıca dört Elementin, Ateşin, Havanın, Suyun ve Dünyanın üzerinde Melekler vardır; ve onlar hep birlikte Kurtuluşu elde edecek olanların Hizmeti için gönderilmiş olan Büyük Tanrı'nın yardımcı Ruhlarıdır; Yazıldığı gibi, Rabbin Meleği kendisinden korkanların çevresine ordugâh kurar. Onlar Allah'ın mülkündeki aktif ve hareket dolu memurları ve kullarıdır.

10. Çünkü Tanrı hiçbir zaman kendi başına hareket etmez, yalnızca kendi içinde hareket eder. Ama onun ebedi ve dışsal Doğanın Tezahürünü Savaşta görmek; bunun üzerine karanlık Dünyanın Ruhları, kutsal Dünyanın Ruhlarına karşıdır, ama özellikle de hem İyilikte hem de Kötülükte tezahür eden İnsana karşıdır. Tanrı, Yüceliğini hem Sevgisinde hem de Öfkesinde gösterebilir diye, ikisini birbirine karşı koydu.

11. Çünkü biz İnsanların Dünya üzerinde Hakimiyetleri var; aynı şekilde Astrum'un (yıldızlı Gökyüzü) altındaki üstün Orduların da kendi Hakimiyetleri vardır; Element Air'deki yağlı Ruhlar da öyle; Yıldızlar ve Dünya arasındaki Derinliğin tamamında yerleşim vardır, boş ve boş değildir. Her Dominyon'un kendi Prensibi vardır: Bu biz insanlara biraz saçma gelebilir, çünkü onları Gözlerimizle görmüyoruz; Gözümüzün onların Zat ve Mülkiyetinden olmadığını düşünmeden

onları ne görebiliyor ne de algılayabiliyorum; çünkü onların İlkelerine göre yaşamıyoruz, bu nedenle onları göremiyoruz.

12. İlahi Güçlerin İlahi Tezahüründe bir Derecenin diğerinden, hatta en dışsal Tezahür'e kadar ilerlemesi gibi, Melekler veya Ruhlar için de aynı şey anlaşılmalıdır: Elementlerde ikamet edenlerin hepsi kutsal değildir. ; çünkü Ebedi Doğanın Gazabı karanlık Dünyada tecelli ettiği gibi, zahiri Dünyada da, Mülkiyetinde tecelli eder.

13. Ayrıca, Dış Dünyanın Ruhları'nın hepsi ebedi değildir, ancak bazıları yalnızca başlangıçlı ve bir sonu olan, zamansaldır, Orijinallerini doğal olarak dış Dünyanın Ruhu'ndan alırlar ve Doğa aracılığıyla geçip giderler ve Dünyadaki diğer tüm Canavarlar gibi yalnızca Gölgele kaldı.

14. Kutsal Element'e ve sonsuz Ateş dünyasına ulaşmayan, sonsuz Yaşamdan yoksun olan her şey; çünkü Zamandan doğar; Zamandan çıkan da Zaman tarafından tüketilir ve tüketilir; ancak Zamanında Ebedi bir [Varlık, Öz, Mülkiyet, Hayat ve İlke] vardır; Ebedi olanın Geçici olanı desteklediğini.

15. Çünkü Ebedi Olan Zaman'da ikamet etmez; ve Zamanın Özünü ile bürünmüş olmasına rağmen, Ebedi olan kendi içinde Ebedi olanın içinde ikamet eder ve Zamansal olan, İnsanın Ruhu ve Bedeni ile anlaşıldığı şekliyle Zamansal olanın içinde ikamet eder; Ruhun Ebedi'den ve dış Bedenin Zamandan olduğu yer; ve yine de Geçici Bedende, Mesih aracılığıyla yeniden doğması gereken Ebedi Işık açısından Adem'de gerçekten kaybolan bir Ebedi vardır.

16. Ve kutsal Meleklerin, Tanrı hakkında hiçbir şey anlamayan Akıl, hayaller olarak, bu Dünyanın Yeri olmadan yalnızca Yıldızların üzerinde yaşadığını anlamamalıyız; aslında onlar, bu Dünyanın Hakimiyeti ve Kaynağı olmadan, bu Dünyanın Yerinde yaşarlar, her ne kadar Sonsuzlukta Yer olmasa da; Bu Dünyanın Yeri de, bu Dünyanın olmadığı Yer de onlar için birdir.

17. Kaynağın Başlangıcı için, yani. Astrum (veya Gezegenel Küre) ile birlikte dört Elementten yalnızca tek bir Yer oluşturur; İçsel'de Yer yoktur, Tamamen bütündür; Bu Dünya olmadan Yıldızların üstünde olan her şey, aynı şekilde içsel olarak bu Dünyanın Yerinde dört Unsurdan da yoksundur; aksi halde Tanrı bölünmüştü.

18. Melek Alemleri içsel olarak bu Dünyanın Yerindedir; ve bu aynı Dünyanın Uçurumu, Şeytanların Hakimiyetlerinin olduğu büyük Karanlıktır; aynı zamanda hiçbir yerde hapsedilmeyen veya kapatılmayan; çünkü Sonsuzluk aynı zamanda onların Byss'in olmadığı Yeridir; yalnızca Dünyalarının Özünü ve Mülkü, Yerleşimlerinin Çevresidir; Çünkü dört Element dış İnsanlığımızın Yerleşkesidir.

Karanlık Dünyanın Mülkiyetine göre, Karanlıkta da bir Unsur vardır, aksi halde Tanrı Gazabında bölünmüştür; çünkü nerede söylersem söyleyeyim, burada Sevgisinde Tanrı vardır, hatta orada da şunu söyleyebilirim ki, Tanrı Öfkesindedir, onu yalnızca bir İlke ayırır.

19. Nasıl ki biz insanlar Melekleri ve Şeytanları Gözlerimizle göremiyorsak; ama yine de bizimle ilgililer ve aramızdalar. Sebebi ise Dünyamızın Kaynağında ve Hakimiyetinde ikamet etmemeleridir; Dış dünyanın mülkiyeti de üzerlerinde yoktur; ancak her Ruh, içinde ikamet ettiği kendi Dünya Mülkiyetiyle giyinmiştir.

20. Her Dünyanın Kaynağının Başlangıcı, bir Dünyayı diğerinin Görüşünden ve Gözleminden ayıran Sınırdır; çünkü Şeytanlar göksel Kaynakta bir Hiçtir, çünkü onların Kaynağı kendilerinde yoktur; ve buna sahip olmalarına rağmen, sanki Ölüm'e kapatılmış gibi görünüyorlar; kızgın bir demir gibi; Ateş onu delip geçtiği sürece ateştir; Ateş söndüğü zaman ise kara bir demirdir. Ruhlar için de aynısı anlaşılmalıdır.

21. Aynı şekilde Melekler de Karanlıkta bir Hiçtir; onlar gerçekten onun içindedirler ama onu ne görürler ne de hissederler; Şeytanlar için Acı olan şey, Kaynaklarında Melekler için bir Sevinçtir; ve böylece Şeytanlar için hoş ve hoş olan, Meleklerin dayanamayacağı şey; aralarında büyük bir Körfez, yani bütün bir Doğum vardır.

22. Işığı Karanlıktan ancak Görüşün Doğuşu veya Işık dışında başka ne ayırabilir? [Yuhanna 1.] Işık Karanlıkta ikamet eder ve Karanlık onu anlamaz. Dışarıdaki Güneş ışığı bu Dünyanın Karanlıklarında ikamet edip parladığı ve Karanlık onu anlamadığı için; ama Güneş'in Işığı çekildiğinde Karanlık ortaya çıkar: Burada aralarında başka bir Körfez yoktur, yalnızca bir Doğum vardır.

23. Böylece biz de aynı şekilde Tanrı'nın Ebedi Işığını ve Tanrı'nın Öfkesinin Ebedi Karanlığını tasavvur ediyoruz. Her Şeyin Tek Bir Temeli Vardır; ve bu, tecelli eden Tanrı'dır: Ama çeşitli parçalara bölünmüştür

İlkeler ve Özellikleri; Çünkü Kutsal Yazılar, Kutsal'ın Tanrı için iyi bir Yaşam Tadı olduğunu söyler; kutsal ilahi Yaşamı anlayın, yani. Işığın Gücünde; ve Kötü, Tanrı için Ölümün, yani Gazabının güzel bir Tadıdır, yani. Karanlık Dünyanın Özünde, Kaynağında ve Hakimiyetinde.

24. Kutsal Dünyanın Tanrısı ile karanlık Dünyanın Tanrısı iki Tanrı değildir; tek bir Tanrı

vardır. Kendisi bütün Varlıktır; o Kötüdür [Gazap Vebalarında ve Cehennem Azabında] ve İyidir; Cennet ve cehennem; Işık ve karanlık; Sonsuzluk ve Zaman; Başlangıç ve Son: Sevgisinin herhangi bir Şeyde [Varlık, Öz veya Madde] saklandığı yerde, Öfkesi orada açığa çıkar. Pek çok Şeyde Sevgi ve Öfke eşit Ölçü ve Ağırlıktadır; bu zahiri Dünyanın Özünden anlaşıldığı gibi.

25. Ama şimdi ona yalnızca Sevgisindeki Işığa göre Tanrı deniyor, Karanlığa göre değil, aynı zamanda bu dışsal Dünyaya göre de değil: Kendisi BÜTÜN olmasına rağmen, yine de Dereceleri nasıl tek bir Şey olarak düşünmeliyiz. karşılıklı olarak bir başkasından kaynaklanır: Çünkü ne Cennetin, ne Karanlığın, ne de bu dış Dünya'nın Tanrı olduğunu söyleyemem; hiçbir Tanrı değil; ama Tanrı'nın ifade edilmiş ve biçimlendirilmiş Sözü; Tanrı denilen Ruhun Aynası; bununla Ruh kendini gösterir ve kendi yarattığı kendi Özünüyle olduğu gibi Lubet'inde bu Tezahür ile kendi kendine oynar; ve yine de Öz, Tanrı'nın Ruhu'ndan ayrılmamıştır; ve yine de Öz, İlahiyat'ı kavramaz.

26. Beden ve Ruh bir olduğu halde biri diğeri olmadığı için; ya da Ateş ve Su ya da Hava ve Toprak tek bir Orijinalden olduğu ve yine de özellikle farklı oldukları halde yine de birbirlerine karşılıklı olarak bağlı oldukları gibi; ve biri diğeri olmadan bir Hiç'ti; böylece İlahi Özü ve aynı zamanda İlahi Gücü de aynı şekilde kavramalı ve düşünmeliyiz.

27. Işıktaki Güç, Tanrı'nın Aşk Ateşidir ve Karanlıktaki Güç, Tanrı'nın Öfkesinin Ateşidir ve yine de yalnızca bir Ateştir, ancak biri diğesinde tezahür edebilsin diye iki Prensipte bölünmüştür; çünkü Öfke Alevi büyük Sevginin Tezahürüdür ve Karanlıkta Işık bilinir, aksi halde kendisine tezahür etmezdi.

28. Böylece Kötü ve İyi Meleklerin yaşadığını anlamalıyız.

birbirlerine yakındırlar ve yine de (aralarında) çok büyük bir Mesafe vardır; çünkü Cennet Cehennemdedir ve Cehennem Cennettedir ve yine de biri diğerine açık değildir; ve Şeytan Milyonlarca gitmesine rağmen Miles'ın Cennete girmeyi ve onu görmeyi arzulamasına rağmen o hâlâ Cehennemde olurdu ve onu görmezdi; aynı zamanda Melekler Karanlığı görmezler, çünkü onların Görüşü sadece ilahi Gücün Işığdır; ve Şeytanın Görüşü ise Sadece Tanrı'nın Öfkesinin Karanlığı. Aynı şey Azizler ve yine Kötüler için de anlaşılmalıdır: Bu nedenle, Adem'deki biz, Adem'in İlahi Güç tarafından gördüğü İlahi Görüşü kaybettik, Mesih diyor ki: Sen olmalısın. yeniden doğarsanız, Tanrı'nın Krallığını göremezsiniz.

29. Ateş Ruhu'nda melekse Yaradılışı anlamalıyız; Uçurumun İradesinin kendisini Byss'e tanıttığı ve Ebedi Konuşan Sözü veya Yaşamı ateşli Doğumla tezahür ettirdiği yer, yani. Ruhsal Egemenliğin Ateşten Doğuşla tezahür ettiği ilk Prensiple. Bu manevi Ateşte tüm Melekler Aslını yani Aslını alır. Formlardan Firesource'a; çünkü Ateşten hiçbir Yaratık yaratılamaz, çünkü o bir Öz değildir: Ama Ateşin Niteliklerinden bir Yaratık Arzuda yakalanabilir, yani. Verbum Fiat'ta ve yaratıksal bir biçim ve Mülkiyetle tanıştırıldı.

30. Ve bu nedenle çok sayıda ve çeşitli türden Melekler vardır; ayrıca birçok farklı Makamda: Ve Ateş Kaynağının üç formu olduğu gibi, aynı zamanda üç Hiyerarşi ve onların Prenslik Hakimiyetleri de vardır; ve aynı şekilde, üç İlke veya Başlangıç oluşturan, birbiri içinde üç Dünya. Ebedi Tabiatın her Mülkünün Dereceleri vardır; çünkü onlar kendilerini Ateş alevinde açıklarlar ve karşılıklı olarak ortaya koyarlar ve bu Derecelerden farklı Ruhlar Ayrımı yaratılır.

31. Meleklerin ve diğer tüm Ruhların Yaradılışından, Dipsiz Tanrı'nın kendisini tezahür etmiş Özelliklerine ve bu Özelliklerden de yaşayan Yaratıklara tanıttığından başka bir şey anlamamalıyız; bununla Derecelere sahip olur ve bununla Özelliklerde oynar. Bunlar Onun Her Şeye Dair Konuşmadaki Telleridir ve hepsi onun Ebedi Konuşan Sözü'nün büyük Uyumuna ayarlanmıştır; öyle ki, aranmaz Tanrı'nın Sesi tüm Derecelerde ve Özelliklerde tecelli eder ve bilinir hale gelir; hepsi Allah'ın övgüsü için yaratılmıştır.

32. Çünkü Yaşamı olan herkes Konuşan Söz'de yaşar; Ebedi Konuşmadaki Melekler ve Re'deki Zamansal Ruhlar

Zamanın Oluşumlarının, Sesin veya Zamanın Nefesinin ve Meleklerin Sonsuzluğun Sesinden ifadesi veya Yankılanması, yani. tezahür eden Tanrı Sözü'nün Sesinden.

33. Ve bu nedenle Tanrı'nın tecelli eden Sesinde çeşitli Derecelerin İsimlerini taşırlar; ve bir Derece Güç açısından diğerinden daha kutsaldır. Bu nedenle Melekler de Korolarında İlahi Kudretin Gücü bakımından farklılık gösterirler; ve birinin diğerinden daha kutsal bir Görevi vardır; Bunun bir örneğini, Eski Ahit'teki Rahiplerin, melekse bir Davranış tarzından sonra tesis edilmiş olan Nizamnamelerinde görüyoruz.

34. Her ne kadar dünyevi olsa da, içinde öyle meleksi bir Anlayış ve Mana da vardı ki; Tanrı'nın, insani Mülkiyete gelecek olan İsa üzerinde temsil ettiği ve gelecek olan Ebedi Tip'te İsrail'e bu şekilde değiştiği, İsa'nın Yehova'dan İade ettiği ve insani Mülkiyete dahil ettiği; dünyevi Aklın ne anladığı ne de anladığı. Ancak Zamanın doğduğunu (veya tezahür ettiğini) ve Başlangıç'ın yeniden Son'u bulduğunu görünce, bir Tanık'ın Harikalar Ruh'u'nu göstermesi tüm Milletlere açık olacaktır.

Dokuzuncu Bölüm

Lucifer'in Lejyonlarıyla birlikte Düşüşüne Dair

1. Her ne kadar Öz-Akıl burada bize itiraz etse ve bu iş bittiğinde orada olmadığımızı söylese de, biz, Sonsuzluğun Hakkı'na göre sihirli bir şekilde gerçekten orada olduğumuzu ve bunu gördüğümüzü söylüyoruz; ama ben, kimim, onu görmedim; çünkü henüz bir Yaratık değildim; ama biz bunu Tanrı'nın Adem'e üflediği Ruhun Özünde gördük.

2. O halde, eğer Tanrı aynı Öz'de ikamet ediyorsa ve Ezelden beri orada ikamet ediyorsa ve kendisini kendi Aynasında tezahür ettiriyorsa ve Ruhun Özü aracılığıyla geriye, tüm Varlıkların Başlangıcına bakıyorsa, o zaman bunun için Mantık nedir? Kendisinin kör olduğu bir konuda benimle alay edip sızlanmak mı? Akıllı, bir kez kendisini Anlama Yeteneği'nin Aynasında göreceği, kendisinin ne olduğunu düşüneceği ve çılgın Babil'in İnşası'ndan ayrılacağı konusunda uyarmalıyım; zamanı gelecek.

3. Lucifer'in Düşüşü Tanrı'nın Amacı veya Ataması sonucu meydana gelmemiştir; aslında, Karanlık Dünyanın Mülkiyeti'ne göre Tanrı'nın Gazabı'nda bunun nasıl gerçekleşebileceği veya gerçekleşeceği biliniyordu; ama Tanrı'nın Kutsallığında, yani. Işıқта, böyle bir Mülkte tezahür eden böyle bir Arzu yoktu; aksi takdirde kutsal Tanrı'nın Sevgisinde şeytani ya da cehennem gibi öfkeli bir Arzu vardır; bu öyle bir şey değil, ama Ebedi Doğanın Merkezinde, yani. Ateşin formlarında, karanlık İzlenimde gerçekten de böyle bir Özellik vardır.

4. Her iyi Melek kendi içinde Merkeze sahiptir ve Merkezde şu veya bu Derecede yaratıksal bir Mülkte tezahür eder; Makamı ve Hakimiyetine göre, Mahlukta en büyük (en baskın veya zahiri) Mülkiyet hangisidir?

5. Ancak Merkezin Derecelerinden yaratılan Melekler, Işık için ve Işık için yaratılmışlardır; Işık Herşeyde tezahür ediyordu; ve onlar, Tanrı'nın İradesinin tezahür eden İradesinden gelen Özgür İradeye sahiptirler.

6. Lucifer, kendi İradesi onu Ateşin Kudretiyle tanıştırmıyorsa, Karanlıktaki mutlak tek Tanrı olarak, her şeyin üstünde ve her şeyde güçlü Ateşli kudrete hükmetmeyi arzulamıyorsa, hâlâ bir Melek olmuştur.

ve ışık; Tanrı'nın kendisini yarattığı Ahenkte devam etseydi; [çünkü onu Işıktan uzaklaştıran neydi?]

7. Şimdi Akıl diyor ki, Yapamadı. O halde söyle bana, onu kim zorladı? Cennetteki en görkemli Prens değil miydi? İradesini İlahi Yumuşaklığa soksaydı, [ayakta durabilirdi;] ama eğer [Ebedi İradeden olan kendi İradesinde, hem İmkan hem de Yetenek varsa] yapamazsa, o zaman ayakta kalabilirdi; değil: Kendi Arzusu Merkeze girdi; kendisi Tanrı olacaktı; İradesiyle Öz'e girdi; ve Benlik Doğanın Merkezidir, yani. Onun İradesinin Evin Efendisi ve Efendisi olacağı Mülkler.

8. Ama Tanrı onu kendi Uyumu için, tezahür etmiş ve oluşmuş Sözünün müzik Enstrümanı gibi ondaki Sevgi Ruhu ile çalsın diye yarattı; ve Öz-irade bunu yapmaz.

9. Şimdi Akıl diyor ki, Nasıl oldu da bunu yapmadı? Tanrının Yargısını ve Düşüşü bilmiyor muydu? evet, bunu yeterince iyi biliyordu; ancak Düşüşü dair mantıklı bir Algıya sahip değildi; yalnızca çıplak bir Bilgi [veya Zihninin Gizemindeki kavramsal Teori] olarak; İçindeki güçlü Lubet onu harekete geçirdi; çünkü Gazabın Özünde açıkça ortaya çıkmak isterdi, yani. Ateşin Kökünde; Karanlık aynı zamanda yaratık olmayı da hevesle arzuluyordu, bu da Zanaatın ustası Lucifer'i büyük Ateş Gücüne çekiyordu; aslında onu dışarıdan [dışarıdan] değil, kendi ateşli ve karanlık Özünün Mülkiyet ve İradesine çekiyordu: Düşüşün Aslı, Yaratık dışında değil, Yaratık'ın içindeydi; Adem'de de öyleydi: Benlik İradesi Gururun Başlangıcıydı.

10. Siz şunu soruyorsunuz: Kendisinde buna sebep olan şey neydi?

Cevap: Büyük

Zâlimliği ve İhtişamı; çünkü İrade ateşli Ayna'da olanı gördü; bu Parlak Bakış onu duygulandırdı ve etkiledi, böylece hemen etkili bir şekilde çalışmaya başlayan Merkezin Özelliklerine hevesle ulaştı. Sıkılaştırıcı, sade Arzu için, yani. İlk şekil veya Mülkiyet, kendini etkileyerek Pişmanlığı ve kaygılı Arzuyu uyandırdı: Böylece bu güzel Yıldız, Işığını gölgede bıraktı ve Özünü tamamen buruk, katı ve sert hale getirdi ve Uysallığı ve gerçek meleksel Mülkiyeti bir Öze dönüştü. tamamen sade, sert, sert ve karanlık; ve sonra bu parlak Sabah Yıldızı bozuldu; ve onun yaptığı gibi Lejyonları da öyle yaptı: Ve bu onun Düşüşüydü.

11. Tamamen Tanrı'nın kutsal Gücüne teslim olmuş olmalı ve Rab'bin kendi Ruhu aracılığıyla onda neler konuşacağını ve çalacağını duymalıydı; bu Öz-irade işe yaramaz; ve bu nedenle artık Karanlıkta oynaması gerekiyor; evet onun İradesi henüz zıttır, ancak şimdi Düşüşten sonra isteyememektedir [yani. Işığın ilahi İradesine teslim olmak.] Çünkü Sevgi İradesinin doğduğu Uysallık kapatılır ve yeniden Hiçliğe girilir; yani. kendi Orijinaline dönüştürülür.

12. Şimdi Yaratık hala oradadır, ancak tamamen Merkezin dışındadır, yani. Ebedi Doğanın dışında; Tanrı Bilgeliğinin Özgür Lubet'i ondan ayrılmış, yani kendi içinde saklanmış ve öfkeli Ateş İradesinin ayakta kalmasına izin vermiş; Adem'e de olduğu gibi, Kötülük ve İyilik'ten sonra hayal ettiğinde, kutsal Dünya Özünün Özgür Lübeti, Özünde yok oldu.

13. Bu, Tanrı'nın ona, İyilik ve Kötülüğün bilgisinden özgür olanlardan yerse, aynı Gün öleceğini söylediği Ölümün ta kendisiydi: Lucifer'de de böyleydi, kutsal ilahi olana öldü. Dünya ve Tanrı'nın Öfkesinin gazaplı Dünyasına yükseldi.

14. Sen diyorsun ki: Allah neden onu destekleyip kötü eğilimden uzaklaştırmadı? Lütfen bana nerede olduğunu söyleyin. Bu Ateş Kaynağına daha fazla Sevgi ve Uysallık mı dökmeliydi? O zaman görkemli Işığı onda daha fazla tezahür etmiş, kendi Bilgisinin Aynası daha büyük ve kendi ateşli Öz İradesi daha güçlü olmuştu; Dua ediyorum, Düşüşünün Sebebi onun yüksek Işığı ve kendi Özbilgisi değil miydi?

15. O halde onu azarlamalı mıydı? Bir Sanatçı olarak büyüdü Dünyaya hükmetmek onun önceden Amacı değil miydi? Amacı ve Çabası Sanat içindi, Niteliklerin dönüşüm Merkezi ile oynamak ve sadece kendi istediği her şeyi yapmak ve yapmaktı. Bunu bilmeseydi, yine de Alçakgönüllülükte bir Melek olarak kalmıştı.

16. Bu nedenle, Karanlığın Çocukları ve bu Dünyanın Çocukları, Kutsal Yazıların söylediği gibi, Işığın Çocuklarından daha bilgedirler. Neden diye soruyorsun? Özlerin Aslının sihirli Kökü kendilerinde tecelli etmiştir; hatta bu Adem'in arzusuydu.

Ancak Şeytan onları daha akıllı olmaları, gözlerinin açılması ve Tanrı gibi olmaları gerektiğine ikna etti.

17. Bu Delilik, Kral Lucifer'in Yaratıcı gibi bir Sanatçı ve mutlak Rab olmayı arzulamasına neden oldu. Uysallık Suyu onun Ateş İradesine iyi gelmişti; ama o bunların hiçbirine sahip değildi: Bu nedenle, Tanrı'nın Çocukları en sade, samimi ve basit olmalıdır; Esaia'sın, birçoklarını Doğruluğa döndüren, doğru olan Kulum kadar basit olan Mesih hakkında peygamberlik ettiği gibi mi? yani. Alçakgönüllülük Yolu Üzerine. 18. Tüm Melekler Alçakgönüllülük içinde yaşarlar ve Tanrı'nın Ruhuna teslim olmuşlardır ve Cennetin Krallığının Ahenginde, iyi ayarlanmış, saf ses veren bir Enstrüman olarak Tanrı'nın Ebedi Konuşan Sözüdürler; Kutsal Ruh bunların baş Efendisi ve Yöneticisidir.

19. Ama Şeytan kendine garip bir Aptallık oyunu yaratmıştır; burada çeşitli Ara Gösteriler ve Kılık Değiştirmelerle Aldatmalarını sergileyebilir ve kendini maymunu bir Aptal gibi küçük düşürebilir ve kendisini canavarca, garip ve iğrenç Şekiller ve Şekillere dönüştürebilir. ve melekse Sadelik ve İtaat İmajıyla alay edin. Ve onun melek Korolarının Uyumundan ayrıldığı Amacı ve Niyeti buydu: Kutsal Yazılar onun Başlangıçtan beri bir Katil ve Yalan olduğunu söylüyor; onun hokkabazlık Becerileri ve Kurguları, Tanrı'nın asla onda oluşturmadığı, ancak onları kendi içindeki Formlara ve Şekillere getirdiği tuhaf Figürler ve Yalanlardan ibarettir; O'nun Yaratılışına aykırı olduklarını görerek Yalan ve İğrençlikler.

20. O bir Melekti ve meleksi biçimini ve İtaatini yalanladı ve Kurmacaların, Yalanların ve Alayların İğrençliğine girdi; Merkezinde, Gazap ve Kötülüğün fışkırdığı karanlık Dünyanın kıskanç, nefret dolu biçimlerini ve Özelliklerini uyandırdı: Göksel Görkem ve Görkem içinde oturdu ve nefret dolu Arzusunu ve kötü niyetli İradesini Öz'e, yani. Su Kaynağına girdi ve Düşmanlık ve Kötülük Nehirlerini fırlattı.

21. Onun Özellikleri, kendi içinden ortaya çıkardığı zehirli Yılan İğneleri gibiydi: Tanrı Sevgisi ondan çekildiğinde, Suretini öfkeli Formların Özelliğine göre şekillendirdi (burada kötü Canavarlar da vardır). ve Yılan Şeklindeki Solucanlar) ve Ebedi Doğanın Nesilinde ifade edilen Özde Doğanın Merkezinin Salniter'ını enfekte etti veya uyandırdı; Büyük Prens Mikail'in onunla savaştığı ve artık ona Cennette, kutsal Meleklerin Kardeşliği arasında katlanamayacağı Savaşın başladığı yer burasıydı.

22. Uçurumun İradesinin Sebebi, yani. Ebedi Baba'nın,

kendini hareket ettirdi ve onu hain, yalan yere yemin etmiş bir Zavallı gibi, Körfez'e ve ebedi Karanlığın Lavabosu'na yuttu. başka bir İlke'ye: Cennet onu kendi içinden kustu; Şimşek gibi Karanlığa düştü ve Cennetin Krallığındaki, kutsal Güçteki Tanrının Malikanesini ve onunla birlikte tüm Hizmetkarlarını kaybetti: Büyüleyici Yanılgıları için Anne orada; orada Becerilerle hokkabazlık yaparak oynayabilir ve Hileleri taklit edebilir.

23. Üstelik, onun kraliyet koltuğunun bu Dünya Yerinde olduğunu bilmeliyiz: Bu nedenle Mesih onu bu Dünyanın Prensi olarak adlandırır; Karanlığın Krallığında, Gazapta, Bu Dünyanın Yerinde.

24. Onun krallık Tahtı ondan alınır ve bu Dünya Yerinde, göksel Dünyanın Mülkünde ona sahip olan başka biri vardır: Onu bir daha ele geçiremeyecek.

25. Ayrıca (Yıldızların ve dört Elementin Yaratılış anında), Elementlerdeki bu Yerde, onun üzerine başka bir Kral kuruldu; ki bundan bahsedebilirsek de, Sahte Büyü Nedeniyle Şu anda Sessizlik içinde kalıyor; Ayrıca diğer Batıl İnançların ve Putperestliklerin Nedenleri nedeniyle burada bundan hiçbir şekilde bahsetmeyeceğiz, ancak yine de Okul Arkadaşlarımıza yeterince ipucu vermeyeceğiz.

Onuncu Bölüm

Cennetin Yaratılışı ve Dış Dünyanın

1. Tanrı'nın yıldızları ve dört elementi nasıl yarattığını düşünmek, akıl yürütmeye tuhaf ve harika geliyor; özellikle de akıl, sert taşları ve çok kaba, sindirilmeyen, sert maddesiyle dünyayı düşündüğünde ve değerlendirdiğinde; ve kısmen daha az işe yarayan ve bu dünyadaki yaratıkların çalışmalarına çok engel olan büyük taşların, kayaların ve uçurumların yaratıldığını görür. Sonra bu kadar çok biçim ve özellikteki bu sıkışmanın nereden kaynaklandığını düşünür; çünkü çeşitli türlerde taşlar, çeşitli metaller ve çeşitli türde topraklar vardır; bunlardan çok sayıda bitki ve ağaç bulunur. büyümek.

2. Şimdi bu şekilde düşünüp tefekkür ettiğinde, her şeyi bu şekilde yaratan, dipsiz ve araştırılmaz olan gizli bir güç ve kudretin olması gerektiğini kabul etmesi dışında hiçbir şey bulamaz; ve orada yapışıp kalıyor ve havada bir aşağı bir yukarı uçan bir kuş gibi yaratılışın içinde bir ileri bir geri koşuyor; ve her şeye bir öküzün ahırının yeni kapısına baktığı gibi bakar; ve asla kendisinin ne olduğunu dikkate almıyor; insanın bütün bu varlıktan ya da özden çıkarılmış bir görüntü olduğunu bilecek kadar ileri gitmesi çok nadirdir. Sadece yemek yemek ve üremek isteyen, anlayıştan yoksun bir canavar gibi bir aşağı bir yukarı koşuyor; ve bir şeyi araştırmak ve öğrenmek en yüksek derecesine ulaştığında, yıldızların dışsal kurgusunu ve yapaylığını arar; ya da dışsal nitelikteki bazı oyma işlerde. Hiçbir şekilde Yaratıcısını tanımayı basit ve samimi bir şekilde öğrenemez. Ve kişi onun bilgisini öğretecek kadar ileri gittiğinde, bu o kişiyi aptal ve fantastik olarak adlandırır; Allah'ın kıymetli anlayışını ona yasaklıyor ve onu günah sayıyor ve bu konuda ona sövüyor.

3. Bizler, Adem'in düşüşünden bu yana o kadar basit hayvanlarız ki, Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldığımızı ve hem ebedi hem de ebedi olana dair doğru, doğal ve gerçek anlayışla donatıldığımızı bir kez bile düşünmüyoruz. zamansal doğa; kaybettiğimizi yeniden elde etmek için büyük bir ciddiyetle düşünüp düşünelim;

halbuki biz henüz gerçek anlayışın yattığı o ilk ruha sahibiz; kaybettiğimiz ışığın içimizde yeniden parlaması için ciddi bir çaba gösterseydik; bu henüz bize lütuf olarak sunulmaktadır.

4. Bu nedenle, Tanrı'nın insanlığın gizli ve saklı şeylerini yargılayacağı büyük gününde, hiçbir mazeret olmayacaktır, çünkü biz O'nu tanımayacağız ve onun sözüne itaat etmeyeceğiz; her gün aramızda ve içimizde çalan; ve kendimizi ona teslim ediyoruz; böylece anlayışımız açılabilir. Ve çağrılmayı üstlenen kişi çok ağır bir ceza alacaktır.

Usta ve Haham; 1) ve yine de ne Allah'ın yolunu bilir, ne de o yolda yürür; ve daha da iğrenç olanı, 2) bilmek isteyen ve o yolda yürümeyi yasaklar.

5. Dış dünyanın yaratılışı, içteki manevi Gizemin bir tezahürüdür, yani. kutsal unsurla birlikte ebedi doğanın merkezi: ve bir ilham olarak iç dünyanın hareketi yoluyla ebedi konuşan Söz tarafından ortaya çıkarılmıştır; sonsuz konuşan Söz'ün içsel ruhsal dünyaların özünü ifade ettiği; ve yine de konuşmada böyle bir öz yoktu, yalnızca hem karanlık dünyanın hem de ışık dünyasının mülkünden üflenen içsel olanla ilgili olarak bir nefes ya da buharlı bir nefes gibiydi: ve dolayısıyla dışsal özden. bu dünyanın iyisi de kötüsü de var.

6. Ve biz, ruhsal dünyanın ebedi Gizeminin bu hareketini tam ve tam zamanında dikkate alıyoruz. 1. Nasıl oldu da bu kadar öfkeli, kaba, kaba ve son derece bağlayıcı bir öz ve hakimiyet ortaya çıktı ve doğanın dış şekillerinde, hareket eden şeylerde, taşlarda gördüğümüz gibi ortaya çıktı? ve toprak. 2. Toprakta ve taşlarda gördüğümüz gibi, özelliklerin güçlerini bu kadar sert bir doğaya (ya da kaba niteliğe) sıkıştıran ve dahil eden böyle bir gazap nereden kaynaklandı?

7. Cennette de benzerinin olduğunu düşünmemeliyiz. manevi dünyada. Manevi dünyada yalnızca olasılığın özellikleri vardır; ama bu kadar sert bir özellikte hiç de tezahür etmiyor; ama sanki yutulmuş gibi; tıpkı ışığın karanlığı yutması gibi, ama yine de karanlık gerçekten ışığın içinde yaşıyor ama kavranmıyor.

8. Şimdi karanlığın arzusunun ışığın gücünde nasıl tezahür ettiğini henüz araştırmadık; ikisinin de ortak geldiğini

sıkıştırma veya pıhtılaşma ile müttefiktir. Ama yine de bize çok daha büyük ve daha derin bir değerlendirme sağlıyor; insan cennet mülkünün [ve mülkünün] manevi gizemine dayanamadığında,

1 Efendim. 2 Veya engeller.

Tanrı bu sıkışmayı lanetledi, yani. Dünya; ve bu sıkıştırmada iyiyi tekrar kötünden ayırmak için ciddi bir karar verdi; böylece iyi olanın lanette, yani ölümden durması gerekir.

Burada hiçbir şey görmeyen kişi aslında kördür. Eğer içine iynin karşısı olan bir şey girmemişse, Tanrı neden onun iyi özüne lanet etsin ki? Yoksa Tanrı kendisiyle çelişiyor mu? çünkü akıl hayal etmeye hazır olacaktır. Çünkü Musa'da, Tanrı'nın yaptığı her şeye baktığı ve bunların çok iyi olduğu yazılıdır.

9. Şimdi, uğruna yeryüzü lanetlenen insan, yeryüzüne hiçbir şey sokmamıştı; bu sayede artık, Tanrı'nın onu lanetlemesine neden olacak kadar kötü hale getirilmişti; yalnızca onun yeme arzusunun sahte ve sadakatsiz hayali dışında. kötünün ve iynin: kibri uyandırmak için, yani. doğanın merkezi ondadır ve kötüyü ve iyiyi bilir. Açlık hangi arzudan girdi yeryüzüne; buradan dış gövde bir kütle olarak çıkarıldı; arzusunun açlığını yeniden annesine yönelten; ve doğanın merkezinin karanlık izleniminden kibrin kökünü uyandırdı; Günaha Ağacı da buradan geliyor. kötülük ve iyilik ona açıkça ortaya çıktı; ve ondan yediği zaman, onun yüzünden dünya lanetlendi.

10. Şimdi, eğer insan, güçlü arzusuyla yeryüzünde gazabı uyandırdıysa, kendisi gibi tahta oturmuş bir prens olan ve üstelik birçok lejyona sahip olan Lucifer ne yapabilirdi? Lucifer, Adem'in yanı sıra tüm özlerin merkezinin güçlü kudretinin iradesine ve gücüne sahipti. Adem tek bir yaratıktı ama Lucifer bir kraldı ve elinde bir krallık vardı. manevi dünyada bir hiyerarşi, yani. tezahür eden sözün neslinde göksel Salniter'de. O, Tanrı'nın tezahür eden gücünde tahta çıkmış bir prensti: bu nedenle Mesih onu bu dünyanın prensi olarak adlandırıyor: çünkü o, bu dünyanın bir ilham olarak üflendiği özde (anlayın, ruhsal özde) oturuyordu.

11. O, dünyaya soktuğu sahte arzusuyla

Adem laneti kışkırtırken, özün özü içsel gazabı uyandırdı. Benzeri gazap özelliklerinde, karanlık gazap özelliğiyle tabiatın merkezini yükseltmiş; çünkü Tanrı'nın gazabını ilk önce kendi kendisinde uyandırmıştı; Ve sonra uyanan bu gazap onun annesine girdi; Lucifer'in bir yaratık olarak yaratıldığı büyümlü nesile: bunun üzerine nesil, sonsuzluk hakkına (veya yasasına) aykırı olarak gururlu ve istekli hale getirildi.

12. Ayrıca, ilahi uysallığın nesline gelince, iyi kutsal özde melek formunda oturdu; ve böylece, sonsuzluk hakkına aykırı olarak, mutlak benzersiz bir tanrı olarak, öfkesinin iradesinde uysallığın üzerinde egemenlik kuracak kadar kendini yüceltti.

13. Ama sevgi ve öfkeyle konuşan sonsuz Söz, kötü niyetli kötülüğü uğruna mülklerde hareket ettiğinde, yani. Lucifer'in bu kötü konuğu yaşadığı yerden sonsuz karanlığa atmak için oturduğu özde; o zaman öz yoğunlaşmıştı: Çünkü Tanrı onun bir prens olduğu halde, bu tezahür etmiş güçlere artık sahip olmasına izin vermezdi veya buna izin vermezdi; fakat onları pıhtılaştırdı ve kendisini onlardan dışarı attı.

14. Ve bu izlenim ya da birliktelikte güçler, yani. sulu ve yağlı özellikler sıkıştırıldı; Lucifer'in onları sıkıştırdığı ya da yarattığı söylenemez; fakat tezahür eden güçler ve özelliklerde yaşayan Tanrı'nın konuşan Sözü tarafından [sıkıştırılmışlardı]: Aynı şey itaatsiz çocuğun mirasından aldı ve onu yalancı şahitlik yapmış bir zavallı olarak mirasından çıkararak sonsuz bir hapisaneye attı. karanlığın ve öfkenin evi; burada Tanrı'nın sevgisinin özü üzerinde usta olmayı ve bir hokkabaz ve büyücü olarak bunda hüküm sürmeyi ve hokkabazlık becerilerini ve gururlu şakalarını bu şekilde gerçekleştirmek için kutsalı kutsal olmayanla karıştırmayı arzuluyordu.

15. Ve keskin görüşlü gözlerle çok açık bir şekilde görüyoruz ki, bu böyledir: çünkü bu dünyada bu kadar kötü hiçbir şey yoktur, ancak içinde bir iyilik vardır: iyilik, başlangıçta iyiden veya göksel mülkten doğmuştur ve kötülük, başlangıçta kökeni karanlık dünyanın mülkünden geliyor; her iki dünya için, yani. ışık ve karanlık birbirinin içindedir.

16. Ve bu nedenle onlar da birlikte sıkıştırma veya pıhtılaşma sürecine girdiler; ve bu ebedi doğanın derecelerinden yani. özelliklerinden ateş hayatına, ayrıca yağlı ve ruhsal sulu hafiflikteki özelliklerden.

17. Çünkü metaller kendi başlarına su ve yağdan başka bir şey değildir ve bunlar gazap verici özelliklerle tutulur. buruk, katı arzuyla; yani, Satürn'ün savaş ateşi özelliğiyle Kükürt ve Merkür'ün sıkıştırılmasıyla tek bir vücut [veya donmuş kütle] haline gelir. Fakat bu bedeni tamamen yok etsem ve her birini kendi özelliklerine ayırsam, o zaman onda açıkça ilk yaratılışı bulurum.

I. SATÜRNUS: SAL

18. İlk olarak Fiat'ın buruk arzusuna göre, yani. doğaya ilk biçimin, karanlık dünyanın özelliğine göre bir sertlik ve soğukluk buluyorum; ve ayrıca bu büzücü özelliğe göre, ikincisi, büzücü etkiden dolayı ölümcül, zararlı, pis kokulu bir su; üçüncüsü de bu pis kokulu suyun içinde ölü bir toprak; ve dördüncüsü, tuza benzer bir keskinlik, doğuştan gelen sağ ve

burukluğun niteliği. Bu artık karanlık dünyaya göre doğanın ilk formunun pıhtılaşmış özüdür; ve taşlı maddedir (taşların ve tüm metallerin kabalığını anlayın); Aynı şey, içinde ölümlü kısmın (ya da bağlayıcı ölümün) anlaşıldığı dünya için de geçerlidir.

II. MERKÜR

19. İkinci olarak, karanlık doğanın ve dünya özünün ikinci biçimine ve özelliğine göre, metallerin ve taşların sıkışmasında acı, tutkulu, öfkeli bir öz buluyorum, yani. bir zehir; toprakta ve pis kokulu suda güçlü, sert, gürültülü bir tat oluşturan; ve büyümenin nedeni budur, yani. heyecan verici yaşam: onun mülküne Merkür denir; ve ilk biçimde burukluğa Sal denir.

III. KÜKÜRT

20. Üçüncü olarak üçüncü özelliği buluyorum, yani. ıstırap, kükürtlü kaynaktır ve özelliklerin çeşitli bölümlerini içerir, yani. çok önemli.

IV. TUZLANDIRICI

21. Dördüncüsü, kükürt kaynağındaki salniteri uyandıran ve sıkışmayı bozan ateş veya ısıyı buluyorum; ve bu bayraktır. Bu, kükürtlü, sulu ve topraklı mülkten salnitörün orijinal yetiştiricisidir; çünkü o, ölümün uyandırıcısıdır, yani. Ölümlü mülkte [uyandırıcı] ve ateşteki hayatın ilk aslı: ve karanlık dünyanın mülkü ateşe bile ulaşır, daha öteye gitmez.

V. YAĞ

22. Beşinci olarak, metallerin ve taşların sıkıştırılmasında herhangi bir şekerden daha tatlı olan bir yağ buluyoruz; diğer mülklerden ayrılabilceği ölçüde. O, ilk göksel kutsal özdür; aslını serbest yağdan almıştır. Saf ve şeffaftır; ama eğer ateş kaynağı ondan ayrılırsa (her ne kadar onu tamamen ayırmak imkânsız olsa da, çünkü büyük muzaffer sevincin kuşağı oradadır), o zaman doğadaki her şeyden daha beyazdır: Ama ateş yüzünden yanmaya devam eder. pembe bir renk; l) kırmızı ve beyazın karışımına göre ışığın sarıya dönüştüğü; toprak özelliği ve güneşin baskın etkisi nedeniyle.

1 Veya koyu kırmızı morkırmızı.

23. Ama eğer sanatçı onu çözebilir ve onu gazap ateşinden ve diğer mülklerden kurtarabilirse, o zaman tüm dünyanın incisine sahip olur, tentürünü anlayın: çünkü Bakire Venüs'ün hazine dolabı orada yatıyor: O güzel kıyafeti [veya inci tacı] olan Meryem Ana'dır.

24. Ey dünyalı adam, hâlâ ona sahip miydin? Burada Lucifer ve Adam ihmalkar bir şekilde onu kaybettiler! Ey insan, burada ne olduğunu bilseydin, onu nasıl arardın! Fakat bu, yalnızca Allah'ın kendilerine seçtiklerine aittir. Ey değerli inci, yeni doğuşta ne kadar tatlısın, parlaklığın ne kadar güzel ve ne kadar mükemmel!

VI. YAŞAYAN CİVA; SES

25. Altıncı olarak, bu yağlı özellikte, tezahür etmiş güçlü ilahi Söz'ün orijinalinden gelen egemen bir güç buluyoruz.

cennet mülkünde; metallerin sesi veya tonunun ayırt edildiği güç; ve onların büyümesi burada oluşur. Çünkü burada kutsal Mercurius var: Karanlıkta doğanın ikinci formunda bağlayıcı, sert, katı ve zehir olan şey, yani burada, serbest lubetin mülkünde (salnitral flagrattaki ateş aşkı böldüğünde) ve öfke) yaratığın neşesinin oluştuğu hoş, neşeli bir Merkür.

26. Ve burada, siz filozoflar, Asil Taşınızın etkili erdemi ve gücü tam olarak işliyor: buraya Tentür denir. Bu operasyon Luna'da kaybolan suyu tentürleyebilir; çünkü burada Jüpiter'iniz bir prenstir; ve Sol bir kral ve bakire Venüs kralın en tatlı eşi. Ancak Mars'ın önce esasını bırakması gerekiyor; ayrıca şeytanın da önce cehenneme girmesi gerekir; çünkü Mesih onu bağlamalıdır; ve kirlettiği basit Luna'yı göksel kanının yağıyla tentür; öfkenin sevince dönüşebilmesi için. Böylece sanatçının sanatı doğar: burada Gizemin çocukları tarafından anlaşılmaktadır.

[VII. ÖZ, BEDEN]

27. Yedinci olarak, metallerin sıkıştırılmasının ayrılmasında beyaz kristalli bir su buluyoruz; yani göksel su, yani. cennetin gökkubbesinin üzerindeki su; Yağlı özelliğin bir gövdesi olarak yağdan ayrılmış olan. Metallere beyaz kristal bir parlaklık verir; ve Venüs mülküyle onu tamamen beyaz yapar; ve bu gümüş bir mülktür; ve Sol'daki Venüs, bir altın; ve Venüs'teki Mars, bir bakır; ve yine Mars'taki Venüs bir demir; Venüs'teki Jüpiter, bir teneke; Venüs'teki Satürn, bir öncü: Venüs'teki Merkür, cıva; Venüs olmadan ne sabit ne de mineral metal olmaz.

28. Böylece Venüs'ten, yağ ve kristal sudan oluşan, tüm metallere vücut veren göksel özü anlayın, ruhsal güzel bedeni anlayın; diğer niteliklerin etkisi olmaksızın kendine özgü özü, büyük bir uysallık ve tatlılıktır. Onun asıl kendine özgü özü, tatlı, saf bir sudur; ancak tezahür eden Sözün gücü, en kutsalları ateşten geçerek yağa dönüştürür; çünkü yağda ateş bir parlaklık veya parlaklık verir. Ateş kendi içindeki suyu tattığında; sonra tadından bir yağ verir; dolayısıyla yağ ruhsaldır, su ise bedenseldir. Petrol, gücün l) gövdesidir; ve su, petrolde yaşayan ve petrolü oluşturan veya kullanan mülklerin bir kütlesi l)

bir malikane için su. Suda temel yaşam, yağda ise ruhsal yaşam vardır; 2) ve petrolün gücünde ilahi yaşam, yani. Tanrı'nın bir tezahürü olarak ifade edilen Sözün yaşamı.

1 Metin Corpus. 2 Ya da ruhun yaşamı.

29. Şimdi burada, Verbum Fiat'ın sıkışmasında kutsalın, kutsal olmayanla birlikte nasıl pıhtılaşmaya girdiğini görüyoruz. Çünkü her şeyde hem öldürücü hem de diri bir su vardır; ve ayrıca ölümcül, zehirli bir erdem ve iyi bir yaşamsal erdem; bir kaba ve bir ince [güç]; biri kötü, diğeri iyi: bunların hepsi Tanrı'nın sevgisinin ve öfkesinin doğasına göredir.

30. Taşların, metallerin ve toprağın kabalığı, karanlık dünyanın mülkiyetinden gelir; bunların hepsi ölümlü bir [özellik] içindedir, ruhtan değil maddeden anlarlar: kabalığın ruhu, Lucifer'in içinde bulunduğu zehirli yaşamdadır. bu dünyanın prensi.

31. Fakat göksel kısım, iğrençliği ve zehir kaynağını esir tutar; öyle ki şeytan bu dünyanın özünde en zavallı yaratıktır; ve bu dünyada ebedi bir varlığa sahip olan canlılardan alabileceği şeyler dışında kendi mülkiyetinde hiçbir şeyi yoktur; arzuyla ebedi olanın gazabına girmelerini; yani. hokkabazlık büyülerine.

32. Yaradılışı doğru bir şekilde ele alırsak, o zaman ilahi bir ışık ve tefekkürden daha fazlasına ihtiyacımız yoktur: aydınlanmış zihin için bu çok kolaydır ve pekala araştırılabilir. Bir insan doğanın derecelerini düşünsün; o bunu güneşte, yıldızlarda ve elementlerde çok net bir şekilde görür. Yıldızlar kristal su ruhundan başka bir şey değildir; yine de maddi bir su değil, yangındaki salnitral flagratın güçleri.

33. Çünkü içinde bulundukları küre ateşlidir; yani salnitral ateş, toprak maddesinin, metallerin, ağaçların, bitkilerin ve üç elementin, ateş, hava ve suyun bir özelliğidir. Üstün olan aynı zamanda aşağıdır; ve toprağın sıkışmasında bulduğum şey aynı şekilde astrumdadır; 1) ve ikisi de beden ve ruh olarak birbirine aittir.

1 Veya takımyıldızı.

34. Astrum ruhu, toprak da bedeni temsil eder; yaratılıştan önce ebedi nesilde her şey karşılıklı olarak birbirinin içindeydi; ama hiçbir pıhtılaşma veya oluşumda; ama böyle maddi bir içeriği olmayan, güçlü bir güreş aşk oyunu olarak.

35. Ama o, Söz'ün hareketiyle alevlendi, yani. Ver bum Fiat: ve bununla birlikte salnitral flagrattaki iltihaplanma, her özellik kendi içinde bölündü; ve uyanan buruk izlenimle (yani Fiat adı verilen doğanın ilk formu) bir araya geldi ve böylece her biri kendi özelliğinde pıhtılaştı; özelliğinde incelik ve özelliğinde kabalık; hepsi derecelere göre; doğanın ebedi neslinin kendisini birlikten sonsuz çokluğa türetmesi gibi.

36. İyilik ve kötülük astrumda tezahür eder: 1) ebedi doğanın öfkeli ateşli gücü ve aynı zamanda kutsal manevi dünyanın gücü, temel bir ilham olarak yıldızlarda tezahür eder.

Bu nedenle, hiçbirini göremediğimiz pek çok karanlık yıldız ve görebildiğimiz pek çok hafif yıldız vardır.

37. Bunun bir benzerini, çok çeşitli olan ve çeşit çeşit meyvelerin yetiştiği toprakta da görüyoruz. üstün kürelerin özelliklerine göre: çünkü ölümlü suyun pıhtılaştığı en kaba madde olan toprak da aynı şekildedir.

38. Dünya doğanın yedinci biçiminde pıhtılaşmıştı, yani. özünde; çünkü bu, diğer altı özelliğin onların arzularında yarattığı özün aynısıdır: yukarıda belirtildiği gibi esas olarak yedi özellikten oluşur; ancak özelliklerin ortaya çıkışı veya çeşitli açıklamaları, her özelliğin kendisini tekrar yediye açıkladığı salnitral ateşte gerçekleştirilir; Sonsuzluğun ve büyük olasılığın (2) ortaya çıktığı yerde, başlangıçta olmayan bir şeyden başka bir şey yapılabilir.

1 Veya takımyıldızı 2 Veya kudret.

39. Tüm varlıkların varlığı yalnızca tek bir şeyden sonsuzluğa doğru [kendini türeten] sihirli bir doğumdur; Bir, Tanrı'dır, sonsuzluk zaman ve sonsuzluktur ve Bir'in tezahürüdür; burada her şey birden çoka ve çokluktan da bire indirgenebilir.

40. Ateş, küçük bir güçten topraktan küçük bir filiz çıkaran ve onu çok dallı, dalı ve meyveli büyük bir ağaca dönüştüren; ve onu tekrar tüketir ve onu tekrar tek bir şeye indirger, yani. ilk ortaya çıktığı yer olan küle ve toprağa dönüşür: ve böylece bu dünyadaki her şey geldikleri yere tekrar girer.

41. Bu dünyanın özü kolayca araştırılabilir, ancak içinde başka bir ışık olmadığı sürece merkez veya hareket noktası mantık açısından karanlık kalacaktır: Dairenin içinde olduğunu ve onu ölçebildiğini varsayar; 1) ama anlayışta yok.

42. Verbum Fiat'ın yıldızlar ve elementlerle birlikte dış dünyanın yaratılışına ulaştığı noktaya kadar, bu dünyanın yerindeki üç İlkenin tümünde hiyerarşiyi ve krallık egemenliğini göz önünde bulundurduğumuzda, o zaman şunu görürüz: tüm yaratılışın yalnızca bir üyesi olduğu kraliyet tahtının punctum 2) zemini.

43. Çünkü yıldızlar ve dört element ve onlardan doğup türeyen ve orada yaşayan her şey tek bir punctum'a asılıdır (veya ona aittir); İlahi gücün kendisini bir biçimde tezahür ettirdiği yer: ve bu punctum üç İlkede duruyor, yani. üç dünyada: bu dünyada hiçbir şey bu nokta olmadan yaşayamaz; o, tüm güçlerin yaşamının ve hareketinin tek nedenidir; ve o olmasaydı her şey hareketsizlikte 3) hareketsiz olurdu.

44. Çünkü eğer ışık olmasaydı, o zaman elementlerin hareketi daha az olurdu: her şey buruk, sert bir özellik olurdu, tamamen ham ve soğuk olurdu: ateş soğukta gizli kalırdı; ve su, yıldızların malı gibi yalnızca keskin bir ruh olurdu; hava da su kaynağının, kükürtün içinde gizlenecek, hareketsiz, hareketsiz bir hava olacaktı. öz.

45. Tüm hareketlerin, hareketlerin ve yaşamın tek nedeninin ışık olduğunu gerçekten görüyoruz; çünkü her yaşam ışığın gücünü arzular, yani. ifşa edilen punctum: ve yine de hayat punctum değil, Doğanın biçimidir. Ve eğer bu punctum açık durmasaydı, o zaman karanlığın krallığı bu dünyanın yerinde ortaya çıkacaktı;

1 Veya matematiksel olarak tanımlayın ve gösterin. 2.

Merkezi ateş veya radikal ısı; hareket noktası, ışığın erdemi.

3. Veya sonsuz sessizlik.

[gazap yeri] Lucifer'in bir prens olduğu ve bu dünyanın yerine ebedi doğanın gazabında prenslik tahtına sahip olduğu yer.

46. Bu nedenle, ey insan, [şimdi] evinde nerede olduğunu kendinle düşün, yani bir tarafta 1) yıldızlarda ve dört elementte; ve diğer tarafta 2) şeytanların arasındaki karanlık dünyada; ve üçüncü bölüme gelince 3) cennetteki ilahi güçte. Sende efendi olan, onun hizmetkarı olduğun o mülk, güneş ışığında istediğin kadar heybetli ve görkemli bir şekilde eğlenip buharlaşsın; Sende sonsuz [ışık] yok ama pınarın sana açıklanacak.

47. Himmel ve Erde (gök ve yer) kelimeleriyle yaratılışın tüm temelini anlıyoruz; çünkü doğanın dilinde anlayış bu iki kelimedede ifade edilir. Çünkü Himmel (cennet) sözcüğüyle, bu özü (Lucifer'in tahta çıktığı yer) yaratıcı Söz ile kendisinden, yani manevi kutsal dünyadan bir zamana veya başlangıca yaratan Verbum Fiat'ın ilhamı anlaşılmaktadır. . Erde (toprak) sözünden de özdeki gazap anlaşılmaktadır ki, öz gazapta toplanmıştır; ve koyu Kükürt, Cıva ve Tuzun özelliklerinden indirgenmiştir, yani. doğanın orijinal güçlerinin dışına çıkarılmış ve bir sıkıştırma veya pıhtılaşmaya dahil edilmiştir.

48. Bu pıhtılaşma Er hecesidir, diğer hece ise de veya den elementidir. Çünkü dünya element değildir, fakat [element] hareket edendir, yani. pıhtılaştığı güç; anlamsız bir hayat olan doğanın ateşte öldüğü, asıl aslını ateşte alan manevi unsur budur; buradan ölüm ya da utançtan canlı bir hareket doğar; ve [ateşte] çürüyen şeyden, yani. toprak, ölü su ve ayrıca ölümcül ateş ve dünyevi bedenlerde ölmekte olan bir kaynak oluşturan zehirli hava.

49. Doğa tutuşturulduğunda, element kendisini dört özelliğe ayırdı (ve sergiledi), ancak bunlar kendi içinde yalnızca bir tanedir. Gerçek unsur, ateşte çürüyen özde bulunur, aksi halde toprak meyve veremezdi. Şimdi dört element olarak adlandırılanlar element değil, yalnızca gerçek elementin özellikleridir.

Element ne sıcak ne soğuk, ne kuru ne de nemli; bu, içsel cennetin hareketi veya yaşamıdır, yani. yaratık açısından gerçek melek hayatı. Bu, doğa aracılığıyla ateşten çıkan ilk ilahi tezahürdür: Ebedi doğanın özellikleri onda işlediğinde; Cennet denir.

1 Yani. Bedenin ve dışın çamurdan karnına gelince, sen bu zahir aleminde bir süreliğine misafir oluyorsun, zamanın boşluğunda yolculuk ediyorsun.

2 Yani. Ruhunuza gelince, kendi benliğiyle ve yaratıksal varlığıyla, ilahi ışıktan ve yenilenmeden yoksun, cehennemin derinliklerinde.

3 Sonsuz ışıktaki ilahi suretinize ve sevgi ruhunuza gelince.

50. Himmel (cennet) sözünden suyun nasıl olduğu anlaşılmaktadır, yani. Ölümlü kısımdaki kabalık pıhtılaştı ve ruhsal olan kutsal kristal sudan ayrıldı. Orada, maddi sudan ifade edilen (ya da yayılan) bir öz olarak zaman, maddeyle birlikte başladı.

51. Manevi su diridir ve ilham alan kişi dilsizdir ve duygusuzdur, anlayıştan yoksundur ve diri suya göre ölüdür; Musa bunun hakkında şöyle der: Tanrı onu gökkubbenin üzerindeki sudan ayırdı.

52. Gökkubbe başka bir İlkedir, yani. Hareketin başka bir başlangıcı (ya da oluşumu): Gökkubbenin üzerindeki su, içinde Tanrı'nın Ruhu'nun hüküm sürdüğü ve çalıştığı ruhsal sudur: Çünkü Musa aynı zamanda Tanrı'nın Ruhu'nun su üzerinde hareket ettiğini de söyler: Çünkü ruhsal unsur suyun içinde hareket eder. dört element; ve manevi unsurda Tanrı'nın Ruhu manevi su üzerinde hareket eder: bunlar karşılıklı olarak birbirlerinin içindedirler.

53. Tanrı'nın ikamet ettiği cennet kutsal unsurdur; ve Tanrı ile dört element arasındaki gökkubbe veya uçurum ölümdür; çünkü içsel

cennetin, dışsal temel yaşamdan farklı bir doğumu (yani başka bir yaşamı) vardır. Gerçekten de birbirlerinin içindeler ama biri diğerini kavrayamıyor; tıpkı kalay ve gümüşün hiçbir zaman tam olarak birbirine karışmaması gibi; çünkü her biri başka [veya muhtelif] Prensiplerdendir; Her ne kadar birbirlerine benzeseler ve birbirlerine çok yakın olsalar da, yine de birbirlerinin iç ve dış suları gibidirler;

bu noktada da anlaşılmalıdırlar. İç ve dış Venüs üvey kardeşlerdir; aslında aynı babadan geliyorlar ama iki anneleri var; bunlardan biri bakire, diğeri bekaretini bozmuş; ve bu nedenle, onun kınamasını ve utancını ateş aracılığıyla ortadan kaldıracak olan Tanrı'nın yargısına kadar ayrılırlar.

54. Musa, Tanrı'nın göğü suların ortasından yarattığını yazar; [ve] bu çok doğru. Astrum 1) harici bir su ruhudur, yani. dışarıdaki suyun güçleri; ve maddi su, güçlerin içinde çalıştığı bedendir. Artık ateşli, havadar ve aynı zamanda dünyevi kaynak astrumdur; aynısı maddi suda da vardır. Üstün olan [astrum] aşağı olanın yaşamı ve egemenliğidir; aşağı olanı harekete geçirir, böylece aşağı olan hareket eder, hareket eder ve çalışır. Aşağı olan, üstün olanın bedeni veya karısıdır; aslında üstün, aşağı olanın kılığındadır, ama aynı zamanda zayıf ve güçsüzdür.

1 Astrum sözcüğünü, tüm güçleri, özellikleri, etkileri ve iç ve dış takımyıldızlarıyla birlikte tüm yıldızlı gökyüzünü anlayın.

55. Ve eğer güneş ışığı tarafından tutuşturulmamışsa, üstün olan da aşağı olan kadar zayıf ve iktidarsızdı: aynı şey tüm dış güçlerin kalbidir; ve onuncu sayıya kadar açık punctumdur. Eğer buzağı gözlerimizle görmediğimiz her şeyi küçümseyecek kadar kör olmasaydık, onları açığa çıkarmak doğru ve gerekliydi; ama Tanrı inciyi ve kendisini kötülerin gözünden sakladığına göre, onu kendi haline bırakacağız. Yine de okul arkadaşlarımıza yeterince ipucu verelim: İncimizi hayvanlara vermeyeceğiz.

56. Böylece dış göğün ne olduğunu, yani suyun güçlerini veya kavramını anlıyoruz. Dünyanın başlangıcıyla başlayan Fiat sözcüğü ya da gücü henüz bir yaratımdır; l) yine de sürekli olarak sudan göğü yaratır: ve Tanrı'nın ruhu hâlâ su üzerinde hareket eder; ve kutsal su hâlâ gökkubbenin altındaki sudan sürekli olarak ayrılıyor.

57. Bu kutsal su, Mesih'in bize içmemiz için vereceğini söylediği sudur; bu içimizde sonsuz yaşamın pınarına fışkırmalı. Kutsal göksel bedensellik bundan ibarettir; bu, İsa'nın gökten getirdiği bedendir; ve aynı şekilde ölü ya da çürümüş bedenimize göksel cennetsel özelliği kattı; Ve

bizimkini onunkinde hızlandırdı; Meryem'in özündeki antlaşmanın 2) amacını anlayın; ileride bahsedileceği gibi.

58. Mesih'in Ahitleri 3) bu göksel özden oluşur; ve göksel kutsal bakireliğin bu kutsal özü, kutsal tentürle birlikte ölümü yok etti; ve yılanın kudretli başını Tanrı'nın gazabıyla yaraladı; çünkü ilahi güç oradaki en yüksek yaşamdır.

1 Veya yaratıyor. 2 İşaretleyin veya sınırlayın. 3 Vaftiz ve Akşam Yemeği.

59. Böylece, Tanrı'nın ikamet ettiği kutsal cennetin, Fiat'ta veya yaratılmış [gökyüzü] içinde nasıl hareket ettiğini ve Tanrı'nın gerçekten her yerde mevcut olduğunu anlıyoruz; ve her şeyde ikamet eder: ama hiçbir şeyden anlamaz. O, kutsal özün içsel cennetinde, yani güçte tezahür eder. elementte. Bu kutsal element (dört elementin başlangıcında veya oluşumunda) yeryüzüne nüfuz etti; ve kutsal gücün mülkünde filizlendi (ya da tomurcuklandı) ve insanın göksel bir yerde yemesi gereken meyveler verdi.

biçim.

Fakat insanda yok olunca lanet yeryüzüne indi ve böylece Cennet dört unsurdan mahrum kaldı; ve içe doğru [element] kendi içinde emekli olmaya devam etti. Orada, eğer biri bu dünyanın özünden ayrılıp Mesih'in açtığı yoldan ona girecekse, bu, insana hâlâ açıktır.

60. Tüm yaratılmış dünyanın punctum'u Sol'un merkezine aitti, 1) ama artık şu anda öyle değil: o düştü, bir kraldı: dünya lanet altındaydı ve [vardı] kendine özgü bir merkez haline gelmek; kibirden, dört elementten doğan her şey buna yönelir ve düşer: her şey yeryüzüne düşer; Fiat için 2) henüz derinlerdedir ve 3) tüm dünyevi özü, Tanrı'nın hükmüne göre, ayrılık için birlikte yaratır.

61. Dünyanın tamamen 4) güneşin bulunduğu yerden geldiğini kastetmiyoruz; ama tüm küreden, her iki içsel manevi dünyadan; fakat onun [yani bizim anlamımızın] başka bir ABC'si vardır, şu şekildedir ki, yeryüzü ayrılık için Tanrı'nın hükmüne aittir; o zaman bile açık olacaktır, bu nedenle denilir: Sol'un punctum'una aittir.

1 Ad centrum Solis, güneşin merkezine. 2 Veya yaratılış.

3 Veya çizer veya betonlar. 4 Veya yalnızca.

62. Çünkü en kötü, en iyinin nedeni olmalıdır. Sonsuz sevinç şundan ibarettir: acıdan kurtulmamız. Tanrı, kutsal özünü sonsuza kadar reddetmemiştir; ama yalnızca buna karışan kötülük. Ancak kristalin dünya ortaya çıktığında şu Söz yerine gelecektir: Bu, Sol'un punctum'una aittir. Burada okul arkadaşlarımızın anlayışına yeterince ipucu verdik; ayrıca burada sessiz olmalıyız.

Onbirinci Bölüm

Yaratılışın Gizemi

1. Zahiri insanın mantığı şöyle diyor: Nasıl oluyor da Tanrı insana dünyanın yaratılışını açıklamadı, Musa ve Tanrı'nın çocukları bu konuda bu kadar az şey yazdılar, zira bu, üzerinde çalışılan en büyük ve en temel eserdir. ana bağlıdır?

2. Evet sevgili akıl, koynuna kokla, ne tadı var? Aklını düşün, ne kadar sürer

sonra? Muhtemelen şeytanın kurnaz yanılgılarından sonra: Eğer şeytan buraları bilmeseydi, sanki henüz bir melekmış gibi; Kendi yüksek ışığında büyümlü doğuşu görmemiş olsaydı, o zaman özünde bencil bir efendi ve yaratıcı olmayı arzulamamıştı.

3. Tanrı neden şimdi bilgi ruhunu çarmıhla alan çocuklarını saklıyor ve onları sıkıntıya ve kibir batağına atıyor? Bu nedenle Miserere'nin melodisini çalıp alçakgönüllülükle yola devam edebilecekleri kesindir; ve bu hayatta spor değil l) doğanın ışığıyla; Aksi takdirde, eğer ilahi büyümlü ne olduğunu görüp anarlarsa, o zaman şeytanı taklit etmeyi de isteyebilirler (ve) Lucifer'in yaptığı gibi: bu yüzden bu onlardan gizlenmiştir. Ve ne Musa ne de başkası bunu daha açık yazmaya cesaret edemez; ta ki yaratılışın başlangıcı dünyanın sonunu kendi içinde görene kadar: Ve sonra açık durması gerekir.

1 Metin, Zaman.

4. Bu nedenle kimse bizi suçlamasın; Çünkü Musa'nın İsrail'le konuşurken yüzünün önüne astığı peçeyi gözlerinden kaldıracağı vakit geldi. Rab onunla konuştuktan sonra Musa bunu görmek istedi ve şöyle dedi: Tanrım, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, yüzünü görmeme izin ver. Ama Rab bunu istemedi ve şöyle dedi: "Arkamı göreceksin, çünkü kimse yüzümü göremez."

5. Artık Tanrı'nın gözü Musa'da ve Azizler'deydi; onlar Tanrı'nın ruhunu görmüş ve konuşmuşlardı, ama yine de içlerindeki ruhsal doğuşun sezgisine sahip değillerdi; yalnızca Tanrı'nın harikalar yaratacağı zamanlar dışında; Musa'nın Mısır'da harikalar yaptığı zaman olduğu gibi: o zaman

İlahi büyü, yaratılıştaki olduğu gibi tarz ve bilgelik açısından da ona açıktı.

6. Ve bu Lucifer'in düşüşüydü: o bir doğa tanrısı olacaktı ve dönüşüm içinde yaşayacaktı. Ve bu, putperestlerin putperestliğiyle bile: Tek Tanrı'dan doğanın büyüye dönüşüne düştükleri büyüye dönüşü anladıkları ve doğanın güçlerinden kendilerine putlar seçtikleri için.

7. Yaratılışın neden bu kadar karanlık kaldığı; ve Tanrı, içlerinde gerçek ışığın parladığı çocuklarını, kendilerine belli edilmeyen sıkıntılarla kapladı. Adem'in de aynı şehvetle büyüye bilmeyi ve kanıtlamayı hayal ettiğini ve Tanrı gibi olacağını görünce; öyle ki Tanrı ona izin verdi, göksel imgesini doğanın kibiriyle kirletti ve onu tamamen karanlık ve dünyevi hale getirdi; Lucifer'in de yaptığı gibi, doğanın merkezinde bir melekten şeytana dönüştüğünde.

8. Bu nedenle Okuyucuyu büyüye doğru kullanması konusunda ciddi olarak uyaracağım. Allah'a karşı gerçek iman ve tevazu içinde; ve turba magna'ya sihirli bir şekilde karışmayın: Tanrı'nın şerefine ve insanlığın kurtuluşuna katkıda bulunmadığı sürece.

9. Verbum Fiat'ın henüz bir yaratım olduğunu gerçek anlamda söyleyebiliriz. Her ne kadar taşı ve toprağı yaratmasa da; yine de aynı özellikte pıhtılaşır, oluşur ve çalışır. Doğa için her şey mümkündür; tıpkı başlangıçta taşları ve toprağı, ayrıca yıldızları ve dört elementi yaratması ve bunları üretmesi veya tek bir zeminden işlemesi mümkün olduğu gibi; bu güne kadar da öyle. Eğer insan doğayı iş sırasına göre doğru kullanırsa, güçlü arzu (ki bu büyüye temeldir) aracılığıyla her şey etkilenebilir.

10. Bütün özler yedi özellikten ibarettir. Artık özü bilen kişi, öz haline geldiği özün aynı ruhuyla onu başka bir biçime dönüştürebilir ve aynı şekilde onu başka bir öze dahil edebilir; ve böylece iyi olanı kötü, kötü olanı iyi yapın.

11. Her şeyin dönüşümü benzetme yoluyla gerçekleştirilmelidir, l) yani. kendi doğası gereği: çünkü yabancılaşmış olan onun düşmanıdır. Nasıl ki insan, teşbihteki ilâhî esasla yeniden dirilmeliyse; ilahi esasın kutsallığındaki benzerlikle

ki kaybetti.

1 Benzetim veya benzerlik.

12. Ve sahte Büyücü, asimile olan büyü yoluyla insanı yaraladığı ve arzu aracılığıyla onun kötülüğüne kötülük kattığı için, yani. özümsemeye; ve doğru kutsal inanç ya da ilahi arzu da özümsemeye girer ve sahte arzunun yer almaması için insanı affeder.

13. Böylece her şey özümsemekten ibarettir; her şey onun özümsemesine katılabilir. Ve eğer o kendi haline gelirse onu özümseyin iyi olsun, kötü olsun, malıyla sevinir ve etkili bir şekilde çalışmaya başlar: hem iyilikte hem de kötülükte görüldüğü gibi.

14. Örneğin: Bir adamın küçük bir zehir almasına izin verin: o, daha önce dinlenmiş olan bedendeki zehri çok geçmeden büyük bir istekle alacaktır; ve böylece kendini güçlendirir ve gücünü tam anlamıyla kullanmaya başlar; ve aksini yozlaştırıp yok etmek, yani. iyi. Ve şimdi kötünün kendi malı üzerinde yapabileceği şeyi, iyi de kendi malı üzerinde aynı şekilde yapabilir; gazaptan kurtulduğunda aynı zamanda gerçek neşeye de özdeşleşebilir.

15. Bu dünyanın özü kötülük ve iyiliktir; ve biri olmadan diğeri olamaz. Ama bu, bu dünyanın en büyük kötülüğüdür; kötünün iyiye üstün geldiği; öfkenin sevgiden daha güçlü olduğunu. Ve bu, şeytanın ve insanların günahından dolaydır; Doğayı, vücutta bir zehir gibi güçlü ve etkili bir şekilde gazapta etkili olacağına dair yanlış arzuyla rahatsız edenler.

16. Aksi takdirde, eğer doğa, kendi formları içinde, özellikle eşit ağırlıkta, eşit uyum ve uyumda bulunsaydı, o zaman bir özellik diğerinin üzerinde tezahür etmezdi: işleyiş ve nitelik bakımından sıcak ve soğuk eşit derecede dengede olurdu. Ve o zaman Cennet hâlâ yeryüzünde olurdu; ve insanın dışında olmasa da yine de insanın içinde olacaktı; eğer mülkleri eşit ağırlıkta olsaydı [sayı ve ölçü, eğer sıcaklıkta henüz duruyorlarsa] o zaman bozulmaz ve ölümsüzdü.

17. Bu, insanın ve tüm yaratıkların ölümü ve sefaletidir: Mallar bölünmüştür ve her biri kendi nefesine taliptir; ve güçlü bir şekilde kendi iradesiyle çalışan ve hareket eden; hastalık ve acı buradan doğar. Ve tüm bunlar şu şekilde ortaya çıktı: Tek bir element tezahür ettiğinde ve

kendini dört özelliğe ayırdıysa, her özellik özümsemeyi arzuladı, yani. kendi dışında ve kendisine göre bir öz; buruk Fiat'ın etkileyip pıhtılaştırdığı; böylece mülklerde toprak ve taşlar oluştu.

18. Ama şimdi elementler ve astrum arasındaki dış dünyanın en büyük Gizemini ele alacağız. Elemental ruh, astral ruhtan ayrılmıştır ama yine de ayrılmamıştır; beden ve ruh olarak birbirlerinin içinde yaşarlar; ama biri diğeri değil. Astral ruh, elementalin yanı sıra kendi bedenlerini de yaratır ve bu da tüm canlılarda, hayvanlarda ve bitkilerdedir.

19. Bu dünyadaki her şeyin iki katlı bir bedeni vardır. ateşten, havadan, sudan ve topraktan bir elemental; ve astrumdan manevi bir beden. Ve aynı şekilde iki yönlü bir ruh, yani. biri astral, diğeri elemental.

20. Yalnızca insan (tüm dünyevi yaratıklar arasında) üçlü bir bedene ve ruha sahiptir. Çünkü onun içinde aynı zamanda içsel bir manevi dünya da vardır; bu da aynı şekilde iki yönlüdür, yani. ışık ve karanlık; ve [bu] aynı zamanda bedensel ve ruhsal olarak da. Bu ruh ruhtur; ancak bu beden, Adem'de ölen, yani ilahi güç ondan ayrıldığında hayatında kaybolan ve uyanan kibirde ikamet etmeyen kutsal elementin suyundandır.

21. Ruhu Tanrı'yı göreceksen, hangi kutsal bedenin yenilenmesi gerekir; aksi takdirde, (kendisini aynı su kaynağıyla Mesih'te tezahür ettiren) Tanrı'nın ruhunda kutsal unsurun suyundan yeniden doğmadıkça onu göremez; insanın kaybolan bedeninin kutsal su ve ruhla canlandırılabilceğini; Aksi halde Tanrı'nın kutsal yaşamında ne duygusu ne de görüşü vardır.

22. Doğayı anlayıp anlayamayacağımızı şimdi bu iki katlı dışsal beden üzerinde tam anlamıyla düşünmemiz ve değerlendirmemiz gerekiyor; ve bu anlayış olmadan hiç kimsenin kendisine usta [ya da bilgili] demesine izin vermeyin. Çünkü bu (bedenlerde) bütün zahiri mahlûkların ve zatların hakimiyeti saklıdır; çoğu zaman birbirine zıttırlar ve birinin diğerinden ayırdığı bedende hastalık, bozulma ve ölüm ortaya çıkar.

23. Yıldız bedeni, insandaki ilahi olan dışında en yüksek olanıdır; Elemental beden yalnızca onun hizmetkarı veya meskenidir, tıpkı dört elementin yıldızların egemenliğinin yalnızca bir bedeni veya ikametgahı olması gibi.

24. Temel ruh ve beden cansızdır ve anlayıştan yoksundur, içinde yalnızca şehvet ve arzu vardır, bitki örtüsü onun doğru yaşamıdır; çünkü astrum olmadan havanın anlamı yoktur. Astrum, elementlerdeki tüm özlerin bilgisinin belirgin bir şekilde anlaşılmasını sağlar.

25. Ancak içsel ışık ve ışığın gücü insana doğru ilahi anlayışı verir; fakat yıldız ruhunda doğru bir ilahi kavrayış yoktur; çünkü astrumun başka bir Prensibi vardır. Yıldız bedeni, karanlığın içindeki ışık dünyası gibi, elementalde yaşar: tüm yaratıkların gerçek rasyonel yaşamıdır.

26. Tüm astrum, seste dışsal olarak ifade edilen Söz'den başka bir şey değildir; kutsal, ebedi konuşan Söz'ün dışarıda konuşmasını ve şekillenmesini sağlayan araçtır; kutsal Tanrı'nın önünde çalan ve melodiler veren, araştırılmaz çeşitli ses ve melodilerin, her türden enstrümanın büyük bir uyumu gibidir.

27. Çünkü bunlar, özün içindeki sesin ortaya çıktığı, birbirinin içine giren ve karşılıklı olarak birbirini kucaklayan salt güçlerdir; ve arzu, yani. Fiat, bu sesi alıyor ve onu anlamlı hale getiriyor. Bu madde, elementlerin kendi içlerine aldıkları, onu kendi içlerinde pıhtılaştırdığı ve bir tavuğun yumurtalarını yumurtlaması gibi onu kuluçkaya yatıran yıldızların ruhudur: elementlerdeki gerçek rasyonel yaşam buradan kaynaklanır. Ve böylece Yıldız ruhu da tüm yaratıklarda yumurtadan çıkar ve pıhtılaşır.

28. Çünkü erkek ve dişi karşılıklı olarak birbirlerine tohum atarlar; bu sadece astrumun kükürtünden ve dört elementten oluşur; daha sonra matraste yumurtadan çıkar ve yaşayan bir ruh halinde pıhtılaşır.

29. Çünkü matrise ekilen tohumda ateş yakıldığında ruh, bir mülk olarak kendisini tekrar bedenden ayırır; tıpkı ateşten gelen ışık gibi, sonsuz doğanın hakkı gereği; ve iki, birde tezahür eder, yani. astrumdan manevi bir beden ve dört elementten etli bir beden.

30. Ve bu yıldız ruhu, Punctum Solis'e bağlı olan ve ışığını ve yaşamını ondan alan büyük dünyanın ruhudur; Bütün yıldızlar güneşten ışık ve güç aldıkları gibi, ruhlarını da aynı şekilde alırlar.

31. Güneş astrumun merkezi, dünya da merkezdir

elementlerin: birbirlerine göre ruh ve beden ya da karı-koca olarak vardılar;
Her ne kadar astrumun özünü yumurtadan çıkardığı başka bir karısı
olsa da, yani. tüm yıldızların (ama özellikle güneşin) karısı olan ay.
Operasyonun özünde bunu kastediyorum.

32. Astrumun tamamen Sol'un punctumundan doğduğunu kastetmiyoruz,
yani ben ona yıldızların merkezi diyorum. Güçlerin merkezidir, yıldızların
güçlerinin özünde hareket etmesinin sebebidir; güçlerin kalbi olarak
güçlerini açar ve onlara gücünü verir ve onlar, onun özünde eyleme veya
arzuya yöneldikleri için karşılıklı olarak onun özünden sevinirler.

33. Ve burada bile yaratılışın büyük Gizemi yatmaktadır, yani. yani iç
kısım. Böylece Tanrı, kendisi olan ebedi konuşan Sözü ile kendisini
tecelli ettirmiştir: Dışsal olan, içsel olanın bir türüdür. Tanrı yabancılaşmış
değildir; her şey, her biri kendi Prensibi ve derecesine göre O'nda yaşar ve
hareket eder.

34. Dışsal özellikler, dışsal olanın kendisinde bulunur, yani. ifade edilen
Sözde ve tamamen dışsaldır; kendi güçleriyle kutsal dünyanın güçlerine
ulaşamazlar; yalnızca kutsal dünya onlara nüfuz eder: aynı zamanda
kendi içinde de yaşar: Ama Sol'un punctumunda sekizinci sayı açıktır,
yani. sonsuz doğa, sonsuz büyümlü ateş; ve ateşte dokuzuncu sayı olan ebedi
tentür; ve tentürde
onuncu sayı olan Tanrı'nın kendini gösterdiği haç
vardır: ve bu tezahürün ötesinde ebedi anlayış vardır, yani. BİR, yani Tanrı,
YEHOVA, yani. Uçurum.

35. Tanrı bölünmüş olduğundan değil: Biz sadece onun tezahüründen,
güneşin parlayan parlaklığının hangi yetenek ve güçten kaynaklandığından,
zaman devam ettiği sürece aynı şeyin değişmez olduğundan bahsediyoruz;
yani ebedi, manevi, büyümlü ateşin ateşli tentürünün parlaklığından.

36. Çünkü onun parıltısı veya parlayan ışığı, dış dünyanın kendisinde
tecelli ettiğinden daha derin bir orijinallik derecesine sahiptir. Bilge kafirler
bunu gözlemlediler ve tüm doğanın dışında kendi içinde yaşayan gerçek
Tanrı'nın onlar tarafından bilinmediğini görerek, Tanrı adına ona taptılar.

Onikinci Bölüm

Yaratılışın Altı Günlük Çalışmalarından

1. Musa'nın dediği gibi, Tanrı'nın göğü, yeri ve her şeyi altı günde yaratması, dış akıldan tamamen gizlenen en büyük Gizemdir. Ayın derinliklerinde ne gece, ne sabah, ne de akşam vardır; ama dış dünyanın başlangıcından sonuna kadar sürekli bir gün.
2. Her ne kadar yaratılış altı gün gibi bir sürede tamamlanmış olsa da, günlerin işlerinin çok daha incelikli (ya da anlaşılması güç) bir anlamı vardır: yedi özellik de bununla anlaşıldığından, bunların altısı Tanrı'ya aittir. aktif hakimiyet, iyiye ve kötüye ve yedincisi, yani. öz, Allah'ın ifade ettiği ve görünür kıldığı diğer niteliklerin bulunduğu dinlenme alanıdır.
3. Gezegensel kürenin hakimiyetinde, aktif yaşamın (yedincide yer alan) altı özelliğinin, altı gün içinde içsel manevi dünyadan dışsal görünürde kendilerini nasıl tanıttığı ve tezahür ettirdiği figürüne sahibiz. dört elementin dünyası: çünkü gezegensel kürenin yükselişi Sol'un punctumundan gelir; çünkü tüm dairenin (iç ve dış yıldızlar arasında) bir üyesi veya Corpus olduğu hiyerarşilerin kraliyet yeri vardı.
4. Ancak hiyerarşilerin prensinin (geri kalanlarda cennetsel özde oturduğunda) düştüğünü ve ebedi doğanın merkezine ulaşmayı arzuladığını görünce karanlığa atıldı: ve Tanrı onun hareketiyle yaratıldı. kendisi için bu yerden başka bir prens (ama ilahi anlayış olmadan) özün hükümdarı için; ve bu da güneş.
5. Bu yerden, ilahi hareketle, iyi ve kötüdeki temel varlığı yöneten doğanın yedi özelliği (anlayın, gezegenler) ortaya çıktı (Lucifer'in içinde oturduğu ve oradan atıldığı ve kaybolduğu yer). özünde hakimiyet); ve yedi özelliğin haftanın her gününün başında hakimiyetleri olduğu gibi, yaratılışın altı günlük işleri de öyleydi.

6. Çünkü Lucifer hiyerarşilerinin geri kalanını terk etti ve sonsuz huzursuzluğa girdi. Şimdi, Tanrı bu dünyadaki her şeyi altı günde yarattı ve Kutsal Yazılara göre yaratılıştan itibaren yedinci gün olan cumartesi günü istirahat etti; yani dinlenme gününden itibaren, sonsuz dinlenme gününden anlayın ki, o kendisini yaradılışa doğru hareket ettirmiştir; ve ilk güne doğanın ilk biçiminde başladı; yani onu izlenimden ortaya çıkardı ve Sözüyle hareket etti: Bu, konuşan güç Sözüne göre en içe dönük hareketti.

7. Sonra, ifade edilen Söz'de, Pazar, yani güçlerin karşılıklı olarak büyük bir kutsallık ve yücelik içinde birbirleriyle çalıştıkları gerçek cennetsel gün başladı; Çünkü Pazar günü, dünyevi mülkün tutuşmuş kükürt ve salnitresi, tüm hiyerarşinin büyük derinliklerinden, ruhsal dünyalardan, bir kütle (ki bu da yer küredir) halinde yaratıldı ve katı mülkten dışarı atıldı. doğanın ilk biçimi.

8. O zaman bile ilk günün ilk saati başladı: ve doğanın gücü ifade edilen Sözde karşılıklı olarak büyük bir sevinçle hüküm sürdü; bu sevinç gücünden dördüncü günde prenslik yerinde güneş yaratıldı: böylece Güneş'in yaratıldığı bu güç, dünyanın başlangıcının ilk saatine hükmetti; ve böylece dünyanın sonuna kadar devam eden hakimiyetine başladı: ve bu nedenle Pazar gününün ilk saatini güneş yönetiyor; ve gün haklı olarak böyle adlandırılıyor.

9. Musa'nın yaratılışa ilgili sözleri son derece açıktır, ancak mantık açısından anlaşılır değildir, çünkü şöyle yazar: Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Ve yeryüzü biçimsiz ve boştu; ve enginliğin yüzünde karanlık vardı.

Ve Tanrı'nın Ruhü suların yüzü üzerinde hareket etti. Ve Tanrı dedi: Işık olsun; ve ışık oldu. Ve Tanrı ışığı gördü ve bu iyiydi; ve Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı. Ve Tanrı ışığa Gün, karanlığa da Gece adını verdi. Ve akşam ve sabahın ilk günü 1) (Yaratılış i. 15).

10. Bütün anlayış şu sözlerle ifade edilmiştir: başlangıç, prens Mikail'in Ejderha ile savaştığı, dünyanın yaratılışıyla birlikte kustuğu zaman gerçekleşen ilk harekettir. Çünkü o zaman bile, tutuşturmayla birlikte kendisini toprak ve taşlara dönüştüren tutuşturulmuş öz,

içten dışa doğru dökülür.

11. Ve o, yani Ejderha gökten düştü. Kutsal dünyadan, dünyanın öfkesi üzerine, yazıldığı gibi, şimşek gibi: İsa'nın söylediği gibi, Şeytan'ın gökten şimşek gibi düştüğünü gördüm. Üstelik, dünyanın derinliklerinde hava tamamen karanlıktı ve sert, son derece alevlenmiş gazap açıkça görülüyordu. Çünkü içine düştüğü cehennem onun için hazırlanmıştı. yaşadığı ilk Prensip'in büyük karanlığına.

1 Akşam ve sabah ilk gündü.

12. Artık mantığın önündeki perde, Musa'nın gözlerine bakamaması için yatıyor, çünkü o şöyle diyor: Ve dünya şekilsiz ve boştu. Evet, aslında

biçimsiz. Eğer Tanrı'nın Ruhü, (gökte Fiat'la birlikte biriken) iç su üzerinde hareket etmeseydi ve Tanrı, "Orayı aydınlat" dememiş olsaydı, dünya henüz biçimsiz ve boş olurdu.

13. Tanrı Söz ile, Işık olsun dediğinde, ens'in özü ışığın mülkiyetinde güçlü bir şekilde hareket etti, sadece yeryüzünde değil, aynı zamanda tüm derinliklerde: buradan 1) dördüncü günde, Güneş yaratıldı, yani onun yerine tutuşturuldu. Ve bu kelimeye Fiat, yerin kütlesi ve aynı zamanda gök denilen gücün özünde toplanmıştır; bunların hepsi daha önce sadece bir ruhtu, ruhsal bir özdü.

14. Ve konuşmayla, Tanrı'nın söylediği gibi, Işık olsun, gazapta biriken kutsal güç hareket etti ve güçte aynı özde ışık haline geldi. Ve bunun ışığın ortaya çıkmasıyla birlikte, şeytanın kudreti ve gücü özünde tamamen ondan geri çekildi, çünkü burada ışık, karanlıkta, şimdi yeniden uyanmış olan güçte parlıyordu; gazap prensinin anlayamadığı [ışık]; 2) aynı zamanda

onun için de hiçbir faydası yoktu, çünkü onun için faydasız olan doğanın ışığıydı.

15. Ve Musa dedi: Allah ışığı karanlıktan ayırdı, bu da böyle anlaşılmalıdır. Karanlık, gazap mülkünde kaldı, sadece yeryüzünde değil, aynı zamanda bütün derinlerde: ama

Işığın özü, doğanın ışığı gökten doğmuştur (veya ortaya çıkmıştır). astrumun yaratıldığı özden;

bu öz dünyanın her yerinde ve dünyanın üstündedir.

16. Böylece karanlık, hem yerin özünde, hem de bu dünyanın bütün derinliğinde gazabın mülkünde kaldı. Ve doğa ışığı, kutsal unsurun faaliyet gösterdiği ve çalıştığı bir çalışma hayatı olarak ışığın özünde kaldı; bu operasyonda Cennet yeryüzünde tomurcuklandı ve Tanrı'nın lanetine kadar meyve verdi. Ve sonra kutsal çiçeklenme ya da büyüme durdu ve kutsal unsur içsel bir cennet olarak kaldı, sabit, kendi içine kapanık. Ve yine de gücünü doğanın ışığı aracılığıyla yayıyor, ama başlangıçtaki kadar güçlü değil, çünkü lanet onun geri çekilmesinin nedenidir; aslında tam bir ayrılık yok, ama yine de ikinci yaratılan prens Adem'in günahından önceki [olduğuyla karşılaştırıldığında] artık hiçbir şey değil.

I Işığın mülkünde hangi güç veya fazilet vardır. 2 Alın veya algılayın. 3 Yayıldı.

17. Böylece Verbum Fiat'ın ilk hareketinde gök (yani Verbum Fiat'ın yaratılışa ulaştığı noktaya kadar olan daire) toplandı veya kuşatıldı; ve dünya Verbum Fiat ile toplandı ve gezegensel küreye göre yaratıldı. Böylece ayırma yoluyla, yani. ışığın ve karanlığın ve Prens Lucifer'in kovulmasıyla ilk günün yaratılışını anlayacağız.

18. Şimdi, tezahür eden Söz ile ilk gün, diğer beş gün boyunca, hatta dinlenme gününe kadar kendini gösterdi; başlangıcın yeniden sona, sonun da yeniden başlangıca girdiği yer. Doğanın ışığının olduğu Sözün ilk hareketi için

kendini özde alevlendirmiştir, yaratılışın ya da yaratığın sevincidir; diğer günlerle birlikte kendisini doğanın tüm özellikleri aracılığıyla açmış olan ve her bir özelliğe cennet denilebilecek olan: çünkü kendine özgü işleyişini ve etkinliğini kendi içinde geri kalanlara da getirir ve getirir, I) ve her gün bir mülk açıldı hareket eder ve kendini gösterir; burada tuhaf muhtelif işler ortaya çıktı ve ortaya çıktı.

1 Geri kalan özellikleri veya günleri anlayın.

19. İkinci günü Pazartesi olarak adlandırıyoruz ve bu nedenle, ayın günün ilk saatini yönetmesi nedeniyle: ve eski bilge adamların bunu gizli ve mistik tuttukları doğanın ışığında bir şekilde anlamış olmaları çok muhtemeldir. Bunu açıkça açıklamak yerine rakamlarla deşifre etmek daha iyidir. Ve yedi gezegenin isimlerinden de kesinlikle aynı şeyi anladıkları görülüyor; onlara doğanın yedi özelliğine göre, hem yaratılışla hem de doğayla

tamamen uyum ve uyum içinde olan isimler verdikleri için, sanırım yaratılışın temelini kısmen doğru anladılar, Gezegenlerin isimlerinin doğuşu ve türemesi o kadar tam ve zamanında Doğanın dilinden alınmıştır ki. Ancak bunun açık, anlaşılır ve açık hale getirilememiş olmasının nedeni (daha önce de belirttiğimiz gibi) sahte büyü nedeniyle, büyük suiistimal nedeniyle doğadaki hokkabazlık ve hile sanatçılarına gizli kalabilmesidir. Bu nedenle yine de öyle kalmasına izin vereceğiz ve yine de okul arkadaşlarımızın anlayışlarına yeterince ipucu vereceğiz.

20. Şimdi ikinci gün hakkında Musa şöyle yazıyor: Ve Tanrı dedi: Sular arasında bir gökkubbe olsun ve sular arasında bölünsün. Sonra

Tanrı gökkubbeyi yarattı ve gökkubbenin altındaki suyu gökkubbenin üstündeki sudan ayırdı; ve öyle oldu. Ve Tanrı gökkubbeye cennet adını verdi. Ve akşam ve sabahtan ikinci gün oluştu (Yaratılış i. 68)

21. Musa dedi ki, akşam ve sabahtan ikinci gün oluştu, yani birincinin tezahüründen ikinci tezahürün ilerlediğini ve ortaya çıktığını; ve ayrıca, ikinci günde Tanrı'nın gök kubbeyi yarattığını ve suları ayırdığını söyledi; gökkubbenin altındaki su, gökkubbenin üstündeki sudan. Şimdi burada, şimdiye kadar bu dünyanın yeri olmayan, yıldızların çok üzerinde yer alan bir cennete işaret ettiğimiz ve yönlendirildiğimiz gizli perde yatıyor. Akıl, Tanrı konusunda o kadar kördür ki, O'nun hakkında hiçbir şey anlamaz; ve Kutsal Yazıların Tanrı hakkında şöyle dediğini dikkate almıyor: Her şeyi dolduran ben değil miyim: ve zaman ve yer onu bölemez. Gökkubbenin üzerindeki suyun ne olduğu çok daha az anlaşılıyor ki, bunu çok uzak bir yer olarak kabul edecekler, yani. yıldızların üstünde, aynı zamanda cennete de gösterildik.

22. Ama Tanrı'nın bize lütfuyla anlayış bahsettiğine göre, onu anlayabilen alim kardeşlerimiz için onu yazacağız; ve yine de burada dış aklın bencil bilgelikleri için hiçbir şey yazmayacağız, çünkü onlar bunu zaten kendi akıllarının gözlerinde taşırlar ve onu gözden kaçıramazlar, onlar her şeyi yargılayabilirler: Tanrı'nın Ruhu'nun açıkladığı şey bir sapkınlık olmalıdır. anlamasalar bile onlara: öyle ki, onlar dışarıda kalsınlar ve Tanrı'yı bir kez bile tanıyamazlar.

23. Gök, zaman ile sonsuzluk arasındaki uçurumdur: ama Tanrı'nın ona cennet adını vermesi ve suları bölmesi, cennetin dünyada olduğunu ve dünyanın cennette olmadığını anlamamızı sağlar.

24. Gökkubbenin üstündeki su göktedir, gökkubbenin altındaki su ise dış maddi sudur.

25. Burada kutsal [su] ile dış element su arasındaki farkı anlamalıyız: gökkubbenin üzerindeki su, kutsal elementin doğuşunda ruhsaldır; ve kubbenin altındaki su ölümlüdür, çünkü karanlık izlenimle kavranır; lanet ve uyanmış kibir buradadır ama yine de bir su, diğeri olmadan da olmaz.

26. Dış suya baktığımda şunu da söylemeliyim: Burası aynı zamanda gökkubbenin altındaki sudaki gökkubbenin üstündeki sudur. Ama gökkubbe ortasıdır ve zaman ile sonsuzluk arasındaki uçurumdur; böylece farklı olurlar. Ve ben bu dünyanın dış gözleriyle yalnızca gökkubbenin altındaki suyu görüyorum; ama gökkubbenin üzerindeki su, Tanrı'nın

Mesih'te Yenilenme Vaftizini atadı, ardından ilahi gücün Sözü oraya taşındı.

27. Artık zahiri su, batının aracıdır; ve iç su [orada] anlaşılır; Çünkü Söz'deki hareket eden Ruh, Vaftiz'de içsel suyu yönetendir. Sevgili Hristiyanlar, şunu size söyleyeyim; burası gerçek zemindir.

28. Ancak Musa'nın söylediği, Tanrı'nın gökkubbeyi yarattığı ve ona cennet adını verdiği, dünyevi insanın hiçbir şey anlayamadığı en mahrem sırdır: anlayış ancak gökkubbenin üzerindeki suyun gücündedir, yani . cennette veya (ben bunu ifade edebilirim) Tanrı'nın Ruhu'nda. Eğer insan olarak uyanmışsa

Adem'de kaybolan gökkubbenin üzerindeki suda, [insan] her şeyi görüyor; aksi halde burada anlayış yok, ama her şey aptalca.

29. Cennetin yaratılışı, öncelikle konuşan Söz'ün, içinde tezahür ettiği, çalıştığı ve aynı zamanda hüküm sürdüğü manevi dünyanın tezahür etmiş güçlerini nasıl topladığı anlaşılır. İkincisi, ruhun dört unsurun özünde topladığı ve dış semaya kapattığı dış dünyanın tecelli eden güçlerinden, yani şeytanın yani öfke prensi onlara ulaşamaz; böylece içsel su ile çalışacaktır: böylece sonsuzluğun güçleri zamanın güçleri aracılığıyla çalışır, tıpkı güneşin suyu aydınlatması ve suyun onu kavramayıp sadece hissetmesi gibi; Ya da ateşin demiri ısıtması ve demirin demir olarak kalması gibi. Aynı şekilde, dışsal gök de pasiftir ve içsel onun aracılığıyla çalışır ve dışsal olandan dışsal bir meyve ortaya çıkarır; halbuki içsel cennet, gökkubbede saklıdır: tıpkı Tanrı'nın zamanda saklı olması gibi.

30. Ve ikinci günün çalışmasıyla içsel göksel ve dışsal göksel özün, yani. su kaynağının tezahürü, yedi özelliğin özü, yani. diğer altı kişinin kurumsallığı veya laboratuvarı 2); burada dış dünyanın ruhu veya ruhu çalışır ve dış dünyayı yönetir. Dünyanın yanındaki en dış veya en aşağı gökteki bu çalışma 3) aya atfedilir, çünkü bu, ay özelliğinin tezahürüdür; Dördüncü günde dışta ilk kez orada yönetici olarak yaratılan yıldızın (1) değil, aynı özelliğin cansız dış yaşamdaki, yani. Bitkisel Yaşamda: Üçüncü günde bitkisel yaşam açıldı.

1 Tasarlanmış veya oluşturulmuş. 2 İşletme veya çalışma evi. 3 Veya işlem.

31. Ve Tanrı, suyu yeryüzünde çeşitli yerlere yerleştirdikten sonra, dışsal ifadeyi bitkisel hayata taşıdı. Şimdi Musa diyor ki, Tanrı konuştu: Yeryüzü şifalı bitkiler, tohum veren otlar ve verimli ağaçlar üretsinsin; her biri türüne göre meyve verir; ve her birinin kendi tohumu olsun: ve o zaman geldiğinde, akşam ve sabah üçüncü gün oldu (Yaratılış i. 11, 12).

Yaratılışın üçüncü gününden

32. Ebedi bir orijinal olan ebedi tabiatın orijinalinde altı günlük işlerin tecellisini çok açık bir şekilde bulmak mümkündür; Ebedi Söz'ün onları görünmez manevi [özellik]ten nasıl ortaya çıkardığı ve görünür hale getirdiği: ayrıca, eğer onu kavrama becerisine sahip biri varsa, onun formu da gezegensel kürede bulunacaktır.

33. Çünkü sonsuz doğanın doğuşunda sonsuz bir gün vardır. Allah'ın altı çeşitte tecelli ettiği ve görünür kıldığı şeyler, 2) ki bunlara günlerin işleri denir, o da ezeli tabiatta özde altı ayrı derece halinde durur, yani. doğanın altı derecesinin çalıştığı ve yine de sonsuza dek çalışmaktan vazgeçtiği yedinci özellikte; onların kendileri, mükemmelliklerinin ve tezahürlerinin olduğu kendi özel dinlenme yerlerindeymiş gibi yedinciye teslim ettikleri çalışmadır.

1 Ay adı verilen yıldız veya gezegen. 2 Veya ayrımlar.

34. Ve yaratılıştan, Verbum Fiat'ın ruhsal doğuşu biriktirmesi ve onu görünür bir dış egemenlik ve öz haline getirmesi dışında başka hiçbir şeyi anlamamalıyız. Çünkü bunu Musa'nın yazılarında çok açık bir şekilde görüyoruz (her ne kadar elimizde bir bardak olsa da), Tanrı ilk gün kaba kısmı kütle halinde yarattığında, aynı ilk günün işinden ince kısmı çıkarmıştı. ve suları kesip biriktirdi, yani. manevi özü ve onu ilk günden itibaren ürettik, yani. kutsal gücün dışında bir zamana; yani sonsuz günden yaratıcı bir güne doğru.

35. Şimdi, üçüncü günün çalışmasının üçüncü başarısı, ilk günde doğanın ışığının dışsal bir şekilde ens'in özünde parladığı hareketli büyüyen yaşamdır: şimdi de aynı şekilde ikinci gün boyunca parladı, yani. su ve gökyüzü aracılığıyla. Ve bu parlayan ışıktaki ifade edilen Söz özünde hareket etti ve etkili bir şekilde işlendi; ve o zaman bile, içsel doğanın ışığından gelen ifade edilen Söz'ün gücü, dış doğa aracılığıyla gökten yeryüzüne doğru çekildi ve ortaya çıktı. [Ve böylece] şimdi bir kral olan hükümdar ve

Büyük prens egemenliğini kaybetmiştir, çünkü gazabın özü doğanın ışığında büyülenmiştir ve kendisi de onunla birliktedir. Ve böylece o, Tanrı'nın yargısına kadar, zaman ile sonsuzluk arasında, karanlığa hapsedilmiş olarak yatar.

36. Üçüncü günün çalışmasında dış dünyanın mülkiyetindeki ıstıraptan merkezdeki kükürtlü, cıvalı ve tuzlu yaşam açıldı; ve yine de ateşe kadar anlaşılması gereken bir ıstırap yoktur, yalnızca anlamsızca ileri sürülen bir yaşam vardır, yani. bir büyüme: çünkü ateş, ıstıraptan doğar, yani. doğanın üçüncü biçiminden:

ve bu da üçüncü gün çalışmasında taşınan, mülklerin kendi kendine açıldığı ve her biri kendi başına salnitral flagrat'ta karşılıklı olarak açılan, mülklerdeki güçleri ayıran salnitral flagrattır; izlenim bunu yeniden kendi içine aldı ve onları suda cisimsel hale getirdi. Ve oradan ağaçlar, şifalı bitkiler ve çimenler ortaya çıktı ve ilerledi: her özellik salniterde aşırı hale geldi ve kendini meyvelerle gösterdi: karanlık dünyanın mülkiyetinin dışsal güç içinde kendisini nasıl güçlü bir şekilde zorladığını açıkça görüyoruz: bunun üzerine bazı otlar ve bitkiler çok zehirli ve kötü huyludur; çünkü dünya her iki iç dünyadan da sıkışmaya doğru ilerledi.

1 Ya da koymak ya da tomurcuklanmak.

37. Şimdi Salı günü Mars, günün ilk saatine hakimdir ve bu gün, yaradılıştaki üçüncü gündür. Ve bu salnitral ateş alevi Mars'ın malıdır: Nasıl ki o öfkeli ve ateşliyse, aynı şekilde kükürtteki bu özellik de öyledir, o zaman zehirli Mars'ın salnitral flagratını anlarız; sonsuz doğadaki ilk izlenimdeki hareketin, kıpırdanmanın ve pişmanlığın nedeni budur; karanlık dünyada.

38. Üçüncü günün çalışmasında Tanrı doğanın üçüncü özelliğini, yani. ateşin tutuştuğu kükürt kaynağı ve ateş alevinde güçlerin bölünmesi vardır; her özelliğin kendi içinde tezahür ettiği yer: Şimdi Tanrı, "Yeryüzü otlar, bitkiler ve ağaçlar çıkarsın" dediğinde, bu başka bir şey değildir; o, güçlerin ifade edilen Sözü'nü özelliklerde hareket ettirdiğinde, özellikler onun varlığını buldu ve hissetti. içlerinde doğanın ışığı; bunun üzerine acıktılar ve etkilendiler, yani bir araya toplanıp sıkıştırıldılar veya

pıhtılaşmış. Şimdi, doğanın ışığı kendisini bir algıda bulduğunda ve doğa kendisini tatlı ışıktaki hissettiğinde, pıhtılaşmada neşenin egemenliği ortaya çıktı, yani. çekme ve büyüme. Çünkü tüm büyüme ışık ve sudan oluşur; ışık Kükürt'e ve su kaynağına nüfuz ettiğinde, Mars Kükürt'te büyük bir keyifle ortaya çıkar.

39. Bu açılış üçüncü günde başladı ve dünyanın sonuna kadar devam ediyor. İlk gün dünya biçimsiz ve boştu, çünkü gelişme olasılığı henüz açılmamıştı. Burada dünya hareket etti ve özellikler açıldı ve sadece dünya değil, dış doğanın merkezindeki derinlerin tümü kendisini dışsal hale getirdi, ancak aynı zamanda içsel kaldı.

1 Veya yetenek.

On Üçüncü Bölüm

Dördüncü Günün Yaratılışına Dair

1. Dördüncü gün Merkür'ün hassas yaşama neden olan günün ilk saati vardır. Burada içsel doğanın dışa doğru tezahürünün temelini tam ve tam olarak anlıyoruz; çünkü dördüncü günde doğru cıva yaşamı olan güneş ve yıldızlar yaratıldı. Burada ateşin özelliği, su yoluyla kükürtlü kaynaktan kendini açtı ve ilk öz, bir Mercurius Salnitri, bir teşvik edici Mercurius, hızlı algılayan bir Mercurius olan doğanın ışığıyla tecelli etti.

2. Doğanın üçüncü formunda kükürt ve Merkür'de anlamsız bir yaşam vardır, ancak dördüncüsünde duygusal bir yaşam vardır; Zira malar ateşte acı verici hale gelir; ve yağlı [yaşamda] uysal, hoş ve neşe dolu hale gelirler: bu nedenle şimdi yağlı oladaki hareket, acıdan gelen bir duygudur.

3. Burada artık çok temelden, ebedi tabiatın ateşindeki ayrılığın, zahiri dünyanın özünde form ve biçimle nasıl tecelli ettiğini anlıyoruz; çünkü salnitral flagrat'ta ateşin yakılmasında iki öz şiddetlenir, yani. ateşin, izlenimin kaba sert kaynağını kendi içinde yuttuğu, ateşteki yok oluştan bir sulu; o zaman tüketmekten büyük bir uysallık doğar, ateşe yenik düşer, duygusuzdur ve su kaynağını verir.

4. İkinci olarak, ateş kaynağı kendisini [aynı şekilde Prensibine] ayırır, yani. Ateşin tutuşmasıyla birlikte artık acı ve duyguyla dolu olan ateş kaynağının özellikleri. Bu ateş kaynağı, suyu yeniden yutmadıkça (ya da kendi içine almadıkça) varlığını sürdüremez ve bu sayede kendini güçlendirebilir; suyun uysallığının özü karşısında öfkenin dehşete düştüğü salnitral flagrat da buradan yükselir; Ateşin hissi ve parlaklığı da buradan doğar.

5. Çünkü ateşte tüketilen su, içinde ateşin parladığı manevi yağ; ve petrolden hava çıkar, yani. Ateşin güdüsü olan ateşin hareket eden ruhu.

6. Hava, konuşan Söz'ün doğa aracılığıyla, doğanın güçleri aracılığıyla, ateş aracılığıyla, ışığın doğasının yağı içinde su kaynağına yayıldığı hareketli yaşamdan başka bir şey değildir. O, ateşin hayatıdır; fakat o, ateşe karşı mahvolur, fakat yine de ateş tarafından tecelli eder; uysallık özelliğine göre doğanın yaşamıdır.

7. Böylece 1) doğanın ışığı olan ateşin ışığında ateşin tutuşturulmasında dört özellik anlaşılmalıdır, yani. ateşli, havadar ve yağlı (içinde ışık görünür) ve sulu; bunların hepsi başlangıçta doğaya duyulan ilk arzudan kaynaklanır; özgür lubet'in kendisini bir arzuya ve doğaya tanıtması; ve hepsi ateşin içinden hareketli bir hayata bürünüyorlar; ama yine de entelektüel yaşam yoktur, yalnızca gerçek yaşamın özellikleri vardır. Fikri hayat, özelliklerle tecelli eden ruhlu Söz'dür. Bu özellikler Crea T'de yani Verbum Fiat'ta da etkilenecek bir esas haline getirilmiş; Kükürt Salnitri, yani insan zihninin tarzı ve tarzında büyümlü bir astrum nereden gelir; bu aynı zamanda gerçek orijinaline de sahiptir.

8. Bu tuzlu ve kükürtlü özellik, üçüncü günün çalışmasıyla ortaya çıktı; alev alevinin dışında; ve buradan dördüncü hareket ortaya çıktı, yani. Fiat'ın biriktirdiği, içine yerleştirdiği ve görünür kıldığı cıva, yani yıldızlar; bunlar doğa güçlerinin özelliklerinden başka bir şey değildir. Doğa kendi içinde küçük bir kıvılcımın içinde ne varsa, bütün astrum onun dairesindedir; ve doğa, gizliliği ve gizliliği içinde ne ise, açık bir çalışma hayatında astrum da odur. Bunu şu şekilde anlayın:

9. Her yıldız, bütün yıldızların özelliğine sahiptir, fakat tabiatı saklıdır ve yıldız, yalnızca tek bir özellikte tecelli eder; Aksi halde, eğer bütün doğa her bir şeyde tezahür etmiş olsaydı, o zaman her şey ve özler, tek bir şey ve öz olurdu; ve bu nedenle Tanrı, belirgin Söz'ü aracılığıyla Kükürt Salnitri'yi özelliklerine göre hareket ettirmiştir, böylece belirgin bölünme açıkça görülsün: ve bu tezahür bir Merkür'dür; Çünkü Tanrı denilen, sonsuz konuşan Söz, sesini ya da iradesini doğa aracılığıyla tezahür ettirmiştir.

10. Bu nedenle tüm astrum, güçlerin belirgin bir sesidir (ya da nefes tonudur), tekrar ortaya çıkan ifade edilmiş bir Sözdür.

ilhamından ve özelliklerinden söz etmesinden kaynaklanır. Tanrının sevgisinin ve öfkesinin, karanlık ve aydınlık dünyadan gelen bir yankısıdır.

11. Astrumdan sonra 2) aslını da bu çeşmeden alan dört unsur; aynı zamanda nefeslerini [ya da nefeslerini] kendilerinden alan; onlar da kendi mallarını kendi ağızlarından söylerler ve onlar yıldızlardan oluşan bir cisim gibidirler. Çünkü onlar kendilerinden bedensel bir öz konuşur veya nefes verirler; ve yıldızlar kendilerinden ruhsal bir öz yayarlar: ve bu iki yönlü öz görünür dünyada beden ve ruh olarak karşılıklı olarak hüküm sürer.

1 Ya da tarafından ya da birlikte. 2 Sırada yıldızlar.

12. Ve size şunu doğru bir şekilde anlamanız için veriyoruz: Her elementte tam bir astrum vardır; ateşin kendi içinde tam bir astrumu vardır; ve aynı zamanda hava, su ve toprak, fakat bu onlarda tezahür etmez. Bu nedenle Tanrı, bu dünyanın yerini açık bir astrumla çevreledi (ya da kuşattı), ki bu diğer astrumu dört elementte ateşleyebilsin, böylece açık astrum gizli gizemde çalışabilsin, yani. dört elementin ortasında harikalar yaratır. Çünkü doğanın kendi [çıplak] özünde yapması başka türlü mümkün olmayan bir şeyden harika bir şekil ve özellik üretilebilir.

13. Ayrıca, doğanın ve tüm özlerin doğduğu, uçurumun ebedi aklının kaynağı olan ilahi büyüde bir astrumun bulunduğunu da bilmeliyiz. Aynı şekilde, görünen göksel dünyada bir astrum vardır ve aynı zamanda karanlık cehennem dünyasında da bir astrum vardır. Ve bu astrumlar 1) yalnızca bir astrumdur, ancak farklı derecelere ve ilkelere bölünmüşlerdir; Dış dünyada açık ve figürde tezahür eden şey, formlarda değil manevi dünyada güçte tezahür eder.

1 Veya takımyıldızlar.

14. Ve anlıyoruz ki, Verbum Fiat dördüncü günde doğanın dördüncü özelliğini, yani hareket ettirdi. beşinci özü ve onu kükürtlü özellikten ateş alevinden çıkardı, yani. üçüncü mülkten. Ve böylece görünür yıldızlar olan havada bir astrum ortaya çıktı; ve tüm yaratıkların rasyonel yaşamı olan ateşteki bir astrum; ve suda bitkisel yaşam olan bir astrum; ve yeryüzünde gazap olan bir astrum

dünyevi yaşam.

15. Ateşli [astrum] ruh verir; ve havadar ruh; sulu olan ruhun ve ruhaniyetin malikanesini sağlar, yani. içinde ateşin ve ışığın tentürünün barındığı kan; ve dünyevi olan et verir. Ve dört astrumdan her biri, özelliğine göre bir ruh ve beden verir. Ancak Tanrı, biri diğerinde tezahür etsin ve hep birlikte tek bir beden olsun diye, onları böylece birbirine bağlamıştır; Tıpkı dört elementin de tek bir element olması gibi ama doğanın merkezine göre dört özelliğe ayrılırlar.

16. Bu nedenle astrumlar memurlarını kendilerinden doğururlar, yani. sürekli kalıcı bir akıl olarak dış doğa, yani dış dünyanın ruhu; Açık bir Büyük Gizem olarak her şeye gücü yetme burada yatmaktadır. Bu memurda Tanrı, yardımcıları olan altı meclis üyesiyle birlikte bir doğa tanrısını uyandırdı ve bir kral ya da benzetme yoluyla ifade edebileceğim gibi diriltti; yani Güneş, Sol'un bulunduğu yerden yedi özellikten söz edilen diğer altı gezegensel yıldızla birlikte; ve konuşurken doğanın merkezindeki ebedi neslin özelliğine göre yuvarlanan bir küreye sokuldular. Ve bu, doğumdan itibaren yedi derecede açıldı; Burada doğanın ışığındaki hareketin birinci derecesi (içsel ruhsal ateş ve ışık dünyasından), parlaklığını içsel ateş ve ışık dünyasının tentüründen alan güneştir: ateş dünyasına açık bir punctum olarak durur. Bkz. İnsanın Üç Katlı Hayatı, bölüm. 4: par. 1649.

17. Ve ilhamla, merkezin günlük işlerinin ve biçimlerinin altı derecesinin altı katlı yaşamı dışarıdan ortaya çıktı ve kendini parçaladı; ebedi doğumun türü ve doğasından sonra. Birincisi, ateşteki alçakgönüllülüğün su kaynağı olan Venüs, 1) ateşten gelen bir alçakgönüllülük arzusudur, çünkü ateş, arzu edildiği yerde uysallığı alevlendirir. Bu artık ruha göre sevdadır, özüne göre ise sudur; metallerdeki su asil korpus solis'i sağlar.

1 Nedeniyle.

18. Bu Venüs, kendisinin (doğal hakkı olarak) ateşe karşı mahvolduğunu görerek itaatkardır ve kutsal suyu verir; altında

kendine özgü mülkiyetine gelince; [su] ruhen kutsaldır ama özünde gazaba tutsaktır, burada öldürücü özelliğe göre maddi suyu verir. Yedi metalin hepsine vücut verir ve altı gezegenin hepsine öz verir: metallerde gördüğümüz; Çünkü her gezegen kendine göre kendi özelliğinde özünü yapar.

Güneş gibi, altın renginde; Ay gümüş renginde; Kalay içinde Jüpiter; Satürn önde; Cıva içinde Merkür; Mars demirde; ve yine de bu yalnızca Venüs özelliğinin özüdür: ama onlar güçlerini ve ruhlarını ona verirler ve aynı şekilde hükmettiklerini görerek bedeni kendilerine ait tutarlar.

19. Sol'un yerindeki bu Venüs mülkü ilk çıkışta aşağıya doğru battı; ve üzerindeki ateş kaynağı Mars'tır; ve Venüs'ün altındaki ağır sesten, ve bu Mercurius'tan, su yoluyla Kükürt Salnitri'den geliyor; ve Mars'tan yukarı doğru, ateşin ve ışığın gücü, yani Jüpiter; ve altında, Merkür'den, Venüs'ün ateşli arzusundaki özü bir güçler bedeni olarak kavradığı arzusunun özü, yani Ay; ve Jüpiter'in üzerinde Satürn, yani. doğanın ilk biçiminin ifade edilen veya ilham edilen izlenimi.

20. Bu özellikler, tıpkı doğanın doğuşunun özünde olması gibi, Verbum Fiat'ın aldığı ve bir bedende topladığı ve onu, üzerine meleksi yöneticiler atadığı dört astruma hakimiyet için buyurduğu gibi, ilhamda küreselleşmişti. bir yüksek konsey olarak: başka bir yerde genel olarak konuştuğumuz için burada sadece bir ipucu veriyoruz.

On Dördüncü Bölüm

Beşinci Günün Yaratılışına Dair

1. Şimdi Tanrı, astrumu ve dört elementi hareketli bir yaşam olarak açtığında, burada üstün astrum, hareketli yaşamda ayırım sağladığında ve dört astrumu dört elementte harekete geçirdiğinde, sonra tüm astrumun özünden ortaya çıktı. ve unsurlar, Verbum Fiat'taki konuşan Sözünün hareketi aracılığıyla, acıdan arınmış ve onu Verbum Fiat aracılığıyla toplayan ve aynı

yaşamı dile getiren aynı yaşamın gücü olarak damga veya ifade, Fiat aracılığıyla, ebedi konuşan kutsal Söz aracılığıyla, manevi külliyattaki astrumların özelliklerine göre formlara ve şekillere dönüşür; burada Fiat veya arzu, dışsal öze göre elementleri bir beden olarak kendine çeker.

2. Ve böylece dört elementin tümünde yaratıklar oluştu; her astrumda kendi özelliğine göre: havadaki astrumda kuşlar gibi; suyun kızgınlığında balıklar; sığırlar ve dört ayaklı hayvanlar

dışarı

dünyanın astrumundan. ve dört element; aynı şekilde diğeri elementlerde de bulunan fireastrum'daki ruhlar. Ve yaratıkların farklılığında astrumun [veya takımyıldızların] derecelerinin ne kadar

farklı ve çeşitli olduğunu çok net bir şekilde görüyoruz. Çünkü yerkürenin solucanları üçüncü derecede yaşarlar, yani. ateş alevinde, Kükürt'te, Mars'ta ve Merkür'de, anlayıştan yoksun yaşamda; ve üçüncü derecedeki otların, şifalı otların ve ağaçların da bulunduğu üst astrumun tutuşturulmasıyla bir anlayışa (veya içgüdüye) sahip oldukları ve yine de tutuşturmada üst astrumdan yardımcı etki aldıkları halde, aksi takdirde nitelikli oldukları anlamına gelir.

3. Ve görüyoruz ki, her türün astrumun derecesine göre bir ruhu ve bedeni vardır; çünkü anlıyoruz ki, bir astrumdan birçok türde yaratık çıkıyor; bunun nedeni, her astrumun yine kendi içinde dereceleri olmasıdır. Çünkü her astrumda tüm astraların sahip olduğu şeyler vardır; ama yine de tezahürde muhtelif farklı derecelerde; ve bu nedenle her astrumdaki özellikler

çok çeşitlidir: aynı şekilde her astrumdan farklı türden yaratıklar çıkar. Her türün ruhu astrumdan gelir, ancak her türün dört elementi kullanması gerekir; çünkü onlar, tüm astraların başlangıçta ilerlediği o çeşmeden doğarlar.

4. Beşinci günde Jüpiter gezegenler arasında günün ilk saatine hakimdir; ve bu, onun aslını doğanın beşinci derecesinden astrumun yaratılışında olduğu için, yani. kükürtlü ve salnitral yağın gücünden; ve beşinci günde bu Neşeli mülkün, dördüncü günün mülkünden, tüm takımyıldızlardan hoş, güçlü bir yaşam olarak açıldığını ve eğitildiğini; Tanrı, insan dışındaki tüm yaratıkları, her biri kendi takımyıldızının mülkiyetinden, kendi derecesinden bu yaşam için yarattı. Böylece hepsi zahiri tabiatın ruhunda yaşasınlar ve tek bir memurun yönetimi altında olsunlar; bu, güneşin baş naip olduğu dış takımyıldızdır.

5. Her takımyıldızın kendi Kükürt ve Merkür yoğunluğu vardır; Kükürt özü verir ve Merkür de öze ruh verir; ve bu ikisinden de Sal üretilir, yani. Kükürt ve Merkür'ün özelliğine göre keskin Fiat'tan. Ve bu üç özellikten yani. Kükürt, Merkür ve Sal'dan bütün mahlûklar bir hayat ve yaratık haline geldiler. Ve şimdi Kükürt'ün her yerde, her punctum'da, Fiat'ta alındığı veya tasarlandığı gibi, beşinci özelliğin hareketinde, tüm elementlerde olduğu gibi, hatta böyle bir yaratık bile açılmış veya ortaya çıkmıştır.

Sıkışma her punctumda pıhtılaştığı için, her türün kendi içinde üretip yeniden doğuracağı ruhu ve tohumu vardı.

6. İki cinsiyet, yani. erkek ve onun dişisi, Kükürtteki sulu ve ateşli tentürün ayrılmasından ortaya çıkar. çünkü ayrılık Verbum Fiat'taydı; burada bir kükürtten, tek bir punctum'da iki cinsiyet tek bir özden ortaya çıktı, yani. Ateşin mülkiyeti erkeğe, ışığın ya da suyun mülkiyeti ise dişiye aitti ve bu durumda her iki tentür de koptu.

7. Ve ateşin su olmadan yanamayacağını ve ateş olmadan suyun bir hiç olduğunu ve karşılıklı olarak birbirlerini doğurduklarını ve yine birbirlerini şiddetle arzuladıklarını gördüğümüze göre; ve onların doğru yaşamı, birbirlerini doğurmaları ve daha sonra karşılıklı olarak bir araya gelmeleri ve karşılıklı olarak birleşmelerinden ibarettir.

birbirinizi tek vücut olarak
kucaklayın; orada da ateşte yine bir hale gelirler; ve
yine de ateşten tek bir özde ilerleyin, yani. en yüksek aşk arzusunun
bağında durdukları yağlı bir mülkte; çünkü onların ışığı yağda
parlıyor. Ve ateş dünyasının ışık dünyasını ve ışık dünyasının ateş
dünyasını arzulaması gibi, baba ve oğul olarak da iki cinsiyet için
de aynı şey anlaşılmalıdır.

8. Işık ve suyun tentürünün ateşten olması gibi, dişi de
erkektendir; ve doğada ortaklaşa bir olarak birbirlerine aittirler.
Dolayısıyla biri diğeri olmadan olmayabilir ve ışığın tentürüne karşı
birbirlerine karşı çok ateşli bir özlem duyarlar. Venüs'ün
tentürü ateşin tentürünü, ateş de ışığın tentürünü arzuluyor,
çünkü onun hoş 1) zevki.

1 Meekning.

9. Çünkü Venüs özü verir, ateş de özü canlandırır ve alınan
özden ışığı verir; ve ateşli ışıktaki yağ ve yağdan yine su ve öz.

Ve

dolayısıyla her biri kendi türüyle çiftleşmeyi arzulayan bütün yaratıklar
vardır; ve böylece üçüncüyü yaratıyorlar, yani. bir benzetme, ikinin bir
arada olması: Her ens, kendine göre bir benzerlik meydana getirir.

10. Ve çok açık bir şekilde görüyoruz ki, her bir tür, her biri
farklı derecelerde çeşitli enlerden yaratılmıştır; ve her türün aslını
aldığı anasından nasıl yaşadığını; ve başka bir derecede yaşayamaz.
Yeryüzünün ve havanın limus'u olan yeryüzündeki hayvanlar gibi:
onlar da orada yaşarlar; yiyeceklerini ve besinlerini oradan
alırlar; çünkü Fiat onları dünyanın mülkünden çıkardı ve
onları, dördünün bağlı olduğu beşinci ens'in kükürdü olarak, özün
beşinci tezahüründe topladı.

11. Kuşlar havadaki kükürtten yaratıldıkları için annelerinin içinde
uçarlar; ayrıca suyun kükürtlü balıkları; ve dünyanın kükürtündeki
solucanlar. Böylece her şey başlangıçta alındığı anasından yaşar,
bunun tersi ise onun ölümüdür.

12. Ve bu zamanın özü ve yaşamı, içsel manevi dünyanın
tefekküründen başka bir şey değildir; içinde sonsuzluğun
olanağının ne olduğu ve evrenin enlerinde ne tür bir ruhsal oyunun olduğu

içsel manevi dünya, dolayısıyla iyi ve kötüden bir zamana,
yaratıcı bir varlığa dönüştü; ve bu, ilahi hareket yoluyla.

13. Ve böylece bu dünyadaki yerin prensinin krallığı ve hakimiyeti ondan alınmıştır, çünkü ens kendisini içinde bulunamayacağı başka bir İlkeye dahil etmiştir; çünkü o, bu Prensipde bir yaratık olarak yaratılmamıştır ve onun, kibirde uyanmış gazabın mülkiyeti dışında, bu Prensipde hiçbir yaşamı yoktur.

On Beşinci Bölüm

Yaratılışın Altıncı Günün Çalışmasına Dair

1. Yaratılıştaki altıncı gün, Venüs'ün günün ilk saatini yönettiği Cuma'dır; bu bize doğru bir şekilde derecelerin sırasını, ebedi konuşan Söz'ün zaman içinde doğayla birlikte nasıl tezahür ettiğini ifade eder; Ruhun, doğanın altı özelliğini altı dereceye veya güne nasıl bir çalışma yaşamına getirdiğini ve yine de

hepsini tekrar yedinciye, yani. geri kalanına ya da çalışacakları malikaneye; bu, onların çalışması, tezahür etmesi ve ebedi

bilgeliğin harikalarından üretmesi gereken her şeyin yeniden Bir'e girmesi gerektiğini ifade eder, yani. geri kalanına; yedinci mülk olan; yani. Tanrı'nın büyük görkeminin tefekkürünün bir figürü olarak durması gereken, çalışma hayatının evi.

2. Şimdi, Tanrı doğanın beş gününü beş özellik veya derece yoluyla beş takımyıldızına (bunların hepsi aslında takımyıldız değil, astral bir özelliğin pınarıdır) ayırmışken, yani. anlayışa verilebileceği ve ifade edilebileceği gibi muhtelif özel bir cennete, ardından altıncı günde Jovial mülkünden, yani. beşinci takımyıldızdan altıncı, yani. Neşeli güçten ateşli aşk arzusunu yarattı; bununla tüm takımyıldızları yönetir. Her yaşamın uzun süre kendi benzerinin peşinde koşmasının nedeni budur; yani yine her canlının kendisinde barındırdığı bir varlığı arzulamaktadır.

3. Her yaşam, Venüs'ün bu özelliğinde, kendi içinde olduğu gibi bir yaratığı yeniden yaratmayı arzular: Buradan güçlü, ateşli hayal gücü ve ateşli arzu ortaya çıkar, özellikler yine bir tane haline gelmeyi arzular, yani. ilerledikleri çeşmeye; çünkü aynı şekilde kendilerinin benzeşimini de yaratabilirler.

4. Şimdi Tanrı, bu ateşli sevgi arzusunu tüm özellikler aracılığıyla merkezden çıkardığında, o zaman doğa artık (bu sevgi özelliğinde) Tanrı'nın benzerliğini arzuluyordu; kutsal aşk arzusunun nesline göre ve onun neslinde bir benzerlik; böylece sevilen arzunun bu kutsal takımyıldızı da yaratılabilir ve figürleştirilebilir.

5. Ve bu sevgi arzusunun doğanın ve göklerin tüm özelliklerinden ortaya çıktığını görmek, yani. tüm yaratıkların sonsuzluktan beri bir Gizem içinde yattığı ve bir ayrılığa sokulduğu Verbum Fiat'tan, yani. muhtelif farklı derecelere, dolayısıyla özellik artık tüm derecelerin ve özelliklerin bir görüntüsü olmayı arzuluyordu, yani. bu tezahür eden özelliğin tezahürüne göre yaşayan, akılcı ve anlayışlı bir görüntü.

6. Şimdi Fiat Fiat'ta konuşan Söz şöyle diyordu: Haydi insanı yapalım: yani, tüm özlerin ağından, tüm güçlerin ve takımyıldızların mülkiyetinden, sevilen arzu, tüm özlerden bir limus istiyordu. Yaşayan bir suret: Bize benzeyen ve benzeyebilecek bir suret; denizdeki balıklara ve havadaki kuşlara hakim olsunlar; sığırların ve tüm dünyanın üzerinde ve yeryüzünde sürünen her solucanın (veya sürünen şeyin) üzerinde.

1 Kütle veya karışım.

7. Bunu şu şekilde anlayın: Doğanın altıncı özelliği (yani sevilme arzusu) tüm özelliklerden üretildi, ifade edildi veya üflendi ve sevinç içindeki arzu edilen yaşamdı, yani. doğanın ışığında. Bu başlı başına bir limus değildi ama limusa duyulan arzuydu; Tanrı'nın orada hareket ettiğini ifade ettiği konuşan Söz için, yani. entelektüel yaşam. Tanrı orada açıkça görülüyordu.

8. Tanrı'nın bu tezahür eden sözü, bu sevgi dolu arzuda, kendi başına bir beden için, tüm burçlardan ve derecelerden, dünyadan ve tüm yaratılmış özlerden bir limus istedi; bu nedenle Tanrı, balıklara, kümes hayvanlarına, hayvanlara, solucanlara, yeryüzüne ve takımyıldızların tüm özlerine hükmedebilecek bir imge dedi. Şimdi, eğer onun orada hakimiyeti olması gerekiyorsa, o zaman dışarıda da olması gerekir; çünkü her ruh, doğduğu ve ilerlediği anasında hüküm sürer; ve annesinden yer.

9. Ancak burada ifade edilen Sözdeki bu sevgi dolu arzuyu doğru bir şekilde anlamalıyız. İfade edilen Söz, bu Venüs arzusunda, tüm göklerin, yani kendi içindeki tüm varlıkların ve özelliklerin arzusunu taşıyordu. Tanrı'nın gücünün malikanesi olan içsel manevi kutsal cennetin özellikleri; ve tüm takımyıldızların ve elementlerin gökleriyle birlikte dışta yaratılmış cennetin; yine de esas olarak [ya da öz olarak] değil, ruhsal bir arzu olarak: ve bu özelliklerin, ruhsal arzuda esaslı olması arzu edilir.

10. Musa'daki metin çok açık ve tam olarak konuşuyor: Ve Tanrı insanı kendi benzerliğinde yarattı, onu Tanrı'nın benzerliğinde yarattı. Yaratmaktan iki yönlü olan beden anlaşılır. manevi bir beden ve bedensel; Çünkü Venüs arzusu ruhsal bir bedendir; ve Fiat'ta manevi bedenin arzusuna doğru kendine çektiği şey, yani bedensel bir bedendir. Verbum Fiat'ın kendisi, onu üç İlkeden, yani manevi bir adama dönüştürdü ve biçimlendirdi. içsel ilahi dünyaya göre, hem ateşli ışık dünyasına hem de dış dünyaya göre.

11. Ve manevi beden, Fiat'ın tüm özlerden öze giydirdiği Tanrı'nın suretidir, yani. göksel kutsal öze, içsel kutsal sevilen arzunun göksel kutsal bedenselliğiyle. Ve dışsal sevgi dolu arzudan, üçüncü İlkenin görünür takımyıldızıyla birlikte dünyanın limusuyla ve diğer elementlerle [giydirildi].

12. İçsel kutsal adam Tanrı'nın cennetindeydi ve dışsal insan dışsal cennetteydi, dışsal cennetin bir limus'uydu ve içsel insan kutsal ruhsal cennetin bir limus'uydu. Bu nedenle Musa çok haklı olarak şunu söylüyor: Tanrı insanı kendi suretinde, Tanrı'nın benzerliğinde yarattı: çünkü onun, bilgeliğin Gizeminde sonsuzluktan bu yana, büyümlü gücün bir takımyıldızı olarak bu öze Tanrı'nın ruhu tarafından bilindiğine işarettir. Tanrı bu bilgiye özü kattı ve özü, Tanrı'nın büyümlü imgesinin suretinde yarattı.

13. Böylece, gerçek göksel imgeyi içsel olarak yaratana anlayın, yani. meleksele ilahi dünyanın tüm özelliklerinden kutsal [ruhani] bir insan. Dördünün ifade edildiği tek elementin içsel bedenini anlayın; ve yıldızlar ve dört elementle birlikte dış dünya için dış insanı anlayın; ateş, hava, su ve toprak ve ayrıca ifade edilen kutsal Söz'de içsel olanla bağlantılı olan ve yalnızca bir İlke tarafından ayrılan dışsal tentür için; burada aynı zamanda içe dönük olan, kendisinden dışsal bir yaşam ortaya çıkarır. Tentürün iç kısmı kutsaldır ve tentürdeki dış kısım da aynı şekilde kutsaldır, eğer lanet kibrin uyanmasından dolayı ona gelmemişse; yine de kibir 1) tentürle kesilirse o zaman kutsaldır ve bu dünyanın sonunda açılacak bir cennettir.

14. Ve Musa ayrıca şöyle der: Tanrı insana yaşam nefesini üfledi ve o yaşayan bir ruh haline geldi: bu, üç İlkeden de yaşayan, konuşan, anlayan ruhu ifade eder; karanlık dünyada tezahür eden içsel ateş dünyasından; ve kutsal ışık dünyasından ve dış hava dünyasından: bu ruhtur.

15. İçsel ateş nefesi gerçek ebedi yaratılmış ruhtur; ve ışık nefesi, ruhun gerçek anlayışlı ruhudur; o, içinde bir melektir; ve dış hava nefesi, insanın bu dünyanın tüm yaratıkları üzerinde hüküm sürdüğü bitkisel hayvan yaşamındaki rasyonel ruhtur. Bu, Tanrı'nın suretine veya benzerliğine göre, üç İlkedeki tek ruhtur.

16. Derin araştırılmaz İlahiyat'ın tek anlayışı kendisini üç İlke ile tezahür ettirdiği gibi, aynı şekilde yaratılan imgeye aynı ruhu üflemiştir, yani. üç İlkenin tamamından gerçek hayat. Beden tüm özlerin limusudur ve ruh ifade edilen Söz'dür, yani. tüm özlerin gücü ve anlayışı, yani. ilahi anlayışın tezahürü.

17. Tanrı'nın ruhu, üç İlkenin tüm özelliklerinden yaratılmış imgeye ilham vermiş veya kendi içinde vermiştir. Tüm özlerin Babası, sonsuz konuşan Sözü aracılığıyla, üç İlkenin tümünden, güçlerin tüm özünden ruhu üfledi veya dile getirdi; ya da, söyleyebileceğim gibi, o bunu söylemiştir, yani. Tanrı'nın hareketi aracılığıyla, ebedi ve geçici doğa yoluyla kendini eğiten ve tezahür ettiren anlayışın dışarı çıkan sesi veya ifade edilen sesi. Aynı [ruh] Tanrı yine konuştu ya da Musa'daki metinde belirtildiği gibi, beden ve diğer tüm yaratıkların hükümdarı için bu tek imgeye [kendisini] üfledi.

18. Ve ruh, gerçek yaşamında ve anlayışında üç krallıktan oluşur: Birincisi ebedi doğadır, yani. sonsuzluğun kudretli gücü, Tanrı'nın kendisini güçlü, gayretli, öfkeli bir Tanrı olarak adlandırdığı karanlık ve ateş dünyası ve Lucifer'in kendisini tamamen şeytanlaştırdığı yakıcı bir ateş.

19. İkincisi, sonsuz anlayışın, ateşin keskinliği aracılığıyla, büyük ateşli sevgi arzusunun ışığında kendini gösterdiği ve öfkeli karanlık ve ateşliyi dönüştürdüğü kutsal ışık dünyasıdır.

sevinç krallığının mülkiyeti; bu, Tanrı'nın gerçek tezahürüdür; ve buna meleksele haz ve mutluluğun kutsal cenneti denir.

20. Üçüncü krallık veya dünya, dışsal astral ve elemental zihinsel krallıktır, yani. dıştaki beş takımyıldızın hepsinin hüküm sürdüğü, otoriter takımyıldızlarıyla hava, yani. Beş duyunun aslını aldığı dört unsurun üstün ve aşağı olanı, burada bitkisel ve makul hayat oluşur. Bu, bu dünyadaki tüm yaratıklara, aynı zamanda tüm dış göklere veya takımyıldızlara ve tüm dünyaya veya dış dünyanın özyineine hükmeden hayvan ruhudur.

21. Bunu şu şekilde anlayın: İlk Prensipten gelen ateş nefesi orijinalinde hüküm sürer, yani. Tanrı'nın ruhunun onu biriktirdiği (ya da biçimlendirdiği) kendi annesinde, yani. sonsuz doğanın merkezinde, karanlık ve ateş dünyasının kudretinde. Ve bu ışık yaşamının nedenidir; ve ayrıca hava yaşamına dair: eğer bu olmasaydı, o zaman diğerlerinden hiçbiri olmazdı.

22. Ve ışıknefesi ikinci Prensipte hüküm sürer, yani. Tanrı'nın kutsal ruhunun malikanesi olan Tanrı'nın tezahür eden gücünün kutsal krallığında, Tanrı'nın tapınağında, yani. göksele kutsal özde; özellikleriyle eşit ağırlık ve ölçüde duran kutsal saf unsurun kutsal manevi bedeninde, ruhun uygun hazırlanmış bir aracı olarak anlayın; burada sonsuz bilgelikten Tanrı'nın harikalarını tezahür ettirir ve onları sevincin melodisine dahil eder, yani. Tanrı'nın ebedi konuşan Sözü'nün kutsal uyumuna, sevincin ilahi krallığına, yani. ilahi güçlerin tezahürüne; burada gerçek müzisyen kutsal ruhtur.

23. Ve hava ruhu aynı zamanda başlangıçta bulunduğu anneye de hükmeder, yani dış dünyada, iç dünyanın şekli ve benzerliğinde, yani. zamanın dış gizeminde; ve sonsuzluktan bir zamana getirilen annesini, Tanrı'nın bilgeliğinin harikalarını düşünmek için tezahür ettirir.

24. Ve yine de üç ruh değil, yalnızca bir ruh var. Fakat ruh üç Prensipte duruyor, yani. Tanrı'nın öfkesinin krallığında, Tanrı'nın sevgisinin krallığında ve bu dünyanın krallığında. Eğer bu olmasaydı ruhun cennete gittiği ya da

cehennem, eğer onlar 1) içinde olmasaydı. Hava olduğunda, yani. Zamanın dış krallığı ruhu terk ettiğinde ruh ya Tanrı'nın karanlık ateş krallığında ya da ışığın kutsal krallığında, Tanrı'nın gücünün aşk ateşinde tezahür eder; bu yaşamda kendini nereye teslim etmişse, dışsal yaşamdan vazgeçtiğinde orada durur.

1 Cennet ve cehennem.

25. Ve hiçbir şekilde ruhun Tanrı'nın kendisi olduğunu düşünmüyoruz; ne doğa ne de yaratık olan, kendisi dışında hiçbir şeyde yaşamaz; ama yine de her şeyin içinde ikamet ediyor ve hiçbir şeye ne uzak ne de yakın. Ancak ruh ifade edilmiş Söz'dür, biçimlendirilmiş Söz'dür; o, ilahi tezahürün üç İlkesinin ruhu ve yaşamıdır. Ama eğer Tanrı olsaydı, o zaman hareket etmezdi ve onun hakkında hiçbir hüküm verilemezdi.

26. Ancak Tanrı'nın onu başlangıçta koyduğu düzenin dışına çıkarsa, onun hakkında bir hüküm verilebilir; eğer ilahi uyumun dışına çıkarsa, Tanrı'nın gücünün tecelli eden sözünün dışına çıkarsa, kendi içinde başka bir irade ortaya koyarsa veya üretirse, yani. diğer özellikler ebedi doğanın güçlü kudretinden kaynaklanmaktadır.

27. Bedeni ve ruhuyla bütün insan üç yönlüdür; ve yine de tek bir adam. Beden üçlü bir özün dışındadır; ve ruh, ruhun üç yönlü bir özelliğindendir. Bunun bir örneği ateş, ışık ve havadadır: Ateşin, ışık ve havadan başka bir özelliği daha vardır. Ateşli beden ebedi takımyıldızdır, yani. dışsal takımyıldızın üretildiği ve yaratıcı bir varlığa veya yaratıma dönüştürüldüğü büyümlü takımyıldızı, Büyük Gizem.

28. Ateşli ruh, yani. ateşli ruh, ateşli ruhsal bedende yaşar; ve ışığın bedeninde (kutsal elementten, yani manevi Kükürt, Merkür ve Sal'dan oluşan gerçek göksel imgeden gelen) kutsal ruh ikamet eder, yani. Tanrı'nın tapınağı olan ruhun gerçek ruhu; ve (dünyanın ve diğer elementlerin bir limusu olan) dış gövdede, yani. beş duyunun dışsal takımyıldızında, dışsal ruhta, yani. dış dünyanın gerçek ruhu yaşıyor.

29. Ruhun her bir özelliğinin kendi içinde bir maddi özelliği vardır; buna cennet denilebilir, yani. çeşitli özel büyümlü astrum; ruhun ateşli özelliğinin içten gelen bir bedene sahip olması gibi

Ruhsal bir beden olan karanlık ve ateş dünyasının yıldız yıldızı.

30. Ve ruhun berrak 1) özelliği manevi, yağlı ve sulu bir bedene sahiptir; burada ateş ve ışığın en yüksek tentürünün iki özelliği, ilahi bilgeliğin renklerinin, harikalarının ve erdeminin parlaklığını ve güzelliğini açar. . Bu su Musa'nın bahsettiği gökkubbenin üzerindeki sudur; ve bu yağ ilahi güçlerin kutsal yağıdır; ve bu, Eski Ahit'te alışılacelmiş bir tipti; göksel mülkün gerçek yağlı gövdesi, uyanan kibrin etkisiyle Adem'de kaybolmuştu; Böylece Tanrı, yeni Yenilenmenin türünü bir zeytinyağıyla belirledi; burada vaat edilen Antlaşmayı bir örnek gibi güçlü bir şekilde gerçekleştirdi.

1 Veya hafif.

31. Ruhun üçüncü dışsal özelliği, aynı şekilde, her zaman içsel özelliklerde olduğu gibi, birçok yıldız kümesinden oluşan bir bedene sahiptir; özelliklerin çokluğuna cennet denilebilir.

Zira zahiri bedeninin her bir özelliğinin sihirli bir takımyıldızı vardır; dünyanın kükürt takımyıldızının bir gövdesi olduğu gibi; aynı zamanda değişken, zehirli yaşamın bir bedeni veya takımyıldızı; aynı zamanda bedenlerin tuz güçlerinin bir bedeni; aynı zamanda dış

dünyanın ruhunun bir bedeni, yani. üstte oluşturulan takımyıldızın; hepsi dışsal ruhun dışsal güçlerine göredir. Dolayısıyla her gücün kendisinde maddi bir özelliği vardır: ve dolayısıyla manevi özelliğin içsel güçleri de batınsal bedenle anlaşılmalıdır.

On Altıncı Bölüm

Göksel ve Dünyevi İnsan Farkına Dair

1. Tanrı'nın cennette ebedi ve bozulmaz yaşam için yarattığı Tanrı'nın suretini göz önünde bulundurduğumuzda, o zaman kaba etten kemikten imaj hakkında hiçbir şekilde dünyeviliğin kaba mülkiyetinin Tanrı'nın sureti olduğunu söyleyemeyiz. kutsal

dünya: çünkü o, Mesih'in de bahsettiği aynı öz ve ens'ten değildir: Ruh hayattır; beden hiçbir faydası yoktur; aynı zamanda et ve kan da göklerin krallığını miras almayacaktır. Ve yine de gerçek beden bu hayvani, kaba mülkiyetin içinde yatmaktadır; cevherdeki altın gibi.

2. İnsana ait olmayan, hayvani ve bozulabilen, dünyevi olan her şey. Her ne kadar Tanrı insanı yerin limusundan dışsal bir beden olarak yaratmışsa da; yine de şimdiki gibi bizim hakkımızda düşünülmemeli. Çünkü gerçek insan bedeni, batın alemine göre manevi bir Kükürt, manevi bir Merkür ve manevi bir Sal'dır: Ruhun her özelliğinin üzerinde maddi veya temel bir nitelik vardır.

3. Tanrı öyle bir beden yaratmıştır ki özünde ruh vardır, yani. anlayışın ilham edilmiş Sözünde; ve anlayış için oraya ruhu üfledi; ayrıca dıştaki kükürtlü beden hiçbir şekilde geçip giden ve bir daha geri dönmeyen büyük bir canavar değildir. Kabalıkta saklı olan gerçek, gerçek beden, kabalığa kıyasla ruhsal bir bedendir: O, gerçekten etten ve kandan yaratılmıştır; fakat sabit, sarsılmaz bir [bozulmaz et ve kan] içindedir.

4. İğrençlik Adem'in şehveti ve hayal gücüyle açıkça ortaya çıktı; gerçek dış cisim kükürtlü, cıvalı ve tuzlu bir özelliktir; Ruhun mahiyetine göre saf bir özsel güç: Ruh, ruhta ne varsa, ruhun konağı olarak, özde gerçek insan bedeni de odur.

5. İçsel kutsal bedenin tüm özellikleri, dışsal olanla birlikte (ilk insanda) eşit bir uyum içinde oluşmuştu, hiçbirisi kişisel arzu içinde yaşamadı, ama hepsi arzularını, içinde ilahi ışığın bulunduğu ruha bıraktılar. kutsal gökte olduğu gibi açıkça görülüyordu. Işık tüm mülklerin içinden parladı ve mülklerde eşit bir sıcaklık oluşturdu; tüm özellikler arzularını ışığa verdi, yani.

tüm özelliklere nüfuz eden Tanrı'nın tezahür eden tatlılığına; bu nüfuzla hepsi tatlı aşkla renklenmişti; böylece aralarında sadece hoş bir zevk, sevgi, arzu ve mutluluktan başka bir şey kalmamıştı.

6. Saf elementin içsel kutsal bedenselliği dört elemente nüfuz etti ve yutulurken dünyanın limusunu (yani dıştaki kükürtlü bedeni) kendi içinde tuttu; ve o gerçekten oradaydı, ama karanlığın ışıktaki ikamet etmesi gibi, ama yine de onun karanlığı ışık için tezahür edemez; ama ışık sönerse karanlık ortaya çıkar.

7. Böylece içsel adam dışarıyı kendi içinde tutsak etti ve ateşin demiri ısıtması gibi ona nüfuz etti; sanki her şey ateşmiş gibi görünüyor; ama ateş sönünce karanlık, kara demir ortaya çıkar.

8. Aynı şekilde ilk insan da cennette sabit konumunda durduğunda, zamanın Tanrı'nın önünde olması ve Tanrı'nın da zaman içinde olması gibi; ve ayırdırlar ama birbirinden ayrılmamışlardır. Zaman, Tanrı'nın önünde bir oyun olduğu gibi, aynı şekilde insanın dış yaşamı da, Tanrı'nın gerçek sureti olan içsel kutsal insanın [önünde] bir oyundu.

9. Ateşli karanlık ve ışık dünyasına göre, dışsal ruh ve beden, ilahi tezahürün bir harikası olarak içsel için, Tanrı'nın büyük her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen gücünün bir aynasıydı: ve iç, ona bir yönetici ve rehber olarak verildi.

10. Tanrı, bu dış dünyanın zamanıyla oynadığı gibi, aynı şekilde içsel ilahi insan da, Tanrı'nın bu dünyada tezahür eden harikalarında dışsal olanla oynamalı ve ilahi bilgeliği, her biri kendi özelliğine göre tüm yaratıklarda açmalıdır; aynı şekilde toprakta, taşlarda ve metallerde de aynı şey söz konusudur; bunlarda da iki yönlü bir öz vardır; biri karanlık ateş dünyasının orijinalinden, diğeri ise kutsal ışık dünyasının orijinalinden.

11. Bütün bunlar oyunu için ona verildi: tüm tentürlerin bilgisine sahipti: her şey ona bağlıydı; o cennete, dünyaya ve tüm elementlere, aynı zamanda tüm takımyıldızlara hükmetti; ve bu, çünkü ilahi güç onda açıkça görülüyordu: ne sıcaklık ne de soğuk onu rahatsız ediyordu. Nasıl ki tentür vücuda nüfuz edip onu hastalıktan koruyorsa, güneşin sıcaklığı da bedeni soğuktan koruduğu gibi, ateşin ve ışığın en yüksek tentürü de aynı şekildedir; yani. kutsal

İçsel ruhsal bedeninin gücü, dışsal et ve kan bedenine nüfuz etti ve dünyanın limus'u gibi her dışsal temel mülkü de kendi muhafazasına veya korumasına aldı.

12. Çünkü insanın bedeninde batın ve zahirde bir sıcaklık olduğu gibi, aynı şekilde beden olmadan bu sıcaklığı bozabilecek veya rahatsız edebilecek hiçbir şey yoktu. Altının ateşte dayanması ve tentürün her şeye nüfuz etmesi ve hiçbir şeye teslim olmaması veya teslim olmaması gibi, aynı şekilde insan da, yalnızca ve tek başına, onun aracılığıyla yaşayan ve tezahür eden tek Tanrı dışında hiçbir şeye tabi değildi. onda kutsal özün gücü vardı: ve bu, içinde Tanrı'nın ruhunun yaşadığı Tanrı'nın bir sureti ve benzerlikti.

13. Sebepler bizi yanlış anlayacak ve iki yönlü bir insandan bahsettiğimi söyleyecektir. Ama hayır diyorum! Ben yalnızca Tanrı'ya göre benzer olan tek bir insandan söz ediyorum; Tezahür etmiş Tanrı'ya göre, ilahi gücün, ilahi anlayışın ifade edilmiş biçimlendirilmiş Sözüne göre.

14. Her şey esasen [öz olarak] Tanrı'da olduğuna ve yine de O'nun kendisi o özün kendisi olmadığına göre; ama yine de bu öz, her özü kendi özelliğine göre yönetir; aynı şekilde içsel manevi insan, ilahi gücün biçimlendirilmiş Sözü'nün bir imgesidir ve dışsal olan da içsel olanın bir imgesidir, yani. içe dönük bir enstrüman.

Bir ustanın işini bitirmek ve gerçekleştirmek için bir araca sahip olması gerektiği gibi, aynı şekilde, dünyanın limusundan ve dört elementten gelen dışsal insan da, dış takımyıldızıyla birlikte yalnızca içtekinin bir aracıdır; ruhun içsel ruhu ister.

15. Gördüğümüz gibi her amaç ve girişimde irade hakimdir; ve ayrıca, içteki insanın ilahi irade ve arzuya sahip olduğunu, ancak dışsal olanın yalnızca hayvani bir [iradeye] sahip olduğunu görüyoruz, bu da düşünüş nedeniyle böyledir. Bütün insan yalnızca tek bir insandır, fakat onun mülkiyeti iç ve dış göklere göre muhtelif derecelerdir, yani. doğanın yedi özelliği aracılığıyla ilahi tezahüre göre.

YEDİNCİ GÜNÜN YARATILIŞI

16. Allah her şeyi yedi özellikten altı günde yaratmış ve altı günlük kendi tecelli işlerini tanıtmıştır.

yaratık

yedinciye, burada her yaşam tek bir bedendeymiş gibi çalışmalıdır; yedinci gün ve birinci gün karşılıklı olarak birbirine aittir. Çünkü ebedi doğanın altı özelliğinin tümü, diğer altısının yapısında [işletme veya çalışma evi] olduğu gibi, yedincide ifade edilmiştir; yedinci özellik diğerlerinin gizemi veya özüdür; ve yedinci günden itibaren birinci gün aslını ve başlangıcını almıştır.

YEDİNCİ GÜN, SATÜRNUS

17. Çünkü yedinci günde, yani. Cumartesi günü, Satürn günün ilk saatini gezegen küresinde egemenliği altında geçirir; bu ebedi doğanın yedi katlı neslinin bir figürüdür. Çünkü şu şekilde

Ebedi doğanın ilk biçimi buruk arzudur, yani. Arzuda özgür lubet'i etkileyen (ki bu, Tanrı'nın ebedi iradesinde, ilahi anlayışta ince bir hiçliktir) onu, yukarıda olduğu gibi, arzu özünde tüm özelliklerin ortaya çıktığı manevi bir öze sokan Fiat'tır. adı geçen.

18. Aynı şekilde Satürn veya yedinci günün yedinci mülkü, diğer altı günlük işlerin dinlenmesi veya malikanesi olup, burada bedende bir ruh olarak çalışırlar: yedinci özellik anlamsız bir yaşam olarak hareketsiz durur.

19. Ama şimdi Musa şunu söylüyor: Tanrı yedinci günde tüm işlerinden dinlendi ve yedinci günü dinlenme için kutsadı: Bunun çok tuhaf, vurgulu, derin bir anlamı vardır; ama yine de cennette olsaydık ve Şabat'ta yaşıyor olsaydık, bu sadece basit ve çocukça olurdu. Bunu şu şekilde anlayın:

20. Verbum Fiat'tan, yani. ilahi Söz'den ve ilahi arzudan (ki bu, Söz'ün kendisini oluşturduğu veya ruhsal özde karanlık ateş ve ışık dünyasına tanıttığı Söz'deki Fiat'tır), ebedi ve ebedi olanın altı özelliğidir.

zamansal doğa ilerledi; ve her biri kendisini çeşitli mülklerin çeşitli derecelerine tanıtmıştır; bu dereceye cennet veya büyüğü bir manevi takımyıldız denilebilir.

21. Her mülkün bir ruhlu özü vardır. bir cennet: çünkü cennet (Doğa Dili'nde açıklanan Metin, Himmel), doğa Dili'nde, Fiat'ın Söz'ün söylediği veya nefes verdiği şeyi oluşturduğu bir ilhamı veya oluşumu tam ve tam olarak belirtir ve ifade eder; ve böylece ilham veya konuşma altı derece veya günlük çalışmalara dahil edildi.

22. Her nefes bir süre devam etti; oluşumunda ve anlayışında bir gün ve gecenin uzunluğu ve bir günün her özelliği karşılıklı olarak konuşuldu veya diğerinden, hatta altıncıya kadar, oluşturulan Sözün tezahür ettiği beşinci biçimde, yani . Sevilen arzuda, görünüşünü veya örneğini ışıktan gelen ateş aracılığıyla almıştır; ve doğanın altıncı formunda toplandı veya şekillendi; Tanrı'nın (insan) imgesi hangi oluşumda

öyleydi

Tanrı'nın Şabat'a sunduğu biçimlendirilmiş Söz'ün bir sureti olarak yaratılmıştır, yani. yedinci güne, anlayın, Verbum Fiat'a, yani. Cennetin ve sonsuz günün bulunduğu doğaya yönelik ilk ilahi arzuya.

23. Yedinci özellikte zamanın günlerinin devam ettiği sonsuz gün vardır; ve eskiler buna Sonnabend [Güneş Akşamı ya da güneşin akşamı] adını

verdiler. İngilizcemizde Cumartesi]; ama buna haklı olarak Sönnabend [Barışma Akşamı: veya Tasarruf Günü] adı verilir; burada Tanrı'nın sevgisi öfkeyi yatıştırır ve kefarete eder; zira faaliyetteki altı özellik, gazap özelliğindeki izlenimle alevlendiğinde, yedinci özellikte kefarete edilir ve uzlaştırılır, yani. Tanrı'nın sevgi dolu arzuda tezahür eden kutsal gücünde; (ki bu kutsal güç kendini beşinci ve altıncı mülkte gösterir ve geri kalan her şeyin işleyişini kutsal bir cennet olarak kuşatır) ve böylece Rab'bin Sözü'nde olduğu gibi tek bir öze dahil edilirler ve orada dururlar. ben Verbo Domini'yim]; yedi özelliğiyle kendisini tabiata ve öze tanıtmış olan; ve Musa bu konuda doğru söylüyor, Tanrı yedinci günde tüm işlerinden istirahat etti ve yedinci günü kutsadı.

24. Bunu burada doğru anlayın: Tanrı, (ilk olarak karanlığa ve ateşe, yani kendisine yakıp kül eden ateş olarak adlandırılan ilk Prensipte dahil ettiği) oluşturduğu Sözü ile ikinci Prensipte, yani. sevgi dolu arzudaki ışıktaki ateş aracılığıyla kendini eğittiği biçimlendirilmiş kutsal Söz'de, yani. kutsal Fiat'ta: ve orada tecelli eden Sözüyle birlikte sonsuza kadar dinlenir. Onun oradaki dinlenmesi, Tanrı'nın gazabının, sonsuz doğanın ıstırap kaynağının, ilahi bir sevinç krallığına dönüştüğü bir sevinç hakimiyetidir.

25. Ve bu dinlenme, zamanın kendi içinde işlediği, doğal cennetteki kutsal cennettir; ve dinlenme gününe ilişkin işleyişini ortaya koyuyor, yani. Bu dünyanın günlerinin sonunda kötünün iyiden ayrılacağı ve her şeyin kendi cennetine sahip olacağı ayrılık günü, yani. yaratıldığı orijinal [ya da kaynak] ruhunun özelliği.

26. Ancak bu zamanda Tanrı'nın sevgisi ve öfkesi karşılıklı olarak birbirleriyle çalışmalı ve hem ateş[dünya] hem de ışık dünyasına göre Tanrı'nın harikalarını tezahür ettirmelidir ve Verbum Domini, özelliklerin yedinci tezahüründe durur ve parlar. gücü ve erdemiyle altı günün işleyişine, yani. altı özelliğe göre; ve her hayata yardım ve yardım sağlar.

27. Yedinci özellikte her şey sona ermiştir, yani. tüm özlerin başlangıcının ilk gününe. Yedinci gün için, yani. Ebedi doğanın yedinci özelliği, Aziz Yuhanna'nın Vahiyi'nde Kadimlerin tahtının önündeki şeffaf camı denizdir; buradan Büyük Gizem'den [Ex Mysterio Magno] bu dünya çeşitli tuhaf gökler halinde yaratılmıştır. ve formlar ve Verbum Fiat'ta oluşturuldu.

Yedinci gün, tüm zamanların ötesinde ve ötesinde sonsuzluktan geliyordu, çünkü o, ilahi anlayışın biçimlendirilmiş Sözü'ydü; bunda Tanrı'nın sonsuz bilgeliği açıkça görülmektedir. Tanrı'nın içinde çalıştığı ilahi anlayışın güçleri ve harikaları.

On Yedinci Bölüm

Cennetin

1. Musa, Tanrı insanı yarattığında, Aden'de bir bahçe diktiğini ve onu ekip biçmesi için insanı oraya koyduğunu ve görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her türlü meyveyi yetiştirdiğini söyledi. : ve ortasına Hayat Ağacı ile İyilik ve Kötülüğü Bilgi Ağacı'nı dikti (Yaratılış ii. 8, 9).

2. Burada Musa'nın yüzünün önündeki perde yatıyor, onun parlak bir yüzü vardı, günahkâr İsrail onun yüzüne bakamıyordu. Çünkü kibirli adam Cennetin ne olduğunu bilmeye layık değildir; ve bize bunu gizli adama göre bilmemiz verilse de, bu tanımlamaya göre canavara karşı dilsiz kalacağız; ancak yine de akademisyenlerimiz tarafından yeterince anlaşılmalıdır.

3. Cennet Bahçesi, yeryüzünde insanın ayartıldığı bir yerdi; Cennet de gökтейdi; ve yine de Cennet Bahçesi'ndeydi. Çünkü Adem, Havva'sından (ondan yaratıldığından), uykusundan önce, gökteki içsel insanı ve yeryüzündeki dışsal insanı gibi idi; ve nasıl içerideki kutsal adam dışarıya nüfuz ettiyse, ateşin demiri ısıtması gibi, aynı şekilde saf elementten gelen göksel güç de dört elemente nüfuz etti ve topraktan fışkırdı ve göksel ve dünyevi meyveler verdi ve ilahi güçle nitelenmiş [tatlı huylu] idiler; ve meyvedeki kibir, tıpkı günün geceyi gizleyip onu kendi içinde tutsak etmesi gibi, yutulmuş gibi tutuldu; bilinmediği ve açıklanmadığı.

4. Cennet, yedinci günün malından başka bir şey değildi. İkinci İlkenin göksel özü toprağa yatırılmış ya da kapatılmıştır; Tanrı'nın laneti onu gizlemiştir; o (dünyanın başlangıcında) dünyevi özellik yoluyla filizlendi, tıpkı sonsuzluğun zaman içinde olması gibi ve ilahi güç her şeyden geçiyor; ama yine de benlik içindeki herhangi bir dünyevi şey ne anlaşılmış ne de anlaşılmıştır.

5. Ancak Cennet'te, güneşin bir ağacın üzerindeki meyveye nüfuz etmesi ve onu etkili bir şekilde bakması güzel ve yemesi güzel bir hoşluğa dönüştürmesi gibi, ilahi dünyanın özü de zamanın özüne nüfuz etmiştir: aynı şekilde Cennet Bahçesi'ndeki bahçeyi anlamalıyız.

6. Aden sözcüğü [doğanın diline göre açıklanmış] Musa'nın yeryüzü hakkında söylediklerinden başka bir şey değildir: O, boş ve boştu; yani kibrin gazabına göre kudretini göstermemeli, doğuracak bir anne gibi hareketsiz olmalıdır. Çünkü içsel olan, dışsal olan aracılığıyla, manevi dünyanın zaman içinde ve cennetin de yeryüzü aracılığıyla hüküm sürmesi gibi. Toprak meyvesiz boştu; ama gök onun kocasıydı, onu verimli kıldı ve lanete kadar onunla meyve verdi; orada gök kendini yeryüzünden gizledi (kayboldu veya çekildi).

7. Yaratılışının başlangıcında bu dünyanın yerinde bir hiyerarşi olan Lucifer onu bozmasaydı, tüm dünya sadece bir Cennet olurdu. Ancak Tanrı, Adem'in düşeceğini çok iyi bildiğinden, Cennet, insanı oraya tanıtmak ve onaylamak için yalnızca belirli bir yerde ortaya çıktı ve tomurcuklandı; (Her ne kadar Tanrı onun oradan tekrar ayrılacağını görmüş olsa da) onu Mesih aracılığıyla yeniden oraya sokacak ve onu Cennette sonsuzluğa kadar Mesih'te yeniden tesis edecekti.

8. Çünkü Lucifer, sahte ve kötü arzusıyla ilk Cenneti zehirledi; bu nedenle Tanrı, onu Mesih'te yeniden canlandıracağına söz verdi; Tanrı'nın dinlenme için belirlediği yedinci gün, zavallı ruhun altı günlük işlerin kaynağından ebediyen istirahat edeceği, insan mülkiyetinde, Mesih'in ruhunda yeniden canlanan Cennet'ten başka bir şey değildir, yani. yaşamın altı özelliğinden biridir.

9. Ayrıca bu, Tanrı'nın krallığının Gizeminin bu dünya yerinde yeniden saf olacağı zaman tamamlanacağı, Tanrı'nın yedinci zamanı veya tezahürüdür; cennet dünyada yeniden ortaya çıkacağı ve şeytan kötülüğüyle kovulacağı zaman: [Metin: kötü öz] artık oraya hiçbir kirli şey girmeyecek; Çünkü Adem'in Havva'dan önce içinde bulunduğu bu dünya, doğruluğun hüküm süreceği lanetten önceki gibi yeniden geri dönmeli: ama kibir, Tanrı'nın öfkesinin ateşi aracılığıyla temizlenecek ve karanlık dünyaya verilecektir. .

10. Ancak Musa'nın söylediğine göre, Hayat Ağacı Bahçenin ortasında duruyordu ve hemen ardından aşağı iniyor ve İyilik ve Kötülüğü Bilme Ağacı da oradaydı. Dünyevi günahkar adamın onu görememesi için gözlerinin önündeki perde burada yatıyor; çünkü o buna layık değil; çünkü onun hayvani kibrin laneti içindeki dünyeviliği Cenneti miras alamayacak.

11. Değerli inci, iki Ağacın farklılığının [bilgisinde] yatmaktadır: ve yine de yalnızca bir tanedir, ancak iki krallıkta tezahür etmektedir. Çünkü Hayat Ağacı tamamen Bahçenin ortasında duruyor; çünkü iki İlkenin ortasında duruyor, yani. Kutsal dünyada, Tanrı'nın kızgın, gayretli bir Tanrı ve tüketen bir ateş olduğu Tanrı'nın öfkesinin sonsuz karanlık dünyası ile dıştan görünen dünya arasında.

12. Ağaçtaki Tanrı'nın kutsal gücü en ortadaki krallıktı ve Cennet en dıştaki krallıktı; çünkü en ortadaki en dıştakine nüfuz etti ve kendini dışarıdakiyle gösterdi.

Bu, Adem'in başlangıçta Kötülük kadar az bilmesi gereken İyiliğin bilgisiydi: O, Tanrı'nın harikalarını rakamlarla tezahür ettireceği Tanrı'nın bir aracı için yaratılmıştı; yalnızca çocuksu bir zihin tutmalı ve Tanrı'ya teslim olmalıdır.

13. Şimdi Kötülüğü Bilme Ağacı, bu Ağaçta da tezahür eden karanlık dünyaydı; aynı şekilde kibir de şu anda olduğu gibi; tüm dünyevi meyveler orada açıkça görülüyordu. Bu nedenle Musa Ağacı ayırt eder ve Hayat Ağacı der; böylece Ağaç'taki sonsuz yaşamın özelliğini anlar. ikinci Prensip. Ve İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'nın sözleriyle, dış dünyanın özünde, Adem'in bu Ağaçtaki dünyevilikte tezahür eden Tanrı'nın öfkesinin gazabını anlıyor [anlamına geliyor] yemek yemek; çünkü o, dünyevi arzularla değil, göksel arzularla, iç ağızla yemeli [ya da yemeliydi]; çünkü onun için öyle meyveler yetişiyordu ki, iç ağız tadını çıkarabiliyordu; gerçekten de dış ağız da ondan yiyordu; ama solucanın leşine değil.

14. Çünkü ışığın karanlığı yutması gibi, göksel de yeri yuttu ve onu yeniden geldiği yere dönüştürdü; Ya da sonsuzluğun zamanı yutması ve onun içinde bir hiçlik olması gibi. Aynı şekilde Adem'in ağzında da iki merkez vardı. Çünkü Tanrı'nın krallığı iktidardadır; ve Adem de Havva'sından önce Tanrı'nın krallığında bulunuyordu, çünkü o hem erkek hem de dişiydi ve her iki ilahi göksel ten rengine de sahipti; ve ne ateşin, ne de ışığın ten rengi veya arzusu onda açıkça ortaya çıkmamalı, çünkü onlar eşit ağırlıkta [gerçek sıcaklıkta] Allah'a teslim olmuş halde durmalılar.

15. Ama İyilik ve Kötülük Bilgi Ağacı'ndaki özellikler, yani. Tanrı'nın sevgisi ve öfkesi ve ayrıca dünyevilik (bugünkü lanette olduğu gibi), her biri kendi içinde özel olarak ortaya çıktı ve kendilerini şevkle ortaya koydu; yani benzerlikten, eşit uyumlu uyumdan ayrılmışlardı. Ve bu üç İlkenin her biri özel bir biçimde bu Ağaçta tezahür ediyordu ve bu nedenle Musa ona İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı adını veriyor.

16. Mantık şöyle der: İnsanın onu yememesi gerektiğine göre, Tanrı neden bu Ağacın büyümesine izin verdi? Onu insanın düşüşü için ortaya çıkarmadı mı? Ve insanın yok oluşunun nedeni olması gerekmez mi? Liselerin

tartıştığı ve anlamadığı şey budur; çünkü onlar dışarıdaki içeriği arayıp yakalamaya çalışıyorlar ve o onlar için gizli ve ölü kalıyor, insanın ne olduğunu anlamıyorlar.

17. İnsan, bedeni ve ruhu itibarıyla bu üç İlkeden yaratılmıştır; Esaslar'da, batın ve zahiri dünyanın özellikleri arasında eşit sayı, ağırlık ve ölçü olarak yerleştirilmiştir; İlkelerin hiçbirini diğerini aşmadı; uyumlu bir uyum vardı; İlahi ışık tüm özellikleri yumuşattı, böylece aralarında karşılıklı bir melodi ve oybirliğiyle bir sevgi oyunu oluştu.

18. Ateşli karanlık dünya, kutsal ışık dünyasında ve ışık dünyası, tezahüründe olduğu gibi, dış [dünyada] sevindi. Yine, dış dünya her iki iç dünyada da keyif alıyordu; hayatında olduğu gibi; ve aralarında sadece hoş giden uyumlu bir irade, zevk ve tatlı bir zevk vardı. Merkür, yani. sondaj, işitme ve hissetme hayatı, yani. İlahi Sözün Fiat'ta tezahürü,

Son derece neşeli bir özellik içinde, tüm özlere karşılıklı olarak nüfuz ederler.

19. Nurdan sonraki arzuyla ulaşılan üç âlemin malı veya özü; ve ışıktaki ifade edilen Söz kutsaldı. Bu kutsal Söz, gücünü ve erdemini içteki karanlık ateş dünyasının sesine verdi; ve aynı zamanda dışsal elemental dünyanın sesine, yani kendisini içsel ateşli Söz'e veya hayata ve aynı zamanda dışsal dünyevi yaşama verdi.

20. Böylece kutsal ilahi Söz, insan mülkiyetinin üç İlkesine de hakim oldu ve eşit bir uyum vardı; ve İlkeler arasında hiçbir düşmanlık ya da karşıt irade ortaya çıkmamıştı; yalnızca uyumlu bir sevgi ve irade eğilimi, hoş bir zevk, baş döndürücü bir melodi, tatlı bir koku, dostane bir gülümseme ve çok hoş bir görünüm, uysal ve nazik bir duygu ve karşılıklı bir uyumun karşılıklı meyvesi. zevk.

21. Çünkü insan, altıncı günde, beşinci özellik aracılığıyla yayılan ve tezahür eden, ifade edilen güçteki ilahi uyumlu tezahürün yedi özelliğinin altıncı tezahüründe, ilahi bir benzerlik ve görüntüye alındı ve yaratıldı; . ateşli aşk arzusu aracılığıyla. Onun gerçek yaşamının merkezi, sonsuz doğanın beşinci özelliğiydi; yani. ateşli aşk arzusu; ateşi ve karanlığı kendi içinde gizleyen (veya kapatan) ve onu kendi neşesi ve zevki için kullanan.

22. Ancak hem hiyerarşi Lucifer'de, hem de ilahi surette ikinci hiyerarşi veya kraliyet prensi olan Adem'de eşit uyumdan uzaklaşma arzusunun ortaya çıktığı bu yeri doğru anlamamız bizim için çok gereklidir. .

23. Ebedi tek Tanrı bir zamanlar ebedi ruhsal doğadan geçerek hareket ettiğinde, yani. sonsuz büyük dipsiz Gizemde ve büyük harikalarını tezahür ettirmek için bu Gizemi bir daire veya yer halinde oluşturdu (veya topladı); ve ebedi bilgeliği resmi olarak görünür bir tefekkürle tanıştırdı ve içsel ebedi manevi dünyanın yedi özelliğinin tümünü tezahür ettirdi ve bunları meleklerin yaratımına dahil etti; daha sonra tüm özellikler taşındı ve etkilendi ve her biri, Verbum Fiat'ın kendisini harekete ve tezahüre ortaya koyduğu (ya da teslim ettiği) sürece, yerde, yaratıcı bir formda olmayı arzuladı.

24. Ve melek prensler de lejyonlarıyla birlikte Verbum Fiat'taki mülklerden, hatta ebedi lubet'in kendisini bir arzuya dönüştürdüğü ve kendisini doğaya, en dışsal olana kadar tanıttığı ilk merkezden alınmış ve yaratılmıştır. tezahürü, her hiyerarşi kendi cennetinde veya mülkünde.

25. Ancak Lucifer'in, nitelikleri yaratırken veya oluştururken, tutuşturucu ateşin doğduğu, ışığın tezahür ettiği yer olan Mülkiyet Prensibi'nde kavrandığını görünce, bunun üzerine o, en kudretli prens olarak kendi içinde o kadar hevesli hale geldi ki; ve kendi yaratıcı orijinalinin kökünde olduğundan, büyük büyülü takımyıldızı anladı; tüm varlığın zemininin Gizemi, ama yine de karanlık mülkte, o da şimdi hareket etmiş ve etkilenmiş; bu büyülü takımyıldız aynı zamanda karanlık dünyada da tezahür etmeyi ve yaratıcı olmayı arzuladı (ya da olacaktı), bunun üzerine arzusunu bu kudretli prens ve hiyerarşiye yöneltti.

26. Ve o, Lucifer, kendisini ilahi ışıktan ateşli Gizeme, ateşin doğduğu karanlığa doğru çevirdi. Ve böylece karanlık dünyanın Büyük Gizeminin büyülü sesi onu yakaladı; Çünkü Verbum Fiat'ın ışıktaki ateşten çıkardığı arzusu tekrar oraya dönerek, tüm varlıkların yaratıcısı gibi olacak, kendi zevkine göre kendisini ve özü değiştirecekti.

27. Böylece ışıktaki uysallığı küçümsedi, yani. ikinci Prensip, ateş ölümü aracılığıyla [ortaya çıkan] (öfkeli karanlık mülkün ruhsal esasının gazabının ateşte öldüğü ve buradan da düşkünlüğün ölümünün ikinci Prensip, yani büyüklerin kutsal aşk dünyası) uysallık ve alçakgönüllülük yaratılır) ve ilk Prensibe geri dönülür, yani. Magiam naturae'de, ebedi doğanın aslına; ve her şeyi bilen bir sanatçı olacaktı: tüm yaradılışa hükmedecek ve hükmedecek ve tüm özelliklerde ortak biçimlendirici olacaktı.

28. Böylece onun için ışık söndü, çünkü o, büyük bir uysallık ve ateşli aşk arzusu içinde duran meleksi özünü, karanlık öfkeli mülkte tamamen kaba, sert, soğuk, öfkeli ve ateşli hale getirdi; ve düşmanlık özellikleri onda anında ortaya çıktı, çünkü bunlar ışıktaki tezahür edemiyordu; ama ışık sönünce ortaya çıktılar ve o bir şeytana dönüştü; ve melekler dünyasından, kendi ikinci cennetinden kovuldu

Prensip.

29. Böylece şunu bilmeliyiz ki, yaratığından düşüş onun başına geldi, çünkü o, yaratıcı arzusunu, gurur ve inatçı iradeyle, hamile kadının matrisinde hüküm sürmeye yönelik ilahi uysallık ve sevgiden uzaklaştırmamıştı. Bir oyuncu olarak onun için bir melek olarak kalmıştı. Eğer Allah'ın sevgi ruhu ve iradesi altında devam etseydi, öfke ruhu ve iradesi onu esir almazdı.

30. Ancak kendisini özgürce ve isteyerek Tanrı'nın sevgi iradesinden ayırdığını görünce, artık içinde Tanrı'nın öfke iradesini taşıyor; bu durumda o, karanlık dünyanın mülkünün bir tezahür ettiricisi ve işçisi olmalıdır, çünkü bu aynı zamanda yaratıcı olacaktır. Burada yapay olarak maymun sporu yapabilen bir tutsağı var; ve şimdi, karanlık dünya kendi arzusunda kendi mülkiyetinde olduğundan, aynı zamanda onun hiyerarşisi veya yaratıcı prensi de öyledir.

31. Ve burada insanın nasıl düştüğünü doğru bir şekilde bilmemiz çok önemlidir. İnsan, dışarı atılan Lucifer'in yerine yaratıldı, içsel manevi insanı anlayın. İçsel insan ruhuna göre aynı cennette yaratılmıştı ve Lucifer'in kaybettiği hiyerarşiye sahip olmalıydı; ve dolayısıyla şeytanın insana karşı kıskançlığı ortaya çıkar.

32. Ancak Tanrı, şeytanın onu ayartacağını ve ona zarar vermeyeceğini çok iyi bildiğinden, Tanrı'nın en derin sevgisi (yani, YEHOVA'dan gelen yüksek İsa adı), Lucifer'in bu hiyerarşiyi yeniden canlandırmak için burada özgürce kendisine verdiği şereftir. kirlenmişti; ve onu ateşten arındırmak ve içine en yüksek sevgisini katmak; ve (Lucifer'in uyandırdığı) gazabı sevgiyle yenmek ve onu yeniden ilahi neşeye dönüştürmek, yani. kutsal bir cennete; Son kararın nerede olduğu [veya Son kararın hangi sona atıldığı]. Ve Aziz Pavlus'un söylediği de budur: İnsan, dünyanın temeli atılmadan önce Mesih İsa'da seçilmiştir (ya da seçilmiştir).

33. Ve bu amaçla Tanrı, insanı üç Prensipden bir arada yarattı; öyle ki, o tamamen Lucifer'in yerinde yaşamasın, böylece ona yardım edebilsin. Çünkü Tanrı, öfkesinin niteliğine göre adamın düşeceğini çok iyi gördü; ama o onu tekrar ve İsa adına, yozlaşmaya açık ölüm yoluyla, Lucifer'in düştüğü kralliyet krallığına getirecekti; Onun yerine insan Mesih, Tanrı ve insan tek bir kişide, İsa'nın adı ve gücü adına bir hiyerarşi, baş rahip veya insanların büyük prensi olarak oturmalıdır.

YEHOVA'dan.

34. Bu nedenle, haklı olarak, insanın düşüşünü, Cennette nasıl bulunduğunu, ayartıldığını ve Cennetin ne olduğunu düşünmek için buradayız. İnsan, gerçekte insanın kendisinde yer alan üç İlkenin içinde yer alıyordu; yani. bedende ve ruhta eşit uyum ve uyum içinde; ama onsuz olmaz, çünkü karanlık dünyanın aydınlık dünyadan farklı bir arzusu vardır; aynı şekilde dış dünyanın da karanlık ve aydınlık dünyadan farklı bir arzusu vardır. Şimdi, Tanrı'nın imgesi, üç İlke arasında duruyordu; bunların üçü de arzularını bu imgeye yöneltti; her biri Adem'de ortaya çıkacak ve onu bir yönetici olarak kendi egemenliklerinde tutacak ve harikalarını onun aracılığıyla gösterecekti.

35. Fakat o, insan, arzusunu yalnızca ilahi tezahürün altıncı özelliğine dahil etmeliydi; burada kendisi Tanrı'nın bir suretinde yaratılmıştı; tamamen Tanrı'ya teslim olmalıdır; yalnızca tezahür eden ilahi Söz'de, Tanrı'ya itaatle yaşamalı ve kendi iradesine girmemeli, arzusunu Tanrı'nın iradesine dahil etmelidir, yani. altıncı özelliğe; öyle ki, Tanrı'nın tezahür eden Sözü onun bilerek ve yaparak iradesi olsun: kutsal melekler bile sadece ilahi iradede yaşar ve sevinirler ve Kutsal Ruh'ta melodiler açarken, kendisi açılıp kendini onlarda gösterirken, ilahi hikmete göre; ve böylece çocuksu bir akıl ve iradeyle yaşıyor, istiyor ve hareket ediyorlar.

36. Cennet ya da Aden bahçesi gerçekten de özellikleriyle insanla eşit uyum içindeydi. Ama mülklerin her biri kendi içinde uyanmış bir açlıktı; bunu gerçekten de ilahi ışık yeniden ısıya dönüştürdü. Ancak şeytan, alevlenen kıskançlığıyla insana karşı çıktı ve zehirli hayal gücünü insan mülkiyetine soktu ve ruhun mülkiyetinin ilk ilkesinde insani nitelikleri merkeze ateşledi; burada nefis, aynı öz ve varlıkta yer alır. melekler ve şeytanlar.

37. Adem'in, kötüyü ve iyiyi yemesi ve kendi iradesiyle yaşaması yönündeki hayali ve şiddetli açlığı buradan doğdu. Yani onun iradesi, mülklerin çokluğuna eşit uyumdan yola çıktı; çünkü bunları kanıtlayacak, hissedecek, tadacak, duyacak, koklayacak ve görecekti. Şeytan, Yılan'da da onları ikna ettiği gibi, Allah gibi olmaları, mallarda gözleri açık olması; sonbaharda da başlarına bu geldi, biliyorlardı ki,

kötülüğü ve iyiliği tattı, gördü ve hissetti: onlara hastalık, rahatsızlık, acılar ve bozulma [veya bu leşin yok olması] bundan kaynaklandı.

38. Ve ilahi takdiri görünce, şeytanın insanı baştan çıkaracağını ve onu garip bir şehvete sürükleyeceğini önceden biliyordu; Karanlık dünyanın merkezinden çok uzakta kalması ve Lucifer'in yaptığı gibi bir şeytan haline gelmesin diye, Tanrı ona, dışsal yaşamın çözülüşünün açıkça görüldüğü Hayat Ağacını ve İyilik ve Kötülük Bilgisini temsil etti.

39. Çünkü Adem, kibrin arzusunu duyduğunda ve hayalini yeryüzüne getirdiğinde henüz cennette olduğundan bu konuda suçluydu. dışsal bedeninin limusunun çıkarıldığı o öze; ve annesinden, şeytanın alevlendirdiği kibirliliği test etmesini istedi. Bunun üzerine Fiat onu toprağın matrisinden böyle bir bitkiyi çıkardı, Adem'in cesedini de buradan çıkardı, böylece Adem açlığıyla yemek zorunda kaldı.

40. Çünkü İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacının özü ile Adem'deki arzu açlığı aynıydı; istediği şey ona Fiat tarafından temsil ediliyordu; Bunun nedeni Adem'in hayal gücüydü.

41. Akıl şunu söyler: Tanrı bunun gerçekleşmesine neden katlandı? Mesih şöyle dedi: Eğer bir hardal tanesi kadar inancınız varsa ve bu dağa denize atılsanız, şunu yapmalısınız: [Özür dilerim], ruhun ruhu büyük ilahi her şeye kadirlikten [ortaya çıkmamış mıydı] tüm varlıkların yaratıldığı ebedi manevi doğanın merkezinin dışındadır ve o zaman onun kudretli olması gerekmez mi?

42. O, Allah'ın kudretinden bir ateş kıvılcımıydı. Fakat yaratıklardan oluşan bir yaratık haline gelince nefsine çekildi, evrensel varlıktan koptu ve benlik doluluğuna girdi. Ve böylece kendi yıkımını gerçekleştirdi ve eğer Tanrı'nın sevgisi onu kurtarmasaydı, bunu yapmıştı.

43. Nefsin kudreti kibrin önünde o kadar kuvvetliydi ki, hiçbir şeye tabi değildi; ve dolayısıyla, eğer anlayış ondan uzaklaştırılmamışsa, hala güçlüdür. Dış dünyanın özünde bulunan her şeyi büyüyle değiştirebilir ve onları başka bir öze sokabilir; ama dış havanın hakimiyetindeki kibir oraya bir karanlık getirmiştir, öyle ki ruh

kendini bilmiyor. Tanrı'nın laneti, kirletilmiş çocuğu

kir, bir laver için dua etmesi gerektiği; ve bu yaşamda kendi kendisinin düşmanı olmalıdır ki, alçakgönüllü olmayı öğrenebilsin, ilahi uyum içinde kalabilsin ve şeytana dönüşmesin.

Onsekizinci Bölüm

Cennet Devleti * Adem düşmeseydi nasıl olması gerektiğini gösteriyor

* Hakimiyet, yaşam veya durum

1. Sofist'in burada bana itiraz edeceğini ve bunu benim için bilmesi imkansız bir şeymiş gibi haykıracağını biliyorum, çünkü orada değildim ve bunu kendim gördüm: Ona şunu söylüyorum: ben, ruhumun özünde ve bedenim, henüz ben olmadığımda, ancak Adem'in özündeyken oradaydım ve Adem'deki ihtişamımı kendim kandırıp [ihmal bir şekilde kaybettim]. Ama Mesih'in onu bana geri verdiğini görünce, Mesih'in ruhunda cennette ne olduğumu görüyorum; ve şimdi günah içinde olduğum şey; ve yeniden ne olacağımı. Bu nedenle hiç kimsenin bunu bilinemez bir şey olarak haykırmasına izin vermeyin; çünkü ben bunu gerçekten bilmesem de, Mesih'in ruhu bunu bende biliyor; hangi bilgiden yola çıkarak yazacağım.

2. Adem bir erkek ve aynı zamanda bir kadındı, ancak hiçbir [belirgin] değildi; sadece bakireydi; iffet, tevazu ve saflıkla doluydu. Tanrı'nın görüntüsü. İçinde hem ateşin tentürleri hem de ışık vardı; kendi sevgisinin birleşiminde, yani. bakire merkez duruyordu, yani. kendini sevdiği güzel Cennetsel keyif gül bahçesi. Biz de ölümlerin dirilişinde böyle olacağız; Mesih'in bize söylediği gibi, ne evleneceğiz ne de evlendirileceğiz; Tanrı'nın melekleri gibi olacağız.

3. Adem'in Havva'sından önce olduğu gibi bir adam dirilecek ve tekrar cennete girecek ve cennete sonsuza kadar sahip olacaktır; bir erkek ya da kadın değil, Kutsal Yazılar'ın söylediği gibi, onlar bakiredirler ve Tanrı'yı ve Kuzu'yu takip ederler, Tanrı'nın meleklerine benzerler, ancak melekler gibi yalnızca saf ruh değil, aynı zamanda göksel bedenlerdedirler. manevi melek bedeninin yaşadığı yer.

4. O zaman Adem'in Cennet'te sonsuz yaşam için Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldığını görünce; ve Tanrı kendisi ona yaşamını ve ruhunu üfledi; bu nedenle onu, nasıl masum olduğunu, nasıl düştüğünü, şimdi ne olduğunu ve en sonunda yeniden ne olacağını çok iyi anlatabiliriz.

5. Eğer Allah onu dünyevi, çürümüş, perişan, çıplak, hasta, hayvani, meşakkatli bir hayat için yaratmış olsaydı, onu Cennete sokmazdı; Eğer Tanrı hayvani çiftleşmeyi ve üremeyi arzulamış olsaydı (ya da dilerse), o zaman başlangıçta anında erkek ve kadını yarattı ve her iki cinsiyet de Verbum Fiat'ta, her iki tentürün bölünmesiyle ortaya çıkardı. diğer dünyevi yaratıklarda.

6. Her canlı, elbisesini annesinin bedeninden çıkarır; ama insan sefil, çıplak ve çırılçıplak, en derin yoksulluk ve acizlik içinde gelir; ve hiçbir şey yapamayan; ve bu dünyaya gelişinde tüm türler arasında en fakir, en sefil, en kimsesiz ve en beceriksiz yaratıktır ve kendine hiçbir şekilde hakim olamaz; bu bize onun Tanrı tarafından bu sefalet için değil, diğer tüm yaratıklar gibi mükemmellik içinde yaratıldığını yeterince gösteriyor; ilk insanın sahte şehvetle kandırdığı [ya da kaybettiği] bu [mükemmellik]; Tanrı daha sonra uykusunda onu tüm dünyevi yaratıkların mülkiyetine göre erkek ve kadındaki doğal hayata göre ilk kez dış Fiat'ta tasvir etti; ve zavallı

ruhun bugüne kadar utandığı, vücutta hayvani bir form taşıması gereken, çoğalmasa için hayvan parçalarıyla birlikte solucan leşini ona astı.

7. Adem'de iki sabit ve değişmez öz vardı; yani. Tanrı'nın tapınağı olan içsel cennetin sevgi özünden gelen ruhsal beden; ve dış gövde, yani. içsel manevi bedenin malikanesi ve meskeni olan, hiçbir şekilde dünyanın kibrine göre tezahür etmeyen dünyanın limus'u, çünkü o bir limustu, dünyanın iyi kısmının bir özütüydü; Kıyamet günü yeryüzünde lanetin kibrinden ve şeytanın yozlaşmasından kurtulacak.

8. Bu iki öz, yani. içteki göksel ve dıştaki göksel, karşılıklı olarak birbirine bağlandı ve tek bir bedende [metin, Corpus] oluşturuldu; burada ilahi ateş ve ışığın en kutsal tentürü, yani. özü alevlendiren büyük, neşeli sevilme arzusu, öyle ki her iki öz de sevilen arzu içinde birbirini çok ciddi ve hararetli bir şekilde arzuladı ve birbirini sevdi: İçsel olan, dış görünüşü kendi tezahürü ve hissi olarak sevdi ve dışsal olan da iç olanı sevdi. kıymetli incisi ve en sevilen eşi ve yoldaşı olarak en büyük tatlılığı ve neşesidir. Ama yine de onlar iki beden değil, yalnızca bir bedendi; ancak iki yönlü bir özü vardır, yani. biri içe doğru,

göksel, kutsal; ve zamanın özünden biri; bunlar ebedi bir [varlık] için evlenmiş ve birbirleriyle nişanlanmışlardı *.

* Veya sonsuza kadar

9. Ve büyülü döllenme (ya da döllenme) ve doğum bu ateşli aşk arzusunda yer alıyordu, çünkü tentür her iki öze de, içeriye ve dışarıya nüfuz etmiş ve arzuyu uyandırmıştı (ya da harekete geçirmişti); ve arzu, aşk lubetinin [ya da hayal gücünün] aldığı [tasavvur ettiği] ve bir maddeye dönüştürdüğü Fiat'tı. Böylece birinciye göre manevi bir imaj olan ekspres imajın benzerliği bu maddede oluşmuştur. [Tıpkı] Fiat'ın ilk görüntüyü tasarlayıp oluşturduğu gibi, yani. Adem'in benzerliği de yayılmak üzere ilkinden tasarlandı; ve bu anlayışta, doğumda ruhsal bedenin dışsal hale geldiği büyülü doğum da hemen gerçekleşti (gerçekleşti).

10. Anlayın, eğer Adem duruşmada yer almış olsaydı, o zaman büyülü doğum şu şekilde [gerçekleşmişti]: şimdi olduğu gibi Adem'in vücudundan çıkan çeşitli tuhaf bir oluşumla değil, güneşin suyu parıldaması gibi ve ne yırtar ne de yırtar. Yine de [aynı şekilde] manevi beden, yani. doğum gerçekleşmiş ve doğumu acısız, tasasız, sıkıntısız, büyük bir neşe ve zevkle, hem erkek hem de kadın tohumlarının bir araya geldiklerinde hoş bir görünüm kazandıkları bir şekilde somut hale gelmişti. Yine de büyülü hamile kalma ve doğum, ilkinde göre tamamen mükemmel, bakire benzeri bir görüntüydü.

11. Daha sonra, Venüs'ün matriksi Adem'den alınıp bir kadına dönüştürüldüğünde, bu, ıstırap, sıkıntı, akıllılık, ızdırap ve sıkıntı yoluyla yapılmalıdır; Tanrı'nın Havva'ya söylediği gibi, hamile kaldığında üzüntülerini çoğaltacağım, artık kederli çocuk doğuracaksın ve iraden kocana bağlı olacak. Neden? Çünkü bu adamın

iradesinden çıkmıştır. Havva, Adem'in yarısıydı, yani. Adem'in kendisini sevmesi ve hamile bırakması gereken kısım; ayakta durmadığı zaman da uykusunda ondan alınıp bir kadına dönüştürüldü; bu nedenle Adem onu görünce şöyle dedi: Ona kadın denilecek, çünkü o erkekten alındı.

12. İnsan yeryüzünde çıplak yürümeliydi, çünkü göksel kısım dışarıya doğru nüfuz ediyordu ve onun giysisiydi. Çocuksu bir zihinle, büyük bir güzellik, ihtişam, neşe ve zevk içinde duruyordu; sihirli bir şekilde yiyip içmesi gerekirdi; şimdiki gibi vücutta değil, ağızda ayrılık vardı; çünkü Cennetin meyvesi de aynı şekildeydi.

13. Her şey onun eğlencesi ve zevki için yaratılmıştı; içinde uyku yoktu; onun için gece gündüz gibiydi; çünkü o, kendine özgü bir ışıktaydı (kendi gerçek doğuştan gelen ışığında) saf gözlerle gördü. İçeride dönük adam, yani. iç göz, dışarıyı görür; Öteki dünyada güneşe ihtiyacımız olmayacağı gibi, çünkü ilahi görüşte, kendine özgü doğanın ışığında göreceğiz. Onlara ne sıcak ne de soğuk dokunmamıştı; Yeryüzünde de kış görülmemişti, çünkü Cennet'te de aynı sıcaklık vardı.

tabii.

14. Toprağın tentürü onların zevki ve eğlencesiydi; Tanrı dış dünyayı değiştirene kadar, oyun için her türlü metale sahiplerdi: içlerinde hiçbir korku ya da dehşet yoktu, ayrıca hiçbir şeyin ya da hiçbir şeyin kanunu yoktu; çünkü herkes onlara özgüydü. Adem onların baş prensiydi; ve onlar hem dünyada hem de cennette yaşamışlardı, aynı anda her iki dünyada da ikamet ediyorlardı; Cennet tüm dünyayı dolaşmıştı.

15. Ancak ilahi takdir, dünyanın eski prensi tarafından yozlaştırıldığını gören Adem'in ayakta kalamayacağını çok iyi biliyordu; Tanrı'nın gazabı kendiliğinden harekete geçmişti; ve özü bir izlenime dönüştürdü (ya da aldı); bu nedenle Tanrı, insanın gelecekteki hastalıkları için her tür meyveyi ve hayvanı, ayrıca her tür ilacı [veya egemen şifayı] yarattı; ve aynı şekilde her türlü et, insanın bu dünyada da yiyeceği ve giyeceği olsun.

16. Çünkü o, insanı hastalıktan ve ölümden kurtaracak, yeryüzünü Tanrı'nın ateşiyle arındırıp arındıracak ve Lucifer'in zamanında olduğu gibi onu kutsal (varlığa) katacak başka bir prens göndermeye karar vermişti. böyle bir yaratığa dönüşmeden önce bir melekti. [Veya yaratık varlık]

17. Ve Adem yalnızca ebedi olması gereken ilahi surete göre [ya da onun içinde] yaratıldı; ve her ne kadar insanın düşeceği Tanrı'nın gazabında biliniyor olsa da, Yenileyici (ya da Onarıcı) aynı zamanda Tanrı'nın sevgisinde de tanınıyordu; Bu hiyerarşinin kimin için olması gerektiği [Metin]'e

Lucifer'ın yerine kraliyet mülkiyeti için verildi.

18. Ancak düşüşün ilahi atamadan ileri gelmemesi (veya gelmemesi) için, Tanrı insanı mükemmel kıldı ve onu yaratıp Cennete yerleştirdi ve şeytanın yeryüzünün limusunda kışkırttığı sahte şehveti ona yasakladı. Adem'in dış bedeninde, sahte hayal gücü ve aç arzusuyla.

* Veya ilahi fermandan kaynaklanıyormuş gibi görünmeyebilir

19. Ve Adem, Havva'sından önce, Allah kadını ondan yaratmadan önce, cennette ayartma altında kırk gün kaldı; eğer kararlı olsaydı, Tanrı onu sonsuza kadar onaylamış olurdu.

20. Ancak diğer yazarların geleneklerine [ve görüşlerine] aykırı olarak kırk gün yazmam, yalnızca varsayım yoluyla değil, aynı zamanda başka bir bilgiden de belirli bir bilgiye ve aynı konuda yeterli temele sahip olduğumuz anlamına gelir; Bunun da türlerini size göstereceğiz. Sina Dağı'nda Musa'nın (ilk) Tanrı'nın ona Yasayı vermesi gibi; bu kırk gün içinde yapıldı ve İsrail, ilahi itaate devam edip etmeyecekleri konusunda yargılandı; ama onların bir buzağı ve bir put yaptıklarını ve Tanrı'dan düştüklerini görünce Musa, ilahi yasada ondan ayrılan ilk Adem'i simgeleyen ilk Yasa Tablolarını kırmak zorunda kaldı: bu nedenle aynı şey ondan da kırıldı ve Musa'nın sofraları parçaladığı gibi o da bedeni parçalanma [yıkımına] uğradı.

21. Ve Allah, Musa'ya taştan bir masa [yuvarlak top veya küre] üzerine başka bir Kutsal Yazı veya yazı verdi; bu, ilkinin geri getirmesi ve Yasasını tekrar kalp tablosuna sokması gereken İkinci Adem'i (Mesih) ifade eder. hayata, insanlığa ve onu yaşayan ruhla tatlı İsa ismiyle yazın; böylece diğer yasa da yazılmıştı; Tanrı'nın sevgisinin öfkeyi nasıl yok edeceği veya parçalayacağı; Bundan sonra Musa'da bahsedileceği gibi, Kanun'daki Antlaşma da bunun bir örneğiydi.

22. Cennetteki Adem'in ikinci figürü çöldeki kırk yıldır; İsrail, Tanrı'ya itaat etsin ya da etmesin, öfke onları fazla yutmasın diye, gökten gelen man ile Kutsal Yasa'da denendi. Üçüncü rakam gerçek olandır, yani. Adem'in çölde Mesih'le zorlu karşılaşması [savaşı], burada şeytanın ve Tanrı'nın öfkesinin önünde Adem'in yerine geçti, burada kırk gün boyunca sihirli bir şekilde yemek yedi, yani. kelimenin

Rab'bin [Verbo Domini]; Adem'in

de tamamen Tanrı'nın iradesine teslim olup olmayacağı konusunda ayartıldığı bir konu. Adem'in yerine Mesih, Adem'in ayartılmasıyla ve daha sonra bahsedileceği gibi Adem'in ayartıldığı her şeyle birlikte ayartıldı.

23. Dördüncü figür, İsa'nın Adem'i ilk uykusundan uyandırdığı mezardaki kırk saatidir. Beşinci rakam, Mesih'in, ölümün ve içsel insan yaşamının yok edilmesi nedeniyle şimdi ayakta kalıp kalamayacağı ve tamamen Tanrı'ya teslim olup olmayacağı konusunda insanlığın en son denendiği son proba'daki dirilişinden sonraki kırk günüdür. Tanrı'da yeni doğmuştu.

24. Bu beş figür doğanın beş derecesine aittir; doğanın ilk biçiminden beşincisine kadar, yani. aşk doğumunun kutsal merkezine. Çok büyük olmasaydı bunu çok net ortaya koyardık. Yerinde gösterilecektir.

25. Bu kırk gün boyunca Adem, Tanrı'nın bir hiyerarşisi ve prensi olarak Lucifer'in tahtını ele geçirmek isteyip istemediğine bakılmaksızın masumiyetiyle [Ya da proba'da durdu] yargılandı. Ancak Tanrı bunun böyle olmayacağını bildiğini görünce, en derin sevgisiyle, Adem'de kaybolan [kaybolan ya da geri çekilen] içsel kutsal adamın bu Ademsel, meleksi imgesine doğru hareket etmeye ve onu yeniden canlandırmaya karar verdi. Kadının tohumunda, sevilen arzunun tohumunda Adem'in kendisini sihirli bir şekilde hamile bırakması, doğurması veya ortaya çıkarması gerektiğini anlayın. Bu tohumda vaat edilen Sözleşmenin işareti veya sınırı [veya ile] İsa hazırды; meleğin imajını kim geri getirmeli, yani. ilahi insan, gerçekleştiği şekliyle.

26. Bu kırk gün Adem, yani. Adem'in bedendeki ruhu üç İlke arasında ayartılmıştı; çünkü her İlke ruhu bedene çekiyordu ve üstünlük ya da hakimiyete sahip olacaktı.

27. Bu, ruhun özgür iradesinin ne yapacağına dair doğru denemeydi; ilahi uyum içinde mi kalacaktı, yoksa benliğe mi girecekti. Burada ruhta ve bedende denendi ve üç İlke tarafından çizildi; her biri kendi harikalarını onda [onunla birlikte veya onun aracılığıyla] gerçekleştirecekti (ya da ortaya çıkaracaktı).

28. Üç İlke Adem'de eşit olmayan ölçü ve ağırlıkta yer aldığından değil, onda eşit ağırlıktaydılar ama onun dışında değillerdi; üstelik şeytan, ilk Prensip'te Tanrı'nın öfkesiyle, kendi sahte arzusuyla çok meşguldü; ve hayal gücünü sürekli olarak ruha ve dış bedene, yani. dünyanın limusuna girdi ve onu ilk İlkeye, yani. ruhun ateşli özelliğine, hatta sonsuz doğaya; ruhtaki ilk Prensip, şeytanın hayal gücünde (ya da hayal gücünde) kendini spekülasyona sevk etti; büyümlü doğumda kötünün ve iyinin nasıl ve ne olduğunu, özün farklılığında nasıl zevk alacağını ve olacağını düşünmek *: şehvet ruhta buradan doğdu.

* Kendisi olmayan özelliklerin farklılığı veya çeşitli farklılığında.

29. Yani, çok çeşitli mülklerden yeme dünyevi şehveti, ruhun dış kısmında ortaya çıkmıştır; ve ruhun içten gelen ateşli kısmında, kötüyü ve iyiyi bilmek ve kanıtlamak için gururun şehveti yükseldi; büyümlü doğumda bir sanatçı [veya zanaatkar] olacağı zaman, şeytanın da yaptığı gibi, Tanrı gibi olmayı arzulayan; bundan sonra Adem de şehvetlendi.

30. Her ne kadar Adem, Lucifer'in yaptığı gibi ilk Prensibi kanıtlamayı arzulamamış olsa da, onun şehveti yalnızca kötüyü ve iyiyi tatmaya ve kanıtlamaya yönelikti, yani. yeryüzünün kibri. Dışsal ruh o kadar uyanmıştı ki açlık, çekildiği annesine girdi ve başka bir kaynağa aktarıldı.

31. Ve bu açlık, kötüyü ve iyiyi yemek için yeryüzüne girdiğinde, Fiat'taki arzu, Ayartma Ağacını çıkardı ve onu Adem'in önüne koydu. Sonra Tanrı'dan sert bir emir geldi ve Adem'e şöyle dedi: İyiyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'ndan yemeyeceksin; ondan yediğin gün ölümle öleceksin.

32. Ve Adem de onu ağızla yemedi; yalnızca hayal gücüyle veya arzusuyla yedi; böylece ateşli bir aşk içinde duran göksel tentür ortadan kayboldu; ve dünyevi olan, dışsal ruhun mülkiyetinde uyandı, bu sayede göksel görüntü karardı.

33. Böylece büyüdü doğum bozuldu ve o zaman da olamazdı; Her ne kadar Adem Cennette durmuş olsa da, bu ona (ya da onlara) bir fayda sağlamamıştı; çünkü hayal gücünde ya da kötülüğe ve iyiliğe olan açıklıkta zahiri insan onda uyanmış ve hakimiyeti ele geçirmişti. O zaman Adem'in güzel sureti baygınlık geçirdi ve faaliyetinin sona ermesine (ya da dinlenmeye) yaklaştı; çünkü göksel tentür dünyevi arzuya kapılmıştı; Çünkü zahiri arzu, kibirten özünü ona aşlamış, burada adam kararmış ve berrak, saf, sabit [sabit, kalıcı] gözlerini ve görüşünü kaybetmeden önce ilahi özden olan görüşünü kaybetmiştir. [veya görmek].

34. Şimdi Musa, Rab Tanrı'nın, bu adamın yalnız kalması iyi değil, ona bir yardım sağlayacağız dediğini söyledi. Musa, Tanrı tüm yaratıkları, tüm yaratık ordusuyla birlikte yarattığında, dedi ve Tanrı, yaptığı her şeye baktı ve işte! Çok güzeldi; ve yayılımını doğruladı. Ama burada insan için yalnız kalmasının iyi olmadığını söyledi, çünkü sefil düşüşünü gördü, sihirli bir şekilde çoğalamıyordu; ve ona bir yardımda bulunacağımızı söyledi.

Ondokuzuncu Bölüm

Kadının binasının (çerçevesinin); İnsanın dışsal Doğal
Hayata nasıl atandığını gösteriyor

1. VE Musa diyor ki, Tanrı adamın üzerine derin bir uyku getirdi ve o uyudu; ve onun böğrünün kaburga kemiklerinden birini aldı ve ondan bir kadın yaptı ve yerini etle kapattı (Yaratılış ii. 21).
Musa, kadının Adem'in kaburga kemiğinden yaratıldığını söylüyor: İlahi ışık olmadan bunu kim anlayabilir? Ama hayvani insanın değersizliği nedeniyle Musa'nın yüzünün parlaklığının önündeki perde burada yatıyor.

2. Çünkü kadının hem bedenlen hem de ruhen Adem'in özünden alınıp Fiat'ta şekillendirildiğini görüyoruz. Ancak kaburga kemiği Adem'in çözüleceğine veya kırılacağına işaret ediyor. bu bedenin dağılması gerektiğini ve çözüleceğini; çünkü bu kaburga yerine Longinus'un mızrağı daha sonra, Mesih çarmıha gerildiğinde, aynı yere girmeli ve Tanrı'nın gazabındaki gediği göksel kanla tentürleyip iyileştirmelidir.

3. Adem'in açlığı dünyeviliğin peşindeyken, manyetik gücüyle onun güzel imajına kötünün ve iyinin kibrini damgaladı; bunun üzerine melek dünyasının özünün göksel imgesi ortadan kayboldu; Sanki bir adam, yanan ve ışık saçan bir muma tuhaf bir madde sokmalı, böylece hava kararmalı ve sonunda tamamen sönmelidir. Aynı şey Adem için de geçerliydi, çünkü o, Tanrı'dan gelen iradesini ve arzusunu benlik ve kibir haline getirmiş ve kendisini Tanrı'dan ayırmıştı. ilahi uyumdan.

4. O zaman bile hemen baygınlığa, uykuya daldı, yani. ölüme işaret eden bir yetersizliğe dönüşür: çünkü değişmez olan Tanrı imgesi uyumaz. Ebedi olanın içinde zaman yoktur; ama uyku aracılığıyla insanda zaman açıkça görülüyordu, çünkü o melek dünyasında uyudu ve dış dünyaya uyandı.

5. Onun uykusu, Mesih'in insanlığındaki yeni yenilenen yaşamın Adem'in hayatına girmesi gereken, Mesih'in mezardaki geri kalanıdır (işaret eder).

uyu ve onu yeniden sonsuz yaşama uyandır ve onu zamanın dışına, sonsuz varlığa getir.

6. Ama kadın ondan çıkarıldığında Adem'in özünün kırılması (ya da bölünmesi), altıncı saatten dokuzuncuya kadar Mesih'in bedeninin çarmıhta kırılması ya da morarması anlamına gelir; Fiat o kadar uzun zamandır Adem'in uykusundaydı ki, erkekle kadının ayrılmasında; çünkü böyle bir zaman diliminde kadın tamamen Adem'den bir dişi [kişi veya] imgeye dönüştü (ya da ortaya çıktı).

7. Ve çarmıhtaki Mesih, bakire imajımızı bölünmüş erkek ve kadın cinsiyetinden kurtarmayı bir kez daha başardığında ve onu ilahi sevgiyle göksel kanıyla renklendirdiğinde şöyle dedi: Bitti; çünkü daha önce ayağa kalktı. Adem'in susuzluğunda. Adem'in kibire susaması gibi, Mesih de bu kibir susuzluğunu kutsal ilahi aşk susuzluğuyla doldurdu veya doyurdu ve susuzluğunu tekrar Tanrı'ya getirebilmek için ruhun iradesini döndürdü. Ve bu gerçekleştiğinde, artık bittiğini ve dönüştürüldüğünü söyledi. Mesih, uykusunda Adem'i kibirden ve erkek ve kadından tekrar melek suretine döndürdü. Dünyanın kavrayamayacağı bu Gizemler büyük ve muhteşemdir; çünkü bu dünyayı görmek, korna körü bir adamın olduğu kadar kördür; ama onları görüp bulan kişi bundan büyük mutluluk duyar.

8. Havva doğru büyülü çocuktur, çünkü o, Adem'de sevilen arzusun yer aldığı matristir, yani. büyülü hamile kalma ve doğum; o, Adem'in, içinde kendisini sevdiği, kendine özgü bir sevgi içindeki cennetsel gül bahçesiydi; çünkü büyülü döllemenin, enkarnasyonun veya ilahi üreme oluşumunun birikmesi (veya tasarlanması), her iki tentürün birleşimindeydi (ya da öyleydi).

9. Ve elmayı yedikten sonra Tanrı onlara şöyle dedi: Kadının tohumu Yılanın başını ezecek. Zemin ve temel taşı bu matriste yatıyor; çünkü içinde ilahi oluşumun bulunduğu kadının matrisi, doğru yaşam açısından cennetseldi, cennetsel özün dışındaydı ve burada doğru cenneti barındırıyordu.

10. Fakat Adem hayal gücüyle ona dünyeviliği ve gösterişi getirdi. Öz irade; ve sonra kutsal kısım, yani. İnsanlığın ilahi merkezi olan Venüs'ün arzusu yani. Tanrı'nın suretinde tezahür eden sevgi sözcüğü bu matriste yok oldu; Öyleyse

Havva, matrise eklenen bu tuhaf iradeden, ilk başta inatçı, gururlu bir katili doğurdu; Çünkü Adem, sahte hayal gücüyle bu kibri ve aynı zamanda şeytanın arzusunu da [bunun içine] sokmuştu.

11. Ancak ilahi sevgi iradesi bu kaybolan meleksele matrisi terk etmeyecektir; ve kendisini kutsallığın mülkünde yeniden uyandıracak olan İsa'nın sevgili ve değerli adıyla söz vererek kendisini buna adadı; ve şeytanın ima edilen arzusunun ve sahte isyankar iradesinin başını yaralamak; yani onun yaşamının gücünü yok edin ve ortadan kaldırın ve onu ilahi sevgi aracılığıyla ilk yaşama yeniden dahil edin. Ve hatta, Tanrı'nın sözünün ve gücünün, Ahit bağındaki Meryem'in tohumundaki İsa'nın tatlı ismiyle yeniden uyandırdığı bu kutsal matriste bile, Yılanın ruhtaki ve bedenindeki zehri yok edildi.

12. Ve bu da kadının tohumudur: sevgili kardeşlerim, buna dikkat edin, çok bilindir. Vaat Anlaşması'nın amacı bu matrise yerleşmektir: ama Havva aynı çocuk değildi; çünkü göksel matrisin bir kısmı onda kaybolmuştu; ama (yine de) Harun'un kuru asası (yeniden filizlenen) bizim için simgelediği gibi, Tanrı'nın Misakındaydı.

13. O gerçekten de Adem'in matrisinin tamamıydı ama kutsal kısmı onun içinde kapalıydı; ve [orada] kötü ve iyinin olduğu dış dünyanın yalnızca dış kısmı yaşıyordu, yani. Gerçekten de yarı ruh benzeri bir özelliğe sahip olan ancak Tanrı'nın öfkesinin hapishanesinde [büyülenmiş olan] üçüncü Prensipten matrisi. Kutsal Aşk Antlaşması, uyanan öfkenin ortasında, kaybolan kısımda dinleniyordu; Eski Ahit'teki kehanet ruhu bundan söz etti ve Sözleşme'nin gelecekteki açılışı (veya tezahürü) hakkında kehanetlerde bulundu.

14. En büyük Gizem Havva'nın oluşumunda anlaşılmalıdır; çünkü bir insan, eğer zemini görmek istiyorsa, doğanın doğuşunu ve insanın kökenini bütünüyle ve derinlemesine anlamalı ve kavramalıdır; çünkü o yarı Adem'dir; yalnızca ve bütünüyle Adem'in bedeninden değil, özünden, dışı kısmından alınmıştır: O, Adem'in matrisidir.

15. Kadın, Adem'in etinden ve kemiklerinden, yan tarafındaki kaburga kemiği ve İsa'nın ölümü yok ettiği, yaşamın doğum haçı olan kafasındaki yarı haç dışında başka bir şey almadı. Göksel kısmın matrisi Adem'deydi, büyülüydü, yani özünde hareket ediyordu;

ama dış dünyanın dış kısmı ete kemiğe büründü; ve her ikisi de karşılıklı olarak birbirine bağlıydı [ya da evlenmişti]; sonsuzlukla birlikte zaman gibi. Kutsal kısım cenneteydi ve cennetin kendisiydi; ve dışsal etli kısım, Matrice Mundi'deki (üçüncü prensibin matrisi) dış dünyadaydı.

16. Böylece Fiat'ta kadın mülkiyeti, onun en sevgili gül bahçesi olarak Adem'in özünden çıkarıldı ve o, ebedi Baba'nın tezahür etmiş mülkiyetine göre göksel ve dünyevi [göksel ve yersel] limbus'u korudu. ateş ruhunun matrisinin özelliği; ve kadın ruhun canının malının bir kısmını [tuttu]; kadın, ruh benzeri mülkünün kaybolan kısmında melek dünyasının merkezine sahipti; yani. tezahür eden aşk kelimesi, yani. sonsuz doğanın beşinci özelliği; ve adamın kendi limbusunda ilahi ateş dünyası vardı, yani. ışık dünyasının merkezi, tüm özlerin merkezi.

17. Kadın ondan yaratıldığında erkeğin elinde tuttuğu limbus, tüm özlere göre Baba'nın mülkiyetiydi; ve erkekten çıkan (ya da ondan çıkan) kadın, tüm özlere göre, yani göksel kısmın [hem limbus hem de matrisin] Oğul'un mülküydü. Bu nedenle Mesih, kadın kısmında erkek oldu ve erkek kısmını tekrar kutsal matrise getirdi, böylece limbus ve dışı matris yeniden tek bir görüntü [veya kişi] oldu, yani. üç İlkenin üzerinde ve hepsinde, hem biçimlendirilmiş hem de biçimlendirilmiş [ilahi yaratık veya Tanrı-insan] dışında, evrensel dolulukla ebedi biçimlenmemiş Tanrı'nın ikamet ettiği, yaratılmış biçimde biçimlendirilmiş bir Tanrı olarak erkeksi bir bakire. çünkü Havva'dan önce Adem de böyleydi ve eğer Tanrı'nın sureti ve tapınağı olmak istiyorsak, biz de Mesih'te olmalıyız.

18. Şimdi hamile matris Adem'den alındığında, kadın bugünkü gibi üreme için her şekilde bu tür üyelerle oluşturuldu; ve böylece Adem de. Çünkü daha önce Adem erkek ve dişiye böyle üyelere ihtiyacı yoktu; çünkü doğumu büyülüydü, matriste hareket eden anlayışı hayal gücüyle gerçekleştirilecekti; çünkü Fiat onda açıkça görülüyordu.

19. Ve bağırsaklardaki hayvansal solucanın karkası, dünyevi yaşama ilişkin diğer içsel ana üyelerin oluşumuyla birlikte, dışı matris yerine Adem'e asıldı ve benzer solucanın karkası da, onun yerine kadına asıldı. göksel limbus'u, kibirle doldurup yaşayabilsinler diye

hayvanlar gibi, çünkü onlar kötülüğe ve iyiliğe büyük bir istekle arzu duyuyorlardı.

20. Akıl bana itiraz edecek ve şöyle diyecek: Tanrı, Adem'i başlangıçta öyle bir insan olarak, hatta tüm organlarıyla birlikte şu anki haliyle yarattı. Ancak ruhun bu hayvani özellikten utandığını görmek, bunu açıklayamıyor veya gösteremiyor. Ayrıca, böyle bir Adem'in (eğer bu hayvani hayata kadar bu kadar sefil, yoksul, çıplak ve çıplak yaratılmışsa), kusursuz ve aynı zamanda ihtiyaç, sıkıntı olmadan sonsuz yaşam için yaratılıp yaratılmadığını da bilmek isterim. , ve ölüm? Ve bu lavabonun (veya dünyevi et ve kandan oluşan leşinizi doldurmanın) Tanrı'nın Cenneti ve tapınağı olup olmadığı; ve kendisini incinmekten ve mahvolmaktan nasıl koruyabildi? Çünkü böyle canavara benzeyen bir adam suda boğulabilir, ateşte yanabilir, ayrıca kaya ve taşlarla ezilip parçalanabilir.

21. Ama siz diyorsunuz ki, Tanrı Adem'in durumunun böyle olacağını çok iyi biliyordu, bu yüzden onu ilk başta öyle mi yarattı? Buna karşı Kutsal Yazı şunu beyan eder: Tanrı insanı kendi benzeyişinde yarattı, evet, onu Tanrı'nın benzeyişinde yarattı; hayvani görüntüye değil. Ne günah olur

Allah, insanı hayvani bir surette yaratmış olsaydı ona atfetmiş veya suçlamış mıydı? o halde yeni doğumun ona ne faydası olur [o halde yeniden doğması ne amaçla olacaktır]? Yeni doğuş özetle şunu içerir: Tanrı'nın Adem'de yarattığı melek suretinin yeniden doğması gerekir. Tanrı, Adem'i Tanrı'nın benzerliğinde yarattı ve onun ayakta kalamayacağını bilmesine rağmen onu, onu yeniden ilk görüntüye getirecek ve orada sonsuza kadar yerleştirecek olan Kurtarıcı olarak atadı.

22. Şimdi, Adem'in hayvani değil, ilahi surette durduğu açıkça görülüyor; çünkü o, tüm yaratıkların özelliklerini biliyordu ve tüm yaratıklara özlerinden, biçimlerinden ve niteliklerinden hareketle isimler verdi. Doğanın Dilini anladı, yani. herkesin özünde tecelli eden ve şekillenen Söz, çünkü her yaratığın adı oradan doğmuştur.

23. Şimdi, güç sözcüğünün her yaratıkta nasıl oluştuğunu bildiğine göre, onu hayvan olarak değerlendiremeyiz; şüphesiz melek gibiydi; Çünkü Adem'in Havva'sından önceki hali dışında başka kimse ortaya çıkmayacak. Tanrı onu mükemmel yarattı ama o, proba'da durmadı; bunun üzerine artık Tanrı'nın onun dışsal büyüye düşmesine izin vermesi gerekir; ve onu şuraya atadı:

bu dünyanın görüntüsü; ve onu doğal yaşamın içine yerleştirin, yani. yozlaşmaya ve yeni doğuşa [yozlaşma ve yenilenme]. Çünkü cennette ne erkek ne de dişi vardır; hepsi tek bir türdür; özel bir sevgi içinde, daha fazla çoğalmadan, ebedi bir onay içinde.

24. Dolayısıyla bu bize, Tanrı'nın ona söylediği gibi, Adem'in Cennette öldüğünü gösterir: Ağaçtan yersen ölersün: O, kutsal [göksel] görüntüye öldü ve uyanmış hayvansal görüntüye kadar yaşadı. Şimdilik, Adem uykudan uyandığında gerçekten hâlâ Cennetteydi, çünkü bedendeki ve ruhtaki kibir henüz fiili ve etkili bir şekilde işlememişti ve onlar yasak olanı yiyene kadar yine de dilsiz, hareketsiz ve anlamsızdı. meyve; ve sonra dünyevi do kölesi yükselmeye başladı; sonra kibir uyandı, yani. yaşamın tüm formları, her biri kendi benliğiyle, ayrı ayrı karşılıklı uyumlarından vazgeçtiler ve hemen sıcak ve soğuk üzerlerine çöktü (Adem ve Havva); çünkü dışarıdaki [imge ya da varlık] içeridekiyle benzeşti [ya da onu destekledi] ve göksel imge sonunda tamamen ortadan kayboldu; Adem'in uykusunda ve aynı zamanda bu uyanışında da hem Adem'de hem de Havva'da yaşamış olan bu varlık, ama çok karanlık ve güçsüz bir biçimde.

25. Adem, mükemmelliğiyle, karı kocayken ve kendisinde büyüsel bir hamileliğe sahipken, hayvanlarla eğlendi (ya da sonra hayal etti) ve hayvanlar gibi yemek yiyip üremek için kendisini hayvani şehvetle tanıştırdı. yapın: Ve böylece, aynı şekilde, Fiat da aynı şehveti içine aldı ve onu uykusunda şehvetin olduğu gibi şekillendirdi; ve her üye, hayvan benzeri çiftleşmenin birleşimiyle kendi yerinde biçimlendi; çünkü her arzu ağzını elde etti

tezahürü. Böylece Verbum Fiat'ta Tanrı'nın imgesi, bizim bugün hâlâ olduğumuz gibi bir canavara dönüştü; ve bu aynısı kendi içinde (yapıldı); yani. insanın kendi Fiat'ı (yani, Tanrı'nın tezahürünün arzusu olan doğanın ilk formu) bunu gerçekleştirdi ve o olmadan başka hiçbir yaratıcı olmadı.

26. Adem'de, Havva'sını kendisinden yaratan ya da her ikisini de dışsal doğal hayata biçimlendiren, yalnızca içlerindeki Verbum Fiat dışında, kendilerine çok uygun olan ve hiçbir şekilde onlara ait olmayan başka bir şeyin olduğunu tasavvur edemeyiz. onlar olmadan herhangi bir yabancılaşma (veya tuhaf bir şey). Adem'in ilk yaratılışı ve her türlü yaratıklar öyle bir şekilde meydana getirildi ki, Verbum Fiat her ens'i pıhtılaştırdı ve tezahür eden söz, kendi ens'lerine göre kendini ens'lerden ayırdı.

mülk edildi ve yaratığı astruma ve türüne göre şekillendirdi; burada ayrıca her ens'te matris limbustan ayrılmış ve bir erkek ve bir dişiye (bir erkek ve bir kadına) dönüştürülmüştür.

27. Tanrı'nın Adem'i yaratırken ve daha sonra uyurken Adem'in başında durup ondan bir kadın yaratırken bir erkek olarak tasvir edilmesi gerçek olmaktan çok putperestliktir; ve Tanrı Musa'da herhangi bir Tanrı'nın benzerini yapmayı ciddi olarak yasaklamıştır. Çünkü o, hem sonsuzluğun hem de zamanın yaratıklarına göre, ifade edilmiş biçimlendirilmiş Söz'e göre, yalnızca yaratıklarda bir görüntü değildir: O, [böyle] bir yapıcı değildir, fakat niteliklerin bir öncüsü, bir yaratıcıdır ve [böyle] bir yapıcı değil.

28. Yaratan, yığan (ya da biçimlendiren) Fiat'tır ve yığılanın (ya da tasavvur edilen varlığın) kudretindeki Kelime, ens'e göre ayrımı verir. Ruhun oluşumunda ens nasılsa, bir şey de öyle oluşur; Zira her şeyin bedeni veya maddesi, ruha göre bir imza veya konaktan başka bir şey değildir. Doğum, ruhun kendisini oluşturduğu ens'te olduğu için; aynı şekilde hem hayvanlarda hem de bitkilerde bulunan her türlü yaratığın bedeni de öyledir. Açıkça gördüğümüz gibi, kendisini hareket ettiren ve kendisini bir yaratık tezahürüne getiren ilk Yaratıcı, tüm yaratıklara kendilerini çoğaltma, çoğaltma, çoğaltma ve üreme gücü bırakmıştır; ve kendi çıkarları (ya da en doğuştan gelen içgüdüleri) için Fiat'ı bir yapımçı olarak onlara dahil ettiler.

Yirminci Bölüm

Acınası ve Sefil Düşüşün

ve İnsanın Yolsuzluğu

1. Adem uykudan uyandığında karısı Havva'nın önünde durduğunu gördü ve onu yanına aldı, çünkü onun kendisine ait olduğunu, onun matrisi olduğunu biliyordu; ve daha önce kendini sevdiğinde yaptığı gibi, arzusunun mülkünü onun üzerine

attı: Böylece şimdi de Adem'in ruhunun ateşli tentürü Havva'daki ruhun veya ışığın tentürüne girdi.

2. Ama ikisi de henüz Cennette, Aden bahçesinde duruyorlardı ve ne kötüyü ne de iyiyi biliyorlardı; çünkü cennetin krallığında hâlâ sevinç ve zevk içinde yaşıyorlardı; ve bu, Havva'nın iyiyi ve kötüyü yemeye yönelik ilk özlemiydi: çünkü Adem'in arzusu, henüz Adem'in özündeyken onu büyülü imgeye dahil etmiş ve damgalamıştı; Tıpkı bir çocuğun anne karnında annesinin ona bastığı bir işareti alması gibi.

3. Böylece Adem de, kadının yaratıldığı yer olan sahte arzuyu kendi özüne yerleştirmişti; bu yüzden kadın bu kadar çabuk kendini beğenmişliğin peşinde koşmaya başladı; bugüne gelince, onların çoğunda yalnızca dünyevi bedensel şehvet vardır. Bu seks birkaç yıl sonra ortaya çıkar çıkmaz, bencil

şehvet [ve irade] ağırlıklı olarak gurur ve bedensel arzuların parlak gösterileri halinde ortaya çıkar; ve bakirenin alçakgönüllülüğüne, iffetine ve meleksi alçakgönüllülüğüne aykırı olarak, çok geçmeden yasak ağacın peşinden giderler.

4. Adem'in kendi matrisine soktuğu iğrençlik onlarda o kadar güçlüdür ki, Tanrı'nın bizzat Adem'de yarattığı Tanrı'nın suretinin önünde adeta çıplak bir utanç içindedirler. Bu nedenle, erkeğe tabi olmaları gerekir; çünkü onlar, şeytanın da güçlü bir teşvikçisi olduğu kibrin alevlenmesinin nedenidirler.

5. Çünkü Havva'yı gördüğünde, Adem'e soktuğu, ondaki gizli arzuyu anladı; aynı şey Havva'nın şehvetinde de ortaya çıktı ve kendini keşfetti. Bu nedenle şeytan artık garip bir biçimde geldi, yani. en ince canavar olan Yılanın özünde,

ve kendini Havva'ya karşı Ayartma Ağacı'nın üzerine koydu, böylece Havva'da ortaya çıkan ve şeytanın da bulaştırdığı şehvet dıştaki Yılan üzerinde eğlendi ve böylece bir şehvet diğerini aldı; Bunun üzerine Havva, şeytanın onu yemeye ikna ettiği yasak meyveyi çok sonra güçlü bir şekilde hayal etti; ve sonra gözleri açılmalı, Tanrı gibi olmalı ve kötüyü ve iyiyi bilmeli.

6. Bu gerçekten doğrudu: Bu bilgi meyveye yapışmıştı çünkü içindeki özler uyumsuz ve benzemiyordu; ama bedeninin özünde düşmanlığın uyanacağını, sıcak ve soğğun, üstelik hastalık ve ölümün onu zorlayacağını söylememişti.

Burada sessiz kaldı ve konuyu oldukça renklendirdi ve gizli anlaşma yaparak onu kendine çekti; sanki Tanrı, hazine olarak bulabileceği büyük bir şeyi onlardan esirgemiş gibi; öyle ustalıkla Havva'yı kandırdı ki.

7. Ve Yılan'la konuşmayı kabul ettiğinde sesine kapıldı; çünkü şeytan, onu yerse akıllı olması gerektiğine ikna edene kadar aynı kişiye sahte zevk bulaştırdı.

8. Çünkü şeytan, Havva'nın Cennet'te çocuklar doğurması halinde tasarısının boşa çıkacağını, böylece onların onun melek krallığına sahip olabileceklerini düşünüyordu.

9. Şimdi soru şu: Şeytan Havva'yı neden başka yollarla değil de yalnızca Yılan aracılığıyla aldattı? Bunu kendi biçimiyle yapamaz mıydı: Neden Yılan aracılığıyla Havva'ya konuştu? Peki Yılan neden onu Tanrı'nın yasağına karşı ikna etmek için Ağaca yöneldi?

10. Burada Musa'nın berrak gözlerinin önünde perde duruyor, çünkü o tarihi çok doğru yazıyor. Ama aydınlanmamış bir zihin, Yılan hakkında yazıp Yılanın Havva ile konuştuğunu ve onu aldattığını, oysa aslında konuşmadığını nasıl anlayabilir?

Ve aynı zamanda yalnızca bir canavardır, ilahi anlayışa sahip değildir ve kendi kişiliği içinde Tanrı'nın suretini bilemez; Yılan göksel güçleri veya yasağı çok daha az anladı.

11. Ama Musa'nın ne dediğini dinleyin: Yılan, Rab Tanrı'nın yarattığı tüm kır hayvanlarından daha kurnazdı: Burada ilk soru, onun kurnazlığının nereden geldiğidir, şeytan bile onun kurnazlığı aracılığıyla konuşmayı seçecektir. ve Havva'yı kandırmak mı? Gizem burada saklıdır.

12. Tanrı, Fiat Fiat'ında ifade edilen Sözüne göre, her iki iç dünyaya göre hareket ettiğinde, yani. Tanrı'nın sevgisine ve öfkesine göre, karanlığın sonsuz doğasına ve ışığın sonsuz doğasına ve gücüne göre, o zaman kötülüğün ve iyiliğin tüm özellikleri kendilerini bir araya topladılar; çünkü Fiat, tüm bu özelliklerin ve aynı zamanda ilahi gücün kutsallıkta tezahür ettiği özelliklerin merkeziydi. Şimdi, her bir [merkezi] nokta açıldıkça, anlayın ki, tüm özlerin Büyük Gizeminin tezahürüne göre, Fiat da öyle. Doğanın ilk formu, yeryüzünden ve aynı zamanda dünyanın üstünde, her büyülu astrumda (yıldız veya gezegende), ayrılma derecelerine göre bir ens veya limus yakalayıp ortaya çıkardı. Ve böylece aynı ens'te aynı dereceye veya büyülu astruma göre bir ruh vardı ve Fiat, aynı ruhun olduğu gibi bir bedeni veya külliyatı bile şekillendirdi ve şekillendirdi.

13. Şimdi, Prens Lucifer'in ilahi görkem içinde bir hiyerarşi olarak oturduğunu ve ateşin kudretiyle ilahi güce her şeyden önce ve her şeyin üzerinde hakimiyet kurduğunu ve Tanrı'nın sevgisini ve alçakgönüllülüğünü küçümsediğini ve sahte arzusuyla Tanrı'nın özüne girdiğini görünce Fiat'ta ifade edilen Söz, bir hokkabaz ya da kötü kalpli bir sahtekar olarak, aynı zamanda [gururlu sapkın iradesine göre] şekillenecek ve yapacaktı; bunun üzerine, karanlık dünyanın mülkiyetine göre aynı özü enfekte etti. Fiat'ı sıkıştırılmış bir hale getiriyoruz, yani. kötünün ve iyinin karşılıklı olarak birbirine bağlı olduğu bir ens'e dönüşür. Çünkü o, dinden dönmüş asi bir hokkabaz olarak şeytan, doğanın merkezinden gelen en büyük inceliği arzulamıştı ve Fiat'taki açığa çıkan büyüde hakimiyet kuracaktı.

14. Ve benzer enslerden, bu enfekte enslerden (kötülüğün ve iyiliğin büyük güçle tezahür ettiği yer) Fiat'ta Yılan yaratıldı. Bu nedenle Musa çok doğru söylüyor; o, kırdaki tüm hayvanlardan daha kurnazdı; şeytanın iradesi için, yani. yaratıldığı bu ens'e kattığı arzusu onun içindeydi; şeytanın inceliğine ve iradesine sahipti.

Ve nasıl ki şeytan başlangıçta bir melekti ve iyi bir özden geliyordu ve yine de kendisini kötü olanla tanıştırdı, aynı şekilde Yılanın ensi de şeytanın enfeksiyonundan önce, yaratılışından önce iyiydi; ama şeytanın arzusuyla incelik ve ustalık gerektiren bir mülk haline getirildi.

15. Çünkü şeytanın arzusu, doğanın merkezinden saplantılı, dikenli, keskin inceliği ortaya çıkardı ve onu ateşin tutuşturulması yoluyla göksel salniter'e, yani. oturduğu ve melek olduğu o mülke; ve işte bu zanaat aynı zamanda Fiat'ta bir sıkışmaya dönüştü.

16. Yılanın ens'inin bir kısmı yani. göksel olana gelince, büyük bir güç; aynı zamanda şeytanda da büyük bir göksel güç vardı, çünkü o Tanrı'nın bir prensiydi; ve böylece, kendine özgü [kontrol edilemeyen] bir tanrı gibi büyüleyici becerilerini sergilemeyi arzulayarak, çıkarılmış inceliklerini ve yalanlarını güçlü bir ens'e taşıdı.

17. Doğayı araştıran bilgili araştırmacılar da bunu aynı şekilde anlıyorlar. Yılanın eninde mükemmel sanatın ve aynı zamanda erdemin yattığını. Eğer ondan şeytanın zehri alınırsa, tüm ateşli, zehirli yaraların ve rahatsızlıkların iyileştirilmesi için en büyük şifa onda yatmaktadır; ayrıca zehire ve ateşli zehire benzeyen her şeye karşı [en iyi panzehir]; çünkü burada ilahi güç ateşli bir açlıkta yatar, ancak Tanrı'nın öfkesinin lanetinde saklıdır.

18. Tanrı lanetli dünyada gizli olarak ikamet ettiği için burada da durum aynıdır. Bununla birlikte, bu, sanatın bilge, tanrısal araştırmacısına verilmiştir ve onun şaşırmasına veya lanetten korkmasına gerek yoktur; çünkü o, tüm yaratıklar üzerinde imanla ilahi güçle hüküm sürecektir. Eğer Yılan'ın özüne bu kadar hayvani ve gururlu bir şekilde kapılmış olmasaydı, duyularımız ve anlamlarımız ona açılabilir ve o burada dünyanın sırrını (veya sırrını) pekala bulabilirdi.

19. Bu kurnaz Yılan artık dış görünüş olarak son derece iyi huylu, alımlı, yakışıklı, derli toplu, ince, cesur, oldukça hayvansı, doğru giyinmiş ve şeytanın gururuna göre yola çıkmış bir kişiydi. Şeytanın, Yılanın yaratıcısı olduğunu anlamamız gerekmiyor; ama Fiat, Tanrı'nın büyük iyi gücüne göre onda tezahür etti ve aynı zamanda onun öfkeli öfkesinin gücüne göre de çok güçlü bir şekilde tezahür etti.

20. Bu Yılan, Ayartma Ağacının yaşayan bir figürüydü; Tıpkı Baştan Çıkarıcı Ağaç'ın dilsiz bir güç (ya da cansız bir benzerlik) olması gibi, Yılan da yaşayan bir güçtü. Ve bu nedenle Yılan, benzerliği, hatta özünün benzerliği konusunda kendisini bu Ağaca uyguladı. Şeytan bunu gördü ve Yılanı enfekte ettiği ve zehir kattığı kısmında ele geçirdi ve dilini silahlandırdı ve

Havva'ya büyük bir incelikle konuştu, böylece o korkunç düşmanı ve çok çirkin, çirkin misafiri olan şeytanı tanımadı.

21. Ve bu nedenle şeytan, Havva'nın Ağacı görmeye çok kapıldığını ve Havva'yı Yılan tarafından canavara dönüştürmek için onun meyvesinden yemek istediğini görünce Yılanı Günaha Ağacına getirdi [Ya da, güzel Yılanı görünce tuhaf gurur hayalleri kurarlar]; ve [Yılanın aldatıcı Havva'sının gerçek anlayışına ulaşmak için] gerçek göz işareti şudur:

22. Havva artık İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'nın meyvesini uzun süre bekledi; çünkü Adem bu şehveti Havva'nın yaratıldığı ens'lerine sokmuştu. Ama artık emir buna aykırıydı ve o, Tanrı'dan korkuyordu ve yasağa aykırı davranmıyordu; bu nedenle şeytan Yılanın ensine kurnazca gizlice girdi, yani. en büyük inceliğe; ama yine de Yılanın özündeki büyük gücü ve zekayı ustaca ortaya koydu

ki Havva, Yılanın ne kadar basiretli, bilge ve incelikli olduğunu görebilsin ve bilebilsin; ve orada yasak ağaca asıldı ve ona hiçbir zararı olmadı; ve o, Yılan'a baktı ve çocuklu bir kadının kendini eğlendirdiği ve kendisini [zihninde] garip veya canavarca şekillendirdiği ve çocuğun üzerine böyle bir figür getirdiği gibi, zihnini de eğlendirdi. Yine de Havva, Yılanın zekası ve hüneriyle, ayrıca onun çevik çevikliği ve sanatıyla eğlendi ve bunun üzerine Ağaçtan yemeyi arzuladı; Çünkü Yılan onu şeytanın sesi ve konuşmasıyla ikna etmiş ve zanaatını ve sanatını Ağaçtan aldığını iddia etmişti.

23. Havva'nın özü cennetseldi ama zaten Adem'in hayal gücü tarafından bir şekilde zehirlenmiş ve etkilenmişti. Havva'nın kendi içindeki iyi öze yönelik iyi arzusu, Yılan'ın göksel özden sahip olduğu büyük gücüne ve içsel erdemine girmiştir. dünyanın enlerinin iyi kısmından; ve Adem'in ima ettiği ve hayal gücüyle içeri soktuğu Havva'nın hastalıklı mülkü, Yılanın zanaatına girdi, yani. karanlık dünyanın merkezine, Tanrı'nın öfkesine. Diğer taraftan şeytanın güçlü arzusu ve tasavvuru, Yılanın özünden geçerek Havva'nın özüne girmiş; hem konuşma ilişkilerindeki ses ve sesle, hem de her iki arzusunun birleşimiyle.

24. Ve burada Havva'nın arzusu ile şeytanın arzusu bu birliktelikte birleşmişti (ya da birleşmişti); çünkü şeytanın arzusu Havva'nın şehvetini bütünüyle canavarlaştırdı ve böylece onu şehvet içinde kışkırttı ya da zorladı.

onu yendim; ve kendi arzusuyla buna tam rıza gösterdi; aynı zamanda anlayış ve bilgelik ağacından yemeyi de çok isterdi; ve aynı şekilde Yılan kadar bilge, basiretli ve kurnaz olmayı ya da öyle olmayı arzuluyordu.

25. Çünkü şeytan meyvenin zarar vermeyeceğini, ancak onun keskin anlayışının gözlerinin açılacağını söyledi; ve onlar Tanrı gibi olmalıydılar. Bu Havva'nın çok hoşuna gitti; onun bir tanrıça olması gerektiğini söyledi ve buna tamamen razı oldu. Ve bu tam rıza içinde ilahi ahenkten, Allah'a teslimiyetten ve ilahi arzudan düştü ve kendi arzusuyla Yılan'ın ve şeytanın hünerine, çılgınlığına ve kibrine girdi.

26. Burada, bu noktada (veya zamanda) şeytanın arzusu, Havva'nın iradesini tamamen ele geçirdi ve onu yılan gibi bir maddeye dönüştürdü; ve burada bile Havva kendi özünde canavarlaştı (Yılanın özüne göre); ve şeytan burada kalesini, surlarını ve kalesini insan özünde inşa etti; ve işte göksel özün ölümü, yani. göksel öz veya varlığın; burada Tanrı'nın Kutsal Ruhu Havva'dan özünden ayrıldı: böylece [zamanın] bu noktasında insanın göksel kısmı, yani. göksel limus bedenlen yok oldu; ve Tanrı'nın söylediği budur, ondan yediğin gün ölümle öleceksin (Yaratılış ii. 17).

27. Havva iradesini Tanrı'ya itaatten çevirdiğinde ve bunu Yılanın sanatına dahil ettiğinde, o zaman göksel limbustaki göksel uysallığın ve alçakgönüllülüğün gücü ortadan kayboldu; karanlık dünyanın özünü tamamen kendi özüne kattığı söylenemez; hayır, ama Tanrı'nın ona söylediği gibi, cennetin krallığında öleceksin, yani öleceksin ya da yok olacaksın. Çünkü cennetin krallığı gerçek ölümü kabul etmez; ancak ilahi Prensipten ışığı

söndüğünde, içinde yandığı ve parladığı öz dilsizdir ve 'ölmüş, duygusuz ve anlayışsız, bir hiç'tir. Tıpkı karanlık bir yerde yanan bir mumun tüm odayı aydınlatması gibi, fakat söndüğünde izi veya izlenimi görülmez; Tanrı'nın her şeyi hiçlikten yaratması gibi, onun gücü de hiçliğin içine girer.

28. İnsanın göksel ens'inin bir hiç olduğunu anlamamız gerekmiyor; insanda kaldı ama sanki insanın hayatında bir hiçti; çünkü o, Tanrı'da saklıydı; ve insan için hayat olmadan kavranılamazdı. Tanrı'da hiçbir şey ölmez; ama insanda

hayat kutsal ens ortadan kayboldu.

29. Şimdi Havva Ağaca ulaştığında, meyveyi alıp kopardığında, dünyevi limusla ve merkezden incelik isteyen ruhun iradesiyle yaptığıнын aynısıydı. doğanın; bu inceliği (ya da sağduyuyu) zaten kendisinde, merkezinde algılıyordu ama yine de ilahi güçte ve boyun eğmiş tevazuda kendini göstermiyordu. Bu denemede şeytanın arzusu, canavarca imgesiyle meyveye ulaşıyor; ve meyveyi ağzına alıp yediğinde; bedeninin özünün bu özü kendi içine almış olduğunu; insan özü Ağaç'taki özü aldı.

30. Ve hemen yere düşüp ölmediğini görünce bunun kendisine zarar vermeyeceğini düşündü, çünkü öfkenin kaynağı hâlâ kendisindeydi; ve Adem'in de ondan yediğine ikna etti; görünce Havva'nın acımadığını gördü.

31. Ama şimdi yemek yedikten sonra, Tanrı'nın öfkesinin öfkesi canavarca bir görüntüde uyandı; karanlık dünyanın özellikleri, yani. şeytanın, artık canavarca imgede yerini almış olan arzusu Yılan'ın özüne sokuldu. O anda, insan sırrındaki (gizlilik) bütün incelik ve kurnazlık biçimleri uyandı; insan, ilahi uyumla, yani göksel kısımla eşit bir uyum içinde, Tanrı'ya teslim olmuş halde kaldığı sürece. göksel limusun yaşamı dünyevi limusa nüfuz etti; ve hepsi eşit ölçü ve ağırlıkta olduğundan, özellikleri ortaya çıkamıyordu; tıpkı zamanın Tanrı'da olması ve Tanrı'nın zamanda olması gibi.

32. Ancak insanın kendi iradesi etkili ve fiilen çalışmaya başladığında, o zaman evrensel majikal astrumun özellikleri de onda çalışmaya başladı; her biri (astrum veya yıldız) kendi benliğiyle; çünkü evrensel büyüğü astrum insanda yatıyordu, çünkü o altıncı günde, ilahi Gizemin altıncı tezahüründe, tüm varlıkların limus'u olarak yaratılmıştı; tüm yaratıkların yaratıldığı bir limus veya dışsal [veya çıkarılmış] doğum; evrensel astrumun bir astrum'u; çünkü o, bu dünyadaki tüm yaratıkların üzerinde hüküm sürmeli ve tüm yaratıkların efendisi olmalı, ancak yine de hiç kimse tarafından yönetilmemeli veya efendilik yapılmamalıdır.

33. çünkü o eşit özde duruyordu; ama şimdi, insandaki tüm yaratıkların her özünün her astrum'u karşılıklı uyumlarından ayrılıyor ve her biri kendi benliğine adım atıyor; çekişme, zıtlık nereden geliyor

ve bir özelliğin diğerine karşı çıkması özünde düşmanlık ortaya çıktı. Böylece, aynı şekilde, dıştaki astrumun dışsal ruhu ve dört element, onların (Adem ve Havva'nın) içinde hakimiyet kurdu ve sıcak ve soğuk da onların bedenlerinde kendini gösterdi; dahası, tüm kötü ve iyi hayvanların mülkiyeti; bunların hepsi daha önce saklıydı.

34. Burada Yılanın hüneri ve inceliği ortaya çıktı ve değerli görüntü bozuldu ve dünyanın limusuna göre tüm hayvanlardan oluşan bir canavara dönüştü. O halde artık insanda tilki, kurt, ayı, aslan, köpek, öküz, kedi, at, horoz, kurbağa, yılan gibi çok ve çeşitli özellikler bulunmaktadır. Ve kısaca; Yeryüzünde ne kadar çok türde yaratık varsa, aynı şekilde dünyevi insanda da o kadar çok ve çeşitli özellikler vardır; biri veya diğeri; hepsi, tohumlama sırasında, üstünlükleri veya [güçlü etkileri] nedeniyle, tohumda böyle bir özellik oluşturan baskın yıldızlara [veya gezegenlere] göre. Takımyıldızında en baskın olan, arzusu tohumda olan astrum; ve eğer tohum ekilirse, böyle bir özellik insanın dünyevi kısmında ortaya çıkar.

35. Bütün insan böyle [dışsal olarak çok vahşi bir canavar] değildir, ama dünyevi özde böyle bir arzu figürü vardır; ve adam, kendisini heyecanlandıran ve hayvani mülklere sürükleyen böyle bir canavarı vücudunda taşımalıdır. Görünüşe göre bu şekle sahip olduğundan değil; ama gerçekte, dünyevi özünde [buna sahiptir]: dışsal [kişisel şekline] göre, ilk formasyonda [veya platformda] kalır.

36. Ancak bu canavar bir şekilde imzasını herkesin içinde dışsal olarak ortaya koyar; Eğer kişi dikkat ederse ve aynı şeyi önemserse, onu bulabilir. Bu nedenle Mesih, Ferisileri engerekler nesli ve yılanların tohumu olarak adlandırdı; diğerlerine de kurt, gözü dönmüş kurt, tilki, köpek ve benzeri adını verdi; çünkü dünyevi özünde böyleydiler. Ve bize yeniden doğmamız gerektiğini, bu hayvani mülkiyeti bırakıp çocuk olmamız gerektiğini, aksi takdirde Tanrı'nın krallığına sahip olamayacağımızı öğretti.

37. Çünkü öz bedende olduğu gibi, ruh da kendini içsel olarak şekillendirir ve oluşturur ve zavallı ruh, yeni bir adam doğmadığı sürece böyle bir canavara bağlı ve evli olarak bu hapisanede durur: bunun için temeli (ve sonu) Tanrı, Eski Ahit'te Sünnet'i emretmiştir; ve Yeni'de Mesih'in ruhundaki Vaftiz.

38. Burada insanda hangi dehşetin, ağıt ve sefaletin, ıstırapın, korku ve sıkıntının ortaya çıktığını ve uyandığını çok iyi düşünmeliyiz; ve insanda sahte bir hayat ve irade olarak tezahür etti. Mesih'in ölümünde bunun bir örneğini görüyoruz; o, çarmıhta, insan olarak uyanmış mülkümüzdeki ölümü yok ettiğinde ve onun içine kattığı göksel kanındaki büyük sevgiyle onu yendiğinde; o zaman bile dünya, yani. Adem'in dışsal özünün çıkarıldığı dünyanın limus'u titredi ve sarsıldı. Şimdi, büyük aşk [kendini] insan dünyasına zorla girdiğinde, burada Tanrı'nın öfkesi lanette canlı ve etkili bir şekilde işliyordu, [diyorum] şimdi ölmek ve başka bir kaynağa dönüşmek üzereyken, bu büyük aşk ateşinin önünde titredi; tıpkı Adem ile Havva'nın içlerindeki öfkenin uyanmasıyla içindeki aşk ateşinin titremesi gibi; Şaşırdılar ve bahçedeki ağaçların arkasına saklanıp korktular. Çünkü Allah'ın gazabının dehşeti ve dehşeti onların özlerinde uyanmıştı ve hayvani özelliklerini biliyorlardı.

Yirmi Birinci Bölüm

Hayvanın İzlenimi ve Orijinali Hakkında

Adam; ve Hastalığının ve Ölümünün Başlangıcı
ve Zemini

1. Adem ile Havva canavar haline geldiklerinde, Kutsal Ruh, göksel limbusun bir kısmından yola çıkarak ayrıldı; çünkü göksel mülkün bir kısmı ruhta kaybolmuştu, burada ilahi ışık parlıyordu ve kutsal tentürün ilahi gücü ikamet ediyordu.

2. Anlayın ki, ışığın gücü, bir mumdan çıkan parlak bir ışığın sönmesi ve geriye yalnızca ışığın ateş kaynağının kalması gibi, ondan merkeze doğru gitti; yine de aynı şekilde geriye yalnızca ruhun mülkünün büyüğü ateş kaynağı kaldı, yani. sonsuz doğanın merkezi, yani. ateş dünyası ve karanlık.

3. Ruhun dış kısmında hava ruhu, astrumu ile birlikte kaldı, burada ateş ruhunun şimdi kullanması gereken dış doğanın ışığı parlıyordu; Fiat, Tanrı'nın gazabına öfkelenmişti, yani. ruhun ve aynı zamanda bedeninin ateşli özelliğinde; ve ateşli bir açlık içinde, Tanrı'nın gazabının uyanmış bayrağıyla, ruh ve bedendeki öze girmiş ve onu ele geçirmiş ve güçlü bir çekimle kendisini maddenin özüne, varlığın limbusuna [limus] yerleştirmişti. vücut; bunun üzerine et kaba, sert, kalın ve bozulabilir hale geldi.

4. Çünkü gazap bayrağında, tüm yaratıkların özelliklerine göre her astrumun tüm özellikleri özde uyanmış, bundan dolayı beden ve ruhun özünde düşmanlık, antipati ve karşıtlık ortaya çıkmıştır. bir özelliğin diğerine karşı olduğu, bir zevkin diğerinkine karşı olduğu, çünkü hepsi mizacın dışına çıkmıştır; bundan dolayı içlerinde acı, eziyet verici hastalık ve hastalık ortaya çıktı.

5. Çünkü bir başkasının içine zıt bir öz girerse, birbirine düşmanlık, nefret dolu bir hakimiyet ve yıkıcılık meydana gelir. Bir mülk diğerini rahatsız eder, zayıflatır ve yok eder, bundan da beden ölümü ve çözülmesi ortaya çıkar.

6. Çünkü sıcaklıkta olmayan her şey sonsuza kadar var olamaz; ama sıcaklıkta ne varsa onun yok edicisi yoktur; Çünkü bütün mallar [orada] karşılıklı olarak birbirini sever; hayatın büyümesi ve korunması sevgidedir.

7. Ve biz temel olarak, bedenin özündeki Fiat'ın gazabındaki kaba özelliklerin, Kükürt'teki göksel özelliği nasıl gizlediğini ve tamamen kapattığını, böylece göksel adamın artık bilinmediğini anlamak için buradayız; kurşunun altının ruhunu kendi içinde yüceltmesi gibi; bilinmiyor [veya fark edilmiyor].

8. Arzu için, yani. Doğanın ilk formu olan Fiat, tüm bitkilerde ve diğer tüm meyvelerde olduğu gibi hem insanda hem de metallerde göksel kısmı kaba bir şekilde yutmuştur. Kutsal dünyanın özünün (ya da ondan gelen) tüm egemen gücü, Tanrı'nın gazabında ve lanetinde, karanlık dünyanın yeryüzündeki mülkünde saklıdır; ve özünde güneşin gücüyle ve dış doğanın ışığıyla, lanet ve gazap yoluyla ortaya çıkar; Bu tomurcuklanma veya çekilme, canlı bedenlerdeki kötü huylu öz için egemen bir güç ve iyileştirici bir erdem verir; buradan, erdemi [ve sıcaklığını] arayan ve bilmeyi öğrenen, karşıt öze direnir ve çare bulabilen hekim doğar. vücut; bununla birlikte bu yalnızca ılık ve hafif bir ısıtıdır; eğer o, ilk önce (karanlık dünyanın malı olan) iğrenç, ham vahşiliği kendi varlığından ayırmayı başaramazsa ve beceriksizse,

tedavi.

9. Çünkü semavi alem malının tutsak özü, tabiatın lanetinden ve gazabından kurtarılabilirse, o zaman sıcaklıkta durur; ve eğer o daha sonra canlı bir bedene girerse, aynı zamanda eğer aynı şekilde bedendeyse, göksel dünyanın ens'inin (Özü veya tözü) kapatılmış [veya hapsedilmiş] yaşamını da uyandırır; ve gazabı dışarı atar, böylece hastalık yok olur ve öz sıcaklığa girer.

10. Adem ile Havva'nın özlerinde gazap uyandığında ve Fiat'ın hayvani özellikleri etkileyip özünde (onları) biçimlendirdiğinde bunun kesinlikle böyle olduğunu görebiliriz; Tanrı'nın imgesi bunu deneysel olarak biliyordu, hayvani şekil bozukluğundan ve hayvani bir kapta olmasından utanıyordu, yani. başka bir Prensipite.

11. Ruhun dış kısmı için, yani. hava astrumuyla yükseldi ve üstünlüğü ele geçirdi; açıkça görebileceğimiz gibi, insanların büyük çoğunluğunda, ruhun dış kısmı, tüm beden üzerinde hakimiyet ve hakimiyet taşır; zira hayvani insan, yalnızca bu dünyanın zevkini arar ve çabalar, yani. dışsal onurlardan, otoriteden ve güzellikten sonra ve ayrıca canavarın nasıl şımartılacağı, doyurulacağı ve oburlaştırılacağı; ve böylece canavarla, sanki bir tanrılaymış gibi buharlaşıp gururla şakalar yapmak, ama yine de o, gerçek gerçek adamın içinde cansız, kapalı yattığı, çürüyebilen, kötü bir canavardan başka bir şey değil.

12. Ayrıca bu iri canavar, Tanrı'nın krallığına sahip olamayacak; ve ayrıca hiç kâr etmiyor (Yuhanna vi. 63). Ama [Tanrı'nın Krallığı,], kaba maden cevherindeki altının olduğu gibi, bu canavarın içinde kapalı duran [yalnızca] gizli adama yarar sağlar. Bu büyük canavar [içsel] adama nadiren saygı gösterir veya ona saygı duyar; sadece bazen onunla biraz ikiyüzlülük oynar ve onu dindar sözlerle teselli eder, ama gururlu bir tavus kuşu gibi onun yerine kendini yüceltir; ve şeytanın bineceği bir ata sahip olması ve böylece Tanrı ile alay etmesi için hayvanını cesurca düzeltir, süsler ve semirtir; ve bunun üzerine (bu dünyanın) beyhudeliğinde, Tanrı'nın öfkesinin krallığında, sahte bir at üzerindeymiş gibi at sürer. kendi gücü ve zekasıyla yaşamak isteyen fahişe.

13. Böyle bir [canavar] için, Yılanın sanatı Havva'da, onun uyanmış hayvani, canavarca özelliğinde uyandı ve harekete geçti; artık hemen hemen her insanın vücudunda zavallı tutsak ruhu rahatsız eden, rahatsız eden ve ona yük olan bir canavar taşıyor; böylece o da kendisini canavarlaştırıyor, canavarla eğleniyor ve kendisini hayvani bir figüre dönüştürüyor; içinde bu görüntü ve figür olduğu sürece Tanrı'nın krallığını göremez veya hissedemez. Tekrar bir melek şekline dönüştürülmesi gerekiyor, yoksa çaresi yok; bu nedenle Mesih şöyle diyor: Yeniden doğmadığınız sürece, Tanrı'nın krallığını göremezsiniz.

14. Göksel kısmın kapalı gövdesi, göksel sularda yeniden doğmalıdır, yani. saf elementin suyunda, suyun matrisinde ve göksel özden Mesih'in ruhunda; ruhun melekler alemindeki kutsal kısmı yeniden canlansın ve canlansın ve kaybolan ve yeniden doğan bedende ilahi göksel özde yaşasın ve çalışsın; ve böylece gıdasını ikinci Prensip'in ilahi gücünden alır.

Aksi takdirde, Tanrı'nın Adem'de yarattığı göksel görüntü, Tanrı'nın krallığına sahip olamaz; ve aynısı olmadan da ona sahip olamaz. Dindar ikiyüzlülüğün, pohpohlamanın gösterişli gösterileri yok

kutsallık ya da Mesih'in erdemlerinin dışsal uygulamasıyla zihni sakinleştirmek] ya da gıdıklayıcı tesellilerin her şeye faydası vardır; [yeniden] doğmalı ya da tamamen terkedilmiş olmalı; İnci ağacı Adem ile Havva'da kuruduğundan, ilahi özü yeniden elde etmesi ve canavara ölməsi gerekir; Yoksa ortaya çıkıp ruhun yemesi için meyve veremez.

15. Adem ile Havva hayvani bir varlık içinde uyandıklarında, canavar o zaman çıplak ve çıplak duruyordu; çünkü daha önce cennetin görüntüsü dışsal insana tamamen nüfuz etmiş ve onu ilahi güçle donatmıştı; çünkü canavar daha önce ortaya çıkmamıştı. Bu özellik, yaratığın dışındaki sıcaklıkta olduğu gibi, sıcaklıkta da saklıydı; ama şimdi, göksel özün imgesi ortadan kaybolduğunda, o zaman canavar yani. hayvani özellik açıkça görölüyordu; böylece ilk Prensipten gelen zavallı ruh şimdi bu canavarla çevrelenmiş olarak tamamen çıplak ve çıplak bir şekilde ortaya çıktı.

16. Ama eğer canavar, insanın başlangıcında ortaya çıkmışsa, o zaman diğer hayvanlar gibi o da özünden giysilerini de beraberinde getirmişti. Fakat insan, hayvani bir hayat için yaratılmadı; ve Tanrı bunun böyle olacağını bilmesine rağmen (bu amaçla yiyeceği ve giysileri için pek çok çeşit ve çeşitte canavar yarattı), yine de insanı göksel özden Tanrı'nın gerçek suretinde ve ona göre yarattı; öyle ki, eğer bu görüntü düşerse, onu yeni bir hareket ve yenilenme yoluyla, Mesih'te geręekleřtięi gibi, ilk durumuna tekrar getirebilsin.

17. Yazımızın kapsamı ve amacı Tanrı'nın suretini araştırmak; nasıl yaratıldığını, nasıl bozulduğunu ve ilk durumuna nasıl geri geleceğini; böylece Mesih'ten yeni doğuşu doğru anlamak ve içsel ve dışsal insanı, hatta ölümlü ve ölümsüz olanın ne olduğunu bilmek.] olduğu ve nasıl ölümlü olduğu; ve ilk mülküne tekrar gelebilmek için ne yapması gerektiği.

Yirmi İkinci Bölüm

Gerçek Günahın Kökeni ve Tanrı'nın Öfkesinin İnsan Mülkiyetinde Uyanması Hakkında

1. Kutsal Yazı, Tanrı'nın her şeyi Sözü aracılığıyla yarattığını ve aynı olmadan var olan hiçbir şeyin var olmadığını söyler. Onun ifade ettiği Söz'den (Verbum Fiat'ta esas olan) her şey biçimler halinde ortaya çıktı: önce bir ens'e, yani bir mülkün arzusuna ve aynı özellikten Kükürt, Cıva ve Tuzun yoğunlaşmasına dönüştü. biçimlendirilmiş bir doğa; ve aynı ens'den, oluşmuş doğadaki Söz, yaratılmış bir hayat haline gelir; Kükürt, Cıva ve Tuzun vücutta sıkışmasından ortaya çıkar, yani sade, görünür bir varlıkta kendini gösterir; Allah doğayı ve yaratıkları bu amaçla yaratmıştır.

2. Böylece her yaratığın, kendi içinde hem ebedi hem de geçici yaratıkların yeniden ifade edilmesi veya biçimlendirilmiş Söz'ün nefesi için bir merkezi vardır; mantıksız ve aynı zamanda insan. Çünkü ilk ens, Tanrı'nın nefesinden Bilgelik aracılığıyla, merkezden ateşe ve ışığa söylendi ve Fiat'a götürüldü ve sıkıştırıldı.

3. Bu aynı ens ezeliğin dışındadır ama dört unsurun yoğunlaşması zamanın dışındadır. Böylece zaman içindeki her şeyde, canlı ve cansız her şeyde, elementlerde ve yaratıklarda, bitkisel ve bitkisel olmayan her şeyde bir ebedilik gizlidir. İlk ens her şeydedir; (zamandan kaynaklanan) sıkıştırma biçimi, manevi dünyanın varlığından, ebedi konuşan Söz'den, Bilgelik aracılığıyla, bir zamana kadar ebedi bir ens olarak söylenmiştir; . manevi ens'e göre biçimlendirilmiş bir öze; bu da hiçbir element veya şey tarafından yok edilemez.

4. Her ne kadar temel sıkıştırma, yani. (ens'in kendine çektiği, yani onu dışsal bir derece olarak kendisinden üflediği) beden yok olur ve hiçliğe ulaşır (çünkü onun zamansal bir başlangıcı vardır), ancak ilk ens yok olamaz. Ayrıca her şeyin, var olduğu yerden tekrar anasının içine girdiğini de görüyoruz.

ortaya çıktı ve ortaya çıktı, yani. dört elemente ayrılır.

5. Şimdi bu değerlendirmede günahın kökeninin gerçek temelini buluyoruz: Yaşayan, güçlü, anlayışlı, konuşan Söz'ün üç İlkenin tümünden insanın anlayışı için insan suretinin enlerine üflendiğini görüyoruz. Kükürt, Cıva ve Tuzun sıkıştırılma özelliklerini yönetebilir; ama şimdi bu anlayışı ortaya koydu, yani. konuşan, güçlü Söz tekrar zamanın sıkışmasına, yani. dünyevi limusa; aynı zamanda zamanın Fiat'ının vücutta uyandığı ve anlayışı aldığı yer, yani. ilham veren nefes [ses veya uyum], kendi içinde tutsaktır; ve kendini anlayışın efendisi olarak konumlandırdı.

6. Böylece, acı tecrübelerle, şimdi bizim durumumuzu nasıl anladığını görüyoruz; konuştuğumuzda (her ne kadar anlayışlı Söz kendini içsel olarak tasavvur etse de ve hakikati tezahür ettirmeyi arzulasa da), yine de bedenin dünyevi limusunda uyanan kibir onu hemen yakalar ve [kurnazca] harmanlar ve onu kendi mülkiyetine [ya da yılan gibi inceliğe] dönüştürür; öyle ki, insan anlayışının sözü yalanları, haksızlığı, kötülüğü, yalanı ve böylesi kurnaz kibir ve züppeliği yayar; şeytanın arzusu bu sese karışır ve onu Tanrı'nın krallığının günahın bir özü haline getirir. öfke alınır.

7. Çünkü her söz, insanın konuşmasında hangi özellikte şekillenir ve kendini gösterir, o bunu söylediğinde, ya Tanrı'nın sevgisinde olsun, yani. Kutsal enslerde veya Tanrı'nın öfkesinin enslerinde, söylendiğinde yine aynı şey alınır. Sahte enslerin şeytan tarafından enfekte edilmesinden ve yok edilmeye mühürlenmesinden kaynaklanan sahte söz de gazabın Gizemine, yani. karanlık dünyanın mülküne. Her şey aslını aldığı yere enleri ile girer.

8. O halde konuşan Söz'ün ilahi bir tezahür olduğunu görmek, Tanrı'nın ebedi Sözünün kendisini tezahür ettirdiği; ve bu aynı konuşan Sözün insana ilham edildiğine göre, biz burada insanın bu konuşan Söz ile neyi tezahür ettirdiğini düşünmek için buradayız. Bunu şu şekilde anlayın: Eğer insani istek ve arzu (ki bu Fiat veya insan sözünün yaratılmasıdır) kelimenin kutsal ens'teki biçimini tasavvur ederse, yani. insanlığın göksel kesiminde, söz kutsal bir güçten gelir ve ağız gerçeği söyler.

9. Ama eğer gösterişten, Havva'nın yaptığı Yılanın sanatından ise

kendi içine basılmış; ve böylece onun inceliğini uyandırdı, o zaman kelime karanlık dünyanın enslerinden geliyor, yani. merkezden ateşe doğru ilerler; ve ayrıca biçimin dışına çıktığında (sonunda) [Ens]'e girer, yani. ağızdan çıkar ve nereye giderse gitsin meyve verir.

10. Eğer zanaat ve kibir açlığının açık bir arzu içinde olduğu başka bir adamın kulağına girerse, çok geçmeden verimli bir toprakta kabul edilir ve derinlere yayılan bir kök salarak böyle kötü meyveler verir; Şeytanın bu kadar keskin sözleri ve iğneleyici alayları da şeytani özden doğmuştur.

11. Ama eğer boş ve çıplak bir şekilde sahte hayal gücüne doğru ilerlerse, o zaman zihninin iradesine yükselir ve kendisini zihinde şeytanın arzusunun yeri olarak bir madde olarak tasarlar.

eşit

insanda sahip olduğu öldürücü kalesi için.

12. Ama eğer bir kutsal adama karşı, onu sövüp yererek yalan söz söylenirse, kutsal adam bunun onun içinde olmasına izin vermez ve aynı kötü sözle malının kötü kısmını karıştırmaz veya hareket ettirmez. o zaman Tanrı'nın gazabı onu adamın dışından alır ve bu sayede güçlü bir şekilde alevlenir. Ve manevi karanlık dünyanın mülküne göre sadece Tanrı'nın öfkesinin iç kısmı öfkelenmekle kalmaz, aynı zamanda turba magna'daki gazabın dış kısmı da alevlenir ve kötü adamın başına sarılır ve hatta onu kuşatır; ve bununla sanki cehennem ateşinin içinde oturuyormuş gibi alınır ve ele geçirilir.

13. Mesih, kötüler bizi lanetlediğinde onu kutsamamız gerektiğini, yani onun ateşli sözüne karşılık sevgi sözünü tekrarlamamız gerektiğini ve onun kötü sözünün içimize girmesine, kök salmasına izin vermememiz gerektiğini söyledi; sonra tekrar geri döner ve kötü niyetli kişiyi yakalar; Pavlus'un dediği gibi, onun başına kızgın korlar yığıyoruz.

14. Çünkü insanın her sözü ebedi bir ens'den gelir; ya Allah sevgisinin sonlarından, ya Allah öfkesinin sonlarından; ve eğer şimdi enslerden çıkarılırsa, yani. kendi yerinden ya da annesinden, çalışabileceği, dinlenebileceği bir yere yeniden sahip olacaktır.

15. Şimdi, eğer (onu uyandırıp enslerinden çıkaran ve onu bir ses veya sözlü maddeye dönüştüren) kötü adamın dışında dinlenip kendi benzerliğinde çalışmıyorsa, o zaman onu yakalar veya çevreler. onu bir maddeye dönüştüren ve köküyle birlikte ortaya çıktığı anaya tekrar giren ifade edici [veya yazar]; yani, alevlenmiş ruhla ve (yaptığı maddenin) özüyle mucidin [ifade edenin] bedenini yakalar ve yakalar; yani. dışsal kükürtün dışsal özü.

16. Çünkü her söz, ifade edildiği zaman dışsal olarak yaratılmış ve biçimlendirilmiştir; çünkü bunun ifade edilmesinde veya telaffuz edilmesinde dışsal ruh, yani. ruhun dış kısmı onu kendi özüne alır; ve daha sonra, Yılan'ın esprili bakışları ile öfkeyle tutuşan ve ortaya çıkışı sırasında şeytan tarafından enfekte edilen canavar imgenin ruhuna ve bedenine yeniden girer; ve kendi malına göre çalışır, şeytan tarafından tutuşturulur ve bulaştırılır ve sürekli olarak bu tür kötü meyveler ve sözler üretir: birçok kötü ağızdan kibirten başka bir şeyin çıkmadığını açıkça görüyoruz.

17. Üstelik Yılanın sanatıyla ilgili olarak burada dikkate almamız gereken çok büyük ve önemli bir nokta var: Eğer şeytan kelimeye bulaşmışsa (kalpte doğup ensinde şekillendiğinde ve onu ele geçirdiğinde). irade ve onu önemli hale getirdi) bu Yılanın zanaatı, daha sonra, güzel süslenmiş hoş bir velet olarak aynı şeyi şeytanın öldürücü kalesinde tutar ve eğlendirir; Ağacın üzerinde yatan Yılan, Havva'yla çok hoş ve alımlı bir şekilde konuştu, ta ki arkadaşça bir ilişkiyle onu arzu içinde yakalayana kadar. Aynı şekilde, sahte yürekten çıkan, sahte, kurnazca tasarlanmış Yılan'ın sözü de, çok güzel, güzel, ikna edici bir siren olarak kendini gösterir ve insanın ona açık olan arzusunu keşfedene kadar kendisini kutsal sayar; orada kendi kalbini açar ve [onun] arzusuna girer ve kendisine [içinde] çalışılacak ve [benzerini] yeniden üretecek bir yer yapar.

18. Artık bundan, sahte yakın gıybetçiler, dedikoducular, sapkınlar ve başkalarının sözlerini yanlış yorumlayanlar, gizli yalancılar çıkıyor; bir adamın iyi ismini elinden alan küfürbazlar ve ağız bozuk iftiracılar; ve Yılan'ın bu sahte, pürüzsüz, güzel renkli ve süslü mülkünde şeytanın kendi Konsey Odası, okulu var,

Havva'nın çocuklarına sanatını öğrettiği yer. yanılsamalarla, züppelikle, gururla, açgözlülükle, kıskançlıkla, öfkeyle ve karanlık dünyanın mülklerinin uçurumundan kaynaklanan tüm ahlaksızlıklar ve iğrençliklerle hokkabazlık yaparak.

19. Böylece şeytan, Yılanın kurnaz özü aracılığıyla insanı beden ve ruhen yönetir ve iğrençliği iğrençlikle, kötülüğü kötülükle, günahı günahla işler. Ve bu, gerçek günahın ilk kökenidir: Havva ve Adem, (şeytanın bulaştırdığı) Yılanın kurnaz özünü kendi arzularına ve arzularına katmışlardır; ve böylece kendilerini hemen Yılan'da canavarlaştırdılar; bunun üzerine karanlık dünyanın özü içlerinde uyandı ve bu gerçekleşir gerçekleşmez irade bu canavarca özelliği hayal etti ve kendisini önemli bir kelimeye dönüştürdü.

20. Böylece söz artık insanda da Tanrı'nın öfkesinin özelliği olarak açıkça görülüyordu; karanlık dünyanın enlerinde; ve böylece insan artık yalan ve doğruyu konuşuyor; çünkü onda iki yönlü bir ens vardır, yani. Karanlık dünyadan gelen, Yılanın ve şeytanın arzusuyla uyanıp harekete geçen biri; ve şu anda insanda hareket eden göksel limustan bir tanesi, burada özgür irade sözcüğü alır, yani, buradan, cennette de benzer şekilde alınan, ifade edilmiş ve biçimlendirilmiş ilahi sözden bir meyve üretir. veya cehennem, yani karanlıkta veya aydınlıkta.

21. Çünkü iki dünya birbirinin içindedir. Kötü kişi, ölümüne öfke içinde Tanrı için güzel bir söz oluşturur ve yapar, yani. ölümün ve cehennemin acısına; ve kutsal adam, kendi iyiliklerinden, kutsal yaşam ve işleyiş için Tanrı'ya iyi bir söz yaratır ve yapar. Kutsal Yazılar'ın çok açık bir şekilde söylediği gibi, kutsal, Tanrı için yaşam için tatlı bir kokudur ve kötü, ölüm için tatlı bir kokudur, yani. ark dünyasına.

22. Artık her insan, kendi sözünün güçlerinin ve yaptıklarının yaratıcısıdır (ya da çerçeveleyicisidir); Özgür iradesiyle yaptığı ve çerçevelediği şey, tecelli eden sözün bir eseri olarak her bir mülke benzer şekilde alınır.

23. Çünkü Tanrı'nın Sözü karanlık dünyada da açıkça görülmektedir; ama Kutsal Yazıların dediği gibi, yalnızca mülkiyetine göre, insanlar nasılsa, onların da öyle bir tanrısı vardır. Tanrı'nın sözü her şeyde, her şeyde, özgür iradenin geldiği ens'e göre açıkça görülür; özgür irade, yaratıcı veya yapıcıdır; bu sayede yaratık, tezahür etmiş Söz'de [biçimler ve işler] yaratır.

24. Adlandırılabilir hiçbir bitki ya da şey yoktur; burada Tanrı'nın tecelli eden Sözünden bir ens yoktur; hem Tanrı'nın Sevgisine hem de Öfkesine göre, karanlık ve aydınlık dünyaya göre bir ens yoktur; çünkü bu görünür dünya aynı Söz'den üflenmiştir. Şimdi, nefes verilen Sözün her bir eni, kendi eninden kendine uygun bir benzerliği üfleme konusunda yeniden özgür bir iradeye sahiptir.

25. Ama artık en büyük kötülük, merkezindeki ens'in, mülkün benzerliğinden [ve uyumundan] ayrılarak bir yüceliğe, yani. yalnızca bir tanesi birçok varlığa, birçok özelliğe dönüşür; Bu dünyanın hiyerarşisi olan şeytan ve aynı zamanda Tanrı'nın yeryüzündeki laneti, lanetli insanı harekete geçiren ve uyandıran bir nedendir.

26. Şimdilik, uyanmış mülkiyetten gelen bir kötülük, iyi bir kaba nüfuz eder ve özgür iradenin iyi bir mülkten yararlanması gereken kabı bozar; ama kötülük iyiliğin içine karışır ve her ikisi de biçimlendirilmiş söz içinde yeniden bir madde halinde ortaya çıkar; tıpkı kötü bir adamın çoğu zaman iyi bir adamda, daha önce vasiyetinde hiç düşünmediği (veya amaçlamadığı) kötü bir sözü kışkırtması gibi.

27. Öfke insan ens'inde harekete geçer (ya da hızlanır) ve iyi ens'lere yapışır ve ateş ruhunun iradesi özgürdür, öfke ens'lerinde olduğu gibi en kısa sürede gebe kalır (biçimler). Aşk; hayır, çoğu insanda aşıklar tamamen iktidarsızdır ve ya ölmüş ya da nesli tükenmiştir. O yalnızca Yılanın kurnazlığından çalışır, Tanrı'nın öfkesine kadar meyve verir ve ağzı Yılanın sanatıyla gurur duysa ve kutsal Söz'ü dindar bir şekilde gösterse ve kendisini bir melek gibi gösterse de, yine de bu yalnızca ens'tir. ve dünyevi doğanın ışığında kurnaz Yılanın formu ve adam kendini kandırıyor.

28. Bu nedenle Mesih diyor ki, eğer din değiştirip çocuklar gibi olmazsanız, Tanrı'nın Krallığını göremezsiniz. Özgür irade tamamen Yılan'ın ens'inden çıkmalı ve Mesih'in ruhuyla yeniden Adem'de kaybolan göksel ens'e girmeli ve bu ens'i kendi arzusunun açlığında yeniden uyandırmalı ve karıştırmalıdır. öyle ki, o da yeniden uyandırılabilir ve Mesih'in insanlığında, insanın Mesih'in kişiliğindeki mülkiyetinde, büyük sevgi özelliğinde ortaya çıkan ve kendisini güçlü bir şekilde canlandıran yeni yenilenmiş Söz'de yaşayan bir ens'e doğsun; özgür irade yeni ve masum bir çocuk olur ve ne irade eder ne de buna izin verir.

Yılanın sanatı, aksi takdirde özgür irade, Tanrı'nın kutsal Sözünü kendi içinde oluşturamaz ve tezahür ettiremez; özgür irade, eğer kutsal Söz'de çalışacak ve yaşayacaksa, yalnızca iyi ens'lerden yararlanmalıdır.

29. Şimdi Yılanın zanaatına, onun süslü sanatına ve sahte erdemine ilişkin yazımızı doğru anlayın, [diyorum] Tanrı'nın öğüdüyle açılan çok derin ve yüksek anlamımızı anlayın, böylece: Yılanın ensi ve aslı bir bakireydi. ışıktaki ateş aracılığıyla ilahi arzusun Fiat'ında yakalanıp biçimlendirilen, cennetsel görkemin, cennetin kraliçesi ve Tanrı'nın varlıklarının prensesi. Aynı şekilde hiyerarşi Lucifer de öyleydi ve Prens Lucifer, Yılanın yaratıldığı ensleri enfekte eden ve orada karanlık dünyanın mülkünü uyandıran Yılanın enslerinde göksel bir ihtişamla oturdu. ebedi doğanın merkezi, kötülük ve iyiliğin kökenlerini aldığı yer. Ama iyilik ateşte kendini ışığa ve kötü de karanlığa ayırdığında, Yılanın iyi olan ensi enfeksiyon kaptı, doldu ve karanlık tarafından ele geçirildi; ve zanaatı buradan gelir.

30. Şeytan böyle bir zanaatı arzuladı ve bu da onu ebedi konuşan Söz'de böyle bir mülke aldı ve onu bunda sonsuza kadar onayladı. Çünkü iyiliğin bilinmesi ve açıkça ortaya konması için, bir iyiden nasıl bir kötülüğün ortaya çıktığı Tanrı'da şaşılabilecek bir şeydir; ve yaratık Tanrı'nın önünde korkmayı öğrenebilir ve Tanrı'nın ruhuna bağlı kalabilir; öyle ki, yalnızca o, sonsuz konuşan Söz'de hareket etsin ve çalışsın ve yaratıkla ve yaratık aracılığıyla dilediğini yapsın ve yapsın.

31. Ve bu amaçla Lucifer, özgür iradesinin teslimiyetten çıkıp Tanrı'nın ruhundan merkeze doğru kendi kendini yaratan ve yaratıcısı olarak ayrıldığını görerek, gazap içinde yutuldu; artık bu isyankar düşmüş prens ve kudretli hiyerarşide meleklerin bir örneği var; çünkü [özellikle ve doğru bir şekilde] Tanrı'nın krallığı olarak adlandırılan Tanrı'nın krallığı, en derin alçakgönüllülük ve sevgide durur ve hiç de öfkeli ateşin kudretinde değil, hafif ateşin kudretinde, yani. iktidarda.

32. Ama özlemini çektiği ve uğruna çabaladığı şeytanın krallığı, öfkeli ateşin karşısında duruyordu, ama aslında aynı şey onun yerine kendisinden alınmış ve karanlığın sonsuz açlığına kusmuştu.

33. Ve o, sadece kuru, aç bir deri olan ve büyük zanaatın özelliği olan kuyruğunda kendini zehirle dolduran vücudunda görülebilecek kadar kurnaz olan Yılanın enslerine bulaşmış ve ona sahip olmuştur. ortaya çıkar; ve bu nedenle Yılan zehri kuyruğunda taşır (ki bu yakında çekilebilir), çünkü başlangıçta aynı şey onun bakire benzeri ens'ine de verilmişti.

34. Bu nedenle Yılan, sonsuzluk hakkına göre bakire olarak adlandırılır, çünkü her iki tentür de vardır ve bu, onun dışında hiçbir tür dünyevi yaratıkta yoktur; ama artık Tanrı'nın lanetindedir. Ancak sanatçı onun incisinin ne olduğunu bilseydi, buna sevinirdi; ancak dünyanın yalnızca sahte büyüü arayan sahte arzusu nedeniyle gizli kalır; kötülerin de onun azarlamasına katlanması için [belli değildir].

35. Çünkü bütün dünyanın incisi ayaklar altında çiğneniyor; ve aynısından daha yaygın hiçbir şey yoktur, yine de gizlidir; öyle ki, kutsal ens, buna layık olmayan, tanrısız bir kişinin eline geçmesin; ve böylece Tanrı'nın bakire benzeri özdeki gücü ve Sözü, Yılan'da anlaşıldığı gibi yılan gibi bir [ens] haline getirilir: burada okul arkadaşlarımız için yeterli.

36. Böylece günahın doğuşunun kökenini temel olarak anlıyoruz; günahın insan sözünde nasıl taşındığı ve açıldığı; ve insanın yeniden ifade etmesiyle Tanrı'nın ifade ettiği Sözünde nasıl öfkeye kışkırtıldığı. Çünkü insan, göğü ve yeri yaratan Sözü enlerinde taşır, çünkü aynı Söz maddeye dönüştürülmüştür.

37. Artık Allah, insanın ensine ilham etmiştir. biçimlendirilmiş sıkıştırılmış Söz'e, yaşayan ruha, yani. oluşturulan Sözün ruhu olarak üç İlkenin orijinali [Ya da anlayışı]. Bu anlayışın artık enslerde resmi bir sesi yeniden kavrama ve yeniden üretme gücü ve kudreti var. oluşturulmuş sıkıştırılmış Word'de.

38. Fakat Yılanın sanatını görmek, yani. şeytanın tanıttığı arzu, Adem ile Havva'nın enslerinde açıkça ortaya çıktı, yani. sıkıştırılmış ve oluşturulmuş sözcükleriyle; bunun üzerine özgür irade şimdi bu Yılanın özünden yalnızca engerek zehrini ve ölümünü çıkarır ve kadının kutsal ens'i veya tohumu, Mesih'te Tanrı'nın yeni doğan sevgisinde yeniden uyanmadıkça, kendi sözünü burada oluşturur; o zaman özgür irade aynı kutsal ens'te gebe kalabilir ve Tanrı'nın öfkesiyle Yılan'ın ve şeytanın duyularını yaralayabilir ve ayaklar altına alabilir; yani fikir ve fikir sahibi olmak isteyen kötü iradeyi reddedin ve ondan nefret edin.

Kelimelerin oluşumunda Yılan'ın ens'inden damgasını vurur ve onu düşüncelerin iradesinde, kadının ens'iyle, yani zedeler. Mesih'in ve onu şeytanın çamuru ve pisliği olarak kabul edin; Bu, Tanrı'nın çocuklarında, bedendeki Yılan'ın enleri ile göksel kısmın yenilenen enleri arasında sürekli bir mücadele ve çekişmedir.

39. Şunu da bilin: Bir insanın yalana ya da yanlış olan herhangi bir şeye razı olması için vasiyette oluşan her düşünce ya da iradesi adaletsiz bir şey tasarlamışsa (ve uydurmuşsa) ve o, bu hileyi getirirse bunu çok isteyerek yapma arzusuna ya da elinden gelse ya da nasıl yapılacağını bilse bunu sahte, kötü biçimlendirilmiş bir sözcükle ifade etme arzusuna, ancak yine de korku ya da utanç nedeniyle bunu kendi haline bırakması gerektiğine; bu tamamen günahtır, çünkü irade Yılanın ensinde şekillenmiştir.

40. Ama şunu iyi anlayın: Eğer iyi bir irade iyi bir ens'te şekillenirse ve yine de kötü arzu ona yapışır ve iyiyi zehirlemek isterse; o zaman [diyorum ki] iyi niyet kötülüğü yener ve onu dışarı atarsa, kötülük de biçimlenemez veya yoğunlaşma veya madde içine alınamaz; günah değil. Ve iyiye bağlanan kötü arzu günah olsa da, eğer iyi niyet onunla kapanmaz ve onu maddeye kavuşturmazsa ve onu iyi niyetten bir kötülük olarak reddederse, o zaman günahkar arzu öze gelemes. ve iyi niyet, eğer Yılanın sanatına rıza göstermediyse, burada herhangi bir kötülük yapmamıştır.

41. Her günah, eğer özgür irade, Tanrı'nın onu içinde yarattığı ens'ten ayrılırsa, garip enslerden doğar. Yanlış arzuyla iradede tasarlanan ve iradenin ens'inde öze getirilen ve böylece insanın, eğer niyetini gerçekleştirebilseydi kötü ya da adaletsiz bir şey yapmak isteyeceği günah, Tanrı'nın gözünde de büyüktür. ; fakat söz veya fiil ile bir kimseyi incitecek ve yaralayacak kadar ileri giderse, günah iki kat olur; çünkü o, kendi ens'inde şekillenir ve aynı zamanda, yanlış sözün konuşmasında işleyecek bir dinlenme yeri bulduğu (ve kötü meyvesini ortaya çıkardığı) sürece, içine sahte söz kattığı yerde de kendisini oluşturur.

42. Ve bu nedenle kutsal söz sahte olanı yargılayacaktır; ayrıca bu sürenin sonunda kutsal söz, tüm sahte put görüşlerini ve Yılanın ensinde oluşan her şeyi kendisinden çıkaracak ve onları karanlık dünyaya verecektir.

43. Sözü içlerinde, şeytani ve yılan gibi enslerinde alan veya algılayanlar ve onu, kutsal enslerin açıkça görüldüğü Tanrı'nın çocuklarına karşı kullananlar ve aynı zamanda Tanrı'da bir suç [veya tökezleme fırsatı] yaratanlar. Tanrı'nın çocukları, içlerindeki özgür iradenin kendisini Yılan'ın ens'inde de tasavvur ettiğini, yani. öfke ve nefret içinde, kutsal ens her zaman aynı şekilde kendini oluşturur ve gayret ruhu ortaya çıkar: bu sahte yazarlar, yeni başlayanlar ve sebepçiler Kutsal Ruh'a karşı tüm günahları işlerler.

44. Çünkü onlar O'na son derece karşı çıkıyorlar ve O'na meydan okuyorlar; hatta Tanrı'nın çocuklarının öfkesiyle ilerlemek zorunda kalıyor, bu yüzden O kışkırtılıyor ve Tanrı'nın çocuklarının turbasında Kendisini on kez gösteriyor ve üzerine düşüyor. kötülerin boynu. İlyas, Musa ve ayrıca çocuklara lanet okuyan Elişa'nın da görebileceği gibi, ayılar dışarı çıkıp onları parçaladı. Çünkü Tanrı'nın kılıcı kutsalların ağzından böyle çıkar. Eğer Kutsal Ruh son derece hoşnutsuz olursa ve ateşli bir gayret içine girerse, o zaman kötü bir halka karşı kılıcı çeken ve onları yiyip bitiren turba magna'yı uyandırır.

45. Böylece bunu tüm kapsamı ve anlamı ile anlayın: İnsanın kendi içinde Tanrı'nın Sözü vardır; onu yaratan; anlayın, Söz hem kutsallığıyla, hem de öfkesiyle yaratığa damgasını vurmuş ve kendisini biçimlendirmiştir; ve bu aynı zamanda dış dünyanın içindedir/dışındadır. dünyanın limus'u veya dünyanın kendisi için; Söz aracılığıyla toplandı ve sıkıştırıldı, böylece başlangıcını ilahi arzuda alan oluşan Söz, yani. Fiat'ta, Tanrı'nın ruhundan sevgi ve öfkeyle üflenmiş bir soluk vardır: bu nedenle hem kötü hem de iyidir, ancak kötülük gizlenmişti ve gece gündüz gibi tamamen ışıktaydı.

46. Ancak Lucifer ve Adem'deki günahkar arzu öfkeyi uyandırdı ve bu öfke esasen tezahür etti. Şimdi, biçimlendirilmiş Söz'ün kapıları hem sevgide hem de öfkede açık duruyor ve aynı zamanda dünyanın limusunda da, yani. insanda ve aynı zamanda insanın özgür iradesinde; şimdi özgür iradesiyle biçimlendirdiği ve biriktirdiği her şeyi, ister kötü ister iyi olsun, yapmıştır.

47. Ama şimdi Tanrı'nın hükmüne göre kötülük iyiden ayrılacaktır; ve insan anlayışının [kötülüğün ya da iyiliğin] hangi kısmında, yani. ruh bulunduğunda, kendi yaptığı meskene girmiş gibi yaptığı her şeyle birlikte oraya girmelidir. Ve bu nedenle Mesih diyor ki, onların işleri kendilerini takip edecek ve

ateşle temizlendi (veya kanıtlandı). Ayrıca sonunda öz kitapları açıldığında, onlar yaptıklarına göre yargılanacaklar. Çünkü, ruh, (kötülükten) tamamen ayrılıp, kırılgan ve haksızlığa uğrayan kardeşini barıştırarak onu yeniden yok etmedikçe ve özü, onun kanında ve ölümünde boğmadıkça, ister kötü ister iyi olsun, iş ruhu kucaklar. Tanrım, yoksa çare yok.

48. Bu nedenle kişi ne konuşacağını iyi düşünmelidir; çünkü o, Tanrı'nın tezahürünün biçimlendirilmiş enlerinden konuşuyor; ve herhangi bir şey yapmaya niyetlenmeden (ya da bunu tasarlamadan) önce kendi kendine düşünüp düşünmeliyiz; ve hiçbir şekilde yalan yere gıybetlere izin vermeyin ve ne özel ne de açık bir şekilde evet diyerek onaylamayın.

49. Çünkü tüm sahte hikayeler ve keskin alaylar Yılanın ensinden çıkar; tüm lanetler, küfürler ve acı veren kuşaklar Yılanın enslerinden kaynaklanır; evet, bunlar şaka amaçlı olsa da, Yılanın ens'i onları iyiliğe bağladı ve onları sözle birleştirdi. Bu nedenle Mesih diyor ki, hiç yemin etmeyin: konuşmanız evet, evet olsun; hayır, hayır; çünkü bunlardan daha fazlası kötülükten kaynaklanır; yani Yılanın ensinden doğmuştur.

50. Tüm lanetçiler ve küfür edenler özgür iradelerini ortaya koymuşlardır ve zavallı ruhu Yılanın enslerinin kibiriyle tanıştıracaklar ve Yılanın enslerinde yapılan tüm açık saçık, ahlaksız konuşmalarıyla lanetlerini ve yeminlerini oluşturacaklar ve ekecekler. Tanrı'nın öfkesine; ve tam tersine, Tanrı'nın samimi olan tüm çocukları sözlerini kutsal enslerde oluştururlar; özellikle dua, ruhun özgür iradesi kendisini kutsal ens'te (Mesih'in insanlığı tarafından açılan) bir araya getirdiğinde veya tasarladığında, o zaman kendi içinde Tanrı'nın gerçek öz sözünü oluşturur ve böylece maddeye dönüşür.

51. Bu nedenle Aziz Pavlus şöyle diyor: Tanrı'nın Ruhu, O'nu memnun ettiği için, Tanrı'nın Katında bizim için güçlü bir şekilde aracılık eder; Çünkü Tanrı'nın Ruhu kutsal sözün arzusuyla biçimlendi; O yakalanır (veya yakalanır) ve bu alma veya alma, Mesih'in söylediği şeydir: Bize yiyecek olarak etini ve içecek olarak kanını verecektir.

52. Ruhun iradesi Mesih'in ens'ini alır ve Mesih'in ens'inde, ruhun arzusunun veya Fiat'ın Adem'de kaybolan kutsal ens'ine aldığı veya damgaladığı Mesih'in Sözü insan haline gelir. Ve burada Adem Mesih'te doğar ve göksel ens ve ilahi Söz'e göre Mesih [ikinci Adem veya Meshedilmiş olan] olur ve Mesih'in bu ensinden ilahi bilgi ortaya çıkar.

Tanrının sözü.

53. Böylece Tanrı'nın çocukları, içlerinde yaşayan Kutsal Ruh'un Tapınağıdır ve bu şekilde Tanrı'nın sözünü söylerler; ve bu olmadan, gerçek bir bilme veya isteme olmaz; yalnızca masal ve kurnaz Yılanın kafa karışıklığı olan Babil'den başka bir şey kalmaz.

54. Bu nedenle Mesih, Ferisileri bir yılan tohumu ve bir engerek nesli olarak adlandırdı ve onlar Baş Rahip olmalarına rağmen yine de onların özlerinde öyle olduklarını biliyordu çünkü onlar kendi iradelerini Yılanın ensinde oluşturmuşlardı. Musa'nın sözlerini ağızlarında taşıdılar ve yılanın enslerini oraya karıştırdılar; birçoklarının bugün hâlâ yaptığı gibi; enkarne şeytanın dilinin üzerinde Tanrı'nın sözünü taşıdığı yer; ve yine de bu şekilde Yılan'ın ens'ini gizler ve kelimenin tam anlamıyla şeytani ens'i sokar; buradan tüm manevi fahişeliğin anası olan Babil doğar, sadece sözlü bir çekişme ve kelimeler hakkında çekişme, şeytanın ve şeytanın ens'lerinin olduğu yer. Yılan, biçimlendirilmiş ilahi Söz'de ilahi ens'e karşı çıkar.

55. Ama öyle olmalı ki, Tanrı'nın çocuklarında şekillenen ve tasarlanan söz harekete geçirilsin, bilensin ve uygulansın ve gerçek gün ışığına çıksın. Sevgili kardeşlerim, bu bizim Adem ile Havva'dan aldığımız mirastır; ve beden ölmesinin, tamamen çürümesinin ve yeniden ilk ens'ine girmesinin nedeni budur; çünkü Yılanın ensi tamamen ortadan kaldırılmalıdır; o, Tanrı'nın krallığını miras alamaz.

56. Verbum Fiat'ta pıhtılaşmış olan dünyanın limusundaki ilk ens, eğer Tanrı'nın krallığına sahip olacaksa, Mesih'in ruhuyla tamamen yenilenmelidir. Ama eğer Yılanın ensinde tutsak kalırsa, bir daha asla tezahür etmeyecektir: Adem'de kaybolan ve Yılanın ensinde büyülenmiş olan, böylece ölümün bedene girdiği kutsal ens'i anlayın.

57. Bu nedenle bir insan, düşüncelerini Yılanın ensinde kavramaması ve zihninde, Yılanın eninde bir irade oluşturmaması için ne konuştuğunu, düşündüğünü ve yaptığını düşünmelidir; çünkü aksi halde şeytan oraya yerleşir ve bir basilisk yumurtadan çıkarır, yani. Kelimenin cehennemi bir şekli.

58. İnsanda intikam için tasarlanan tüm gazap, öncelikle merkezinde, karanlık dünyanın doğasından ve mülkiyetinden kaynaklanır; Tanrı'nın öfkesinde ve Yılanın daha da ilerisinde kendini oluşturur

asıl mesele. Ne kadar gayret ederse etsin, kendi intikamı için öfkeye kapılıyorsa Yılanın ensinde oluşur ve şeytanidir.

59. Her ne kadar aynı kişi bir peygamber ve bir elçi olsa ve yine de kendi intikamı için gazaba uğrasa da, o zaman bu madde, Yılanın ensindeki Tanrı'nın öfkesinden oluşur ve Tanrı'nın gazabına girer; ve Tanrı'nın öfkesi bunda çok şiddetlidir ve bu öfke çoğu zaman Tanrı'nın kutsal çocuklarında öyle bir harekete geçer ve kendini oluşturur ki, onlar kendi amaçları dışında, kötülerin evinin üzerine ve aynı zamanda onun bedeninin üzerine türbayı yıkmak zorunda kalırlar. ruh. Musa'nın gördüğü gibi, yerin yuttuğu Chorah, Datan ve Abiram'ın üzerine; ateşin yok ettiği ellili yaşların üzerindeki iki kaptanla ilgili olarak da ateşteki Elias tarafından; ayrıca Elişa ve diğer birçok peygamber tarafından.

60. Ve kutsal tarihlerde bununla ilgili pek çok dikkate değer örnek bulunabilir; çoğu zaman Tanrı'nın çocukları, içlerinde türba kılıcını taşımaya nasıl zorlanırlar. Bunun harika bir örneğini Şimşon'da, ayrıca Yeşu'da, savaşlarıyla ve aynı şekilde İbrahim'de görüyoruz; Tanrı'nın gayretinin içlerinde nasıl alevlendiğini, onların coşku ruhuyla çoğu zaman Tanrı'nın öfkesindeki turba magna'yı uyandırdıklarını ve tüm ülkelere büyük azarlamalar, hükümler ve felaketler yağdırdıklarını; Musa'nın Mısır'da yaptığı gibi, Mısırlıların başına gelen belalar.

61. Ancak burada şunu ayırt etmeliyiz. Eğer Tanrı'nın gayreti, kutsal bir insanda, kendi amacının iradesi olmadan uyanırsa ve ona Tanrı'nın öfkesinin kılıcını verirse, böyle bir kişi, kendi düşüncelerinde gazap içinde plan yapan ve plan yapan ve tasarladığı ya da tasarladığı şeyi ortaya çıkaran kişilerden çok farklıdır. Yılanın ensine amaçlanan irade ve onu madde haline getirin; çünkü bu günahdır, evet, ama bunu en kutsal adamın yapması gerekir.

62. Bu nedenle, yeni doğumda Mesih bize sevgiyi, alçakgönüllülüğü ve uysallığı o kadar vurgulu ve zamanında öğretir ki; Keşke bir Hristiyan intikam almasa, kızmasa da; çünkü kardeşine kızan kişinin hükümden suçlu olduğunu söylüyor.

Çünkü öfke, Yılanın ensindeki bir kavramdır ve Tanrı'nın iyi varlıktan yargısıyla bu kavramın kesilmesi gerekir. Ve kim kardeşi Raca'ya derse, konsey tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Çünkü Raca arzusu [Ya da intikam] ebedi doğanın karanlık, ateşli çarkının merkezinde yükselir; bu nedenle ateş ruhunda bir form vardır

ateş sözcüğünün, bir tekerlek gibi, çılgınlık gibi; ve ruhun ateşli formu Raca'da, bedendeki özü karıştıran ve anlayışı yok eden veya parçalayan çılgın, öfkeli bir tekerlek gibi duruyor; çünkü her Raca Tanrı'nın suretini yok etmek ister.

Böylece ruh, ebedi doğanın çarkına asılır. korkunç kaygılı doğumun merkezinde; daha önce doğanın doğuşunun merkezi ile ilgili olarak bahsedildiği gibi.

63. Üstelik Mesih şöyle diyor: Kim kardeşine seni aptal derse, cehennem ateşi tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Bu şu şekilde gerçekleştirilir: Tasarlanan irade, Tanrı'nın öfkesinin öfkeli öfkesinde kendini oluşturduğunda ve onu Yılanın ensine soktuğunda, o zaman deli gibi öfkeli çarkın içinde durur; ve eğer şimdi bilerek devam ederse ve sözü bu şekilde oluşturursa ve onu kardeşine karşı söylerse veya söylerse ve Yılanın ensinde nefret dolu bir düşmanlığı onda da alevlendirirse, aynı şey onun ifade ettiği sözünde Tanrı'nın ateşinde yanar. öfke ve o bundan suçlu çünkü onu Raca'sında alevlendirdi.

64. Bu nedenle Mesih şöyle dedi: Eğer hediyenizi sunacaksanız, önce gidin ve gücenmiş kardeşiniz veya komşunuzla barışın; aksi takdirde o, gazabını sunularınıza getirir ve sizi Tanrı'ya olan arzunuzdan alıkoyar, böylece Tanrı'ya ulaşmazsınız. kutsal ens, bu da senin alevlenmiş kibirindeki türbayı yok eder.

65. Çünkü aptal sözcüğü, kendi içinde, özünde, alevlenmiş, öfkeli, ateşli bir çarktan, aşırı bir çılgınlıktan başka bir şey değildir; ve komşusunu sebepsiz yere böyle çağıran kişi, ateş çarkında ve Tanrı'nın gazabında bir söz ortaya çıkarmıştır ve bundan suçludur; çünkü ortaya çıkan söz, ruhun ve bedenin enslerinden ortaya çıkmıştır.

66. Her kelime, oluştuğunda ilk önce kendi ens'ini uyandırır, orijinalini oradan alır; daha sonra beş duyunun konseyi yoluyla kardeşine karşı öne çıkar. Şimdi kim kardeşine karşı böylesine öfkeli, yakıcı bir ateşli söz kullanırsa, Tanrı'nın öfkesini ekmiş olur ve ektiği meyveyi yeşerip büyüdüğünde biçme tehlikesiyle karşı karşıya kalır.

67. Bu nedenle, ey dostum, düşündüğün, söylediğin ya da yapmak istediğin şeye dikkat et ve sakın. İster ilahi ister sadece kendi zehirli doğanızdan kaynaklansın, nasıl bir coşkuya sahip olduğunuza her zaman iyi bakın! baban, annen, erkek kardeşin ve kız kardeşin, hangi profesyonel

Aynı kandan, aynı ens'ten çıkıp gelin ve bir ağacın dalları gibi birbirini karşılıklı olarak özümseyin: dostlarınızın dallarının ve dallarının yaşamsal ens'lerine ne tür bir ses [veya melodi] kattığınızı düşünün ve düşünün; Tanrı'nın sevgi sözü ya da öfke sözü olun! Eğer siz, ortaya çıkan kötülüğü tekrar sevgiyle yok etmezseniz ve aşıkları tekrar öfkeye sokmazsanız [onu yenmek ve uzlaştırmak için] o zaman madde, Allah'ın hükmüne girecek ve Allah'ın ateşinde, tıpkı şu şekilde ayrılacaktır: şeytan iyilerden ayrılmıştır; ve sen de öyle olacaksın, ey kötü adam, Tanrı'nın öfkesinin öfkesinden [düşündüğün] kötü biçimlendirilmiş sözünle.

68. Ve bu nedenle Tanrı, kutsal Sözü'nü en derin sevgisinden dolayı yeniden insan ens'lerine sunmuştur; aynı şeyin Adem ve Havva'ya da öfkeyle aktarıldığını görerek, insan yeniden düşünebilsin (ya da iradesini ve eylemlerini şekillendirebilsin) Mesih İsa'ya Tanrı sevgisini kattı ve ondaki öfkeli öfkeyi yok etti. Ve bu nedenle Mesih bize, kendisinin bizi Tanrı'ya götüren Kapı olduğunu, Yol ve Işık olduğunu, bunun üzerine yeniden Tanrı'ya girebileceğimizi ve onun içinde kutsal ens'i yeniden canlandırabileceğimizi (ya da yeniden hayata döndürebileceğimizi) öğretiyor.

69. Ve bu nedenle Mesih bize öfkelenmemizi ya da irademizi ve sözümüzü intikam amaçlı düşünmemizi yasaklar; ama eğer biri bize lanet ederse, biz de onu kutsamalıyız; ve eğer biri bize saldırırsa ona direnmemeliyiz; ta ki turbamız Mesih'in yeni doğan kutsal ens'inde harekete geçsin ve buna Yılanın zanaatını, kötülüğünü ve ens'ini katmasın.

70. Ama Yılanın sanatından hiçbir şey anlamayan çocuklar gibi aşık olmalıyız. Bu nedenle, ilahi bilgiyle, sevgili ve değerli bir gerçek olarak, tüm çekişmenin, açgözlülüğün, kıskançlığın, öfkenin, savaşın, sahte arzusun veya aynı adı taşıyan [ve doğanın] orijinalini merkezden çıkardığını ilan ederiz. Tanrı'nın gazabının intikamı, karanlık dünyadan çıkarılır ve Yılanın enslerine öyle bir maddeye getirilir ki, burada sahte Yılanın ensleri kendisini gururla görecektir ve düşünecektir.

71. Bu dünyada benlik, bencil çıkar, dünyevi onur, kendi ilerlemesi için kendi kazancı konusunda çabalayan ve mücadele eden herkes, Yılanın enslerinden doğmuş ve doğmuştur; zengin olsun, fakir olsun, üstün olsun, aşağı olsun, hiçbir düzen, rütbe veya durum istisna değildir. Hristiyan ya da ilahi sevginin çocukları olarak adlandırılabilir tüm insanlar, ilk enslerinde (Adem'de kaybolan ve yozlaşmış olan) Adem'deki ilahi sevgiden yeniden doğmalıdırlar.

kutsal ve göksel ensler, yoksa hiçbir Tanrı sevgisinin çocuğu olamaz. Hangi isim veya unvan altında olursa olsun, tüm yerlerin ve siyasi güçlerin tüm açgözlülüğü ve açgözlülüğü tamamen Yılanın ensinden kaynaklanmaktadır.

72. Ben makamlardan değil, memurların yalanlarından bahsediyorum. Görev, yeri ve makamı, eğer kutsal arzuyla yerine getirilirse ve ilahi bir kökten iyilik için doğarsa, Tanrı'nın emridir; eğer öyle değilse ve yalnızca benlik ve gurur kökünden yükseliyorsa, o zaman Yılan'ın zanaatındandır ve yıkıma gider.

73. Her türlü savaş, ne kadar solmuş olursa olsun, hangi iddia altında olursa olsun, kökenini Tanrı'nın öfkesinden alır; ve onu başlatan kişi, bunu bencil bir çıkar uğruna, Yılanın ensinden, bencil bir arzudan yapar: eğer bu savaş, Tanrı'nın emri ve emrinden kaynaklanmadıkça, bir ulus onun gazabıyla ortaya çıkmışsa, öfke onu yutmalı ve İsrail'in Yahudi olmayanlar arasında uyguladığı gibi odada bir kutsal kişi görevlendirmelidir, aksi takdirde o tamamen kendi benliğiyle dolu turbada doğar. Tanrı'nın gayretli ruhu onu on kişiden azarlayacak olan onda uyandırmadıkça, turba kılıcını kaldırmak Mesih'ten doğmuş hiçbir gerçek Hristiyan'a ait değildir. Kendi onur ve gururu konusunda öfkeyle kendini yücelten ve intikam almaya (ya da kan dökmeye) yönelen her şey, ister soylular ister soylular tarafından olsun, şeytandandır; kimse hariç değildir; Tanrı'nın önünde hepsi aynı.

74. Dünyevi hakimiyet ve yönetimin aslı sonbahardan itibaren Yılanın zanaatındadır; insanın sevgi iradesinden, Tanrı'ya itaatten ayrıldığını görünce, onun özündeki yanlış arzuyu azarlayacak ve sahte özü yok edecek bir yargıcı olması gerekir. Bu nedenle, hakimiyet ve üstünlük, Tanrı tarafından, bencil çıkarları ve kendi sapkın iradesi için değil, doğru öz ve iradenin savunulması için, hükümetleri kendi zevkine göre yıkmak ve yok etmek, yoksullara ve acizlere baskı yapmak için emredilmiştir.

Bunu yapan her ne ise, Yılanın ensinden doğarsa, parıldasın ve nasıl bir ikiyüzlülükle kendi üzerini renklendirsın; ve her ne kadar altın ve incilerle giydirilmiş olsa da, evet, hatta güneşle bile, Yılanın enslerinden doğmuş ve doğmuştur ve yönetimi Yılanın enslerine sahiptir ve yeniden doğmadığı sürece yıkıma eğilimlidir. İsa'nın ens'i].

75. Sevginin içinden doğmayan ve komşusunun hizmeti ve kazancı için yeryüzünde iyi bir şey yapmak amacıyla doğruluk ve doğruluk iradesini taşımayan kişi putperesttir; çünkü Adem'de hepimiz tek bir ağacız; hepimiz tek bir kökten türedik.

76. Allah, bizi sevgisiyle doğurdu ve bizi cennete koydu. Ama Yılanın sanatı bizi ayrılığa düşürdü, böylece Cennetten ayrıldık ve onun (Yılanın) kötü kurnaz sanatına, bencilliğe girdik; oradan tekrar ayrılmamız ve bir çocuk paltosuna girmemiz gerekiyor.

77. Bu dünyada, iğrençliğimiz çıplak görünmesin diye, Tanrı'nın melekleri önünde utancımızı örtmek için giydığımız bir gömlekten başka kendimize ait hiçbir şeyimiz yok; ve bu bizimdir, başka bir şey değil; diğeri yaygındır: Kimin iki ceketi varsa ve kardeşinin hiç ceketi olmadığını görürse, İsa'nın bize öğrettiği gibi diğer ceket kardeşinindir.

78. Çünkü bu dünyaya çıplak geliyoruz ve utancımızı örten kıt gömleğimizi yanımızda taşıyoruz; geri kalanına ya görev gereği ya da açgözlülükten, Yılanın sahte arzusundan dolayı sahibiz. Her insan, komşusunun çıkarlarını ve korunmasını, ona nasıl hizmet edebileceğini ve ona nasıl yardımcı olabileceğini araştırmalıdır; tıpkı bir ağacın bir dalının diğerine gücünü, özünü ve erdemini vermesi ve tek bir arzuda büyüüp meyve vermesi gibi. Öyle bile olsa hepimiz Adem'de tek bir ağacız.

79. Ama aşk vasiyetine gelince, biz Adem'de Yılanın ensinde kurumuş durumdayız; ve hepimiz Mesih'in sevgisinde ve iradesinde yeni doğmuş olmalıyız; bu olmadan hiç kimse Tanrı sevgisinin çocuğu olamaz; ve birçoğunda ilahi aşktan bir şeyler olsa da, yine de tamamıyla Yılanın ensleriyle kaplıdır; bu şeytani ensler sürekli olarak sevginin üzerinde ortaya çıkar ve meyve verir.

80. Çocuğun gömleği dışında sahip olduğu her şeyi kendi iradesiyle terk etmedikçe, nefsi ve iradesiyle iyilik yapan hiç kimse yoktur; bunu kendisine saklamalı ve kimseye vermemelidir, çünkü bu onun utancının perdesidir. Diğeri ise tamamen ortaktır ve o yalnızca onun hizmetkarı ve kahyası, kendi yerindeki herkesin koruyucusu ve dağıtıcısıdır.

81. Kim yoksulları ve sefilleri kendi emri altında yoksulluk ve sıkıntı içinde bırakır ve kendi mülkü için dünyevi malları aklında toplarsa, o kişi Hristiyan değil, Yılan'ın çocuğudur; çünkü alt dallarının kurumasına izin verir, özsuğu ve gücünü onlardan uzak tutar ve diğer dallardan meyve üretmez.

82. Burada, zevk ve gösteriş yapımaları için şımartılmaları gereken, ağaçta çalışmayan ve meyve vermeyen, yalnızca emen kötü aylak mürettebatı kastetmiyoruz; ama ağaçta duran ve işbirliği yapan, büyümek ve meyve vermek isteyen, bu dünyanın büyük dallarının özsuğu çekip kendi içlerinde tuttuğu ince dallardan bahsediyoruz; onlar, üzerine damlayan ince dallar gibi, onların sorumluluğu altında solup giderler. Zengin hükümdarlar ve soylular bunlardır; burada coşku ruhu onlarla konuşuyor; özsuğu kendi içlerinde tutabildikleri ve küçük dallarının kuruyup solmasına izin verebildikleri ve özsuğu tamamen içlerinden çekebildikleri sürece. Onlar, Tanrı'nın öfkesinin lanetinde büyüyen ve Tanrı'nın öfkesinin ateşi için saklanan Yılan ağacının dallarıdır; Harikaların Ruhu diyor.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Tanrı, Adem ve Havva'yı, Günah ve Kibir'e
girip Yılanın Ens'inde
uyandıklarında nasıl hatırladı; ve bu meşakkatli dünyanın
Düzenini onlara yükledi ve onlara bir Yardım (veya
Kurtarıcı) olarak
SerpentBruiser'ı atadı.

1. Adem ile Havva İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'ndan yiyip Yılan tarafından canavarlaştırıldıklarında, Musa bunu şöyle yazar: Gözleri açıldı ve çıplak olduklarını biliyorlardı ve incir yapraklarını birbirine dikip kendilerine önlük yaptılar (Yaratılış iii. 7). Burada ruh, o canavarca imgeyi şimdi bile biliyordu ve ondan utanıyordu; İri etli ve sert kemikli böylesine iri bir canavarın, narin narin bedeninde hayvani bir solucanın kibir leşiyle uyanması (ya da kendini göstermesi); ve aynı şeyi Tanrı'nın gözünden gizlerlerdi ve utançtan ağaçların arkasına süzülürlerdi. Canavarın ruhsal bozukluğundan o kadar çok utanmışlardı ki; çünkü hayvani ens göksel olanı yutmuş ve daha önce bilmedikleri bir üstünlük elde etmişti; artık utançtan ne yapmaları gerektiğini söyleyemediler.

2. Yılanın hüneri burada utancı örtmekle kalmıyor, onu daha da açık hale getiriyor ve onları isyankar, sadakatsiz isyancılarla suçluyor; çünkü Tanrı'nın öfkesi içlerinde uyandı ve şimdi onları kendi içinde yutmak için şiddetli yargının önüne çıkardı; Lucifer'in başına geldiği gibi karanlık dünyaya.

3. Ve burası, Mesih'in ölümünde dünyanın titrediği ve kayaların parçalandığı yer [durum, durum]: Burada Tanrı'nın öfkesi, göksel insanlığın kutsal ens'lerini ölümle susturdu; Mesih çarmıhta ölümü yok ettiğinde bunu yeniden açtı; Bunun üzerine yeryüzünün ve kayaların lanetindeki gazap sarsıldı ve titredi.

4. Ve burada, Bahçede Mesih'le (dua ettiğinde ve yenildiğinde) Tanrı'nın öfkesi karşısında şiddetli bir mücadele yaşandı.

Bu öfke), Baba, mümkünse bu kâse benden geçsin deyince kan damlaları terledi; ama eğer bu mümkün değilse ve onu içmem gerekiyorsa, senin işin biter.

5. Çarmıhtaki Mesih, Adem'in özünde uyanan bu öfkeli öfkeyi kutsal göksel ensine içmeli ve onu büyük sevgiyle ilahi neşeye dönüştürmelidir; Yahudilerin ona verdiği safra ve sirke karışımı içecek, Mesih'in insanlığında içsel olarak yapılanları simgeleyen bir türdü.

6. Çünkü insanın dış görünüşü de öfkeden ve ölümden kurtarılmalı ve topraktan yeniden doğmalıdır. Bu nedenle, Mesih'in bu dünyanın krallığından gelen dış insanlığı da Baba Tanrı'nın Adem'e öfkeyle doldurduğu bu kâsedan içmelidir. Aynı şeyi Mesih'in de içmesi gerekir; ve öfkeyi sevgiye dönüştürün.

Bu nedenle Mesih şöyle dedi: Mümkündür, o halde benden geçmesine izin verin: ancak İsa'nın tatlı adı onu kendi içine içmedikçe öfkenin üstesinden gelmek mümkün değildi; ve onu neşeye dönüştürün: Sonra dedi İsa, Baba! senin isteğin gerçekleşecek, benim insanlığımın isteği değil.

7. Tanrı'nın isteğinin Adem'de de yerine gelmesi gerekirdi; ama o kendi iradesini Yılanın hüneriyle yüceltmmişti: Şimdi çarmıhtaki İsa'nın insanlığı, bu kendi iradesini öfkeyi yutmak için öfkeye vermek zorundadır. Ancak İsa'nın kutsal adı onu benliğin ölümüne, öfkeli ölümden ölmesi ve dirilişinde ölüm yoluyla gerçek teslimiyete tekrar girmesi gerektiğine getirdi. ilahi uyumun içine.

8. Adem, içindeki öfkeyi uyandırdığında, büyük bir utanç ve küçümseme içinde, Tanrı'nın ve tüm kutsal meleklerin önünde Cennette durdu; ve şeytan, kraliyet tahtına sahip olması gereken Tanrı'nın bu suretinin korkunç bir canavara dönüştüğünü söyleyerek onunla alay etti ve alay etti. Ve Mesih bu küçümsemenin içine girmeli ve sahte bir kral gibi aşağılanmalı, alay edilmeli, üzerine tükürülmeli, kırbaçlanmalı, dikenlerle taçlandırılmalıdır; Çünkü Adem bir kral ve hiyerarşiydi, ama sahte ve asi oldu.

9. Burada Mesih onun yerine geçti ve ölüme mahkum edildi; çünkü Adem'in de Tanrı'nın öfkesine göre yargılanması gerekirdi. Burada Adem, yani Adem'in insanlığındaki Mesih onun yerine duruyordu. Adem'in bir lanet olarak, hatta göklerin ve yerin önünde bir küçümseme olarak reddedilmesi gerekirdi.

Özetle, Mesih'in Enkarnasyonundan Göğe Yükselişine ve Kutsal Ruh'un gönderilmesine kadar olan tüm süreç, Adem'in mirasıdır. Adem'in kötü niyetli biri olarak hak ettiği şeyi, Mesih'in kendisi Adem'in kişiliğinde onu üstlenmeli ve ölümden yaşamı yeniden çıkarmalıdır.

10. Adem Tanrı'nın sözüyle yaratıldı ama Tanrı'nın sevgi sözünden öfke sözüne düştü. Böylece Tanrı, sırf lütufla, Adem'in öfkeli suretinde, en derin alçakgönüllülük, sevgi ve merhamet içindeki sevgi sözcüğünü yeniden uyandırdı ve uyanan öfkenin enlerine büyük sevgi ens'ini soktu ve Mesih'te öfkeli Adem'i bir Tanrı'ya dönüştürdü. kutsal olan.

11. Musa bunu çok açık bir şekilde anlatıyor, ama hayvan adamın önünde perde duruyor, o onu tanımıyor, çünkü şöyle diyor: Ve gün serinlediğinde Bahçede yürüyen Rab Tanrı'nın sesini duydular ve Adem ve karısı, Rab Tanrı'nın huzurundan kendilerini ağaçların arasına sakladılar (Yaratılış iii. 8).

12. Musa, Bahçede yürüyen Rab Tanrı'nın sesini duyduklarını söylüyor. Bahçede olan [ya da harekete geçen] bu ses nedir şimdi? çünkü Adem'in kulakları ilahi işitmeye karşı ölmüştü ve gazapla uyanmıştı; artık Tanrı'nın kutsal sesini kendi başına duyamıyordu, çünkü o, cennetin krallığına ve ilahi kutsallığa göre ölmüştü; Tanrı'nın ona söylediği gibi: Bu Ağaçtan yediğin gün öleceksin.

13. Ses, gün serinlediğinde Adem'in özüne nüfuz eden Tanrı'nın öfkesiydi; anla ki, Adem'in özündeki sonsuz gün, soğukta ve sıcakta uyanmıştı; bu nedenle şimdi özlerindeki öfkeyle Tanrı'nın, Rab'bin sesini duydular; çünkü türba uyanmıştı: karanlık dünyanın sesi ya da işitmesi duyuldu [ya da onun hüznü çanını çaldı].

14. Ancak Bahçede yürüyen ve Adem'i hatırlatan ses, öfkeden ortaya çıkan ve Bahçede yürüyen (veya hareket eden) başka bir sestir; çünkü der im Gartenging kelimesi, onun farkı veya notasıydı. ayırım ve YEHOVA'dan gelen İSA'nın sesini ifade eder; ses TETRAGRAMMA'ydı. Ama Bahçede yürüyen şey TON'du, yani. ışık dünyasının merkezi; ve TETRAGRAMMA sesi ateşin merkezidir

dünya, yani. Birinci Prensip ve TON, İkinci Prensip. Ateş ve ışık bir olduğu halde ortaya çıktıklarında birbirlerinden ayrılırlar.

iki yönlü bir kaynağa tezahür etmek: aynısı da olacaktır
bununla ilgili olarak değerlendirildi.

15. Ateş dünyasının sesi Adem ile Havva'nın özüne girdi; onlar da aynı şeyi duydular, bu yüzden korktular ve ağaçların arasına süründüler; ama Musa'nın bahsettiği ışık dünyasının sesi budur: Der im Garten ging; kutsal ses Cennet Bahçesi'nde yürüdü, çünkü Der kelimesi, Bahçede ruhla yürüyen ve ateşin merkezinden çıkan, Cenneti ele geçiren ve Adem'e yeniden güç verecek olan Mesih'in Kişiliğini belirtir. BT.

16. Bunun için şimdi Musa şöyle diyor: Rab Tanrı Adem'e seslendi ve ona dedi: Neredesin? (Yaratılış hasta 9). O halde Adem ile Havva neredesiniz demedi? Hayır, Adam'a seslendi, yani. erkek ve kadına değil, Cennette yarattığı ilk heykele; çünkü çağrılan kişi Bahçede yürüyen kişiydi, yani. Işık dünyasının Sözü, İkinci Prensipte'nin sesi, alevlenen öfke içinde tekrar seslendi ve kendisini yeniden kaybolan göksel ens'e benimsedi, böylece orada yeniden ayağa kalkıp kendini harekete geçirecekti. İSA, yani. Tanrı'nın en derin sevgisinde birleşin ve kendini gösterin; zamanın doluluğunda, kaybolan enslerde, göksel dünyanın özüne ait kutsal ilahi enslerin oraya sokulmasıyla ve Cennetin yeniden açılmasıyla; ve bu arada Yılanın ens'inin başını yaralayın; bu SerpentBruiser Adem'e dedi ki, Neredesin?

17. Şimdi diyor ki mantık, Onu yeterince iyi gördü, o zaman neden dedi ki, Neredesin? O gerçekten de Adem'i görmüştü ama Adem onu görmemişti; çünkü gözleri Adonai'den, ilahi dünyadan zamana, yani. zahiri dünyaya, Yılanın ensine, hem kötülüğe, hem iyiliğe, ölüme ve yozlaşmaya. Adem bu canavarca gözlerden ateşin tentürünün özelliğini gördü; ama acınası bir şekilde kaybettiği ışık tentürünün mülkiyeti ona şunu söyledi: Neredesin, Adem? Bu sanki şöyle demiş gibidir: Beni ara ve tekrar gör: Kendimi tekrar sana vermeye geldim. Ve Adem dedi ki: Bahçede sesini duydum ve korktum, çünkü çıplağım(Yaratılış iii.10).

18. Ona yapılan bu çağrı, kendisini yeniden hayat ışığına çıkaran kutsal kelimenin sesinden veya sesinden başka bir şey değildi; aksi takdirde Adem

bu sesi duymuş olamazdı; bu yüzden, "çıplağım ve korkuyorum" dedi.

19. Neden korkuyordu? İçinde Tanrı'nın öfkesinin dünyasını hissetti ve Lucifer'in başına geldiği gibi bu öfkenin kendisini tamamen alevlendirip onu yutacağından korktu. Bu nedenle, Mesih'in çarmıhında görülebileceği gibi, sevgiye duyulan öfkenin titremesi gibi, o da kutsal sesin çağrısı karşısında titredi. Çünkü burada bile Yılanın korkusu ve dehşeti vardı; çünkü Adem'in ensine seslenen ve Tanrı'nın önünde korkan sesi biliyordu; çünkü içinde sakladığı yalanı biliyordu (ya da algılamıştı).

20. Ve Tanrı dedi: Çıplak olduğunu sana kim söyledi? (Yaratılış iii.11). Yani Yılanın ensi size, hayvani mülkten sonra hayal etmeniz ve onu uyandırmanız gerektiğini söylemiştir.

21. Ve burada çok açık bir şekilde görüyoruz ki, Adem masumiyetinde bu çıplak hayvansal özellik hakkında hiçbir şey bilmiyordu; ama eğer bu onda açıkça görülüyorsa, o zaman mutlaka bunu biliyordu. Ama şimdi Tanrı ona şunu söylüyor: Bunu sana kim söyledi; yeme diye sana emrettiğim ağacın meyvesinden yedin mi? Sendeki çıplaklık özelliğini uyandırmaman için sana emir ve emir vermedim mi? Neden şehvetle kendini hayvan mülküne soktun? Ben seni melek mülkünde yaratmadım mı? O halde neden benim elimde bir canavara dönüştün? Seni sözümle ikna etmedim mi?

Neden senin özgür iraden benim sözümü değiştirdi?

22. Ve dedi: Bana kattığın kadın bana verdi ve ben de o ağaçtan yedim. Ve Tanrı kadına dedi: Bunu neden yaptın? Ve dedi ki, Yılan beni kandırdı ve ben de yemek yedim (Yaratılış iii. 12, 13). Burada, daha önce de belirtildiği gibi, Yılanın eninde şeytanın insanı aldattığı açıkça ve açıkça ortaya konmuştur; ve her ikisi de, Adem ve karısı, Yılan tarafından canavarlaştırıldı.

23. Çünkü Tanrı, (mülkü aracılığıyla şeytanın kendisine insanın suretinde bir yer ve mesken kıldığı) Yılan'a şöyle dedi: Bunu yaptığın için, tüm sığırlardan ve tüm kır hayvanlarından daha çok lanetli ol; Karnının üzerinde gideceksin ve hayatının her günü toprak yiyeceksin (Yaratılış iii. 14).

24. Ancak burada perde, Yılanın yanından geçen Musa'nın yüzünün önünde duruyor ve onun ne olduğunu açıklamıyor. Ama Tanrı'nın nasıl olduğunu görünce

ona, karnına gitmesi ve toprak yemesi gerektiğini söyledi ve başlangıçta ona hiçbir yasa verilmemişti, bunun üzerine burada onun ne olduğunu gayet iyi bulabildik; tüm hayvanlar arasında en kurnaz canavar olduğunu ve Havva'nın hayvani çiftleşmenin arzuladığı bakire benzeri iffetini öldürdüğünü gördü. Bunun üzerine, Yılanın mülkünde, [cinsel] acımasız çiftleşme arzusunu ve her türlü iffetsizliği, ahlaksız kirliliği ve insanın hayvani fahişeliğini anlıyoruz.

25. bunun için, yani. Şeytanın arzusunu soktuğu içsel limusunda Yılan, bakire benzeri bir ens'ti [Ya da öyleydi]; Verbum Fiat'ta alınan ve her özelliğe göre yaratıcı bir görüntüye dönüştürülen göksel ens'in iyi kısmında anlayın; aynı şekilde şeytanın ensleri de, yaratılışından [gemisinden] önce, melek mülküne sahip, bakireye benzer bir ens idi.

26. Yılanın bu ens'i Adem ve Havva'da modellendi ve aşıldı, çünkü Havva'nın arzusu bu hayvani özelliği ele geçirdi ve onu bir kusur [ya da kötü işaret] olarak kendi içine, doğru saf bekaretine, hamile matris. Bu nedenle Tanrı, dıştaki Yılanın heykelini lanetledi ve ona karnının üzerine gitmesini ve toprak yemesini emretti; ve bununla birlikte, damgalanmış canavarca Yılanın işareti de [veya kusuru] insanda [damgalanmıştı].

27. Şimdilik dışarıdaki Yılanın göbeğe gitmesi ve şeklini Havva'nın karnındaki matrikse getiren toprağı yemesi gerektiği gibi, şimdi Havva'nın karnı da lanetli toprağı yemeli ve matriks incelikli bir Yılan gibi hareket etmelidir. karnının üzerinde ve ateşin tentürünün belirsizliğini baştan çıkarıyor. Böylece karnını ve Yılanın sürünmesini özler, halbuki bu Yılanın matrisi yalnızca fahişelik yapabilir ve hayvani bir iş gerçekleştirebilir. Havva'nın, meyveyi yemek için Adem'i kandırması ve dışsal Yılan'ın lanetlenmesi gibi, aynı şekilde Havva'daki Yılan'ın hayvansal mülk matrisi de [lanetli], onun tüm çocukları bundan dolayı bozuldu ve hepsi Tanrı'nın gözünde bekaretini kaybetmiş bir hizmetçi olan canavarca bir matrizen doğmuştur; Çünkü Adem her iki tentürde de dururken onu zaten bozmuştu; ama Havva Adem'den ayrıldığında, bu onunla birlikte harekete geçti.

28. Ve Allah dedi: Seninle kadın arasına, senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; başınızı yaralayacak ve onu topuğunuzdan sokacaksınız (Yaratılış iii. 15). Artık zemin burada yatıyor; Çünkü Tanrı burada, kayaların yarıklarında ve oyuklarında saklanan, insansız, dışsal, hayvani yılanı kastetmemiştir.

ve [dünyanın] kaba ıssız yerlerinde yaşar, ancak kadının matrisinde şekillenen, erkeğin içindeki canavarca, hayvani Yılan.

29. Çünkü Tanrı, Adem ağaçların arasında saklanıp utanıp korktuğunda, Adem'i çağırdığında, kutsal Sözün sesi yeniden yaşam ışığına girdi. Ve burada, Tanrı, düşmanlığı koyacağım, kadının soyu Yılanın kafasını ezecek dediğinde, o zaman Tanrı'nın kutsal sesi (zaman içinde bir kez daha hareket edecek ve İSA'yı tezahür ettirecek olan) YEHOVA'dan çıktı. kadının matrisi, kaybolan göksel ens'te ve sonsuz bir antlaşmanın amacına uygun olarak kendisini yeniden kutsal Söz ile [orada] birleştirdi.

30. Ve söz veren, özümseyen ve kendisini kadının tohumuna dahil eden bu kelime, Meryem'in tohumunda hareket eden ve İsa ismini sözdeki en derin sevginin merkezinden açan ve onu canlandıran aynı kelimeydi. kaybolan göksel ens, kutsal yaşayan enslerin Meryem'in kaybolan enslerine dahil edilmesiyle.

31. Anlayın ki, göksel iffetli bekaret, birleşik Söz'ün hareketiyle Meryem'in tohumunda İSA adına yeniden canlandırılmıştır; ve bu birleştirilmiş (ya da aşılınmış ya da söylenmiş) Söz, belirli bir Antlaşmanın amacı olarak Havva'nın matristeki tohumunda duruyordu; ve Havva'nın tohumunda, göksel kısımda insandan insana, ilahi kutsal ışığın ateşinin bir sesi veya teşviki olarak yayıldı; burada İsa adı, baştan beri bir amaç ve Sözleşmede, parıldayan bir teşvik olarak yayıldı. Ta ki, Antlaşma'nın yerine getirildiği ve kapalı odanın kapılarının yeniden açıldığı Meryem'de uyanışına (veya tezahürüne) kadar. Ve bu, İSA isminin tezahür ettiği, Yahudi sunularında yanan, Tanrı'nın öfkesini yatıştıran (ya da kefareti eden) ve insandaki canavar Yılanın kafasını zedeleyen kutsal ateştir, yani. canavarca ateş ruhu ve irade.

32. Başın morarması, Yılanın iğrençliğini yok etmekten, doğru bir inanç arzusuyla onun gücünü ortadan kaldırmaktan başka bir şey değildir; ve vaat edilen Söz'e böylesine güçlü ve ısrarcı bir iman hayaliyle, aynı Sözü alıp onu Yılanın ensine sokmak ve böylece şeytanın hırsızlık kalesini yok etmek ve mahvetmek; ve böylece fahişe arzusunun matrisini öldürüp

matriks, bakire benzeri ens'lere, Ahit'in amacına olan arzusuyla.

33. Hangi Sözleşmede kadın ve erkek [kadın ve erkek malları] ölecek ve ölmelidir; ve iffetli bakirenin, Ahit Sözü'ndeki ölümden, her iki özel sevgi tentürüyle birlikte doğması gerekir; ve sonra Yılan, Tanrı'nın öfkesiyle arzusuyla, imanla yeni doğan bakire çocuğunun topuğundan sokacak.

34. Bütün ömrü boyunca bakire çocuk, güçlü bir zincirle topuğundan canavarca heykele bağlanır; ve tüm yaşamı boyunca Yılanın zincirinden tam anlamıyla kurtulamamıştır. Bu zincir, içinde fahişenin ve Yılanın canavarının yattığı vahşi, hayvani canavar adamdır; Yuhanna'nın Vahiy'inde, ayın üzerinde tacı ve on iki yıldızı olan kadının durduğu bir figür var.

35. Ay, hayvani erkeği temsil eder ve kadın, Ahit'in amacındaki bakire çocuğun doğduğu bakire benzeri matrisi ifade eder.

36. Adem erkek ve kadinken ve ikisi birden olmadığında, kutsal ensteki ışığın tentürüne göre bekaret, ruhun ateşli özelliğinin taşındığı (veya yönlendirildiği) için sahte arzuyla zehirlendi ve ona bulaştı. şehveti dünyeviliğe; ve bu üç İlkenin bir araya gelmesiyle kadın bu bekarettten yaratıldı; ve kadın, Yılan tarafından kendini canavarlaştırdı ve bakire benzeri matrisi bozdu ve şehvetiyle, içine şeytanın iradesi ve arzusu bulaşmış, hayvani, canavarca bir serpantin [matris] soktu.

37. Havva'daki bu kutsal bakire benzeri matriks, canavarca mülk tarafından büyülenmişti ve cennetsel ens imgesi onda kaybolmuştu. Ve bu göksel ens'de (anlayın, Havva'da canavarca Yılan ve hayvani fahişenin arzusu tarafından tutsak edilen iffet, kutsallık ve saflığın bakire benzeri tohumunda), Tanrı'nın Sözü kendisini sevgiliyle aşıladı. , değerli ve kutsal isim İSA; bu tutsak kaybolmuş ens'e yeniden yaşayan cennetsel ens'i sokacak ve Yılanın ens'inin başını zedeleyecek, yani. fahişenin canavarını yok edin ve onun arzusunu yok edin ve fahişenin imajını [ya da piçini] bir kenara atın ve bu bakire benzeri matriste Tanrı'nın alevlenen öfkesini Tanrı'nın en derin sevgisiyle alt edin ve yatıştırın ve canavarı (Yılanın) tamamen öldürüp etkisiz hale getirin etli ve

kan]. Ve

Tanrı şöyle dedi: Kadının soyu Yılanın başını ezecek.

38. Bunu doğru anlayın: Tanrı Sözü'ndeki Havva'nın bakireye benzeyen tohumu, bunu İsa'nın adı ve tatlı gücüyle yapmalıdır: Tanrı'nın Antlaşması'nda yer alan tohum, orada bakire çocuk sabah çiy gibi doğar, (bence) bunu yapmalı ve yapmalıdır.

39. Erkek ve kadının kanından olan çocuk için

cennetin krallığını miras alamayacak; ama Ahit'in amacı doğrultusunda, Tanrı'nın vaat edilen Sözü'nden, bakire benzeri enslerden [doğmuş olandır]. Adamlar kadının çocuğu bir canavardır ve ölmeli, çürümeli ve toprakta çürümelidir; ama bu canavarda saklı olan bakire benzeri ens, İsa'nın çocuklarının doğduğu gerçek tohumdur; evet, bu yaşamda bile bu çocuğun yaşamı gerçek inanç ve büyük ilahi arzudur.

40. Bu bakire benzeri çocuk, Mesih'in çocuklarında, Mesih'in ruhu ve bedeninde, ruhsal bir bedende, fahişenin ve Yılanın çocuğundaki canavarla dıştan örtülü olarak yaşar; Yılanın çocuğunu dıştan yanında taşımayan hiç kimse yoktur.

41. Ancak İsa'nın ilahi bakire benzeri ens'inden doğan bakirenin çocuğu aslında yaşamıyor: Aslında pek çok kişide buna yönelik parlak bir teşvik var, yani. zayıf bir iman ve ilahi arzu; ama bakireliğin gerçek, kutsal ve değerli yaşamı doğmaz: Tanrı'nın yargısının tutsağı olarak kalır.

42. Ama içlerinde bir teşvikten başka bir şey bulunmayanlar için ne güzel; olanlara şu talimatı veriyoruz: onların canlarının arzusu, Mesih'in ruhunda, ilahi teşvike dalmalıdır; ve ateşli arzusuyla bu teşviki ateşleyin ve ayrıca Yılanın canavarını ve piçini terk edin ve nefret edin ve onların büyük açlık ve susuzluğunu bakire benzeri enslere, Tanrı'nın Antlaşması Sözüne ve Antlaşmanın yerine getirilmesine sokun. Mesih'in insanlığına; ve fahişenin canavarını arzusunun iradesiyle, Tanrı'nın krallığını miras alamayan ve yalnızca bakirenin çocuğuna engel olan zehirli, acı veren kötü bir Yılan, sahte bir piç olarak ayaklar altında ezip ezin.

43. Çünkü Sözleşmedeki Vaat Sözü

kendini adamın tentürüne dahil etmek, yani. ruhun ateşinde, ama kadının ateşinde, yani. ışığın tentürüne, Adem'de sihirli bir şekilde ortaya çıkması gereken bakire benzeri merkeze; kutsal hamile kadının göksel matrisine bile; bu ışık tentüründe ateşli ruhun ensi, adamın ateşinden daha zayıftı.

44. Bu ışığın ensinde Tanrı ateşleri uyandırır, yani. gerçek ruh ve sanki onu yeniden doğurmuş gibi, insanlığa göre Mesih'in kişiliğinde görülebileceği gibi, bu bakire benzeri ens'te, kadının mülkünden, bakire benzeri dişi tohumdan erkeksi bir ateş ruhu üstlenmiştir; Doğanın uygun ve kendine özgü yeteneği, çünkü Tanrı'nın imgesi erkeğe benzer bir bakiredir, ne kadın ne de Adam.

45. Ve eğer bir adam her iki özelliği de ilahi mülke göre haklı olarak değerlendirecekse, o zaman erkeği Baba Tanrı'ya atfetsin, yani. Tanrı'nın Sözü'nün yarattığı ilk merkezi olan ateş dünyası ile kendini gösterdiği ilk Prensip'e; ve dişi onun Oğul Tanrı'ya atfedilmesine izin verdi, yani. İlahi ebedi Söz'ün sevginin ışığında tecelli ettiği ve aşk arzusunda başka bir merkez açarak ateşin merkezine geldiği ikinci Prensip'e; ateşin bir ışık meydana getirmesi gibi; ve ışık, ateşin yeniden kendine çektiği, parlak parlaklığını ve aynı zamanda yanacak hayatını aldığı yağlı, sulu ve havadar bir özelliğin büyük uysallığıdır, aksi takdirde boğulur ve boğulur.

46. Ve bu üçü gibi, yani. Ateşin, ışığın ve havanın tek bir orijinali vardır ama niteliklerinde çok belirgin bir farklılık verirler. Benzerini de aklımıza getiriyoruz: insan ruhunun yaşamındaki bu özelliğe, göksel matrisin ışığın merkezinde duran benzerliğe olduğu gibi, Vaat Sözü'ne İsa'nın en tatlı adı dahil edilmiştir, yani. doğru bakire benzeri enslerde, ışığın özelliğinden Adem'e ilham edilmiştir; ve aynı limusta, ikinci İlkenin gerçek merkezi olarak uyanmıştır; yani. melek dünyasının, Tanrı'nın ruhunun gerçek bir tapınağı; Kutsal melek yaşamının olduğu ve içinde büyük kutsal Tanrı'nın adını taşıyan, en yüksek güzellikte, mükemmellikte ve sevgide ilahi bilgeliğin açık ve geniş [veya heyecan verici] kapısı, yani. Tanrı'nın kutsal Sözü.

47. Tanrı Sözü bu mülkle nişanlandı ve evlendirildi

Sözleşmede kendisi; çünkü Adem'deki kutsal Söz'den açıldı. Tanrı, Adem'in yaratılmasıyla birlikte kendisini bir ens'e sokan, şeytanın Yılanın ens'inde öfkeden gizlediği ve kararttığı kutsal tecelli Sözü'nden vazgeçmeyecekti; ama aynı şeyi tekrar açacak ve böylece Yılanın ens'inin başını yaralayacak ve bu ilahi ens'ten insan ruhunu, erkek benzeri bir bakireye, yani. Tanrı'nın bir meleğine, hizmetkarına ve çocuğuna.

48. Adem ve Havva canavarlaştığında bu kutsal ens'in Yılanın arzusunu kendi içine aldığını kastetmiyoruz. Hayır ama ortadan kayboldu; ancak ruh, birinci prensibe göre, onu ateşin mülküne aldı; Fiat'a girdi ve Fiat'ın arzusuyla Yılanın enslerini dünyevi limusa soktu, bunun üzerine insanda tek elementten dört element tezahür etti.

49. Bu nedenle tek elementin bakire benzeri ensleri şimdi dört elementte tanıtılan Yılan'ın enslerinin başını zedelemek zorundadır; ve dört elementin adamı ölmeli ve çürümeli ve ilk [insan] son günde, her şeyin eşit ağırlıkta [veya mükemmel uyumda] bulunduğu tek elementteki ens gibi bakire ile giyinmiş olarak geri dönmelidir.

50. Çünkü İsa'nın ruhuyla doğmuş olan bu bakireye benzeyen ens, dört elementli insan, yani. bu dünyanın imajı ölür; ama Tanrı'nın krallığında yaşıyor ve ölümlerin dirilişinde kucaklaşacak ve dünyanın limusuna konacak, yani. üçüncü Prensip, Tanrı'nın harikalarının bir giysisi olarak. Ama Yılanın ensi toprakta kalacak ve son günde, karanlık dünyanın onu tüm işleriyle birlikte yiyip bitireceği, dünyanın saf limusundan ateşte yakılarak yok edilecek.

51. Böylece burada çok açık bir şekilde anlıyoruz ki, Tanrı büyük sevgisinden ötürü düşmüş adama Yılan Kırıcı'yı nasıl vaat etti ve onu bakire benzeri ve kaybolan merkezle evlendirdi ve nişanladı ve bununla birlikte bir yardım ve refakatçi olarak kendisini verdi. Çünkü Tanrı'dan düştüklerinde ve kendilerini canavar haline getirdiklerinde, dünyanın limusundan gelen görüntü tamamen vahşileşti ve diğer tüm şeyler gibi muhalefetle, hastalıkla, hastalıkla ve aynı zamanda sıcak ve soğukla yaşadı. canavarlar.

52. Bu nedenle şimdi Tanrı onlara bu dünyada emeklerinin, çalışmalarının ve istihdamlarının ne olması gerektiğini söyledi. getirmeleri gerektiğini

Kederli, acı verici akıllı, dertli ve sıkıntılı çocuklarla yola çıkın ve kırıların otlarını yiyin ve şimdi hayvani görüntülerini kargaşa ve hantal bakım, çalışma ve çalışma içinde giydirin, ta ki dört elementli adam, hayvani Yılan'ın görüntüsüne yeniden bürünene kadar. kırılacak ve çözülecek ve limus olarak alınıp çıkarıldığı yere geri dönecek.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Dünyanın Laneti ve Hastalık Bedeninin Sebebi ve Yükselişi Üzerine

1. ALLAH'ın, insanın günahları uğruna toprağı lanetlemesi, dikenler ve çalılar yetiştirmesi ve insana, günah işlenene kadar kır otlarından yememesini ve yüzünün teriyle yememesini emretmesi. Ekmeğini yemesi bunun Cennette olmadığını açıkça ve yeterince gösteriyor bize. Toprakta dikenler, deve dikenleri ve zehirli diğer kötü otlar bulunmamalıydı; ama lanette tüm bu özellikler ortaya çıktı; çünkü düşüşten sonra beden nasıl olduysa, yiyeceğı de öyle oldu: yarı yılan gibi adam artık arzusunun gerektirdiğı (veya imrendiğı) yiyecekleri yemeli.

2. Lanet, kutsal unsurun kendisini saklamasından başka bir şey değildir. toprakta tomurcuklanan ve meyve veren ve dört elementin mülkiyetini 'kendi içinde tutsak' olarak tutan kutsal ens [geri çekildi ya da kendini yakından gizledi]. Yerdeki gök kendini yerden gizledi; uyanmış kibirden gelen kutsal tentür, yani. göksel ens'ten olan göksel kısım, lanetteki kısımdan [kendini gizledi], yani. karanlık dünyanın enlerinde.

3. Böylece göksel kısım insan için bir gizemdi ve bu nedenle zaman ile sonsuzluk arasındaki lanette kaldı, göksel kısım yarı ölü, yine de Ahit'in amacına yönelik vaatle yeniden kucaklandı; ve yıldızların ve dört elementin kuşağına güçlü bir şekilde bağı olan, Yılan ve şeytanın hastalığıyla enfekte olan dünyevi [kısmı] gelince; dünyevi bedeni tamamen yok olana kadar kurtulamayacağı üç güçlü zincirle çok sıkı bağlanmış; çünkü dünyanın ve Yılanın laneti dünyevi insana da zorlandı, yani. dünyanın limusuna.

4. Tanrı'nın dediğı gibi, sen topraksın ve toprağı döneceksin; çünkü toprak özütünün limusunun arzusu (yani zahiri insanın) tekrar toprağı girdiğinde ve dünyevi meyveden sonra hayal ettiğinde, o zaman şeytan onun arzusunu Yılanın mülküyle enfekte etti; ve her arzusunun içinde etkileyici ve etkileyici bir Fiat vardır.

arzunun esası [biçime dönüşmesi]. Böylece dünyevi açlık şu anda tamamen dünyevi hale geldi; bu nedenle Tanrı şimdi ona şöyle dedi: Alındığınız yere tekrar dönmelisiniz; Çünkü altının kurşunla yok olması gibi, göksel olan da yeryüzünde yok oldu.

5. Böylece artık toprağa bir dünyevi beden ekilir ve dünya onu kendi malı olarak alır. Ama ezelden gelen (yok edilemeyen) ens, bu dünyevi bedendedir. İri canavardan başka hiçbir şey kırılmaz veya çözülmez. zamanın varlığı [veya özü]. Nasıl sabit bir metal toprakta yok edilmezse (ya da bozulmazsa), insan vücudunun sabit kısmı da öyledir; ve sanatçı nasıl mükemmel bir altını topraktan çıkarırsa, aynı şekilde insan altını da toprağın altında gömülü kalır ve yalnızca sanatçının onu kaldırmasını bekler.

6. Ve yeryüzünde madeni mülkiyetin çeşitli ve çok yönlü çeşitliliği olduğu gibi, insan mülkiyetinin enleri de aynı şekildedir. Bu nedenle her şey ateş aracılığıyla kanıtlanacak. Herkesin bu zamanda kendine edindiği ve bedenine naklettiği (yani Fiat'ın arzusuyla) ne tür bir mülk vardır ki, o, ilahiyattan sabit bir sabit mülk damgalamış olsun ya da olmasın, ateşte denenecektir. kendine ya da cehennem gibi bir hayvana dönüşür. Bütün bunlar Tanrı'nın ateşinde denenecek ve kanıtlanacaktır; ve her bedende ens olduğu gibi, böyle bir ateş de aynı ens'te tutuşturulacaktır.

7. Ve cıvanın ateşte buharlaşması gibi, karanlık dünyadan ve şeytanın arzusundan [ortaya çıkan] tüm kötü şeytani yılan gibi işler de aynı şekilde buharlaşacaktır.

8. Şimdi, eğer bir insan bu yaşamında ciddi bir inanç ve ilahi arzuyla kendi içine ilahi bir ens yerleştirmişse (anlayın, [bunu] insan ruhu tarafından dünyanın limusunun ölümlü kısmına tanıtılmıştır), o zaman ölümlü tarafta kapalı duruyor, yine de yanmayı ve parlamayı arzulayan ve çabalayan ışıltılı bir teşvik olarak ya da değerli altının büyük bir cüruf cevheri ya da kurşunun içinde kapalı kalması ve yalnızca sanatçının gelip gelmesini beklemesi gibi. onu serbest bırakın, aynı şekilde insan bedeninin de topraktan çıkarılıp serbest bırakılması olacaktır.

9. Şimdi burada aynı zamanda hastalığın bedenini ve aynı zamanda hekimi (veya şifacısını) da anlıyoruz; çünkü göksel ens ortadan kaybolduğunda ve dünyadaki altının olduğu gibi dünyevi olanlarla büyülendiğinde

kurşun, daha sonra vücutta dış astrum uyandı. Ve şimdi dış astrum karşılıklı olarak birbirlerinin enlerini yok edip yok ettiği ve onu en büyük ve en baskın güce göre başka bir ense dönüştürdüğü için; aynı şekilde (sihirli bir astrum olan) insan zihni de burada yönetilir ve yönetilir; beden de; ve böylece tuhaf bir arzu ve şehvete sürüklenir; bu sayede insan kendini zayıflatır, rahatsız eder ve şaşkına çevirir; ve tanıtılan biri, hem et hem de düşünceler ya da hantal, taciz edici bakım yoluyla diğerini şehit eder, zayıflatır ve kızdırır.

10. Açıkça gördüğümüz gibi, insan çoğunlukla kendisine ait olamayacak, astrumda açık olmayan bir şeye duyulan arzuyla astral zihninde kendisini rahatsız eder ve rahatsız eder; ve astrum'u onu kavrayamaz, alamaz veya alamaz. Bu konuda garip astrumdan gelen sahte arzu, gece gündüz rahatsız eder, kafa karıştırır ve kendini harcar, bundan büyük bir açgözlülük ortaya çıkar, o adam arzular ve kendisi için acı verici bir zehir ve veba olan bunu astruma sokar; ve yine de bu kadar [bilgilendirilmiş] garip madde, onda sonsuzlukta var olabilecek herhangi bir sabit [şey veya varlığı] yapamaz.

11. Kendine özgü astrumun (yani yaşamın sağ astrumu) yabancı bir astrumdan [ya da] kendi içine damgaladığı (ya da yapıştırdığı) her şey yanıltır ve ters bir iradedir; insan zihninin yabancı ens'ler üzerinde egemenlik kurma isteğinden doğan düşmanlık (yani doğadaki büyük kıskançlık) buradan kaynaklanır; ve eğer bunu elde edemezse, yine de o tuhaf bilgi, zehirli aç bir kıskançlık ateşi gibi manevi bir şekilde onu yakıyor, bu da kendisine sahip olmak istediğini kimseye özgürce garanti etmiyor.

12. Her ne kadar Yılanın becerisi aracılığıyla onu kendine çekebilse ya da ona sahip olabilse de, yine de onun doğru yaşam astrumunda temel bir yeri [veya gerçek kökü] yoktur; çünkü buna gücü yetmez. Ancak arzu ilerler ve onu bir kral konumuna getirir ve bununla başkaları üzerinde kudret sahibi olan ve kendisini garip bir otorite ve tahakküm altına alan mutlak ve özel bir tanrı olarak övünür. Zenginlik ve kendi kendine üstlenilen şeref ve tahakkümün gururu buradan doğar; ve yine de temelinde ve kökeninde, özgür iradesiyle kendi özel enslerinden tuhaf arzulara doğru ayrılan şeytandan (Yılan'ın ensleri aracılığıyla) doğuşunu almıştır. Böylece (tuhaf bilgilendirmeleri nedeniyle) cehennem azabını, acısını ve hastalığını kendi içinde tanıtmış ve uyandırmıştır, böylece hayatının astrum'u tamamen

karşılıklı uyum ve uyumundan ayrıldı ve büyüleyici bir büyücülük özelliğine girdi: ve aynı şey düşmüş olanlar için de geçerlidir.

Adam.

13. Ama artık insanın çaresi var ama şeytanın yok; çünkü ilahi takdir onun ayakta kalamayacağını bildiğinde, hem astrumdan hem de elementlerden gelen garip özelliğe direnmek ve direnmek için her türlü ilacın (açlık ve sağlık için) topraktan çıkmasını sağladı. Ve Tanrı, zihnin tedavisi için Kutsal Sözü'ü vermiştir; zihnin kendisini Söz'e kaptırması ve Söz'ün gücü aracılığıyla tanıtılan tuhaf iğrençliği sürekli olarak uzaklaştırması gerektiğini.

14. Ve eğer bunu yapmazsa ve (şeytanın Yılan'ın sureti aracılığıyla sürekli olarak tanıttığı) garip ens'lerde devam ederse, o zaman garip ens tözsel hale gelir ve göksel dünyanın varlığının veya cevherinin gizli en'lerini çevreler; ve o zaman bile ilahi mülkten gelen ve ona ait olan ens, ölümden kaybolup gider ve Tanrı'nın yerine ulaşamaz. Ve dolayısıyla sonsuz ölüm gelir; Lucifer'de görülebileceği gibi, kendi ilahi ens'i de içinde barındırır veya Hiç'e kapatılır, yani. en büyük gizliliğe [ya da yoksunluğa] sürüklenir, böylece o, yaratılmış mülkteki büyülü astrumunda Tanrı'nın yerine ulaşamaz ya da onu elde edemez.

15. Bu nedenle, insanın vaat edilen Tanrı Sözü'ne tamamen dalması ve dalması çok gereklidir; ve şeytanın zihnine aşıldığı (bu sayede tuhaf şeyler arzulan) tuhaf şeyleri sürekli ve tamamen reddedip bir kenara atın; ve bedensel ihtiyaçları ve geçim kaynağı olarak yalnızca mesleğinde (iş, ilişkiler) başına gelen iyi doğruluk ve gerçek dürüstlikle elde edebileceği şeyleri alır; doğru yaşamının astrumu ona aynı şeyi getirir ve o bunu yapmaya muktedir; Yılanın açgözlülüğünü, gururunu, kıskançlığını ve öfkesini buna dahil etmedikçe, bu onda hiçbir sıkıntı, sıkıntı, hoşnutsuzluk ve acı yaratmaz.

16. Ve insanın hevesle ve gözyaşı dökerek garip şeyler (heterojen ve ruhuna zarar veren) için çabalaması ve bunlara uyması ve onu yalnızca hoşnutsuz ve rahatsız eden şeyi arzusuna sokması ve sonunda onu tamamen terk etmesi en büyük aptallıktır. Tanrı'dan; bu onun cennetsel ens'ini hem beden hem de ruh olarak susturur. Onsuz gördüğü ve kendisini dışsal bir parlaklıkla yüceltmesinin ona ne faydası var?

yanıltıcı bir gölge ve bir aynaya benzerliği] ve yine de aynısını yapmaya muktedir değil mi? Ve eğer bunu yapmaya muktedir olursa, bunu kendi geçici ve ebedi sıkıntı ve huzursuzluğuna çevirir.

17. Tanrı insanı çıplak yaratmıştır ve ona bu dünyada şu veya bu benim diyerek kendisinin diyebileceği veya kendisinin diyebileceği hiçbir şey vermemiştir. Aslında her şey onundur ama ortaktır; Çünkü Tanrı tek bir adam yarattı; bu dünyada ne varsa hepsini o tek adama verdi. Artık tüm insanlar bu tek insandan türetilmiştir; o kök veya gövdedir, diğerleri ise onun tüm dallarıdır ve köklerinden güç alırlar ve bir kökten meyve verirler ve her dal ağacın ensinden yararlanır. ayrıca hepsi dört elementten ve astrumdan (yıldızlar, gezegenler) aynı şekilde keyif alıyorlar.

18. O halde dalın kendi ağacı olmayı istemesi ne büyük bir çılgınlıktır. ve sanki diğer dalı da onun sapının içinde değilmiş gibi, garip bir bitki gibi kendi kendine büyüyor. İnsanın hayat ağacının dallarını baştan çıkaran ve bölen, her dalı kendine özgü bir muhtelif açlığa sokan, kendi başına bir güç ve hakimiyet içinde bir ağaç olmayı arzulayan, Yılanın tanıttığı ens'tir. Ve bu nedenle o, bu dünyanın çokluğunu [bolluğunu] kendi mülkü olarak arzular ki, Yılanın ensinde kendisini fazlasıyla genişletsin ve büyük, kalın, güçlü, şişman, iyi yayılmış bir ağaç olsun.

19. Ey kendini yücelten buharlaştırıcı, neyin kokusunu alıyor ve tadını alıyorsun? Yılanın ahlaksızlığından, şehvetinden, şehvetinden ve zehrinden, geçici ve ebedi ölümünden bile. Ve bu siz kendi öz ağacınızdasınız ve bundan bir nebze olsun daha iyi değilsiniz ve bir kral olmanıza rağmen, yine de sizin yetki alanınız altında olan şey yalnızca sizin ofisiniz içindir, sizin değil.

20. Eğer yeniden hayat ağacına gireceksen ve insanın biricik hayatında bir dal olacaksan, o zaman aklını tamamen terk etmeli ve bu dünyada olan her şeyi arzulamalısın; ve küçük bir çocuk gibi ol; ve yalnızca mülkünüzde, mesleğinizde ve yerinizde kendi yaşamınızın santrasının size getirdiği şeylere bakın; ve bu konuda çalışmalısın ve "O yalnızca benimdir!" dememelisin. Her ne kadar orada bir kâhya olsan da, orada yalnızca üzerinde durduğun köke hizmet ediyorsun. Serbest bırakmanız gereken emeğinizin köküne kadar meyve veriyorsunuz ve bu sayede kardeşinize hizmet etmek ve onun öz suyunun artmasına yardımcı olmak için mesleğinizi ve yerinizi koruma konusunda gayretli ve dikkatli davranıyorsunuz.

öyle ki, o da sizinle birlikte büyüsün ve meyve versin.

21. Tüm benlik ve sahiplik içinde [Bencil çıkarlar, madenlik ve seninlik, meum ve tuum] sahte bir bitki vardır; bir erkek kardeş diğerine mutlak şifa ve ferahlık vermeli ve sevgi iradesinin imalarıyla zihnini memnun etmeli veya memnun etmelidir. Eğer açgözlülük onu bencil bir mülkiyete sürüklemeseydi ve kendisi gibi kardeşine de iyi niyet gösterseydi, bu dünyada yeterince ve yeteri kadar insan vardı; ve şeytandan olan gururunu bırak.

22. Büyük bir gururla ve göbek atarak, dipsiz kuyuda yalnızca şeytana koşar. Asil ve kardeşinden daha iyi olacak. Peki onu nereden alacak? Tanrı insana yalnızca tek bir hayat vermedi mi ve bütün insanların hayatı bundan da doğmadı mı?

23. Ancak kendisinin bu konuda [başkalarından] daha soylu ve kibar olduğunu sanması ve bununla övünmesi, Allah'tan ve O'nun Sözünden sapkınlık ve sapkınlıktır. Çünkü Söz'ün yaratılan görüntüye üflediği tek insan yaşamı Tanrı Sözü'ndeydi; ve bu tek yaşam sonsuzluktan gelir ve hiçbir zaman başlangıcı olmamıştır. Öyleyse neden insan, tek yaşamı rahatsız eden ve rahatsız eden garip bir yaşamı buraya getiriyor? Artık iş şu noktaya gelmeli: Ya kendi iradesi ve arzusuyla yeniden biricik çocuksu yaşama girecek ve getirdiği her şeyden vazgeçecek, ya da bilgilendirilmiş özünde ya da yaşamında sonsuza dek huzursuzluk içinde kalacak.]

24. Şimdi, mülkiyet uğruna kendime kattığım her şeyden vazgeçmem gerektiğini ve aynı şeyin sadece benim acım [kaybım, zararım] olduğunu görerek, ölüm ve cehennem azabı getiren bu yanlış arzudan vazgeçmiyorum. ve bana eziyet mi edeceksin? Arzuyu bastırıp yok etmek daha iyidir, sonra da büyük bir ıstırap ve üzüntüyle maddeyi; çünkü bir erkeğin çocuksu bir yaşama ciddi bir dönüşümle içindeki özü yok etmesi çok zor ve acı verici bir mücadeledir.

25. Ancak özgür irade başlangıçta arzuyu ve şehveti kırar ve bastırırsa, böylece şehvet önemli hale gelmez, o zaman tedavi zaten üretilmiştir; ve daha sonra, uydurulmuş iğrençliklerinden ayrılacak ve bu şeyleri terk edip yok edecek kişinin sahip olması gereken ciddi bir amaç ve çabaya gerek yoktur.

zihninde uydurduğu ve yarattığı madde [veya madde]. Ama yine de öyle olması gerekir, yoksa Tanrı'nın insana verdiği sonsuz tek yaşamın kapılarına ulaşamaz; Eğer oraya ulaşamazsa, Allah'ın kapılarına da ulaşamaz [Veya Cennete girmez].

26. Çünkü tek ebedi yaşam, her yaratık ve varlık olmaksızın (ya da ötesinde) Hiç'e dahil edilmelidir; çünkü onun ebedi aslı, Hiç'ten gelir, yani. ilahi anlayışın dışındadır ve Bir Şey'deki huzursuzluk kaynağındadır; onun Bir Şeyi de arzusuyla birlikte bükülüp Hiç'e yerleştirilmedikçe; ve sonra Bir Şey yaşam için neşedir; Kendinde Hiç'in yaşamı Bir Şey'de barınabilir ve işleyebilir.

27. Çünkü Tanrı, yaratıkla ilgili olarak bir Hiç gibidir, ancak eğer yaratık ona arzusunu sokarsa, yani. Hiç'e doğru gidiyorsa, o zaman yaratık Hiç'in Bir Şey'idir ve Hiç, yaratılmış'ın Bir Şey'inde hareket eder, ister ve çalışır ve yaratık da Hiç'in içindedir; ve bu çalışmadan hiçbir turba ortaya çıkamaz, çünkü o kendi aşk oyunudur, karşılıklı bir kendini sevmedir; ve yaşamıyla birlikte doğanın ucunda duruyor.

28. Böylece Adem'in bize hangi mirası bıraktığını anlıyoruz. lanet ve boş arzu; ve biz, yaşamındaki dışsal insanı, gerçek insan yaşamının bir canavarı olarak görürüz: değerli asil zihin, Mesih'in ruhunda yeniden doğmadıkça, aksi halde, zihnin dışsal merkezi bir yılan olur.

29. Ve bu yılanın içinde astrumdan ve dört elementten olan büyük canavar oturur ve aklın evinde hakimiyet kurar. Ve hayvani özelliğine göre, biri şunu, diğeri şunu arzulayan çeşitli arzular üretir ve insanların zihinlerinde çeşitli şekillere neden olur. Biri zihninde sabit bir madde, diğeri ise bugün yaptığı, yarın bozduğu, bir başkası bozulabilir bir madde yapar ve zihninde kararsız bir canavar vardır, bazen buna, bazen buna düşer. ve on tanesi fikrini değiştirir.

30. Fakat sabit bir canavarı yetiştiren kişi, onu hazinesi olarak kendisinde tutar ve sanki bakire çocukmuş gibi onunla övünür ve kendi hayvani zevki için dünyevi hazineleri toplar; ancak yine de o, Tanrı'nın önünde sadece bir aptaldır. canavarını, çünkü onu yeryüzüne ve Tanrı'nın yargısına bırakması gerekiyor.

31. Ama bakireden çocuğu doğan kişi, zihnindeki canavarı ayaklar altına alır. Dünyevi çuvalı taşımak zorunda olan yüklü bir eşek gibi sürünüp sendelemenin dışsal olarak acısını çekmesi gerekir. Ama onun onunla bir düşmanlığı var, Tanrı'nın Adem'e söylediği gibi, seninle Yılan arasına ve kadının soyu ile Yılanın soyu arasına, yani Yılanın başını ezecek olan Yılanın soyu arasına düşmanlık koyacağım. Yılanın canavarı. Dünyevi zihindeki bu canavar, gerçek insanın kafasını ya da onun arzusunu ve gücünü zedeler.

32. Dolayısıyla dindar bir adamın kendi içinde düşmanlık taşıması gerekir; ve canavarı ayaklar altında ezmek, yani. Eğer bu hayvani Yılanın Tohumu damgalanmasaydı ve tamamen içimize dahil edilmemiş olsaydı, Tanrı, kadının soyu ile kadının soyu arasına düşmanlık koyacağım demezdi. Yılan. Düşmanlık insanın içindedir ve sürünen Yılan'la insan dışında değildir; Bu Yılanın insandaki tohumu, şeytanın binen atı, onun kalesi ve hisarıdır, orada insanda barınabilir.

33. Ve bu nedenle şeytan bu dünyanın bir prensi olduğundan ve öfke içinde hala öyle olduğundan, Tanrı'nın onun yerine yarattığı Tanrı'nın suretine sahip olmak ve onu kendi hukuku altında yönetmek onun iradesi ve amacıdır. -diksiyon ve onu krallığına getir; ve bu, Tanrı'nın öfkesinin lanetini de beraberinde getirdi; bu öfke şimdi güçlü bir şekilde yıkıma kadar işliyor.

34. Ve tam tersine SerpentBruiser sonsuz yaşam için çalışır ve insan aklı özgür irade içinde bunların ortasında durur; özgür iradenin kendisini aşıladığı [Aşıladığı veya dahil ettiği]; zihin orada çalışır.

Bir canavarı, aynı zamanda bir meleği ya da bir canavarı ve bir şeytanı ortaya çıkarır; dış dünyaya göre bir canavar, iç manevi dünyaya göre ise bir melek ya da şeytan.

35. Burada, üç Prensipde yer alan ve her üçünde de bir yaratık taşımaya uygun veya hamile olan bir tohum tanesi ekilir; Tanrı'nın sevgide ve öfkede tezahür eden Sözünden gelen ilahi olasılık için, yani. Verbum Fiat orada yatıyor. Özgür irade kendini tasarlarlarken bir ens doğurur (ya da üretir); ve ens'te onu ens'ten bir yaratık haline getiren ruh doğar ve ruh ne olduğunu bedende imzalar: ve onun figürü de öyle durur.

Yirmi Beşinci Bölüm

Tanrı, Adem'i Cennetten nasıl kovdu ve
Kerubi'yi Bahçenin önüne nasıl koydu?

1. Tanrı, Yılanı ve dünyayı lanetlediğinde, canavar adam artık Cennette kârlı değildi, çünkü artık Cennetin meyvelerinden yararlanamayacaktı; bu nedenle Tanrı dünyanın emeğini ve zahmetini onun üzerine yükledi; ve onu Cennet Bahçesi'nden kovdu ve Kerubi'yi yargının ateş kılıcıyla birlikte onun önüne koydu; öyle ki, eğer kadının soyundan yeni doğan bakire çocuk tekrar dönüp Cennete girerse, bu melek ateş kılıcıyla onu kesip atmalı. Yılan'ın hayvanını ondan kurtarın ve artık onun Cennete girmesine izin vermeyin. [Canavarı anlayın]

2. Ateş kılıcına sahip olan melek, kılıcında ölümü ve yaşamı taşıyan, hak eden yok edici melektir; onda Tanrı'nın sevgisi ve öfkesi vardır ve insan bu dünyada öldüğünde, o zaman Cennetin kapılarının önüne, bu meleğin önüne gelir: ve zavallı ruh orada bile bu [bahçe] hükmünden geçmelidir.

3. Şimdi eğer Tanrı'nın öfkesine kapılırsa bu yargıdan geçemez; ama eğer bu, kadının soyundan doğan bakire bir çocuksa, o zaman bu kılıcın içinden geçebilir ve sonra melek, Yılanın ensinden doğan canavarı keser. Ve o zaman bile ruh, Tanrı'nın bir meleğidir ve cennetteki tapınağında ona hizmet eder ve kıyamet gününü bekler. dış bedeninin dirilişi. Ateşli kılıcı olan bu melek dünyayı lanetten ayırdığında, o zaman doğru insan bedeni tekrar geri döner, çünkü onun da bu kılıcın içinden geçmesi gerekir ve kılıç canavarı kesecek ki o sadece bir insan olsun ve artık bir canavar yok.

4. Musa'nın bu Gizemle ilgili konuşması dünyevi insan için tamamen gizlidir; Çünkü Musa bir melekten ve bir kılıçtan söz ediyor; ve her ne kadar dışsal şekil tam da böyle olsa da (çünkü Adem de kovuldu), içeride çok daha başka bir ABC var. Tanrı'nın ışığına sahip olmayan doğal insan bundan hiçbir şey anlamaz.

5. Bu kılıç insanın içindedir. İnsan dönüştüğünde ve girdiğinde

İşlediği günahlardan dolayı üzüntüye kapılır ve kibri bir kenara atar ve bebeğin gömleğine adım atar, sonra Sabah Yıldızı İsa'nın ruhunda, bakire benzeri, kapalı [kapalı] ens'te, gerçek kadın tohumunda doğar.

6. Ve gerçek Tövbenin bu kaygılı, kederli kapısında, melek elinde ateş alevli bir kılıçla durur ve bakire tomurcuğu bu ateş kılıcı aracılığıyla Cennete, yani Cennete girer. ışığa, Mesih'in yaşamına girer ve bu kılıç aracılığıyla büyür.

7. Ve şimdi bakire çocuk, güzel gülüyle birlikte Cennetteki yeni bitkide duruyor ve bu çocuğu doğuran zavallı ruh, bu hayatın tüm süresi boyunca bu ateş kılıcının erişimi ve sallanması altında duruyor ve bir bantla sımsıkı bağlanmış durumda. dış dünyadaki büyük canavara. Bakire çocuğun bu ateş kılıcıyla yeterince vurulduğu ve yaralandığı yer; çünkü Tanrı'nın öfkesinin ateş kılıcıyla Yılanın canavarına bağlanan ateş ruhu, her gün Yılan-canavarla eğlenir ve günah işler. Ve o zaman bile bu ateş kılıcı günahları kesip yok eder ve onları Tanrı'nın öfkesine sokar, orada incelenir ve yargılanır.

8. Bu nedenle, ruhtan doğan zavallı bakire çocuk, Mesih'in ölümünde Mesih'in çarmıhı altında durmalıdır; ve sıkıntı ve kederin delici kılıcı onun içinden geçer. Bu alevli kılıcın içinden çekilip çekilmek zorunda; ve ateş, ruhun sürekli olarak Yılanın canavarından [ya da sahte imajından] kendine getirdiği iğrençliği yakar. Ve o zaman bile, canavarından almak istediği ateş ruhundan koptuğu zaman, çok büyük bir sıkıntı içindedir.

9. O zaman bakire çocuk ateş ruhuna yalvarmalı ve ona sevgisini sunmalıdır ki o sadece Yılan canavarını terk etsin. İşte o zaman çekişme ve muhalefet ortaya çıkar; çünkü ateş ruhu, Yılan'ın canavarını onun içine soktu ve aynı zamanda orada neşeyi tatmayı arzuluyor ve kötü canavarı seviyor.

10. Sonra Sophia, yani. ikinci Prensi, yani. ışık dünyasının bir kısmı buna karşı çıkıyor. Ve böylece kadının soyu ile Yılanın soyu arasındaki çekişme ortaya çıkar; ve sonra insan üzüntü ve üzüntü, sıkıntı ve şaşkınlık içinde bir aşağı bir yukarı gider; bazen bakire çocuk galip gelir, bazen de Yılan Çocuk.

11. Ve sonra şeytan, bakire çocuğa saldırmak, onunla alay etmek, onu küçümsemek, aşağılamak, onu utandırmak için gülmek ve gülünç hale getirmek için tüm canavarları kışkırtır ve kızdırır; ta ki, şeytanın krallığı ortaya çıkmasın diye, hiçbir şekilde bilinmesin.

12. Dolayısıyla bakire çocuk, Mesih'in ruhuyla bu şekilde eğitilmeli ve kırbaçlanmaya, zulme uğramaya ve kötü bir şekilde azarlanmaya katlanmalı ve sıklıkla 'şeytanın ele geçirdiği kişi' olarak adlandırılmalıdır; lanetlenecek ve dıştaki canavar kendi takımyıldızındaki rotasını tamamlayana kadar sürekli olarak dünyanın bir temizliği olarak değerlendirilecektir. Ve daha sonra Kerubi büyük canavarı keser ve onu Tanrı'nın yargısına bırakır. Ve sonra ateş ruhunun parçası derhal bu kılıcın yargısını zorlamalıdır.

13. Şimdi, eğer ateş ruhu [Etkilendi] pek çok kibri kendi içine almışsa, yani. Yılanın hünerinin ve şehvetinin büyük bir kısmı, o zaman ateş ruhunun bir kısmı, Tanrı'nın öfkesinin ateşi, çoğu kişi için yeterince araf [Ateşi arındıran] olan bu tanıtılmış kibri tüketene kadar bu kılıcın altında durmalıdır; bu şimdiki, çok bilge dünya da buna inanmayacak ve yalnızca dışarıdan evlat edinilmiş bir çocuk olacak ve böylece günahlardan dışsal olarak lütufla arınmış olacak; ama burada bir ABC daha var: Allah, Yılanın enslerini ne bedenlen ne de ruhen Cennete sokmayacaktır.

14. Ateş ruhu, Tanrı'nın ateşinde var olmalı ve saf rafine altın kadar saf olmalıdır, çünkü o, kadının tohumundan olan asil [bakire] Sophia'nın kocasıdır; bu ateşin tentürüdür ve Sophia da ışığın tentürüdür. Ateşin tentürü tamamen ve tamamen saf ise, o zaman onun Sophia'sı ona verilecektir; ve böylece Adem, uykusunda kendisinden alınan ve artık erkek ya da kadın değil, Tanrı'nın Cennetinde duran İsa'nın inci ağacının bir dalı olan en değerli ve sevgili gelinini yeniden kollarına alır.

15. Bunun açıklaması için bir meleğin diline ihtiyacımız var ama yine de okul arkadaşlarımız tarafından yeterince iyi anlaşılıyor. Bunu domuzlar için yazmadık; çünkü yalnızca kuzunun evliliği sırasında ve evliliğinde olanlar dışında hiç kimse onun içinde ne tür bir içsel büyük sevinç ve sevgi-zevki olduğunu anlayamıyor; ve gelinin, damadını saf, berrak ve parlak ateş mülkünde ne kadar içten karşıladığı; ve ona aşk öpücüğünü nasıl verdiğini: diğerlerine göre bu aptalca.

16. Akıl, Cennet'ten söz edildiğini duyduğunda, yalnızca belirli bir yerin ayrı olduğunu anlar ve öyle de olur. Aden'de Bahçe adı verilen, Adem ile Havva'nın ayartıldığı ve düştükten sonra oradan sürüldükleri bir yer vardı. Ama yine de lanetten önce

bütün dünya bir cennetti; ancak Tanrı düşüşü bildiğini görünce kutsal Cennet onlara yalnızca belirli bir yerde açıldı. Çünkü yeryüzünde bundan keyif alabilecek hiçbir yaratık bulunmadığına göre, tüm dünya ne amaçla cennet meyvesi üretsinsin ki?

17. Ancak Adem ile Havva Cennete getirildiler; böylece bu ilk beden düşüp mahvolacak olsa da, onlar ve çocukları, Mesih'in ruhundaki yeni yenilenme yoluyla bu ateş kılıcı aracılığıyla tekrar içeri girebilecekler. . Bu gizem fazlasıyla harika.

18. Çünkü Prens Lucifer, yaratılmış dünyanın zamanından önce, melek dünyasındaki göksel enslerde, bu dünyanın yerinde, dünyanın enlerinin Fiat'ta kavrandığı ve sıkıştırıldığı yerde oturuyordu; sahte hayal gücü, limuzini sıkıştırmadan önce lekelemişti: burası onun hiyerarşilerinin yeri idi. Şimdi insanın dış bedeni, Verbum Fiat'ta dünyanın limusundan çıkarıldı ve Söz'de bulunan insan yaşamının özelliğine göre şekillendirildi. Söz, (Fiat aracılığıyla veya Fiat aracılığıyla) Söz'de bulunan insan ruh yaşamının biçimine göre dünyanın ens'ini veya limusunu oluşturdu; ve Tanrı'nın, Şeytan'ın sahte enfeksiyonuna ve arzusuna karşı yargılanmak, onu ve onun alevlenmiş [getirdiği kötülüğünü] özüne yargılamak için Sözü aracılığıyla kendisini yargıladığını görünce, yargı kılıcı çoktan yeryüzünün limusundaydı. Adem bundan yaratıldı.

19. Çünkü Tanrı dünyayı yarattığında, hükmü yerine getireceği, kötüyü iyiden ayıracağı ve kötüyü, mürted prene bir yer olarak vereceği zamanı belirledi. Ama kapalı dünyadaki iyiyi görmek göksel yaratıklar olmadandı (prensini kovulduğunu görmek); Tanrı, Adem'i bu iyi ens'ten başka bir hiyerarşi olarak, buranın hükümdarı olarak yarattı. Ve şeytanın insana ve bu dünyanın tüm iyi yaratıklarına karşı kıskançlığı bundan kaynaklandı.

20. Ama şimdi Kerubi'nin kılıcıyla insanın sapkınlığını düşünmek için buradayız. Aziz Pavlus şöyle diyor: Dünyanın temeli atılmadan önce biz Mesih İsa'da seçildik; ve hatta Pavlus'un bu sözü buraya aittir. Tanrı, Adem'in kendisinden yaratılacağı bu ens'in, şeytanın getirdiği arzu nedeniyle zaten bir şekilde sahte şehvete maruz kaldığını biliyordu.

Bu nedenle Tanrı, insanı yaratacağı dünyanın kuruluşundan önce Mesih İsa'daki bu limus'u seçti (önceden öngördü veya sağladı); alevli kılıcın yargısıyla onu ölümden ve ateşten geçirecek ve sahte, enfekte olmuş şehvet arzusunu tamamen yakacaktı; ve Yehova'dan açılan Sözüne olan en derin sevgisiyle onu İsa'da yeniden canlandırın ve lekeli olana yeni bir limus katın; ve onları ateş kılıcının hükmüyle bir araya getirin ve onları tamamen ve tamamen arındırın ve arındırın.

21. Ve burada aynı zamanda Mesih'in cehenneme inişi de vardır; burada Mesih'teki Tanrı sevgisi bu ateş kılıcına girmiş ve gazabı sevgiye dönüştürmüştür; ve aynı zamanda, dış insanlığa göre Adem'in ondan yaratıldığı yeryüzünün limusuna kazınan ölümün acısını da yok etti; ve bu ateş kılıcının yükselişi ve kökeni Lucifer'in yozlaşmasındaydı.

22. Her ne kadar Adem göksel özden bir parça olarak yaratılmış olsa da (yani, onun iç ve dış limusuna ilham edilen ve üflenmiş insanın yaşamının Sözü'ndeydi), yine de bu ateş kılıcı, Tanrı'nın içinde parıltıyan bir teşvik olarak gizlenmişti. Adem'e de saldıran dış bedeninin dünyevi limus'u, öyle ki o, Tanrı'nın emrine ve cennetin krallığına karşı şehvet duydu. Şeytan da bu teşvikle ona kendi arzusunu kattı ve onu düşmeye kışkırttı; [bunun için], Tanrı'nın zavallı adamın ayakta kalamayacağını çok iyi bildiğini görünce, Tanrı, onu götürülmesi gereken o kutsal ens'e yönlendirip getirecek olan Mesih'te bir yardım ve Kurtarıcı atadı. gerçek Şabat'a ve sonsuz dinlenmeye.

23. Gerçekten Adem, eşit uyum ve uyum içinde tamamen mükemmel bir şekilde yaratıldı ve ruhun [boş şehvet dürtüsünün] üstesinden gelip gelemeyeceğini denemek için Cennete getirildi. Ve bu nedenle, ruhun mümkün olup olmadığını görmek için Ayartma Ağacı ona temsil edildi.

Bu şehvet kirliliğini yen ve tamamen ve tamamen benzerlikte [ve uyumda] kal.

24. Ancak bu mümkün değildi: bu nedenle Mesih'in daha sonra bu yere gelmesi ve kırk gün boyunca çölde, Adem'in ens'inde ve yeni tanıtılan göksel ens'inde ateş ruhunun mükemmel saflıkta kalıp kalmayacağını görmek için ayartılması gerekiyordu. Ve onun şimdi Mesih'te durduğunu görerek, yeni tanıtılan göksel ens, Mesih'in dış bedeninin ölümünde kılıcı yok etti ve onun, Meryem'de, onun tohumundan aldığı dış bedeni, tam da Kutsal Ruh'un bu kılıcı aracılığıyla getirdi. Tanrı'nın öfkesi kutsal ens'e. Ve bu güçle dışsal beden ölümden yükseldi ve ölüme ve bu ateş kılıcına karşı zafer kazandı ve ateş kılıcını kendi gücüne aldı; bununla dünyanın sonunda zeminini temizleyecektir; hem şeytanlar ve insanlar hem de yeryüzünün yargıcı olarak.

25. Çünkü asıl tutku ateş kılıcıyla ilgiliydi, çünkü Kral Lucifer onu saf berrak ışıktan ateşe dönüştürmüştü ve bununla bir Tanrı gibi hükmetmeyi ve yönetmeyi arzulamıştı. Ama Tanrı ona başka bir prens ve kral gönderdi, onlar da onu ondan aldılar ve onu bu tahttan attılar ve bu kılıcı dünyanın enlerinde tekrar ilahi mülke çevirmeli ve şeytanı bu kılıçla kovmalı ve yargılamalı. .

26. Ve ateş kılıcının şimdiye kadar genel olarak anlaşıldığı kadar aptalca ve dar bir anlamı yoktur. Her ne kadar Tanrı'nın öğüdüyle gizlenmiş olsa da, şimdi gözlerimizi açmalı ve bu tezahürün ne anlama geldiğini derinlemesine düşünmeliyiz; hatta bu kılıcın yargısını önceden haber veriyor ve buna işaret ediyor; onu ağızında taşıyanın geleceğini; ve aynı zamanda Babil'in bu kılıçla [yakında] sonunun geleceğini ve yutulmak üzere bu kılıca verileceğini bildiren bir habercidir.

27. Şimdi sebep diyor. Bu nedenle Tanrı, dünyayı ve insanı yaratmadan önce, dünyayı ve insanı aynı topraktan yarattığı bu durumu daha önce incelememi mi? Gerçekten, sevgili neden, meseleyi doğru anladın; Tanrı'nın her şeye kadir olması ve her şeyi bilmesi sizin sıranıza hizmet etmelidir, böylece rasyonel hayalin gerektirdiği gibi her şeyi Tanrı'nın iradesine getirebilirsiniz. Dinle, ey akıl, dünyanın nereden yaratıldığını biliyor musun? Söz aracılığıyla diyorsunuz, yani. Verbum Fiat'ta ben de öyle söylüyorum. Peki neydi bu Kelime? Burada yeryüzüne ve tüm yaradılışa bakın; Söz'ün arzusunun ruhsal enslerden neleri varlığa veya öze getirdiğini göreceksiniz. Olacaksınız

her yerde iyiyi ve kötüyü görün ve Tanrı'nın sevgisini ve öfkelerini öğrenin.

28. Söz, ruhsal ateş ve ışık dünyasından gelen tam bir ilhamdı; buna göre Tanrı kendisini ateş konusunda güçlü, kıskanç, öfkeli bir Tanrı, ışık konusunda ise merhametli, sevgi dolu bir Tanrı olarak adlandırır.

29. Şimdi eğer Tanrı ilk prensibi ortadan kaldırmış olsaydı, yani. Ateş kaynağı, dünyanın enlerinde (kendisinden yaratıldığı yer), ışığın gücü nereden gelmeli? Baba öyle değil mi? ateş dünyası, Oğul'u doğurur, yani. ışık dünyası mı? Ama şimdi, ateş dünyasındaki Söz'ü görmek, taşların pıhtılaşmasından da görebileceğimiz gibi, Tanrı'nın yaratılıştaki hareketi tarafından şiddetli bir şekilde alevlendi (eğer blok olmasaydık ve sadece buzağı gibi anlayışlara sahip olsaydık), o zaman bu ateş, ama özellikle pıhtılaşmada alevlenen alevler azaltılıp yeniden ışığa, eşit sıcaklığa ve uyuma getirilmeli mi? O halde bunu yalnızca Tanrı'nın sevgisi yapmalıdır.

30. Şimdi bir yaratık nasıl olur da olur? Bir ateş ruhu veya melek, eğer ateş kaynağı özel bir şekilde hareket ettirilmediyse ve karıştırılmadıysa, yaratıcı bir varlığa veya oluşuma dönüşür. Benzer ancak o zaman benzer olarak kalır; ve eğer sadece bir benzerlikse, o zaman kendi içinde ve kendi içinde eğlencesi vardır; sonsuzluktan beri olduğu gibi. Ve bu nedenle değişmez Tanrı, kendisini ateşe ve ışığa göre hareket ettirdi ve ateşin özelliğini harekete geçirdi, böylece onu bir oyun ve melodi haline getirebilecekti. Biçimlendirilemeyen Söz'ün önünde ve içinde bir oyun olsun diye, kendisinden oluşturulmuş bir Söz.

31. Şimdi burada şunu anlıyoruz ki, eğer Tanrı, yeryüzünün ve insanın kendisinden yaratıldığı alevlenmiş ens'i, biçimlendirilemeyen Söz'e, yani. tamamen ve tamamen benzerliğe, sevgiye doğru olsaydı, o zaman hiçbir yaratık yaratılamaz ya da ortaya çıkarılamazdı; her ruhun ruhu için, evet melekler ve yaşayan her şey, harekete geçiren (ya da çalışan) bir ateş olmalıdır.

32. Artık, benzerlik kendi kendine hareket etmedikçe, mükemmel benzerlikten hiçbir ateş kaynağı oluşturulamaz. Yine de ebedi benzerlik, yani. Tanrı, daha önce melek tahtlarını yaratarak Gizeminde hareket etmişti. Şimdi, eğer o, dünyayı ve insanı yaratmadan önce (hiyerarş Lucifer tarafından alevlendirilen ve aynı zamanda sahte bir hastalıkla zehirlenen) bu hareketi aşka dönüştürmüştü olsaydı, o zaman bir kez daha ateşin özelliğine göre hareket etmesi gerekirdi. , eğer başka bir hiyerarşi yaratsaydı ve

melek prens.

33. Ama bunun olamayacağını görünce, ilk hareketten dünyayı ve topraktan insanı yarattı; ve insanın içine, tezahür etmiş ve hareket etmiş Sözünün nefesinden ışık ve ateş ruhunu üfledi; ilk hareketten. Çünkü Söz'ün ilk hareketinden başka bir prens, Lucifer'in prenslerin yarattığı tahtına gelmeli ve ilk hareketi devralmalı ve ona sahip olmalıdır.

34. Ve Tanrı ilk harekete karar verdi ve Lucifer'in güçlü ateş kılıcını alıp Adem'e verdi; ve daha sonra Mesih'teki Tanrı'nın en derin sevgisini Adem'e aktardı ve taşınan Söz'ü tekrar benzerliğe getirdi. sonsuz bir onaya dönüştü ve Mesih'teki Adem'e, düşmüş prens Lucifer'in üzerine ateş kılıcını verdi.

35. Adem için, yani. dünyanın yozlaşmış limus'u, Mesih'te ilk zevk alan prensi bu alevli kılıçla yargılamalıdır; Pavlus'un bize söylediği gibi, azizler dünyayı yargılayacak. Anlayın, insanın ve dünyanın alevlenmiş enleri, kutsal enslerdeki gerçeği sapkın bir şekilde yalana dönüştüren ve onu böyle [yanlış arzularla] yozlaştıran yalanların sahte prensini yargılamalıdır.

36. Ama insanın enlerinin bozulduğunu ve bunu yapamadığını görünce, Tanrı, en derin gizliliğinden, en kutsal ensleri insanın yozlaşmış enslerine soktu. ve dış kısmı da ateş ve ölüm kılıcı aracılığıyla içeriye, ebedi benzerliğe (veya sıcaklığa) getirdi. Ve böylece burada aklın bir aynası var. Eğer akıl Tanrı tarafından aydınlatılırsa o zaman bizi burada anlayacaktır; ama değilse bunu anlamanın imkânı yok.

37. Ve biz, bunun bir küfür olduğunu söylememek için, caviller ve marangozları sadakate ve ciddiyetle uyarıyoruz. Önce danası ve hayvani gözlerini bir kenara bıraksın; ve bizi kınamaya ve azarlamaya kalkışmadan önce yüzümüze bakın; aklın sahip olduğundan çok daha farklı bir ABC'ye sahiptir. Bir derece daha derinden doğması gerekir.

38. Böylece Adem'in kovulmasını, bu nedenle ayartılıp Cennetten kovulmasını çok iyi anlayabiliyoruz. Enslerinin şeytanın zehriyle bir nebze alevlendiğini gören, Cenneti ele geçiremez; ve bu nedenle Tanrı onu yargı kılıcıyla oradan ölüme ve çürümeye sürdü.

Ve yine de, kesin ve kesin bir Antlaşma için, göksel dünyanın varlığının en uç noktalarında, en derin sevgisinin vaat edilen Sözünü onunla birlikte ve onun içinde olmak üzere verdi; Adem ve çocukları buna güvenmeli ve bu sürenin sonunda ve başarıldığında, bu birleşik Söz ile onları, kutsal enslerin tanıtılmasıyla, ateş kılıcı aracılığıyla ölümden yeniden getireceğine inanmalı; ve yargı kılıcıyla sahte enfeksiyonu ve şehveti temiz bir şekilde kesip atın ve onları düşmüş Lucifer'in yerine Tanrı'nın melekleri olarak koyun: Ve bu, Cennet meleğinin ve kılıcının gizemidir.

39. Melek, Tanrı'nın İsa'yı açığa çıkaracağı Sözleşme'nin adını taşıyordu; yani. yüce ve yüce prens. Ve hatta daha sonra yeryüzünde birçok harikalar yaratan, Habil, Sam, Hanok, Nuh, İbrahim ve Musa ile birlikte olan bu melek bile idi; Çalılıktaki alevden ateş kılıcıyla Musa'ya görünen ve İsrail'i Mısır'dan çıkaran ve [geceleri] ateşli bir sütunda, gündüzleri ise bulutlu bir sütunda önlerinden giden; Onlara yasayı ateşte veren ve sonunda onları (ateş kılıcından doğacak olanın örneği olan) Yeşu aracılığıyla İsrail topraklarına getiren O'dur.

40. Bu ateş meleği kendi iç ışığını dışarıya çevirdi ve kendisini insanlıktaki Mesih'in kişiliğinde gösterdi; Mesih'in birlikte olduğu (ya da içinde olduğu), yani. En derin gizli aşkın kutsal mesh yağı, meleğin ateş kılıcını bir aşk kılıcına ve kutsal egemenliğe dönüştürdü.

41. Ve bu, sahte Adem'i Cennetten çıkaran ve onu, Mesih'te Adem'den yeni doğan bakirenin çocuğu olan Mesih aracılığıyla yeniden getiren gerçek Kerubi'dir; ve bunun başka bir temeli veya anlamı yoktur.

Yirmi Altıncı Bölüm

Bu Dünyadaki İnsanın ve İlk Doğan Kabil'in Çoğalması
Hakkında,
Kardeşinin Katili

1. BİZ bu önemli noktayı doğru bir ciddiyetle ele almak için buradayız; ve şimdiye kadar Grace'in seçimiyle ilgili olarak yapıldığı gibi, kurgu ve masallarla sonuç çıkarmamak; halbuki çok körü körüne ve saçma bir şekilde ele alınmış ve bu konuda hiçbir doğru [temel] anlayış bulunamamıştır.
2. İnsanların sadece akılla aradıklarını ve gerçek tövbe yoluyla ateş kılıcını zorlayamadıklarını ve ilahi gözlerle göremediklerini görünce, bunun üzerine Allah'ın gazabının ateş kılıcı ve şiddetli amacı ve hüküm kararı, Allah'ın gözünde kaldı. [onların] tek nedeni; ve daha fazlasını görmediler. Bu nedenle, temel ve açık bir anlayışa sahip olmadan, korkunç ve tehlikeli sonuçlara varmışlardır.
3. Ancak Hristiyan âlemine bu vesileyle sadakatle ve gerçek anlamda bir kez uyanmaları, mantığın vardığı sonuçlardan kurtulmaları ve kötülüğü arzulamayan ve arzulayamayan Tanrı'nın açık yüzünü görmeleri öğütlenmektedir; ama aynı zamanda kendisini tüm kötülüğe karşı yargıç olarak görevlendirdi ve tüm bu sonuçları öfkesinin kılıcıyla yok edecek ve Kerubi'yi ortadan kaldıracak.
4. Şimdi burada, Adem ile Havva'nın nasıl olup da ilk başta kötü bir çocuk ve bir katil doğurdukları konusunu ele alıyoruz. Mantık bunun, kendisi için bir Seçim yapan ve bir grup insanı lanetlenmeye, diğerini ise sevgisine seçen Tanrı'nın amacından kaynaklandığını söyler.
5. Kesinlikle! sevgili sebep: Nerede doğdun? ve nereden Kutsal Yazıların kisvesi altında konuşuyorsun? Yılanın ens ve sözlerinden konuşmuyor musunuz? Sahte enleri Havva'nın Kabil'in yakalandığı matrisine kim getirdi? Şeytan bunu Yılan aracılığıyla yapıp Havva'nın bedenini canavarlaştırmadı mı?
6. Vaat Sözünün nasıl ortaya çıktığını anlamıyor musunuz?

kendisini Havva'nın tohumundaki matrisine dahil etti ve Tanrı'nın öfkesi ile Tanrı'nın sevgisi arasındaki çekişme çok geçmeden başladı; çünkü Tanrı'nın sevgisi, Tanrı'nın öfkesiyle Yılan'ın canavarının kafasını ezmek için kendini birleştirmişti (ve nişanlanmıştı); ve Tanrı'nın öfkesine tutsak olan ateş ruhu, özgür iradesini oraya vermelidir.

7. Ateş ruhu, ilahi her şeye gücü yeten bir köktür ve bu nedenle özgür iradeye sahiptir ve hiçbir şey onu bundan mahrum edemez: Ya yaşamda ya da ışıktaki kavrayabilir.

8. Ama eğer SerpentBruiser'ın neden Yılanın enslerinin başını ilk tohumda hemen zedelediğini ve Yılanın ruhun enslerinde üstünlük sağlamaya yönelik ölümcül, zehirli iradesine neden maruz kalmadığını sorarsanız, sanki ben Şöyle sorun: Tanrı, Adem'in kötü olduğunu görünce neden onu tamamen reddetmedi veya onu yok edip yeni bir Adem yaratmadı? Aynı şekilde, şeytanların yargıcı da, bir meleğin ne olduğunun bilinmesi için şeytanların var olmasının Tanrı'yı memnun ettiğini söyleyerek, şeytanların yargıcı olacaktır.

9. Mantiği dinleyin! Yukarıda size daha önce cevap vermiştim: Eğer Tanrı bir kez daha insan uğruna hareket etmiş olsaydı ve insani ve dünyevi ens'deki ilk hareketi hareketsizliğe soksaydı, o zaman yaratılışın altı günlük çalışmaları geri çekilmiş olmalıydı; ve işsiz bir dinlenmeye getirildiler. Ve bunu Tanrı yapmazdı; tüm yaratılış ilk hareketinde varlığını sürdürmelidir ve sürmelidir; Verbum Fiat'ta ilk oluşan ens, ister aşkta ister öfkede olsun, kim anlarsa anlansın, ayakta kalmalı: öfke açtı, aşk da öyle.

10. Yalnızca sevgiye Tanrı denir; öfkeye ise onun gücü ve kudreti denir. Şimdi özgür iradenin arzuladığı şey ya sevgide ya da öfkede onaylanmalıdır.

11. Çünkü özgür irade sevgiden ve öfkeden doğmuş ya da ortaya çıkmıştır. ateş ve ışık dünyasından: ve aynı şekilde çalışma hayatı için de kendine bir yer seçebilir. Eğer Tanrı'nın sevgisi, enslerdeki özgür iradeyi Havva'nın sevgideki tohumunda boğmuş olsaydı (ki bu tohumda o [özgür irade] öfkeyle alevlenmişti), o zaman matristeki ateşli hareket durmuş olmalıydı. Artık yalnızca ve tek başına ışığın enslerinden hiçbir ruh ortaya çıkamaz.

12. Aynı zamanda dünyevi limusun yozlaşmış enleri de o zaman yok olmuş olmalı.

şu anda olamayacak olan ateşle yargılanıyor; yeni yenilenmenin hareketi, ilahi tatlılığın açılması veya tam olarak açıklanması ve ateşin üstesinden gelinmesi için, yani. Tanrı'nın öfkesinin yalnızca İsa adına ait olduğu ortaya çıktı.

13. Kendini birleştiren Söz, ateş kılıcı olmadan [yapmıştı], yani. Kerubi ve ateş kılıcını sevgiyle yenmesi gereken İsa'nın içinden. Böylece İsa adı ateş kılıcında saklıydı ve Tanrı onun içinde hareket edip aynı şeyi ortaya koyana kadar ortaya çıkmamıştı.

14. Böylece, Havva'nın hayal gücüyle şehvete soktuğu Yılanın üstü kapalı ensleri tamamen bir kenara atılmalıdır; çünkü Kabil'de, Tanrı'nın krallığını miras alamayan öldürücü görüntü [ya da Yılanın kötü, yozlaşmış doğası ve mülkiyeti] açıkça görülüyordu. Fakat tam tersine, vaat edilen Sözdeki Antlaşmanın işareti, özgür iradede ve ruhun [vaat edilen lütuf Antlaşmasının] içine girmesi gereken, ruhun göksel kayboluşlarındaydı.

15. Her ne kadar Yılanın ens'inin reddedilmesi gerekse de (Havva'nın tüm çocuklarında olması gerektiği gibi), yine de göksel dünyanın bir kısmı, bir olasılık olarak, Söz'ün Antlaşması'nda, kaybolmuş ens'lerde gizli olarak yatıyordu. yeni yenilenmeye. Bu nedenle, öldürücü ruh onu ikna ettiğinde Tanrı, Kabil'e, Günahı yönet dedi.

16. Nereden? O yapamadı! Ama neden yapamadı? Yılanın arzusu onu tuttu ve kardeşini öldürmeye sürükledi: Neden? Özgür irade kendisini Yılan'ın onu esir tutan ensine teslim etmişti.

17. Şimdi akıl diyor ki, Tanrı öyle isterdi, yoksa iradesini geri çevirmiş olurdu. Hayır. Gerçekten de Tanrı'nın, özgür iradeyi esir alan Yılan'ın ensindeki öfkesi buna sahip olacaktı. Ama yine de Tanrı'nın sevgisi onda şunu söylüyordu: Günahı, yani Yılanın gazabını ve öfkesini yönet ve onun gücüne ve hakimiyetine sahip olmasına izin verme.

18. Ve burada, Tanrı'nın sevgisinin ve öfkesinin nasıl sürekli bir çekişme içinde olduğunu haklı olarak biliyoruz, anlayın ki, Tanrı'da tezahür eden Söz'de

dünyanın limusunda ve dünyanın dışında insan mülkiyetinin ensinde. Çünkü öfkeli şeytan tarafından kışkırtılır ve yönlendirilir ve sürekli olarak aşıkları yutmayı ve öfkelilerdeki bu krallığı ele geçirmeyi arzular.

19. Kızgınlar erkeğe sahip olmayı arzular; çünkü onun kralı Lucifer'dedir. Aşıklar da ona sahip olmak isterler; çünkü onun kralı Mesih'tedir. Ve bu nedenle Mesih, insani sevenleri ölüme ve öfkelenenlere getirmeli ve başka bir İlkeyi açmalıdır, yani. başka bir krallık; ve Prens Lucifer'i kendi öfkesiyle bırak çünkü özgür iradesi onu seçmişti.

20. Böylece Kabil'deki özgür irade de sahte olanı seçmiştir; şeytanın iradesi. Ama siz diyorsunuz ki, o zaman cinayet vasiyeti tamamen reddedildi mi? Kendini reddetti; ama eğer özgür irade aşıklarda yeniden doğmuş olsaydı, evet cinayetten sonra bile yeniden doğardı: Öyle olsun ya da olmasın bunu Tanrı'nın yargısına bırakıyoruz; Musa'daki metni görmek ona bunu veriyor. çaresizlik içinde bir isim taşıyordu. Çünkü İsa isminin açıklandığı Söz, sevgiyle tutuklanan doğru olanları değil, zavallı, kayıp günahkarları tövbeye çağırmak için verildi; İsa'nın dediği gibi.

21. Kabil, günah işleyen ilk yozlaşmış Adem'in bir örneğiydi ve Habil, ikinci Adem olan Mesih'in bir örneğiydi. bakire çocuğun; Çünkü kötülük ve iyilik ağacı Adem'de başladı. Ve böylece meyve de aynı şekilde hemen ortaya çıktı; Mesih'in çocukları ve şeytanın ve Yılanın çocukları.

22. Şimdi mantık şunu söylüyor: O zaman Kabil tamamen Yılan'ın ens'ini Tanrı'nın öfkesiyle mi tasarladı ve lanetlenmeye mahkum edildi mi? Hayır. O, Adem'in ruhunun ve bedeninin enslerinden [tasarlanmıştır]; Havva'nın bedeninin tohumu ve enleri de öyle; ama Havva'nın matrisindeki canavar ekilen tohumu çevreliyordu; ve onu baştan çıkaran ve kandıran da buydu; fakat Misakın işareti (ve amacı) ruhun ve bedeninin eninde saklıydı. Çünkü Adem ile Havva'nın soyunun enleri göksel kayboluştan [limustan] ve sonra da dünyevi uyanmış limustandı; ama tıpkı bir melek olan şeytanın durumu gibi, Yılanın ve şeytanın iradesi de evi ele geçirdi; ama karanlık dünyanın iradesi onun içindeki evi ele geçirdi ve üstünlük sağladı: aynı şey burada, Kabil'de de geçerliydi.

23. Ama siz şunu soruyorsunuz: Bu nasıl oldu? Adem ile Havva'nın iradesindeki güzel çocuk, onların düşüşten önce ve sonra arzularının ne olduğunu işit ve gör: Havva'nın bütünüyle ve yalnızca düşünceli olduğunu gördüğümüz gibi, onlar dünyevi krallığı arzuluyorlardı; çünkü Kabil'i doğurduğunda şöyle dedi: Rab [olacak olan] bir adam buldum (Yaratılış iv. I). Onun Yılan'ı hem ezip hem de kıran kişi olduğunu düşünüyordu; dünyevi krallığı alıp ona sahip olmalı ve şeytanı kovmalı; sahte dünyevi iradesine göre ölmesi ve kutsal bir vasiyetle yeniden doğması gerektiğini düşünmedi. Ve kendi tohumuna da böyle bir vasiyet getirdi; ve Adem de aynısını yaptı.

24. Ve böylece artık nefsin zatındaki irade ortaya çıktı: Ağaç kendisinden bir dal çıkardı. Çünkü Kabil'in arzusu yalnızca kendisinin yeryüzünün efendisi olabilmesiydi; Habil'in Tanrı'nın gözünde kendisinden daha makbul olduğunu gördüğünden; içindeki özgür hayvani irade Habil'i öldürecek kadar yükseldi; çünkü Kabil'in amacı ve çabası yalnızca dış dünyayla ilgiliydi; orada hükmetmek, efendi ve efendi olmak; ama Habil Tanrı'nın sevgisini aradı.

25. Dolayısıyla yeryüzünde henüz böyle iki Kilise vardır; yalnızca dünyevi zevki, gücü, onuru ve dış tanrı Mammon ve Mausim'i arayan (bkz. Bölüm 36, 32) ve Yılanın çocuğunu orada barındırır. Diğer, bakire çocuğu ve Tanrı'nın krallığını arayan ve Kabil'in Habil'e yaptığı gibi, Kabil Kilisesi tarafından zulmedilmeye, aşağılanmaya, kınanmaya ve öldürülmeye katlanmak zorunda olan.

26. Çünkü Şeytan, Yılanın çocuğunda sürekli olarak bu dünyanın prensi olacaktır; ve eğer bakirenin çocuğu (Yılan'ın başını yaralayan) Yılanın çocuğunda açıkça görülmezse, o zaman şeytan, Kabil'in başına geldiği gibi, ruhun evinde prens ve ev sahibi olur ve öyle kalır.

27. Ve sadece temeli doğru anlayın: Bu dünyanın doğuşunda iki krallık açıkça ortaya çıkar; Tanrı'nın Mesih'teki Sevgi Krallığı ve Tanrı'nın öfkесinin Lucifer'deki krallığı: bu iki krallık tüm yaratıklarda çekişme ve çekişme içindedir, çünkü tüm ruhların kökeni yarışmanın içindedir ve ateşin savaşında ışık tezahür eder. . Ateş, ışığın nedenidir: Tanrı'nın öfkесi, Tanrı'nın bir kez olsun İsa adıyla en derin sevgisine yönelmesinin ve böylece öfkeyi yenmesinin nedenidir.

28. Şimdi eğer özgür irade öfkeye uyum sağlarsa sevgi ne yapabilir? Ya da özgür irade sevgiyi doğurur ve öfkeyi yok ederse, öfke ona karşı ne yapabilir? Hareketsiz kalıp yapılmasına katlanmamalı mı; her ne kadar ona karşı çıksa ve öfkelense de, aşk onu tamamen delip geçer ve onu neşeye dönüştürür. Ateş, ışığın kökü olduğu gibi, öfke de sevginin köküdür; ama özgür iradede kendini istediği gibi yapan anlayış vardır.

29. Yeryüzünde, Söz'ün ensindeki özgür iradenin kendisini taş, metal ve toprak yaptığını görmüyor musun? Taşlar ve toprak özgür irade değildir; ama özgür irade kendini böyle bir ens'e sokmuştur ve kayganlığı ve hareketi yoluyla ens'i bir sıkışma veya pıhtılaşma durumuna sokmuştur; orada, biçimlendirilmiş ve tezahür etmiş Söz'de özgür iradeden başka yaratıcı yoktu: gerçekten de yeterince harikalar görebilirsin.

30. Solucanlar, kurbağalar, örümcekler ve diğer vahşi, zehirli ve korkunç hayvanlar gibi mantıksız yaratıklara bakın; eğer ölmediyseniz, bazılarını gerçekten de göreceksiniz. Ama diyorsunuz ki Allah öyle yaratmış. Evet doğru! aşk ve öfkedeki arzusu, hareketle enleri yığmış ve her ens'i özgür iradeye göre bir biçime sıkıştırmıştır. Orada, Söz'deki özgür iradeden başka yaratıcı yoktu.

31. Söz'deki arzu, özgür iradeyi bir ens'e sokan Fiat'tı. Böylece aynı tezahür eden Söz henüz her şeyde mevcuttur ve Fiat'a sahiptir, yani. Kendinde arzu: Her şeydeki hür irade kendini bir ruha tanıttığı gibi, Fiat da her şeyi şekillendirir ve imzalar. Her kök kendisinden kendine benzer bir dal çıkarır; ancak dal veya filiz doğup kökün ens'inde başlangıcını aldığı anda, ens o zaman öyle bir dal haline gelir ki kök o anda hem üstün olan tarafından hem de gücü ve özgür iradesiyle kavranır. ve aşağı takımyıldız.

32. Aynısı insanda da anlaşılmalıdır. İrade, tohumda olduğu gibi, yani anne ve babanın arzusu o zaman olduğu gibi (yıldızlardan ve elementlerden gelen diğer tesirlerle birlikte), evet çoğu zaman şeytanın saldırılarından ve imalarından, hatta böyle bir tohumun ensinde ruh oluşur; bazen bir melek, eğer ebeveynler kutsal arzudaysa [veya aşılansın Sözün gerçek inancında]; bazen de bir canavar, bir yılan ve şeytanın görüntüsü, her ikisi de

ruhun ve dış bedeninin enlerine göre.

33. Tezahür eden Söz'ün gücü, kendi iradesine göre, ens'teki arzuya göre kendi içinde her şeye, her şeye verir; çünkü ens'teki arzu sözcüğü oluşturan şeydir, yani. hayatın sesi; Yazıldığı gibi, halk nasılsa, onların da öyle bir Tanrısı vardır; kutsal olanla birlikte kutsalsın, sapkın olanla birlikte sapkınsın. Bu, Fiat'ta ifade edilen Söz ile ilgili olarak tamamen anlaşılmalıdır, yani. doğanın arzusunda. Ve bu nedenle Tanrı, sevgisinin merkezinden insan suretine başka bir Söz benimsedi ve nişanladı; öyle ki, her ne kadar kötü bir özellikten doğmuş olsa da, özgür irade kendi benliğini inkar edecek ve ölmek için ölecek güce ve bilgiye sahiptir. bu kutsal Söz'de kendi özü; ve sonra Fiat, enslerden özgür iradeyle başka bir yeni yaratık doğurur ve oluşturur.

34. Bu olasılık tüm insanlarda mevcuttur, ancak Tanrı'nın çocuğunu yaratmak ya da biçimlendirmek artık yeni tanıtılan Söz'deki kutsal Fiat'a aittir, çünkü bu herhangi bir insanın kendi iradesine, tertip etmesine, koşmasına ve çalışmasına değil, Tanrı'nın iradesine bağlıdır. merhamet. Dilediğine merhamet eder, yani. yalnızca kendi özgür iradeleriyle onun lütfuyla kendi benlikleri için ölen ve kendilerini ona teslim edenlerin üzerine. Ve dilediğini katılaştırır, yani. Bencil Kabil'in yanında koşan ve Tanrı'nın krallığını kendi kötü niyetleriyle ele geçirmek isteyenler ve kendi istekleriyle ölmeyecek olanlar yalnızca onlar.

35. Şimdi Kutsal Yazı diyor ki, çömlekçinin bir parça kilden dilediğini yapacak gücü yoktur; onurlandırılacak bir gemi; ya da onurunu lekeleyecek bir gemi; yani Kelime'deki Fiat'ın onu öfke kabı haline getirmesi kötü ise nefsanî öfkelenen mi; Yoksa kutsal Fiat (kutsal Söz'de), kendisini Tanrı'nın sevgisine ve merhametine adayan ve kendi benliğine ölen bu iradeyi bir şeref aracı haline getirirse, bu yüzden mi kızacak? Potter'ın bu gücünün kiliyle hiçbir ilgisi yok, yani. (ens veya tohumla) dilediğini. Her tohum iyi ve yararlı olduğundan, onu ya öfkesini ya da sevgisini kullanmak için bir kap yapar.

36. Kutsal, Tanrı'nın gözünde yaşamın tatlı kokusudur ve kötü, öfkesindeki ölümün tatlı kokusudur; herkes onun ihtişamına girmeli,

ve onu övün; öfkesinin mülkiyetinde olan, kötülüğe iyi demesi gereken biri; diğeri ise iyiye iyi demesi gereken aşkının mülkiyetindedir. Çünkü iyiyle kötünün, ışıkla karanlığın, yaşamla ölümün farkının bilinmesi için böyle olması gerekir; çünkü eğer ölüm olmasaydı, o zaman yaşam kendini göstermezdi; ve eğer karanlık olmasaydı ışık kendi kendine tezahür etmezdi.

37. Ve bu nedenle sonsuz özgür irade kendisini karanlığa, acıya ve kaynağa tanıtmıştır; ve böylece karanlığın içinden ateşe ve ışığa, hatta sevinç krallığına; Böylece Hiçlik, Bir Şey'de bilinebilsin ve onun tersine bir oyunu olsun, böylece uçuşumun özgür iradesi uçuşumda kendini gösterebilsin, çünkü kötülük ve iyilik olmadan herhangi bir uçuşum olamaz. zemin veya temel].

38. Çünkü kötülük acıyı ve hareketi yaratır, iyilik ise öze ve güce neden olur; ve yine de her iki öz de yalnızca tek bir özdür; tıpkı ateş ve ışığın yalnızca tek bir öz olması gibi, aynı şekilde karanlık ve ışık da yalnızca tek bir özdür; ama kendisini iki güçlü ayrıma ayırır, ancak yine de muhtelif bir ayrım yoktur, çünkü biri diğerinde yaşar ve yine de diğerini anlamaz; biri diğerini inkar eder çünkü biri diğeri değildir.

39. Tanrı her şeyin içinde ikamet eder ve her şey Tanrı değildir ve ona ulaşmaz; ama özgür iradesinden bağımsız olarak kendini bırakan her şey onun mülkiyetine geçer: buna sahip olmalıdır, çünkü o daha az iradedir ve Hiç'e düşer; ve o Hiçliğin içindedir. Böylece teslim olmuş irade Hiçlik'te barınabilir ve orada Tanrı'nın merhameti vardır; çünkü o, Bir Şey'de tezahür edebilmek için Hiç'ten bir Şey'e sahip olacaktır ve bu nedenle, Kendi Hiç'ine düşen Bir Şey'e merhamet eder ve onu kendi Kendi Bir Şey'i olarak kendinde yapar; merhametli ruhuyla bizzat yönetir, yönlendirir ve hareket eder.

40. Ve çekişmeyle ileri geri sürüklenen sevgili kardeşlerim, değerli inci burada yatıyor; Eğer bilseydiniz çekişmeyi bırakır ve aklın aptal olduğunu söylediniz. Hiçbir benlik arayışı bunu elde etmez, ancak içten tövbe ve kendi kötü iradesinin azabı yoluyla içeri giren Tanrı'nın merhametine özgürce teslim olan irade: bu [irade] Tanrı'nın merhametine düşer ve kavrar [ve elde eder] doğru anlayış]. Ve bu olmadan yalnızca kendi kendine koşma, yürüme ve isteme vardır; ve yine de yalnızca Tanrı'nın iradesine özgürce teslim olan irade dışında hiçbir şey elde edemez.

merhamet.

41. Bunun çok mükemmel ve dikkate değer bir örneğini ve tipini, kutsallaştırılıp Tanrı'ya sunulmak üzere rahmi açan ilk doğumda görüyoruz; ve yine de gerçek yaşam sunusu, Habil, İshak ve Yakup'ta görebileceğimiz gibi, ikinci, yani yeni doğumdan itibaren ortaya çıkar. Kabil, İsmail ve Esav ilk doğanlardı, miras onlara aitti; ama kura ve merhamet Habil'in, İshak'ın ve Yakup'un üzerine düştü; çünkü ilk insanoğluna şeytan bulaşmış ve delirmişti.

Bu nedenle sunu ve yiyecek olarak ateşe verilmesi gerekir; ve teklifin dışında, yani. Tanrı'nın öfkesinin ateşinden, Tanrı'nın sevgisi merhametle açıkça ortaya çıktı; ve ilk Adem, Mesih'te ikincinin misafiriydi (hizmetçisiydi), çünkü ikincisi birinciyi kurtardı.

42. Şeytanın arzusu ve Yılanın hayvani ensi, Havva'nın matrisinde üstünlüğü ele geçirmiş ve arzunun ilk tohumunu ele geçirmişti. Şimdi, Tanrı'nın krallığı henüz ilk insana aitti, ama onun ihmali yüzünden onu kaybettiğine göre, ilk Adem'in ve aynı zamanda onun ilk tohumunun da yeryüzüne sunulması gerekiyordu.

kızgınlık.

43. Ve bu ilk tohumdan sonra Habil kutsal Antlaşma'da ortaya çıktı ve tatlı kanını günahkar tohum uğruna öfkeye sundu, öyle ki öfke alevini düşürsün ve ilk doğumun Tanrı'nın kanına nüfuz etmesine izin versin. ikincisi [ölüm yoluyla ve öfke yoluyla hayata.

44. İlk doğum, insandaki şeytanı simgeleyen bir katildir. İkincisi, birincinin (ya da onun için) sunusuydu, ilk Adem'deki öfke şeytanı ikincinin sunusuyla yatışın diye.

45. Kötüyü, kötü olduğu sürece Mesih'in sunusu olarak yücelteceğimizden veya kabul edeceğimizden değil; Şeytan, kötü mürettebatın çoğunu yutar: yalnızca, kötü günahkar, eğer din değiştirip (kötülüğünden dönerse) ikincinin [Adem'in] sunusu olarak kendisi için açık bir kapı yaptırır.

46. Ancak bazılarının yazdığına göre, Havva'da kendini parçalayan iki katlı bir tohum vardı; ens'lerden tamamen şeytani biri

Yılan ve diğeri, Antlaşma'daki Mesih'in enslerinden [ya da kadının vaat edilen soyundan] [hiçbir şey değildir]. Bunlar bu okulda hiç ABC öğrenmediler. Onlarda Gizem'in yalnızca rüya gören bir gölgesi ve kurgusu var, gerçek görüş yok. Böylece lütuf seçimini bunun üzerine kurarlar; ama çok yanılıyorlar; onlar sadece Yılanın öyle olmasını isteyen sözlerini söylüyorlar. Bunu şu şekilde gözlemleyin:

47. Adem'in tohumu için yalnızca bir limbus vardı ve Havva'nın tohumu için yalnızca bir matris vardı, ama ikisi de üç İlke'de yer alıyordu. İlkeler bugün de olduğu gibi birbirleriyle yarış içindeydi. İkinci Prensip, yani. Tanrı'nın krallığı ya da melek dünyası, ruhun tohumunda yok oldu ve Tanrı, yeni doğuma kadar tek, en kutsal Sözü'nü orada yeniden benimsedi.

48. Ve bu evlilik veya nişanlanma, Habil'in ens'inde olduğu gibi Kabil'in ens'inde de geçerliydi. Ama zorlu güreş çarkında, üç İlkenin mücadelesinde Kabil'in ens'i öfkeyle yakalandı ve Yılan'ın canavarıyla kaplandı. Öyle değil, sanki kınanmak için doğmuş gibi; ama özgür irade olasılığına da olsa, Adem'deki kendi kendine yeten, varsayılan ve kendine mal edilen hakkı bırakıp Tanrı'nın iradesiyle mi yaşayacağına, yoksa kendi başına mı yaşayacağına: Seçim bunun üzerine yapıldı.

49. Artık özgür iradenin nereye girdiğini Tanrı biliyor: Eğer kötülüğe ve benliğe girerse, o zaman Tanrı'nın öfkesi onu kınama seçiminde kurar veya onaylar; ama eğer Ahit Sözü'ne girerse, o zaman Tanrı onun cennetin çocuğu olduğunu onaylar. Ve işte bu söz, kendi anlamını ve uygulamasını burada buluyor: Dilediğime merhamet ederim, dilediğimi katılaştırırım. Allah, çocuklarını ana rahmindeki enlerde bile bilir; Henüz kendisinden yüz çevireceğini bildiği birine incisini ne amaçla verecektir? İncinin temeli aslında insandadır ama gizli ve kapalıdır; Eğer iradesini incinin içine taşısaydı inci kendisinde açılırdı.

50. Bütün insanlar tek bir tohumdan doğar; ama birinde kutsal ateş parlıyor, diğerindeyse kapalı duruyor ve Yılanın çamuru yüzünden parlamıyor.

51. Sen diyorsun ki: O halde Yılanın ensi, Allah'ın sevgisinden daha mı güçlüdür? Sana zaten cevap verdim, aşk ve öfke ortadadır

yarışma. Ens'in kendisini benimsediği yer; bunun yakalandığı ve doğrulandığı; yine de irade kötünden iyiye, iyiden kötüye gitmekte özgürdür; ve o yeryüzünde yaşadığı sürece her iki kapı da ona açıktır: çünkü özgür irade bağlı değildir: ama eğer bağlı olsaydı o zaman ona doğrulukla hiçbir hüküm verilemezdi. Ona ölüme kadar değil, hayata verilen kanunları ve talimatları vardır; ama eğer bunları ihlal ederse ve ihlale devam ederse, şimdi onun hakkında hüküm verilir; çünkü her hüküm [ya da kınama cümlesi] emrin çiğnenmesinden doğar.

52. Sen bunları tutamaz diyorsun, o da [ihlallere] sürükleniyor. Evet, çok doğru. Gerçek onu, kötülüğe sürüklenmeye katlanan, inançsız bir zavallı olduğu gerçeğiyle açıkça azarlamıyor mu? Doğruyu yapma yasası, sürekli bakan bir ayna gibi onun yaşamsal ışığındadır: O, kendisinin bir yalancı olduğunu ve şeytanın yolunda yürüdüğünü çok iyi görür ve bilir: Bu ona gerçeğin yolunu gösterir, ama özgür olan. irade onu reddeder; şu anda mahkûm edilmeye mahkumdur, ancak bu kulübede olduğu sürece iradesi özgürdür. Ama Tanrı'nın öfkesinin ağır bandı, şeytanın arzusunu çekerken, birçok kişiyi ölümün lanetine sürükler.

53. Akıl şunu söyler: Eğer bir insanın özgür iradesi varsa, o zaman Tanrı onun üzerinde her şeye kadir değildir, ona istediğini yaptıramaz. Özgür irade herhangi bir başlangıçtan gelmez, herhangi bir yerden herhangi bir şeye toplanmaz, alınmaz veya herhangi bir şey tarafından biçimlendirilmez. O, ilahi gücün Sözü'nden, Tanrı'nın sevgisinden ve öfkesinden kaynaklanan kendine özgü bir orijinaldir. Kendi iradesiyle koltuğunun merkezini oluşturur; ilk Prensipte kendini ateşe ve ışığa doğurur; onun doğru ve hakiki orijinali Hiçlik'tedir; burada Hiçlik vardır, yani. /_V [Üçgen eğik çizgi] (ya da bir insanın bunu açabileceği şekilde, A.O.V.) kendisini tefekkür için bir lubet'e sokar; ve lubet kendisini bir iradeye, iradeyi bir arzuya ve arzuyu bir maddeye dönüştürür.

54. Şimdi Ebedi Orijinal, yani. Allah, maddeye hakimdir; eğer (kendisinden ayrılan) lubet kendisini kötü bir varlığa sokmuşsa, o zaman o varlığı veya cevheri Prensibine göre yargılar. Hangi kaynak ve özellikte veya hangi durumda olursa olsun, ayrılan /_V'den yola çıkan lubet kendisini bir Prensip haline getirmiştir, orada uçurum ve tüm uçurumların nedeni olan evrensel ebedi özgür irade, onaylıyor ve hallediyor.

55. Dipsiz, kendisini byss'e sokan şeyi yargılar ve (kendisini iyi bir ens'e sokan) iyiyi iyiden ayırır, yani. ilahi aşka; ve kötülüğü (kendisini kötü bir duruma getirmiş, kötü bir ruhun ve iradenin merkezi haline getirip şekillendirmiş olan) onun gazabına ve öfkesine sürükler.

56. Kendisine ait olmayan bir şeyi nasıl yargılayabilir? Eğer Tanrı, yaratığın iradesinden kaynaklanmasaydı (ya da ortaya çıkmasaydı) nasıl yargılayacaktı? Daha doğrusu, iradesi ve işleyişi özgür olmayan, bağlı olan bir şey hakkında nasıl bir hüküm verilebilir?

57. İnsan ve melek iradesi, uçurumun hareketi ile ortaya çıkar (İlah bir kez kendi tefekkür ve duyumunda hareket ettiğinde ve hareket kendini ruhların başlangıcına soktuğunda) [insanların ve meleklerin iradesi ortaya çıktı bu başlangıçtan itibaren. Artık her başlangıç kendi sonuna gider; ve son, başlangıçtan öncekidir; ve başlangıcın kendisini tanıttığı başlangıcın sınavı vardır.

58. Şimdi Tanrı tüm başlangıçlardan öncedir ve başlangıçlar yoktur ve her başlangıç O'ndan kaynaklanır; aynı zamanda tüm başlangıçların sonudur. Artık tüm oluşmuş şeylerin ortası, başlangıçla son arasında duruyor; çünkü başlangıcıyla birlikte sonu yoluyla tekrar ortaya çıktığı yere girmesi gerekir.

59. O halde Tanrı'nın kıskanç bir Tanrı, yakıcı bir ateş ve aynı zamanda merhametli bir Tanrı olduğuna göre, her özgür irade, kendi merkeziyle birlikte kendi içinde doğmuş bir yargıca sahiptir; ya ilahi aşk ya da ilahi öfke; çünkü bir şey başladığında bir zamana girer, ama bu zamanın sonu kavrandığında, yani. sonsuzluğa aitse, o zaman kendi sonsuzluğunda [başlangıcında ve sonunda] bulunur, buradan kendisini bir sıkışmaya sokar, böylece sonsuzluğa doğrulanır.

60. Dolayısıyla özgür iradenin kendi içinde iyiye veya kötüye dair kendi yargısı vardır: Kendi içinde kendi yargısı vardır: İçinde Tanrı'nın sevgisi ve öfkesi vardır; biriktirdiği ve arzuladığı, kendi içinde oluşturduğu; ve bunu kendi lubetinde bir merkez haline getirerek yalnızca kendi benliğini oluşturur.

61. Çünkü böylece dünya da aynı şekilde orijinaline, yani iki ebedi İlkenin özgür iradesine sahiptir; her ikisi de karanlık ateş yağından,

ve ayrıca ilahi ışıktan ateş yağından. Özgür irade kendisini Verbum Fiat'ta farklı ve çeşitli varlıklar halinde tanıttı; ve bu, ebedi hamileliğin olasılığına göre bile. Verbum Fiat'taki irade kendisini hamileliğin her yerinde tasarladığı için, böyle bir ens bile ortaya çıktı ve ens'ten onun ens'e göre ruhu ortaya çıktı, yani. İlkelerdeki Tanrı'nın ilhamından veya hareketinden [Nefes alma veya harekete geçme).

62. Ancak İlkelerin bir arada olduğu göz önüne alındığında, özgür iradede hiçbir şey birikmemiştir veya oluşmamıştır, ancak aynı şeyin içinde, ebedi hamileliğin doğasına ve gücüne göre, ışığa ve karanlığa göre bir iyilik ve bir kötülük vardır. .

63. Ama şimdi her ruh, önce merkezinin sıkışmasından özgür iradesiyle doğar ve doğumunun gerçekleşmesinden sonra özgürdür ve Tanrı'nın sevgisinden ya da öfkesinden kendi içine çekilebilir ve iradesini olduğu gibi sunabilir. memnun. Ama asıl önemli olan şudur: Ruhun kendisinden doğduğu anne (yani ens) olduğu için, ruhta da böyle bir lubet ortaya çıkar.

64. Artık ruhun anlayışı vardır, ens'in ise hiç anlayışı yoktur; onun da bir kanunu vardır; çünkü o, neyin kötü, neyin iyi, neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bilir. Ayrıca Allah, şehveti kırmak ve ışığın karanlığın yağmasına hükmetmesi anlayışıyla ona kanunlar vermiştir.

65. Şimdi eğer bunu yapmazsa ve lubet ile birlikte anlayışın dışına çıkarak kendi kendini yağlamaya doğru giderse, o zaman lubet veya şehvet kendini biriktirir yeni, sahte bir iradenin yeniden doğduğu bir maddeye dönüşür. Ve bu, Tanrı'nın ve ebedi doğanın önünde bir piçtir; çünkü o, sonsuz doğanın kanunundan ve hakkından değil, benlikten doğar. Ve bunun üzerine ebedi doğanın hükmü geçer; ve sonunda (ruhun merkezi tekrar başlangıca adım attığında) sonsuzluğun özgür iradesinden dışarı atılacaktır.

66. Bizi doğru anlayın: Adem'e üflenen ilk özgür irade iyiydi; aslında ikisi de Tanrı'nın sevgisindendi

ve öfke, yani. ebedi manevi doğanın, ebedi hamileliğin merkezinden; ama sonsuza dek ayakta kalabilmek ve var olabilmek için kendi kendini yönetecek ve yönetecek anlayışa sahipti.

67. Fakat şeytanın getirdiği kurnaz hastalık veya enfeksiyon, Adem'in dış bedeninin olduğu yerin enslerindeydi. Şeytan bu dünyevi ens'e arzusunu Yılan aracılığıyla getirdi, yani. Yılanın kurnaz ens'i tarafından, böylece lubet bedeninin ens'lerinde ortaya çıktı, ilham veren ruhun ilk özgür iradesi buraya girdi ve bedeninin lubet'ini üstlendi ve bu lubet'i bir madde arzusuna dahil etti.

68. Ve bu maddeden şimdi başka bir yeni kendi kendine yeten irade ortaya çıktı, yani. bir piç, sahte bir yılan çocuğu; ve bu piç, Adem başlangıçta Havva'sına, Havva da oğlu Kabil'e ve böylece bir adamdan diğerine çoğaldı. Böylece şimdi bu dünyevi bedende, Şeytan'ın arzusunu soktuğu ve bizi ayarttığı ve bizi sürekli olarak şehvetlendirdiği ve şeytani mülkün [yani. gurur, açgözlülük, kıskançlık ve öfke] böylece içimizdeki sahte piçe ima ettiği arzusu önemli ve esaslı hale gelebilsin; ondan böylesine fahişe ve şeytani yılan gibi bir tohum sürekli olarak doğuyor; ve aynı sahte ens'ten [veya tohumdan] bir şeytanın iradesi [doğuruldu].

69. Böylece şeytan insanın içine, bedenine ve ruhuna biner. Ama şimdi, Tanrı'nın Adem'e üflediği ilk özgür irade tüm insanlarda mevcuttur, çünkü o gerçek gerçek ruhtur, ateşin ve ışığın merkezidir, ilahi gücün ve her şeye kadirliğin bir kıvılcımdır, ancak tamamen kuşatılmış ve kuşatılmıştır. bu kötü tanıtılmış piçin büyüüne kapılmıştı.

70. Bu nedenle Tanrı yeniden [atfedilen, geri çağrılan veya gerçekten vaat edilen ruha söz vermiş] ve yeni Antlaşmasının amacını İsa adına ilahi kutsal güç Sözüne ışıklı ateşin mülkiyetine dahil etmiştir. (yani karanlıkta kaybolan, kaybolan göksel kutsal ens'lere), ilk özgür iradenin (şu anda fahişenin ve Yılanın çocuğunda tutsak olan) arzusunu vaat edilen Antlaşma'nın bu amacına dahil etmesi gerekir (O, Mesih'in insanlığında gerçekleştirdiği) ve ruhun özgür iradesinin arzusuyla, Mesih'in kutsal ens'ini (Onun (Mesih'in) Meryem'in tohumunda bizim kaybolan ens'lerimize dahil ettiği) kaybolan göksel ens'lerine yeniden dahil etmesi. Ve eğer bu gerçekleşirse, o zaman Mesih'in bu tanıtılan ens'inden, Yılanın piçinin sahte iradesini yok eden Mesih'in ruhu doğar.

etin içinde ve başını çiğniyor.

71. Şimdi mantık diyor ki, Tanrı Mesih'in bu kutsal yeni ens'ini dilediğine verir ve dilediği kişinin katılaşmasına ve Yılanın ens'inde tutsak kalmasına izin verir. Evet, çok doğru: O, Yılan'ın çocuğunun iradesine bu kutsal bilgiyi vermez; bunda başka bir ciddiyet daha var; çünkü benlik artık Tanrı'dan hiçbir şey alamaz.

72. Ancak eğer kutsal ens'i alacaksa özgür iradenin izlemesi gereken süreç budur: Kendisini Yılan'ın arzusundan (bencilliğinden ve bir şeyliğinden) kurtarıp Tanrı'nın arzusuna sarmalıdır.

merhamet; ve kendi içindeki bedensel arzusunun ölümcül, yıpratıcı bir düşmanı haline gelir: Benliğin bencil arzusunu tamamen terk etmeli ve ondan

ayrılmalıdır; ve açlığını bütünüyle ve yalnızca kendi bencil birliğinin çilesine sokar, sürekli ve isteyerek kendi kötülüğüne ve (bedeye, Yılanın çocuğuna yapışan) sahte arzusuna karşı ölmeyi arzular ve çabalar ve Mesih'in ensinde yeni bir ölümle dirilir. irade.

73. Yılanın enslerinden ayrılan ve Tanrı'nın merhametine açlık duyan bu arzu, Mesih'in enslerini kendi içine alır, bundan yeni bir irade doğar, bu da Yılanın başını etten zedeler, çünkü bu, Tanrı'nın yeni doğuşudur. Tanrı Mesih İsa'da.

74. Ama hiçbir iyiliği arzulayamazsın dersin bu doğru değildir. [Cevap veriyoruz:] Yılanın iradesine, doğru ebedi ruhunuzun sizi tutma iradesine yalnızca siz katlanırsınız; ve ruhun iradesiyle, Yılanın bedendeki iradesiyle fahişeyi oynayacaksınız; Tanrı'nın seçimi buradan doğar.

75. Tanrı, yalnızca Yılan'a (Babil putu ile) kur yapan ve ahlaksızlık yapan ve hâlâ beden ve Yılanın şehveti ve iradesiyle yaşayacak olan sahte fahişeyi bilir; ama yine de dıştan evlat edinilmiş bir çocuk olmak istiyor: Tanrı onun günahlarını dışa dönük bir sözle bağışlamalı, ama o yine de sahte şehvetiyle Yılanın ahlaksız sevgisine asılıp bağlanmayı istiyor. Bunu Allah yargılamayı seçer.

76. Çünkü Adem'e ilham edilen ve onun (ruhun) Adem'den miras aldığı özgür irade Lucifer'e bağlıdır; ve bu nedenle

Tanrı bunu Lucifer ile birlikte karanlığın krallığına doğrular; ama dış yaşamın bu döneminde lütuf kapısı ona hâlâ açık duruyor.

Yirmi Yedinci Bölüm

Kabil'in ve Habil'in adaklarından, Sahte
ve Hıristiyanlık Karşısı Kilise'den ve ayrıca
Gerçek Kutsal Kilise'den

DÜNYA İÇİN BİR BAKIŞ

1. BURADA yine bu iki kardeşin adaklarıyla ilgili perde Musa'nın önünde duruyor; bu nedenle Tanrı onların teklif etmesini istedi, halbuki barışma ve kefaret yalnızca Tanrı'nın merhametine yönelik samimi bir istekten, bir insanın kötü iradesinden ayrılıp uzaklaşması ve tövbe etmesi ve inancını tanıtmaları için Tanrı'ya dua ve yakarıştan ibarettir. ve Allah'ın rahmetine ümit bağlıyorum.

2. Gerçekten neden buhur sunduklarını bilmeleri gerekiyor; Tanrı bundan ne kadar zevk ve zevk aldı; Musa'nın bundan bir kez bile bahsetmediği ve bu, Tanrı'nın amacından kaynaklanmaktadır; ve yine de ne Azizlerin çocuklarına, ne de Musa'ya gizlenmiştir; ama gözlerinin önünde bir perde asılıdır.

3. İsrail (çoğunlukla kötü çocuklar olduklarını ve aynı zamanda putperest olduklarını, kısa sürede Altın Buzağı yaparak ortaya çıktıklarını görünce) sahte büyü nedeniyle bunu bilmeyebilir; ve ayrıca yalnızca kabilemizden olanlara yazacağız, ancak yine de yeterince basit ve anlaşılması kolay. Bunu gözlemleyin ve işaretleyin, böylece:

4. Ruhun hür iradesi hiçlik kadar incedir; ve her ne kadar bedeni içinde bir şeyle kuşatılmış olsa da, birikmiş veya tasavvur edilmiş bir şey, günahın aslı nedeniyle sahte, bozulmuş bir özdedir.

5. Şimdi eğer özgür irade arzusuyla Tanrı'ya yaklaşacaksa, o zaman kendi sahte olanından ayrılmalıdır ve eğer şimdi ayrılırsa o zaman çıplak ve acizdir, çünkü o yine ilk hiçlik içindedir: çünkü eğer Tanrı'ya gelecekse, o zaman sahte benliğiyle ölmeli ve onu terk etmelidir; ve eğer aynı şeyi terk ederse, o zaman ancak ve ancak bir hiç olarak kalır ve dolayısıyla gidemez, çalışamaz veya hareket edemez. Eğer gücünü gösterecekse, o zaman kendini hayal ettiği ve oluşturduğu bir şeyin içinde olmalıdır.

6. Bunun bir örneğini imanda görüyoruz. Eğer inanç etkili bir şekilde işe yarayacaksa, o zaman kendisini içinde çalışabileceği bir şeye dönüştürmeli (ya da hayal etmelidir); Tanrı'nın özgür iradesi kendisini içsel manevi dünyayla birlikte tasarlamıştır (ya da bir araya getirmiştir) ve aynı şekilde işler; ve iç dünyanın özgür iradesi kendisini dış dünyada tasarlamıştır ve aynı şekilde çalışır. Öyle ki, aslını da uçurumdan alan ruhun hür iradesi, tezahür etsin ve böylece Allah katında hareket edebilsin ve hareket edebilsin diye, kendisini bir şeye kitler.

7. O zaman Adem'in bedeninin yeryüzünün limusundan ve aynı zamanda kutsal cennetin limusundan çıktığını görünce, Adem'deki cennetin limusunun artık kaybolduğunu, burada özgür iradenin kendisini birleştirme (ya da kavrama) gücüne sahip olduğunu gördüm. kutsal bir biçime büründüler ve Tanrı'nın önünde hareket ettiler, çalıştılar, dua ettiler ve yakardılar, bu nedenle dünyanın meyvelerinden yakılan sunu sundular. Kabil gibi o da toprağın meyvesinden getirdi ve Habil de sürüsünün ilk yavrularını getirdi ve bunları ateşle tutuşturdular.

8. Ancak Musa'ninki gibi büyümlü bir ateşi anlayın, çünkü Musa da bunu beyan ediyor. Tanrı, Kabil'in değil, Habil'in sunusuna nezaketle baktı; yani, Tanrı'nın huzuruna sunular getirdiler ve ruhun özgür iradesi, duasıyla Tanrı'ya içtenlikle yönelmelidir. Bu nedenle, bir şeyde işe yaramak için, insanın yozlaşma evinden Tanrı'ya gittiğinde, bir özü [konusu veya anlamı] olacaktır; bu nedenle iradenin hayal gücü, sunu aracılığıyla kendisini güçlendirdi (ya da hayal etti) ve Tanrı, Ahit'in amacı doğrultusunda Habil'in sunusunu kutsal ateşle alevlendirdi; bu ateş, zamanı geldiğinde kendisini yeniden ruhun ateşinde tutuşturacaktır.

9. Bunda Habil'in ruhunun iradesi kendisini kutsal bir maddeye dönüştürdü ve aydınlanmış özgür ruhun iradesinin arzusuyla, Tanrı'nın özgür iradesinin önüne ve içine bastırıldı ve bu, şeytanın ve Yılanın iradesidir. akamadım; ve hatta Kabil'deki Yılanın ve şeytanın iradesi bunu çok iyi anlamıştı; Antlaşmanın amacının Habil'in arzusu ve duasındaki kutsal ateşte kendini gösterdiğini.

10. Ve bu nedenle o (şeytan), kendi (Habil'in) dünyevi limusuna göre Habil'in cesedini öldürecek; ta ki ondan böyle çocuklar doğmasın ve böylece o [şeytan] insandaki krallığını kaybedebilsin. Fakat Tanrı, Kabil'in sunusunu alevlendirmedir. Şimdi Musa

önüne bir perde çekiyor ve şöyle diyor: Tanrı, Kabil'in teklifine nezaketle bakmayacaktır.

11. Dışsal sununun alevlenmesi içsel ruhun bir simgesiydi. Çünkü özgür iradedeki ruhun ruhu (ışığın merkezine göre) Tanrı'nın aşk ateşiyle tutuşmuştu; ve beden (göksel kısmı da anlayın) hayal gücü, (lanet içinde saklı olan) dünyanın kutsal kısmının ateşiyle sunuda alevlendi. Ve orada ruhun özgür iradesi ve beden (göksel kısmının enlerindeki özgür irade kendisini bir maddeye dönüştürdü; ve böylece Tanrı'nın kutsallığının önüne çıktılar.

12. Ve burada Yılanın başı ilk kez zedelendi, çünkü bu, İsa'nın yeniden doğuşunun bir figürüydü. Habil o sırada Mesih'i bedene büründürmemişti, ama aslında Ahit'in amacı doğrultusunda Yehova'nın ruhuyla giymişti. İçinde İsa'nın adı (bir yenileyici olarak) Tanrı'da saklı duruyordu; bu, [Antlaşma'nın] bu amacı doğrultusunda zamanın doluluğunda hareket edecek ve kendini gösterecek ve göksel kısmın kaybolan ens'lerine göksel bir kutsal ens sokacaktı. ve onu İsa'nın açılmış gücüyle yeniden hayata döndürün.

13. Eğer bir adam sunuları doğru ve temel olarak anlayacaksa, sunuların nereden oluştuğunu ve ateşte, ateşten çıkan tutuşturmayla kendisini neyin ayırdığını göz önünde bulundurmalıdır. tutuşturulmuş sunudan. çünkü tutuşturmada 1. Ateşe giden odundan başka hiçbir şey görülmez veya algılanmaz. 2. Teklif meselesi. 3. Ateş ve ışık. 4. Yanan odunlardan ve sunulardan çıkan ateşin dumanı. Bütün bunlar, iman ve ilahî arzu olmadan, mekruhtur ve aslında Allah katında hiçbir şey değildir ve Allah'ın kapısına ulaşamaz.

14. Ama eğer insan inancının arzusunu oraya getirirse, o zaman özgür iradesini buna bırakır ve böylece, (burada tanıtılan günahkar iğrençliğin özgür iradesinin yandığı ve yok ettiği ateş) bir araçla Tanrı'nın iradesine baskı yapar. sonsuz özgür irade. Şimdi bunun nasıl etkilendiğini ve gerçekleştiğini aşağıdaki şekilde anlayın:

15. Tanrı'nın hayal gücü veya lubet, insanlığın özgür esinli iradesiyle buluşuyor ve insanın özgür iradesi İlahiyat'la buluşuyor: işte şimdi kavuşum.

16. Ama şimdi insanın özgür iradesi günahkar hale gelmiştir ve Tanrı'nın özgür iradesi (insanın özgür iradesinin ilhamını ilk kez buradan aldığı yer) kutsal ve saftır. Henüz insanın özgür iradesi, Tanrı'nın önünde saf olmadığı sürece, Tanrı'nın iradesine baskı yapamaz.

17. Ancak Tanrı'nın, karşılıksız lütfuyla, övgüsünün zevki ve uyumu için onu kendi içine alacağına göre, Tanrı'nın ikinci ateşe göre kendisini sonsuz doğanın merkezine taşımasından başka yol ya da çare yoktur. Prensip, yani. kutsal ateşe göre ve insanın özgür iradesinin öfkesini ve kibirini alevlendiren şeyi yutun; ve ölümün azabıyla onu yok edin, yani. Öyle ki, insan iradesi Tanrı'nın iradesi karşısında saf olsun ve böylece Tanrı'nın sevgisine girsin. Ve, bu nedenle, Tanrı'nın sevgi-arzusu, Habil ve Musa'nın sunusunu alevlendirdi; böylece kutsal ve sevgi ateşi, Baba'nın mülkü içindeki ebedi doğanın öfke ateşi içinde, insanın özgür ruhunun iradesindeki türbayı yutup yok edebilsin.

18. Ancak buna dünyevi bir sunu olması gerektiği şu şekilde anlaşılmalıdır: İnsan bedeninin bir kısmı yeryüzünün limusudur, diğer kısmı ise cennetin limusudur; ve bu bedene özgür irade ilham edilmiştir ve beden ve ruh yalnızca tek bir insandır.

19. Ama sonbaharda Yılan'ın dünyeviliği ve sahte kurnazlığı (şeytanın arzusunun imaları yoluyla) insanın bedeninde uyanmış ve böylece dünyevi hayvani mülk onun ens'inde üstünlük sağlamış ve hakkını yutmuştur. İnsan iradesi hayvani mülkiyettedir, yani onu esir almıştı, bunun üzerine yeryüzünün limusundan olan dünyevi iradenin de ateşe sunulması gerekiyordu.

20. Çünkü dünyanın limus'u topraktan yeniden doğacak; ama onu bir adak olarak sunmak için aynı zamanda onun benzeri bir dünyevi element ateşinde de sunulması gerekir; öyle ki, göksel bir ateş ile dünyevi bir elemental ateş bir arada olsun; ve sunumdaki her irade sırasıyla kendi anlayışı ve kapasitesi için bir yer bulabilir, yani. irade, bu dünyanın krallığından yeryüzünün dünyevi limusundan ve göksel irade de göksel limustan çıkmıştır, yani. Verbum Domini'nin [Rab'bin Sözü'nün ufuk açıcı ve merkezi sevgisine ilişkin] ens'lerinden; Özgür iradenin her mülkü sunuya ve sunudan da kefaretin bulunduğu ateşe gitti.

21. Yılan-Stroyer'a dokunan Vaat Antlaşması, kendisini kutsal ateşle gösterdi; bu kutsal ateş, elemental ateşi tutuşturdu; çünkü kutsal ateş, elemental insanı yeryüzünün limusundan uyandıracak ve ölümden diriltecektir; ve (aslını zamandan almış olan) kutsal ateşte insan, Diriliş'te temizlenecek ve yargılanacaktır; Gerçekten ilk önce öfke ateşinden geçmesi gereken kişi, ancak kutsal ateşin gücü ve kudreti onu öfke ateşinden geçirecek ve onun (Yılan'ın ve şeytanın ens'inde [içinde] yer alan) günahın getirdiği iğrençliğini temizleyecek ve temizleyecektir. Öyle ki, dünyanın limusu artık dünyevi değil, ateşte kalan saf, saf altın gibi olsun.

22. Böylece dünyevi insan, Dirilişte, sunuların bir örneği olduğu ateş aracılığıyla arınacak, ancak yine de ruh bakımından gerçekten güçleriyle varlığını sürdürdüler. Ancak beden ölmeli ve gerçek bedensellik ve yenilenme, insanlığa girişi ve insanlığa tezahürü ile göksel olarak kaybolan limus'u yeniden açan Mesih'in açılmış bedeninde ortaya çıkmalı (veya yeniden doğmaya başlamalıdır). Adem ile Havva'da ortadan kaybolan (ya da solup giden) insan ens'i.

23. O halde bizi doğru anlayın: Habil ve Musa hayvanların yağlarını sundular ve bunu kutsal ateşle tutuşturdular; bu ateş ilk kez Tanrı tarafından tutuşturuldu; çünkü hayvani mülkiyet, yeryüzünün limusunun dışsal dünyevi insanında açıkça ortaya çıktı. Dünyanın insani limus'u bir canavara dönüşmüştü ve üstelik günahkâr ve kötüydü, Yılan'ın zehriyle ve kurnaz kurnazlığıyla doluydu.

24. Özgür irade, Yılan'ın zanaatında ve şeytanın arzusunda kendini birleştirdi; ve bedeninin eninde arzuya benzer bir şekil oluşturdu; bunun üzerine beden, Tanrı'nın gözünde bir canavardan daha kibirliydi.

25. Fakat göksel ens'in dünyevi mülkte gizli ve kapalı yattığını gören Tanrı, heykelin tamamını tamamen terk etmez; Habil ve Musa, sundukları sunulardan Tanrı'nın ruhuna uygun olarak bunu anladılar. Ve bu nedenle yağı teklif ettiler. hayvanların yağı ve diğer dünyevi iyi meyveler; öyle ki, yeryüzünün limusundan yaratılan ve ölümden dirilecek olan gerçek insanın arzusu, ateşteki sunuların tutuşturulmasıyla, kendini verebileceği ve hayal edebileceği madde; ve böylece

kutsal ateşin mülkü olarak, kadının soyuna ilişkin [vaadi] yerine getirilip gerçekleşene kadar, Tanrı'nın önünde figürde duran Antlaşma'nın amacına kendi iradesiyle girebilir.

26. İsa'nın sevgili ve kıymetli ismi bu tohumda Yehova'dan açıldı ve insanlıkta kaybolan enslerdeki göksel yaşamı yeniden uyandırdı ve Mesih'in Kişiliğindeki tüm bu sureti öfke ateşine sundu. Baba'nın sevgisi ve insan yaşamında yeniden canlanan ve alevlenen kutsal aşk ateşiyle, öfkeyi tamamen ortadan kaldırdı, yani. Babanın tezahürünün ebedi doğasının ateşi aracılığıyla ve öfke ateşini sevgi ateşine dönüştürdü. Ve bu, sunuda bu şekilde önceden şekillenmişti; çünkü aşk ateşi sunuyu alevlendirdi ve

sunuda hem dünyanın hem de insanın özgür iradesinin laneti vardı; ve sunu sunulduğunda, bu bir günah sunusuydu ve bu sayede insan ruhunun özgür iradesi Tanrı'nın önünde yatırıldı [uzlaştırıldı].

27. Şimdi eğer günah uzlaştırılacak ve yatırılacaksa, o zaman öfkeye maruz bırakılmalıdır, yani. Tanrı'nın yargısına, Kerubi'nin kılıcına girsin ki, o da aynısını kesebilsin, ki bu da Tanrı'nın öfkesinin kılıcıdır: ve eğer o zaman insan tamamen günahkâr olursa ve tümüyle öfke ateşine yatkın olursa, o zaman Tanrı, öfke ateşinde tutulan insan iradesinin aşk ateşinde kefarete edilebilmesi için (öfke ateşinin lanetin içinde gizlendiği) günah sunusunu kutsal ateşle tutuşturur.

28. Çünkü tentür pirinç ve demiri renklendirip altına çevirdiği gibi, Tanrı'nın sevgi ateşi de canın sunudaki arzusunu renklendirir. Böylece, insana tamamen saf ve lekesiz olarak ilham edilen insan ruhunun özgür iradesi, Tanrı'nın merhametine girebilmesi için Tanrı'nın önünde renklendirilmiş ve yeniden arıtılmıştır. Çünkü merhamet aşk ateşinde saklıydı, yani. Antlaşmanın amacı doğrultusunda, Tanrı'da İsa adına; Burada, Antlaşma ve Tanrı'nın öfkesi uzlaştırıldı ve sunuda kefarete edildi, öfkeyi yakan alevler bırakıldı ve ruhun özgür iradesinin bu öfkenin içinden tamamen geçmesine izin verildi.

29. Ancak sunuya gelince; Odun, ateş, ışık ve dumanla ilgili olarak bunu şu şekilde anlayın: Habil, Musa'nın da benzerini yani onların yağını yaptığı gibi, şüphesiz kendi sürüsünden koyun veya öküz sundu; şimdi dış taraftaki sunu (yani odun ve duman)

mesele dünyeviydi; ve insan da dış beden açısından dünyeviydi; Lanet, hem insanda hem de sunuda, dünyevi yaşamda yatıyordu.

30. Ama sunu tutuşturulduğunda bu ruhsaldı; çünkü odundan ateş çıkıyordu ve sunuyu alıp onu tüketiyordu; veremden önce ateşten duman, ardından ışık çıktı. Bu, hem insanın hem de Tanrı'nın hayal gücünün bir sıkışma veya birleşme olarak içine girdiği şekildi.

31. Alevlenen yakıcı ateşte öfkeli Baba'nın arzusu vardı; yani. ebedi doğanın ateşinin geçici ateşle birleşimi; ebedi olan büyülüdür ve zamansal olan büyü'nün özü ve maddesidir, yani. alımı [Ya da toplanması].

Ve tutuşmuş ışıktaki, aynı zamanda büyü, bir irade kadar incelikli olan ve aynı zamanda tutuşmuş ışıktaki kendini eriten kutsal aşk ateşi vardı; ve bir elementel kükürt ve cıva olan ilerleyen dumanda, yani. Bedenin insan gücüne, doğanın zahiri ruhuna işaret eden kalitede, kokuda veya tatta bir hayat da ortaya çıktı.

32. Sunudan, ateş ve ışıktan çıkan bu güçte, Baba ve Oğul'dan çıkan Tanrı'nın ruhu, insan inancının arzusunun birikiminde kendisini topladı ve böylece insan inancının arzusunu aldı. kendi içine; ve sunudan çıkan ateşin, ışığın ve gücün bir maddesi halinde kendini topladı; ve Tanrı Kuzusunun tüm dünyanın günahlarına karşılık olarak sunulacağı Ahit amacıyla onu Tanrı'nın öfke kapılarından kutsal sunağın üzerine getirdi.

33. Bu Tanrı Kuzusu için, yani. Mesih, sunulan bu sunuyu melekler dünyasının büyük sunağı üzerinde tamamlamalı, mükemmelleştirmeli ve tamamen kabul edilebilir kılmalıdır; öyle ki, bu, Tanrı'nın Kuzusu'nda, Mesih'te ve bu temsili sunuda insanoğlunda sunduğu sunuda insanlıkta temsil ettiği en derin sevgisinin Tanrı'ya sonsuz tatlı kokusu olsun.

34. İnsan sunusu, gerçek Kuzu'nun misafiri ve Tanrı'nın Mesih'teki sunusuydu. Ve şimdi sunuların olduğu yerde insanın ruhu da vardır; çünkü insanın ruhu zamana doğru ilerlemiş ve Tanrı'dan ayrılmış ve zamanla kendini kirletmiştir; bu nedenle gerekir

kirliliği bırakın ve Tanrı'ya sunulan bu sunu aracılığıyla yeniden içeri girin.

35. Ama girecekse, çıktığı gibi ve şekilde yapmalıdır; çünkü kendini sahte arzu ve şehvete sürükledi. Aynı şekilde, kendini yeniden bir üzüntüye ve dönüşüme geri dönmekle ve üzüntü veya tövbede de tekrar iman denilen ilahi bir arzuya tanıtmak zorundadır.

36. Ancak ilahi arzuyu kavrayabilmek veya ona tutunabilmek için imanı veya inanma arzusunu bir sunu haline getirdi; ve sunudaki inanma arzusunu öyle bir araya getirip bir öze ya da öze dönüştürdü ki, iman da esas haline gelebilsin; ve iman bu esas, zamanla kendisini iman esasında açacak ve içine insani cevheri getirecek olan Tanrı'nın kutsal ateşini aldı; ve aynı zamanda onu Allah'ın gazabıyla kendinde ortaya çıkar ve onu kendinde bir aşk ateşine dönüştür; Çünkü sunudaki tüm dua sözleri de iman özüne dahil edilmişti.

37. Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle biçimlendirilip bir araya getirilip bir maddeye dönüştürüldüğü gibi, aynı şekilde Habil'in ve İsrail'in sunudaki duasının sözleri de şekillenip madde haline getirildi, yani. bozulmaz bir öze. Bu özde, Tanrı'nın Oğlu Mesih, zamanın doluluğunda Antlaşma'dan ayrıldı ve insan özüyle birlikte aynı özü ona aldı ve kudretli bir Şampiyon ve kudretli bir Fatih olarak ölümün ve krallığın krallığını yok etti. şeytan.

38. Ve bu inancın özüne, Mesih'in tüm çocuklarına ve üyelerine ruhunda, dünya üzerinde, evet, şeytanın ve ölümün krallığı üzerinde yargı verilmiştir; böylece onların eserlerini yok edip boşa çıkarmak ve kraliyet tahtına sahip olmak.

39. Bu, Habil'in gerçek sunusuydu, çünkü Ahit'in amacı olan kutsal aşk ateşinin ruhu onda açılmıştı ve o bunu anlamıştı. Ve bu nedenle, iman arzusunun Tanrı'nın önünde kabul edilmesini ve yeni nesil için somut hale getirilmesini teklif etti; çünkü o Yılan Başboş'un vaadini gördü ve ona inancının arzusunu aşıladı; ve inancının, ruhunun ve yaşamının vaat edilen Yılan Stroyer'da pekiştirilmesini arzuladı. O, Tanrı'nın huzurunda kabul edilmeyi çok isterdi; ona bahşedildiği gibi, Tanrı'nın ateşi onun sunusunu alevlendirdi ve duasını aşk ateşinde kabul etti; ve tatlıda

Sununun tadı Tanrı'nın ruhu tarafından ışığın gücüyle kutsal bir maddeye getirildi ve haklı olarak şöyle deniyor: O'nun sunusu Tanrı'nın önünde kabul edilebilirdi.

40. Tek başına sunu bunu gerçekleştiremezdi, yalnızca sunuda vaat edilen Mesih'i düşünen veya ona tutunan, Antlaşma'yı kavrayan iman ve gerçek, çok değerli ve değerli sunu bunu gerçekleştirebilirdi. Etkileyin. Sunulan sunu yalnızca orada gerçekleştirilmiş ve icra edilmiş olanın bir figürüydü, tıpkı dışsal dünyanın yalnızca içsel manevi dünyanın bir figürü olması gibi, manevi dünya da kendisini bir figür ve öz olarak tanıtıyor ve kendisini orada görüyor, sanki bir figürdeymiş gibi. Ayna.

KAIN'İN SUNDUĞU

41. Kabil'in sunusuyla, tipi ve imajı Kabil olan manevi Babil fahişeliğindeki sözel Hristiyanlığı, yani Hristiyanları doğru bir şekilde anlıyoruz. Ve Kabil, sunuşunda yalnızca dış dünyayı, gücü ve hazzı aradığından ve dışarıdan evlat edinilip kabul edilen bir çocuk olacağından, Tanrı, onun kötü canavarının kabul edilmesine ve sunulmasına izin vermelidir; Yılanın ensindeki nefis ve batıl ile Allah'ın makbul çocuğu olmayı arzulamış; o, dünyanın efendisi olduğunu ve Habil'e ve onun soyuna hükmetmeyi düşünen, tövbekar ve gururlu bir adamdı. Ve yeryüzündeki Hristiyanlık karşıtı Kilise de aynen böyledir; aynı zamanda kiliseler ve sunaklar inşa eder, vaaz verir, şarkı söyler ve çınlar ve aynı şekilde Mesih'in miras olarak bıraktığı Antlaşma ve Ahit'te sunar ve böylece kendisini Mesih'in sunusu ile örter ve sunusu ne olursa olsun, dışarıdan kabul edilmiş ve evlat edinilmiş bir oğul olacaktır. Mesih'in Antlaşması ve Ahitinde kabul edilmez ve somutlaştırılmaz.

42. Bunun nedeni ve temeli şudur: İnsanlar sunuya yalnızca çok az ve çıplak bir şekilde bağımlıdır ve güvenirler ve sunuların günahı ortadan kaldırdığını öğretir ve Mesih'in Ahitlerinin günahı bağışladığını öğretir. Ancak Kabil'in sunusu Tanrı'nın önünde kabul edilebilir olduğu ve onun günahını ortadan kaldırdığı ve Kabil'in arzusunun ilahi öze ne kadar az dahil edildiği, böylece ilahi ateşin onun sunusunu tutuşturması ve inancının arzusunu bu sunuya dahil etmesi sağlandı. Sözlü [sözlü] Hristiyan âlemi, Mesih'in insanlığıyla sunduğu sunudan o kadar az keyif alıyor ki. Bundan keyif alan yalnızca bir Habil olsa gerek; Hristiyan unvanına sahip ağız yalnızca gerçek sununun dumanına ulaşır. Sadece olmalı

Yılanın ensinden ve bu dünyanın tüm kibrinden tamamen ve tamamen ayrılmayı arzulayan ve Mesih'in ölümünde Yılanı ve tüm boş iradeyi utandırmaya çalışan ve İsa'nın ölümünde dirilmeyi arzulayan doğru, aç, susuz, din değiştirmiş bir ruh. Tanrıya olan tüm teslimiyetten tamamen vazgeçmiş yeni bir irade.

43. Bu gerçek aç irade, Habil ile birlikte doğru bir şekilde sunar ve onun sunusu Mesih'in kutsal ateşine alınır ve Mesih'in insanlığında bir madde halinde biçimlendirilir (ya da toplanır). Ciddiyet ve güç olmalıdır; bu ciddiyet, Mesih'in Ahitindeki aşk ateşini harekete geçirir, böylece arzu içinde alevlenir; ve o zaman arzu gerçek bir doğru iman haline gelir, çünkü ilahi alım [İdrak, birikim veya oluşum] olmadan doğru iman olmaz.

44. İnsanın arzusu açlığını ciddi bir iç çekiş ve içe kapanma, teslimiyet ve kibirten ayrılma duasıyla Mesih'in sunumuna sunduğunda, o zaman bile ruhun arzusu, göksel esasta, Mesih'in insanlığında, yüksek sunakta gerçekleşir. Tanrı'nın kendisi bir madde haline gelir. Aç arzu, Tanrı'nın Sözünde, Mesih'in Ahitlerinde, göksel doğaüstü bir bedene dönüşür; ve bu beden, hayvani ölümlü insan değil, Tanrı'nın kendi meskenine götürdüğü, Tanrı'nın gerçek sunusudur.

45. Habil'in gerçek inancı yalnızca bu kutsal özde bulunur; bu olmadan yalnızca tarihsel olarak boyanmış ve sahte bir inanç, günahı ortadan kaldırmayan bir Kabil'in sunusu vardır: çünkü günah her zaman Tanrı'nın yargısına sunulmalıdır; doğdu ve Tanrı'nın kutsal aşk ateşi onu boğmalı ve temizlemeli, aksi takdirde bağışlanma olmaz. Onsuz ne teklif ne de

Antlaşma hiçbir işe yaramaz; ayrıca kiliseye gitmek, şarkı söylemek ya da dini gösteriler yapmak da buna ulaşmaz. Bunu yalnızca aç, Mesih'in kanı ve ölümündeki tek sunu yoluyla iman arzulayanlar yapar; burada arzu Mesih'in ölümünde kendi kişiliğine tamamen ölür ve Mesih'in dirilişinde gerçek bir imanla ortaya çıkar ve Hristiyanlık, gösterişli bir kutsallık gösterisi olarak değil, özünde, sözlerinde ve eserlerindedir.

46. Çünkü o, kendisini yalnızca Hristiyan olarak adlandıran (ya da yalnızca öyle adlandırılan) bir Hristiyan'dan henüz çok uzaktır, fakat o, insanlığını onda sunarak doğmuştur. Ne Antlaşma ne de yasalar Tanrı'nın önünde yeni bir yaratığın dışında hiçbir şeye yarar. Katedral yok, taş kilise yok,

toplantı evi ya da ikiyüzlülük ya da her ne denirse, Tanrı'nın krallığını miras alabilir, ancak yalnızca ve tek başına, Mesih'in sunusundaki canlandırıcı Söz aracılığıyla Cennetteki Vaat Antlaşması'ndan doğan yeni yenilenmenin gerçek yaşayan sunusunu miras alabilir.

47. Tanrı'nın sözünün öğretildiği ve alındığı tek yer Kutsal Ruh'un tapınağıdır; bu olmadan, Kabil, gurur ve kokuşmuş hırsyla dolu, parıltıya sahip taş kilisesiyle, Tanrı'nın sözünün dilinin, yani Babil'in büyük binasıyla dolu olur. Yazılı sözün bütünü karışmış ve çeşitli çekişmelere ve dillere bölünmüştür; burada harfler hakkında çekişme, hırıltı ve hırlamadan başka bir şey yoktur ve gerçek, gerçek, canlı, etkili ve güçlü bilgi yoktur.

48. Şimdi, Mesih'in yaşayan bilgisinin olduğu her yerde, aç ruhun dua yoluyla gerçek, kabul edilebilir kutsal sunuyu sunabileceği Tanrı'nın sunağı vardır; orada, Söz'deki duayı, açlığı içinde, esaslı bir imanla tanıştırabilir.

49. Bu, taş kiliseleri tamamen ortadan kaldıracağımız ve yerle bir edeceğimiz anlamına gelmiyor; ama biz, taş kiliseye [kalpte] getirilmesi gereken İsa'nın Tapınağını öğretiyoruz, yoksa taş kilisenin tüm işi yalnızca ikiyüzlü bir Hıristiyanlık karşıtı fahişelik, hem vaizin hem de vaizin Kabil'in sunusu olur. dinleyici: öyle ki, gerçek kapıdan, yani Mesih'ten, ruh ve güçle Mesih'in Tapınağı'na, taş kiliseye girmediği ya da en azından kendini oraya sabitleyip bağlamamaya karar vermedikçe, kimse diğerinden zerre kadar daha iyi olamaz. öyle ciddi bir arzuya kapılmıştır ki [yalnızca yaşamının iyileştirilmesi için iyi olanı alıp ona sıkı sıkıya sarılacaktır]. Aksi takdirde Cain kiliseye teklifte bulunur ve yine kardeşinin katili olarak çıkar.

50. Görünen o ki, taş kiliselerdeki adamlar, [sahte dumanlı Kabil benzeri öfkeden ve vaizlerin sözde gayretinden kaynaklanan] hakaretleri, sitemleri ve kınamaları [zihinlerinde] toplayıp biriktirdiklerinde, sonra hemen gelip Habil'i ve Mesih'in üyelerini öldürürler: bu ruhun deneyimle yüzlerce kez bulunduğu gibi; ve bu sadece İsa'nın Tapınağı uğruna.

51. Şimdi, eğer Kabil'in sunusunu doğru bir şekilde ele alırsak, o zaman onun iradesinin ve arzusunun özüne bakmalıyız, çünkü o da Tanrı'ya sunacak ve Tanrı tarafından kabul edilecektir. Ama o yalnızca kendi varlığını ve kendisiyle dolu benliğini seviyordu; onun amacı ve çabası bir olmak ya da olmak değildi.

yeni yaratık, böylece Tanrı ondan sunu olarak günahlarını kaldıracaktı, ama o yine de eski Kabil olarak kalacaktı; ve böylece Tanrı'ya teklifte bulunun ki kendisi de kabul edilsin: şeytan, bir melek şeklinde Tanrı'nın huzuruna çıktı.

52. Kabil, onun şeytani yılanı mülkünü bilmiyordu [Ya da kabul etmiyordu], zavallı ruh onunla büyülenmişti ve kendini Yılanın zekası ve gururuna yerleştirmişti; bu, Tanrı'nın dışsal olarak evlat edinilmiş bir çocuğu ve varisi, adak olacaktı. onun için uzlaşma sağlamalıdır; Aynı zamanda Mesih'in örtüsünü de üzerine alan Babil'in yaptığı gibi, Mesih çarmıhtaki tüm günahlarını üstlendi ve acı çekti, kendim için hiçbir şey satın alamıyorum veya yapamıyorum, işlerimin Tanrı'nın önünde hiçbir faydası yok, sadece inanmam gerekiyor Bunu Mesih yaptı ve bununla kendimi teselli ettim ve o zaman zaten tüm günahlarımdan aklandım ve beraat ettim.

53. Böylece Tanrı'nın huzuruna çıkar ve Oğlu'nda hesabı ve hesabı ödediği için Tanrı'ya şükreder ve Tapınakta Kabil ve Ferisi ile birlikte teklifte bulunur ve kendi içinde Kabil ile kardeş katili olarak kalır: ve bu Babil meyvesidir . Tıpkı Kabil'in bir pelerin ve örtü olarak kendisine sunulan sunuları alması gibi, onun yerine gelen Kilise de günahlarının ve sahte cinayetlerin örtüsü ve örtüsü olarak Mesih'in sunusunu üstlenir; ve onun öldürücü ruhunu örtüyor, böylece insanlar ona kutsal, dindar bir Hristiyan demeli.

54. Aziz Pavlus, "Yapmayacağımı yaparım" dediğinde, şimdi bunu yaparsam, ben değil, bedenimde yaşayan günah olur; ama şöyle diyor:

Şimdi zihnimle Tanrı'ya, ama bedenimle günah yasasına hizmet ediyorum. Aynı şekilde Kabil, zihnini nasıl ara vermeden bedenini günahkar iradesine ve arzusuna hükmetmesi ve hüküm sürmesi gerektiğini ve şehveti yok etmesi gerektiğini anlamayacaktır.

55. Aziz Pavlus, Habil'in göksel arzusundan, günahın nasıl bedende yok edilmesi ve zihne hakim olmaması gerektiğinden bahseder; Kabil'de, kardeşinin Tanrı'nın önünde kabul edildiğini ve kendisinin öyle olmadığını gördüğünde olduğu gibi. Daha sonra zihninde, gerçek tövbe ve dönüşümle sunuda mahvolması gereken öldürücü ruh yükseldi.

56. Böylece Babil de Mesih'in kisvesi altına girer ve aynı zamanda Tanrı'ya da sunar ve Mesih'in sunuşu için ona teşekkür eder; ama kendisi Cainical kardeşlerin katilinin zihninde gururla kalıyor.

açgözlülük, kıskançlık ve öfke, zulümde, savaşta ve çekişmede. Sunu ve dış örtü hakkında, sıyrılmasın diye kavga eder; ve [bu arada] dünyanın şişmanlığının hayvani sunularıyla kendini semiriyor ve hala Kabil canavarı olarak kalıyor ve aynı zamanda sürekli olarak Mesih'in organlarında Habil'i öldürüyor ve kendisini Mesih'in ölümüyle teselli ediyor: aynı sahte cinayet ruhu için bir örtü olsa gerek.

57. Kalp ve akıl yeni yaratıktan uzaktır. Kendini Mesih'in sunusuyla süsleyen ve Kabil'le birlikte sunan yalnızca eski Cainical kardeş katilidir; Habil'le birlikte orada burada saklanan Mesih'in çocukları dışında, tüm mezhepler arasında Hristiyanlıktan böyle ve daha iyi bir şey kalmadı.

58. Kabil'in Kilisesi yeryüzünde hiçbir zaman bu zamanda olduğundan daha güçlü ve baskın olmamıştı, oysa buna rağmen insanlar tüm ağızlarıyla ve büyük gösterişle haykırıyorlar: Hepiniz buraya gelin: Habil'in sunusunu Mesih'te bulduk. Evet sevgili Babil, gerçekten de İsa'nın gömleğini buldun; ama Kabil'e benzeyen yüreğinize bakın ve Habil'le birlikte yeni yaratıktan mı, yoksa sahte kardeş öldüren ruhtan mı sunu sunduğunuzu göreceksiniz. Meyvelerin nerede? sevgi ve doğruluk nerede? gerçek nerede? sabır ve uysallık nerede? Pavlus'la birlikte Tanrı'ya hizmet eden zihin nerede? Neredesin, seni yeryüzündeki güzel Hristiyan Kilisesi? şeytanın öldürücü ini olmadınız mı? Şimdi Hristiyan erdemlerinizi gösterin; Hem Kilise içinde hem de Kilise dışında çekişme ve cinayetle dolu değil misiniz? Kabil'in ağzının sunu hakkında gevezelik ettiği gibi, sizin ağzınız da yalnızca Tanrı'nın krallığı hakkında gevezelik ediyor, ama onun kalbi bir katildi.

59. Benzer şekilde insanlar, Mesih'in gömleğinin ve adaklarının taş evlerinde gevezelik ederler ve bu arada, bu gevezelik ve gevezelik içinde, Mesih'in çocuklarını öldürürler, onları kınayıp yargırlar ve tam bir yığın ve ekip oluştururlar. hepsi bağırان, hırlayan ve çatırdayan, sövüp sayan, yiyip bitiren kurtları; ve şeytanın bu şekilde hareket etmesi ve onlarla oyun oynaması dışında kimse avladıkları geyiklerin nerede olduğunu bilmiyor; öyle ki, Mesih'in gerçek sunusu örtülü ve gizli kalsın ve bu dünyada yalnızca bir sır olarak kalsın.

60. Çünkü biz Havva'nın zavallı çocukları burada, bu kulübede, Tanrı'nın öfkesindeki şeytanın ev sahipliği yaptığı garip bir yerde konaklıyoruz. Biz yaşıyoruz

şeytanın ruhumuza ve bedenimize bindiği ve bizi her zaman ayarttığı lanetli dünyada: dikkatli ve uyanık olmamız gerekiyordu ve hiçbir zaman güvende değildik: bu hem bedene hem de ruha mal olur.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Kabil'in Kardeşini Öldürmesiyle ilgili, yani.
Yeryüzündeki Gururlu, Kibirli, Hıristiyanlık Karşıtı,
ikiyüzlü Kilisenin; ve aynı zamanda bu Hıristiyanlık
Karşıtı Kilisenin altında gizlenen Gerçek
Hıristiyanlığın

1. Tanrı'nın öfkesindeki şeytan, sonsuz doğanın gazabıyla tahtını ve koltuğunu insan mülkiyetine soktuğunda ve içindeki öfkeli doğanın merkezini uyandırdığında, uyanmış olanlardan böyle bir arzu hemen ortaya çıktı. öfkenin insan ensindeki veya tohumundaki, çoğalmasındaki özelliği; Babel'in hangi özelliğinden, yani. Hıristiyanlık karşıtı Kilise doğmuş ve ortaya çıkmıştır.

2. Ve şimdi Tanrı, (Yılanın ens ve iradesinin veya arzusunun başını zedelemesi gereken) bu sahte mülkü Yılan Vahşileştirici'ye, Cennet'te ve Cennet'e doğru kaybolan insanın göksel ens'lerine dahil edip vaat ettiği için, bu bir vaat sözüdür. dünyevi insan için bir gizemdi ve çok gizli bir gizlilikti; aynı şekilde, kalbi ve arzusu yalnızca dış dünyaya yönelik olan, ikiyüzlülük ve kutsallık görünümündeki sahte Cainical Kilisesi de tüm bu zaman boyunca yükselmiş ve sanki Tanrı'ya sunulmuş gibi dışsal hakimiyete ve isme sahip olmuştur. Ancak gerçek, gerçek Hıristiyan Kilisesi, çok gizli bir Gizem olarak onun altında saklıdır ve Kainical Kilisesi tarafından bilinmemektedir.

3. Kabil Kilisesi kendini çok dindar bir şekilde ortaya koyuyor ve her tarafta yanıltıcı törenler ve gösterişli gösterişle parlıyor; onun kutsal, doğru ve iyi olduğunu ileri sürmek; aynı zamanda Mesih'in Antlaşması'nda da sunar; ama kalbi yalnızca parıldayan, yatıştırıcı, cesurca giyinmiş, Kabil cinayetleriyle, aşağılamalarla ve küfürlerle dolu, kınama ve gurur, açgözlülük ve yüksek fikirlilik nedeniyle kendi kendine spekülasyonla dolu bir fahişedir. Ancak Habil Kilisesi onun altında büyük bir sadelikle, hiçbir saygı ve itibar olmadan gizlenmiştir ve Kabil'in ışıltılı gösterisine atıfta bulunarak aptalca sayılmıştır; ve sadeliği içinde sürekli olarak Kabil tarafından öldürülür.

4. Şimdi mantık diyor ki, Tanrı Kabil'in Habil'i öldürmesine izin vermiş miydi? ve neden bugüne kadar Tanrı'nın çocukları katlediliyor, küçümseniyor, aşağılanıyor, kınanıyor, alay ediliyor,

Kabil tarafından küçümsendi ve sahte olduğu için haykırıldı, yani. onun nesilleri tarafından mı? Bunun bir nedeni şudur:

5. Prens Lucifer, bu dünyanın krallığında veya yerinde bir hiyerarşiydi (hatta Mesih'in onu bu dünyanın prensi olarak adlandırdığı gibi, yani Tanrı'nın öfkesindeki karanlığın krallığında) ve gururu uğruna dünyadan atılmıştı. ışık karanlığa.

6. Ama Tanrı'nın daha sonra başka bir prens yarattığını görünce, yani. Dünyanın sevgili ve değerli ismi İsa adına kurulmasından önce en derin sevgisiyle bile kendisini bağladığı Adem, bu yer için ve bu yer için, gururlu prens Lucifer'in tahtını ve krallığını insan mülkiyetinde yıkıp yok edecekti. ve sevgiyle üstesinden gelin ve hakim olun; o andan itibaren insana karşı kıskançlığı ve öfkesi ortaya çıktı.

7. İkincisi, sebep şudur: İnsanın düşüşüyle sonsuz ve aynı zamanda geçici ve yaratıcı doğanın gazabı, insan mülkiyeti üzerinde üstün bir hakimiyet ve hakimiyet elde etti. Çünkü cennetin krallığı Adem ile Havva dünyevi hale geldiklerinde yok oldu; ve odada ve onun yerine, Yılan'ın zekasında ve onlarla gurur duymasında şeytanın krallığı uyandı; çünkü insan iradesi kendisini Tanrı'dan ayırmış, benliğe girmiş ve artık Tanrı'nın krallığının Gizemi hakkında hiçbir şey anlamamıştı.

8. Ancak Tanrı'nın krallığının, Ahit'in amacı doğrultusunda Habil ve Tanrı'nın çocuklarında yeniden yeşerdiğini ve ortaya çıktığını görünce, Yılancaavar'daki şeytanın krallığı ve iradesi buna dayanamadı. Ayrıca aşk âlemi, karanlık mülke göre ezeli tabiatın gazabına karşı büyük bir düşmanlıktır; çünkü insan nefsi, karanlık âlemin mülküne göre ruh bakımından yarı şeytan, zahir âlemin kibirine göre ise bir yarı şeytan olmuştur. İçinde sahte, kurnaz, kurnaz, kötü, şehvetli, gururlu, açgözlü, kıskanç ve öfkeli Yılan'ın solucanının, şeytanın iradesiyle enfekte olduğu yarı canavar vardı.

9. Bu öfkeli, alçak, kötü niyetli, canavarca canavar, kendi mülkünde yaşayacaktı; bu nedenle, bu kötü canavarın krallığını yok etmesi ve ele geçirmesi gereken bakire melek, Habil'de ona karşı ortaya çıktı. Bu artık büyük bir düşmanlıktı, çünkü Tanrı'nın öfkesi insanı tutsak etmişti ve onda çalışıp hüküm sürecekti; bu nedenle Tanrı'nın sevgisi, ateşten çıkan bir ışık gibi öfkeden ortaya çıktı ve öfkeyi öldürecek, onu sevgiye dönüştürecek ve yoksullara yeniden yardım edecekti.

insanın suretini kurtar ve onu sonsuz öfke ve ölümden kurtar.

10. Ama öfkenin insanda üstünlük sağladığını ve etkilendiğini görünce; ve yine de melek dünyasının özünün bakire çocuğu, Tanrı'nın Antlaşması'ndan, kaybolan enslerden, öfke yoluyla, tıpkı mumdan, öfkeli ateş aracılığıyla, mumdan parıldayan berrak, hoş bir ışık gibi ortaya çıkmalı ve büyümelidir. gücünün ve yaygınlığının karanlığı; bu nedenle [Habil ve]

Tanrı'nın çocuklarının dış bedeninin, Tanrı'nın gazabı tarafından katledilmesine ve zulme uğramasına katlanması gerekir; çünkü bakire çocuğun üzerinde garip bir figür [dış vücut] vardı.

11. Çünkü Kabil gibi Habil'in de dış bedeninde uyanmış bir kibir vardı; o aynı zamanda dışsal insan açısından da günahkardı, fakat içsel olarak melek dünyası ve Cennet'in imgesi, Sözleşme'de yeniden filizlendi ve yeşerdi. Bu artık birbirlerine karşı büyük bir düşmanlıktı; içe dönük adam, sahte arzusıyla Yılancanavar'ı ezdi ve Yılancanavar onu meleksi iradesinin topuğundan soktu ve açıkça melek imgesiyle alay etti; bu güne kadar hala öyle. Bakire çocuk, Mesih'in ruhunda doğar doğmaz, dışsal dünyevi beden, bakire çocukla birlikte, Kabil'in çocukları tarafından zulme uğrar, aşağılanır, aşağılanır ve dünyanın tuhaf bir çocuğu olarak kabul edilir.

12. Yılan'ın canavarı, Tanrı'nın önünde bir aptal gibidir ve asil ve değerli bakire çocuğun, şeytanın henüz sürekli erişime sahip olduğu dış bedeninde böyle bir canavarı üzerinde taşıması gerektiğini görünce, bu beden güçlü bir saldırıya uğrar ve vurulur. şeytan tarafından Tanrı'nın ve çocuklarının öfkesiyle; onu sürekli öldüreceklerdi, çünkü bakire çocuk, ateşin içinden geçen bir ışık gibi, dışsal adam aracılığıyla çalışır ve kendini gösterir. Kötüleri öğretir ve azarlar; ve şeytan buna katlanamaz, çünkü Habil'in sunusu Kabil'in sunusu karşısında olduğu gibi, bu da onun krallığına aykırıdır.

13. Çünkü Kabil, gururlu Yılanın arzusunu bir ikiyüzlü olarak sundu ve Yılanın arzusunda dürüst, ağırbaşlı, dindar ve dindar bir çocuk olacaktı; ama Habil Tanrı'nın önünde kendini alçalttı ve arzusunu Tanrı'nın merhametine bağladı. Tanrı'nın aşk ateşi onun sunusunu aldı ve dünyevi sunu ve ateşin içine nüfuz etti; ve benzerleri Habil'in bedeninde de anlaşılmalıdır; Bozulmaz olanın bozulabileni yutması gibi, göksel olan da yeryüzündekileri esir aldı.

14. Fakat Kabil'in Habil'in dış bedenini öldürmesi şu tür [anlam] ve şekle sahiptir: dış beden Tanrı'nın öfkesinde öldürülecektir (ya da utandırılacaktır). Öfke, öfke içinde büyüyen dışsal imgeyi yutmalı ve yok etmelidir; ve ölümden sonsuz yaşam doğar.

15. Habil, İsa'nın bir figürüydü; Tanrı'nın öfkesinin çocukları, Tanrı'nın öfkesinin hakkını, hem dünyevi hem de kutsal olanın çocuklarının hayvani imgesi üzerinde uygulamalıdır. Ferisiler (İsa'nın onlara verdiği adla, Tanrı'nın önünde yalnızca sahte yılan çocuklarıydılar) Mesih'in insanlığına zulmetmeli ve onları öldürmeliyken bile; aynı şekilde bilge olan Kabil de bu yılan gibi kurt gibi Ferisilerin ve aynı zamanda sözlü Hristiyan âleminin bir türüydü.

16. Sahte Yılanın çocuğunun melekler dünyası önünde bir canavar ve aptal olması gibi, aynı şekilde karanlığın çocukları da ışığın çocuklarını aptallar olarak sayar ve hesaba katarlar; çünkü birinin diğerinde tezahür edebilmesi için bir zıtlığın olması gerekir. Eğer öfke insanlığı ele geçirmeseydi ve onu kendi içine yutmasaydı, o zaman en derin Tanrı sevgisi insanda tezahür etmeyecekti.

17. Ama böylece sevgi, öfke yoluyla, hareketi ve tezahürüyle onu alt etmeye ve ona üstün gelmeye neden olur; aynı şeyin Mesih'te de bilinebileceği gibi. Tanrı'nın gerçek Oğlu, öfkede sevgisiyle ortaya çıksın ve bunu neşeye dönüştürsün diye, kendisini öfkeyle uyanan suretimize verdi.

18. Mesih, insan suretimizi, Babasının öfkesine ölümle yutulmak üzere verdi ve kendi yaşamını ölüme getirdi, ama yine de ölümün yutmuş olduğu yaşamda sevgisini gösterdi ve ölüm aracılığıyla sevgi dolu yaşamı ortaya çıkardı. Toprağa ekilen bir mısır tanesi gibi, onun da toprakta ölmesi gerekir, ama o çürümüş tahıldan yeni ve güzel bir beden çıkar; aynı şekilde Adem'in yozlaşmış bedeni ölüme ve öfkeye sunulacaktır ve sunulmalıdır; ve ölüm ve öfkenin içinden ilahi sevginin bedeni ortaya çıkacak.

19. Sonraki ve gelecek nesillerde bunun nasıl olacağı Kabil ve Habil'de tam olarak örneklenmiş ve önceden şekillendirilmiştir. Abel'ı dışarıda görmek

dünyevi imajı taşıyordu ve yine de ruhen cennetin bir imajıydı; çürüme içindeki dış bedeni, dış dünyanın önünde yalnızca bir görüntüydü [Larva veya garip kılık değiştirmiş kişi]; Çünkü orada, zahir dünyasının özü ve malı olmayan başka bir ruh saklıydı; dolayısıyla dünyevi dünyanın tam anlamıyla gerçek bir çocuğu olmadığı için, dünya ona (yabancı bir çocuk gibi) bu dünyanın içinde acı vermeyecekti; çünkü şeytan bu dünyadaki öfkeli özün prensiydi ve kim bir ışık çocuğunun öfkeli özden çıkmasını [ve onun bahçesinde olmasını] istemezdi.

20. Dolayısıyla Kabil ve Habil'in sureti veya kişiliği, sahtenin ve ayrıca Tanrı'nın kutsal ve gerçek çocuklarının gerçek bir figürüdür; dışsal olarak günahkar, yozlaşmış ve ölümlü insan ile içsel olarak yenilenmiş, yenilenmiş kutsal adam. Mesih sevgi dolu krallığıyla birlikte yok olan ens'ten ölümden dirildiğinde, o zaman Adem'in dünyevi imgesi Mesih'in ölümüyle ölmelidir; ve eğer dışsal bedenin hâlâ yaşaması gerekiyorsa, bu, gökteki imgenin ve aynı zamanda bu dünyanın doğal yaşamının önünde yalnızca bir küçümseme ve aptallıktır.

21. Çünkü Mesih doğar doğmaz günahkar yaşam ölüme mahkum edilir; ve diğer fahişelerin de aynı şekilde alay etmesine ve alay etmesine yardım ettiği Bridewell'deki [ıslahevinde veya sokaklarda kırbaçlanan] bir fahişe olarak, Tanrı'nın öfkesiyle tüm sahte çocukların önünde küçümseme ve açıkça utanç içinde duruyor; ve yine de bunu yalnızca kendilerini yargılayıp kınamaktan başka bir şey yapmazlar. Çünkü eğer Mesih doğarsa, o zaman yargı, sahte hayvani yaşam üzerine geçer ve bu adam, Tanrı'nın yargısında kötü niyetli biri olarak yer almalı ve bir aptal, bir sapkın olarak adlandırılmalıdır; ve alay edilecek, alay edilecek ve sövülecek, evet, hatta tamamen meydan okunacak ve öldürülecek ki canavar, Tanrı'nın öfkesinden önce yargılsın. Ancak bunu yapanlar, Tanrı'nın gazabının araç olarak kullandığı, Tanrı'nın şehvetli, şımarık ve semiz öfkesinin çocuklarıdır; çünkü Tanrı bir ruhtur, dolayısıyla hükmünü maddi bir görüntü aracılığıyla yerine getirir. [Dışarıdan gelen önemli araçlar veya kişiler aracılığıyla]

22. Çünkü Habil, sunuşunda, Antlaşma'daki Tanrı sevgisini insani arzusuna yeniden katar veya çeker çekmez ve aynı şeyi kendi özünde kavrar (ya da biriktirir), o zaman derhal hüküm verildi. dışsal ölümlü insan; ve Tanrı'nın öfke kılıcı onu aldı ve Kabil onu idam etti ve Habil'in dış bedenini katletti. Ve bu zamanda aynı zamanda sahte olan hakkında verilen hüküm

Kabil'deki öfkenin görüntüsü, çünkü o orada durup şöyle bağırdı: Günahlarım affedilebilecek olanlardan daha büyük.

23. Bu şimdi Mesih'in figürüne, Baba'nın öfkesinin Mesih'in ölümdeki yaşamını nasıl yutması gerektiğine (ya da yutması gerektiğine) işaret ediyor ve öfke ölümdeki yaşamı yuttuğunda, o zaman kutsal yaşam da ima ediyor ve buna işaret ediyor. Tanrı'nın en derin sevgisi ölüm ve öfke içinde hareket etti ve ölümü ve öfkeyi kendi içine yuttu; Bunun üzerine yer sarsıldı, kayalar parçalandı ve azizlerin mezarları açıldı.

24. Ve aynı şekilde, bu dünyanın yerindeki (Mürted [Lucifer] düştüğünde yaratılışa tutuşturulan öfkeli ateş) aşk ateşi ve öfke ateşi [İyilik ve kötülük artık karışmış ve birbirleriyle yarış halindedir] Kıyamet Günü yeniden ilahi neşeye dönüşsün ve aşkta sevinin veya yutulun. Anlayın, üçüncü Prensipte de durum böyle olacak, bu süre zarfında aşk ve öfke birbiriyle mücadele edecek: ama o [Lucifer] ilk Prensipte karanlıkta kalacak.

25. Kabil'in Habil'i öldürmesinin gerçek nedeni, onların Tanrı'ya sundukları ve tapınmalarıydı, yani. din; Bu çekişme bugün de devam ettiğinden; Cainical Kilisesi henüz Abelical ile bir değil.

26. Şimdi akıl diyor ki, tüm çekişme ve çekişmelerin dinden kaynaklandığını yeterince iyi görüyorum, ama bunun temeli ve en şüphe götürmez nedeni ve nedeni nedir? Seyretmek! Sebep şu: Önünüze kötü ve iyi olan sahte Yılan çocuğunu koyun ve sonra Mesih'ten doğan bakirenin çocuğunu önünüze koyun ve o zaman tam olarak hayata çekilmiş temel nedeni gözlerinizin önüne koyun.

27. Cainical Kilisesi dış törenlerle incelikli bir ticareti teşvik eder ve Tanrı'yı şu veya bu dışsal şeyle yatıştırır; dıştan kabul edilmiş ve evlat edinilmiş bir çocuk olacaktır; ona dürüst, dindar, kutsal ve göksel denmesi gerekir; kendisini çok güzel bir şekilde süsler ve süsler ve kendisinin buyurduğu ve tesis ettiği mesleğine güçlü bir şekilde dayanır; beyaz koyun kılığına girerek çok gösterişli ve ünlü bir gösteri yapıyor; ve Mesih'in ruhu olmadan benliğin baş rahibi burada barınır ve dışsal harflerin işini yönetir ve ona hakim olur; ve kim aynı şeyi cesaretle ve cesaretle aktarmayı ve oluşturmayı öğrenirse, o, onların makamında başrahiptir ve

emir; Pelerini ve örtüsü olarak Mesih'in masumiyet giysisini üzerine giyer.

28. Kafası karışan Cainical Kilisesi'nin diğer tarafı haykırıyor ve güzelce parıldayan çocuğu para karşılığında satışa çıkarıyor [Dini törenlerini iyi bir şekilde satıyor]; ve cennetin krallığını törenlerine bağladı ve onu para karşılığında satacak; Öyle ki, insan bu dünyada [ikiyüzlülüğünün] beyaz elbisesi altında kendini şişmanlasın.

29. Üçüncü taraf, kendilerini kutsallaştıracak ve kurtaracak kadar kutsal bir düzene sahip olduklarını ve her şeyden önce kendilerinin kutsal sayılacağını ileri sürüyor.

30. Dördüncü parti [veya mezhep], çok konuşarak, okuyarak, şarkı söyleyerek, vaaz vererek ve dinleyerek, ağızdan ağıza çalışarak Tanrı'nın Krallığını elde edecek ve onaylamayan her şeyi azarlayacak, kınayacak ve aşağılayacaktır; övün ve onun dudak emeğine [ve ince, kibirli, uzun gevezeliklerine] özenle dikkat edin.

31. Bu grup beyaz elbiseyi giydi ve kendisini Tanrı'nın çocuklarının mektubuna (veya yazılarına) kaptırdı ve bununla köpeklerle taş atan bir dilenci gibi şevkle hareket ediyor ve onun etrafında yatıyor; ve bazen kaba [kötü] olana, bazen sessiz [iyi] olana vurur. Ve kendisine vurulan kişi bunu ona haber verir, sonra başkaları üzerine saldırır, ona saldırır, onu ısırır ve endişelendirir; ve mektupta sürekli bir ısırma, yırtma, kafa karıştırma, sövme, sitem etme, sızlanma ve şingirdama vardır; bu, yalnızca dışsal bir çalışmadır; bu, [körü körüne gayretli] insanların Tanrı'ya hizmet ettiklerini ve lütuf elde ettiklerini varsayarlar: son derece Cainik bir adak.

32. Cainical Kilisesi dış dünyadadır; hem iyi hem kötü; inşa eder ve yıkılır; ve yalnızca [veya buna göre] bir rakamdır Tanrı'nın sevgisi ve öfkesi. Bir tarafın inşa edip kutsal dediği şeyi, diğeri yıkıp aşağılıyor. Bir ağızyla inşa eder, diğer ağızyla yıkar. Bir münafığın övdüğünü diğeri övüyor. Ve böylece yalnızca, hem kötü, hem iyi, karmakarışık [parçalanmış] bir Babil vardır; bir doğa ve zaman harikası.

33. Bütün bunlar kendi uydurdıkları ve tasarladıkları emirlerle hareket ederler ve aldıkları emirlere güvenirler. Ve böylece sözün lafzını ve kendi ellerinin işini Tanrı'nın huzuruna sunarlar;

ve Tanrı'nın önünde çocukların dışarıdan evlat edinilmesi ve kabul edilmesi gerekecek. Tanrı onların sunularına saygı göstermeli ve sözle onların günahlarını bağışlamalıdır; bir lordun iyiliği ve merhameti nedeniyle bir suçlunun canını özgürce vermesi gibi. Gerçek sunularına ve ellerinin işlerine o kadar ölçülemez, eşsiz bir lütuf yığını kattılar ki; öyle ki, onların öğretmesi ve onları dinlemesi, kurtuluşa ulaşmanın en kutsal yolu olarak kabul edilir. Ve her kim kendi yoluna aşırı bir gayretle tapınmaz, bu yolu onurlandırmaz ve kendini buna tabi kılmazsa, onu kınarlar, zulmederler ve öldürürler ya da onu bir kafir olarak görürler.

34. Fakat Habil'in Mesih'teki çocukları, Tanrı'ya çok daha farklı bir tapınma ve hizmete sahiptir. Onlar gerçekten de Kabil'in çocukları arasında yaşıyorlar ve onların emirlerinde ve adaklarında da görünüyorlar; [ama] işledikleri günahlardan dolayı gerçek bir üzüntü ve bu günahlardan dönme duygusu içinde, kırık ve yaralı bir kalbi ve alçakgönüllü, pişman bir zihni Tanrı'ya sunarlar; ve ruhsal iradeleriyle tüm yaratık bencilliklerinden, bencil çıkarlarından ve kibirlerinden çıkıp terk ederler ve Mesih'in ölümünde kendi benlikleri için ölürler; ve yalnızca kendilerini dünyaya getiren anneleri dışında hiçbir şey bilmeyen (ve istemeyecek) çocuklar gibi olurlar; kendilerini onun koynuna atarlar ve ne yapmak isterse sabrederler.

35. Çünkü onların iç iradeleri, tüm göz kamaştırıcı gösterişi ve cezbedici görkemiyle dış dünyaya karşı oldukça mahçuptur; Tanrı'nın büyük lütfu karşısında kendilerini çok değersiz görürler ve bedenini arzuladığı kibir her zaman gözlerinin önündedir; ve içsel manevi irade bunun tam tersi bir düşmandır ve yine de bu yaşamda ondan tamamen ayrılamaz. Onların bu dünyadaki tüm gidişatı sadece bir tövbe işidir, çünkü günahları ve kirlilikleri sürekli olarak gözlerinin önünde belirir.

36. Onlarda dünyevi arzudaki bedenini ilahi arzuya karşı ve ilahi arzunun dünyevi bedenini şehvetine karşı sürekli ve sürekli bir savaşı vardır; çünkü ilahi arzu, kendisini Allah'ın lütuf ve merhametinde toplar ve kendisini çalışma hayatının merkezine getirir ve dünyevi sahte şehvetli hayata nüfuz eder ve sahte şehveti [ve hayali] yerle bir eder; ve sonra sahte hayal gücü, şehvetli şeyleri düşünürken ve seyrederken büyük bir üzüntüye kapılır,

Bu dünyanın gösterişli, görkemli, cesur, ışıltılı gidişatı ve kendisini o kadar aşağılık ve aptal bulması ki, asıl neşesini, zevkini ve hazzını yaşayabileceği şeyden vazgeçmek ve vazgeçmek zorunda kalıyor.

37. Aynı zamanda şeytanı da ayartmasıyla ortaya çıkar ve arzusunu sahte hayal gücüne getirir; ve ona dünyanın güzel krallığını gösteriyor ve onun niyetini sahte bir hayal ve sadece bir varsayım olarak azarlıyor; Onu küçümseyen, alay eden, kınayan ve kınayan kötülerin mürettebatını ona karşı kışkırtır; ve bazen o ışıltılı bakış ve ilahi arzu kendini bile kaybeder; İsa için, yani. bakirenin çocuğu, Mesih'in ruhunda çöle götürülür ve şeytan tarafından, Tanrı'nın öfkesi tarafından ve aynı zamanda dünyevi dünyanın ruhu tarafından ayartılır ve Mesih'in ruhu on kez kendini gizler; sanki bakirenin çocuğu tamamen gitmiş ve umutları geçmiş gibi, şeytan da ona hitap ediyor ve sanki bakirenin çocuğu doğmamış gibi onu şüpheye düşürüyor.

38. Bakirenin çocuğu çölde saklandığı için, zavallı tutsak ruh büyük bir üzüntü ve ağıt içindedir, iç çeker ve Tanrı'ya ağlar; aynı zamanda hayvani imgeyi de sevmez ya da ondan vazgeçemez, ama bedende büyük bir saldırı fırtınası olarak kendini harekete geçirir ve kendi aslında derinlerin kapılarını arar; ve onu bir yaratık olarak biçimlendiren ve iktidarsız, iradesiz bir çocuk gibi içine dalan ve ilk ruhun doğduğu ilk anneyi kendi bakıcısı olarak arzulayan Söz'ü kudretle [veya kutsal şiddetle] zorlar; ve bu annede tamamen isteksiz davranır ve yalnızca onun göğüslerine uzanır ve onun sevgisini ve zarafetini emer; anne bununla istediğini yapabilir. Bu, benliğe, benlik dolu hayal gücüne ve kendi içindeki şehvete ölmenin ve ruhun iradesine göre kendinde bir çocuk haline gelmenin gerçek anlamı ve doğru tarzıdır; Mesih'in dediği gibi, O din değiştirip çocuklar gibi olmadıkça, hiçbir şekilde Tanrı'nın krallığını göremezsiniz; öz; ve nefsin şehvetinde bencil akıl, onu ne tadabilir ne de görebilir.

39. Bencil iradenin bu yenilgisinden ve Tanrı'nın merhametine ciddi bir teslimiyetten sonra, bakirenin çocuğu, çok mükemmel ve yeni meyvelerle, güzel ve görkemli inci çiçekli ağacıyla çölden yeniden doğar; çünkü tanıtılan dünyevi iradenin iğrençliği onun içinde ölsün diye, Tanrı'nın öfkesinin ateşinde denenmesi gerekir.

40. Ateş ruhu için, yani. İlk İlke, dış dünyanın kuşağına asılır ve ona sürekli ve hevesli bir şekilde kibirli bir şeyler sokar, böylece meleksele dünyanın özünün bakire çocuğu, yani. Mesih'in özü kirlenmiş, karartılmış ve karartılmıştır, bu nedenle yeniden arıtılmalı, arındırılmalı ve arındırılmalıdır; ve bu çocuğun üzerine pek çok soğuk, delici, çılgın bir sıkıntı, ıstırap ve büyük şaşkınlık rüzgarı esiyor. Sürekli olarak dünyanın bir ürünü olmalıdır, çünkü onun krallığı bu dünyaya ait değildir; Mesih'in dediği gibi, Benim krallığım bu dünyaya ait değil.

41. Ama etkisi şudur: Güzel Sabah Yıldızı şafak söküp bakire çocukta ortaya çıktığında, o zaman dış hayat bu zamanda (veya burada yaşarken) bile aydınlanır; ve içsel olanın bir aracı ve hizmetkârı olarak kendisini içsel olanın itaatine teslim eder.

42. Ve sonra Tanrı'nın kutsal ruhu bakire çocuk aracılığıyla parlar ve çarmıha gerilen Mesih'i vaaz eder ve dünyayı günahlarından ve kötü niyetli davranışlarından dolayı azarlar ve onlara, onların Tanrı'nın çocukları olmaları gerektiğine dair sahte ikiyüzlü hatalı yollarını gösterir. dışsal krallıkta, kendi tasarladıkları ve tasarladıkları yollarla ve kendi kibirli ve benimsedikleri yollarla günahın dıştan bağışlanmasını arayacaklar; ama yine de kibir içinde ve bedenlerinin zevkinde kalacaklar. Ve sadece Tanrı'nın önünde dini gösteriler yapmayı ve sanki uydurma varsayımları ve fikirleriyle Tanrı'ya hizmet ediyorlarmış gibi, güzel ikiyüzlülüğün rahatlatıcı, parlak bir cilasıyla güzel sözler söylemeyi arzulayın; ama yine de benliklerini, dış görünüş ve gösterişlerini sürdürecekler.

43. Kutsal Ruh, bunları Mesih'in ruhundaki bakire çocuk aracılığıyla azarlar ve azarlar ve onları ikiyüzlüler, koyun postuna bürünmüş kurtlar ve içlerinde kurbağa ve köpek gibi özelliklerin bulunduğu Yılanın enslerinden doğan kurnaz tilkiler olarak adlandırır. ve vahşi hayvanlar; ve onlara, dudaklarıyla Tanrı'ya yaklaştıklarını, ancak kalplerinin cinayet, öfke ve yılan arzusuyla dolu olduğunu ve içinde gerçek bir dürüst aşk arzusu olmadığını gösterir; aynı zamanda onlara, makamlarında sadece dalkavuklar ve ikiyüzlüler olduklarını, bu yolla yalnızca zevk, dünyevi şeref ve saygı peşinde olduklarını, böylece insanların bedenleri ve ruhları, malları ve mülkleri üzerinde tahakküm kurabilmeleri ve hükmedebilmeleri gerektiğini gösterir. Tanrı'ya yalnızca dışarıdan, ikiyüzlü ağızlarla hizmet ediyorlar: Kalpleri Babil'in fahişeliğine bağlı, O'na karşı şeytani cinayet ve zehirle dolu, ancak vicdanlarına dokunuyorlar.

44. Sofistlikteki kurnaz zanaat ustaları olarak bu inceliği son derece yapay ve yapay bir şekilde değiştirme konusunda en iyi becerilere sahip olan Yılan zanaatındaki çocuklar, dünyanın çocukları kendilerini öğretmen olarak hazırlarlar ve Tanrı'nın yolunu onlardan öğreneceklerdir. .

45. Bu öğretmenler azizlerin yazılarını kendi kendilerine üstleniyorlar (ve üstleniyorlar) ve açık ağızlarla Tanrı'nın sözünü öğrettiklerini ve onların öğretileri ve vaazlarıyla Kutsal Ruh'un döküldüğünü ilan ediyorlar; ve vicdanları onları hizmet görevini üstlenemeyeceklerine ve hiçbir şekilde Kutsal Ruh'un tapınakları olmadıklarına ve onların içinde ve onlar aracılığıyla eğitim vermesi gerektiğine ikna etse de, yine de bunu umursamıyorlar: onlara para ve onur. Mesih göğe çıkmıştır ve onları kendi makamında kâhyalar ve vekiller olarak görevlendirmiş ve atamıştır; öğretilerini azizlerin yazılarından ve onların akıllarından, Kutsal Yazıların lafzından yola çıkarak oluşturmalı ve düzenlemelidirler.

Sözcükleri [kendi ince akıllarının biçiminde] bir araya toplayıp oluşturmaları Kutsal Ruh'un sesi olmalıdır; Kutsal Ruh'un bu sayede insanların yüreklerine döküldüğünü söylüyorlar.

46. Ve kendileri sadece Kabil olsalar da ve gerçek ve kitaba özgü rapsodilerinde [veya metinlerden veya Kutsal Yazıların çıplak harflerinden oluşurken] vaazlarında büyük miktarda hafif, ahlaksız, Kabil'e özgü küçümseme ve kardeş kahkahası ortaya koyuyorlar ve çoğu zaman yalanlarla gerçeği birbirine karıştırır; yine de Kutsal Ruh öğretmiş olmalı ve cemaat, kendi deyimleriyle böylesine kutsal, [sağlam, ortodoks, evanjelik] doktrin için Tanrı'ya şükretmelidir. Ve oradaki kardeşlerini öldürdükten sonra, cesaret, cesaret ve şevkle Habil'i ve onun uzuvlarındaki küçük çocuk İsa'yı sözleriyle ve eylemleriyle katletmeye ve katletmeye de yardım etmelidirler.

47. Dünya, Tanrı'nın Krallığını öğrenmek için böyle öğretmenler yetiştirir: Kim ancak şevkle itiraz edebilir, başkalarını yetenekleri konusunda kınayabilir, kınayabilir ve kınayabilir ve bunu ince ayrımlar ve ince argümanlarla önerebilir ve onlara akıl kisvesini giydirebilir. ve kurdu (böylece Mesih'in sürüsünü öldüren ve yiyip bitiren) Mesih'in mor örtüsünün altına saklayın, ona özenle dikkat ederler; çünkü bedensel Yılanın yüreği bununla teselli bulur ve kendi kötü özelliğiyle övünür; hatta o kadar yapay bir yapısı ve yapısı var ki.

48. İnsanlardan seçilmiş olan bu öğretmenler, yalnızca dünyevi şeref ve hazzı arzulayan, fakat Tanrı tarafından çağrılmayan ve aynı zamanda ilahi bilgiden yoksun olan [ve gerçek tanrısallığın ne olduğunu anlamayan] bu tohumları ekiyorlar. Mesih'in kapısından girmezler; ama bunlar insanların seçimi ve lütfuyla, kendi istekleriyle, yürüyerek ve koşarak ortaya çıkarlar: bunlar hiçbir şekilde Mesih'in çobanları olarak kabul edilemez, çünkü onlar Mesih'ten doğmamışlardır ve [olmamışlardır] bu göreve ve ilahi çağrıya seçilmiştir.

49. Onlar yalnızca, dillerin birbirine karıştığı ve insanların bu nedenle anlaşmazlık ve ayrılığa düştüğü ve yeryüzünde savaş ve çekişme başlattıkları Babil'in büyük ustalarıdır. çünkü sadece kabuk hakkında tartışıyorlar ve şingirdiyorlar, yani. yazılı kelime ve harf hakkında; ve öğretileri gereken Tanrı'nın yaşayan sözü içlerinde bulunmuyor. Mesih'in Ruhu'nun kendisi, yaşayan sesle [veya ifadeyle] sözdeki öğretmen olmalıdır; insanın ruhu [İnsan ruhu] Mesih'i bilmeli ve hissederek bunda bulmalıdır, aksi takdirde hiç kimse Mesih'in sözlerini öğretmez, [ancak] yalnızca güç ve ruhtan yoksun aptal [anlamsız] sözler öğretir.

50. Şimdi, çocuklarındaki Mesih'in Ruhu bunları azarlar ve onlara, Mesih'in ölümünde benliğe ve geçici zevk ve onurun sahte kendi kendine yeten arzusuna karşı nasıl bütünüyle ölmemiz gerektiğinin gerçek yolunu gösterir; ve Mesih'in sevgisinden başka bir yeni irade ve arzuyla, özel gerçek bilgiyle Mesih'in Ruhu'ndan yeniden doğacağız ve Mesih'i [kendimizdeki kendi özel ve tekil bilgimizden] vaaz edip öğreteceğiz.

51. Kabil'deki Babil, birinin öğretmesi gerektiğine dayanamaz: Mesih'in kendisinin insan ruhunun öğretmeni olması gerekir. Davalarını önceden yazılmış Apostolik söze dayanarak savunuyorlar ve eğer aynısını öğretirlerse o zaman Tanrı'nın Ruhu'nun döküleceğini söylüyorlar. Evet, kesinlikle! Çok doğru, ben de öyle söylüyorum: Eğer aynı şey Mesih'in ruhunda ve gücünde de öğretiliyorsa, o zaman gerçekten de öyledir.

52. Fakat Mesih'in çocuklarındaki Ruhu hiçbir şeye bağlı değildir.

Apostolik mektupta yer almayan herhangi bir şeyi konuşmaya gerek duymayan veya söylememesi gereken belirli bir biçim; Havarilerin ruhu özgür olduğundan ve hepsi bir ve aynı sözleri konuşmadıkları için, hepsi tek bir ruh ve temelden konuştular, herkes ruhun ona söylediği gibi konuştu. Aynı şekilde ruh da kendi çocukları aracılığıyla konuşsa bile, önceden harfi harfine oluşturulmuş ve bir araya getirilmiş bir biçime ihtiyaç duymaz. Mektupta anlaşılan ve kapsanan şey gerçekten de insanın ruhunu akla getirir; Çünkü Mesih şöyle dedi: Kutsal Ruh benimkinden alacak ve onu size bildirecek.

53. Mesih, çocukları ve üyeleri aracılığıyla gerçeğin yolunu öğreten tek Tanrı Sözüdür. Kelimenin tam anlamıyla kelime yalnızca Mesih'in bir ürünü ve tezahürüdür; ta ki, Mesih'in ne olduğunu ve bizim için ne yaptığını [gösteren] bir tanıklık ve tanıklık olarak önümüzde aynısı bulunsun; ve yine de yaşayan Söz olan Mesih'e girme arzusuyla; ve orada hayata doğmuş kendimiz olalım.

54. Mesih'in Ruhuna sahip olan ve O'ndan öğreten kişi dışında hiç kimse Mesih'in çobanı olamaz. Mesih'in Ruhundaki görevi yerine getiremediği sürece, hiçbir sanat ya da üniversite kişiyi Mesih'in çobanı yapmaz. Eğer içinde yaşayıp çalışıyorsa, o zaman insan onu yalnızca büyük Babil'in bir oymacısı ve inşaatçısı olarak seçmiştir; ilahi anlayış ve bilgiden yoksun bir harf değiştirici [sözcü ve tartışmacı]; Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: Doğal insan, Tanrı'nın Ruhuna dair hiçbir şey algılamaz. O halde kendisi hiçbir şey anlamayan Tanrı'nın yolunu nasıl öğretecek?

55. Ve Mesih diyor ki: Koyun ağılına onun aracılığıyla girmeyen kişi, yani. ruhunun kapısından girer, ama başka bir yoldan, sanatla [kurnazlıkla?] ve akılla, ya da insanın lütfuyla aynı yere tırmanır: kim kendisini Tanrı'nın Ruhu tarafından çağrılmadan çoban olarak belirlerse. Mesih'in, insani ve dünyevi itibarı ve geliri uğruna, o bir hırsız ve katildir ve koyunlar onun sesini duymaz, çünkü Mesih'in sesi yoktur ve yalnızca soygun yapmak ve çalmak için gelir.

56. Ama yazılı sözün Mesih'in sesi olduğunu söylüyorlar. Evet, gerçekten de onun kabinesi, yani. sözcüğün bir biçimi: ama aynı şeyi açan ve aynı şekilde onu bir saat gibi gereken hareketle hareket ettiren ses canlı olmalıdır. Mektup bunun için bir araç, bir borazan gibidir; ama mektubun havasına ya da melodisine uygun, gerçek ve doğru bir nefes ve havanın olması gerekir.

57. Mektubun kelimesi hazırlanmış bir çalgıdır [ya da eserdir]: Nasıl bir trompetçi onu çalmak için eline alır, hatta öyle bir ses verir ki. Dua ediyorum, büyük Babil bu çalışmanın ürünü değil mi? Herkes kendi havası ve tonu kendisinde olduğu gibi mektubun borazanını çalmıştır; ve böylece her borazancı tarafından onaylanıp kabul edildi ve bir madde haline getirildi; ve bu aynı madde, kötülüğün ve iyiliğin bir binada inşa edildiği büyük Babil'dir.

58. Ancak eğer insanlar Havarisel söz üzerine herhangi bir açıklama getirmemişlerse ve aynısını başka biçimlere getirmemişlerse veya yapmamışlarsa, o zaman araç saf kalmıştı. Ancak aydınlanmamış zihin, kendisini bu konuda bir usta olarak belirlemiş ve kendi hayal gücü ve beğenisine göre buna boyun eğmiştir; çünkü insan zevki bunun üzerine yerleşmiş, yağların ve dünyevi zevklerin [göbek için iyilikler] kuralına göre şekillenmiş ve açıklanmıştır. Ve böylece ruhun nesli tükenir; ve bu Hristiyanlık karşıtı bir düzene ve geleneğe dönüştü. İnsanlar sözcüğü alıp bir org olarak biçimlendirdiler ve böylece onu bir moda ve gelenek haline getirdiler ki, bir kişi onu çalmalı ve onun çıkardığı sesi ve melodiyi başkaları da duymalıdır; ve dolayısıyla bu tür orgcular çoğunlukla yalnızca organa dışarıdan vuran ve isteyerek ve kolayca duyabilecekleri güzel tasarlanmış ve bestelenmiş bir parça oluşturanlar kullanılır. Ancak org yalnızca usta ona vurduğunda ses çıkarır.

59. Fakat Mesih buna şöyle diyor: Göksel Babamın dikmediği her bitki kökünden sökülecektir. Ayrıca kim Allah'tansa, Allah'ın sözünü işitir. Mesih şöyle dedi: İnsanoğlu, Baba'nın kendisinde söylediğini duyduğu şeyleri hiçbir şekilde söylemiyor. Aynı şekilde, Mesih'in bir öğretmeni de Mesih'teki Baba'nın Ruhu'nun onda konuştuğunu duymalıdır; Tanrı'nın sözünü kendi içindeki Mesih'in Ruhu'nda duymalıdır; Davut'un dediği gibi, Rab'bin bende söylediklerini duyacağım. O, Tanrı'nın içinde yaşadığı ve kendisinden konuştuğu, yalnızca bir araç olduğu Tanrı'nın bir tapınağı olmalıdır. Çünkü Mesih şöyle dedi: Yanınıza geleceğiz ve sizde barınacağız. Ayrıca, Sözümlü ağzına koyacağım, diyor peygamber. Ayrıca Rabbin senin yanındadır, yani ağzında ve kalbindedir. Burada Tanrı'nın Ruhu yaşayan Söz'den söz eder; ve tokmaksız bir zil değil.

60. Mesih'in Ruhu, çocuklarında bunu öğretiyor ve sağdaki çandaki kendini asan tahta tokmağı azarlıyor.

ilahi sözün çanında bir tokmak olabilir ama yine de zili çalacak güce sahip değildir. Kabil, sunusunu sunarken, birinin ona sunusunun Tanrı'yı memnun etmediğini söylemesine asla katlanamaz.

61. Gösterilerin dışında çok güzel bir ısıltı ve ısıltıyla kendini ortaya koyuyor ve kendini öylesine cesur, görkemli bir forma dönüştürdü ki; üstelik liselerden seçilmiştir ve dünyevi kudrete sahiptir. Ve eğer sıradan

bir meslekten olmayan, insani bir çağrıya sahip olmayan biri oraya gelirse (bir marangozun oğlu olarak sayılan İsa gibi) ve böylesine büyük bir haysiyet, şeref ve saygıyla böylesine büyük bir baş rahibi azarlamayı teklif ederse, dünya buna inanmaz. O, Allah tarafından gönderilmiştir.

62. Büyük ayı hemen şöyle düşünüyor: Bu yalnızca bir koyun, onu ağzıma alıp onu yiyeceğim. Ne yani, ayı olan beni bir koyun mu azarlayacak? Saygısız bir koyun, insanlar arasındaki itibarımı ve saygımı boşa çıkaracak ve bana küfretmeye cesaret edecek mi? Yakında onu yoldan çıkaracağım ve onu öyle kirleteceğim ki, onun samimi ve tek yürekli bir Mesih kuzusu olduğu ve Mesih'in Ruhu'ndan konuştuğu bilinmeyecek. Onu o kadar çamura, rezalete ve küçümsemeye sürükleyeceğim ki, pis bir hayvan ya da çok kirli bir domuz sanılacak.

63. Bu arada, lezzetli zevk günlerimde yaşıyorum ve ruhun ve bedenın efendisi olarak kalıyorum. Ama eğer koyun yavrusu kıpırdamayı teklif ederse ve İsa'nın bir koyunundan daha fazlasını gösterirse, o zaman kasapın onu mezbahaya götürmesine yardım edeceğim.

64. Bu, Mesih'in Ruhu'nun kovduğu ve burada, bu dünyada onlardan ders verdiği Mesih'in basit, tek yürekli çocukları için de geçerlidir. Onlar sadece kurtlar arasındaki koyunlar gibidirler; Mesih'in dediği gibi, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Dünyevi adam, bakire çocuğun yönetimi altında olduğu yılan gibi bir kurttur, yani. Mesih'in kuzusu yaşamalı; ve sonra cinayet, adam öldürme (ya da soygun) ve öldürme başlar ve ortaya çıkar.

65. Ama bakire çocuğa hiç zarar vermez; dış kurdu da bu yolla bir başkası tarafından vurulur: çünkü tüm insanların dış kurdu, Tanrı'nın öfkesinden büyümüş ve Adem'deki günahla birlikte dirilmiştir; bu nedenle, kadının soyundan gelen bakire çocuğun ortaya çıkması için, Tanrı'nın öfkesine yiyecek olarak verilmesi gerekir.

66. Çünkü onlar böylece kendilerini iki düşman olarak ayırırlar ve bu zahiri yaşam süresinde birbirlerine karşı sürekli olarak karşıt düşmanlardır; çünkü hüküm, bakire çocuğa, tanıtılan Yılanın günah çocuğuna karşı verilmiştir. Dirilişte bakire çocuk, yılan çocuğunu Tanrı'nın ateşine mahkûm edecek; orada dünyanın limus'u kanıtlanacak ve Yılanın enslerinden temizlenecek ve yeniden bakire çocuğa giydirilecek.

67. Şimdi akıl diyor ki, Çocuklarının bu şekilde öldürülmesinden Tanrı'nın ne zevki var, onları düşmandan koruyamaz mı? Öyle olmalı: Işık karanlıkta tezahür etsin, aksi takdirde ışık karanlıkta durur ve meyve vermezdi. O zaman görmek, ışığı kendi içine özü ve algıyı, aynı zamanda karanlıktan gelen duyumu alır. ateşin kaynağından, bu nedenle biri diğerine karşı konulur, böylece biri diğerinde tezahür etsin: kedere karşı sevinç ve neşeye karşı keder; ki iyinin de kötünün de ne olduğu bilinsin.

68. Çünkü eğer keder olmasaydı sevinç kendini göstermezdi; ama yine de her şey özgür iradededir: Her şey nasıl kendini kötülüğe ya da iyiliğe sokarsa kendi yolunda ilerler ve biri diğerinin tezahüründen başka bir şey değildir; çünkü gece ya da karanlık olmasaydı, ışık ya da gündüz hakkında hiçbir şey bilmezdik. Böylece yüce Tanrı, kendisini ayrılığa, kendi tefekkürüne ve sevinç eğlencesine soktu.

69. Aynı şey, kötü ve iyiye ilişkin, insanların çeşitli çeşitliliği ve çokluğunda da anlaşılmalıdır. Kötülük, iyiliğin kendini göstermesine sebep olmalıdır; ve iyilik, kötülüğün kötü niyetli kurnazlığı ve kötülüğüyle ortaya çıkmasına neden olmalıdır; öyle ki, her şey kendi tefekkürüne [ve gözle görülür bir şekilde] gelsin ve her şey, tüm varlıkların Rabbinin büyük ayrılık gününe kadar kendi hükmünü kendinde göstere; orada her şey, kendi yararı ve yararı için kendi ambarına teslim edilecektir. öyle ki, sonsuzlukta büyük Tanrı, ışığa ve karanlığa göre, yaratıcı ve biçimsel bir şekilde bilinebilir.

70. Çünkü her şey Söz tarafından yaratıldı ve bir biçime dönüştürüldü. O halde Tanrı'nın öfkeli, kıskanç bir Tanrı ve yakıcı bir ateş olduğu ve aynı zamanda merhametli, sevgi dolu, uysal, ışığın ve verenin (ya da karşılıksız lütfun) Tanrısı olduğunu görünce, onun içinde hiçbir kötülük olamaz, bu nedenle ateşi ve ışığı, kötülüğü ve iyi, biri diğeriyle

Verbum Fiat, iradenin ya kötüde ya da iyide oluşabileceği (ya da işleyebileceği) özgür bir iradeye; ama yine de O, her şeyi iyi ve ışık için yarattı ve onları özgür iradeye yerleştirdi; böylece özgür iradeyle çoğaldılar, kötüyü ya da iyiyi tasarladılar; ve yine de her şeye kendi benzerliğini bağlamıştır, yani. bir erkeğe göre dişidir, böylece hiçbir şeyin yozlaşmasına (ya da yerinden ve düzeninin bozulmasına) neden olmasın; ve insana ne yapması ve neleri yarım bırakması gerektiğini emretmiştir.

71. Böylece her şey büyük Tanrı'nın yargısına bağlıdır ve bu zamanda birinin diğerinde açıkça görülebilmesi için birbirleriyle çekişmeleri gerekir. Ama o zaman büyük hasatta her şeyin kendi yeri olacaktır; Çekişmeler yeniden başlayıp sona erdiğinde ve her şey, her şeyin nerede iyi olacağını ve onu ne için kullanacağını tek başına bilen büyük Tanrı'nın harika işlerinin şerefine ve hayranlığına sahip olmalıdır.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Adem Ağacı'nın kendi Kütüğünden nasıl
ortaya çıkıp açıldığını ve kendisini Dallara, Dallara,
Dallara nasıl tanıttığını gösterir.
Dallar ve Meyveler; Tüm Sanatların ve
Hükümetlerin İcadının Ortaya Çıktığı Çekilme
veya Tezahürden Kaynaklanan

Ebedi Merkezin ve aynı zamanda Zamansal Doğanın Derin Kapıları,
Ebedi Bilgeliğin kendisini resmi [Görünür ve İdeal] bir Tefekkür'e nasıl
soktuğunu gösteriyor.

1. Ebedi ilahi anlayış, herhangi bir şeyden veya herhangi bir şeyden
kaynaklanmayan özgür bir iradedir; kendine özgü bir yer olup yalnızca
ve tek başına kendi içinde ikamet eder; hiçbir şeyden habersiz; çünkü
ötesinde ve onsuz hiçbir şey değildir ve aynı HİÇBİR ŞEY yalnızca BİR'dir;
ama aynı zamanda kendi başına bir hiçtir. Bu uçurumun tek iradesidir ve ne
yakın ne de uzaktır; ne yüksek ne de alçak; ama o HEPSİ'dir ve yine de bir
Hiçtir. Çünkü kendinde benzerlik bulabileceği bir tefekkür, duyum ve idrak
yoktur.

2. Bulgusu, kendisinin ileri ilerleyişidir, böylece kendisini çıkışta görür,
çünkü ileriye doğru ilerleyen şey onun ebedi lubet'i (hayal gücü, arzusu
veya büyü), duyusu ve algısıdır; ve buna ilahi bilgelik denir.
Araştırılmaz dipsiz derinlik hangi

bilgeliği kendi içinde yakalayacak, Lubet'in (hayal gücü, arzu veya büyü)
merkezine doğru. anlayışın ebedi zihnine; özgür iradenin kendi içinde kendi
benzerliğini oluşturduğunu, yani imgeyi ifade ettiğini. özgür iradenin lubet'in
biçimlendirilmiş bilgeliğinden konuştuğu veya nefes aldığı, ebedi
konuşan, yaşayan [çalışan] bir söze.

3. Ve nefes alma (ya da ilham), bilgeliğin biçimlendirilmiş iradesindeki
anlayışın ruhu ya da ağızdır; bu, konuşan Sözü ayırır (ya da çeşitli
biçimlerde ayırır), böylece zihin ve zihnin anlayışı, tezahür etmiş ve açığa
çıkması; Burada özgür ruh ya da bilgelik, konuşma ya da nefes verme
sırasında ruh tarafından özgür iradede çeşitlilik ve çeşitliliğe dönüştürülür.

4. İlahi özelliklerin güçleri hangi oluşumda yer alır?

kalkmak; öyle ki, Tanrı'nın sonsuz irade, anlayış, akıl, öğüt, güç ve merak olduğu gerçekten söylenmiş ve ilan edilmiştir; sonsuzluktan beri hangi güçlerin harikalarının içinde hareket etti ve kendini şekillendirdi. Bu oluşumun içinde, Tanrı'nın Ruh'u'nun ezelden beri kendi kendisiyle melodileştirdiği ve eğlendirdiği, aynı zamanda ne zemini, ne sınırı, ne de aslı olan görünmez manevi dünya vardır.

5. Çünkü bu, oluşmuş bilgeliğin ilahi vizyonudur. Merkezi oluşturulmuş iradedir, yani. tüm güçlerin ağzından çıkan Söz; ve onun hayatı, konuşmada veya nefes almada ilerleyen, bilgeliğin yağını ayıran ve oluşturan ruhtur. Öyle ki, oluşan bilgelik, küçük çocukların, onları neşeleri için özlerinden doğuran ebeveynlerinin önünde oynaması ve ebeveynlerin zevklerini ve eğlencelerini onlardan almaları gibi, Tanrı'nın yaşamının önünde oynar.

6. Sonsuzluğun varlığını veya özünü de aynı şekilde anlamalıyız; Ebedi özgür iradenin, nefes veren Söz'de bir arzuya kattığı varlık veya öz, yani. kavranabilirliğin bedensel varlığın başlangıcını ortaya çıkardığı dışsal bir kapsamlılığa, yani. oluşan doğanın merkezi; burada arzu birikmiş, oluşmuş ve kendisini özellikler halinde sunmuştur, yani. karanlığa ve ışığa, acıya ve kaynağa, neşeye ve kedere. Ama yine de hamile olmanın üzüntüsünü anlamamalıyız; ancak özgür irade, harikaları düşünme ve tezahür ettirme arzusunda kendisini oluşturur ve tasavvur eder; böylece özellikler birbirlerinde özel olarak tezahür edebilir ve açığa çıkabilir.

7. Çünkü eğer kontra irade olmasaydı o zaman hareket olmazdı özelliklerde; ama özgür iradenin kendisini sevgiye ve öfkeye soktuğunu görmek, yani. Kötülüğe ve iyiliğe doğru, bu özelliklerde iki yönlü bir irade ortaya çıkar, yani. ateşin ve karanlığın tabiatına göre gazaplı bir irade ve ışığın tabiatına ve niteliğine göre iyi bir sevgi; birinin diğerinin içinde yaşaması ve tezahür etmesi için.

8. Bu doğumun yalnızca zamansal bir başlangıcı olduğu söylenemez: O ebedidir (ya da olmuştur) ve ilahi görüşün, duyumun ve algının tezahürüdür. Ancak yaratılışın yaratılışında bu doğuş, kendisini bir yoğunlaşma veya dış kapsamlılık içine soktu ki, üzerinde çalışacağı ayrı bir hakimiyete sahip olabilsin.

kendi sporu ve oyunu için.

9. Ayrıca yaratılıştaki, karanlıktan ve ateşli özelliklerden kaynaklanan kötülüğün iyiden ayrıldığını ve kendine özgü muhtelif işleyen bir egemenliğe yerleştirildiğini, ancak birinin diğerinde olduğunu tasavvur etmeyeceğiz. Ancak ışık karanlığın içinden parlıyordu ve karanlık onu kavrayamıyordu. Yaratılıştaki her yaşam, ateş özelliğinden doğmuştur ve rasyonel anlayışın ruhu, ışığın özelliğinden doğmuştur. Yaratılıştaki her ateşli yaşam, başlangıçta ışık [içinde veya ışık için] ortaya çıktı.

10. Üstelik tüm varlıkların Yaratıcısı, ezeli Söz'den geçici bir başlangıca sahip olan zahiri dünyanın yaratıklarına görünür tefekkür için evrensel bir ışık vermiştir; ayrıca yaratılıştaki her canlı, doğanın ışığını kendi içindeki merkezden almıştır; anlayış buradan doğar, böylece yaratık kendi kendini yönetebilir ve yönetebilir.

11. Ve hiçbir şey kötülük ya da kötülüğün egemenliği için yaratılmadı; çünkü bir yandan yaşamı için kendi içinde bir gazap ens'i barındırsa da, diğer yandan da kendi içinde ışık ve iyi erdem bir ens'e sahiptir; ve kötüyü ya da iyiyi tasarlamak (ya da çalışmak) özgür iradeye bağlıdır; çünkü bu kadar kötü bir şey yoktur, ancak içinde bir iyilik vardır, bu sayede kötülüğe hükmedebilir ve ona üstün gelebilir.

12. Ancak insan, özellikleri bakımından eşit bir uyum içindeydi: Hiçbir özellik diğerinin üzerinde görünmüyordu, çünkü o, Tanrı'nın suretiydi; Tıpkı Tanrı'nın, ebedi doğanın gazabını bir şeyde tezahür ettirmediği sürece, Tanrı'da tezahür eden hiçbir kötülük olmadığı gibi: aynı şekilde, insana ilahi özgür irade de verilmiştir.

13. Ayrıca, kendi özgür iradesiyle kötülüğü ve iyiliği arzulamaması emri de ona verildi. bölünmüş mülklerden sonra; niteliklerin eşit uyumunda kararlılıkla devam etmeli, karanlığa ışıkla hükmetmeli; ve sonra gazabın özellikleri onda sadece neşe, zevk ve melodide duruyordu ve o, sevinç krallığına göre onda kendisini gören ve gören ilahi bilgeliğin bir aynası ve biçimiydi.

14. Fakat onun özgür iradeyle düşündüğünü görünce

benzemezlik, her birinin kendi kendine özgü özelliğinde ne kadar kötü ve iyi olduğu ve onun özünden tatmak isteyerek kendi şehvet ve özlemini oraya kattığı; bunun üzerine aynı özellik onu da şehvetine aldı ve iradesine galip geldi ve aynı zamanda iradenin kendi tefekkür ve hakimiyetinin olduğu ens'te de galip geldi.

Ve böylece başlangıçta iyi olan ilk insan, kötülük ve iyilik bilgisinin tadı olan bir ağaç veya ağaç haline geldi; yani. her iki iradenin de olduğu, çekişen bir egemenlik, yani. iyi ve kötü birbirini yönetiyordu.

15. Fakat ateşli gazaplı iradenin, ışığın özünden olan iyiliğe o kadar üstün geldiğini, ışığın ens'inin gazaplı ens'te esir alındığını görünce, bu görüntü, iyi ve kötü olan zahir hakimiyetinin gücü ve emri altına girdi; ve ayrıca içsel doğanın gazabı altında, yani. ateşli karanlığın; Tanrı'nın bu görüntüye merhamet ettiği ve kutsal dünyanın varlığının tutsak edilmiş, ortadan kaybolmuş ve (ilahi bilgeliğe gelince) körlerine Lütuf Antlaşması'nı yeniden vaad ettiği ve aynısını bir Tanrı Antlaşması olarak bünyesine kattığı yeni bir kutsal iradenin ve yaşamın yeni doğuşu.

16. Şimdi insan ağacının soyunun nasıl yayıldığını, özelliklerde nasıl ortaya çıktığını ve kendini bir ağaç (kötü ve iyi) olarak dallara ve dallara tanıttığını doğru bir şekilde ele alacağız; ve onun, kötüyü ve iyiyi arzuladığı zaman kendisinde uyandırdığı ve böylece, onun egemenliği altına düştüğünü görerek kendisini doğaya tabi kıldığı, farklı ve muhtelif görev ve görevlerden oluşan dünyevi hükümeti buradan doğmuştur.

17. Ve Musa'nın ilk kitabında [Yaratılış] insan ağacının kendisini nasıl kötülükte ve iyilikte açtığını ve meyvesi için dallara ve dallara dönüştüğünü anlatıp anlattığını çok açık bir şekilde görüyoruz. Ayrıca ateşli öfkeli mülkün

her zaman daha önce nasıl gittiğini ve her şeyden önce meyvesini verdiğini görüyoruz: Tanrı'nın Ruhu'nun Musa tarafından yayılım satırlarına koyduğu isimlerin burada açık ve net bir anlayışı var. . [Şecere]

18. Öncelikle Kabil'i Lan'e yerleştirir (bundan anlaşıldığına göre)

Doğanın ölçüsü, ateşli arzunun merkezinin dışında bir kaynak, ruhun ateşli gücünün kendi kendine yeten iradesi, yani. İlk Prensipten çıkan bir filiz veya ince dal, burada ilk Prensip özellikle hakim oldu ve kendini bir benlik doluluğuna ayırıp aşıklardan koptu. Ancak karanlık bir kaynak olarak değil, kendi kendine yeten şehvetin ve aynı zamanda ateşli güç ve kudretin kaynağı olarak.

19. Çünkü Kabil'in ens'inden (aynı şey, hayatın güreş çarkında doğuran doğanın merkezinde olduğu gibi) onun iradesi ortaya çıktı; ve iradenin dışında arzu; ve arzudan madde; sahte zihnin anlaşıldığı, zahiri olanın hakimiyetinin olduğu ve kendisini pekiştirdiği öz; Şeytan da doğanın öfkesiyle onun arzusuyla oraya sızdı ve benlik içinde bu dünyanın efendiliğini ve hakimiyetini arzuladı. Düşmüş şeytanın her zaman bu dünya yerine, içsel ebedi ve dışsal geçici doğaya hakim olmayı arzulaması gibi.

20. Ancak ilahi güç ve kutsallık sözünün kendisini kadının tohumuna, yani yenilenme antlaşmasına dahil ettiğini görmek. karanlık dünyanın merkezinden ilerleyen ateşli öfkeli iradeyi, benliğin ateşli gücünden mahrum bırakacak şekilde manevi dünyanın özünün kaybolan ens'lerine; bunun üzerine Kabil'in ardından insan ağacından Antlaşma'nın amacına aykırı bir filiz çıktı; Adı Doğanın Dilinde, ruhun doğduğu özün ilk iradesinde, ışığın merkezinde, sevgi dolu arzuda şekillenmiş ve sabitlenmiş, nefes alan bir meleği ifade eden Habil. yangının merkezi. Bunun üzerine ateşli arzu, aslını ateşli arzudan alan dünyevi yaşamı kesmek istedi; Habil ve onun soyundan gelenlerin tümü bu uğurda şehit oldu.

21. Çünkü bu, kendisini bu gazap ölümüne teslim etmesi ve aşıklarla birlikte insan merkezine (ateş dünyasına göre ruhun kökenine) nüfuz etmesi gereken Mesih'in kapısıdır. Tanrı'nın en derin sevgisiyle ve karanlık dünyanın özünün ateşli öfkeli arzusunu sevgiye dönüştürün.

22. Adem evrensel insan ağacının soyuydu. Ama ne zaman Havva ondan yaratıldı, sonra ağaç ikiye bölündü Tamamen özünde değil, ateş ve ışık merkezlerinin mahiyetine ve niteliğine göre ilkeler; ışığın merkezi için,

yani. aşk arzusunun temeli Havva'nın matrisinde duruyordu; ama düşüşüyle birlikte yaratık ortadan kayboldu; bu nedenle ilahi Söz kendisini orada bir yenilenme merkezine yeniden yerleştirdi (evlendi, nişanlandı veya söz verdi).

23. Kabil ve Habil, her iki İlkenin de mülkiyetinden bu ağaçtan çıkan iki daldır; yani. ateşten ve ışıktan; ve bunlar meyveleriyle birlikte bütün ağacın bir türüydü. Ancak Habil'in (erkeğin yardımı olmadan, erkek uğruna ölümün acısını çekecek olan kadının tohumunda yalnızca ve zar zor birleşmiş Söz'den oluşan) bir tür Mesih olduğunu görünce, Habil'in dallar olmadan geçmesi gerekir. ve meyve. Çünkü Mesih'in vermesi gereken meyve, insan ağacını yeniden doğuracaktı; ve belinden başka dal çıkmasın. Bu nedenle Habil de onun tipi olduğundan, belinden bir dal parçası bile çıkarmamalıdır.

Çünkü Habil soyunun soyu Ahit'te kaldı ve Abel soyundan çıkıp manevi dünyanın özünü yeniden ortaya çıkaracak olan Mesih'e işaret etti.

24. Bu nedenle Adem, Havva'sı aracılığıyla yaşam ağacından bir dal daha çıkarmalıdır; kendi suretinde Adem'e benzeyecek olan; yani. Seth. Hangi isim, Doğa Dilinde, ateşli iradede bir aşk iradesinin bir bakışının veya yönünün ortaya çıktığı ileri bir koşuyu veya sıçramayı ifade eder; buna rağmen dış dünyanın varlığı, özü ve özü tarafından alıkonulur ve engellenir; yani. yozlaşmış et evi tarafından.

25. Şimdi Mesih, her ne kadar ilk temelini Tanrı'nın sevgisinden alan bu tutsak, engellenmiş ve karartılmış iradeye yardım etmek ve onu ilahi ens'in tutsak edildiği gazap çemberinden kurtarmak için gelmeli, çünkü bu Mesih'in göreviydi: doğurmak için değil, kendini Seth'in nesline vermek ve Seth'i ve dallarını gazaptan kurtarmak ve onu kendi içinde yeniden canlandırmak için: Bu dünyaya çocuk doğurmayacak, Seth'i bu dünyadan çıkaracaktı. dünya ve onu kendi manevi dünyasına getirin.

26. Şimdi Şit'te, Mesih'in kendisini insan ağacına göre göstereceği Antlaşma çizgisi ortaya çıktı. Ama Kabil'de harikalar dizisi, yani. doğanın ve onun hükümetinin ileri gitmesi; Çünkü Musa, Kabil'in Hanok'tan doğduğunu ve onun bir şehir inşa ettiğini ve şehrin adını oğlu Hanok'un adından esinlenerek verdiğini söylüyor (Gen. iv. 17). Artık Kabil kadından doğan ilk erkekti ve Habil

öldürdüğü ikinci kişi.

27. Şimdi Musa, Kabil'in bir şehir inşa ettiğini söylüyor, halbuki sadece mantıkla yola devam edersek, bir şehir inşa edip orada oturabilecek insanlar yoktu; Çünkü Musa'daki ruh burada şehir sözcüğünde yatan anlayışın önünde bir perde oluşturur; çünkü diyor ki, Kabil'in oğluna ve şehre de Hanok deniyordu. Şimdi bu gerçekten doğrudur; ama Musa'daki

ruh Kabil ve Adem'in köküne bakar; iyi ve kötü ağacın nasıl açılıp kendini dallarına ve dallarına gösterdiğini; çünkü Enoch'un adıyla ruh, dalın mülküne bakar, yani. Kabil'in oğlunun oradan ne tür insanların çıkacağını ima etmesi, yani. bir şehir [ya da devlet] ve benlik içinde dış dünyanın hakimiyeti; çünkü Doğanın Dilinde isimle anlaşılmalıdır.

28. Enoch, yaşamın nefes almasını ve bencil bir tefekküre yeniden varmayı ifade eder; kendi çocuğu; Doğada kendini tam bir egemenlik ve iradeye sokan, böylece zihninde bir egemenlik veya bölge, ülke veya şehir hayal edip çerçeveleyen, iradesinde bir ağaç veya insanların prensi olmayı arzulayan ve talip olan. Çünkü insan hayatı Tanrı'nın Ruhu'ndan ayrılmış benliğe geçtiğinde, o zaman iradenin oğlu Enoch olan tuhaf bencil bir efendi olurdu; yani. bir şehir veya birikmiş maddeyi kendi kendine yeten bir hakimiyet ve hükümete.

29. Kutsal ruhun Nuh'ta şikayet ettiği, ruhunun artık onları azarlamasına izin vermeyecekleri (Yaratılış vi. 3), çünkü onlar bir ağaç ya da benlik ağacından bir dal fışkırdı; Dünyevi beyliklerin ve üstünlüklerin doğduğu ve aslı olduğu yer. Çünkü insan hayatı yıldızlara ve zahiri dünyanın ruhuna

düştüğünde, aynı şey insan hayatını kendi (dış dünyanın) kendi hakimiyetine, meleksel olandan astral ve zahiri temel hakimiyetine, şekline göre getirdi. . Burası Kabil şehri, yani. Enoch bizim için bir anlam taşıyor, yani. yeryüzündeki hakimiyet.

30. Ama şimdi Hanok hükümdar olamaz, ancak şehir odur, yani kendi bencil güç ve otoriteleriyle Tanrı'dan ayrılan gurur çocuklarının kolu veya ülkesidir. Artık irade çokluğunun bir hakimi olmalı, çünkü acı çekmeyecekler

onları yönetecek Tanrı'nın Ruhü (I Same viii. 7). Bu nedenle Musa'daki ruh diyor ki, Hanok İrad'ın babası oldu (Yaratılış iv. 18). Bu artık, kendi özünden yola çıkarak, kendisini onların üzerinde yargıç ve efendi olarak konumlandıran validir, yani. bir hükümdar ve zorba.

31. Çünkü bu isim Doğa Dilinde çok hamiledir ve yaşamın kısa sürede ateşli mülkün ve güçlü gücün merkezinde olduğu, yaşamın nefes almasını ifade eder; yani. hayata hakim olan Tanrı'nın öfkesinde; aynı şey Irad'ı yaşamın efendisi ve terbiyecisi olarak aldı ve onu Enoch'un başına atadı.

32. Dünyanın yöneticileri bu kökten türetilmiştir; insanın, hayatının ve iradesinin hükümdarı olarak Allah'ı istemediğini gören Allah, onlara kendi aralarından tabiattaki hükümdarı verdi; böylece ona hükmedebilirler ve birbirlerine hükmedebilirler.

33. Çünkü Tanrı insanlığa kendi aralarında herhangi bir yasa ya da hükümet vermemiştir; insanı yalnızca tüm yaratıkların efendisi olarak yaratmıştır, böylece o her şeye egemen olacaktır. Ama Tanrı'nın kendisi ruhuyla insana hükmedecek ve insan yaşamını yönetecekti. Ancak benliğin olmayacağını görünce, Irad (yani ateşin gücü ve kudreti) insan ağacından zorla fırladı ve yeryüzündeki Enoch şehrinin üzerine yerleşti.

34. Ama şimdi Irad'ın kendini yönetmeye ve hüküm sürmeye hazırlayacak bir şeye ve kaynaklara sahip olması gerekiyor, çünkü ateşin öfkesi ve öfkesi onlara zarar vermezdi; ve ayrıca hükümetin bir şekilde karlı ve avantajlı olması gerekir. Bu nedenle Musa şimdi çok doğru ve olağanüstü bir şekilde yazıyor ve şöyle diyor: Doğanın Dili'nde çok vurgulu bir şekilde doğanın dış ve iç merkezinin bir varsayımını ima eden Irad, Mahujael'in babasıydı. dış ve iç dünyanın; dış dünyanın zenginliklerine hakimiyeti ve üstünlüğü ile sahip olacak, kendini

beğenmiş, cesur, cesur, kendini beğenmiş, kibirli bir zihin, yani. her türlü yaratık ve meyve. Ve özellikle içsel varsayımın ihtişamını ifade eder, yani. kendisini dışarıdan Tanrı'nın makamına koyan dünyevi bir tanrı. Bu ismin dışında Babel, yani. Daha sonra Fahişeli Canavar ortaya çıkarıldı.

35. Musa ayrıca şunu söylüyor: Mahujael hegat Methusael. Bu artık hayatın ilahi gücü kendisine nasıl mal ettiği anlamına gelen doğru harika isimdir: Methusael şunu ima eder:

Doğanın Dili bu kadar, yani Benimki ilahi kudrettir: Ben Allah'ın oraya koyduğu bir meleğim veya Allah'ın emriyim. Bu aslında doğrudur, ancak [yalnızca] ilk Prensibe göre, zahiri mahiyet itibarıyla, yani. doğal bir güç ve düzendir.

36. Üstelik bu isimde, meleğin altında, bu güce tabi olması gereken ilahi emir altında olduğu gibi aynı şekilde yaşaması gereken çocukların övgüsü gizlidir. Ancak bu meleğin ilahi güçteki adı ilk önce bedensel benlikte şekillenir; çünkü ismin sözcüğünün başındaki Ben hecesi, kendisini ilk olarak dış dünyanın doğuşunda, maden ocağında oluşturur (ya da tasarlar); ve bu düzenlemenin Tanrı'nın kutsallığındaki göklerin krallığından değil, kendisini üçüncü Prensipde oluşturan ilk Prensip'ten, yani. dış dünyanın doğuşunda böyle bir düzenin içine; ve bu nedenle kaldırılmalı ve kaldırılmalı ve Tanrı'nın yargısıyla kanıtlanmalıdır.

37. Ve Musa yazmaya devam ediyor ve şöyle diyor: Metuşael hegat Lemek. Şimdi, bu isimde, meleksele öğütlerle sağlanan ilahi emrin gizli gizemi yer almaktadır; ve bu yerdeki Tabiat Dili'nde, insanlığın hakimiyeti üzerine bir meleğin gönderilmesi kadar anlam taşır, yani. Dünyanın her yerinde, doğadaki yüce yönetici prensibe tabi olması gereken bedensel yaşam üzerinde.

38. Çünkü burada Adem'in aldığı yara aranıyor: iki üstün prensin insan hayatı üzerinde hüküm sürmesinde, yani. görevlendirilmiş iyi melek ve bedene dahil edilmiş kötü melek. Ayrıca kötü meleğin dışarıdan ve içeriden güçlü saldırısı da buradan anlaşılmaktadır; çünkü ismin içindeki içsel ruh, Tanrı'nın Antlaşması'ndan çıkıp dış dünyaya geçer. Bu, insanın nasıl ahlaksız ve saygısız hale geleceğini ve aynı zamanda Tanrı'nın Antlaşması'nı karalayacağını, ancak yine de varsayımla birlikte tekrar benlik haline geleceğini ve kendisini bir sonraki meleğin adında oluşturacağını belirtir. Bu, tekrar dışarıya giren ve sonunda meleğin ismiyle birlikte Ahit'i de kendinden tamamen uzaklaştıran bir melek biçiminde ikiyüzlü bir fahişeliği ifade eder.

39. Ayrıca Musa, Lemek'in iki eş aldığını yazar: birinin adı Adah, diğerinin adı Zillah'tır (Yaratılış iv. 19). Hayat ağacının oluşumundan bu kadar anlaşılmaktadır, yani. insan hayatının kendi stokunda [gövdesinde veya gövdesinde] açılan yarayı bildiğini;

ve o andan itibaren iki eş aldı, yani iki yönlü bir öz ve irade, yani. Adah, ruhun nasıl akıl yoluyla iradeyle birlikte hareket ettiğini, Adem'in ilk neslinde arzuyla kendisini nasıl oluşturduğunu ve yeniden dürüst olmayı arzuladığını ifade eder. Ama hayat aynı zamanda hamile kadının karısı olarak Zillah'ı da kendine almıştı. bedensel sevinç ve zevk.

40. Eş veya vasiyet olan Adah, Tanrı'nın emrine göre iyi bir hakimiyet uygulayacak ve yeryüzünde hüküm sürecektir ve varlığını sürdürecektir; ve Jabal'ı doğurdu: Jabal, hemşerileri ve benzerleri gibi basit, sade adamı simgeliyor; Musa, çadırlarda yaşayan ve sığır besleyenlerin ondan çıktığını söylüyor (Yaratılış iv. 20).

41. Ancak diğer kardeşin adı Musa'nın söylediğine göre arp ve org çalan herkesin babası olan Jubal'dı (Yaratılış iv. 21); çünkü diğeri dış dünyanın ruhundan geçici zevk ve neşeye doğru ilerlemiştir; ve yaşamının dinlenmesi için her türlü keyifli spor ve eğlenceyi tasarladı. Ve bu Jubal'i ifade eder, yani. içsel ruhun kendi önünde bir benzerlik içinde oynadığı dışsal bir neşeli melek.

42. Ve Zillah, diyor Musa, aynı zamanda tüm pirinç ve demir işlerinde usta olan Tubalcain'i de doğurdu (Yaratılış iv. 22). Yani Zillah, insan mülkiyetinde Kükürt ve Cıvadan oluşan bir maddeye dönüşen ve ruhuyla birlikte bu maddeden tefekküre ve görünür bir keneye çıkan ateşli arzudur; burada anlayışlı insan, sanatları bulmuştur. metallere.

43. Tubalkain'in kız kardeşi Naama'ydı. Değerli inci burada yatıyor sevgili ustalar. Naamah, mülkünde gökseldir, dışsal bir elbise giymiştir, bu yüzden onu tanıyamazsınız, çünkü dünyevi adam buna layık değildir; çünkü onun özü bakiredir, saflığın bakiresidir. Bir yönüyle içerideki yeni insanı işaret ediyor, yani. kükürtlü adamın kız kardeşi; ve diğer taraftan dünyanın brüt metalini ve ayrıca değerli metali, yani. altın ve gümüş.

44. Çünkü Tubalkain, Naama'nın kardeşidir; ikisi aynı rahimdedir; ama Tubalkain bu dünyadandır ve Naamah, erkek kardeşinin altına gizlenmiş bir bakiredir; ve burada iki katlı dünya anlaşılmaktadır, yani. iki katlı bir mülkte; biri göksel, diğeri kaba dünyevi, yani. karanlık dünyanın mülkünden bir öz ve aydınlık dünyanın mülkünden bir öz. Ve insanda da bu şekilde anlaşılmalıdır; çünkü Tanrı'nın öfkesinin özelliği nedeniyle, yani. Dünyevi adamın ölümüyle Naamah ortaya çıkar.

45. Neden Musa Naama adını ekliyor ve onun doğurduğu ya da evlendiği şeyler hakkında hiçbir şey söylemiyor? Cevap: Çünkü yenilenmede doğal nesil sona erer. Mesih'in ruhundaki yeni bakirelik, daha fazla yaratık doğurmaz; ancak hepsinin tek bir ağaç olabilmesi için hepsinin ilk merkezden ve kökten ilerlemesi gerekir; ve ateşin yanında metal, yani. Tubalcain'in kız kardeşi olan bakire ortaya çıkar.

46. Tubalcain adı mükemmel bir anlayışa sahiptir, çünkü kükürtlü civa çarkının metallerin doğuşunda ve oluşumunda ve aynı zamanda yaşamın kökeninde nasıl kendini açtığını gösterir. Çünkü Tanrı her şeyi insanın emrine verdi ve her şeyi onun zevki ve eğlencesi için ona verdi; bu nedenle Tubalcain'in insan ağacını açıp kendini keşfetmesi gerekiyor ki, insanlar bunu anlayabilsinler. Bu vesile ile okul arkadaşlarımıza yeterince anlam vermiş olduk.

47. Ve Lemek, eşleri Adah ve Zillah'a şöyle dedi: Ey Lemek'in eşleri, sesimi duyun ve söylediklerime dikkat edin: Yaram için bir adam, yaram için de bir genç öldürdüm. Kabil'in intikamını yedi kat alacaksa, gerçekten Lamek'in yetmiş yedi kat intikamını alacaktır (Yaratılış iv. 23, 24). Bu harika, tuhaf ve harika bir söz.

Kendisine özgü bir anlatım olmasaydı burada ruhun ne anlama geldiğini kim anlayabilirdi? Alaycıya buradaki çalışmalarımızı

sansürsüz bırakmasını ciddi olarak uyarıyorum, çünkü o bizim ruhumuzu ve duygularımızı anlamıyor.

48. Lemek, bir adamı yarasına, bir genci de yarasına katlettiğini söylüyor. Bu dünya krallığının dışsal insaniliğine göre bu adam Habil'dir; ve genç adam, içindeki kadının tohumundan çıkan bakire soyundan gelen Mesih'in imgesidir: azarlamak için öldürdüğü adam, yani. tedavisi mümkün olmayan bir yaraya ve adamdaki değerli genç adama, günahın vicdanında kötü bir yara, morarma veya kaynama gibi onu rahatsız edecek ve rahatsız edecek bir acıya maruz kalacak. Çünkü bu

çıban Tanrı'nın gazabını yarattı ve büyük ve acı verici bir acı olan yara iyileşmeyebilirdi; Çünkü Rabbin laneti bu çıbandan dünyanın lanetlendiği yaraya yayıldı ve böylece insan egemenliği bir sefalet vadisine dönüştü.

49. Lemek yarayı görünce geri döndü; ve bunun üzerine iki eş aldı, yani hükümeti için aklına iki yönlü bir vasiyet koydu; bu sayede dünyayı yönetecekti; yani. biri Adah'tan sığır otlatmak ve beslemek için yola çıktı ve ağır işlerde çalıştı

laneti ve yarayı bulduğu geçici bir geçim için eller. Ve diğeri, toprağı işlemek ve yetiştirmek için faydalı aletler ve aletler yapmak ve diğeri gerekli şeyler yapmak için Zillah kolundan metallerin peşinden toprağa gitti; ve böylece metallerin metal doğasındaki paslı çıbanları ve ağırları buldu; çünkü dünyanın değerli tentürü veya güzel çiçeği lanette saklıydı, yani. çevrelenmiş ve kötü bir çıbanla kuşatılmış ve

yara.

50. Şimdi Lemek bu acının acısını biliyordu ve şöyle dedi: Ey Lamek'in eşleri, dinleyin ve söylediklerime dikkat edin. Acıyı ve hasarı ifade etmekten keyif alırdı; tekrar insan ağacının içine baktı ve insanın hayatını ele geçiren Tanrı'nın intikamını düşündü ve şöyle dedi: Kabil'in yedi kat, Lemek'in ise yedi yetmiş kat intikamını alacak. Çünkü Tanrı, Kabil'e de şöyle dedi: O durup ağladığında, bugün beni yeryüzünden [ülkeden ve kırdan] kovdun; ve öyle olacak ki beni bulan herkes öldürecek

Ben.

[Ama Rab ona şöyle dedi:] Kabil'i kim öldürürse, ondan yedi kat intikam alacaktır. Ve Kabil'e, kimsenin onu öldürmemesi için bir işaret koyun (Yaratılış iv. 14, 15).

51. Bunlar çok harika ve gizli sözlerdir: Kabil'in yedi katı, Lemek'in ise yetmiş yedi katı intikamı alınacak mı? Bu nedenle Lemek'in yetmiş yedi, Kabil'in ise yedi kat intikamı neden alınacak?

Lamek'e kim bir şey yaptı? Burada ruh, gelecek zamana dair insan yaşamının merkezine işaret eder ve daha sonra, insanlar çoğaldıkça ve çoğaldıkça ve kendilerine krallar ve prensler yaptıklarında bu yaranın insanla nasıl ilerleyeceğini ima eder. Tanrı'nın gazabının, insanın iradesinde ve hatta insan yaşamında ve egemenliğinde zorla ortaya çıkıp kendini göstereceğini, egemenliklerin ve hükümetlerin.

52. Şimdi, eğer bir insan Lemek'in intikamla ilgili söylediklerini anlıyorsa o zaman merkeze bakmalıdır, çünkü yukarıda açıkça belirtildiği gibi tüm yaratıkların yaşamı yedi derece veya özellikten oluşur. Şimdi Adem'in soyundan geliyordu, çünkü Adem ile Havva tek bir ağaçtı; ayrılık ve bölünmeden kötülük ve iyilik doğmuştu. Ve Kabil, yaşamın yedi özelliğinin yaşamdaki doğru ilahi düzen ve uyumdan çıkıp Tanrı'nın imajını yok ettiği bu ağaçtan çıkan ilk daldı; Bu, onu bölünmüş mülklerde de kardeşlerin katledilmesi için kışkırtan ve böylece Habil'i öldüren şeytanın uzun bir sözüydü. Şimdi

Tanrı şöyle dedi: Eğer biri onu öldürürse Kabil'in intikamını yedi kat alacaktır. Ve Kabil'e kimsenin onu öldürmemesi için işaret koydu.

53. Şeytan, Tanrı'nın gazabına katlanmış ve yaşamın yedi özelliğinin karşılıklı uyumlu uyumlarından saptığını görerek, kurnazca kendini bu yedi özelliğin içine sokmuştu; ve o, insan yaşamında Tanrı'nın ruhaniyetinin yerine efendi olacak ve Tanrı'nın krallığına ilişkin olarak yaşamı bütünüyle öldürecek ve katledecektir. Bu nedenle Tanrı, içinde Antlaşma vaadi bulunan bir işaret koydu ki, kimse onu öldüremesin.

54. Çünkü Kabil yalnızca dış yaşamdan korktuğu için haykırmıyordu, aynı zamanda hakkı olan sonsuz yaşamının katledilmesinden, yaşamının Tanrı'nın yüzünden tamamen silinmesinden korkuyordu; çünkü o da ağlayıp şöyle dedi:

Lo! bugün beni dünyadan kovuyorsun; ve kendimi senin yüzünden saklamalıyım; ve ben yeryüzünde bir kaçak ve bir serseri olmalıyım; ve artık beni kim bulursa öldürecek. Öldürülme korkusuyla bağırdı ve çok korktu.

Ancak yine de yeryüzünde ondan başka erkek yoktu; yalnızca babası Adem ve şüphesiz eş olarak aldığı kız kardeşi dışında.

55. Kabil, kendisini kardeşini öldürmeye sevk eden ruhların onu da öldüreceklerinden korkuyordu; çünkü senin yüzünden saklanmam

gerektiğini söylüyor. Şimdi bu herhangi bir dışsal anlamda değil, içsel bir biçimdeydi, çünkü Tanrı dışsal gözlerin görüş alanında değil, içsel ruhsal [görümde] ikamet eder. Bu nedenle Tanrı şöyle dedi: Kim Kabil'in iç yaşamını öldürürse, ondan yedi kat intikam alacaktır. Ve o, Ahit'in işaretini kendi hayatına koydu; öyle ki, öfkeli hiçbir ruh onu öldüremesin; çünkü o hayat ağacından bir daldı.

56. Her ne kadar ondaki doğanın yedi özelliği birbiriyle karşılıklı uyumdan ayrılmış olsa da, bunun tek nedeni o değildi, çünkü o, bölünmüş mülkteki hayatını babasından ve annesinden böyle almıştı. Ve bu nedenle lütuf Habil'e olduğu kadar ona da geçti; sadece Abel'in diğer hattan çıkması dışında. Ama ruhun merkezi her ikisi için de aynıydı. Ancak tohumun hareketi farklıydı; çünkü onlar dünyanın iki türüydü; yani. Kabil, öfkedeki benliğin tipidir ve Habil, teslimiyetten ölüm yoluyla merkezden başka bir dünyanın fışkırdığı hayata teslimiyetin tipidir.

57. Kabil'in yıkım için doğması değil, fakat bu kötülüğün farklılıktaki mülkiyeti uyandırması, yani. dış dünyanın ruhu tohumda zorla ortaya çıkar; ve hayatın [merkezini] kendi hakimiyeti altına aldı ve Allah orada bir işaret koydu; Onun Antlaşması, katillerin ruhun hayatını katletmemesi gerektiği yönündeydi.

58. Ama eğer öyle olursa, kendi özel iradesi katillere teslim olur, o zaman Kabil'in yaşamının intikamı yedi kat, yani yedi mülk aracılığıyla alınmalıdır; ve Tanrı'nın (Söz'de bulunan) yaşamını katleden özgür irade, hem geçici hem de ebedi olarak doğanın yedi biçimi aracılığıyla yedi kez azarlanmalı ve cezalandırılmalıdır. Manası da şudur: Kim bir canı öldürürse, yani hangi hür irade onun canını öldürürse, karanlık dünyanın yedi özelliğinde ondan ebediyen intikam alınacaktır.

59. Ve bu yerde büyük gizemleri daha doğru bir şekilde ele alacağız; çünkü insan ağacının, Tanrı'nın harikalarının yaşamını yaratan ve gösteren yedi özelliği artık Lemek'e kadar yayılmıştı. Dünyanın hakimiyeti artık

tamamen Lemek'le birlikte doğada ortaya çıktı; Çünkü Lemek, ilk soydan doğan harikaların kökündeki yedinci adamdı. Yani Adem ilkti; Habil harikalar soyuna değil, yenilenme soyuna aittir; Kabil harikalar sıralamasında ikinci sıradaydı; Üçüncüsü Hanok, dördüncüsü İrad, beşincisi Mahujael, altıncısı Methusael ve yedincisi Lamek.

60. Şimdi Lemek, Tanrı'nın harikalarının bu soyundan Kabil'in kökünden türedi; ve dürüst, dürüst bir adamdı; ama harikaların ruhuyla çevrelenmişti. Ve o geriye dönüp yaraya ve aynı zamanda Ahitteki lütuf işaretine (ya da mührüne) baktı ve harikaların ruhunun şimdi bile insan yaşamında tam olarak ortaya çıkması ve tezahür etmesi gerektiğini kesinlikle biliyordu; böylece dünyadaki tüm sanatlar öğrenilmelidir.

61. Ve aynı zamanda dünyanın bu harikalarına nasıl düşeceğini ileri doğru da gördü; çocuklarının, kendisinden miras yoluyla alacakları hayatını nasıl bir çılgınlık Babil'ine sokup onu yozlaştıracaklarını. Ve burada aynı zamanda özellikle insan yaşamının ortaya çıktığı Söz'e de baktı; ve dünyanın harikalarının ruhundaki yaşamın, yedi ve yetmiş katlı diller ve uluslar kelimesine nasıl dahil olacağı.

Babel'de pas;
doğanın özgür iradesinin nasıl tek Tanrı'dan sapıp
yozlaşacağını ve bunun yedi ve yetmiş katı intikamının
alınması gerektiğini. Yani her dilin ve konuşmanın intikamı
Allah'ın gazabıyla alınmalı ve dolayısıyla Lemek'in yayılım
yoluyla ondan aldıkları hayatını bozacakları için; ve bu, Tanrı'nın
gazabının, birkaç konuşmaya bölünmüş olarak çocuklarının
özgür iradesinden intikamını alacaktı.

62. Çünkü ruh ileriye doğru, özgür iradenin nasıl vazgeçip
kendini benliğe bağımlı hale getireceğini ve tek Tanrı'dan
dönebileceğini ve Tanrı'nın öfkesinin insandaki harikaların doğal
ruhunu nasıl ele geçirip karıştıracağını gördü. Tanrı'nın varlığı
ve iradesi hakkındaki büyük Babil çekişmesinin ortaya çıkacağı dış
dünyanın ruhu; ve ruh bunun intikamının yedi-ve alınması
gerektiğini söyledi. Lemek'te yetmiş kat.

63. Çünkü bu, insan yaşamında anlayışın sözü üzerine yedi yetmiş
kat Racha'ydı [ya da intikamdı]; tek bir dilden, tek bir konuşan
Söz'den ve tek bir Hayati Ruh'tan yetmiş yedi katlı bir dilin
(yani anlayışın karışıklığının) yaratılması gerektiğini.
Daha önce anlayış tek bir seste (ses veya uyumda) yatıyordu, ama
şimdi Racha onun içine girdi ve onu karıştırıp yetmiş yedi
parçaya böldü.

64. Çünkü insanın ses veya anlama çarkı tersine çevrildi ve
içinde zaman ve sonsuzluğun olduğu ateşin on biçimi, doğanın
her biçiminde kendilerini açtı; bu da yedi çarpı on, yani yetmiş;
ebedi doğanın yedi değişmez biçimiyle merkez de oraya aittir;
toplam yetmişyedi parçadan oluşur.

65. Ve Büyük Gizem [Mysterium Magnum] burada yatıyor.
Sevgili kardeşlerim, eğer çekişmeli dillerin elbisesini
giymeseydiniz, o zaman burada size bir şeyi daha duyurma
cesaretini gösterirdik; ama
hepiniz hâlâ Babil'in büyüsündesiniz ve mektubun ruhu [veya
anlamı] konusunda çekişiyorsunuz; ve yine de aynı şeyi

anlayamıyorum. Siz aynı zamanda doktor ve bilgili ustalar
olacaksınız, ama yine de kendi anadilinizi anlamıyorsunuz:
Canlı Sözün içinde şekillenip biriktiği kelimenin kabuğunu
birbirinizi ısırtıyor ve yutuyorsunuz; yaşamak

Kelime. Yediden ve yetmiş yediden yalnızca konuşuyorsunuz, ama yine de tüm anlayışın içinde yer aldığı tek bir sayıda Söz'e sahipsiniz: Dillerinizde hareket ediyor ama yine de onu anlayamıyorsunuz.

66. Ve bunun nedeni, yalnızca yediden ve yetmişyediden konuşacaksınız, yani. dilleri bölen gazaptan; Dillerinizde ve konuşmalarınızda Lemek'in canının yetmiş yedi kez intikamını alıyor. Ama merkeze gidip gözlerinizi açarsanız, o zaman Babil fahişesinin sizi ipiyle nasıl esir aldığını ve yetmiş yedi sayıyla kendini nasıl insanın hayatına yerleştirdiğini görürsünüz; ve kız kardeşimiz Naamah'yı sayılarla tamamen gizledi; ta ki, sayıların canavarı, kız kardeşimiz Naamah'nın hayatı üzerinde Tanrı'nın gazabıyla hüküm sürsün ve hüküm sürsün.

67. Ama bir bekçinin şöyle dediğini duyduk: Uzak durun! Naamah'nın yerine yeryüzünde duran fahişeyle birlikte canavar oldukça düşmüş ve yetmiş yedide vb. yedi katlı Racha'nın [İntikam] baskısına verilmiştir. Racha, Lamek'te doğar ve yetmiş yediden geçer; ve bunu kimse engelleyemez. Amin.

68. Çünkü Naama bütün milletlere, dillere ve konuşmalara açıkça gösterilecek; ve o zaman bile yetmiş yedi kişiden sadece tek bir anlayış sözü çıkacak. Çünkü insan yaşamı, Tanrı'nın TEK Sözü'nden doğmuştur ve kendisini, dünya harikalarının ruhuna uygun olarak, tek Söz'ün yetmiş yedi özelliğine biçimlendirip bölmüştür. Artık hayatın başlangıcının, harikaların ve konuşmaların ruhuyla birlikte tekrar sona gireceği zaman geliyor. başlangıca. Ve bu nedenle, kendisini Tanrı'nın huzurunda (veya öncesinde) ortaya koyan harikalar çocuğu, birlik içinde ortaya çıkmalıdır.

69. Ve özgür iradenin kendisini konuşmaların boşluğuna ve güçlerin çokluğuna kaptırdığını ve tek Söz'ün yaşamını kirletip katlettiğini görerek, Racha yetmiş yediye kadar öldürücü ruhtan ileri doğru ilerler; Canavar fahişeyle birlikte Tanrı'nın ateşiyle yok olup yok oluncaya kadar

kızgınlık.

70. Ve sonra Tubalcain, kız kardeşi Naamah'yı altın giysiler içinde bulur ve Adah, çoban olan oğlu Jabal'a sevinir; İçin

Lamech, Racha'da bıraktığı çocuklarını yeniden buldu. Ve nefsin gururu, Yılanın hilesi, hilesi ve kurnazlığı sona erer. O zaman her hayvan kendi otlağını yiyecek. Zaman yaklaştı: Şükürler olsun!

Otuzuncu Bölüm

Ahit Çizgisinden

1. Sözleşme'nin satırı, sanki

Mutabakat yalnızca bu çizgiye bağlıydı. Hayır, Sözleşme, insanlığın zamanından önce Söz'de bulunan tek yaşamın başına gelir. Şit'in soyu yalnızca bedendeki tezahürden geçer; bu çizgide Ahitteki Söz kendisini dışsal olarak bedende gösterir. Ancak Misak'ın merkezinden ilerleyen ruh, Habil'in çizgisine olduğu kadar Kabil'in çizgisine de uyar; yine de Kabil'in ruhunda ve Şit'in dış ağzında [veya tezahüründe], yani. biçimlendirilmiş ve tasarlanmış sözde, yani öğretme ve vaaz etme ofisinde ve hizmetinde. çünkü Seth, ruha göre, Ahit'ten türemişti; burada ruh, Ahit'te birleştirilmiş Söz'de hareket ediyordu; ve Kabil doğanın ruhu altında kavrandı.

2. Çünkü Kabil'in çizgisiyle ilahi bilgeliğin, tefekkürün ve oluşumun harikası olan sanatlar gün ışığına çıkarıldı. oluşan Sözün doğası gereği ve doğası gereği. Ve Seth'te Söz resmi bir hayata dönüştürüldü, yani. Tanrı Sözü'nün kendisini ruhsal bir imgede [form veya şekil] bilgelikle gördüğü ruhsal bir tefekküre; ve Kabil'in çizgisinde kendisini doğal biçimli bir sözcükte görüyordu; ve her ikisi de Tanrı'nın harika işlerini ortaya koymaya hizmet eder.

3. Babil'in yargıladığı gibi değil, Tanrı, amacı ve kesin tavsiyesi nedeniyle, öfkesinde insanların bir kısmını mahkûmiyete, diğer kısmını da yaşama mahkum etmiş ve seçmiştir: bu şekilde yargılayanlar henüz sayının altındadır. kelimenin çarpımında yetmişyedi; Çünkü Vaat Adem'e Kabil'in hamile kalmasından önce verilmişti. Ahit'in dokunaklı lütfu Adem ve Havva'daydı; ancak Mesih'in kutsallaştırılma ve yenilenme ruhu yalnızca kadının soyuna aktarılmıştır, yani. kapatılmış olan cennetin krallığının tohumunun üzerine; yani, ışığın tentürü üzerinde, Adem'in erkek ve kadinken kendine özgü bir arzu ve sevgi içinde çoğalması gereken Venüs'ün matrisi üzerinde; ki, bunu yapabileceğini görünce

[Adem'in güçlü dünyevi hayal gücü nedeniyle] olamaz, Adem'den alınıp bir kadın haline getirildi.

4. Fakat kadın dünyevi hale geldiğinde, göksel doğumun [üretimi için olan] bu matrisin göksel kısmı ölümle kapatıldı. Tanrı Sözü, bu matriste canlı ve göksel bir tohumla açılıp tezahür etmek ve ölümün gücünü yok etmek için kendisini yeniden Antlaşma ile birleştiren matrisin içine girdi.

5. Çünkü Söz kendisini doğanın biçimlendirilmiş sözünde açmazdı, yani. Kabil'in neslinde, ama kaybolan göksel enslerde; ve aynı şekilde göksel ens canlandırılmış ve yeniden canlandırılmıştır, yani kadının göksel kısmındaki tohumu Yılanın kafasını yaralamıştır, yani. şeytanın arzuyu doğanın gazabına sokması; yani, Kabil ve Şit'in neslindeki gazabın [ve Tanrı'nın lanetinin] üstesinden gelin.

6. Antlaşmadaki Söz, öğretmeninin sesi olarak Şit ve Habil'de kendini açtı ve Kabil'in nesli, yaşamı boyunca bu sesi almalı ve onu yaşamına işlemelidir ki, yeni yenilenme. Ancak birçoğunun ölüme devam etmesi ve bu sesi küçümsemesi, (bkz. Bölüm 29, 52) Tanrı'nın öfkesiyle şeytan tarafından tutulmaya maruz kalan ve bugüne kadar hala özgür olan özgür iradenin bir sonucudur. Kabil'in iradesi doğayı ve kendini çok fazla sevdiği için, kendisi de tutulmaktan acı çekiyor.

7. Çünkü eğer ruhun özgür iradesi, Antlaşma'daki sözü anlayacaksa, o zaman doğal benliği ve kendi iradesiyle ölmeli ve Antlaşma'daki kendi iradesine tamamen teslim olmalıdır; böylece kendi arzusuyla, Misak'taki sözü ve ruhu takip edin, tıpkı o'nun önderlik ettiği, yönlendirdiği ve hareket ettirdiği gibi.

8. Ve bu Kabil çok nefret ediyor ve bunu yapmak istemiyor; bencil bir efendi olacak ve özgür iradesiyle arzuyla bir canavarı ve kötü bir canavarı şekillendirecek ve şekillendirecek; bu, Tanrı'nın sözündeki biçimlendirilmiş yaşamın ilk görüntüsüne benzemiyor. Şimdi, Mesih'in sözleri bu canavara yöneliktir ve şöyle demektedir: Din değiştirmedığınız ve çocuklar gibi olmadığınız sürece (yani, kendi kendine yaratılan canavardan ayrılıp onun iradesini tamamen reddetmediğiniz ve tekrar onun biçimine girmedığınız sürece). İlk yaşam) başka türlü Tanrı'nın krallığını göremezsiniz. Ayrıca, göksel dünyanın özünün suyundan ve Ahit'ten gelen aynı kutsal ruhtan yeniden doğmanız gerekir, aksi takdirde Tanrı'yı göremez ve göremezsiniz.

9. Tanrısız formun bu kötü canavarının kaderi mahkumiyettir; ama Mutabakat hayatın içindedir. Eğer özgür irade kendini Sözleşme'ye teslim ederse, o zaman Mesih insanlığıyla, Sözleşme'den, yaşamdan doğar; ve o zaman bile garip canavar Mesih'in ölümünde ölür ve irade, Tanrı'nın onu yarattığı şekilde yeniden ilk görüntüye dönüşür. Ve bu sadece Şit'e değil aynı zamanda Adem'in hayatına da eklenmiştir; yani. Tanrı'nın Sözü'nde yer alan ve birinden diğerine geçen, insanın tek yaşamına; çünkü bir ağacın tüm dalları özsuyla ağacın tek kökünden alır.

10. Ancak doğanın özellikleri, yani. Doğal yaşamdan gelenler, kendilerini Adem'in soyundan çeşitli dallara ve dallara taşımışlar, milletlerin, dillerin ve konuşmaların çeşitliliği buradan

doğmuştur. Ancak hayat tektir ve hayattaki Antlaşma hayatın kökünden ortaya çıkmıştır, yani. günah gibi herkesin hayatına hayat veren Tanrı'nın Sözü'nden, yani. düşüş ve irtidat herkesin üzerine geçti, hiç kimse hariç. Çünkü Şit'in çocukları da Kabil'inki gibi günaha maruz kaldılar; ama Mutabakat tezahürüyle birlikte Seth'e de geçti; çünkü onun adı, Doğanın Dilinde, ruhun ilk merkezi aracılığıyla yaşamdan çıkan nefes veren bir pınarı ifade eder; burada Tanrı Sözü yaşam aracılığıyla kendini açacaktır.

11. Ve Musa şöyle der: Şit, Enos'un babasıydı ve sonra insanlar Rab'bin Adını vaaz etmeye başladı (Yaratılış iv. 26): çünkü Enos adı, Doğa Dilinde yaşam boyunca ilahi bir lubet anlamına gelir; oluşan Söz, yaşamın sesinde ve sesinde kendini görecekti.

Bu nedenle Tanrı'nın ruhu, Tanrı'ya, onun varlığına ve iradesine ilişkin olarak insanın yaşamı aracılığıyla Antlaşma'dan öğretmeye başladı. Bu, Söz'ün biçimlendirilmiş insan sesinin bilgeliği aracılığıyla kendisini gördüğü Söz'deki biçimlendirilmiş bilgelik aracılığıyla ilahi tefekkürün başlangıcıydı.

12. Ve nasıl ki hayat, Kabil'in soyunda, doğada oluşan hikmetin harikaları aracılığıyla, her türlü sanat ve işlerle, aynı zamanda hükümdarlıklar, hükümetler ve emirlerle kendini şekillendirmiş ve hepsini Allah'ın harika işlerinin ortaya konması için tanıtmıştır. ve eylemler, yani. kötüyü ve iyiyi, ışığı ve karanlığı düşünmeye; aynı şekilde Tanrı'nın ruhu da, ortaya çıkan Söz'deki Antlaşma çizgisinin dışında, ilahi mucizeleri ortaya çıkardı.

kutsallık, hakikat, doğruluk, sevgi ve sabır; ve oluşturulan Söz'ün vaaz edilmesiyle Tanrı'nın kutsal ve ruhsal krallığının ne olduğunu ilan etti.

13. Kabil'de doğanın krallığı temsil ediliyordu ve Habil ve Şit'te doğaüstü ilahi krallık temsil ediliyordu. Bunların her ikisi de birlikte ortaya çıktılar ve biçimlendirilmiş bilgelik içindeki ilahi lubet'in ikrarına veya tefekkürüne doğru birbiri ardına ilerlediler; ve her biri kendisini özel bir biçimde görünür bir şekilde bir mucize olarak ortaya koyuyor.

14. Çünkü Adem'den Lemek'e kadar harikalar sırasında yedi kuşak vardır; ve diğer satırda, yani. Adem'den Hanok'a kadar Ahit çizgisinde de yedi nesil vardır.

Enoch sekizincidir, yani. peygamberlik ruhunun başlangıcı; çünkü ilk yedi nesilde hayat ağacından gelen manevi krallığın biçimi ortaya konuldu.

15. Adem hisse senedi, çünkü onun hayatı orijinalini Söz'den almıştır. Ancak ondaki doğa yaşamının biçimlendirilmiş Söz'deki yaşama üstün geldiğini, en üstün hakimiyete sahip olacağını ve Söz'den gelen yaşamı gizleyeceğini görünce, Söz'ün kendisi de özgürce, içinde bir yaşam olmak üzere bir Antlaşma ile kendisini verdi; ve Habil'deki figürünü, doğal yaşamın nasıl bozulması gerektiğini ve bozulması gerektiğini ve ilahi gücün Sözü'nün ilk yaşamdan yeniden nasıl ortaya çıkacağını ortaya koydu.

16. Dolayısıyla Habil, İkinci Adem olan Mesih'in figürüydü ve bu nedenle onun, Antlaşma uğruna öldürülmesi gerekiyordu; Çünkü Mesih, yüce ve kibirli doğal iradeyi öldürmeli ve yenisini ortaya çıkarmalıdır. Ve bu nedenle Habil'in de herhangi bir doğal çocuk sahibi olmaması gerekirdi, aksi takdirde bu doğaya tuhaf bir durum olurdu; çünkü hepsinin tek bir

kökenden çıkması gerekir; ve Söz, Ahit'teki tek ağaçtan yeniden doğacaktı, böylece lütuf çocukları, şafaktan doğan çiy gibi doğa ağacından ortaya çıkacaktı.

17. Çünkü aynı zamanda yeni doğumun figürü de gövdeden temsil ediliyordu; yani soy Adem'den çıktı. O birinciydi, ikincisi Habil, üçüncüsü Şit, dördüncüsü Enos; burada insanlar ruhsal krallığı öğretmeye başladılar; Beşincisi Kenan [veya Cainan], doğanın dilinde, öğretilen kelimenin kendisini oluşturduğu ilahi tefekkürün ileriye dönük, yeniden tasarlanmış [yeniden kavranmış] bir ubet'i veya arzusunu ifade eder;

yani. duada, vasiyette ve aynı zamanda onların sunularında.

18. Mahalaleel altıncıydı ve Doğa Dilinde, ruhun Mesih'in krallığını bu isimle simgelediği ve tasvir ettiği meleksi bir krallığın meleksi bir biçimini ifade eder.

19. Jared yedinci idi. Bu isimden, tabiat dilinde manevi krallığın bir rahibi veya prensi anlaşılmaktadır. Çünkü Irad'ın doğa krallığında naip veya yönetici olması gerektiği gibi, Yared de ruhsal krallıkta naip olmalıdır; Çünkü Yared'den Musa'nın makamı çıktı; ve dünyevi prensliklerin krallığı Irad'dan çıktı ve hükümetler ve egemenliklerin çerçevesini çizdi.

20. Ancak Doğanın Dili Jared'in yalnızca bir tür ruhsal krallık olduğunu çok açık bir şekilde göstermektedir; çünkü bu isim, söz aracılığıyla Kerubi'yi kendisiyle birlikte taşır; Çünkü yeryüzündeki ruhsal krallık, öfkeyi yok eden Mesih'e kadar, başından beri Tanrı'nın gazabının tutsağıydı.

21. Bu Jared'in makamı iki yönlüdür, yani. dışarıdan bakıldığında Tanrı'nın gazabına bağlı manevi krallığın figürüdür; ve içsel olarak bu, tövbekar adamın aldığı veya sahip olduğu gerçek kutsal krallıktır: dışsal olarak Musa'dır; ve içsel olarak Mesih.

22. Ferisiler arasında Musa'nın krallığında, Bebek'in iyonik fahişeliğinin büyük anası bu dışsal krallıktan doğmuştur; ve sözlü ve itibari Hristiyanlar arasında Mesih'in krallığında; [literalist] sadece

övünüyorlar ve kendilerini görkemli bir şekilde bir idol olarak konumlandırıyorlar ve sanki kutsal manevi krallıkmış gibi görünüyorlar. Ancak Kerubi, Tanrı'nın öfkeli öfkesinin bir ünsüz sesi olarak, sözleriyle sesi iletir.

23. Ve bu nedenle Tanrı'nın iradesinin krallığı hakkında çekişmeliler; çünkü onlar içsel ruhsal göksel krallığın ruhuna sahip değildir; ama yalnızca kötüyle iyinin yarıştığı figürün sesi. Mektubu kullanıyorlar ve kullanıyorlar ama boş, yararsız bir araç olarak, manevi formun bir figürü olarak. çünkü ruh da onu Jared ismiyle, dünyanın üzerinde karma bir krallık olarak temsil etmişti.

İçsel ruhsal yeni doğan çocukların çalıştırılması ve kanıtlanması gereken dünya.

24. Ve bu biçimiyle, bu ruhsal görevdeki en büyük payın Kerubi'nin kılıcına alınacağını ve onların görevlerinin Kerubi tarafından Tanrı'nın kutsallığından kesilip ruhsal olana verileceğini ifade ediyor ve önceden haber veriyordu. öfkenin sonsuz krallığı.

25. Çünkü Kabil'in soyundan Lemek iki eş aldı; iki irade ve oradaki krallığını teyit etti ve sonunda doğanın merkezinden (hatta yedi mülkten bile) onun hayatını katledecek ve öldürecek olan özgür iradenin öldürülmesi üzerine ilerleyen yetmiş yedi katlı Racha'yı ortaya çıkardı (ya da ilan etti). birçoğunda: aynı şekilde Jared de doğası adına iki irade taşıyor, yani. biri Tanrı'nın Antlaşma'daki sevgisi ve merhametine, diğeri ise Tanrı'nın öfkesinin yükseldiği ve iğrenç putu (göbek tanrısını) kendisiyle birlikte taşıdığı figüre; burada deşifre edilmiş ve hayata aktarılmıştır.

26. Musa ayrıca şunu söylüyor: Yared, Hanok'un babasıydı. Burada büyük ve muhteşem kapı açılıyor; Jared dışında, yani. harikalar krallığından peygamber çıkmalı; çünkü peygamber krallığın ağzıdır. Krallığın ne olduğunu, kötülükte ve iyilikte nasıl alınıp kavrandığını, her şeyin sonucunun ve sonunun ne olacağını gösterir; aynı zamanda türbanın hayatı nasıl yakaladığını, vasıtalarını beyan ve işaret eder; ve Tanrı'nın öfkesine ilişkin şiddetli ve samimi tehditleri kınar; Kerubi'nin kılıcı sahteyi [adamı veya peygamberi] nasıl kesecek.

27. Enoch, kendi konuşmasında, o zamanlar bu şekilde nefes vermeye kendini bir biçimde görmüş olan ilahi iyi zevkin [lubet] dışarı verilen bir nefesi kadar ifade eder; Bu nefes verme gücü, oluşan nefesi yeniden kendi içine çeker ve ilahi iradenin sesi olarak yalnızca sesini verir. Ve ilk olarak, Mutabakat çizgisinden çıkan bir dalı işaret ediyor, yani. dahili kâhinlik görevinden, Tanrı'nın bilgeliğinin kutsal ilahi heyecanından, Yehova'dan. Ruh, Yehova'ya olan en derin sevgiyi, İsa denilen tek bir isim ve kelimedede kavrayacaktı. Ancak bu arada, figürün zamanında kutsal bilgelikte, Antlaşma çizgisinde, zamanın doluluğunda tezahür ettireceği içsel gizli kutsal krallıkta olduğu gibi oynadı.

28. İkinci olarak, oluşturulan kelimenin gücünü ifade eder, yani. yeryüzünün limusundan, [yani] yeryüzünün göksel kısmından kişi veya beden; bu bedenin kutsal söze alınması ve bu dünyevilikten tercüme edilmesi gerektiğini ima ediyor. Işık nasıl geri çekilip karanlığı yutuyorsa, aynı şekilde Adem'in ilk suretindeki gerçek insanlığın iyi kısmı da sözle dünyevilikten tercüme edilecek (çıkarılacak veya dışarı çekilecek) ve topraktan yükselecek: Enoch'un bu dünyadan çevirisi

işaret eder ve ifade eder.

29. Üçüncüsü, peygambere delalet ve işaret eder, yani. Mesih'in krallığını ve ayrıca harikaların krallığını gelecekteki işlemlerde ve zamanın dönüm noktalarında ilan eden ve ortaya koyan ilahi lubet'in sesi; çünkü kehanet niteliğindeki ses çeviride yeniden kendini gösterdi. Ve ruhun özünden haber verdi ve anlam verdi; yani. en manevi krallıktan, yani insan melek krallığından, ruhun ruhu aracılığıyla; ve ayrıca krallığın tüm bedeninden, yani. harikaların doğasından, yerin ve yıldızların limusundan [hem manevi hem de bedensel krallıktan ortaya çıktığını söylüyorum], insanın dışsal krallığının bu dünyanın varlığında daha sonra nasıl ortaya çıkacağını söylüyorum ve orada ne olacağı ve gerçekleşeceği. Bu içe dönük kutsal her şeyi bilen ruh, dışsal olan yoluyla anlamına gelir, yani. dışsal varlıkların hamile kadınının [veya annesinin] harikaları aracılığıyla, yani. dış dünyanın ruhu aracılığıyla. çünkü içsel ruh kendisini Tanrı'nın biçimlendirilmiş bilgeliği aracılığıyla gördü ve kendisini harikaların biçimlendirilmiş ruhunda seyretti ve gördü: Hanok adı bizim için bunu ifade ediyor.

30. Şimdi Musa'daki ruh bunu daha da kanıtlıyor ve şöyle diyor: Hanok altmış beş yaşındaydı ve Metuşelah'ın babası oldu ve ondan sonra onun babası oldu ve ondan sonra üç yüz yıl boyunca ilahi bir yaşam sürdürerek oğulları ve kızları oldu: böylece Hanok'un toplam yaşı üç yüz altmış beş yıldır. Ve onun ilahi bir yaşam sürdürdüğünü gören Tanrı onu alıp götürdü ve bir daha görülmedi (Yaratılış v. 2124). Burada perde, insanın değersizliğinden dolayı Musa'nın yüzünün hemen önünde asılı duruyor; ve ruh Musa'da çok açık bir şekilde (eğer anlayış gözlerimiz açık olsaydı) bu gizemlerin ne zaman tezahür etmesi (ya da gerçekleşmesi) gerektiğine işaret eder.

31. Ancak En Yüce Olan'ın bize bunu anlamamız için öğütlerini özgürce verdiğini düşünürsek, cesaret edebildiğimiz ölçüde bu gizemleri okul arkadaşlarımıza açıklayacağız ve değerli inciyi çocuklara göstereceğiz; ve yine de açıklamamızın önünde bir sürgü bulunmasına izin verin ki, sahte kalp buna giremesin: ama bize ait olanlar için yeterince ve temel olarak anlaşılır olacağız.

32. Musa çizgilerdeki her dereceyi yalnızca bir kişiye işaret eder ve onu da harikalar ruhunun geçtiği çizgiye yerleştirir. Daha sonra Musa şöyle der: Kendisi böyle bir zaman yaşadı ve oğulları ve kızları oldu; bundan başka hiçbir şey söylemiyor. Böylece bize her satırda Allah'ın harikalarının tecelli ruhunu anlatacak ve ifade edecektir. Ruhun belirlediği yaşları, her bir hakimiyetin ve hükümetin, hem dünyevi hem de manevi [veya dini krallığın] kendi şekil ve yapısında ne kadar süre kalması gerektiğini gösterir. Yani laik ve dünyevi iktidar ve tahakkümün hakim olduğu her monarşinin ne kadar sürmesi gerektiği; ve aynı şekilde manevi monarşi için de.

33. Ve harikaların bu monarşileri (veya hükümdarları), insan ağacının başlangıcından fıskıran ilk dallardan derhal temsil edilir. Yani onlar, Adem'den Kabil'e, hatta Lemek'e kadar her satırda yedi sayı halinde sıralanmıştır; ve diğer satırda Adam'dan Jared'a. Ruhun her satırda hangi sayı ve isimlerle özellikle ağacın aşağıda belirtilen yedi özelliğine ve harikaların güçlerine işaret ettiği; Harikaların güçlerinin daha sonra kendilerini hükümetlere nasıl getireceğini, bir figürün diğerinden nasıl ortaya çıkacağını, birinin diğerini nasıl yok edip parçalayacağını ve yıkımdan, eskiden olduğu gibi başka bir form ortaya çıkaracağını ima ediyor. Ruhani ve dünyevi hükümetlerde (Dini ve dünyevi) hayata geçirildi. Çünkü dünyevi yönetim her zaman maneviyatla

anlaşılmalıdır; çünkü doğanın hakimiyetinde ve düzeninde dıştan biçimlenmiş Söz, biçimini her zaman ruhsal [veya dini] biçim [veya disiplin tarzı] aracılığıyla, onunla ve onun içinde ortaya koyar. Bu nedenle burayı tam bir kesinlikle gözlemleyin ve işaretleyin.

34. Güç sözünde hayat ağacından ilerlemek için yedi kez görevlendirilmiştir. Birincisi Adem'in saf yaşamından gelir; çünkü yaratıktan önce hayat, Söz'ün içindeydi ve oradan saf bir şekilde görüntüye getirilmişti; bu sonbahara kadar devam etti. Bu saf hayattan, iç [krallıkta] bir dal çıkar; bu, Habil'di; ama düşüşün dışarıdan ona çarptığını görünce, aynı saf yaşam, ölüm yoluyla kutsal dünyaya taşındı. Bu, bizi ölüm yoluyla saf yaşama kavuşturması gereken Mesih'in krallığına işaret eder ve ona işaret eder.

35. İkinci sefer Seth ile başlıyor. Çünkü Musa, Adem'in yüz otuz yaşında savaştığını ve kendi benzerliğinde bir oğul babası olduğunu ve ona Şit adını verdiğini söylüyor. Anlayın, o, Adem'in düşüşten sonraki imajına benziyordu ve harikaların manevi çizgisinde yer alıyordu; ve Kabil de onunla birlikte, dünyevi doğal harikalar çizgisinde, çünkü her iki krallık da (Laik ve dini) birlikte hareket ediyor. Şit'in zamanı tufana kadar devam eder ve hatta tufana veya Nuh tufanına kadar üstünlüğü taşır.

36. Üçüncü zaman, Şit'in zamanında Enos'la başlar ve Şit'in zamanında gizli bir krallık olarak ruhsal bir hizmet ya da Tanrı bilgisi olarak kendisini baştan sona sürdürür; ve Mesih'in Antlaşması'nın kendisi için vücut bulmuş olduğu İbrahim'e kadar devam etti.

37. Dördüncü zaman, dualar ve ruhsal sunulardaki ruhsal form olan Kaynan ile başlar; burada Söz bilgelik içinde şekillenmiş ve Şit ve Enos'un zamanları boyunca kendini ilerlemiş ve Musa ile birlikte tezahür etmiştir. Tıpkı Enos'un zamanının ilk kez İbrahim'le, Antlaşma'daki vaatle gerçek anlamda tezahür etmesi gibi, Kaynan'ın bu zamanı da Mesih'in beden almasına kadar Musa'nın yönetimi altında tezahürünü ve egemenliğini sürdürdü.

38. Beşinci zaman Mahalaleel ile başlar ve meleksi formun yani meleksi formun kabulü veya oluşumudur. Sözleşmenin yeni yenilenmesinden; ve üç zaman boyunca
Vaat Sözünde, Şit ve Kaynan'ın yönetimi altında Enos'un hizmetine gizlice devam eder; ve Adem'de kaybolan gerçek Mahalaleel ve melekse imgenin, Mesih'in insanlığında yeniden ortaya çıktığı yerde, Mesih'in insanlığında Antlaşma'nın yerine getirilmesiyle kendini gösterdi.

39. Altıncı zaman, Enos'un Tanrı ile ilgili hizmeti ve vaazı gibi dışsal olarak Şit, Enos, Kayinan, Mahalaleel'in kendi zamanlarında kendi emirlerinde (veya dışsal formlarında) bulunduğu dışsalın altındaki ruhsal rahiplik olan Yared ile başlar. varlığı ve iradesi; İbrahim'in Antlaşma ve sünnetle ilgili vaazı da

aynı şekilde; Musa da Kanun Kitabıyla birlikte. Bütün bunların altında içe dönük rahip Jared gizlice ilerliyordu. İçsel olarak bu ruhsal rahiplik yeni insandaki Mesih'tir; ve seçilmiş rahiplerin dış görünüşünde bu Babil'dir.

40. Bu altıncı zaman, Havarilerin ölümünden sonra Mesih'in krallığında, insanların lütuf ve dışsal saygı nedeniyle kendilerine öğretmen seçmesiyle başladı. Yani, o zaman

bile ilk önce kendisini gölgenin gizliliğinden

[peçesinden] açtı ve kendisini İsa'nın kutsal tapınağı yerine kilisenin bulunduğu taştan kiliselerde ortaya koydu: o zaman gerçekten de kutsal Jared, yani. Mesih'in çocuklarının içsel olarak hükmettiği Mesih'in sesi; ama dışarıdan kılıklı Kerubi

[yönetim tek başına taşıyordu]. Çünkü bu kendi kendini seçmiş rahiplerin yönettikleri dış otorite Kerubi'nin kılıcıdır; Jared ismiyle ifade edilen; Sözde, doğanın dilinde kendini güçlü bir şekilde öne çıkaran.

[Yani, Doğanın Dili Jared'in vurgulu bir şekilde ifade ettiği sözcükte, Kerubi'nin kılıcının, İsa'nın sevgisini öğretmesi gereken rahipler arasındaki altıncı Mühür boyunca hakim olması gerektiği: ama bu kılıçla düşüyorlar . Amin.]

41. Bu altıncı vakit gizlidir ve açıktır; hem biliniyor hem de bilinmiyor; çünkü Mesih şöyle dedi: Benim krallığım bu dünyaya ait değildir. Böylece bu zaman, Mesih'in krallığının Tanrı'nın çocuklarında içsel olarak tezahür ettiği Deccal'in yönetimi altındaki bir gizem içinde olduğu gibi geçip gitmek zorunda kaldı. Ancak geri kalanlarda (onlar da bu dönemde yaşamış ve Hristiyan olarak adlandırılmışlardır) hem rahiplerde hem de onları dinleyenlerde yalnızca Babil ve Deccal açıkça ortaya çıkmıştır. çünkü Tanrı'dan doğmuş olanlar gerçek Jared'i duymuşlardır, yani. İçlerinde İsa'nın sesi; ama diğerleri Babil'de yalnızca dış sesi duydular, yani. Mesih'in krallığı hakkında tartışma ve çekişme.

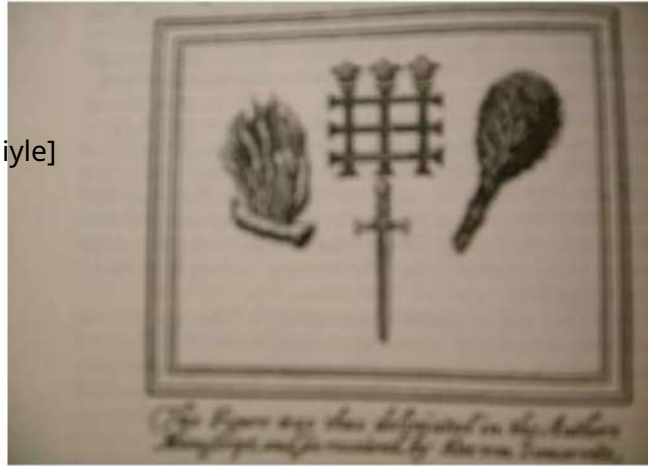
42. Hristiyanların yönettiği tüm savaşlar yalnızca Babil'den gelen Kerubi'nin kılıcıdır. Gerçek Hristiyanlar savaşmazlar; çünkü onlar Mesih'in ölümünde Kerubi'nin kılıcını kırdılar ve Mesih'le birlikte öldüler ve O'nda yeniden dirildiler ve artık dış güç ve egemenlik için yaşamıyorlar; çünkü onların krallığı Mesih'te açıkça görülmektedir ve bu dünyaya ait değildir.

43. Bu altıncı krallık (ya da mühür) Havarilerin ölümünden sonra başlar ve tercüme edilen Hanok ruh ve güçle tekrar ortaya çıkana kadar dış hükümetiyle Zion Dağı'na kadar devam eder. Çünkü Hanok peygamberlik köküdür ve egemenliğinde [veya alayında] Nuh'u, Musa'yı ve İlyas'ın kılıcını tutar. Bu altıncı zamanın sonunda dışsal Jared düşer ve onunla birlikte aynı dışsal bina yani. şehir, Babel.

44. Sonun işareti şöyle deşifre edilir [Veya böyle bir figürün yanında duruyor]

şöyle bir figürle:

[Abr tarafından alındı.
von Somervelt, yazarın el
yazmasında tasvir edildiği şekliyle]

Ve üçlü haçın açıldığı ve
Kutsal Teslis'in bir tezahürü
olarak kendisini
Hanok'un sesiyle ilan

ettiği ve tüm görünür şeylerde aynı şekil ve benzerlikte bilindiğini ifade ettiği zamanı belirtir. Üstelik şehrin gücü ve şiddeti Babil'in kılıcını ucu aşağıya doğru çevirdiğinde, Babil'de Kerubi'nin kılıcının fethedilmesine işaret eder. Üçüncüsü, büyük asayı ve Babil'e verilen cezayı ifade eder; bu asa gücünü yükseklere kudretli bir şekilde ilerletir. Dördüncüsü, kılıcı ve asayı yok edecek olan Tanrı'nın öfkesinin kızgın ateşini ifade eder. Bu altıncı zamanın sonu olacak. Üç katlı haç, bunun gerçekleşeceği [veya yerine getirileceği] zamanı simgeliyor. Mesih'in krallığı böyle bir sayıya ulaştığında, altıncı sefer tamamen geçmiş demektir.

45. Yedinci zaman Hanok ile başlar, [Ruhun Kırk Sorusu'nun 35. sorusunu okuyun] yani. altı zamanın tamamında Tanrı'nın gizli harikalarını ilan eden peygamberlik ağzıyla; yapılması gerekeni açığa çıkarıyor ve

kendisini Nuh'un, İbrahim'in ve Musa'nın perdesi altından, hatta aynı peygamberlik ruhunun Mesih'in ruhuna tercüme edildiği Mesih'in krallığına kadar getiriyor. altıncı zamanın sonu; daha sonra üçlü haç sayısında kendini gösterir. Üçlü haç kendini gösterdiğinde, haç üzerinde sağdaki üçlü taç durur. Ve o zaman bile Enoch peygamberinin ağzı üçlü haçın büyük harikalarını ifade ediyor ve anlatıyor; yani artık sihirli bir şekilde konuşmuyor [yani. türlerde ve benzetmelerde], ancak şekilde kutsal Teslis'i gösterir, yani. Tanrı'nın tüm görünür şeylerde biçimlendirilmiş sözüdür ve içteki ve dıştaki tüm gizemleri açığa çıkarır.

46. Ve o zaman bile, Hanok ve onun sesi altındaki çocukların, Hanok'un ilk yaşamının bir örneği olduğu ilahi bir yaşam sürdürdükleri zamandır. Ve sonra Enoch'un son çevirisi gelene kadar kutsanmış ve altın bir yıl var. Ve sonra türba doğar ki, ateşini tutuşturduğunda zemin temizlenecek, çünkü bu tüm zamanların sonudur.

47. Hanok, en uzun çağa sahip olan Metuşelah'ın babası oldu ve üç yüz yıl sonra tercüme edildi. Bu, Hanok'ta bir dal ortaya çıkaran ruhun, yani. En yüksek çağa ulaşan Metuşelah, [dünyanın] son ve en yüksek çağında hüküm sürecek ve bu arada o zamandan önce saklanacak ve tercüme edildiği gibi kalacaktır; Enoch'un tercüme edildiği ve bir daha görülmediği gibi.

48. Onun çevirisi bir ölmek ya da doğayı ve yarattığı bir kenara bırakmak değildi; o, ruhsal dünya ile dışsal dünya arasındaki Gizem'e, yani. Cennete; ve Ahit doğrultusunda Adem'in kökünden çıkan, peygamberlik ağzının daha sonra konuştuğu ruhtan çıkan peygamberlik köküdür.

49. Bu ruh, bedende konuştuğunda Mesih'in yaşayan sesiyle tercüme edildi ve Yared'in sesi bitene kadar sessiz kalması gerekiyordu; daha sonra tüm seslerle, yani ilk kökünden tekrar ileri doğru ilerler. Babil'in üzerine gelecek olan öfke tufanını kınayan Nuh'un sesi aracılığıyla ve Nuh'un soyunun ve onun ağacının tüm satırlar boyunca yayılan yayılımının tamamı aracılığıyla, yani.

Kafir [Ham'ın], Japhetical ve Sem'in soyu aracılığıyla ve İbrahim'in ve Nemrut'un Babil'deki çocukları aracılığıyla, Musa ve peygamberler aracılığıyla; ve son olarak Mesih'in ruhunda tezahür eden Sözün sesi aracılığıyla; ve İyilik ve Kötülük Bilgi Ağacının tüm gizemini ortaya çıkarır.

50. Çünkü onun sesi aracılığıyla, bu dünyanın krallıklarının doğduğu harika satırların tüm sesleri, tek bir sese ve bilgiye dönüştürülecek ve tek bir krallığa nakledilecek, yani. artık Adem değil, Adem'deki Mesih olarak adlandırılan Adem'in ilk ağacına. Bütün milletler, diller ve konuşmalar bu sesi duyar; çünkü bu, insanlığın yaşamının başladığı ilk kelimedir; çünkü tüm harikalar tek bir bedende Söz'de yeniden bir araya gelirler ve bu beden, ilk başta

Adem'le birlikte kendisini tek bir kök halinde sunmuş olan biçimlendirilmiş ilahi Söz'dür; ve onun aracılığıyla çeşitli dallardan, dallardan ve meyvelerden oluşan bir ağaca, kötülüğe ve iyiliğe göre güçlerin, renklerin ve erdemlerin harikalarında ilahi bilgeliğin tefekkürüne.

51. Bu yüce ağaç, zaman içinde ne olduğunu ve ebediyen ne olacağını açıkça ortaya koyar ve kendini açar; ve bunun tezahüründe [açıklanmasında] Musa peçesini kaldırır ve Mesih öğretisindeki benzetmelerini kaldırır. Ve sonra bu

harikalar ağacının peygamberlik dolu ağzı, ağacın güçlerinin tüm seslerini ilahi güçle ifade eder, böylece Babil onun sonunu alır; ve bu bir harikadır. Ve aynı harikada tüm sayılar ve isimler tezahür ediyor ve bunu hiç kimse engelleyemez.

52. Çünkü harflerin ruhlarında kaybolan şey yeniden bulunacak ve mektubun ruhu, yaratılışın biçimlendirilmiş sözünde yeniden bulunacak; ve yaratılıшта tüm Varlıkların Varlığı

bulunacak ve bilinecektir; ve tüm Varlıkların Varlığında kutsal Teslis'in ebedi anlayışı. O zaman bile Tanrı'nın bilgisi, varlığı ve iradesi hakkındaki tartışmalar sona erer. Dalları ağaçta durduklarını anladıklarında, hiçbir zaman kendilerinin tuhaf ve eşsiz ağaçlar olduğunu söylemeyecekler; ama köklerine sevinecekler ve hepsinin tek bir ağacın dalları ve dalları olduklarını ve hepsinin tek bir gövdeden güç ve yaşam aldığını görecekler.

53. Ve burada Musa koyun besleyecek ve her koyun kendi otlağını yiyecek. Bu nedenle şunu gözlemleyin: Bunun gerçekleşmesi yaklaştığında, Nuh tufanı kınar ve İlyas alevli kılıcı sahte İsrail'in üzerine getirir; Türba ise gazap ateşinde yabani ağacı meyveleri ve dallarıyla birlikte yiyip bitirir. Bunu sana söyleyeyim, Babel.

54. Çünkü Hanok'un ilahi zamanıyla ilgili olarak, Babil'in buna layık olmadığını ve görmeyeceğini görerek konuşmamız bizden alınmıştır. Ve aynı şekilde, sayısı zambak gülünde açık kalacak olan Kadim zamanların keşfi konusunda da sessiz kalmalıyız.

Otuz Birinci Bölüm

Enoch'un Harika Çizgisinden

1. MUSA şöyle yazıyor: Hanok Metuşalah'ın babasıydı (Yaratılış v. 21). Bu isim, Doğa Dili'nde, Enoch'un ruhunu ima eden ve ona işaret eden ileri doğru giden bir sesi ifade eder; hangi ses kendisini bir bedene dönüştürür, yani. doğaya girer ve söz aracılığıyla güçlü bir kudretle ilerler; ve tasarlanan veya oluşturulan kelime ileriye doğru ilerlendiğinde, o zaman kendi kendini seyrederek: çünkü SA hecesi, ışığın ateşli bir parıltısıdır; ve LAH hecesi, sözün kendisini oluşturduğu (ya da kavradığı) ne tür bir ens'in özelliğini gören, aşağıda belirtilen kelimedir: İlahi ses, özgür olanın nasıl olduğunu düşünerek insan ens'inde ve sözünde kendini görür. İrade, insani ens'ten yola çıkarak, ilahi sesi veya nefesi ruhun bir formuna dahil etmiştir.

2. Şimdi diyor Musa, Ve Metuşalah Lemek'in babası oldu. Ruh artık Methusalah aracılığıyla enslerden başka bir dalın içine doğru

kendini ortaya koymuştu; ve ona Lamek adını verdi, yani. insanın ens'inin yozlaştığı büyük acı ve yarayı düşünmek ve görmek. Çünkü Kabil'in çizgisinde Lamek'in yozlaşmanın yarasını [ve insanlığın başına gelen sefaleti] ifade etmesi ve yaşamı yozlaştıran özgür irade üzerindeki yetmiş yedi kat Racha'dan söz etmesi gibi, burada da ilahi ruh şunu söyledi: insan ensi Lemek'tir; yani yara çok büyük, ağır basıyor. Her ne kadar Methusalah'taki Tanrı'nın güçlü ve kudretli nefesi peygamberlik sesinden ileri çıkmış olsa da, ens, yayılma sırasında Lemek'teki bozuk doğa içinde kendisini oluşturmuştur; yani Musa'nın söylediği gibi iki vasiyette, Kabil'in soyundan gelen ilk Lemek iki eş aldı, yani. Adah ve Zillah. Yine de burada da durum başka türlü olmayacaktı.

3. Şimdi Musa diyor ki, Ve Lemek Nuh'un babası oldu (Yaratılış v. 28). Bu isimle ruh, Lemek'in yarasından zamanın sonuna doğru çıkar ve sonu başlangıca getirir; Nuh için Doğa Dilinde Son ve Başlangıç anlamına gelir. Artık ruh, sonunda benimsediği ve benimsediği kutsal sözü bulur.

Kendisini Ahit'e dahil etti ve şöyle diyor: Bu, Rabbin lanetlediği yeryüzündeki çalışmalarımızda ve çabalarımızda bizi rahatlatacaktır (Yaratılış v. 29).

4. Çünkü insanın rahatlığı başlangıçtan ve sondan gelmelidir; çünkü başlangıçta her şeyin başlangıcı olan Tanrı Sözü vardı ve öyleydi; ve sonunda her şeyin tesellisi olan Tanrı'nın Sözü de vardır; yaratığın kibirden kurtarılacağını.

Ruh oraya baktı ve dedi ki, bu aynı şey (insanlıkta kendini gösterecek olan Söz'ü kastediyordu) Rabbin lanetlediği yeryüzündeki emeğimizde bizi teselli edecek; çünkü Nuh insanları teselli edemiyordu çünkü onlara azarlamayı, cezayı ve azabı vaaz ediyordu. Ama başlangıçta ve sonda olan, Tanrı'nın laneti ve öfkesi altında sahip oldukları yeryüzündeki emek ve zahmetlerinde insanlığı teselli etti.

5. Bu isimde Nuh, Lemek'teki ruh ileriye sona, geriye ise başlangıca bakar; ve kendisini başlangıçta ve sonda bir form olarak tasarlar ve aynısını Nuh olarak adlandırır, yani başlangıçta ve sonda ve tüm zaman boyunca var olan harikaların gemisi; ve tüm formun aynı ruhunu Nuh aracılığıyla harikalar ağacından çıkan üç dalda sergiliyor veya ortaya koyuyor; Hanok'un insan mülkiyetindeki kehanetsel enslerinden. Ve Musa şöyle diyor: Ve Nuh Sem'in, Ham'ın ve Yaphet'in babası oldu. Bunlar, en mükemmel gizemlerin anlaşılması için bize verildiği ikinci monarşinin üç dalıydı.

6. Sem, Ahit çizgisinin dışında, insan yaşamının dışında, nefes veren ilahi bir lubet'i [veya arzuyu] ve lubet'in anlaşılmasını, yani. daha sonra lubet altında gizlice ortaya çıkan bir tür şey. Bu, türü Sem olan Mesih'in insanlığına işaret ediyor. aynı lubette bir temsil [veya açık form]; Lubet'te aynı zamanda İbrahim'le bereketin görüneceği kadının soyuna ilişkin bir Antlaşma da yapıldı.

7. Ham denilen diğer dal veya dal, doğanın merkezinden güçlü bir nefes almayı ve ete dönüşen büyük bir yığılmayı veya sıkışmayı ifade eder. Sem'i kendi içinde esir tutan dünyevi, doğal, bedensel insanı ifade eder; [Sem'den anlayın] ölümden doğacak olan içsel adam

topraktan. 1

Anlayın ki, adam, ilahi lubet'e göre Sem'de şekillenen, dünyanın iyi kısmının limusundan yola çıktı. 2

1 Not. Dirilişle İlgili. 2 Veya ilahi lubet'e alınmış.

8. Burada sadece bir ruh olan tamamen manevi insanı değil, dünyanın iyi kısmının limusundan olan ve Ham'da, yani kaba hayvani dünyada tutsak yatan [insanı] anlıyoruz. bedendir ve manevi Christus'un, yani ilahi lubet olmadan ölüdür. Tamamen ruhsal olan insan, Nuh'taki günlerin sonunda [yani başlangıç ve sondan itibaren] giyecektir. Bu içe dönük gizli adam, onun kaba dünyevi kardeşi Ham, yani. (Hiçbir değeri olmayan) kaba dünyevi beden (Yuhanna vi. 63), yutuyor ve yutuyor.

9. Ve Sem'in lubet'inden doğanın merkezinden üçüncü dal fışkırır; burada ilahi lubet kendisini doğa aracılığıyla görür; ve bu, Doğanın Dilinde Sem'in bir eki olan Japhet adı verilen ruh, Kabil'in harikalar silsilesinden bir doğuş, burada ilahi lubet kendisini doğa aracılığıyla ilahi bilgeliğin harikalarının bir biçimine getiriyor. Sem'de, Tanrı'nın kutsallığındaki ruhsal harikaların tefekkürüne, Japhet'te ise doğal bir harikaya, yani. ebedi ve geçici doğanın yedilisine; Yedi katlı tekerleğin bir biçimini, yani yaşam biçimlerini anlayın; burada Tanrı'nın Ruhunu, yaşamsal alanda 2 muhteşem bir neşe veya harikaların parıltısı olarak görünür.

1 Küre veya küre. 2 Veya hayatın çarkı.

10. Sem, ışık dünyasının bir türüdür ve Japhet, ışığın parladığı bir ateş dünyası türüdür. Japhet, Babanın bir türü [veya görüntüsü]; ve Sem bir tür Oğul; ama Ham dış dünyanın bir görüntüsü ve türüdür.

11. Üç İlkenin türü ve şekli, üç kardeşte yer almakta ve dünyanın sonuna kadar olan ikinci monarşiye açıkça işaret etmektedir; ve bundan sonra dünyaya ne tür insanların sahip olacağını da gösteriyor, yani. manevi bir dünya ve doğal bir

harikalar dünyası ve vahşi bir çılgınlık dünyası. Bunlar üç çeşit insandır, yani. Sem'in soyundan ve yavrularından İsrail ve Japhet'in soyundan, kendilerini doğanın ışığında yöneten Yahudi olmayanlar ortaya çıktı, ancak Sem'in [nesli], Antlaşma ve Tanrı'nın sözüne göre disipline edilmişti; ama Ham [hem Sem hem de Japhet'te], babası Nuh'un ruhu aracılığıyla Tanrı'nın lanetinin kendisine karşı ilan edildiği, hayvani ve vahşi mülkiyette kendini yönetiyordu; Çünkü Pavlus, et ve kanın Tanrı'nın krallığını miras almayacağını söyledi.

12. Ve Musa şimdi şöyle devam ediyor: Ama yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladığında ve onlara kızlar doğduğunda; Tanrı'nın oğulları, insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve onlara diledikleri gibi eşler aldılar. Sonra Rab dedi: İnsanlar artık ruhumun onları azarlamasına izin vermeyecekler, çünkü onlar etten oluşuyor; yine de onların günlerini yüz yirmi yıl yapacağım (Yaratılış vi. 13). Burada perde yine Musa'nın gözünün önündedir; çünkü o, Tanrı'nın çocuklarının, insan kızlarının güzelliğine baktıklarını ve onlara listelediklerine göre eşler aldıklarını ve Tanrı'nın Ruhunun onları azarlamasına ve uyarmasına izin vermemeleri gerektiğini söylüyor.

1 Onlara yine de 120 yıl mühlet vereceğim.

13. Bunun anlamı şudur: Tanrı'nın Ruhunun kendilerinde tecelli ettiği Tanrı'nın çocukları, Tanrı'nın Ruhundan yoksun, Ham'ın neslinden ve soyundan olmalarına rağmen, bedenın şehvetiyle bedensel kadınlara baktılar; yine de, eğer onlar bedensel arzuları nedeniyle adil ve güzel olsalardı, kutsal ens'in tohumunu bu tür hayvani kaplara koydular ve ardından Tanrı'nın Ruhunun azarlamasına izin vermeyecek bu tür zorbaları² ve bencil insanları ortaya çıkardılar. çünkü onlar sadece etten ibarettirler, ilahi ruh ve iradede yoksunlardı.

2 Dev.

14. Kendilerini hayvan kızlarıyla karıştırmamalılar, Tanrı'nın Ruhunun kendilerinde bulunduğu kişilere, hatta Tanrı'dan korkan ve sevenlere bakmalılardı; ama onlar sadece gözlerinin ve bedenlerinin şehvetine baktılar ve Tanrı'nın benimsediği ve kendisini nişanladığı Antlaşma'daki kutsal ens'i bozdular: Ruh burada bunlara karşı, eğitilmemelerinden ve ıslah edilmemelerinden, onları takip etmelerinden şikayet ediyor. şehvet

et.

3 Birleştirildi.

15. Bunun Sem, Ham ve Japhet'te bize çok vurgulu bir şekilde ifade edildiğini görüyoruz: öyledir ki, ruh, Tanrı'nın çocuklarının kendilerini dünyevi veya hayvani insanlarla karıştırmamasını istemez; çünkü tufandan sonra ruh üç kardeşi üç aileye böler ve her ailenin kendi başına ayrı kalmasını ister.

16. çünkü bu nedenle yeryüzüne tufan geldi ve bu karışık insanları yok etti ve daha sonra üç İlkenin doğasına göre aralarında bir ayırım yaptı; öyle ki her mülk, harikalar doğasında kendi korosuna ve çizgisine sahip olsun; ama yine de işe yaramazdı. Öyle ki, sonunda ruh onları Babil'deki dillerin karışıklığıyla bölsün ki, birkaç bölüme ayrılınsınlar; çünkü ağacın özellikleri orada yetmiş yedi parçaya bölündü ve yayıldı. oluşan kelimenin doğasının harikasına.

17. Şimdi Musa şöyle diyor: Ve Rab, insanın yeryüzündeki kötülüğünün büyük olduğunu ve yüreklerindeki tüm düşüncelerin ve hayallerin sürekli olarak kötü olduğunu gördü. Sonra Tanrı, yeryüzünde insanı yarattığı için tövbe etti ve bu onu yüreğinden üzdü. Ve dedi: Yerden yarattığım insanı yok edeceğim; hem insanı, hem hayvanı, hem sürünen şeyi, hem de havadaki tüm kuşları; çünkü onları yarattığım için tövbe ediyorum (Yaratılış vi. 57). Bunlar, ruhun, Tanrı'nın insanı ve yaratıkları yarattığı için tövbe ettiğini söylediği harika ve muhteşem sözlerdir. İlahi bilgi olmadan bunu kim anlayabilir ki; her şey değişmez Tanrı'yı üzmemeli! Mantık şunu söylemeye hazırdır: Ne olacağını önceden bilmiyor muydu? Kendisi olan iradesi nasıl üzülebilir ve tövbe edebilir?

18. Burada merkeze girmeliyiz. Tanrı'da ne üzüntü ne de tövbe vardır; hiçbir şey onu üzemez veya rahatsız edemez. Ama onun ifade ettiği biçimlendirilmiş Sözünde bir keder vardır; çünkü şeytanlarda oluşan Söz'den, ışığın ens'lerinin karanlığın ens'lerine dönüşmesinden tövbe eder. Bir meleğe devam etmemesi şeytanı üzer. Ayrıca, kötü adamın, biçimlendirilmiş Söz'ün ilahi ensinde yer almadığı ve Söz'ün gücünü kötülüğe ve kötülüğe dönüştürdüğü için sonsuza kadar tövbe eder. Ayrıca oluşanlarda bir keder var

Doğada, her türlü yaratık üzerinde, gazabın laneti içindeki gazabın özelliğinin, biçimlendirilmiş ifade edilen Söz'e hükmettiği ve hükmettiği sözü. Şeytanın ve gazabın ona hükmetmesi ve birçok kişiyi yozlaştırıp yok etmesi, Söz'ün aşıklarını üzüyor.

19. Şimdi Tanrı, kendisine tövbe ettiğini söylediğinde, bu, değişmez olan ebedi konuşan Söz'e göre değil, biçimlendirilmiş Söz'ün yaratılışına göre anlaşılmalıdır, ancak yaratılıştaki iyi özelliğe göre yüklenmelidir. iradesine karşı kötülükle. Çünkü ruh Musa'da diyor ki, Ve bu onun yüreğini üzdü.

Evet! bu onu gerçekten üzdü ya da KALBİNDE sıkıntı yarattı. Kendisiyle birlikte manevi dünyanın mülkiyetinden, kutsal sözden sıkışıp kalan dünyanın iyileri, aynı şey ölüme tutsak edilen ve hapsedilen günahda da (ya da insanın düşüşünde) vardı. yeryüzündeki lanet. Şimdi oluşan Söz bundan dolayı üzüldü ve ebedi konuşan Söz'ü rahatsız etti ya da etkiledi. Tanrı'nın kalbi.

20. Çünkü ruhumuz Tanrı'nın yüreğine ağlar, yani. sonsuz konuşan Söz'e doğru hareket eder, onu rahatsız eder veya etkiler; öyle ki, sevgisine göre içimizde hareket etsin. Artık insan sözü ilahi olanda işliyor; ve ilahi olanı harekete geçirir; öyle ki, ilahi [söz] günahattan dolayı duyduğumuz üzüntüye girsin ve günahlarımızdan tövbe etmemize yardım etsin. Çünkü Musa'daki ruh şöyle dedi: Lamek Nuh'u doğurduğunda, Bu aynı zamanda bizi emeklerimizde teselli edecek.

21. Bu artık her şeyin başlangıcının ve sonunun ruhuydu; doğası gereği insanın kötülüğünden tövbe etti ve yaratıkların kibrinin esaretine üzüldü; ve tövbeyi sonsuz konuşan kutsal Söz'e dönüştürdü. Bu dünyanın tüm yaradılışının biçimlendirilmiş Sözündeki ruh şöyle dedi: Yaratılmışlar arasında beni bu kadar kötü bir duruma soktuğum için çok üzülüyorum; Ve tövbeyi canlı, ebedi konuşan Söz'e dönüştürdüm; ileri giderek ilerledi.

22. Bunun için, tövbemizle ilgili bir örnek verelim: İçsel insan ruhumuz, kendi içindeki kibir canavarını yarattığından, biçimlendirdiğinden veya ortaya çıkardığından tövbe etmedikçe, herhangi bir tövbe yapamayız. Ama eğer tövbe

edecekse, o zaman biçimlendirilmiş sözü Tanrı'nın yüreğine girmeli veya içten yaklaşmalı ve aynı şeyi aralıksız bir ısrarla bastırmalı ve onun içinde hareket etmelidir. Ve şimdi, bu gerçekleştiğinde, çok geçmeden dünyanın kötü adamının üzerine tufan gelecektir.

kibirli irade, ölüm sözünde derhal üzüntüsünde boğulmalıdır. O halde burada Tanrı insanda tövbe eder; günahkâr arzularla dolu kötü canavarın doğduğunu; ve aynı ilahi acı içinde Tanrı'nın sevgisinde boğulmalı ve öfkeli kötü yaşam ve irade karşısında ölmelidir.

23. Artık Allah'ın mahlukatın mahlukatındaki üzüntüsünü veya tövbesini iyi anlayın. Bütün yaratılışın, hatta ateşte ve havada hareket eden her canlının ruhu şöyle dedi: Üzerimde bu kibir imajını canlandırmış olmam beni üzüyor; ve ifade edilen Söz'de oluşan ruhun bu üzüntüsü, onun içindeki ebedi konuşan Söz'ü üzdü, yani harekete geçirdi. Sonra ebedi Söz dedi ki, onlara yine de yüz yirmi yıl mühlet vereceğim (Seth'in ruhunun hakimiyeti veya yönetimi o kadar uzun süre devam etti ki) ve sonra turba tüm bedenle yok olacak veya yıkılacak. çünkü bu üzüntü, Ahitteki Söz'ün insanın sefaletine ve kibrine üzülmekten ve Nuh aracılığıyla Antlaşma yoluyla insanlığı teselli etmesinden başka bir şey değildi; bu teselli ilk kez İbrahim'de kendini gösterdi; Enos'ta onun tezahürü.

24. Çünkü teselli, Misak sevgisinde ortaya çıktı ve doğru zamanda veya doğru zamanda dalıyla birlikte kendini açtı; Çünkü Tanrı her şeyi, her şeyin gerçekleşeceği belli bir sınıra hapsetmiştir. Ve Ahitteki etkileyici Sözün verdiği rahatlıktan, yaşlı Ademsel adamın tüm arzuları, şehvetleri ve şehvetleriyle birlikte Ahitte (aynısı bedende kendini açtığı anda) boğulması ve Mesih'in aynı yeni insanlığından utanmış; ve Ahit'in rahatlığından, doğruluk ve saflık içinde yaşaması gereken yeni bir insan ruhu ve iradesi ortaya çıkmalı; Tufan da bunun bir türüydü.

25. Çünkü keder ya da tövbe, yaşamda biçimlendirilmiş Söz üzerine Antlaşma'dan kaynaklanıyordu; ve bu nedenle, aynı Sözün kibirden tövbe ettiğini görünce, bunun üzerine yaratığın kibirinin boğulması gerekir; Çünkü Antlaşma'daki irade kibirden yola çıktı ve Tanrı'nın yaşamına acı çekti, suyun doğuşunda doğanın matrisini hareket ettirdi ve ateşin doğasındaki ateşli gazabı bastırdı.

26. Ancak Nuh'un ruhu burada özellikle sodomisel, hayvani şehvetleri ve bedeninin pis arzuları nedeniyle insandan şikayetçidir. iffetsizliğe ve kirli, şehvetli ahlaksızlığa karşı; ve aynı zamanda ileri sürülen ve ortaya çıkan büyük zalimlere ve zorbalara karşı

Kendi şehvetlerinde ilerlediler ve hükmedip hükmedecekler ve artık Tanrı'nın Ruhü'nun onlara hükmetmesine izin vermeyecekler ve kendilerini izinsiz girdikleri, emir olmadan birbirlerine baskı yaptıkları ve onlara zulmettikleri için onları azarlamayacaklardı. Bütün bunlar Tanrı'nın önünde iğrenç bir şeydi; ve biçimlendirilmiş Söz'ün bu kadar kötü canavarları ortaya çıkarmış olması ve artık onlara katlanamayacak olması, ruhu üzdü.

27. Kökü Hanok'ta açılıp kendini gösteren, yine Hanok aracılığıyla yayan ve dallarıyla soyunu ortaya koyan aynı peygamberlik ruhu bile; Nuh aracılığıyla insanlığın kötülüğüne ve fesadına üzülen ve onları tufanla boğan kişi, şimdi aynı zamanda insanların büyük günahlarından ve kibirlerinden de acı çeken kişidir; çünkü şimdi ağzı açıldı; Mesih'in Ruhü'na tercüme edilmiştir. Şimdi insan haline gelen bu Söz, insanların kibrinden ve kötülüğünden tövbe ediyor; Yeni Antlaşmanın çocukları Mesih'in Ruhü'na gönüllü olarak itaat etmeyeceklerdir. 1 Bu nedenle bu peygamberlik ağzı şimdi kendini açıklıyor ve ortaya koyuyor, çünkü bu onun tezahür zamanıdır ve Tanrı'nın öfkesinin büyük tufanını ve aynı zamanda Gizem'e çevrilmiş olan İlyas'ın alevli kılıcını duyurur; çünkü türbada kılıcını çekmesi gerekiyor.

1 Onları çizmek için Mesih'in Ruhü'na acıyın.

28. Şunu sana söyleyeyim, Babel: O, senin hayvani iffetsizliğin ve zorbalığın hakkında şiddetle şikâyet ediyor; Gururlu ve ahlaksız olduğunuz kendi gasp edilmiş gücünüze, kuvvetinize ve şiddetine karşı çıktınız ve böylece kendinizi Tanrı'nın hükümetine yerleştirdiniz. Seni zalimliğine, hayvani ahlaksızlığına, öfke ateşinde boğacak. Senin kibirinden tövbe etmediğini görünce, senin aracılığıyla, türbeyle tövbe eder; ve türbanızı boğacak ki hem tövbesi çocuklarına belli olsun, hem de tövbesinden ferahlatıcı teselli ve teselli tecelli etsin.

29. Çünkü Tanrı'nın tövbesi olmadan içimizde gerçek bir üzüntü ya da kibirten dolayı tövbe yoktur; çünkü doğal ruh tövbe etmemek ister, evet, eğer daha öfkeli, kötü niyetli, kötü ve kibirli olabilseydi, bundan memnun olur, sever ve zevk alırdı; çünkü doğanın ruhu, gücü ve kudretidir. Ancak, yaratılıştan egemen, güçlü [ve kutsal] bir yaşam için insan ens'ine damgasını vuran ve kendini veren Tanrı Sözü, eğer karıştırılır ve karıştırılırsa aynı [birleştirilmiş yaşam Sözü] olur.

Doğasında böyle kötü bir canavar bulunduğu için duygulanır, tövbe eder ve üzülür; diyor ki: Doğadaki kötü canavarı yarattığım için bana tövbe ediyor.

30. Fakat bu üzüntü, sanki yaratıkla artık hiçbir ilgisi yokmuş gibi yok olma üzüntüsü değil, Tanrı'nın kalbini üzen ve duygulandıran bir üzüntüdür, yani. kutsal ilahi Söz'ü söyler ve doğal ruha, ilahi üzüntüye girebilmesi için tövbe etmesi için bir zaman belirler; ama eğer öyle değilse, o zaman, tufanda olduğu gibi, doğal ruhu kendi kötü iradesi ve yolları içinde boğacaktır.

31. Allah dedi: Yeryüzü bozuk ve sapıklıkla dolu; ve bütün insanların sonu önüme geldiğinde, onları yok edeceğim. Burada yine büyük bir sır vardır: Tanrı, kendisinden önce dünyanın yozlaşmış olduğunu söylemiştir; tüm bedenin yolunu bozduğunu; ve yeryüzü onların yüzünden sapıklıkla doldu [ve işte onları yok edecekti]. Dünya daha önce

Kabil'le birlikte kibrin mülkiyetine göre lanetlenmişti; ama şimdi burada da diyor ki, bütün bedenler yolunu bozdu, bütün bedenlerin sonu önüme geldi. Bu, sanıldığı kadar kötü ve önemsiz bir şey değil; çünkü ruh, onun gözünde her şeyin boş ve sapkınlıkla dolu olduğundan bütün bedene karşı şikâyetle bulunur.

32. Şimdi akıl diyor ki, hayvan günah işlemez, doğasının özelliğine göre işler; buna nasıl bir sapkınlık atfedilebilir? Akıl bu noktaya kadar gider, daha ilerisini bilmez; aynı zamanda ilahi Gizemden de hiçbir şey anlamaz. Zamanın doğası gereği kendisini biçimlendiren biçimlendirilmiş Söz'den hiçbir şey anlamaz. Yalnızca Tanrı yarattı ve yaptı diyor ve her şeyin Söz'de yaratıldığını, Söz'ün kendisini bir ens haline getirdiğini ve yoğunlaştırdığını düşünmüyor. Ayrıca o, ilahi tezahürün ebedi ruhsal doğası hakkında hiçbir şey bilmeyecek; yaratıklarıyla birlikte görünen dış dünyanın temeli veya kökeni hakkında hiçbir şey anlamaz; Tanrı her şeyi yoktan yarattı dendiğinde, bu, O'nun bunu böyle söylediği anlamına gelir, ancak yine de bu konuda tamamen kör ve anlamsızdır. Yalnızca dış renge bakar ve aslını nereden aldığını bilmez; dolayısıyla yalnızca dış renk ve dış kısım ile kabuğun boyalı işlerinin parçalarından öğrenilir; ve rengin ortaya çıktığı ens'e gelince, bu aptalca ve anlamsızdır.

33. Ruh, nefesi ve hissi olan her şey dahil, yeryüzündeki tüm bedenlerden şikayet eder. 1 Dış doğa her türlü yaşamda kendini bozmuş ve biçimlendirilmiş, ifade edilmiş Söz'ü bir kibir durumuna getirmişti; bu, doğal yaşamın sapkınlığı ve şiddetli iradesiydi. Aslını ateşte alan tabiat ruhu, ateşli özelliğiyle kendini yüceltmış, öfkeli bir hayata girmiş, uysallığın en uç noktasına kadar sürüklenmişti.

1 Metin, havada ve ateşte yaşar.

34. Çünkü şeytan, ateşin matrisindeki dış doğanın merkezini kışkırtan ve harekete geçiren ve yalnızca insanın doğal yaşamını değil, aynı zamanda yaratıkları da bozan, gazabın mülkiyetinde imalı bir baskın prensti; çünkü o, yaratıkları kendi hizmetleri ve yiyecekleri için kullanan insanı Tanrı'nın öfkesiyle hareket ettirdi ve hareket etti, böylece lanet ve kibir de her yaşamda açıkça ortaya çıktı, o adam konuşmasında lanet ve kibir içinde durdu ve böylece geldi, lanetteki kibirde, hatta uçuruma doğru, yani. bu dünyanın sonuna. Bu nedenle, tüm bedenin sonu olan ruh, sapkınlığı ve şiddetiyle önüne geldiğini söyledi. Her yaşam, insanın kibri yüzünden, kendisini dışsal doğanın sonuna getirmişti; ve doğada gazabın boğazı açıldı ve gazap içinde her şeyi yutup yutacaktı.

35. Tanrı'nın öfkesinin krallığı için, yani. Karanlık dünya, mülkiyetinde üstünlük sağlamış, doğanın güzel yanını da sonuna kadar götürmüştü. Bu nedenle biçimlendirilmiş, ifade edilmiş Söz, bu iğrençliği taşımak için her yaşam boyunca hareket etti veya tövbe etti; ateşin anasından gelen kibrin rahmini veya hamileliğini suyla yok edeceğini, onun gücünü ve kuvvetini kıracağını söyledi.

36. Çünkü tufandan önce ateşin kökü suyun kökünden daha kuvvetli ve güçlüydü ve bu da ateşli hareketin kökeninden kaynaklanıyordu; yani Fiat ateşli mülkün içinde durup toprağı ve taşları sıkıştırdı. Böylece hiyerarşik Lucifer'in karanlığa atılması veya atılması nedeniyle doğada büyük bir gazap oluştu.

37. Ve burada sel veya su baskını ile kuvvet ve şiddet doğanın ortasındaki öfkeli ateş kökünden alınmıştır. çünkü biçimlendirilmiş Söz'ün tövbe etmesi ya da acı çekmesi, insan mülkiyetindeki ebedi yaşayan ilahi Söz'ün, biçimlendirilmiş yaratılmış Söz'de, günahlarımıza ve kibrimize tövbe ettiği ve yas tuttuğu ve aynı kibirliliği yok ettiği bir tür Mesih'ten başka bir şey değildi. onun yaratıktaki ölümü;1 ve insan mülkiyetinde oluşan yaratıcı sözü, kutsal göksel kandaki sevgi ve uysallığın ilahi suyuyla boğdu.

1 Gösterişten öldü.

38. Böylece, burada da biçimlendirilmiş Söz, yaratıkların kibriyle yüklü oldukları için üzüldü ve tüm yaratıkların yaşamını ölüme götürdü; ve onun üzüntüsü doğadaki su kaynağının uysallığını harekete geçirdi, öyle ki Musa'nın söylediği gibi derinlerdeki tüm kaynaklar açıldılar ve sudaki ateş kaynağını yuttular. Bu, insan için Mesih'in Vaftizi anlamına gelir; burada Tanrı'nın öfkesindeki ruhun ateş kaynağı, Mesih'in Antlaşma Sözü'nde, Tanrı'nın ateşini söndürecek olan ruhun yenilenmiş suyuyla (ruhsal suyu anlayın) vaftiz edilmiştir.

kızgınlık. Yukarıda yedi zaman ile ilgili olarak bahsedildiği gibi, doğanın yedi derecesinin her bir zamanı kendi sonuna gelmiştir; ve sonunda bu iğrençlikten dolayı üzüntü duyuldu; tövbe ve üzüntü içinde türbe kırılıp yıkıldı.

39. Şimdi buraya tam olarak bakın: Nuh tarafından, tufanla birlikte ikinci kez, yani. Seth'in zamanı sonundaydı; ve Adem'le birlikte, sonbaharda, kibri yemeyi arzuladığında, ilk seferi sona ermişti.

40. Söz Adem'de tövbe etti ve teselliye ve yaşamın yeniden sağlanmasına yardımcı olmak için bir Antlaşma ile kendisini hayata verdi. Ve Nuh aracılığıyla Söz tövbe etti ve doğanın derinliklerindeki tüm kaynakları harekete geçirdi, gazabı bastırdı ve lütuf Antlaşması'nı açtı.

41. Ve Enos'un zamanı sona erdiğinde, Nemrut'un çocuklarının günlerinde, Söz, insanın Tanrı'yı bilemeyeceğinden dolayı kibirinden üzüldü ve tek dilin anlayışını boğdu ve ikiye bölündü. ve 2 tövbesi ile İbrahim ile yapılan Antlaşmadaki kesin anlayışı sağladı.

2 Veya, dışında

42. Ve Kenan'ın zamanı sona erdiğinde, İbrahim'in Antlaşması'nın çocukları köleliğin kibrine mecbur bırakıldılar, Söz bu kibirden dolayı üzüldü ve Firavun'u yok etti; ve daha sonra Yeşu ve Kaleb dışında çöldeki İsrailoğullarının tüm erkekleri, üzüntüsü ve tövbesi nedeniyle onlara Antlaşmasının Yasasını verdi: Kendisindeki iğrençliği boğması gereken gerçek bir Mesih örneği. kan.

43. Böylece aynı zamanda Mahalaleel'in zamanı sona erdiğinde, Söz en derin tövbeyle acı çekti ve Mesih İsa'daki Tanrı'nın yaşamını insan enslerinde biçimlendirilmiş yaratıcı Söz'e getirdi ve insan enslerindeki turbayı boğdu. Allah'ın sevgisini ve merhametini, onlara teselli ruhunu ve İncil'i verdi.

44. Böylece şimdi bile, Babil'le örtülen Yared'in döneminin sonundayken bile, şu anda bile, Söz tövbe ediyor ve bizim büyük kibirimizden dolayı üzülüyor ve iğrençliği yok edici olanla yok edecek. gazap çeneleri: kılıçla, açlıkla, ateşle ve ölümlerle; ve üzüntüsünden, kederinden ve tövbesinden, Hanok'un ağzından, Tanrı'nın tatlılığıyla bir zambak verir.

45. Ve Hanok'un soyu sona erdiğinde, turbada kibir yeniden yeşerdiğinde, o zaman mucizelerin doğası gereği en büyük keder ve üzüntü gelir; artık yolun sonuna gelindiğini ve artık bunun çaresinin bulunmadığını söylüyoruz. Hatta o zaman ezeli tabiatın ilk prensibindeki turba ile son hareket gelir ve zahiri tabiatı ateşte yutar. O zaman bile, biçimlendirilmiş Söz kibirden tamamen kurtulacak ve son tövbesiyle kutsal manevi dünyayı verecektir. Amin.

1 Veya . 2 itibaren veya dışında.

Otuz İkinci Bölüm

Tanrı ile Nuh arasındaki Antlaşmanın

1. ALLAH Nuh'a şöyle dedi: Seninle bir antlaşma yapacağım ve sen de senin ve oğlunun eşleriyle birlikte gemiye gireceksin (Yaratılış vi. 18). Burada Nuh ve çocuklarında gördüğümüz harika, hamile ve dikkate değer bir örnek. Antlaşma Nuh'la yapıldı; çünkü onun ruhu, zamanın başlangıcında ve sonunda kendisinde oluşan Sözün bir keşfi ya da ışınlanmasıydı; ve başlangıç ve son, kendisini Antlaşma'da benimsemiş olan ebedi Söz'dü. Nuh'un ruhu hangi Antlaşma'da, yani. sonsuz doğanın biçimlendirilmiş Sözü, lütfu buldu ve lütuf Anlaşmasının onayını elde etti.

2. Adının doğru ve özel bir şekilde Doğa Dilinde başlangıcın ve sonun görülmesini ifade ettiği gibi. Aynı başlangıç ve bitişte, yani. Kendini insan yaşamında tekrar tezahür ettirecek ve açacak olan Baba'nın ebedi konuşan Sözünde, lütuf açıldı ve Nuh'a sunuldu, böylece Tanrı onunla Antlaşma'yı oluşturup onayladı.

3. Ve burada, mülkleri bakımından Adem'in soyundan üç katlı bir çizgide türeyen Nuh'un üç oğlunda çok mükemmel ve anılmaya fazlasıyla değer bir örneklerle karşı karşıyayız. Çünkü onlardan üç milletin [çeşitli türden insanların] ortaya çıktığını ve Tanrı'nın onları eşleriyle birlikte lütuf antlaşmasına dahil ettiğini ve onlara da gemiye, ikinci monarşiyeye girmelerini emrettiğini görüyoruz. ve etli jambonu hariç tutmadı.

4. Öncelikle dikkate alınması gereken şu: Bir lütuf kapısının tüm insanlara açık olması ve Tanrı'nın doğada herhangi bir seçim veya kader belirlememiş olması; ama seçim ya da tercih, özgür iradenin kendisini iyiden kötüye çevirdiği zaman ortaya çıkar.

5. İkincisi, üç İlkenin bir türüdür, yani. Sem, Mutabakat'taki manevi ışık dünyasının bir türüdür; ve ışık dünyasının misafiri ve bir aynası olması gereken ateş dünyasından Japhet

ışık dünyasındaki büyük neşenin; ve Ham, Tanrı'nın lanetinin ve öfkesinin asılı olduğu, yeryüzünün limusunun bir figürüdür. Tanrı bu üçünü de Nuh'la antlaşmaya dahil etti ve onları gemiye koydu.

6. Her insanın üzerinde ve içinde bu üç dünya vardır; ve bu nedenle Sözdeki Antlaşma, insanın bütünüyle kurtarılması için verildi.

7. Çünkü Japhet ateş ruhunu ifade eder; ve Sem, ışık dünyasından Tanrı'nın görüntüsü, yani. kutsal Söz'den çıkan ruh; ve Ham, Antlaşma tarafından lanetten kurtarılacak ve dünyadan yeniden doğacak olan bedenle birlikte, havanın dış hakimiyeti veya bölgesi ve büyüğü ruhani takımyıldızlarla birlikte dünyanın limusunu temsil eder. Üç kardeş bu üç İlkenin bir türüydü.

8. Tamamen tek bir Prensipden ortaya çıktığı söylenemez, Hayır! Sem ve Japhet de aynı şekilde Ham'ın mülküne sahiptiler, bu da daha sonra çok kötü ve aşağılık hale gelen Yahudilerde açıkça ortaya çıktı.

bir halk. Ancak burada, yaratığın dış yaşamda kendi figüründe sahip olduğu Prensip olan üstün hakimiyetten veya hakim mülkiyetten bahsediyoruz.

9. Ham, lanetin içinde duran figürde dışsal dünyevi element krallığına sahiptir. Bu nedenle onun görüntüsü [veya kişisi] de ruhen babası tarafından lanetlendi; çünkü dünyevi görüntü Tanrı'nın krallığını miras almayacaktır; ama onun aynı zamanda Ahit'te yer alan Adem'den gelen bir ruhu da vardı; ancak özgür irade böyle bir ortamda çok nadiren iyi bir şey yapar ve çok kolay bir şekilde ruhun üzerindeki laneti elde eder. Gördüğümüz gibi lanet bu neslin üzerine sonradan geldi; İsrail'in Vaat Edilmiş Topraklara girişlerinde onları yok etmesi gerektiğini; Her ne kadar hepsini tamamen yok etmemiş olsalar da, lanet üzerlerine geldi.

10. Rabbin ona bu şekilde inşa etmesini emrettiği, ne kadar yüksek, ne kadar uzun ve ne kadar geniş olması gerektiğini gösterdiği, ayrıca üç tane daha olması gerektiğini bildirdiği Nuh'un gemisinde çok büyük bir sır vardır. hikayeler; ayrıca oraya getirmesini emrettiği yaratıklarla ilgili; bu öyle bir sırdır ki, kötü niyetli kötü adam bunu bilmeye layık değildir.

Ve ayrıca onu zeminde [veya mana derinliğinde] anmayacağız. Çünkü açılacağı bir zamanı vardır, yani. zambak zamanında, Babil'in sonu geldiğinde. Ama yine de, zamanı geldiğinde bu zambakın (aynı zamanda zambak zamanında bir gül olacak) enslerimizden çıkıp büyüyeceği kardeş dallarımıza ilerlemek ve yol göstermek için onu bir yere koyacağız. gizli bir sergide.

11. Kutsal Teslis'in gizemi: ayrıca üç İlke: ayrıca Nuh'un üç oğlu: ayrıca Mamre ovasında İbrahim'e görünen üç adam: ayrıca Hezekiel'deki büyük tapınağın görüntüsü: ve Vahiy'in tamamı Yuhanna bu figüre aittir: aynı zamanda Kudüs tapınağı.

12. Üç katlı, yüksekliği, uzunluğu ve genişliğiyle birlikte geminin şeklini önünüze koyun ve onu üç Prensip'e yerleştirin. Ve üç İlke'de, göklerin henüz tek olan üç farklılığında Mesih'in hiyerarşisinin gizemleri açılır; ama üç özellikte ateş, ışık ve havanın üç ama yine de bir olması gibi. Bu ayrımların (ya da çeşitli farklılıkların) arasına Nuh'un üç oğlunu da ekleyin; ve mülklerinden çıkıp dünyadaki monarşilerine geçerler ki bu da kıyamete kadar devam eder. Ayrıca üç Prensibe göre oluşturulmuş Sözü önünüze koyun; ve böylece her şeyin temelini bulacaksınız. Özellikle önünüzde Musa, İlyas ve İsa'nın dağdaki görünüşleri ve görünüşleri yer alıyor: Nuh'un gemisi tüm bu figürlerin ilk örneğidir; ve Mesih'in hiyerarşisi günlerin sonunda bunların yerine getirilmesidir. Bizimkine yeter.

13. Ve Rab dedi: Sen ve bütün eviniz gemiye gelin, çünkü şu anda karşımda doğruları gördüm 2 (Yaratılış vii.

BEN). Kutsal Yazı başka bir yerde şöyle der: Eğer günah sayarsanız, sizden önce yaşayan hiç kimse doğru değildir.

Ama burada Tanrı şöyle diyor: Şu anda seni karşımda doğru gördüm. Yaratık, kötülüğü olmayan doğru kişi değildi; ama bu zamanda Nuh'ta açılıp kendisini Ahit'ten tezahür ettiren, bu zamanın kötülüğüne üzülen ve üzüntüsünü Tanrı'nın sevgisi ve merhametine sokan ve böylece üzüntünün içine merhametin doğruluğunu getiren O, ve Ahit'in ens'lerindeki kederli kederli ruhu yaratıkta tezahür ettirdi. Böylece Nuh, Antlaşmanın onda gerçekleştiği bu zamanda, Tanrı'nın önünde doğruydu.

14. Bu zaman, Nuh'u doğru kılan Antlaşma'nın hareketidir (ya da buna işaret eder). Çünkü bu, Nuh'un rahimde hayata kavuştuğu dönemdi. Ruh, hayata ilk bakışıyla, biçimlendirilmiş Söz'ün ilahi enlerinden, hayatın geldiği başlangıca ve Mesih'in krallığı olan sona baktı. Bu yönüyle (ya da ilahi bakışla) Nuh'un yaşamı, bu zamanda, Antlaşma'nın işaretindeki doğruluğu alır; çünkü bu, onun içinde doğru bulunduğu zamandı.

15. Tanrı gemiye sekiz kişi getirdi; temiz hayvanlardan yedisi ve yedisi, 3'ü erkek ve dişiydi. Yedi kişi, doğal yaşamın yedi özelliğine, Tanrı'nın tüm mülklerden kendi sonsuz gemisine çocuk sahibi olacağına işaret ediyor. Sekizinci kişi Nuh'tu ve Nuh'ta Adil Olan vardı; bu, Mesih'in krallığının çıkacağı Ahit'ti; Nuh'un gemisi orada duruyordu. Ancak geminin üç katı vardır; bunlar tek bir ilahi tezahürdeki üç İlkedir, çünkü üçünün her özelliğinin kendine özgü bir cenneti ve kendi içinde belirli bir korosu vardır.

1 Veya hiyerarşiler. 2 Veya nesil. 3 Veya yedi çift.

16. Yedi çift temiz canavar da aynı gizemdir, çünkü merkezin yedi özelliği vardır; ve yine de onlar ilahi güçte yalnızca birdirler. Ama ezeli tabiata göre ilahi tecelliye göre yedi tane vardır. Bu bize, yaratıkların, her bir derecenin yine yediye sahip olduğu bu yedi kat en'den hayata getirildiğini, onun tezahürüne, yani sonsuzluğun geldiğine işaret eder. Tanrı'nın bilgeliğinin biçimi ortaya çıkıyor ve parlıyor ve bu, imgesi ve şekli yok olmayacak ya da yok olmayacak biçimlendirilmiş bilgelikte. Her ne kadar onların hayatı ve geçici bir başlangıcı olan yaratık yok olsa da; ancak biçim ilahi bilgelikte kalacaktır, yani. şekildeki Söz'ün enslerinde, Tanrı'nın harika işlerine övgüler düzülmektedir. Aslında, yaratıklarının yenilenmesi için değil, Tanrı'nın biçimlendirilmiş bilgeliğinde görünür bir ayna veya ayna için.

17. Fakat Tanrı, Nuh'a, kirli hayvanlardan her türden yalnızca bir çifti gemiye almasını emretti. Bunu şu şekilde anlayın: Kirli canavarların bir kısmı, kabalıklarına göre orijinalleri dünyanın limusundandır, yani. karanlık dünyanın malına göre. Her ne kadar ruhları doğadan doğuyor olsa da, biz yine de doğadaki farklılığı,

Verbum Fiat'la, karanlık dünyanın mülkünün kaynağından, sıkışıp kalmış bir halde ortaya çıktı; bu tür bir ens birçok kirli yaratığa yapışır. Ve doğru anlayışla bize karanlık dünyanın, yani. kirli dünya, Tanrı'nın bilgeliğinin önünde yalnızca tek bir açık biçimde görünecektir: yani. karanlıkta. Ancak bu nitelikler yalnızca yaratıkların kendisinde, her biri kendine özgü benliğinde ve doğasında tezahür edecektir.

18. Karanlığa ilişkin biçimlendirilmiş bilgelik, dünyanın cennetidir.

hepsi, yalnızca karanlığa göre tezahür eder, mülkün içinde saklı olduğu yer, buna göre Tanrı kendisini öfkeli, gayretli bir Tanrı olarak adlandırır. Bu karanlık gökten her mahlûk, mülküne göre kuvvetini ve faziletini alır. Açlığı nasılsa, arzusunu da öyle emer; ve bu bize, kirli hayvanların, her biri kendi biçiminde, karanlığın bilgeliğinde yalnızca tek bir biçimde ortaya çıkacağını belirtir; diğerlerinde olduğu gibi doğanın merkezine göre ışık ve karanlığa göre tüm özelliklerde değil, başlangıçta yaratıldıkları gibi figürde; çünkü onlar saf gökte yalnızca tek bir özellikte tezahür edecek olan ilk İlkenin şeklindedirler, yani. Işığın hareket ettiği yanan [özellikle] göre, ben ve bilgelik oluştu.

1 Hareketli ve şekillendirilebilir.

19. Ancak burada Okuyucuyu, bizim anlam ve manamızı doğru anlaması ve buzağıları, inekleri ve hayvanları ruh ve bedenleriyle cennete koymaması konusunda uyaracağım. Ben yalnızca kötülüğün ve iyiliğin tezahür ettirildiği ebedi biçimlenmiş bilgelikten bahsediyorum.

20. Üstelik Tanrı Nuh'a şöyle dedi: Yere kırk gün kırk gece daha yedi gün yağmur yağdıracağım; ve yarattığım her canlı maddeyi yeryüzünden yok edeceğim.

Tanrı neden yedi gün sonra tufanın geleceğini söyledi? neden şimdi olmasın, er ya da geç; neden yedi günü bile ayarlıyor?

Bunda, Verbum Fiat'ın kendisini bir ens'e tanıttığı doğanın yedi özelliği mistik olarak kapsanmaktadır, yani. oluşturulan Word'e; yani dünyanın yaratılışına; Yaratılıştaki biçimlendirilmiş Söz'ün tüm yaratıkların kibrinden tövbe ettiği ve

türbayı yok etmek için biçimlendirilmiş Söz'deki doğanın yaratıcısı aracılığıyla hareket etti.

21. Şimdi, Söz'ün yaratılıştaki ilk hareketi ve bilgisi, altı günlük çalışmalar ve dinlenme gününün yedi gün olmasıyla birlikte bir zaman biçimine getirildi ve yine de kendi biçiminde öyle kaldı. Şimdi, (her yaşamı suyla boğacağını söyleyen) Söz, suyun doğuşuna kadar doğanın yedi özelliği aracılığıyla açılıp ifşa edildiğinde ve tezahür ettiğinde, Söz'ün kendi içinde verdiği biçime büründü. yaratılış, yani. kendini kendine özgü düzende açması gereken ve hiç kimsenin mülkiyetini diğerinin üstüne çıkarmaması veya yükseltmemesi gereken aynı yedi katlı işlemde; ama eğer yedisi de suyun doğuşuna göre açılıp tezahür etse, o zaman

doğanın merkezindeki tüm derinliklerin tek çeşmesi veya kaynağı açılmalı. Ve yedi gün içinde onların dışsal, biçimlenmiş, işleyen egemenliğine ulaştıklarını görünce, konuşan Söz de arzu ettiği şeyin tezahürünün sınırına kadar yedi gün içinde onun açılışında ilerlemiştir; yani türbeyi boğmak.

22. Ve hiç kimse buna bir kurgu olarak bakmasın veya ona gülmesin, çünkü bunu yapan kimse henüz ruhumuzu ve manamızı hiç anlamamış demektir. Biçimlendirilmiş Söz hakkında hiçbir bilgiye sahip değildir; yalnızca doğaya ilişkin dışsal bir anlayışa sahiptir; tıpkı [vahşi bir canavar ya da] havada uçan bir kuş gibi ve özün ne olduğunu bilmemesi gibi.

23. Şimdi akıl diyor ki, Neden sadece kırk gün kırk gece yağmur yağdı; Tanrı dünyayı bir saatte boğamaz mıydı?

Cevap: Kırk gün içinde türbe insan malından taşınmıştır. Adem, Havva'sından önce kırk gün kırk gece Tanrı'nın suretinde durdu; ancak bunlar yine de Tanrı'nın suretinde yalnızca bir gün gibiydi. Orada arzusuyla kırk gün çalıştı. Fiat'ta türbeyi kendisinde ortaya çıkarmış; Dünyanın kabalığına duyduğu şehvette: Verbum Fiat'ta kitle halinde çekilen dünyanın lirusunun iyi kısmı, karanlık dünyanın mülkiyeti olan kötü, kaba kısmına açlık duyuyordu.

24. Ve kırk gün içinde bile, iyi ens'teki hayalinde iğrençlik ortaya çıktı; kötülüğün ve iyiliğin tezahür ettiği kaba dünyeviliğin algılanmasına veya tanıtılmasına yönelik kendi kendine yeten bir irade. Ve aynı iradenin ruhu arzuda ortaya çıktığında, kendi tam hakimiyetine girdi ve ateşli ve dünyevi gücüyle, güç sözündeki kutsal manevi ens'i güçlü bir şekilde bastırdı. O zaman bile Adem uykuya daldı. meleksel manevi dünyanın acizliğine ve sakatlığına düştü ve kadın ondan çıkarıldı; ve her ikisi de dışarıdaki doğal yaşama göre oluşturulan bu turbanın içindeydi.

1 Metin, şekillendi.

25. Bu türba, Tanrı'nın aynı zamanda Nuh'la birlikte en sonda olan ve Tanrı'nın "Tüm bedeninin sonu önüme geldi" dediği laneti de koyduğu yerdir. Ve kırk gün boyunca üretilen bu türbadan, su kaynağında derinliklerin pınarları ortaya çıktı ve türbayı bu cinslerin etinde boğdu.

26. Çünkü Aclam günahından dolayı dünya üzerine tufan geldi; ve bu kırk günde üretilen turba, bedeninin günahıydı. Aksi halde, eğer su çeşmesi açılmamış olsaydı, ateş çeşmesi, Allah'ın gazabıyla türbeden dışarı fırlayacaktı. Bunun üzerine Allah dedi: Yaratıkları yarattığına tövbe etti; ve üzüntüsü türbeye girip onu boğdu.

27. Ve Okuyucu şunu aklında bulundursun ki, Kutsal Kitap'ta kırk sayısını bulduğunda, bu sayı başlangıçta kırk günde üretilen turbaya işaret eder. Örneğin Musa'nın Sina Dağı'ndaki kırk günü: çölde geçen kırk yıl: aynı zamanda İsa'nın mezarda geçirdiği kırk saat. Ayrıca onun dirilişinden sonraki ve göğe yükselişinden önceki kırk günün hepsi buna aittir; ve peygamberlerin gizli ve mistik peygamberlik sözlerindeki tüm kırk sayıları: çünkü bu turbadan peygamber, kehaneti ile dirilmiştir.

28. Ancak şunu söylüyorum: Eğer su çeşmesi açılmamış olsaydı, yangın çeşmesi patlayacaktı: bu da doğru. Çünkü eğer yüceler onları suyla engellemeseydi, türbedeki çocuklar da Nuh'u gemide ateşle yakarlardı; çünkü ateşin türbası onların içinde hareket etmişti. Bu dünyanın

son ya da tüm bedeninin sonu; çünkü sonunda herkes ateşin türbasında arınacak ve arınacak; çünkü kendini alevlendirecek:

29. Ruhun Musa'da söylediklerinde çok büyük bir gizem vardır: Nuh, Sem, Ham ve Japhet'in babası olduğunda beş yüz yaşındaydı; aksi takdirde bu, doğanın olağan akışına aykırı olup, böylesine doğal bir çağda çocuk sahibi olmak mümkündür. . Ayrıca Allah'ın dünyaya yüz yirmi yıl mühlet vereceğini söylemesinde de çok büyük bir sır vardır; ve yine de tufan Nuh'un altı yüzüncü yılında geldi, yani. uyarı veya ihbardan sonraki yüzüncü yılda: Ve zamanın doğal akışında kısılmasına ve aynı zamanda dünyanın sonunun geldiğine, tüm dünyaların sonuç dairesinde zamanın nasıl kısılacağına veya kısılacağına işaret eder. bir Risale'de başlı başına değineceğimiz varlıklar; eğer bize de aynısı izin veriliyorsa. 1

1 Sorgu: Bu İnceleme tek başına.

30. Nuh gemiye girdiğinde Musa şöyle dedi: Rab onu içeri kapattı (Yaratılış vii. 16). Buradaki ruhun samimi anlamı şudur: O, ateşin kendi kendine hareket etmek istediğini görerek, dünyanın ikinci zamanını veya sondaki çağını kapattı: Bu nedenle Rab onu suyla kapattı ve bununla birlikte [o üçüncü kez dışarı çıkmak ve dış dünyada ikinci monarşiyi başlatmak için giriş kapısını açtı: ilk kez Cennetteydi; ikincisi Seth'in tezahürü altında: üçüncüsünde Enos'un tezahürü açılmalı ve ortaya konmalıdır.

31. Ve Musa devamla şöyle diyor: Ve sular yüz elli gün boyunca yeryüzünde durdu. O zaman Allah Nuh'u, ve onunla birlikte gemide olan bütün canlıları ve bütün sığırları hatırladı; ve Allah yer üzerinde bir rüzgâr estirdi ve sular alçaldı. Ve derinlerin pınarları ve aynı zamanda cennetin pencereleri durduruldu (Yaratılış viii. 13).

Musa diyor ki, Tanrı Nuh'u hatırladı. Şimdi akıl düşünüyor, o zaman onu unutmuş muydu? oysa o her şeyde mevcuttur ve her şey aracılığıyla ve her şeyde kendisidir. Musa'daki ruh burada Gizemin önüne bir perde asıyor, doğal insan bunu anlamıyor.

32. Burada Allah'ın zikri, yaratıklarla birlikte dört unsurda üçüncü zamanın başlangıcı, hatta ikinci saltanat başlangıcıdır. Çünkü Nuh'la yapılan antlaşmada, doğadaki ilahi hikmet sayesinde soylu kadının merkezinden çıkan ikinci monarşi anlaşılmaktaydı.

33. Ve Musa devam ediyor: Sular çekilince gemi Ararat Dağı'na indi (Yaratılış viii. 4). Bu isim [Ararat] bize Doğa Dili'nde açıkça bir dağ veya bir özün doğanın merkezinden uzakta, hatta Tanrı'nın öfkesinin dindiğini gören öfkeden dolayı yoğunlaşması ve birikmesini ima ediyor. kendisi orada. Gemi yatışmış öfkenin üzerinde duruyordu. Ancak AraRAT kelimesinin son hecesi, merkezden ilerleyen ebedi doğanın gazabının aktif bir hakimiyet kurduğunu veya biçimlendirdiğini; ve o andan itibaren bir savaşçı olarak doğanın içinden geçecek ve gücünü ve şiddetini insan mülkünde kudretli bir şekilde uygulayacak, bu sayede savaşlara girecek, gurur, ihtişam ve güç içinde ilerleyecek ve bu konuda hevesle tartışarak birbirlerini katletecek ve öldüreceklerdi. gazabın kudret dağı [veya şiddetli insan otoritesi].

34. Bu dağ, Ararat, yeryüzündeki büyüklerin veya otoriter hükümdarların evlerini ifade eder. büyük kaleler, kaleler ve siperler, gücün yüce dağları, zenginlerin şiddeti ve kuvveti; ve aynı zamanda büyük dünyanın gizeminden doğan yüksek soylular; Nuh'un gemisi hangi krallığın üzerine indi: Ama Nuh'la yapılan Antlaşma, yani. Mesih'in krallığı, Tanrı'nın öfkesinden doğan bu savaşçı kudret ve silah kuvvetinin bulunduğu bu dağın üzerinde ebedi bir Rab olarak kendini belirlemiştir; Mesih'in egemenliği ve hüküm süren gücü bu dağın krallığını ortadan kaldıracak ve ortadan kaldıracak ve onu tamamen bastıracak. Ve bize gerçekten, temel olarak ve tam olarak, yeryüzündeki bu güç ve otoritenin, kendi gücüyle Nuh'un gemisini, yani Nuh'un gemisini devralacağını ifade ediyor. ilahi Antlaşma'yı ve onu taşıyın; evet, onu bir giysi gibi giyin ve sanki Mesih'in krallığı kendi gücündeymiş gibi gururla üzerine tüneyin.

35. (Ayrıca bize gösteriyor ve işaret ediyor) Allah'ın, insan malında (veya tabiatında) öfkeli öfkesi olan bu dağ, Nuh'un gemisiyle nasıl güzelleşecek, süslenecek ve kendisini süsleyecek; ve onun

Mesih'in kutsal sandığı olduğunu ilan edecekti; ama yine de yalnızca öfkeli bir öfke üzerine kurulu olacak ve yalnızca Hristiyanlık karşıtı bir krallık olacaktı. Gerçekten de sandığı taşıyacak olan, yani. ağızda ilahi kutsallığın adı olurdu ama yüreği yalnızca bu dağ, bir kap ve Tanrı'nın gazabının karışık yığını olurdu;

ve yine de gemiyi kendi üzerinde bulundurmakla kutsallık ve şeref gösterileri yapacaktı, ancak kalbin amacı ve amacı dünyanın kaleleri, tercihi, gücü ve zenginlikleri üzerine kurulacaktı.

36. Ayrıca, dünyanın kudretli ve kudretlilerinin gemiyi inşa edeceğine işaret eder, yani. büyük taş evler ve kiliselerle, kalpleri ve akılları ile Tanrı'ya hizmet ve ibadet etmeleri ve bu şekilde taştan inşa edilen bu evlerin, gemide hizmet edecekleri Tanrıları olması; ve kendi tasarladıkları ve çerçeveledikleri taştan evler ve içinde muhafaza ettikleri cihazlar ve görüşler için savaş açacaklar ve gerçek geminin şekli hakkında tartışacaklardı. Ve geminin kendi dağlarının üzerinde durduğunu, Tanrı'nın onu onların üzerine koyduğunu ve onların Tanrı'nın egemenliği altında alçakgönüllülükle yürümeleri ve geminin üzerlerinde durmasına izin vermeleri gerektiğini düşünmeyin; ve Kutsal Ruh'un gücünü kendilerine gasp etmeyin veya onu elinden almayın ve onu kendi sahte güçlerine ve ikiye bölünmüş biçimlerine bağlamayın ve onlar gibi, dolu ağızlarla bağırırken ona sessiz olmasını emretmeyin: işte! işte din adamlarının bir meclisi: işte Mesih'in gerçek Kilisesi: buna inanmalı ve yapmalısınız: bu Kilise'nin kanunu ve düzenidir. Hayır, gemi onların üstünde duruyor, onlar da altında, tıpkı Ararat dağı geminin altında olduğu gibi. Mesih gemidir, uydurulmuş taş yığınları [ya da insanın tasarladığı herhangi bir ibadet ya da görüş biçimi] değildir. Tüm toplantılar, cemaatler veya sinodlar Mesih'in gemisinin altındadır ve onun üstünde değildir, çünkü Nuh'un gemisi kendisini dağın üzerine yerleştirmiştir: dağın gemiyi taşıması gerektiğini belirtmek için. Mesih'in sandığını üzerimizde taşımamız ve bu sandığın tapınağını içimizde bulundurmalıyız.

37. Ayrıca, bu geminin figürünün nasıl olduğunu da belirtmektedir; Yeryüzündeki manevi krallık olarak, kendimi güç, egemenlik ve soyluluk dağına yerleştirdim ve gemideki dağla birlikte hüküm sürerdim; ve dünyevi hakimiyet ve otoriteye karışmayı kendine görev edin; ve dağı getir, yani. Geminin üzerindeki laik kolun gücü: oysa gemi dağın üzerinde durmalı ve Nuh, Antlaşma ile birlikte, Rab ona öne çıkmasını emredinceye kadar, yani Mesih gemiyi teslim edene kadar gemide kalmalıdır. Babasına. 1 Dini, din adamı rahipliği.

38. Ve Musa devamla şunu söylüyor: Kırk gün sonra gemi karaya oturduğunda, Nuh suyun çekilip çekilmediğini görmek için bir kuzgun gönderdi, fakat kuzgun sular kuruyuncaya kadar ileri geri uçtu. yeryüzünden uzakta (Yaratılış viii. 6, 7). Kuzgun dünyevi insanı ifade eder ve onun ilk önce Ararat dağına nasıl çıkacağını, yani benliği ve dünyevi şehvetinde kendini ilerleteceğini ve ikinci monarşide krallığını nasıl kuracağını gösterir.

39. Ve gemiden çıkmış olmasına rağmen yine de kendi kişiliğinin krallığına uçacak ve Adem'de ayrıldığı gemiye geri dönmeyecek ve yalnızca açgözlü bir solucan olacaktı. ve kendi iradesiyle dünyevi zevklerin açgözlü bir yiyicisi; ve kuzgun gibi kal ve gemiye girme arzusuyla geri dönme, sadece bu dünyanın krallığına ihtişam ve devlet içinde sahip olmayı düşün. Aynı zamanda bu kuzgunun neslinin ikinci monarşide (Tanrı'nın gazabındaki şeytan gibi) baş yere, üstünlüğe ve hükümete sahip olacağının da göstergesidir; tarih bunun böyle gerçekleştiğine de tanıklık etmektedir.

40. Daha sonra yeryüzündeki suların çekilip çekilmediğini görmek için ondan bir güvercin gönderdi; ama güvercin ayağının tabanını rahat bırakmayınca gemiye tekrar ona döndü; ve elini uzatıp onu gemiye götürdü (Yaratılış viii. 8, 9). Bu, Tanrı'nın çocuklarının figürünü ortaya koyar ve belirtir; kısa süre sonra kuzgunun mülkünün yönetimi altına girenler ve bu dünyanın yönetimine getirilenler; çünkü onlar da Adem'le birlikte bu kötü, yozlaşmış dünyayı görüp kanıtlamak ve orada yaşamak için gemiden çıktılar. Ancak ruhları dünyevi egemenlikte huzur bulamayınca, tekrar Mesih'te açılmış olan Nuh'un gemisinin önüne gelirler ve Nuh onları, Adem'in ayrıldığı ilk gemiye, Mesih'te yeniden kabul eder.

41. Üstelik kuzgun, Tanrı'nın öfkesi altındaki, insanı bağlayan ve öldüren ve onu gemiye getirmeyen ateşli kudretle Musa'nın keskin Yasasını simgelemektedir. Fakat güvercin, bizi tekrar gemiye getiren ve hayat kurtaran Mesih'in müjdesinin habercisidir. Çünkü Ağrı Dağı, tam bir tip ve şekil olarak bize Musa'nın krallığını işaret etmektedir; ve içinde yaşamın saklandığı ve korunduğu Sandık, Mesih'in insanlığını ifade eder.

42. Ve yedi gün daha kaldı; ve yine gemiden bir güvercin gönderdi; ve akşama doğru ona geldi ve işte! bir zeytin yaprağı koparıp ağzına götürmüştü. Ve yedi gün daha kaldı; ve artık ona geri dönmeyen bir güvercinin gemiden uçmasına izin verdi (Yaratılış viii. 10, 11). Musa'daki ruh, bu üç güvercin ve Nuh'un gemiden gönderdiği kuzgunla, her ne kadar açıkça ortaya koymasa da, içinde gizli olduğu kesin olan büyük bir gizemi göstermektedir. Kuzgun aynı zamanda kendi kişiliğinde kalacak ve Tanrı'nın itaati altında gerçek teslimiyet ve özveriyle geri dönmeyecek, ancak kendi gücü, gücü ve yolları aracılığıyla Tanrı'ya girecek olan Musa'nın doğadaki Yasasını da belirtir. .

43. İlk güvercin Musa'nın yönetimi altında ortaya çıkan peygamberlik ruhuna işaret eder. dış Kanun ve sunular altında ve Nuh'un ve Mesih'in gemisine sunulan sunu aracılığıyla işaret etti. Bu peygamberlik ruhu başından beri Musa'nın makamında ilerlemiştir; gerçekten Musa'nın altından uçtu, ancak kehanetiyle tekrar gemiye yöneldi, tıpkı Nuh'un gönderdiği ilk güvercin gerçekten dünyaya uçup tekrar Mesih'in gemisine gelmesi gibi.

44. Yine Nuh'un gemisine gelen zeytin dallı ikinci güvercin, Tanrı'nın kutsal gemisinden bu dünyaya gelen Nuh'un Antlaşması'ndaki Sözü belirtir. İnsanlığımıza girdi ve dünyadan bir zeytin yaprağı koparıp Nuh'a getirdi, yani insanlığımızdan bir dal koparıp onu kutsal Söz'e götürdü. Güvercinin zeytin yaprağını alıp dalını kutsal Nuh'a, yani Baba Tanrı'ya getirmesi gibi, Tanrı'nın ağzı. Ancak bunun bir zeytin yaprağı olması, kutsal ruhun birleştiğini, aynı kişinin insanlığı meshetmesi ve onu bu güvercinle birlikte kutsal sandığa getirmesi gerektiğini belirtir.

45. Nuh'un uçurduğu ve bir daha gemiye gelmeyen üçüncü güvercin, Deccal'in yeryüzündeki krallığını simgelemektedir; bu güvercin aslında öğretisiyle birlikte gemiden uçmuştur, ancak ruhu yalnızca yeryüzünde kalmıştır ve beslenmiştir. kalın otların üzerinde [bu dünyanın zenginliği, şerefi ve güzelliği üzerinde] ve bu nedenle yalnızca benliğinde kalır [ve gemiye geri dönmez]; gerçekten de Tanrı'ya kutsallığını dini bir şekilde gösterir ve güzel sözler söyler, ancak insan duyuları ve mantığıyla dünyayı terk edip gemiye geri dönmeyecektir. Bedenin zevki için kendilerine gemi olmadan görkemli saraylar inşa ederler ve gemi olmadan ikiye bölünme konusunda çok gayretli ve dindardırlar; olacaklar

çocukları dışsal bir lütuf ve evlat edinme ile sayıyordu; ama gemiye girmeyecekler, ama şöyle diyorlar: İsa gemide, satın aldı ve hepsini ödedi, bununla kendimizi teselli etmemiz yeterli, bizi yeterince iyi bir şekilde içeri getirecek.

46. Karşı taraf ise ikiyüzlülük işlerinde İsa'nın olduğunu söyler, nefsanî zevkleri içinde uçup giderken gemiyi yanlarında götürürler. Bunların hepsi bu dünyada gemiden yoksun kalırlar ve gemiye dönmezler. Bu üçüncü güvercin şunu ifade eder: Çünkü Hıristiyanlık karşıtı krallık bir güvercin şeklinde ve bir koyun gibi ağırbaşlı bir şekilde yürür, ancak bu, güç sahibi ruhtan oluşan ve İsa'nın krallığının yalnızca bir figürüdür (ve karanlık gölgesidir). gerçekten gemide.

Otuz Üçüncü Bölüm

İkinci monarşinin başlangıcı ve Tanrı'nın Nuh ve tüm Yaratıklarla yaptığı Antlaşma hakkında

1. VE Musa şöyle diyor: Sonra Tanrı Nuh'la konuştu ve ona, her canlıyla, her türle birlikte yola çıkmasını emretti. Fakat Nuh, Rab'be bir sunak yaptı ve her temiz hayvanı ve her temiz kümes hayvanını aldı ve sunakta yakmalık sunu sundu. Ve Rab tatlı bir koku duydu ve yüreğine şöyle dedi: İnsan uğruna bundan sonra dünyayı lanetlemeyeceğim; Çünkü insanın kalbinin tasavvuru gençliğinden beri kötüdür; Artık yaptığım gibi her canlıya saldırmayacağım. Toprak var olduğu sürece ekim ve hasat, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece sona ermeyecek (Yaratılış viii. 16 ve devamı).

Musa, Tanrı'nın hoş bir koku aldığını ve yüreğine, insan uğruna bir daha yeryüzünü lanetlemeyeceğini ve hiçbir canlıya bir daha vurmayacağını söylediğini söyler. Bu, daha önce Habil'in sunumunda bahsedildiği gibi bir figür veya mistik bir türdür.

2. Çünkü onun kalbi, Nuh'un duasını ve iradesini sunudaki kutsal ateş aracılığıyla alıp onu Söz'e dönüştüren Ahit Sözüdür; ve ayrıca, Antlaşma'da güç Sözü'ne boyun eğecek olan Mesih'in ilahi gücündeki insanlığının kokusunu aldı; yani, insanlığı hoş bir tat olarak, kudret ve faziletinde bulundurmak istiyordu; ve bu kokudan [veya cennet mülkündeki kutsal dinlenmenin tatlı kokusundan] Tanrı'nın ruhu, bir daha insanı ve yaratıkları yok etmeyeceğini ilan etti; Dünya var olduğu sürece bu canlıların da var olması gerekir.

3. Nuh her çeşit temiz hayvanı ve kümes hayvanını sundu; ve ruh, Tanrı'nın burada tatlı bir [dinlenme] kokusu aldığını söylüyor. Şimdi [Musa bunu kastetmiyor] Tanrı, sunuların kokusundan ya da tadından hoşlandı, çünkü tüm hayvanlar onun gücündedir ve sürekli olarak O'nun önündedir; ancak Musa bunu, yaratıkların iç dünyasının kokladığı ve bundan sonra onları kibrin iğrençliğinden kurtaracak olan, Ahit'teki gizli sunuya atıfta bulunarak söyledi.

kendine özgü sunusuyla 1 ve onların figürünü kutsal bilgeliğe yerleştirdiler, yani. manevi dünyaya.

1 Yani, zemini temizleyecek ve dünyayı şeffaf altına dönüştürecek olan içe dönük merkezi ateş.

4. Nuh teklifte bulunduğunda, Rab (yani, İSA aracılığıyla, tezahür etmeyen kutsal isim YEHOUAH ile sunuda tezahür eden Tanrı), Adem'de kaybolan kutsal insanlığın kokusunu aldı; yani, aynı şeyin İsa'nın kutsal isminde nasıl tekrar ortaya çıkması gerektiğini, bilgeliğinin zevkini veya zevkini tattı. Ve sonra Nuh'u ve çocuklarını kutsadı ve şöyle dedi: Verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü doldurun. Ve sizden korku ve dehşet yeryüzündeki her hayvanın ve havadaki her kuşun üzerinde olsun; hatta yeryüzünde sürünenlerin ve denizdeki tüm balıkların üzerinde; hepsi elinize teslim ediliyor. Her canlı senin için et olacak; Yeşil ot gibi sana her şeyi verdim. Fakat etini ve canını, yani kanını yemeyeceksiniz. Çünkü canlarınızın kanına ihtiyacım olacak, her canavardan da aynısını isteyeceğim; ve onun kardeşi olduğuna göre, herkesin elinden bir adamın canını isteyeceğim; ve her kim insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir; Çünkü Tanrı insanı kendi benzeyişinde yarattı.

Ve siz, verimli olun, çoğalın ve yeryüzünde çalışkan olun ki, çoğalasınız (Yaratılış ix. 17).

5. Tanrı, Ahit'ten gelen sunu aracılığıyla Nuh'u ve çocuklarını kutsadığında ve onların verimli olmalarını istediğinde, onlara tüm dünyayı, tüm ordularıyla birlikte yeniden verdi; Yaşayan ve hareket eden her şey onların emrinde olmalı ve kendilerine ait olmalıdır. Ve hepsini ortak olarak verdi, Nuh

ile çocukları arasında hiçbir fark yaratmadı, ne efendi ne de hizmetçi, ama hepsini aynı yaptı, ne asil ne de aşağılık. Ama nasıl ki bir ağaçtan çok sayıda dal ve ince dal çıkıyor ve hepsi bir arada tek bir ağaç oluyorsa, aynı şekilde yeryüzünde insan ağacını da kurdu ve onlara hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm hayvanları, balıkları ve kuşları ortak olarak verdi. Kısıtlama veya yasaklama, sadece hayatlarını kanla yememeleri dışında, hayatlarında hayvani bir hayatla canavarlaşmamaları için. 3

1 Veya henüz kanda yaşayan. 2 Usta. 3 Veya hayvanların canını yemekle.

6. Tanrı onlara tüm hayvanlara ve yaratıklara hükmetmelerini emretti, ancak bu yerde onlara birbirleri üzerinde özel bir egemenlik veya yönetim gücü vermedi. Çünkü bir adamın diğerine hükmettiği tüm tahakküm, lordca yönetim ve otorite, Ararat'tan, yani doğanın düzeninden veya bu düzen aracılığıyla, özelliklerine, takımyıldızlarına ve yönetimi altındaki prenslerin dış hakimiyetine göre doğar. takımyıldızlar veya astrum.

7. Tanrı'nın gerçek suretinin üyeleri üzerinde, bedenın üyeleri üzerinde veya ağacın dalları üzerinde sahip olduğu hakimiyetten başka bir hakimiyet yoktur. Ancak yıldızlardan ve dört elementten gelen hayvani görüntü, anasına göre, doğduğu ve yaşadığı yere göre kendisini bir egemenlik ve hükümet haline getirir.

8. Ayrıca Tanrı'nın insana atadığı tüm yasalar ve dış düzenlemeler de doğa düzenine aittir, yani. ifade edilmiş oluşturulmuş Söz'e. Aynı şekilde, Allah insana, Allah'ın hikmetine göre, içsel, anlayışlı ruhani insanla hükmetmesi ve kendini bu şekilde yönetmesi için bir mülk vermiştir.

[yasalar ve] düzen (bilgelik ruhuna göre).

9. İnsanların kendilerine verdikleri emirler ve hükümler konusunda o [yani. Rab kendisini yargıç olarak atadı ve bunun üzerine yanlışı doğrudan ayırmak için Son Yargı'yı atadı. Ve Allah'ın hükmüne aykırı olarak hakikatten, doğruluktan ve sevgiden gelmeyen her şey; çünkü o, karanlığın sahte ruhları tarafından turba magna'da üretilir veya yumurtadan çıkarılır ve sahte bir şehvet ve incelik olarak insan doğasına sokulur; ve Tanrı'nın krallığını miras alamayacak bir yabancı ya da piç bilgeliktir.

10. Tüm kraliyet ve prenslik yücelikleri ve mükemmellikleri, tüm hükümetler ve egemenliklerle birlikte doğa düzeninden kaynaklanır. Tanrı'nın benzerliğinde zorlama [kuvvet, şiddet ya da baskı] yoktur; yalnızca bedenın bir organı ya da ağacın bir dalı gibi özgür iradeyle, arzulu bir sevgi hizmeti birbirine özgürce ve kolayca hizmet eder ve birbirinize sevinin.

11. Ancak insanın kendisini kötü ve iyi olarak dışta oluşturulmuş Söz'e tanıttığını görünce, yani. doğanın krallığına; doğanın krallığı onu kutsal egemenlikten mahrum etti; ve gücüyle kendisini insan mülkiyeti üzerinde konumlandırmıştır. Öyleyse,

eğer aynı şeye tekrar sahip olmak istiyorsa, Tanrı'dan yeniden doğmalıdır ve o zaman, Tanrı'nın ruhunda yenilenmiş yeni yaşamla doğanın krallığına hükmedebilir.

12. Aslında manevi dünyada prens meleklerin veya hiyerarşilerin düzenleri vardır; ama bunların hepsi zorlama olmadan, uyumlu, keyifli bir sevgi hizmeti ve iradeyle; Bedendeki bir üyenin diğerine kolayca hizmet etmesi gibi.

13. Doğa krallığındaki insanın kendi gücü altına aldığı ve onu aşırılık ve aşırılığa kadar kötüye kullandığı ve orada arkadaşlarından geri çekerek onların yoksulluğa, yoksulluğa ve sıkıntıya sürüklendiği ve özgürce verilen hakları ve hakları olan her şey. onlardan tamamen alıkonulmuştur; aynı şey, doğanın iğrençliği olarak turba magna'ya damgalanır (ya da anlaşılır) ve ayrılık gününe kadar Tanrı'nın yargısına sunulur.

14. Doğa yalnızca düzen ister, yer ve makam ayrımı yapar; ama turba, karanlık dünyanın arzusundan gelen iğrençliğini oraya getiriyor, yani. gurur, açgözlülük, kıskançlık, öfke ve yalan.

15. Doğa krallığındaki bu beş kötülük veya kötülük fahişelerin veletleridir ve Tanrı'nın krallığını miras alamazlar. Tanrı, doğanın krallığını kendi düzeni için tutmaktadır ve aynısını insanın gücüne de vermiştir ki, o (Tanrı'nın bu dünyadaki aracı olarak) kötüyü iyiden ayırsın ve kendisini, kötüyü iyiden ayıracak bir yargıç seçsin. [insanın] sahte arzu ve şehvetinin kötülüğü ve kötülüğü. Çünkü diyor ki: Kim insan kanı dökerse, onun kanı insan eliyle dökülecektir; yani. doğanın düzeni ve kurumu tarafından.

Kimsenin başkalarından kendi bencil gücüyle [ya da silah gücüyle] intikam alması değil, doğanın düzeni, Tanrı'nın kanunu [ve ataması] aracılığıyla intikam alması gerektiği anlamına gelmez; gerçek intikamcı da aynısıdır; Çünkü Tanrı şöyle dedi: Asansörünüzün kanının intikamını alacağım ve bunun intikamını her canavardan alacağım. Burada, kendi kanununun emrini ve bu emrin doğru ve usulüne uygun olarak yerine getirilmesinde görev alan memurlarını kastediyor.

16. Bir prensin veya lordun, Tanrı'nın kanunu olmadan kan dökme yetkisi yoktur; eğer bunu yaparsa, o zaman Tanrı'nın kanunu onu da ölüme mahkûm eder. Burada insanın kanı üzerinde kendine özgü bir yetki verilmiş değildir; bırakın kral ya da prens olsun; çünkü onlar sadece ilahi kanunun emrinin memurlarıdır ve Allah'ın emrinin izin verdiğiinden daha ileri gitmemeleri gerekir. Aslında onların hizmetkarları olarak doğa kanunları onların sorumluluğundadır; ancak bu konuda yalnızca doğruluk ve gerçeğe göre davranmalı ve bencil [açgözlü, gururlu ve kıskanç] arzularla hiçbir şey yapmamalıdır, çünkü Tanrı insanı kendi benzerliğinde yaratmıştır. Şimdi, doğa krallığının kendi makamlarında bu ilahi imge üzerinde aynı şeyi öldürecek hiçbir gücü yoktur, ancak Tanrı'nın düzenindeki makam veya görev yalnızca doğanın dışsal imgesine geçer.

1 Veya üzerinde gücü var.

17. Bu nedenle eğer bir tabiat memuru [yani. Herhangi bir yargıç, doğru bir adamın hayatını elinden alırsa, doğa onu, [Tanrı'nın insanın tüm haksız eylemlerini yargılayacağı] ayrılık gününe kadar Tanrı'nın yargısına atar. O halde hakikati yalana çeviren, Allah'ın evlatlarını ilahi ilim ve meslekleri uğruna utanç verici bir şekilde istismar eden ve kınayan, savaş ve çekişmeyi körükleyen, ülkeyi ve insanları ıssızlaştırıp yok eden zalimlerin durumu ne olacak? Bütün bunlar turba magna'ya, Tanrı'nın yargısına aittir; Çünkü onlar türbe kılıcını bencil şehvet ve zevkle yönetirler; Tanrı'nın Ruhu onlara emretmediği sürece, bunu kendi makamları ve görevleri uğruna yapmalılar [ve kötülüklerinin ölçüsünü dolduranlara Tanrı'nın adil yargısını yerine getirmeliler], tıpkı İsrail'in kafirler arasında yapması emredildiği gibi. .

18. Her kim, acil, mutlak bir gereklilik ya da Tanrı'nın emri olmadan, otoritesini ilerletmek için kendi zevki için kan dökerse, o kişi Tanrı'nın gazabının öfkeli ateşi tarafından harekete geçer, hareket eder ve sürüklenir ve sonunda bir tutsak durumuna düşer. aynı krallık.

19. Her savaşçı (ya da asker) Tanrı'nın öfkesinin bir değneğidir ve bununla, öfkesi ve öfkesi aracılığıyla, insanın kötülüğünü ve kötülüğünü azarlar ve yutar. Ve bu hiç de doğanın düzenine [veya düzenine] ait değildir, ancak turba magna'daki öfkeli arzuya, Tanrı'nın öfkesinin ülkeleri ve krallıkları alt üst edip yerle bir etmesine yol açan istekli, şiddetli yutucu gazabın düzenine aittir.

20. Anlayın ki, insanın kötülükleri zamanında, Allah'ın izniyle kudretli kuvvetini ilerleten, karanlık dünyanın mülkünün düzenidir. Ve sonra, aynı şey 'insanın kanıyla iyice doyuruluncaya kadar' gazabın istediği gibi gider.

21. Çünkü bu, Tanrı'nın insan kanı için intikam alacağını (ya da talep edeceğini) söylediği öfkesinin intikamıdır; bu nedenle on kişiden birini alır ve öfkeyle ölümü hak eden bir başkasını öldürür.

22. Büyük ve kudretli hükümdarlar masum kanı döktüklerinde, o zaman Tanrı'nın öfkesi memurlarıyla birlikte gelir ve halklarının kanını döker ve türba kılıcını üzerlerine getirir ve savaş çıkar. Ancak bu, Tanrı'nın bilgeliğiyle yönettiği iyi tabiatın ilahi düzeninden değildir.

23. Tanrı'nın bilgeliği savaş istemez, ancak Tanrı'nın öfkesi, karanlık dünyanın doğası gereği onu hevesle arzular ve aynı şeyi insanın kibir ve kötülüğünde de etkiler.

24. Eğer Tanrı'nın çocukları olarak birbirimiz arasında yaşasaydık, savaşmamıza ve kavga etmemize gerek kalmazdı. Ancak savaş açarak, bu dünyanın sadece çocukları olduğumuzu ve yine de vazgeçmemiz gereken garip bir miras için savaştığımızı ve böylece itaatkar hizmetkarlar olarak öfke Tanrısına hizmet ettiğimizi tanıklık ediyor ve ilan ediyoruz. Çünkü hiçbir savaşçı ya da asker böyle olduğu sürece Tanrı'nın krallığını miras alamayacak; ama [o,] bu dünyayı terk eden, Tanrı'nın ruhunun yeni doğmuş bir çocuğudur.

25. Ve Tanrı ayrıca Nuh'a ve onunla birlikte olan oğullarına şöyle dedi: "Ben, hatta ben, seninle, senden sonra soyunla ve seninle birlikte olan kuşlardan her canlı yaratıkla antlaşmamı yerine getiriyorum." ve sığırlardan, ve yanınızda olan yeryüzündeki bütün hayvanlardan, hatta gemiden çıkanların hepsinden; bundan böyle hiçbir insan tufanın suları tarafından kesilmeyecek; artık dünyayı yok edecek bir tufan da gelmeyecek. Ve Allah dedi: Benimle senin ve seninle birlikte olan her canlı mahlûkun arasında bundan böyle sonsuza kadar yaptığım anlaşmanın alameti budur: Yayı bulutlara koydum, o da bir nişane olarak aynısını yapacaktır. benimle dünya arasında bir antlaşma; ve öyle olacak ki, yeryüzünün üzerine bir bulut getirdiğimde, bulutun içinde yay görülecek. Ve sonra Mutabakat'ı hatırlayacağım.

seninle benim aramda (Gen. ix. 816). İnsanla yapılan bu Sözleşme, ilahi varlığın Üç İlkesinin bir türüdür; yani. tüm varlıkların Varlığının.

26. Gökkuşağı, bu Antlaşmanın işareti ve simgesidir; burada Tanrı, insanın üç İlleden bir görüntü halinde yaratıldığını ve bu üç Prensipde de yaşaması gerektiğini önemser ve çok yakından bakar; ve şimdi insanlığın acizliğini ve büyük tehlikesini gördü; ve öfkesinin artık her yaşamı mahvedecek şekilde kışkırtılmaması gerektiğinin bir simgesi olarak bu Antlaşma işaretini önüne koydu.

27. Gökkuşağı her üç İlkenin de rengine sahiptir. birinci prensibin rengi kırmızı ve koyu kahverengidir; karanlığı ve ateş dünyasını, yani ilk Prensibi, Tanrı'nın öfkesinin krallığını simgeleyen. İkinci Prensip'in rengi beyaz ve sarıdır; bu, kutsal dünyanın bir türü olarak Tanrı'nın sevgisini ifade eden görkemli renktir. Üçüncü Prensip'in rengi yeşil ve mavidir; kaostan mavi, sudan veya güherçileden yeşil; Burada, ateşin bayrağında veya çatlamasında Kükürt ve Merkür kendilerini ayırırlar ve bize dört elementin içinde saklı olan içsel manevi dünyaları gösteren farklı, çeşitli ve çeşitli renkler üretirler.

1 Veya dünya.

28. Bu yay, Kıyamet Günü'nün bir figürüdür ve içsel manevi dünyanın nasıl yeniden kendini göstereceğini ve dört elementten oluşan bu dış dünyayı nasıl yutacağını veya kendi içine yıkacağını gösterir.

29. Ve bu, Sözleşme'deki işaret, dünyanın Yargıcına işaret eden Lütuf Antlaşması'nın işareti veya simgesidir, yani. Günlerin sonunda üç İlkenin hepsinde ortaya çıkacak olan Mesih, yani. ateş işaretine göre türba ve içinde bulunacak her şey üzerinde sert bir Yargıç olarak; o ateşli yargıyı ortaya koyacak ve türbayı ateşleyecek, böylece ilk İlke ateşli özelliğiyle ortaya çıkacak, çünkü bu dünyanın varlığına ait her şey ilk İlkenin ateşinde denenmeli veya arıtılmalıdır, yani. sonsuz doğanın merkezinde. Ve o zaman bile bütün varlıkların türbası ateşte yutulacaktır.

30. Ve ışığın işaretine göre, ateşin ortasında bile tüm kutsallara hoş bir yüz olarak görünecek; ve sevgisi ve uysallığıyla onu ateşin alevlerinden koruyun.

31. Ve bu dünyanın zahiri tabiatının krallığına göre, varsayılan insanlığıyla ortaya çıkacaktır; ve Kükürt, Cıva ve Tuz'a göre dört elementin tüm dış gizemi, hatta ifade edilmiş ve oluşturulmuş Söz'ün harikalarının tüm özelliklerine göre, hatta hepsi ışık ve karanlığa göre onun önünde tezahür ettirilecektir [yani . iyi ve kötülerine göre].

32. Gökkuşağı bunun bir türü ve şeklidir, çünkü o güneşin bir yansımasıdır (antitipi) veya ters bakışıdır; derinliklerde ne tür bir mülkün [veya erdemin] bulunduğunu gösteriyor. Güneş, dört elementin üzerine parlak parlaklığını kaosa doğru yansıtır ve dört elementin içinden geçtiği kaos, İlkelerle göre, renkleriyle kendini gösterir; ve dört unsurun gizli veya mistik temelini belirtir ve işaret eder, yani. gizli dünya ve aynı zamanda insanlığın gizliliği. Çünkü yaratılışın bu gizliliğinde [veya gizli gizeminde] Tanrı, onun suretini artık suyla yok etmeyeceğine dair Antlaşmasını yaptı; Tufan'da ve dünyanın yaratılışında olduğu gibi, kaos sırasında derinliklerin pınarlarının artık açılmaması gerektiğini.

33. Gökkuşağı doğadaki kaosun bir açılışıdır; ve eğer güneş elementlerde iyi bir açığa sahipse, hem sebzelerde hem de hayvanlarda harika bir doğum meydana gelebilir ve ortaya çıkabilir. Ayrıca güneşin güçlü etkisinin özelliğine göre, derinlerde bir canlı yaratılmış olabilir; elementlerde astrumdan ya da takımyıldızlardan kötü ya da iyiye doğru bir özellik bulmasına göre; çoğu zaman olduğu gibi solucanlara, sineklere, çekirgelere ve benzerlerine; ve aynı zamanda Satürn ve Merkür'ün arzularıyla alevlenmesine göre iyi bir hayata.

34. Çünkü kaos kendini açtığında; o zaman Satürn'ün sert, buruk özelliği, bir açlık ya da arzu olarak kendine çeker ve (içinde gizli güçlerin bulunduğu) kaosun özelliğini kendi arzusuna alır ve onu pıhtılaştırır; ve hemen Merkür Kükürt içinde hızlanır, çünkü güneş kendi özelliğindeki ateşli Mars'ı tutuşturur, bunun üzerine Merkür harekete geçer veya aktif hale gelir. Bu, Satürn'ün bir bedene çerçevelenmesidir, yani. bir ens'e.

Güherçile artık Mars'la uyum sağlayamıyor ya da birleşemiyor, dolayısıyla bir ayrılma ya da hareket var; ve I Satürn'den kurtulamayacaklarını görmek, yani. dış dünyanın emri; aynı takımyıldızının özelliğine göre uçan bir cana [ya da yaratığa] dönüşür.

35. Satürn [öyle bir güç ve özelliğe sahiptir ki, eğer güneş iyi bir açıda ise] gökkuşağındaki damıtılmış çiyleri kendi içine alabilir; (Satürn özelliğini anlayın), daha sonra bazı balıkların yediği suyun üzerine düşer ve içinde pıhtılaşır, böylece değerli inciler ortaya çıkabilir.

36. Cennet mülkü, eğer kötü kötü yönler tarafından engellenmezse, kaosun içinde sürekli olarak kendini açar; Usta Wiseling 2'nin buna pek inanmayacağı bir şey. Doğanın temelinden tam olarak söz edebilir ve onu parmaklarının ucunda tutar, ancak yine de Gizem konusunda kördür ve [doğanın ne içini ne de dışını] anlamaz. Bunlar için hiçbir şey yazmadım, çünkü yazılarımı anlamak için bu tür hayvanlara değil, iyi, net, hızlı görüşlü, aydınlık gözlere ihtiyacım var; diğerlerine göre onlar dilsiz ve saçmadırlar; bırakın istedikleri kadar bilge ve bilgili olsunlar.

37. Kaos doğanın köküdür ve kendisine iyi bir özellikten başka bir şey vermez; ama eğer takımyıldız kötüyse, kötü niyetli arzu, iyi özelliği kendi içine alır; ve onu kötülüğe dönüştürür; nasıl ki kötü topluluktaki iyi bir adam kendi iyiliğini de kötülüğe çevirir.

38. Ve gökkuşağı, ilahi lütfun bir simgesi olarak insana özel olarak temsil edilmiştir (ya da karşılıksız olarak verilmiştir); böylece kendisini açık ve şeffaf bir camdaymış gibi görebilir ve görebilir. Çünkü gökkuşağında iyiliğin ve kötülüğün işareti, kötülüğün ve iyiliğin doğduğu doğanın merkezinin bir türü olarak tezahür eder; İnsanoğlu'nun Tanrı tarafından yargıç olarak görevlendirildiği yer.

39. Çünkü Nuh'un gemisinin türü veya şekli de gökkuşağının içindedir; eğer kör olmasaydık, bize açıkça öyle görünürdü; aynı zamanda Tanrı'nın Üçlüsü de burada tasvir edilmiştir: çünkü kırmızı renk Baba'yı, sarı ve beyaz Oğul'u ve mavi ise Ruh'u simgelemektedir.

1 Veya kaçmak. 2 Sahte filozof veya sofist. 3 Metin, buzağılar.

40. Ve Tanrı, Kendisini, Antlaşma işaretindeki tezahürüne göre, onun lütfuna kaçmamız, O'nun Antlaşması'nı almamız ve O'nun tekrar geleceği yerde gelecek vahyinin her zaman farkında olmamız için bir şekilde ortaya koymuştur. manevi dünyayı tezahür ettirin; Gökkuşağına benzetme yoluyla bize bildirdiği gibi; [sonuna kadar] neyin gizli olduğunu [ve O'nun Antlaşması'nın] [bizimle gizlice] ebediyen kurulduğunu ve daima O'nun önünde durduğunu görelim.

Otuz Dördüncü Bölüm

Nuh'un Oğlu Ham'ı ve Mistik Kehaneti nasıl
lanetlediği

Üç Oğlu ve Onların Gelecekleri Hakkında

1. Ve Nuh çiftçi olmaya başladı ve bir bağ dikti; ve şarap içip sarhoş oldu; ve çadırında çıplak yatıyordu. Ve Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını gördü ve bunu dışarıdaki iki kardeşine anlattı. Ve Sam ile Yafet bir elbise alıp onu omuzlarına koydular ve geriye dönüp babalarının çıplaklığını örttüler; ve yüzleri geriye dönük olduğundan babalarının çıplaklığını göremiyorlardı. Nuh şarabından uyandığında ve küçük oğlunun kendisine ne yaptığını anlayınca şöyle dedi: Kenan lanetli olsun; Bütün hizmetkarların hizmetkarı, kardeşleri arasında olacaktır. Ve devamla şöyle dedi: Sam'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun; Kenan da onun hizmetçisi olsun. Ve Allah Yafet'i genişletip Sam'in çadırlarında yaşamasına izin verdi; ve Kenan'ın hizmetkarı olmasına izin verin (Yaratılış ix. 2027).

Bu, üç İlkeye veya dünyaya göre insan mülkiyetinin tam olarak gerçek bir türüdür: Nuh'un ruhu merkezden konuşur; ve Nuh'un üç oğlu artık ruhun önünde bir figür halinde duruyorlardı; onlardan ne tür insanların ortaya çıkması gerektiğini simgeliyor.

2. Bu figürle Nuh'un ruhu, insan mülkiyetinin biçimlendirilmiş Sözü'nün kökünden veya kökünden ikinci monarşinin ne olması gerektiğini kehanet etmiş veya ilan etmiştir. Nuh sarhoştı ve oğlu Ham'ın alay ettiği utancıyla çıplak yatıyordu ve aynı zamanda kardeşlerine de aynısını yapmaları gerektiğini bildirdi. Burada ruh, Ham'ın üzerindeki lanetin nereden kaynaklandığını ima ediyor ve işaret ediyor. babasının utancından.

3. Çünkü bu, Tanrı'nın kutsallığı karşısında iğrenç bir şeydi; Ham ve onun neslinin kökü, yani. Kibirli adam ortaya çıkar, çünkü Tanrı'nın benzerliğinde utanç iğrençtir.

4. Bu nedenle Tanrı, bu üyenin başlangıçta Adem'e verilmediğini ve Tanrı'nın krallığını miras almamak için tekrar Tanrı'nın benzerliğinden kesilmesi gerektiğini göstermek için İbrahim'e bu organın sünnet edilmesini emretti; hangi sebep ve gerekçe üzerine

ruhun ruhu da onu ortaya çıkarmaktan utanır.

5. Ama Adem'in Tanrı'nın benzerliğinde bulunmadığını görünce, Havva'sı ondan yaratıldığında, hayvani bir doğa ve türde üremek ona yüklendi; bunun üzerine aynı zamanda bu hayvani ağaç, yani. bedensel kibir ruhu, başından beri bu mülkten türemiş ve insana yapışmıştır. Bunun figürü Ham'dı ve bu nedenle babasındaki kendi mülküyle alay ediyordu.

6. Bu mülkün ruhu, doğanın merkezinden aldığı ens'lerle alay ediyordu; kendisini, kendi benliğinin aynası gibi, doğduğu yerden babasının utancında görüyordu. Ve böylece bu ruh (bedensel Ham'ın) derhal gösterişli bir yaşam olarak ortaya çıktı ve kendisinin ne olduğunu tezahür ettirdi; cennetin küçümsenmesi [küçümsenmesi veya alay tanrısı].

7. Nuh'taki iyilerin Sözü'ndeki Tanrı'nın suretinin ruhu bunu çok iyi biliyordu ve onda öfkedeki ruhun ateş merkezini uyandırdı ve bu kibir ruhunu lanetledi, öyle ki bu ruh, Nuh'a miras kalmasın. cennetin krallığı. Alaycı ruh, Tanrı'nın krallığına sahip olmayacak, ancak Tanrı'nın benzerliğinden, yani yaratılmış yaratığın dış görüntüsünden kesilecektir.

8. Utancın kaynağı olan aynı özellik kendi içinde iyidir; ama Adem'in hayalinde hayvani mülkiyetten sonra bu, Tanrı'nın suretinde canavarca, hayvani ve tuhaf hale geldi; ve bu nedenle bu tuhaf biçim ve şekil sonsuza kadar kalmayacaktır.

9. Bu garip sahte biçimden küçümseyici veya alaycı bir ruh ortaya çıktı. Şeytan, Ham'in tuhaf ruhunun figürüne imalarda bulundu ve göksel soylu kadınla, onun artık Tanrı'nın suretinde bir canavara dönüştüğünü söyleyerek alay etti; ve bu nedenle Nuh'un ruhu, [Ham'daki ve tüm neslindeki] sahte alaycı ruhu lanetledi.

10. Ham'in kendi ruhunda ve ruhunun ruhunda lanetli olduğunu anlamamız gerekmiyor, fakat figüre göre [o ve tüm onunkiler lanetlenmişti], aşağılayıcı, alaycı ruhun özelliğinde, ortaya çıkan ve kendini ortaya çıkaran figüre göre. canavar; ama o (yani, dünyanın limusunun dünyevi imgesi) kendi iradesiyle Tanrı'nın suretinde gizlenmeli ve yalnızca kutsal ens'ten gelen ilahi imgenin bir hizmetkarı veya aracı olmalıdır; dünyevi ruh değil, göksel ruh hükmetmelidir. ruh, ruhuyla birlikte;

canavarın, yani bu aşağılık, sövücü ruhun ortaya çıkmaması gerekir. Ama özgür iradenin uyanıp, Gizem'i ve Antlaşma'daki gizliliği küçümseyen canavarca ruhu harekete geçirdiğini görünce, Nuh ona lanet etti ve şöyle dedi: O, kardeşlerinin hizmetkarı olmalı.

1 Veya o.

11. Çünkü dedi: Sam'ın Tanrısı mübarek olsun ve Kenan onun hizmetkarı olsun; Tanrı Yafet'i genişletsin ve Sam'ın çadırlarında yaşamasına izin versin. Sam'ın Tanrısı, kadının tohumunda kendisini Antlaşma'ya katan ya da onunla birleştiren kişiydi; bunun şekli ve türü (ruhu itibarıyla) Şem'di; ve Japheth, canavarın büyüüne kapılan zavallı ruhun figürüydü; Tanrı, bu Japhethical (ya da ruhun) mülkünün Sam'ın çadırlarında kalmasına izin vermeli ve onu Sam'ın figüründe büyütmelidir.

12. Ancak Ham'ın figürü (canavar ruhuna göre) yeni doğuşun yaşamında herhangi bir hakimiyete veya saltanata sahip olmamalı, yalnızca bir hizmetkar veya bir araç olarak olmalı, kendi iradesi veya kendine özgü herhangi bir benlik yaşamı olmaksızın, [ve] manevi krallığın kullanımına hizmet etmeli ve yönetmelidir; tıpkı gecenin gündüzün içinde saklı olması gibi, ama yine de gerçekten oradadır, ama yine de sanki yokmuş gibi; ve günün işleyişinin ve gücünün hizmetçisidir.

13. Böylece ruh, insanlığın üç özelliğinin, yani. kadının tohumu, yaratıcı ruhun tohumu ve Ham'ın figüründeki dünyevi tohum, ruhsal krallıkta yenilenmede kendi yerlerinde düzen ve hüküm sürmeli; ve böylece dünyanın krallıklarını beyan etmiş ve işaret etmiş, bu aynı figürün başından beri insanlığın yeryüzündeki krallığında ve egemenliğinde ortaya çıkacağını ve böylece insanoğlu var olduğu sürece kendi figürünü dışarıda tutacağını ima etmiştir. dört elementin hakimiyetinde yaşamak; çünkü böylece düşmüş oldu.

1 Ya da insanoğlu.

14. Sam'ın figürü, Antlaşma'da, Antlaşma Sözü'nün aralarında açıklanıp söylendiği İbrahim ve İsrail'e aktarılmıştır; ve Japheth'in figürü doğada devam ediyordu, yani. doğanın krallığında doğanın bilgeliği aracılığıyla; doğanın ışığına bakan Yahudi olmayanlar ortaya çıktı ve Sam'ın soyu, Antlaşma'daki ışığa baktı. Böylece Yafet, yani

Ebedi doğaya sahip zavallı tutsak ruh, Şem'in çadırında yaşıyordu; Sözleşme kapsamında; çünkü doğanın ışığı lütuf ışığında ikamet eder ve lütuf ışığının kiracısı veya sakinidir, yani. Tanrı'nın ışığının, hatta Tanrı'nın biçimlenmemiş, anlaşılmamış ışığının çerçevelenmiş bir maddesi gibidir.

15. Ve Ham'ın soyu, lanetin bulunduğu dünyanın limusundan yola çıkarak hayvani hayvan insana geçti; Sodomitik ve neredeyse tamamen vahşi insanlar buradan ortaya çıktı; ne doğanın ışığına ne de Antlaşma'daki lütuf ışığına değer veren.

16. Bu, dünya ruhundan ruhun zahir kısmına delalet ve işaret eder; manevi dünyadaki yenilenmede biçimlendirilmiş ve çok sabit bir irade olacaktır; bencil ve kendine özgü bir ruhun tarzı ve koşuluyla hükmetmeyen veya yönetmemeyi arzulayan; ama kutsal ışığın suretinde yaratılmış ruhun ve Tanrı'nın ruhunun hizmetkarı ve hizmetçisi olacak; o, herhangi bir kendini beğenmiş, kibirli benlik anlayışında açıkça ortaya çıkmamalı, gecenin gündüzde gizlendiği gibi gizli kalacaktır; ama yine de gerçekten oradadır.

17. Çünkü hayvan ruhu ışığın krallığını miras almayacaktır; orada olacak ve olacak olmasına rağmen; yine de hiçbir hakimiyeti yoktur (ya da kendi benliğinin baskın erdemi). Bir alet, ustaya göre son derece anlamsız bir şeydir, ama yine de ustanın dilediğini yaptığı alettir; aynı şeyi yeniden doğuştaki hayvan ruhuyla ilgili olarak da anlayacağız.

18. Ancak dört unsurun zamanında üstünlüğü ele geçirecek ve hakimiyet kuracaktır, çünkü o kendisini uygun bir benliğe ve bencil görgülü hayal gücüne dayalı bir yaşama dönüştürmüştür; ve bu nedenle Tanrı onu lanetledi ve ölüme mahkum etti, böylece kendi benliğiyle ölmesi gerekti.

19. Çünkü Adem kendi arzusuyla dünyevi mülkleri yeryüzünün limusundan uyandırdığında, bunlar adil uyum ve karşılıklı uyumdan çıkıp, her biri kendi iradesine ve şehvetine doğru ilerledi ve bakıp baktı. kendine özgü bir öz-yaşam olarak benliği; hayvani ruh bu sayede baskın gücüne ve kuvvetine kavuştu. Ve bu, Tanrı'nın melek krallığı altında hizmetkar olarak atadığı ve göksel matrisle alay etmesi ve kendi şeklini ve biçimini ortaya koyması nedeniyle onun alaycı küçümseyici gücüne lanet ettiği Ham'ın mülküdür.

20. Ruh Musa'da şöyle diyor: Sam ve Yafet omuzlarına bir elbise aldılar ve babalarının yanına giderek onu örttüler; öyle ki yüzleri geriye döndü ve onun ayıbını görmediler (Yaratılış ix. 23). Ey harika Tanrım! İşlerinizi ne kadar mistik ve gizli bir şekilde yürütüyorsunuz: Ruhunuz bize yol göstermeseydi ve anlayışı açmasaydı, yollarınızı kim bilebilir ve anlayabilirdi?

21. Bu iki kardeş de omuzlarına bir elbise alıp babayı örttüler. Neden kimse bunu tek başına yapmıyordu? ya da Nuh neden sarhoş oldu ve utancından bu kadar çıplak yattı? Mantık buna, sanki bunda başka hiçbir şey yokmuş gibi bakıyor (yalnızca böyle bir eylemin geçmişi var). Ancak Ham'in bu şekilde lanetlendiğini ve kardeşlerinin hizmetkarı haline getirildiğini ve sadece kendisinin değil, aynı zamanda ondan gelen tüm nesillerin de hizmetkarı haline getirildiğini görerek, burada ruhun ne anlama geldiğini çok açık bir şekilde görüyoruz, yani. daha sonra gerçekleşmesi gereken şeyin türü, karakteri ve şeklidir.

22. Şeytanın canavarlaştırdığı dünyevi ruh, göksel doğumu küçümseyen ve alay eden biriydi; gerçekten de bir canavar olarak üzerinde taşıması gereken utancı gördü; ama o bir canavar gibi gitti ve göksel matrisin yeni yenilenmesiyle alay etti. Ama Japheth, yani. zavallı ruh ve Şem, yani Ahit'te hareket eden, hareket eden veya yeniden canlanan, kaybolan cennetin sureti, omuzlarına bir elbise aldılar. Bu giysi, kendisini Ahit'in, melek dünyasının dışına açması gereken yeni insanlıktı.

23. Ve geriye giderek babanın ayıbını örttüler. Bu, benliğin özgür iradesinin, utancın açıkta durduğu kendi kendine yetme ve kendilik gibi hayvani canavardan tamamen uzaklaşması ve vazgeçilmiş evlatlığa veya çocukluğa yeniden girmesi gerektiğini ve bunu işaret eder; ve artık ileri gitmeyin, tekrar geriye çekilin; ve yeni insanlığın kıyafetini giymeli, yani. Mesih'in masumiyeti, erdemi ve tatmini ile babamız Adem'in canavarla birlikte bize miras yoluyla aktardığı utancı örtüyoruz: Burada ortaya konan tip buydu.

24. Ve Sam'in giysiyi tek başına taşımadığı ve babayı örtmediği bizim için ruhun, yani. İçsel ebedi doğanın Japheth'i (yani içsel krallığı) yardım etmelidir; için

ruh Baba'nın mülküdür ve Yafet bunu simgeliyor. Ve ruhun ruhu, yani. Adem'de kaybolan ya da kaybolan ve Şem'in temsil ettiği Sözleşme'de tipik olarak yer alan ışıktaki Tanrı'nın güzel imgesi, bize, Sözleşme'yi açması gereken Oğul'un mülküne işaret eder. Böylece, bize Oğul'u özgürce veren Baba'nın, kendi isteğiyle günahlarımızı örten giysinin bir kısmını üstlendiğini de anlamalıyız ve bu Yafet'le örneklenmiştir; ve Babanın iradesiyle ayıbımızı örten Oğul ise bu Şem'in bir figürüydü.

25. Çünkü eğer Mesih utancımızın üzerine örtücü giysiyi koyarsa, o zaman ruhun yardım etmesi gerekir, yani vazgeçmeli ve iradesini tamamen buna bırakmalıdır; ve kendi iradesiyle geriye doğru Baba'nın koynuna doğru gider; ve artık kendi iradesi ve bilgisiyle, nasıl gittiğini veya gideceğini kendi kendisiyle tartışmaz; ve bu yüzden gerçek bir tövbeyle elbiseyi omuzlarına almalıdır; ve diğer kısmını Şem'in omuzlarına bırakın, yani. değerli asil Sophia olan Mesih'in gerçek imajına 2.

1 Veya resimde. 2 Ya da Tanrı.

26. İkisi de göksel giysiyi alıp Baba'nın yanına giderler; nasıl gittiklerini göremeseler de, imanla, Allah'ın merhametine güvenerek giderler, gözlerini ayıptan, kibirden ve batıl iradede çevirirler. Çünkü bu yerde geriye gitmek ve utancı örtmek, kendi iradesi ve yolunda doğal olarak ileri giden benliği dönüştürmek ve özgür iradenin ayrılıp canavara dönüştüğü BİR'e tekrar geri dönmekten başka bir şey ifade etmez veya utanç.

27. Nuh'un sarhoşluğu, Âdem'in şehvet ve arzusuyla dünya malına girince, hayvan malıyla sarhoş olduğuna; ve orada ayıbını ortaya çıkardı, yani orada hayvani şehveti açığa çıkardı ve açığa çıkardı. Şimdi, bu bittiğinde, büyük bir utanç içinde Tanrı'nın huzuruna çıktı; ve sonra bu sahte şehvet ve zehirli şehvet canavarının içindeki hayvani ruh ortaya çıktı ve değerli göksel imgeye hakaret etti ve kendisini efendi yaptı.

28. Ve böylece Mesih, ruhumuzda, kaybolup yeniden dirilen soylu Sophia'mızda, babamız Adem ve çocuklarının utancını örtmelidir; çünkü o, insan tohumundan doğmayacaktı; ama göksel enslerden kayboldu ve yaşayan ens'lerini getirdi

kutsal dünyanın içine; Adem'in şehvetinin ortaya çıkardığı ruhun malının korkunç utancını semavi ens'ile örtsün diye.

1 Metin, tohum.

29. Şimdi Cennet'te kendini gösteren yozlaşmış doğa, tüm insanlarda devam etti; ve Tanrı'nın imgesi, Mesih'in bedende gerçekleşmesine kadar mecazi bir biçimde olduğu gibi, azizlerin ruhunda yeniden canlanmış olsa da, yine de canavarca imge, dünyevi mülkün her yerinde baştan beri yayılmıştır.

30. Ancak insan mülkiyetinin ilk dünyevi dünyasının tufanda boğulduğunu ve orada ilk monarşilerin sona erdiğini görünce, aynı figür kendisini Nuh ve üç oğlunda hemen yeniden temsil etti. Böylece ruh şimdi burada insan mülkiyetinin kökeninden ve kökünden, daha sonra nasıl olması gerektiğini ifade ediyor. insan ağacı, özellikleri itibarıyla kendisini dallara ve dallara dönüştürür; yani farklı uluslara ve hükümetlere yayıldı; ve onların lütfunun ışığına göre tek Tanrı'yı tanımayacaklarını; ve Tanrı'nın Sam neslinde onlara lütuf ışığını nasıl temsil edeceğini.

31. Çünkü Nuh şöyle diyor: "Sam'ın Tanrısı mübarek olsun ve Yafet, Sam'in çadırlarında yaşasın." Sam'ın Tanrısı derken, Antlaşma'daki kutsal Söz'ü kastediyor ve aynı şeyin nasıl ortaya çıkacağını ima ediyor. Ve sonra doğanın ışığında yaşayan Yafitliler veya Yahudi olmayanlar, Sam'ın neslinden ortaya çıkan lütfun ışığına gelmeli; Sam'ın

çadırlarına girip orada oturun. Bu, daha önce yalnızca doğanın ışığını bilen, ancak Söz, Müjde'nin lütfkar ışığıyla Mesih'in kişiliğinde tezahür ettiğinde, lütuf ışığına çıkan Yahudi olmayanlara işaret ediyordu.

32. Ve burada bile Ham, yani. bedensel şehvet ruhu, kendi mülkiyetinde ve benliğinde ışığın çocukları arasında bir hizmetkar olmalıdır, çünkü Tanrı'nın çocukları onu köleliğe zorlar ve onu kontrol altında tutar ve onun aşağılayıcı, küçümseyici iradesini elinden alır. Çünkü Nuh'un lanetlediği Ham'ın ruhu, bu Ham'ın ruhunun yeryüzünde nasıl büyük olacağını ve yalnızca kendi gururlu canavarca ve hayvani bilgisiyle devam edeceğini ve ışığın çocuklarıyla alay edeceğini, onları aptal olarak kabul edeceğini anlatıyor. dışarıdan göremedikleri başka bir şeyi umut ederler.

33. Böylece Nuh'un ruhu bize üç tür insana işaret eder; Birincisi, çıplak ve sadece Tanrı'nın lütfunun gizli ışığına bakan ve kalplerinde aynı parıltıyı taşıyan iman evlatlarını ifade eder.

34. Diğer doğanın ve aklın ışığına bakacak ve aklın gücüyle gizli ışığı anlamaya ve bulmaya çalışacak ve bu nedenle çekecek, tartışacak, çekecek ve kargaşa çıkaracak ve birçok harika tuhaflik ortaya çıkaracaklardı. canavarları ve kibirleri doğanın ışığından uzaklaştırıp onları tanrılar veya Hristiyanlar ve Yahudi olmayanlar arasında olduğu gibi Tanrı'nın ışığı olarak belirlediler.

35. Üçüncü tür Ham'ın doğası ve nesline ait olacaktır; ve ne doğanın ışığını ne de zarafetini bilir; ama canavar gibi yürüyün ve yalnızca sözel gevezeler ve gerçek çocuklar olun ve dahası, aynı zamanda Tanrı'nın çocukları olarak da adlandırılacak olan alaycılar, alaycılar ve kaçan maymunlar olun. Ancak onların bilgisi yalnızca dıştaki taş kiliseye ilişkin olacaktır; sadece bir gelenek ve Tanrı'ya hizmetin sözlü turu¹; burada ağız gerçekten de Tanrı'nın adını kullanıyordu; ama kalp, dünyevi gurura, şehvete ve zevke yalnızca hayvani bir ruh doğurur.

1 Veya onların deyimiyle İlahi Hizmet.

36. Böylece Sam, Ham ve Yafet'in ruhu tek bir cemaatte birlikte yaşayacaktı. Sam'ın nesli, Yafililer arasında fakir, itibarsız, aşağılanmış, sefil bir insan olarak gizlenmiş inançlı bir nesildir. Ancak Yafet kabilesi, Tanrı'ya olan hizmetinin büyük ve devasa bir gösterişiyle, büyük makul sözlerle kendilerini ortaya koyacaktı; ama yine de bu, doğanın ışığından kaynaklanan bir ikiyüzlülük ve görünen bir kutsallık olurdu. Ancak Ham'ın soyu oburluk ve sarhoşlukla, alaycılıkla ve hakaretlerle dolu olacaktı ve her ikisiyle de alay edeceklerdi, yani. Kabil'in çocukları kutsallık gibi görünüyor ve aynı zamanda gerçek ışığın çocukları; ve vahşi bir canavar gibi yaşayacaktı; ve yine de onların domuz gibi yaşamlarında, dışarıdan bir tahsis veya evlat edinme yoluyla lütuf çocukları olacaktı.

37. Bu Ham artık Hristiyan âleminde hakimiyete sahip; Yafet'e iltifat etmiş, böylece onu doğanın ışığı altında, itibari bir Tanrı olarak, harici, yanıltıcı bir ilahi tapınma olarak kurmuştur. Bu

adı geçen Tanrı, Ham'ı, hayvani Sodomi ruhuyla, İsa'nın mor örtüsü altında çok güzel ve görkemli bir örtüyle kapladı; ve başının altına lütuf ışığıyla dolu büyük çuvallar koydu; ve Ham'in hayvani ağız ruhu bunları da yanında götürmeli; ve gerçekten ölmesi gerektiğinde, lütuf ışığıyla dolu bir çuval dolusu olur.

1 Veya çantalar dolu.

38. Ancak lütfun ışığı yalnızca çuvallarda kalır ve Ham'ın ruhu kendi içinde kötü bir canavar olarak kalır; ve çuvalları gerçekten açıp lütuf ışığını çıkaramaz. Bu Ham'ın ruhu lanetlidir ve Tanrı'nın krallığını miras alamayacak; lütfun ışığından gerçekten yeniden doğmadıkça; yoksa çuvallar ve örtüler ona hiçbir fayda sağlamaz.

39. Çünkü bir canavar tapınağa [ya da Tanrı'ya kutsal hizmete] gider ve oradan geldiğinde canavar olarak kalır. Görünüştaki kutsallığınız ve bağlılığınız, kendinizi teselli etmeniz, pohpohlamanız ve sakinleştirmeniz, insanın başlangıçta geldiği yer olan ilk annenize geri dönmediğiniz ve yeni doğmuş küçük bir çocuk gibi olup Ham ve Japheth'in gitmesine izin vermediğiniz sürece hiçbir işe yaramaz. , tüm sanatları ve şakalarıyla.

40. Çünkü Yafet bunu aldatıcı ısıltılı krallığında elde edemez; Şem'in çadırına girmedeği sürece, yani. lütfun ışığına öyle ki, aynısı onda doğsun. Dışarıdan evlat edinilen çocuklar Tanrı'nın hesabında fayda sağlamaz; ama doğuştan gelen çocuklar, Mesih ruhunda göksel enslerden yeniden doğmuşlardır; ve aynısına sahip olmayan kişi zaten yargılanmıştır (Yuhanna iii. 18).

BİR MASA

OLMASI GEREKEN ANA KONULARDAN

BU KİTAPTA BULUNUYOR

THE

GİZEM MAGNUM

A

ÇATLAK. Habil AYET 27. Habil neden kurban sundu 9 29. Habil veya Habel ismi Doğa Dilinde ne anlama geliyor 20 30. Habil neden öldürülmeli 16

Yetenek

61. Ruh lütuf alma kabiliyetini nasıl kazanır 39,40 69. İnsanın lütuf alma yeteneği nasıl kaybolur 17,18

Abimelech 46. Abimelech ve Gerar

isimleri ne anlama geliyor 2,3 47. Abimelech İbrahim'le nasıl bir antlaşma yaptı. Bunun manevi figürde anlamı nedir; ve burada Musa'nın perdesi altında ne ifade ettiği 127

47. Abimelech ve Pichol'un kutsal figürü. 6 ve devamı.

43'ün üstü. Metinde 9, 11, 12'de yukarı ve aşağı denilenler

İbrahim

37. İbrahim ve onun soyunun ve onun yayılmasında Antlaşma'nın soyunun 161

37. Ruh İbrahim'i neden babasının ülkesinden çağırdı 21, ve devamı.

37. Tanrı İbrahim'e nasıl göründü 4549

39. Tanrı İbrahim'e nasıl göründü 1 38. Mesih'in soyunun yanı sıra Yılanın soyunun da İbrahim'de nasıl yer aldığı. 13

39. İbrahim'in kurban edilişi 1325

39. Tanrı'nın İbrahim'le Antlaşma'yı nasıl kurduğu ve İbrahim'in imanının kendisine doğruluk olarak sayılan Antlaşma'yı nasıl ele geçirdiği ve Tanrı'nın İbrahim'i kurban etmeye nasıl çağırdığı 132

ÇATLAK. İbrahim AYET 40. İbrahim, İshak ve Yakup'un tarihi altında temsil edilenler 1 40. İbrahim'den iki soy nasıl çıktı 26 40. İbrahim İshak ve İsmail'in hangi mülklerinden oluştu 13 40. İbrahim'in soyunda nasıl toprağa sahipti? sonsuz bir sahiplik 5058

42. Teslis İbrahim'e nasıl göründü 1 42. İbrahim'in Doğa Dilinde anlamı 1 42. İbrahim'in kendisine gelen ayaklarını yıkaması neyi ifade ediyor 11 43. İbrahim'in Sodom ve Gomora için insanlara dua etmesi neyi ifade ediyor? 1621 45. İbrahim'in hac yolculuğu nasıl bir Hristiyan âlemiydi 113 45. İbrahim, Sara ve Abimelek Hristiyan âleminin nasıl güçlü bir figürüydü 15, 16 Tanrı İbrahim'e nasıl bu kadar harika bir şekilde yol gösterdi ve o her zaman İbrahim'in 45. isteksizliğini ortadan kaldırdı. 120 46. İbrahim'in cariyeyi oğluyla birlikte dışarı atma konusundaki isteksizliği 2428 47. İbrahim'in eylemlerinin figürünün zenginliği 1 47. Abimelech'in İbrahim'le yaptığı antlaşma. 227

48. Tanrı, İbrahim'i nasıl denedi ve onun acıları ve ölümünde Mesih'in fedakarlığını nasıl temsil etti? 134 48. İbrahim, Mesih'in kurbanını uzaktan nasıl gördü; hatta bu yapılmadan 2000 yıl önce 10 48. İbrahim'in İshak'la birlikte kurban kesmeye nasıl çıktığı. 813 48. İshak'ın odun taşıması ve İbrahim'in ateşi ve bıçağı taşıması. 14, 15 48. Tanrı neden şöyle dedi: İbrahim, İbrahim 25 48. İnsanlar İbrahim'in figürüne nasıl bakmalı 3743 49. İbrahim, Het'in çocuklarının tarlasına nasıl boşuna sahip olmayacaktı 11 50. İbrahim hizmetçisini bir İshak'ın karısı 157 51. İbrahim'in başka bir karısından altı oğlu oldu ve onlara hediyeler verdi, ancak tüm mallarını İshak'a verdi; ve nasıl öldüğü 155

Adem

17. Adem Düşüşten önce nasıl yemek yiyordu 13, 14 17. Adem'in hayal gücü ve özlemi nereden geliyordu 37 18. Adem Düşüşten önce nasıldı 29

18. Adem'deki sabit iki maddeden 7,8 18. Adem ayakta olsaydı
üreme nasıl olurdu 914 18. Havva yaratılmadan önce Adem Cennette
ne kadar süre kaldı 1927 18. Adem uykusundan önce yasak meyveyi
nasıl yemişti 3033 19. Adem hayvan suretinde yaratılmadı 2025

ÇATLAK. Adem AYET

23. Adem'in korktuğu şey 17 ve devamı. 25. Tanrı, Adem'i Cennetten
nasıl kovdu ve Kerubileri Bahçenin önüne nasıl koydu 141 25.
Adem uykusunda kendisinden alınan gelini nasıl geri aldı 14, 15

25. Adem ile Havva neden Cennete getirildi 17 25. Adem'i ne kıskırttı
ki Tanrı'nın emrine karşı şehvet duydu 18 25. Tanrı Adem'i neden
yarattı 19 25. Ayartma Ağacı neden Adem'in önüne kondu 23 25.
Adem neden ayartıldı ve sürüldü Cennetten Çıkış 38 37. Tanrı'nın
Adem'le Yaptığı Antlaşma 3

76. Adem, Havva olmadan önce nasıldı ve canavara dönüştü 1118

Hepsi 3. Evrensel toplamın
sporu ne kadar özeldir Hepsi 21

Sunak 27. Tanrı'nın sunağının
olduğu yer 48

Melekler 8. Meleklerin
yaratılışı ve tüm alemlerdeki hakimiyetleri 134 8. melekleri neden
göremiyoruz. 19 8. Meleklerin ikamet ettiği yer 16 ve devamı. 17.
Kutsal melekler nasıl yaşar 35 25. Kılıçlı melek nedir? 2 42. Tanrı'nın
melekleri ve insanı yarattığı şey için 24,25 43. Sodom'a gelen iki
melekten 2264 43. Melekler Lut'la nasıl yemek yediler? 38 59. Melek
Yakup'la nasıl tanıştı ve bu ne anlama geliyor 24

Deccal. Hristiyanlık karşıtı

27. kötü Hristiyanlık Karşıtı Kilise'nin, aynı zamanda gerçek kutsal Kilise'nin
4160'ı

28. Kabil'in kardeşini öldürmesi, yani. yeryüzündeki gururlu
Anti-Hristiyan görünen Kilise'nin yanı sıra gerçek
Hristiyanlığın da 171 36. Deccal nedir? 17 43. Hristiyanlık karşıtı
fahişe, Sodomluların yaptığı gibi yapar. 4752 51. Hem Yahudiler
hem de Hristiyanlar arasında Deccal nedir? 44 70. Deccal zavallı
Hristiyanlığı nasıl aldattı 38, 39

77. Deccal ne zaman düşecek 70

Ararat

32. Doğa Dilinde Ararat İsminin 3337

ÇATLAK. Gemi AYET

32. Nuh'un Gemisi'nde çok büyük bir gizem vardır. 10 ve devamı.

Asher 77. Asher'in Vasiyeti

ve figürü 2932

Yaşarken 42. Şu sözlerin bir
açıklaması: Yaşarken 27, ve devamı.

Yazar 5. Yazar hangi bakış
açısı ve bakış açısıyla yazmış 15

12. Yazarın Musa'nın ötesini bile görebilmesi için bir camı vardı
34 18. Yazar hangi bilgiden yola çıkarak yazmış 1 21. Yazarın
yazılarının kapsamı. 17

B
Babil

22. Babil'in yaratıldığı şey 54 25. Ateşli kılıçla Babil'in sonu nasıl
olacak 26

27. Babil Tanrı'nın huzuruna nasıl girer 5260

29. Babil, Babil şehrinin düşüşü hakkında nasıl konuşuyor 7, 65 ve
devamı ve 77 30. 43 31. Tanrı şimdi Babil'i öfkesinin ateşiyle nasıl
boğacak 27 36. Babil şehri ve Mesih birbiri ardına 60, 61 36. Babil
68'de canavar ve fahişe hakkında neden bu kadar çok şey yazılıyor?

36. Babil şehri nedir? 56 43. Babil hakkındaki hükmün zamanı
52 44. Sodom'un yok edilişi rakamının Babil 5'e nasıl uygulandığı
ve devamı

59. Nasıl oluyor da Babil, Mesih'in çocuklarını Tanrı'ya götürecek? 19, 20

59. Nasıl oluyor da Babil Mesih'in çocuklarını engelleyemiyor ya da onlara zarar veremiyor 21, 22

69. Babil nasıl da Tanrı'nın lütfu konusunda bir casustur 19 70.
Babil'in kusacağı zaman doğdu 90 72. Babil'in suçlaması Yüceler
Yücesi'nin huzurunda nasıl yargılanacak. 23 73. Babil'in ve canavarın
sayısı 9, 10 73. Babil şu anda çuvalını nasıl tedarikle dolduruyor?
16, 17

73. Tufan ve Sodom ateşi Babil'in üzerine nasıl habersiz düşüyor? 18

Babil

41. Hristiyanlık Karşısı Babil'e Bir Uyarı 6671

ÇATLAK. Vaftiz AYET 31. Tufan, Mesih'in vaftizini nasıl ifade eder
38 41. Antlaşma mühürleri, sünnet derisinin sünneti ve vaftiz. 141
41. Hristiyan vaftizinin 1014 41. Yahudiler ve Hristiyanlar nasıl
tek ve aynı vaftize sahiptirler. 1517

Canavar

31. Bir canavara nasıl iğrençlik atfedilebilir? 3138

36. Hristiyanlık karşıtı Babil canavarı nedir 18, 19

36. Canavar ve fahişe nedir 64

36. İçimizdeki canavarın, fahişenin ve Mesih'in olduğu yer 4951

73. Babil'in ve canavarın sayısı nedir? 9, 10

73. Bu nedenle canavarın ve fahişenin parçalanması gereken
zaman yaklaşıyor. 14 ve devamı.

76. Şimeon ve Levi canavarı ve fahişeyi nasıl temsil ediyor 29, 30
Beerşeba

47. Beerşeba veya Bersaba şehrinin anlamı 20 ve devamı.

Benjamin 77. Benyamin'in
Vasiyeti ve anlamı. 4858

Benoni 63. Benoni adı ne
anlama geliyor 26, 27

Hayvani Adam

21. hayvan adamın orijinali, hastalığı ve ölümlülüğü hakkında 117

21. hayvani adamın hükümetinin 11, 12

Beytel 63. Beytel ne anlama
gelir 19

Kutsal Kitap

74. İncil'deki tarihlerde Mesih'in krallığı ve cehennemin krallığı nasıl tasvir ediliyor 50, 51

Nimet 41. İnsanda sonsuz nimete sahip olan şey 1

Övünmek 2. Tanrı'da sahip olmamız gereken övünme ve yücelikten yoksun kalıyoruz 3

ÇATLAK. Bedenler. Vücut AYET

11. iki dış cismin. 22 11. Bu dünyadaki her şeyin nasıl iki katlı bir bedeni var? 19 11. İnsanın üç katlı bir vücudu var. 20 40. Ruhun göksel bedeni ölmez 44,45

Esaret 39. Mısır'daki esaret rakamı nedir 26, ve devamı.

Kitap 43. Bir insan Musa'nın ilk Kitabını nasıl anlamalıdır? 57

52. Musa'nın ilk Kitabı nasıl Tanrı'nın Ruhu'nun bir figürüdür 51 76. Tüm iftira dolu kitaplar ve iftiralar nasıl Şimeon ve Levi'nin öldürücü kılıçlarıdır 29 Nefes 15. Üç katlı bir ruh olan insandaki üç katlı nefesin 14 ,15

C

Kabil 26. Bu dünyada

insanın üremesinin ve ilk doğan ve katil Kabil'in. 176 27. Kabil'in fedakarlığından ne anlaşılmalıdır? 41 27. Kabil'deki Yılan ve Şeytan'ın iradesi neden Habil'in cesedini öldürecekti? 9, 10

28. Kabil'in Habil'i öldürmesinin nedeni neydi 425 29. Doğa Dilinde Kabil ismi ne anlama geliyor 18 29. Kabil ve Abet nasıl iki daldı ve tüm ağacın görüntüsü 23 29. Tanrı ne işaret koymuştu 53 29. Kabil'in korkuları 54 29. Bu nedenle Kabil'in üzerine lütuf geldi. 56 29. Kabil azap için doğmadı 57 29. Kabil'de yedi kat intikam alınmalı 58 37. Kabil'de lanetlenen şey 35 40. Kabil, Ham, İsmail ve Esav Türklerin ve

kâfirler 71

Kenan, bkz Kenan

Buzağı

42. İbrahim'in besili buzağısının anlamı 19, ve devamı.

ÇATLAK. Develer AYET 50. İbrahim'in kulunun yanına aldığı on deve ne anlama gelir? 14 ve devamı.

Kenan 49. Musa'nın Kenan'dan anladığı. 12

Göbek Bakımı 24. Bir erkeğin gururu ve göbeğine gösterdiği özen ile yaptığı etki 21, ve devamı.

Mağara 49. İki katlı mağara ne anlama gelir? 13 ve devamı. Değiştirildi

11. Her şey nasıl değişebilir? 11 Kaos 1. Her şeyin içinde saklandığı sonsuz Kaos nedir? 7,8

Savaş Arabaları 72. Yusuf'un kardeşlerine verdiği savaş arabaları, erzak ve görkemli giysiler ne anlama geliyor? 2438

Kerubiler

25. kötü Adem'i Cennetten çıkaran Kerubiler hakkında 38, ve devamı.

Azap Çocuğu 46. Cehennem çocuğu nasıl ortaya çıkacak ve canavar ile fahişe nasıl utandırılacak? 33, 34

Tanrı'nın Çocukları veya Mesih 31.

Tanrı'nın çocukları insan kızlarını nasıl gördüler. 1216 37. Tanrı'nın çocuklarının soyu nasıl bir ağaca benzer 1, 2 38. Tanrı, öfkesinin kudretiyle çocuklarını nasıl kurtarır 14 44. Tanrı'nın çocukları on kişiden büyük belaları Tanrı'dan nasıl uzak tutar 1921 46 Nasıl oluyor da insanlar Tanrı'nın çocuklarında diğerlerinden daha fazlasını görmüyorlar?

55. Tanrı'nın çocuklarının sefaleti ve cehaleti 35, 36 55. Mesih'in gerçek çocuklarına neden İsa'nın çocukları tarafından zulmediliyor?

doğanın krallığı. 4750 56. Mesih'in çocukları kutsamadan hemen sonra Mesih'in hac yolculuğuna nasıl çıkıyorlar? 1, 2 56. Tanrı çocuklarını nasıl bu kadar harika bir şekilde yönetip koruyor 3

ÇATLAK. Tanrı'nın Çocukları veya Mesih AYET 56. Rab, Yakup'un merdiveninde nasıl yüksekte duruyor, Tanrı'nın çocuklarını çağırıyor ve teselli ediyor. 11, 12 64. Mesih'in çocuklarını küçümsemek onlar için ne kadar iyidir 12 66. İffetli Yusuf'taki Tanrı'nın çocuklarının türü ve imajı 3240 66. Tanrı'nın çocukları dünyevi onurda nasıl en büyük tehlikeye sahiptirler 53 66. Tanrı'nın çocuklarının son ve son duruşması. 6163 ve 68

Mesih 19. Bu nedenle Mesih kadın tarafından erkek oldu 17

23. Mesih neden Bahçede kan damlaları terliyor 4

23. Mesih'in neden safra ve sirke içmesi gerekiyor 5,6

23. Mesih'in neden küçümsenmesi, öldürülmesi vs. gerekiyor? 8,9

23. İsa'nın kadının mülkünde nasıl erkeksi bir ateş ruhu üstlendiği 43, ve devamı.

25. Mesih'in neden ayartılması gerekiyor 24

29. Mesih'in ofisi neydi 25

34. Mesih neden insanın ya da erkek tohumundan doğmasın 28

37. Mesih nasıl Tanrı-insan, Adem ve İbrahim nasıl insan-Tanrı olmalıdır? 2832

37. Mesih'in Kişiliği 42, ve devamı.

40. Mesih ve tebaası nasıl iki kişilikli olmalıdır 11, 12

40. İbrahim'le yapılan Antlaşma'dan Mesih'in nasıl doğduğu. 15

40. Mesih'in insanlığı onun dallarını nasıl meshediyor? 14
40. Mesih bu nedenle geldi. 4870

41. Mesih'inki, yani. Tanrı aşkına, bedensellik 19'dur ve devamı.

48. Mesih kesinlikle bize nasıl tekrar gelecek? 13

50. Mesih nasıl erkeksi bir bakire ve Tanrıdır 26

51. Mesih nasıl da üzüm toplayan bir üzüm toplayıcısıdır 53

56. Mesih'in Meryem'in bedeninde ve rahminde Ademsal ruhumuzu ve insanlığımızı üstlendiğine dair sağlam bir temel ve güvence 1420

56. Mesih hangi özellikten insan oldu 20

56. Mesih neden kadından ruhunu aldı ve erkek oldu 21, 22 69.
Bir erkeğin Mesih'i nerede araması gerektiği 22

76. Mesih'in krallığının tüm insanlara açıklanacağı zaman ne kadar da yakın

50 ve devamı.

Hristiyanlık

27. Hristiyan Âlemi Mesih'in kurbanına sözlü olarak nasıl katılıyor? 42

68. Hristiyan âlemi şu anda Tanrı'nın huzurunda nasıl duruyor? 32
42 68. Hristiyan âleminde açlığın dört unsuru nelerdir 3539

ÇATLAK. Hristiyan AYET 27. Hristiyan nedir ve nasıl Hristiyandır
46 63. Hristiyan nedir ve nasıl Hristiyandır 51 ve devamı. 40. Bir
Hristiyan nasıl Hristiyan olmalıdır 97 51. Bir Hristiyan kendi inancına
göre Mesih'in bedeninde nasıl çalışır 31 51. Herhangi biri Hristiyan
olduğunda 43 64. Bir Hristiyan, kardeşinden gelen nefreti nasıl
ağır bir olay olarak değerlendirmemelidir 26 , 27

64. Bir Hristiyanın düşmanlarına dileği ne olmalıdır 27 64. Gerçek
bir Hristiyan, yaşadığı insanların sefaletini ve günahlarını her gün
Tanrı'nın huzurunda nasıl sunmalıdır 37, 38

66. Hangi subay Hristiyandır ve hangi memur Hristiyan değildir 20

66. Bir Hristiyan dünyevi görevlerde nasıl silahlandırılmalıdır? 65 ve devamı.
68. Tüm İncil'deki denenmiş bir Hristiyan'ın en mükemmel figürü.
48 ve devamı.

70. Bir insan nasıl Hristiyan olmaya başlar? 24, 25 70. Bir Hristiyan
ile diğer tuhaf kafir insanlar arasındaki farklar nelerdir? 80 ve
devamı.

Kilise 63. Taş kiliselerde en büyük fahişelik nedir? 3943 63. Şu anda erkekler Kilise'ye veya fahişelik evlerine saldırmaya nasıl hazırlar? 45 63. Kiliseler nasıl iyi niyetle inşa edildi? 46 63. Kilisede kutsallık nedir 47 63. Bir erkeğin Kilise'ye layık bir şekilde girebilmesi için ne yapması gerekir 50

Sünnet 41. Tanrı İbrahim'e sünneti neden emretti 2, et devamı.

41. erkeklerin neden sekizinci günde sünnet edilmesi gerekir 35 ve devamı 41. Sünnet nedir 3, ve devamı.

Budak

2. Bütün dünya bir parça toprakta yatıyor 6 Ceket 64. Babasının ona yaptığı Yusuf'un rengarenk ceketini ne anlama geliyor 39 64. Yakup'un Yusuf'un ceketini tarafından aldatılması ne anlama geliyor 49 ve devamı.

Cariyeler 63. Yakup'un cariyeleri taş kiliseleri nasıl ifade eder 36

Koşullar. Formları görün

ÇATLAK. Yapılandırma Ayet 13. Her bir öge 12'de bütün bir yapılandırma veya takımyıldız bulunur.

Tartışma 17. Lise veya üniversitelerin Bilgi Ağacı ile ilgili çekişmeleri 16 28. Din konusundaki çekişmelerin sebebi nedir 2643

35. Tartışma nereden çıkıyor? 61 ve devamı. 36. Babil 12, 13'te Kule'deki dillerin karışıklığı konusundaki çekişme 40. Tartışmalı vaizler dinleyicilerin kulaklarını nasıl da acıtıyor 98 51. Hristiyanlık ünvanının sahte soğuk sevgisi bilgi hakkında nasıl tartışıyor 46 ve devamı.

65. Babel'deki ihtilafli görüşler neler? 49, 50

Çiftleşme 41. İlahi sabır altında hayvani çiftleşme nasıl karşılanır 2,3

Konseyleyler 77. Konseyleyler Kutsal
Ruh'un yerine kurulduğunda 66

Öğüt 66. Artık sonsuzluğa giden
öğüt ya da çare bulunmayan kişiye. 47

Antlaşma 30. Antlaşmanın satırı
154 32. Tanrı ile Nuh arasındaki Antlaşma 1 33. Tanrı'nın Nuh ve tüm
yaratıklarla olan Antlaşması 140

Kaplama

22. Çıplaklığımızın örtüsü bizimdir ve artık yoktur 77, ve devamı

Açgözlülük 24. Büyük açgözlülük
nereden doğar 10

Beşik 63. Çocuk İsa'nın beşiği nedir 48

Yaratılış

10. Cennetin ve dış dünyanın yaratılışına dair 162 11. Yaradılışın
mistikliğine dair 1 I Yaratık

32. Yaratığın sureti nasıl geçip gitmeyecek 16

ÇATLAK. Kupa AYET 17. Benyamin'in çantasındaki Yusuf'un kupası
113'e delalet eder; 4157

Küfür

10. dünyanın laneti 8

24. Lanetin ve hastalığın kaynağı olan bedenin 135

24. Lanet nedir 2

Lanet olsun. Lanet olsun
41. Mektubun mantığı sonuçlarına
göre bazı çocukları rahimden lanetleyenlere karşı mükemmel
bir figür 41 66. Bütün lanetlilerin azabı ne kadar . 67

Dan

77. Dan'in Ahit'i ve onun şekli. 1325 77. Dan, Gad ve Aşer tarafından nasıl ifade edildiği, dünyayı ne tür insanların yöneteceği 30 ve devamı.

Karanlık 3. veya karanlığın

ebedi aslı 5 5. veya karanlığın içindeki düşmanlık 6

Gün. Günler

12. Yaratılışın Altı Günlük Çalışmasından 139

İlk günün 12. 13. günü ve devamı. İkinci günün 12. Günü 19, ve devamı. Üçüncü Günün 12. 32. ve devamı. 13. Dördüncü Günün 120 14. Beşinci Günün 113 15. Altıncı Günün Yaratılış işi 131 16. Yedinci Günün yaratılışının 1618 16. Yedinci Gün sonsuzluktan beri nasıldı 28

Ölüm 4. Sonsuz ölümün aslı 12

11. İnsanın ve tüm yaratıkların ölümü ve sefaleti nedir 17 23. İsa'nın ölümünde kayalar neden parçalanır 3 33. Tanrı'nın on kişilik öfkesi neden bir insanı öldürür? 21, 22 tane daha

Kararnameler

61. Kutsal Yazılardaki hükümler nasıl sadece iki krallığa işaret ediyor 55

ÇATLAK. İlah AYET 52. İlah, ruhun doğası aracılığıyla kendini nasıl gösterir 7, 8

Zevk 3. Zevk veya özlem

Oğul'un mülküdür 7

Tufan

32. Tufan ya da Nuh Tufanı neden yedi gün sonra geldi? 20, 21, 22

32. Bu nedenle Tufan 26'da su kaynakları kendiliğinden açıldı, ve devamı.

Arzu 3. Arzu özleminden veya

zevkten doğar ve Babanın mülküdür 6, 7

3. Arzu kendi kendine pıhtılaşır. 5

Şeytan. Şeytanlar. Bkz. Lucifer 8. Şeytanlar

için acı ve azap olan şey, melekler için sevinçtir 21 10. Şeytan nasıl da tüm yaratıkların en aşağılık zavallı yarattığıdır 31 17. Lucifer nasıl şeytana dönüştü 28 22. Şeytan'ın meclis odası ve okulu nerede 17 ve devamı. 37. Kâfirlerin Şeytan'dan yanıtlarını nasıl alamadıkları 12, 13 38. Şeytan nasıl bu dünyanın prensidir 5,6 38. Şeytan'ın ve tüm kötü yaratıkların yaşadığı bu dört unsur nelerdir 7 66. Şeytan nerede eğlenceli bir misafir 54 70. Şeytan'ın oltası nedir 41 74. Şeytan adamdaki koltuğunu ve taburesini nasıl kaybetti 17, 18

Dinah 58. Dinah'ın figürü

3945 62. Dinah'ın bekareti nasıl bozuldu ve Sichem ile şehir katledildi ve yağmalandı: Hristiyanların savaşlarının ve Babil fahişeliğinin kapısı, 140 olarak değerlendirilmelidir 62. Dinah'ın, ülkenin kızları ve bununla önceden belirlenenler 3, ve devamı.

62. Dinah'ın fahişeliği ve Şimeon ile Levi'nin öldürülmesi
Hristiyan âleminin nasıl bir figürüdür? 918

Doktorlar

35. Doktorların Tanrı'nın meskeni ve varlığı hakkındaki tartışmalarında nasıl bir anlayışa sahipler?

ÇATLAK. Egemenlik AYET 39. Egemenlik nereden doğar 32

Güvercin 32. Nuh'un ilk

güvercini neyi ifade eder 40 42. Üç güvercin ve kuzgun ne anlama gelir 4246

Ejderha 76. Ejderhanın yedi başı nedir 25, 26

Bol bol içti 70. Yusuf ve kardeşlerinin bol bol içtiğinin anlamı 94

Rüyalar 67. Rüyaları açıklamak

ne demektir 1, 2 67. Bir canavar nereden rüya görür 5

68. Kral Firavun'un rüyaları 1 ve devamı.
68. Bu nedenle doğal Magi, Firavun'un rüyalarını
açıklayamadı 2, 10, 18, 19

Sürücü. Hunter'ı görün

Ölme

20. Adem ve Havva'nın ölümünün 26. ve devamı.

e
Dünya 10. Dünyanın
kabalığı nereden geliyor 30 10. Dünyanın neyden çıktığı 61 12.
Dünyanın eldiveni nasıl çıkarılıyor 7 22. Dünya nedir 45 25. Tanrı
Dünyayı neden yarattı 29, ve devamı . 25. Tanrı Dünyanın
dayanabileceği zamanı belirlediğinde 19

cennet
17. Cennet 6'dır

Edom 53. Yüksek
Dilde Edom Nedir ve Anlamı 5 64. Yüksek Dilde
Edom Nedir ve Anlamı 3

ÇATLAK. Mısırlılar 78. AYET. Yakup gömüldüğünde birçok
Mısırlının da onlarla birlikte gitmesi ne anlama gelir? 2

Seçildi. Seçim 25. Aziz Pavlus'un şu sözü:
Dünyanın temeli atılmadan önce Mesih İsa'da seçildik 20 48. Tanrı nasıl
sadece Mesih'in doğal çizgisini değil, aynı zamanda doğanın çizgisini
de seçti 35, 36 51. seçim ya da kader konusunda bilge rasyonalistlere karşı
mükemmel bir figür. 176 32. Tanrı'nın nasıl doğada hiçbir seçimi önceden
belirlemediğine dair ilginç bir örnek 3, 4 46. Tanrı'nın seçimi nasıl
yalnızca Tanrı'nın seçiminin, önceden belirlemesinin veya Yakup ve Esav
ile ilgili hükmün 30 61. şekline göre geçer 13 ve 23 Unsurlar

10. Dört elementin yalnızca özellikler olduğu 49 Kor 23. Nasıl da
birçoğunda bakirenin yüzüne
doğru parlayan bir kor vardır

yeni doğan çocuk 41, 42

Enos. Enoch 30. Doğa Dilinde

Enos'un Anlamı 11

30. Doğanın Dilinde Enoch Nedir? 27 ve devamı.

30. Enoch'un sesi ne kadar süre sessiz kalmalı 49, 50

Enoch 145'ten çıkan harikalar dizisinin 31. bölümü

Kıskançlık 24. Büyük

kıskançlık nereden doğar 11

Efrayim 75. Sağ elini Efrayim'in

başına koyan İsrail figürü 12, ve devamı.

Esav 52. Doğa Dilinde

Esav'ın anlamı 36 53. Esav'ın ilk doğanı nasıl küçümsediği ve onu bir tabak çorba karşılığında sattığı 128

54. Esav'ın kırk yaşını ve iki karısını gösteren şekil 18 ve devamı.

ÇATLAK. Esav AYET 55. İshak'ın ve Esav ile Yakup'un bereketi nasıl

anlaşılmalıdır? 15 55. Esav'a neden fitne sözüyle bereket verildi 11 55. Esav'ın

neden her yeri sert ve kıllıydı 21, 22 55. Neydi bu? Esav'ın bu nimete

ulaşamadığını gösterir 39

55. Esav'ın bereketinde hangi figür var? 40 ve devamı.

56. Esav'ın anne ve babasına acı vermesi figürü 9,10 60. İlk doğan Esav'ın anlamı 3

60. Esav'ın dört yüz adamı neyi ifade ediyor? 6 60. Esav, Yakup'u karşılamaya nasıl gitti ve Yakup, Esav'a hediyeleri nasıl gönderdi 1

61. Esav'ın Yakup'a şöyle dediğini gösteren şekil: Bunlar kimin yanında 10, ve devamı.

61. Esav'ın laneti ve kötülüğü nasıl sevgiye dönüştü 18, 19, 53 61.

Kutsal Yazıların sade bir açıklaması: Esav gözyaşlarıyla tövbe istedi ama bulamadı 20 ve devamı.

64. Doğanın krallığı figüründe Esav'ın yeri nasıl 2

Esdras veya Ezra 38. Ruh'un bilgisine
sahip olan Esdras, kayıp İncil'i kendisine nasıl yazdırdı 24

52. Ezra'nın figürü ve tarihi kısaca nasıl yazdığı 52

Havva 18. Havva'nın
vasiyeti neden kocasının vasiyetine bağlıydı 11 20. Havva neden
birdenbire gösteriş tutkusuna kapıldı 28 20. Havva Yılan'a nasıl
baktı 22

Kötülük 10. En kötünün en iyinin
nedeni olması gerekir 62

11. Bu dünyanın en büyük kötülüğü nedir 15 22. En büyük kötülük
nedir 25 28. Kötülük, iyiliğin kendisine tecelli etmesine nasıl sebep
olur 67 ve devamı.

29. Hiçbir şey nasıl kötü yaratılmamıştır veya kötülüğün egemenliğine 11

61. Kötülük ve iyilik nereden gelir 61, 63, 68

F

İnanç

27. İman denilen şey nedir? 35 39. İbrahim'le birlikte Tanrı'ya inanmanın
doğru yolu nedir? Hristiyan inancımızın doğru temeli hangisidir 8,9

48. Tanrı'nın çocuklarına olan inanç ne yapabilir 33, 34 56. İnançlıların veya
inanlıların Mesih'i nasıl giydikleri 32 ve devamı.

ÇATLAK. Güz Lucifer ve lejyonlarının Düşüşü 9. AYETİ 125

11. Lucifer'in Düşüşü ve putperest putlar ne idi? 17. İnsan nasıl düştü 31

17. Tanrı, insanın acıklı ve sefil Düşüşünü nasıl gördü 33 20. 138

Kıtlık 73. Cennetsel gıdanın
ardından büyük kıtlık ve açlık ne kadar da yakın 1214

İyilik 66. Tanrı'nın çocukları
umutlarını nasıl insanın lehine bağlamamalı 5056

67. Tanrı'nın çocukları umutlarını nasıl insanın lehine bağlamamalı
15, ve devamı. Korku 70. Yakup'un oğlunun Yusuf'a gitmesine izin
vermeyeceğinden korkması
ne anlama gelir? 28, 29 Fiat

11. Yaratılış Sözü Verbum Fiat'ın günümüze kadar nasıl yarattığı
9 Şekil 52. Eski ve Yeni Ahit'teki figürün 52. maddesinde figürün
tam olarak ne zaman tezahür
edeceği 54. 17

Ateş 3. iki katlı ateş 23, 24
24. Bu nedenle her şey ateşte denenecek 49 27. Habil ve Musa'nın
kurbanları hangi ateşle yakıldı 8, 23 27. Dirilişte insan ateşten nasıl
geçecek öfke 21, 22 27. Sonsuz ateş ve aynı zamanda aşk ateşi
büyüldür 31 37. Günün sonunda hangi
ateş zemini temizleyecek 20

Yiyecek 70. İnsan olan sonsuz Söz'ün
yiyeceği nedir 60

ÇATLAK. Aptal AYET

22. Aptal kelimesi ne anlama gelir 65,66 24. En büyük aptallık nedir
1630

Biçim. Doğanın Formları veya Özellikleri 28. Mesih'in
çocuklarındaki Ruhu belirli bir forma bağlı değildir 5155 3. Birinci form, durum,
özellik veya Fiat nedir 8, 9 3. İkinci form nedir 10, 11

3. Üçüncü form 12'dir ve devamı. 3. Dördüncü form nedir 18 5. Beşinci form
nedir 1 vb.

5. Altıncı biçim 11'dir ve devamı. 6. Yedinci biçim nedir? 113 6. Ebedi
doğanın yedi biçiminden, koşulundan veya özelliğinden 14, ve
devamı.

6. Yedi biçimin, koşulun veya özelliğin doğuşu veya tezahürü 2124 7.
Yedi biçim veya özelliğin her şeyde nasıl olduğu 18

33. insandaki dört form veya özellikten 20'si, ve devamı.
40. Doğanın hareketinde iki form veya özellik nasıl bölünür 7,8 Özgür
Özlem 3. Özgür özlem veya lubet mülk değildir 6

Meyveler 70. Yakup'un
çocuklarına yanlarında taşımalarını emrettiği meyvelerin anlamı
33 ve devamı.

G Gad 77. Gad'ın Ahit'i ve
onun şekli. 26 ve devamı.

Almanya 45. Doğudan batıya
doğru parlayan bir yıldız Almanya'yı nasıl kör edecek 1214
Küre 18. Küre üzerine yazılmış Musa Tabloları 20, 21

Tanrı

1. Tanrı nedir 2

2. Tanrı'nın ikamet ettiği yer 8 3. Tanrı'nın Baba ve Oğul olarak adlandırıldığı yer 7

ÇATLAK. Tanrı AYET 5. Tanrı nasıl karanlıkta ve ışıktadır 10

8. Tanrı iyiyi ve kötüyü nasıl istiyor 24 19. Tanrı'yı bir insan olarak
tasvir etmek putperestliktir 27 36. Tanrı neden insan oldu 65, 66
43. Akıl nasıl Tanrı'nın yalnızca yıldızların ve göklerin üzerinde yaşadığını
düşünür 2, 3 43. Nerede Tanrı sevgi ve öfkeye göre yaşar
4

43. Tanrı şeytanlarda ve kötü ruhta nasıl görüyor 5, ve devamı. 43.
"Tanrı geldi" denildiğinde bu nasıl anlaşılır 6 60. Kutsal
meleklerin ve şeytanların tahtlarında Tanrı nasıl tecelli eder 45, 46

İyi

2. Tanrı'nın iyiyi ve kötüyü yarattığı şeyler 4 ve devamı.

3. Sonsuz İyilikten kötülüğün nasıl 1 olduğu ve devamı. 3. İyi bilinen şeyle 22

22. Kime iyilik yapmalıyız, kime yapmamalıyız 81, 82

71. Sonsuz İyilik nasıl yaratıksal hale geldi 14, ve devamı.

Goşen 72. Goşen ülkesi ne anlama gelir 18

73. Goshen tarafından örneklendirilen şekil 31 ve devamı.

Devlet

22. Dünyevi hükümet nereden doğar 74 66. Hristiyan dünyasında Yusuf'un makamındaki vali nasıl yönetir 12, ve devamı.

Körfez 8. Karanlık ile ışık arasındaki ve kutsal dünya ile karanlık dünya arasındaki uçurum 22, 23

Bağırsaklar 19. Adem ile

Havva'ya bağırsaklar ve iç organlar nasıl eklendi? 19 H Hacer 40. tarih ve Tanrı'nın Ruhunun en harika

temsili, Sara'nın cariyesi Hacer

ve oğlu İsmail tarafından mirastan kovulmaları ve İshak'ın mirası 1100 46.

Hacer'in kovuluşu ve İshak'ın doğuşunun figürü. 815 46. Terkedilmiş doğaya ilişkin asil bir figür, Hagar ve oğlu tarafından 1623

ÇATLAK. Ham AYET 31. Doğanın Dilinde Ham Nedir 7 32. Ham'ın imajı babası tarafından neden lanetlendi 9 34. Ham'ın ruhu şu anda Hristiyan domunda nasıl hükümete sahip 37, ve devamı.

37. Ham ve Kabil'de lanetli olan şey 35

Hanoch 29. Doğa Dilinde

Hanoch'un Anlamı 28,29

Sertleştirilmiş. Sertleşme 61. insan neden sertleşmeye devam ediyor 23,42

61. Nasıl ki sertleşme Allah'ın amacından değildir 66, vd.

KAFA

23. Yılanın başını ezmek veya kırmak ne demektir 32 ,37

Cennet 5. Cennetteki neşenin

doluluğu 5 8. Cennet cehennemde ve cehennem cennette 28 10.
Himmel ve Erde, cennet ve yer kelimelerinden ne anlamamız
gerekıyor 47 ve devamı.

Topuklular

23. Topuklardaki batma nedir 33, 34

Cehennem 3. Şeytanların

itildiği karanlık dünyanın veya cehennemin gerçek aslı 2 4.
Cehennem adını nereden almıştır 16 5. Cehennem ve karanlık dünya
nedir ve nerededir 9 8. Cennet cehennemde ve cehennem de
cehennemde nasıldır? cennet 28

Çobanlar 73. Yusuf'un

kardeşlerinin, çoban olduklarını Firavun'un huzurunda
söylemeleri gerektiği 35 ve devamı.

Hirah 65. Şekil 21'deki

Odollam Hirah'ı nedir?

Dürüst 66. Dürüst veya

erdemli olan ve Tanrı'dan korkanlar için her şey nasıl en iyiye
hizmet etmelidir 68 ve devamı.

ÇATLAK. Avcı Ayet

35. avcının veya sürücünün ve makamının 36

BEN

Putlar

37. Putperest putların aslı ve kehanetleri 712 59. Rahel'in put
tanrıları 918

Resim. Görüntüler

21. Tanrı'nın Adem'de yarattığı göksel görüntü, Tanrı'nın
krallığına ne kadar yeteneklidir 14 68. Görüntüleri yapanlar Tanrı'nın
öfkesiyle nasıl tehdit edilir 2631

Sadakatsizlik 51. Sadakatsizlik
bir toplumda diğesinde olduğu kadar büyüktür 42 ,43

Yorumlar. Tercüman

37. Yorumların hangi anlayışla yapıldığı 10, ve devamı.
69. Yusuf'un konuştuğu tercümanın anlamı 35

İshak 40. İshak'ın neden seçilip
mirasa atandığı. 39, 40 46. İshak'ın doğumu ve İsmail'in annesi Hacer'den
kovulması: bununla kastedilen şey 1 37

48. İshak'ın babasına "İşte ateş ve odun var"
demesiyle ilgili 16, 17

48. İshak'ın neden öldürölmemesi gerekiyor 20

50. İshak'ın Rebecca ile alanda buluşmasını gösteren resim 54, ve devamı.
52. İshak'ın oğlu Esav ve Yakup nasıl doğdu ve başlarına ne geldi 19 ve
devamı.

52. İshak'ın neden Esav'ı Yakup'tan daha çok sevdiği 44, ve devamı. 54. Kıtlık
sırasında İshak'ın Abimelek'e nasıl gittiği ve Rab'bin ona nasıl görüldüğü
117

İsmail 40. Tanrı, İsmail'in kişiliğini
bütünüyle reddetmedi 19 40. İsmail'in reddedilmesi veya dışlanması figürü
36, ve devamı. 52. İsmail'in on iki prensinden ve kardeşlerinin önünde
düşmesinden 16, ve devamı.

İssakar

77. İssakar'ın Ahit'i ve onun şekli 8, ve devamı.

J

ÇATLAK. Yakup AYET

52. Yakup'un Esav'ın peşinden gelmesi ve onu topuğundan
tutması: Bu ne anlama geliyor? 37

52. Doğanın Dilinde Yakup Nedir? 41

53. Tanrı neden Yakup İsrail'i çağırdı 23, ve devamı.
55. Yakup'un bilmeden Esav'ın yerine İshak tarafından nasıl kutsandığı;
ve bununla ne kastediliyor 150

55. Yakup neden kaba kıllı canavarın derisini üstlenmek zorunda 23, ve devamı.

55. Yakub'un derisinin altı pürüzsüz olan figürü 29

55. Yakup figürü nasıl Mesih'i işaret ediyor 30 56. Yakup'un nasıl uzaklaşması gerekiyor ve Rab ona nasıl göründü 139 57. Yakup Laban'a nasıl geldi ve iki kızı için koyunlarını on dört yıl beslemesi için ona nasıl hizmet etti: Mesih'in geliniyle ilgili manevi figür 134 anlamına gelir

58. Yakup'un Laban'a yirmi yıl hizmet etmesi, on iki oğlu ve bir kızının babası olması, Tanrı'nın onu nasıl kutsaması ve on çocuklu Laban'ın maaşını nasıl değiştirmesi 153 58. Yakup'un kurnazlığı nasıl Adem'in kurnazlığının bir simgesiydi 16, 17, 19, 24 , ve devamı. 58. Yakup'un on iki çocuğu, Adem'den Nuh ve çocuklarına kadar olan çizgiyi nasıl ifade ediyor? 38

59. Yakup'un kulağına gelen Laban'ın çocuklarının sözlerinin şekli 1, ve devamı.

59. Yakup'un Laban'dan kaçtığı ve Laban'ın onu takip ettiği figürü 125 59. Bu ne anlama geliyor: Tanrı Yakup'a şöyle dedi: Kalk ve Beytel'e git 14, 15 59. Yakup Laban'ın kalbini nasıl çaldı: nedir buradan anlaşılmalıdır 16 60. Esav'ın öfkesi nedeniyle Yakup'un sürülerini iki parçaya ayırması ne anlama gelir 4

60. Yakup'un Tanrı'nın ve kardeşi Esav'ın önünde kendini alçaltması ne anlama geliyor? 7, 8

60. Yakup'un Esav'a gönderdiği hediye ne anlama geliyor? 913 60. Yakup'un gece nasıl kalktığı ve eşlerini ve on bir çocuğunu suyun üzerine nasıl götürdüğü: bundan anlaşılacak olan şey 1416 60. Bir adamın Yakup'la nasıl güreştiği 1723 60. Nasıl Yakup'un sinirleri yer değiştirmişti: bu ne anlama geliyor 2427 60. Yakup'un şöyle demesi: Beni kutsamadıkça gitmene izin vermeyeceğim 2835 60. Yakup'un şu sözlerinin içsel kutsal figürü: Adın nedir 3750

61. Yakup ve Esav'ın nasıl tanıştıklarını ve tüm yaramazlık ve kötü niyetleri büyük neşe ve şefkate dönüştüren harika figür: bundan anlaşılması gereken ne? 122

61. Yakup'un karılarını ve çocuklarını nasıl bölüştüğü, kendisinin de onların önünde yürüdüğü ve Esav'ın önünde yedi kez eğildiği şekil 49

61. Yakup'un Esav'a nasıl uymadığı figürü 6971 61. Yakup'un Şekem şehrinin önüne çadır kurduğu figürü 73 63. Yakup'un Beytel'e nasıl gittiği, Benyamin'in nasıl doğduğu ve Rahel ile İshak'ın nasıl öldüğü: ne buradan anlaşılmalıdır 153 63. Yakup'un ölümünden önce babasının yanına gelişi 53 64. Yakup ve Esav birbirlerinden nasıl ayrıldılar: bu ne anlama geliyor 4

69. Yakup'un oğulları Yusuf'un önüne nasıl geldiler: Bundan ne anlaşılmalıdır? 135

73. Yakup'un Beerşeba'da atalarının Tanrısı'na nasıl kurban kestiği ve onunla nasıl konuştuğu: anlamı nedir 18

73. Yakup'un Kenan'dan Mısır'a gidişi 11 73. Yakup'un Yahuda'yı kendisinden önce Yusuf'a göndermesi ve Yusuf'un boynunda ağlaması figürü 19 ve devamı. 74. Yakup ve Yusuf'un en küçük beş kardeşinin Firavun'un huzuruna nasıl çıkarıldıkları ve Yakup'un Firavun 1'i nasıl kutsadığı ve devamı. 74. Yakup'un Kenan diyarına gömüleceğine dair çok mistik figür 53 ve devamı.

75. Yakup'un ölümünden önce Yusuf'un iki oğlunu nasıl kutsadığı 130 76. Yakup'un bütün oğullarını nasıl çağırdığı ve onlara her birinin durumunun ve durumunun ne olacağını nasıl anlattığı 1, ve devamı. 76. Ruh'ta Yakup'un onurunu adlandırdığı şey 24,25 77. Yakup'un Ahitinde tüm dünyanın kısa bir figürü 5972 78. Yakup'un cenazesi . 1

Yafet 31. Doğanın Dilinde
Yafet Nedir? 9

Jared 30. Doğanın Dilinde
Jared Nedir 19, 20 30. Jared'in ofisi nasıl iki yönlüdür 21, ve devamı.

JEOVA 35. adı JEOVA 49, ve
devamı.

Hediye Olarak Mücevher 50. İbrahim'in
hizmetkarının gönderdiği mücevher ve hediye ne anlama geliyor 2247

37. Yahudileri geri çağırma zamanı nasıl da yaklaşıyor 36 51. Yahudileri geri çağırma zamanı nasıl da yaklaşıyor 42 37. Yahudiler nasıl reddediliyor ve tekrar aşılacaklar. 59 ve devamı. 41. Yahudi ve Hristiyanların körlüğünün nedeni 47 ve devamı. 41. Hristiyanlara, Yahudilere, Türklere ve putperestlere tavsiyeler 5371 51. İsa bedende tezahür ettiğinde Yahudilerin tümü neden İsa'ya dönmediler 25, 26 51. Yahudi nedir 27,28

51. Kendi inancına sahip bir Yahudi, Mesih'in ofisinde nasıl çalışır? 28, ve devamı. 51. Yahudi ve Hristiyan nasıl kurtuluşa kavuşurlar 44, 45 65. Bu nedenle Yahudiler on kez Peygamberleri öldürdüler 28 70. İsa'nın etini yemek Yahudiler, Türkler ve dinsizler için iğrençtir 66 70. Yahudiler, Türkler ve yabancı uluslar Mesih'in etini yerler 6977 70. Babalar nasıl, yani. Yahudilerin, yabancıların 78 75'den daha fazla lütufta payı yoktu. Tanrı'nın Yahudileri gerçek Antlaşmaya, Mesih'e getireceğini gösteren bir figür 136 76. Yahudiler nasıl boş yere başka bir Efendiye, Yöneticiye veya Mesih'e bakıyorlar 50

Yusuf

58. Yusuf'un Mesih'i nasıl ifade ettiği 50 ve devamı.

64. En mükemmel Yusuf figürünün başlangıcı 661

64. Yusuf'un nasıl satılıp yabancı bir ülkeye taşındığı 53 ve devamı.

64. Joseph'in iffetsizlik nedeniyle Potifar'ın karısı tarafından nasıl vergilendirildiği 56, ve devamı.

64. Yusuf'un yirmi gümüşe, İsa'nın da otuz gümüşe nasıl satıldığı 59, 60

66. Yusuf'un yirmi gümüşe ve İsa'nın otuz gümüşe nasıl satıldığı 1 ve devamı.

64. Joseph'in tüm tarihinin 61'de yönlendirdiği şey

66. Yusuf'un iffeti ve Allah korkusundan 172

66. Yusuf'un fahişeden nasıl kaçtığı ve bunun ne anlama geldiği 45 ve devamı

67. Yusuf, Firavun'un kahyası ile fırıncısının rüyalarını nasıl yorumladı ve bundan ne anlaşılmalıdır? 118

68. Yusuf'un başka elbise giyip tıraş olması figürü

kendisi 22

69. Yusuf'un dokuz kardeşini hapisten çıkarması ve Şimeon'u esir tutması figürü 2429

69. Yusuf'un kardeşlerinin çuvallarını doldurmasını ve paralarının onlara tekrar verilmesini sağlayan güzel figürü 36 ve devamı.

ÇATLAK. Yusuf AYET

70. Yakup'un oğulları nasıl tekrar Mısır'a, Yusuf'un yanına gittiler ve Benyamin'i de yanlarına aldılar; Yusuf onları nasıl kendi evine getirdi ve kendi masasında yemek yedirdi; Yusuf nasıl kardeşlerini kendi düzenlerine oturttu ve Yusuf'a kendisinin, kardeşlerinin ve Mısırlıların da kendilerinin nasıl hizmet ettiği 194

71. Yusuf'un kardeşlerinin çuvallarını doldurması, parayı çuvalın üstüne koyması ve kâsesini Benyamin'in çuvalına koyması ve hırsızlar için onların takip edilip meydan okunmasına nasıl sebep olduğu 1, 66

72. Yusuf kardeşlerinin önünde kendisini nasıl gösterdi 138

72. Yusuf kardeşlerini nasıl öptü 20, ve devamı.

73. Yusuf'un yüzü kardeşlerine nasıl tekrar göründü ve onlar nasıl utanmalılar. 15, 16

73. Yusuf'un şöyle demesi: Firavun'a diyeceğim: Kardeşlerim ve babamın bütün evi bana geldi 24 ve devamı.

74. Yusuf'un 915'teki kıtlık sırasında tüm parayı bir araya topladığını gösteren çok güçlü figür

74. Yusuf'un Mısır topraklarının tamamını Firavun adına satın alması figürü 1921

74. Bu nedenle Yusuf rahiplerin tarlalarını satın almadı: bunun anlamı nedir 22, 2733 74. Yusuf'un Mısırlıların tarlalarına ilişkin beşinci parçanın Firavun'a verilmesine ilişkin kanununun şekli 2335

77. Yusuf'un Vasiyeti ve anlamı 37, ve devamı.

Yahuda

65. İudah'ın doğurduğu üç oğul neyi ifade eder 6, ve devamı. 65.
Yahuda ve Tamar'ın tarihi neden Yusuf'un tarihi arasında
yer alıyor 64, ve devamı.

76. Yahuda Ahit 38, ve devamı.

Yargılama 70. Mesih'in
yargılamayla ilgili konuşması ne anlama gelir: Yargılanmamak
için yargılamayın 51

k

Kenan veya Kenan 30. Doğa Dilinde
Kenan'ın Anlamı 17

Ketura 51. Doğa Dilinde
Ketura ne anlama gelir 2

ÇATLAK. Kine 68. Ayet Firavun'un yedi yağlı ineği ve yedi zayıf ineği
ne anlama gelir 1117

Krallık 49. Dışsal krallığın
sonsuz kadar nasıl kalacağı 17, 18 76. Mesih'in krallığının tüm
insanlara açıklanacağı zaman ne kadar yakın 50 ve devamı.

Krallar 66. soyluların krallara
ve prenslere hizmet ettiği şey için 18, 19

Bilgi 45. Dışsal insanın Mesih'in
krallığı hakkında sahip olduğu bilgi 17, ve devamı.

L

Laban

58. Laban'ın Yakup'un ücretini on kere değiştirmesi rakamı 28, ve devamı.
59. Laban'ın Yakup'la nasıl azarladığı ve bundan ne anlaşılması gerektiği 19

Merdiven 56. Yakup'un
merdiveni nedir ve inip çıkan melekler neyi ifade eder 48

Kuzu 37. Tanrı ile insanın
birlikte olduğu Kuzu'nun düğünü nedir?

evlenmiş ve Mesih 12 yaşında doğmuştur ve devamı.

Lemek

29. Doğanın Dilinde Lemek Nedir 37,38

31. Doğanın Dilinde Lemek Nedir? 2

29. Lemek'in iki karısı ve çocuklarından 3946,49

29. Öldürdüğü adam ve genç adam ne 48

29. Lemek'in intikamı yetmiş yedi kez alınacaktır 5964

Arazi 75. Yakup'un diğer çocuklarından ayrı ayrı Yusuf'a verdiği toprak parçası ve bunun anlamı 31, ve devamı.

Dil 35. Baş Dilin temeli, bütün insanların tek bir dil dışında konuştuğu zaman 5459

35. Ruhların hangi dili kullandığı 60 37. Bölünmemiş dilin ne kadar süre devam ettiği 4, ve devamı.

ÇATLAK. Hayat 11. AYET. Elementlerdeki gerçek rasyonel hayat 27'dir.

35. Tufan öncesinde patriklerin uzun yaşamasının nedeni 11 ve devamı

Işık

3. Sonsuz ışık ve sonsuz karanlık yaratılmaz 25 10. Işık olmadan elementler hareket edemezdi 44,45 Mantık 77. Akut mantık ortaya çıktığında 69

Lord 33. Bir lordun, prensin veya yargıcın nasıl kan dökme yetkisi yoktur 15, ve devamı.

Lot 43. İki meleğin Lot 34'e girerken neden oyalandığı ve devamı 43. Lut'un karısının ne anlama geldiği 37 43. Lut'un iki kızını Sodomlulara vereceği figürü 53 ve devamı.

43. Lut'un akrabaları neden onu takip etmedi 65,66 44. Lut'un Sodom'dan nasıl çıktığı ve Ham'ın nesillerinin yaşadığı tüm ülkenin korkunç yıkımı ve orada neler olduğu; ayrıca bunun nasıl yapıldığı 147 44. Lut'un kızları babalarını neden şarapla sarhoş ettiler 3 44. Lut'un karısı hangi amaçla bir tuz sütununa dönüştürüldü? 28 ve devamı. 44. Lut'un karısı günümüz Babil Hristiyanlığının bir figürüdür 33 ve devamı.

44. Lut'un kızları neden babalarıyla yattı 3847

Sevgi 71. Tanrı'nın sevgisi
nasıl da yalnızca zayıflara yardım etmek için gelir. 19

Lucifer

12. Lucifer'in neden ve neyden dışarı atıldığı 4 12. Lucifer'in tutsak olduğu yer 35 22. Bu nedenle Lucifer öfkeyle yutuldu 30,31 25. Lucifer'in dünyanın yaratılışından önce oturduğu yer 18 44. Lucifer'in nasıl görmek istediği doğanın gazabı 17 60. Mektubun ustaları tarafından Lucifer'in gururu Tanrı'yı nasıl ayrı bir cennete kapatıyor 41,42

M

Yargıç

22. Yargıç ne kadar iyi, nasıl değil 74,75

ÇATLAK. Magia. Büyücü AYET

11. Okuyucuya Magia'yı veya Magic'i kötüye kullanmaması tavsiye edilir 8 11. Kötü Magus veya Magician tarafından insan nasıl incinir. 12 ve devamı. 68. Hristiyanlık ünvanının 4'le dolu olduğu Magi veya Büyücülerin 68'i ve devamı.

68. Mısırlılar ve kafirler arasında Mesih'in krallığına kadar Magia veya Büyü sanatının 3 68. İnsan nasıl gerçek bir ilahi Büyücü veya Büyücüdür 23, ve devamı.

Mahalaleel 30. Doğanın Dilinde
Mahalaleel Nedir? 18

Hizmetçi 40. Hizmetçinin oğlunun özgür
kadının oğluyla birlikte miras almaması nedir 1670

Adam 15. İnsan üç katlıdır. 27
ve devamı.

16. göksel ve dünyevi insan arasındaki ayrım 1 15

16. Cennette dururken insan nasıldı 8 ve devamı.

18. Kıyametten sonra insan nasıl olacaktır 3

19. İnsanın dıştaki doğal hayata nasıl atandığı 116

21. Tanrı insanı neden göksel özden yarattı 16

22. İnsan kendini nasıl aldattı 27

23. Havva'nın tohumundaki Söz insandan insana nasıl yayıldı 31

24. İnsanın nasıl bir tedavisi var ve Şeytanın nasıl 13'ü yok, ve devamı.

24. İlahi bir insanın kendi içinde nasıl düşmanlık olması gerekir 31, 32

27. İnsan Tanrı'ya nasıl baskı yapar 14, 15

29. Başlangıçta insan özellikleri bakımından nasıldı 12, 13

29. İnsan nasıl çabalayan bir egemenlik haline gelmiştir 14 Meryem 37.

Meryem nasıl Tanrı'yı yaratan

anne değildir 37 ve devamı. 56. Meryem'e ait olan nimet nedir 30

Mausim 36. O tanrı Mausim

nedir 32

Yemek 42. İnce öğünün üç

ölçüsü ne anlama gelir? 17,18

Melkisedek

38. Melkisedek'in 19'u neydi, ve devamı. 38. Melkisedek neden İbrahim'i kutsadı 21

ÇATLAK. Merhamet 70. AYET. Merhamet, tövbe eden nefisten çehresini nasıl gizler 3 ve devamı.

Merkür

17. Merkür nedir 18

Metaller

10. Metaller nelerdir 17 10. Metallerin yedi özelliğinden 1829

16. Toprakta, taşlarda ve metallerde nasıl iki yönlü bir madde bulunur 10

Methusael 29. Doğanın Dilinde

Methusael Nedir 35,36

Mikail 12. Mikail ejderhayla

çekiştiğinde 10

Midyanlılar 64. Midyanlılar

Yusuf'u kendileriyle birlikte Firavun'a nasıl getirecekler; saat 30'a yakın ve devamı.

Para 70. Yakup'un onlara

tekrar yanlarında götürmelerini emrettiği yanlış paranın rakamı 36 ve devamı, 48, 49

Ay 23. Kıyamet'teki ay ve

kadın neyi ifade ediyor 34,35

Musa

11. Musa'nın peçesini kaldıracağı zaman doğdu 4 30. Musa'nın koyunları besleyeceği zaman 53 ve devamı.

Tanrı'nın sonsuz hareketinin

29. Hareketi, hareket etmesi ve oluşması 4

Ağız 29. Ebedi anlayışın ağız

nedir 3

Katil 19. Havva neden ilk kez

bir katili ortaya çıkardı 10 62. Şimeon ve Levi cinayetinin figürü 3140

N

ÇATLAK. Naamah Naamah 43, 29. AYET, ve devamı. 29. Naamah

tüm insanlara nasıl gösterilecek 68

İsimler 17. Tanrı'nın İbrahim'e

23 ve devamında verdiği büyük isimler nelerdir?

Naftali 77. Naftali'nin Ahit'i

ve anlamı 33, ve devamı.

Doğa 3. Ebedi doğanın

tanımı 126 35. Doğanın Dili nasıl yok edilir 12, et Seq.

40. Tanrı'nın geçici doğayı nereye kullandığı 31 40. Geçici doğanın kınanması nedir 32

Gece 12. Gecenin olmadığı yer 1

Nemrut 35. isminin Nemrut 29 ve devamı.

Nuh 31. Doğa Dilinde Nuh Nedir 3 32. Doğa Dilinde Nuh Nedir 2

32. Nuh'un Tanrı'nın önünde neden doğru sayıldığı 13,14 34. Nuh'un sarhoşluğu ne anlama geliyor 27 34. Nuh, Ham'ı nasıl lanetledi 140 35. Nuh'un çocuklarının isimleri yetmiş iki 1548 43. Nuh'un lanetinin hüküm sürdüğü yer 29

Hiç bir şey

3. Hiçbir şey bir şeye açlık duymaz 5

Ey Meşe 63. Yakup'un putları ve küpeleri gömdüğü meşe ne anlama gelir? 415

ÇATLAK. ofis. subay. memurlar AYET

22. Ofis ne kadar iyi, ne kadar iyi değil 72

66. Allah makamında kudretliler nasıl meyvesiz ulu ağaçlardır 16,17 66. Makamlar ve memurlar nasıl Allah'ındır ve Allah'ın kullarıdır 22

66. Bir ofisteki bir adam nasıl Tanrı'ya ya da Şeytan'a hizmet etmelidir 59

66. Bu dünyada nasıl iki tür memur var 3759

77. Dünyevi hakimlik makamının orijinalinin olduğu yer 2125 66. Bir memur nasıl Lucifer olur; ayrıca ölüm emrinden nasıl kurtulduğunu 2327

66. Bu dünyanın krallığında tüm memurlar nasıl yerleştirilmiştir 28,29 66. Şu anda Rab'bin, bu kötü kötü memurların şehrini Tanrı'nın öfkesinin ateşiyle yakmak için geliş zamanı nasıldır 30,31

Kahin 37. Tufandan sonraki ilk
kutsal kehanet nasıl ortaya çıktı 15

P
Cennet

17. Cennet 143 18. Cennet hükümetinin 134 25. Cennet nasıl belli
bir yerdir 16

Papazlar 74. Bu makamda İsa
olmadan oturan tüm ruhani papazlar veya çobanlar arasında 6 İnci

22. Dünyanın incisi nasıl ayaklar altında çiğneniyor 35 Filistin

47. Filistin nedir 23,24

Hekim 21. Hekim nereden doğar
79

bitkiler 12. Bazı bitkilerin
zehir olmasının nedeni budur 36

Potifar

64. Potifar'ın karısının rakamı 10,11'dir

Çorba 53. Mercimek çorbası
neydi 4

ÇATLAK. Dua AYET 38. İnsan, duası ve iradesiyle nasıl öfke kılıcını
uyandırır? 11. Kader

30. Kınama önceden belirlenmiş olan şey 8,9 40. İsmail'in kınanması önceden
belirlenmiş değildir 3554

Şimdiki 70. Yusuf'un
kardeşlerinin onu ellerine getirdikleri hediye neydi 52,53

Gurur 24. Erkeklerin büyük
gururlarıyla ve göbeklerine verdikleri önemle diktikleri şey. 21 ve devamı.

Prens

33. Bir prensin veya lordun nasıl kan dökme yetkisi yoktur 15, ve devamı.

İki İlkeden 4. İlke, Tanrı'nın sevgisi
ve öfkesi 121 32. Şem, Ham ve Japhet nasıl üç İlkenin bir görüntüsüdür 5, ve
devamı.

Refah 66. Dünyevi refah içinde
olan ve birçok insanın iyi niyeti ve desteği içindeki insan, güvende
olmamalıdır 5056

Peygamber 67. Peygamber
nasıl krallığın ağzıdır 9, vd.

Araf 25. ruhların arafı 13, 14

Mor Pelerin 70. İsa'nın mor pelerini
kimler kullanabilir 42 ,43

Amaç 61. Tanrı'da nasıl bir
amaç yoktur 60, 61 ve 64

Q Nitelikleri. Formları görün

R

ÇATLAK. Rachel 58. AYET Rachel neden şöyle dedi: Bana çocuklar
verin. 1,2 58. Rachel neden kısır olmalı 47

63. Rahel'in ölüp Beytel şehrinde gömülmesi ne anlama
geliyor? 28

63. Yakup Laban'dan ayrıldığında Rahel'in hamileliği nasıldı? 30

63. Rachel, Benjamin'i nasıl doğurdu ve öldü: bunun anlamı
nedir 20, ve devamı.

Yağmur yağdı. Gökkuşağı

32. neden kırk gün kırk gece yağmur yağdı 23 ve devamı. 33.
gökkuşağı ve renkleri 2540

Ram 48. Öldürme ve ölmenin
nasıl doğru kişiye değil koça düştüğü 28 ve devamı.

Kuzgun

32. Kuzgunun anlamı 38, 39, 41

Sebepe 41. Mantık her şeyi nasıl
Tanrı'nın iradesine dahil eder 5371

Rebecca

50. Rebecca, Sofya'yı ifade eder 48 50. İbrahim'in hizmetkarının Rebecca ile
görmeli ziyafeti figürü 49, ve devamı.

52. Rebecca'da iki krallık birbiriyle nasıl mücadele etti 2030

52. Rebecca neden Yakup'u sevdi 54 53. Neden Rebecca'da çekişme
çıktı 27 55. Rebecca neden Yakup'u bereketin yerine koymalı 17 ve
devamı. 55. Rebecca'nın Yakup'a karşı kurnazlığı ve aldatmacası 19,20

Din 36. Dine saygısızlık nereden
kaynaklanır 14

Çare 66. Artık öğüt veya çare
bulunmayana, sonsuza kadar 47

Tövbe 31. Tanrı'nın tövbesi
hakkında şöyle diyor: Bana tövbe ediyor 1745 70. Yakup'un
çocuklarının yemek için iki kez Mısır'a gitmesi bir tövbe örneğidir 1523

ÇATLAK. Saygı AYET 51. Allah Katında nasıl isme, kişiye saygı olmaz
3441

Reuben 63. Reuben'in anlamı
44 63. Reuben'in babasının cariyesiyle nasıl yattığı ve bunun anlamı
nedir 3145 76. Reuben'in Vasiyeti ve figürü 418

İntikam 22. İntikam alınacak gazap
ve intikam insanda nereden doğar 5864

Kaburga 19. Adem'in
kaburga kemiği ve bölünmesi ne anlama gelir 2, 6

Zenginlikler

58. Dışa dönük insanın zenginlikleri nasıl yeni insana aittir. 21 ve devamı.

Doğru 66. Tanrı ne kadar
doğru, Şeytan ne kadar yanlış. 60

Kayalar 23. İsa'nın ölümünde
kayalar neden parçalanır 3

6S'yi çal. Yahuda'nın yüzüğü,
bileziği ve asası ne anlama gelir? 32

S Sebe veya Şeba 54. Sebe
veya Şeba çeşmesi ne anlama
gelir 15, 16

Kurban 27. Kabil'in ve Habil'in
kurbanı hakkında 140 27. Dünyevi bir kurban neden 18 olmalıdır, et Seq. 27.
İmansız fedakarlık Tanrı'ya neden iğrenç gelir? • 13

Sara 40. Tanrı Sara'yı neden
verimsiz kıldı 27, 28 42. Tanrı Sara'yı nasıl istedi 26, 27 42. Sara'nın gülmesi ve
yalan söylemesi ne anlama geliyor 30 ve devamı. 49. Sara'nın ölümü ve
İbrahim'in satın aldığı mezar yeri: bununla ne kastediliyor 118 51. Sara'nın neden
sadece bir oğul doğurduğu 3

ÇATLAK. Okullar Ayet 51. Liselerin veya üniversitelerin ilmi ile
Şeytanın ilmi ne işe yarar 49, 50 64. Liselerin veya üniversitelerin
karışık dilleri buradan gelir 24 69. Liselerin veya üniversitelerin
casusluk ve gözetlemesi üniversiteler Tanrı'nın krallığına yardım
etmiyor 20, 21

77. Lise veya üniversitelerin devri ne zaman başladı 67

küçümseyen

40. Yaşamın bu döneminde neden Tanrı'nın da küçümseyen olması gerekiyor? 23 ve devamı.

Deniz 16. Cam gibi deniz
nedir 27

Serah veya Zerah

65. Peres ve Serah veya Zerah'ın doğuşunu anlatan güçlü figür 58, ve
devamı.

Yılan

20. Yılan 919'un yaratılışına ve inceliğine dair

22. Yılanın yaratılışına ve inceliğine dair 29

20. Yılanın içinde mükemmel sanat yatıyor 17, 18

22. Şeytan, Yılanın enslerine bulaştırdı 33 22. Neden Yılanın bakire olduğu söyleniyor 34 23. Bu nedenle Tanrı Yılanı lanetledi 2329 27. Yılanın kafasının ilk kez basıldığı ve kırıldığı yer. 11, 12 38. Yılanın nesli ve aynı zamanda Mesih'in soyu İbrahim'de nasıl yatıyordu 13

Seth

29. Doğa Dilinde Şit isminin anlamı 24

Şekem 61. Şekem isminin anlamı 75

Şekel 49. İbrahim'in tarla için verdiği dört yüz şekel gümüşün açıklaması 8, 9

Şem 31. Doğanın Dilinde

Şem Nedir 6 34. Şem ve Yafet'in omuzlarına nasıl bir elbise aldıkları 2026

ÇATLAK. Çoban AYET 58. Bir çoban, Tanrı'nın önünde, son derece bilgili, dünyevi bilge adamdan daha çok saygı görür 32, ve devamı.

60. Tanrı'nın Ruhu neden kötü çobanların önemsiz davranışlarını bu kadar tam olarak tanımlamıştır 49, 50

Sinyal Yıldızı

70. Sinyal yıldızının veya yükseleninin nasıl ortaya çıktığı 32, ve devamı. Simeon

76. Şimeon ve Levi'nin Ahit'i ve figürü. 1937

Günah. Günahkar

22. Gerçek günahın kökeni ve Tanrı'nın öfkesinin insan mülkiyetinde uyanışı. 182

22. Günah nedir ve günah değildir 39, ve devamı.

22. Kutsal Ruh'a karşı işlenen günah nedir 43, 44

27. Günahların bağışlanmasını sağlayan şey nedir 45

48. Tövbe eden günahkar konusunda ne kadar ileri gitmeli 21 ve devamı. 78. Dönüşmüş bir günahkar figürü 5,6

Sinir 60. İsrailoğullarının jambonun
sinirini yememesi ne anlama gelir? 51 ve devamı.

Uyku 19. Adem'in uykusu
neyi ifade eder 5

Sodom 42. Mamre ovasında
İbrahim'e görünen ve Sodom'a doğru giden ve Ham oğullarının şehrini
Rab'bin gönderdiği ateşle yakan üç adamdan 135 43. Sodom ve
Gomorra'nın yıkılışı hakkında: Tanrı nasıl gösterdi 171'den önce İbrahim'e

43. Sodom günümüz dünyası için nasıl bir aynadır? 67 ve devamı.
43. Sodom'a verilen hüküm nedir? 14 44. Sodom'a hangi ateş yağdı?
24 ve devamı.

Sophia 25. Sophia ışığın
tentürüdür 14 25. Ateş ruhu asil Sophia'nın adamı veya kocasıdır ve
ateşin tentüründendir 14 37. Sophia gerçek Joseph'i nasıl yaratır 14,15
52. Sophia'ya ne denir 6 52. Ruhun sihirli ateşi asil Sophia'ya damat
olduğunda. 1114

ÇATLAK. Ruh AYET

10. Gerçek anlayış ruhtadır 3

11. Ruh nedir 20, 25 15. Üç krallıkta ruh nasıl durur 15, 1824 15. Üç değil tek ruh
vardır 24

17. Ruhun büyük gücü hakkında 43 22. Yargıdan sonra ruhun nereye
gitmesi gerektiği 47 23. Adem ile Havva'nın ruhu nasıl utandı I 25.
Ruh yargıdan nasıl geçebilir veya nasıl geçemez 2, 3, 26

25. Bakire çocuk, yeniden doğuşta hayvan ruhunun ateş ruhundan
9 34. nasıl kaçmamalı 17

37. Bu nedenle Tanrı ruhu sıkıntıya sokar 8,9

52. Ruh Tanrı'yı nasıl görebilir? 10 56. Tanrı'nın lütfu ruha girdiğinde
36 69. Zavallı ruhun Mesih'e döndüğünde ilk durumu 7, ve devamı.

70. Ruhun üç Prensipte nasıl durduğu 5
Ses 5. Cennetteki ses veya
melodi nasıldır 19 5. Karanlıkta veya cehennemdeki ses veya melodi
nasıldır 19

Konuş 35. İnsanın konuşabilmesi
başlangıçta nereden geliyor 73 36. İnsanın konuşabilmesi ve anlayabilmesi
nereden geliyor 85

Ruh

4. iyi ve kötü ruhlar çokluğunun kökeni 11

8. Zahirden gelip geçen zahir ruhlarından 13

29. Tanrı'nın Ruhu, manevi dünyada sonsuzluktan beri kendisiyle
nasıl oyun oynamıştır? 4 36. Sahte manevi kişilerin veya din
adamlarının söylediklerinden. 30 ve devamı.

Komiser

70. Yusuf'un kâhyası ne anlama gelir? 50

Çekişme 25. Kadının soyu ile
Yılanın soyu arasındaki çekişme hakkında 10, ve devamı. 36. Bu nedenle
erkekler çaba gösterir 62, 63 52. İnsandaki çekişme ortaya çıktığında ve Mesih
Yılanın kafasını kırdığında 31 ve devamı. 60. Mektupla ilgili çekişme nedir 47,48
62. Bu nedenle Hristiyan âlemindeki çekişme 19

ÇATLAK. Çekişme AYET

62. Gerçek bir Hristiyan ne kadar büyük bir mücadeleyle çabalar 21,
ve devamı. 64. Bütün çekişmeler nasıl Babil Kulesi'nden geliyor 28 75.
Çatışma zamanı nasıl sona erdi 29,30

Madde

53. İlâhi töz kendisini Doğaya nasıl verir? 18

Sukkot

61. Yakup'un Succoth'a gidişi figürü 72

Güneş 11. Güneş hangi
güçten parlıyor 35 13. Güneş parlaklığını nereden alıyor 16

Akşam Yemeği 70. O akşam
yemeği nedir (Vahiy iii) . 4446

Yemin 53. Allah adına yemin
etmeye 9 denir

Kılıç 25. Kerubim meleğinin kılıcı
413 25. Alevli ateş kılıcının orijinali 25

T
Öğretmenler 28. Bu dünyanın
çocuklarının hangi öğretmenlere sahip olacağı 44 36. Bir öğretmenin Tanrı'dan
mı yoksa harften mi geldiğini bir insanın ne bileceği 54, ve devamı.

41. Uygun olmayan öğretmenlerin Kutsal Ruh'u kişisel iradeye
nasıl vaaz etmeleri gerekecek 46

Tapınak

15. Tanrı'nın tapınağı nedir 28 36. Tanrı'nın tapınağı nedir 16 52.
Tanrı'nın tapınağı nedir 8 27. Mesih'in tapınağı kilden yapılmış
maddi kiliseye nasıl getirilmelidir 49

Günaha 48. Tanrı'nın lütfu
olmayan bir insan günaha nasıl dayanamaz 2

ÇATLAK. Ahit AYET

46. Bir insanın Eskileri okuyup anlaması durumunda ne yapması gerekir?
Ahit 29, 30 46. Bu nedenle Eski Ahit'teki rakamlar bu son sefere
kadar sessiz kalmıştır ve şimdi açıklanacaktır 31,32 54. Eski ve Yeni
Ahit'teki rakamlar 17

Tetragrammaton 35.
Tetragrammaton 53 isminden

Tamar

65. Yahuda ve Tamar'a Dair: Yeni doğuşun mükemmel bir şekilde
önceden şekillendiği Adem ve İsa'nın mistik figürü 165

Süre 30. Belirlenen yedi

zamandan. 3446 30. Altıncı vakit sayısı 44 olduğunda 31. Adem'den
dünyanın sonuna kadar olan yedi vakitten 3845 69. Kurtuluş vakti
nasıl yaklaşıyor 23

Timnat 65. Timnat ne anlama
gelir 22

Azap 71. Azabı olmayan şey
nedir 21,22

Kule 35. Bu nedenle Nuh'un

çocukları bir kule inşa etmeyi amaçladılar. 64,65 35. Babil Kulesi'nden
uzaklaştırılacağımız zaman nasıl doğdu 67 35. Kulenin ve bölünmüş
dillerin gizemi nedir 6875

36. Babil Kulesi nedir 15 36. Babil Kulesi'nin rakamı nedir 511 36.

Musa'nın döneminde kafirlerin arasında olan ve şimdi Hristiyanlar,
Yahudiler ve Türkler arasında olan Babil Kulesi nedir 33

36. Bir insanın Kule ve şehir hakkında nasıl düşünmesi gerektiği, Babil 58
36. O Kule'nin tüm Babilli usta inşaatçılarından nasıl çıkmalıyız 50
ve devamı.

66. Dünyevi yargıçların Babil Kulesi'ne nasıl güvenmemeleri gerektiği 60

Ağaç. Hayat Ağacı BÖLÜM. 35. AYET: İnsan

ağacının Nuh'un çocukları aracılığıyla mülkleriyle nasıl yurt

dışına yayıldığı ve Babil Kulesi'nde dillerin karıştırılmasıyla mülklerin nasıl

çeşitli ve farklı insanlara ve milletlere bölündüğü 175 36. Yahudiler

nasıl, Hristiyanlar, Türkler ve kafirler yalnızca tek bir ağaçtır 3740 36.

Nasıl yine birbirimizle ruh ve bedenle tek halk, tek ağaç, tek adam olabiliriz

43,44 17. Tanrı neden Hayat Ağacını Adem'in önüne koydu 3843 17. Hayat

Ağacı ve İyiyi ve Kötüyü Bilme Ağacı yalnızca bir 10'dur ve devamı.

Üçlü. Üçlülük

1. Üçlü Birlik 3, 4, 5 7. Kutsal Üçlü veya İlahi öz veya maddenin
Üçlülüğü 119

Tubalcain 29. Tubalcain 4446

Türkler 40. Türkler nasıl İsa'nın
örtüsü altında yatarlar ve evde nasıl doğarlar 72, ve devamı.

40. Oğul'da Tanrı Türkleri Nasıl Duyur 74, vd.

40. Türkler Kutsal Ruh'a nasıl küfretmezler 78, ve devamı.
40. Bu nedenle Tanrı şamdanları Türklerden almıştır 82, ve
devamı.

40. Mesih'in kutsal sesi Türklerden nasıl da ayrılmamış, onları
sonsuzlukta unutmak. 87 ve devamı.

40. Türkler ile Hristiyanlar arasındaki farkın 92100

sen

Anlamak

3. İlahi anlayış neden kendisini manevi niteliklere getiriyor 13

3. İlahi anlayış hiçbir kaynağı kendi içine almaz 21

29. Ebedi ilahi anlayış nedir? 1,2

Huzursuzluk

66. Huzursuzluk nedir 65

V

ÇATLAK. Venüs 10. ayet. İçi ve dışı Venüs nasıl üvey kardeştir 53

13. Venüs tüm metallerin maddesidir 18

Verbum Fiat I I. Verbum Fiat
bugün hala nasıl 9 yaratıyor?

Vizyonlar

67. Doğru vizyonlar nelerdir 7

Bahçedeki sesin sesi 23. 1116

55. İshak'ın şöyle demesi figürü: Ses Yakup'un sesidir, fakat eller Esav'ın elleridir 27, 28

W Savaşı. Savaşçı 22. Savaş
ne kadar iyi, ne kadar iyi değil 73

38. Bütün savaş ve çekişmelerin kökeni buradan gelir. 710

33. Tüm savaş ve çekişmelerin orijinal 22'si buradan gelir, ve devamı.

38. putperest savaşların başlangıcı: İbrahim'in Lut'u nasıl teslim ettiği; ve İbrahim'in ondalık verdiği Melkisedek'ten. 126 55. Savaşı yapacak olan nasıl Tanrı değil, Tanrı'nın öfkesindeki doğanın krallığıdır 45, 46

38. Nasıl savaşı yapacak olan Tanrı değil, Tanrı'nın öfkesindeki doğanın krallığıdır 16, 17

30. Hristiyanların savaşları nelerdir 42

38. Hristiyan inancı yok 15, 16

62. Hristiyanların yaptığı dış savaş nedir? 24

33. Her savaşçı veya asker ne 19,20

Ayakları Yıkamak 42. İbrahim'in ayakları yıkaması ne anlama gelir 11

Su 4. sonsuz yaşam suyunun 15

10. Mesih'in bize içmemiz için vereceği suyun 57

Düğün

70. Kuzu'nun kesin düğününün 25 olduğu yerde ve devamı. 70. Bir erkek Mesih'in düğününe girdiğinde ne yapmalıdır? 38

ÇATLAK. Fahişe AYET 30. Babil fahişeliğinin anası oradan dirildi. 22,23

36. Babil fahişesi ve ejderha canavarı nedir? 20, ve devamı, 37 36. Tüm dillerden, uluslardan ve dillerden Hristiyanlık karşıtı Babil fahişesi ve dillerin ve Babil Kulesi'nin altında saklananlar 185

36. Babil fahişesinin lanetlenmeye mahkum çocuğu veya piçi. 23 ve devamı.

36. Fahişenin canavarı nedir 41 36. Fahişe nasıl altın bir tapınak veya zaman umut eder 70 ve devamı. 36. Fahişe nasıl düşmeli 36. Mektubu ile işlenen fahişelik ne anlama gelmektedir? 44 69 ve devamı.

37. Babil fahişesinin iffetsizliği Yüceler Yücesi'nin huzuruna nasıl çıkıyor? 61

62. Allah Katında Fahişelik Nedir? 30 ve devamı.

65. Yahuda'nın Tamar'la olan fahişeliğinin anlamı 38, ve devamı. 65.

Davut'un Bathsheba'yla olan fahişeliği ne anlama geliyor 41 65.

Süleyman'ın fahişeliği ne anlama geliyor 45 ve devamı.

66. Fahişe ve iffetsiz dünyanın güçlü figürü nedir: Dünya şu anda 41 ile dolu olan haşarat, ve devamı.

Kötü 60. Tanrı kötü ruhun uçurumunda bile nasıl yaşıyor 44

Kadın eş 41. Bir erkeğin gerçek

bir Hristiyan olabilmesi için karısını, çocuklarını vb. nasıl bırakması gerekir 54,65

İrade. İrade 26. Bu nedenle ateş ruhunun

özgür iradesi vardır 7 27. Arzusu ile Tanrı'ya gidebilmek için irade ne yapmalıdır

4, 5 27. İnsanın özgür iradesi günahkar hale gelir 16 29. Neden zıt bir irade vardır 6, 7 61. İradenin yeteneği nedir 57, 58 61. Sahte kötülüğün ya da kötü

iradenin neden lütfeye yönelmediğinin nedeni 59 66. [Hayatın] bu döneminde nasıl

her şey özgür iradeyle geçiyor 21 66. Nasıl hiçbir şey bilmemek kendin için

istemekten daha iyidir 66 71. İlahi irade ve insani irade hakkında 2536

Bilgelik

1. Sonsuz bilgelik nedir 6

29. Ebedi bilgelik kendisini biçimlenmiş bir görünülüğe nasıl soktu I70

41. Mantıklı bir konuşma 42, ve devamı.

ÇATLAK. Kadın AYET

19. kadının inşası veya çerçevesi I27 41. Çocuk doğurarak kadının nasıl kurtarıldığı 29 ve devamı. 66. Vahiy'de aydaki kadın nedir 34,35

Kelime

2. Tanrı'nın Sözü veya Kalbi Hakkında 111 2. Açıkça söylenen söz hakkında 7 28.

Kelimenin tam anlamıyla ne olduğu 56,57 36. İnsan, sözlerinin çerçevesinde kendini nasıl denemeli 81, ve devamı. 40. Tanrı'nın Sözünün varsaydığı şey 10

56. Neden ruhumuz ve insan haline gelen Söz birbiriyle karşılaştırılıyor 23, ve devamı.

61. Kelime Nedir? 43,44

Dünya

2. Bütün dünya bir toprak parçasının içinde yatıyor 6 2. İç dünyayla ilgili 9 2. Bir dünya diğerinde nasıl? 10 4. Üç dünyadan 12 17. Adem'in Havva'dan önce bulunduğu aynı dünyanın tekrar gelmesi gerekiyor 9 29. Görünmez manevi dünya nedir 4,5 31. Şem, Ham ve Yafet nasıl da Tanrı'nın bir imgesidir? üç dünya 10, 11

Yanlış 71. İnsan nasıl iki kat yanlış yapar 25, ve devamı.

Z Zebulun 77. Zebulun'un Vasiyeti ve figürü 37